

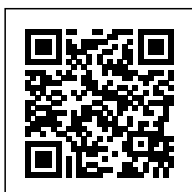

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VII. volební období

717/0

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti
s přijetím celního zákona**

Zástupce předkladatele: ministr financí
Doručeno poslancům: 11. února 2016 v 14:33

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne ... 2016,

kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím celního zákona

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna trestního řádu

Čl. I

V § 12 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., č. 272/2009 Sb. a zákona č. 341/2011 Sb., písmeno d) zní:

„d) pověřené celní orgány v řízení o trestných činech spáchaných porušením

1. celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a to i v případech, kdy se jedná o trestné činy příslušníků ozbrojených sil nebo bezpečnostních sborů,
2. právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropské unie, je-li toto zboží dopravováno přes státní hranice České republiky,
3. daňových předpisů upravujících daň z přidané hodnoty,
4. daňových předpisů v případech, kdy jsou celní orgány správcem daně podle jiných právních předpisů,“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě

Čl. II

Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 542/1991 Sb., zákona č. 169/1993 Sb., zákona č. 128/1999 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 315/2001 Sb., zákona č. 206/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 227/2003 Sb., zákona č. 226/2003 Sb., zákona č. 3/2005 Sb., zákona č. 386/2005 Sb., zákona č. 313/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 376/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 184/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 204/2015 Sb. a zákona č. 206/2015 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 13b zní:

„13b) Například Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.“.

2. V § 25j odst. 1 se slova „jako deklarant, a to sama nebo prostřednictvím přímého zástupce^{13f)}“ nahrazují slovy „v rámci celního řízení jako deklarant^{13f)}“.

Poznámka pod čarou č. 13f zní:

„13f) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna notářského řádu

Čl. III

Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 82/1998 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 352/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 349/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 18/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 284/2004 Sb., zákona č. 554/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 216/2005 Sb., zákona č. 344/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 308/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb. a zákona č. 303/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 35a odst. 9 se na konci textu věty druhé doplňují slova „, jednorázová náhrada hotových výdajů za zřízení dálkového a nepřetržitého přístupu k údajům z Rejstříku zástav a paušální roční náhrada hotových výdajů za poskytování údajů prostřednictvím tohoto přístupu orgánům veřejné moci“.
2. V § 35a odst. 9 se věta poslední zrušuje.
3. V § 35a se doplňuje odstavce 10, který zní:
„(10) Ministerstvo stanoví vyhláškou výši odměn, jednorázové náhrady hotových výdajů za zřízení dálkového a nepřetržitého přístupu k údajům z Rejstříku zástav a paušální roční náhrady hotových výdajů za poskytování údajů z Rejstříku zástav orgánům veřejné moci náležející Komoře.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna puncovního zákona

Čl. IV

Zákon č. 539/1992 Sb., o puncovníctví a zkoušení drahých kovů (puncovní zákon), ve znění zákona č. 19/1993 Sb., zákona č. 127/2003 Sb., zákona č. 157/2006 Sb., zákona č. 130/2008 Sb. a zákona č. 227/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 11 odst. 1 se před slova „volného oběhu“ vkládají slova „celního režimu“.

Poznámka pod čarou č. 4 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

2. V § 27 odst. 1 písm. b) se slova „režimu tranzitu⁵⁾ nebo do režimu s ekonomickým účinkem,^{5a)}“ nahrazují slovy „celního režimu tranzitu“.

Poznámky pod čarou č. 5 a 5a se zrušují.

3. V § 27 odst. 1 písm. c) se před slova „režimu vývozu“ vkládá slovo „celního“.

Poznámka pod čarou č. 5b se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

Čl. V

Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 244/1994 Sb., zákona č. 132/1995 Sb., zákona č. 211/1997 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 126/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 176/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 267/2014 Sb. a zákona č. .../2016 Sb., se mění takto:

1. V nadpisu § 8b se slova „**celní dluh**“ nahrazují slovem „**clo**“.
2. V § 8b odst. 1 se slova „celní dluh“ nahrazují slovem „clo“ a slova „celního dluhu“ se nahrazují slovem „cla“.
3. V § 8b odst. 2 se slova „celního dluhu“ nahrazují slovem „cla“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o zahraničním obchodu s vojenským materiálem

Čl. VI

Zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, ve znění zákona č. 310/2002 Sb., zákona č. 357/2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 220/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 248/2011 Sb. a zákona č. .../2016 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 písmena a) a b) znějí:
 - „a) vývoz vojenského materiálu z území České republiky do jiného než členského státu, kterým je
 1. propuštění zboží do celního režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku a
 2. zpětný vývoz na základě celního prohlášení, výstupního souhrnného celního prohlášení nebo prohlášení o zpětném vývozu,
 - b) dovoz vojenského materiálu na území České republiky z jiného než členského státu, kterým je propuštění zboží do celního režimu volného oběhu včetně zpětného dovozu,

aktivního zušlechťovacího styku, konečného užití, dočasného použití, uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma.“.

2. Poznámky pod čarou č. 3b a 4 se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty

Čl. VII

Zákon č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty, ve znění zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 80/2004 Sb., zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 142/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 2 se za slova „propuštěny do“ vkládá slovo „celního“.
2. V § 7 odst. 1 se slova „režimu vývozu nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku, a v případě, že tímto celním úřadem bude vnitrozemský celní úřad, i pohraničnímu celnímu úřadu, u kterého předmět kulturní hodnoty vystupuje do zahraničí a který výstup do osvědčení vyznačí“ nahrazují slovy „celního režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku“.
3. V § 7 odst. 2 se slova „režimu vývozu nebo do režimu“ nahrazují slovy „celního režimu vývozu nebo“ a slova „Pohraniční celní úřad“ se nahrazují slovy „Celní úřad výstupu“.
4. V § 7a odst. 1 se slova „režimu vývozu nebo do režimu“ nahrazují slovy „celního režimu vývozu nebo“.
5. V § 7b se věta druhá včetně poznámky pod čarou č. 6a zrušuje.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o státní statistické službě

Čl. VIII

Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 411/2000 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 81/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 154/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 275/2012 Sb. a zákona č. 250/2014 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 4a se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
2. V § 9 odst. 2 písm. a) se slova „finančními orgány“ nahrazují slovy „orgány Finanční správy České republiky nebo orgány Celní správy České republiky“.

3. Poznámka pod čarou č. 5 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
4. V § 9 odst. 2 písm. b) se slova „přidělení celně schváleného určení“ nahrazují slovy „propuštění zboží do navrženého celního režimu“.
5. Poznámky pod čarou č. 5a až 5c se zrušují.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o pozemních komunikacích

Čl. IX

V § 23 odst. 1 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 102/2000 Sb., se slova „zajištění celního odbavení“ nahrazují slovy „provedení celního řízení“.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o lihu

Čl. X

Zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 22/2000 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 75/2006 Sb., zákona č. 37/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 95/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 308/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. a zákona č. 331/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 písm. f) se za slovo „do“ vkládají slova „celního režimu“.
2. Poznámky pod čarou č. 1 a 5 se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o návykových látkách

Čl. XI

Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 354/1999 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 57/2001 Sb., zákona č. 185/2001 Sb., zákona č. 407/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 223/2003 Sb., zákona č. 362/2004 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 74/2006 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 106/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 50/2013 Sb. a zákona č. 273/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 15 písm. a) se slova „, svobodných celních pásmech a svobodných celních skladech,⁷⁾“ nahrazují slovy „a ve svobodných pásmech,“.
Poznámka pod čarou č. 7 se zrušuje.
2. V § 22 odst. 4 se slovo „zajištění⁹⁾“ nahrazuje slovy „zadržení podle celního zákona“.
Poznámka pod čarou č. 9 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
3. V § 22 odst. 5 se za slovo „do“ vkládá slovo „celního“.
4. V § 22 odst. 6 se slova „režimu volného oběhu nebo do režimu s ekonomickými účinky“ nahrazují slovy „celního režimu volného oběhu nebo zvláštního celního režimu“.
5. V § 23 odst. 1 se slovo „zajištění“ nahrazuje slovy „zadržení podle celního zákona“.
6. V § 36 odst. 1 písm. r) se slova „, svobodných celních pásmech nebo svobodných celních skladech“ nahrazují slovy „nebo ve svobodných pásmech“.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna veterinárního zákona

Čl. XII

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 316/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., 182/2008 Sb., zákona č. 298/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 264/2014 Sb., zákona č. 139/2014 Sb. a zákona č. 250/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 písm. bb) se slova „ve volném“ nahrazují slovy „v celním režimu volného“.
2. V § 32 odst. 6 se slova „volného oběhu¹⁸⁾“ nahrazují slovy „celního režimu volného oběhu“.
Poznámka pod čarou č. 18 se zrušuje.
3. V § 34 odst. 4 se za slovo „do“ vkládají slova „celního režimu“.
4. V § 37 odst. 1 se věta první nahrazuje větou „Živočišné produkty dovážené z třetí země a navržené k propuštění do celního režimu uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma se z hlediska pohraniční veterinární kontroly považují za zboží navržené k propuštění do celního režimu volného oběhu na území České republiky“.

nebo jiného členského státu, pokud nejsou navrženy k propuštění do celního režimu konečného užití.“.

Poznámky pod čarou č. 19 a 20 se zrušují.

5. V § 37 odst. 4 se za slovo „do“ vkládají slova „celního režimu“.
6. V § 37 odst. 5 písm. a) se slova „svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad nebo celní sklad“ nahrazují slovy „propuštění do celního režimu uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma“.
7. V § 38d se slova „zvláštního právního předpisu²³⁾ osvobozeno od kontroly prováděné celními orgány“ nahrazují slovy „celního zákona vyňato z celní kontroly“.
Poznámka pod čarou č. 23 se zrušuje.
8. V § 48 odst. 1 písm. j) bodě 7 se slova „svobodných celních pásem, svobodných celních skladů“ nahrazují slovy „svobodných pásem“.
9. V § 49 odst. 1 písm. h) bodě 6 se slova „svobodná celní pásma, svobodné celní sklady“ nahrazují slovy „svobodná pásma“.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky

Čl. XIII

V § 5 zákona č. 310/1999 Sb., o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky, se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna zákona o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků

Čl. XIV

Zákon č. 63/2000 Sb., o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 18/2012 Sb., se mění takto:

1. V názvu zákona se slova „, a zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů“ zrušují.
2. Poznámka pod čarou č. 3 se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

3. V § 19 odst. 2 se slova „deklaranty,⁷⁾ kteří navrhují k propuštění do“ nahrazují slovy „deklaranty, kteří v celním řízení navrhují k propuštění do celního režimu“.
Poznámka pod čarou č. 7 se zrušuje.
4. V § 19 odst. 4 písm. e) a v § 19 odst. 6 se za slovo „do“ vkládají slova „celního režimu“.
5. V § 19 se odstavec 10 zrušuje.
6. Část třetí se včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr

Čl. XV

Zákon č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr, se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 1 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
2. V § 1 odst. 2 se slova „a do celně schváleného určení zpětného vývozu zboží podle zvláštních předpisů.²⁾“ nahrazují slovy „anebo zpětný vývoz zboží.“.
Poznámka pod čarou č. 2 se zrušuje.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o ochraně sbírek muzejní povahy

Čl. XVI

Zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 483/2004 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 142/2012 Sb. a zákona č. 303/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 11 odst. 6 větě první se slova „režimu vývozu nebo do režimu“ nahrazují slovy „celního režimu vývozu nebo“.
2. V § 11 odst. 6 větě druhé se za slova „propustil do“ vkládá slovo „celního“.
3. Poznámka pod čarou č. 4 zní:
„4) Například zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 16/1997 Sb., o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně a doplnění zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona o ochraně veřejného zdraví

Čl. XVII

V § 84 odst. 6 úvodní části ustanovení zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 223/2013 Sb., se slova „režimu volného oběhu nebo do režimu“ nahrazují slovy „celního režimu volného oběhu nebo“.

ČÁST OSMNÁCTÁ

Změna zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích

Čl. XVIII

Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 175/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 193/2003 Sb., zákona č. 103/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 311/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 137/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 383/2008 Sb., zákona č. 347/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 297/2009 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 169/2013 Sb. a zákona č. 239/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 34 odst. 4 písm. c) se slova „celním odbavení vozidla^{8a)}“ nahrazují slovy „propuštění vozidla do celního režimu volného oběhu“.

Poznámka pod čarou č. 8a se zrušuje.

2. V § 35 odst. 2 písm. b) se slova „vystavení jednotné celní deklarace“ nahrazují slovy „podání celního prohlášení“.

ČÁST DEVATENÁCTÁ

Změna zákona o obecné bezpečnosti výrobků

Čl. XIX

Zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění zákona č. 146/2002 Sb., zákona č. 277/2003 Sb., zákona č. 229/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 378/2007 Sb., zákona č. 490/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. 64/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 11 odst. 1 se slova „volného oběhu¹⁰⁾“ nahrazují slovy „celního režimu volného oběhu“.

Poznámka pod čarou č. 10 se zrušuje.

2. V § 11 odst. 2 se za slovo „do“ vkládá slovo „celního“.
3. Poznámka pod čarou č. 12 zní:
„12) Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.“
4. V § 12 odst. 2 písm. b) se slova „celního odbavení pro kontroly určitého zboží“ nahrazují slovy „pro kontroly určitého zboží při celním řízení“.

ČÁST DVACÁTÁ

Změna zákona o odpadech

Čl. XX

Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 275/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 356/2003 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 188/2004 Sb., zákona č. 317/2004 Sb., zákona č. 7/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 222/2006 Sb., zákona č. 314/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 25/2008 Sb., zákona č. 34/2008 Sb., zákona č. 383/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 157/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 297/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 154/2010 Sb., zákona č. 31/2011 Sb., zákona č. 77/2011 Sb., zákona č. 264/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 85/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., 18/2012 Sb., 165/2012 Sb., zákona č. 69/2013 Sb., zákona č. 169/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 184/2014 Sb., zákona č. 229/2014 Sb. a zákona č. 223/2015 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 2 písm. c) se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropskou unií“, slovo „uskładňování“ se nahrazuje slovem „uskladnění“ a slova „, přepracování pod celním dohledem“ se zrušují.
2. V § 21 odst. 1 písm. a) se slova „dluhy vůči místně příslušnému finančnímu úřadu a vůči místně příslušnému celnímu úřadu“ nahrazují slovy „evidován nedoplatek s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky, u orgánů Finanční správy České republiky nebo u orgánů Celní správy České republiky“.
3. V § 77 odst. 11 úvodní části ustanovení se slova „režimu podle zvláštního právního předpisu,⁴⁷⁾“ nahrazují slovy „celního režimu,“.

Poznámka pod čarou č. 47 se zrušuje.
4. V § 77 odst. 14 se za slovo „navrženého“ vkládá slovo „celního“.
5. Poznámka pod čarou č. 40 se zrušuje.

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ
Změna zákona o myslivosti

Čl. XXI

V § 6 odst. 3 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění zákona č. 18/2012 Sb., se za slovo „úřadu“ vkládají slova „při propuštění do celního režimu“.

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ
Změna zákona o obalech

Čl. XXII

Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 94/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 66/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 25/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 77/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 62/2014 Sb. a zákona č. 64/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písm. d) se za slova „propuštění do“ vkládá slovo „celního“ a slova „do režimu dočasného použití⁷⁾“ se nahrazují slovy „dočasného použití“.
Poznámka pod čarou č. 7 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
2. V § 2 písm. f) se slova „do režimu aktivního zušlechťovacího styku, do režimu dočasného použití nebo do režimu přepracování pod celním dohledem“ nahrazují slovy „aktivního zušlechťovacího styku nebo dočasného použití“.
3. V § 41 se slova „a manipulaci“ zrušují.

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ
Změna zákona o státní zemědělské a potravinářské inspekci

Čl. XXIII

Zákon č. 146/2002 Sb., o státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 94/2004 Sb., zákona č. 316/2004 Sb., zákona č. 321/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 120/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 308/2013 Sb., zákona č. 138/2014 Sb. a zákona č. 250/2014 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 14c se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
2. V § 7 se za slova „jejichž propuštění“ vkládají slova „do celního režimu“.

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o vývozu některých kulturních statků z celního území Evropských společenství

Čl. XXIV

Zákon č. 214/2002 Sb., o vývozu některých kulturních statků z celního území Evropských společenství, ve znění zákona č. 281/2009 Sb., se mění takto:

1. V názvu zákona se slova „**Evropských společenství**“ nahrazují slovy „**Evropské unie**“.
2. V § 1 se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.
3. V § 6 odst. 1 se za slovo „do“ vkládá slovo „celního“.

ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o některých opatřeních souvisejících se zákazem bakteriologických (biologických) a toxinových zbraní

Čl. XXV

Zákon č. 281/2002 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem bakteriologických (biologických) a toxinových zbraní a o změně živnostenského zákona, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 64/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 14 odst. 4 se slova „svobodného celního skladu, svobodného celního“ nahrazují slovem „svobodného“.
2. V § 14 odst. 5 úvodní části ustanovení se slovo „dohledu^{6a)}“ nahrazuje slovy „celního dohledu“.

Poznámka pod čarou č. 6a se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

ČÁST DVACÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin

Čl. XXVI

Zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), ve znění zákona č. 387/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. 232/2013 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 14 se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

2. V § 31 odst. 2 se věta druhá zrušuje.

ČÁST DVACÁTÁ SEDMÁ
Změna zákona o oběhu osiva a sadby

Čl. XXVII

Zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění zákona č. 219/2003 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 178/2006 Sb., zákona č. 299/2007 Sb., zákona č. 96/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 300/2009 Sb., zákona č. 331/2010 Sb., zákona č. 54/2012 Sb. a zákona č. 279/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 18 odst. 5 písm. c) bodě 4 se za slovo „orgánem“ vkládají slova „do celního režimu“.
2. V § 18 odst. 6 úvodní části ustanovení se za slovo „do“ vkládá slovo „celního“.
3. Poznámky pod čarou č. 9 a 9a se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.
4. V § 18 odst. 9 se za slova „propuštění do“ vkládá slovo „celního“.

ČÁST DVACÁTÁ OSMÁ
Změna zákona o spotřebních daních

Čl. XXVIII

Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění zákona č. 479/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 313/2004 Sb., zákona č. 558/2004 Sb., zákona č. 693/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 379/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 37/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 245/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 292/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 59/2010 Sb., zákona č. 95/2011 Sb., zákona č. 221/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 308/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 201/2014 Sb., zákona č. 331/2014 Sb., zákona č. 157/2015 Sb., zákona č. 315/2015 Sb. a zákona č. 382/2015 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 3 se na konci textu písmene a) doplňují slova „; správu spotřebních daní při dovozu vykonávají podle právních předpisů upravujících správu cla“.

2. V § 3 písmeno b) zní:

„b) dovozem

1. vstup vybraných výrobků na daňové území Evropské unie, pokud tyto vybrané výrobky nejsou při vstupu na daňové území Evropské unie dočasně uskladněny nebo propuštěny do zvláštního celního režimu s výjimkou celního režimu konečného užití,
2. propuštění vybraných výrobků do celního režimu volného oběhu,
3. propuštění vybraných výrobků ze zvláštních celních režimů s výjimkou celního režimu konečného užití, pokud nejde o opětovné propuštění do těchto režimů,“.

CELEX: 32008L0118

3. V § 3 se písmeno c) zrušuje.

Dosavadní písmena d) až u) se označují jako písmena c) až t).

CELEX: 32008L0118

4. Poznámky pod čarou č. 3b a 3c se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

5. V § 3 písm. c) se slova „režimu vývozu⁴⁾ nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku⁵⁾“ nahrazují slovy „celního režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku“.

Poznámky pod čarou č. 4 a 5 se zrušují.

6. V § 3 písm. d) se slova „režim s podmíněným osvobozením od cla“ nahrazují slovy „zvláštní celní režim nebo dočasné uskladnění“.

CELEX: 32008L0118

7. V § 3 písm. j) se slovo „h)“ nahrazuje slovem „g)“.

8. V § 5 odst. 5 a v § 6 odst. 3 se slova „režimu volného oběhu nebo do režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení“ nahrazují slovy „celního režimu volného oběhu“.

9. V § 9 odst. 2 větě první se za slovo „výrobků“ vkládají slova „na daňové území České republiky“.

10. V § 9 odst. 2 se slova „zvláštní právní předpis.¹³⁾“ nahrazují slovy „celní předpisy.“.
Poznámka pod čarou č. 13 se zrušuje.

11. V § 11 odst. 1 písm. a) se za slovo „do“ vkládají slova „celního režimu“.

12. V § 12 odst. 2 se slova „při podání celního“ nahrazují slovy „v celním“ a slova „režimu volného oběhu nebo do režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení“ se nahrazují slovy „celního režimu volného oběhu“.

13. V § 12 odst. 2 se věta druhá zrušuje.
14. V § 14 odst. 1 písm. a) se za slova „propuštění do“ vkládá slovo „celního“ a slova „nebo do režimu“ se nahrazují slovem „nebo“.
15. V § 18 odst. 5 se věta druhá zrušuje.
16. V § 19 odst. 1 písm. a) a v § 19 odst. 5 se slovo „g)“ nahrazuje slovem „f)“.
17. V § 19 odst. 6 se slova „režim s podmíněným osvobozením od cla“ nahrazují slovy „zvláštní celní režim nebo dočasné uskladnění“.
CELEX: 32008L0118
18. V § 24 odst. 5, § 25 odst. 5 a v § 26 odst. 3 písm. b) se za slovo „do“ vkládá slovo „celního“.
19. V § 27 odst. 3 písm. a) se slova „vývozní celní prohlášení podle nařízení Rady, kterým se vydává celní kodex Společenství^{28a)}“ nahrazují slovy „celní prohlášení, kterým bylo zboží propuštěno do celního režimu vývozu“.
Poznámka pod čarou č. 28a se zrušuje.
20. V § 27 odst. 3 písm. b), § 27 odst. 4 a v § 27b odst. 1 se za slovo „do“ vkládá slovo „celního“.
21. V § 27b odst. 3 se za slova „výrobky do“ vkládá slovo „celního“.
22. V § 27e odst. 1 a v § 28 odst. 7 úvodní části ustanovení se za slovo „do“ vkládá slovo „celního“.
23. V § 28 odst. 7 závěrečné části ustanovení, § 28 odst. 8 závěrečné části ustanovení a v § 28 odst. 9 se za slova „výrobků do“ vkládá slovo „celního“.
24. § 34 se zrušuje.
25. Poznámka pod čarou č. 32 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
26. V § 37 odst. 2 písm. b) a e) se za slovo „do“ vkládá slovo „celního“.
27. V § 39a odst. 1 a v § 43 se slovo „k)“ nahrazuje slovem „j)“.
28. V § 49 odst. 10 a 16 se slovo „r)“ nahrazuje slovem „q)“.

29. V § 59 odst. 7 a 10 se slovo „g)“ nahrazuje slovem „f)“.
30. V § 60 odst. 8 se za slova „propuštění do“ vkládá slovo „celního“
31. V § 72 odst. 1 se slova „nebo u celního úřadu při podání písemného celního prohlášení, je-li dovážený líh navržen k propuštění do režimu volného oběhu nebo aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení“ zrušují.
32. V § 78 odst. 3 se slovo „g)“ nahrazuje slovem „f)“.
33. V § 134d větě první se slova „režimu vývozu nebo do tranzitního režimu Evropských společenství“ nahrazují slovy „celního režimu vývozu nebo tranzitu“.
34. V § 134d větě druhé se slova „neuskutečnění vývozu nebo zrušení tranzitního režimu Evropských společenství“ nahrazují slovy „zrušení rozhodnutí o propuštění vybraných minerálních olejů do celního režimu vývozu nebo tranzitu“.
35. V § 134o větě první se slova „režimu vývozu nebo do tranzitního režimu Evropských společenství“ nahrazují slovy „celního režimu vývozu nebo tranzitu“.
36. V § 134o větě druhé se slova „neuskutečnění vývozu nebo zrušení tranzitního režimu Evropských společenství“ nahrazují slovy „zrušení rozhodnutí o propuštění některých dalších minerálních olejů do celního režimu vývozu nebo tranzitu“.
37. V § 135w odst. 3 písm. b) se za slova „propuštění do“ vkládá slovo „celního“.
38. Poznámky pod čarou č. 2 a 3 se zrušují.

ČÁST DVACÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu

Čl. XXIX

Zákon č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 60/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 187/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 308/2013 Sb. a zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písm. d) bodě 1 se slova „Evropských společenství (dále jen "Společenství")“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

2. V § 2 písm. d) bodě 2, § 4 odst. 1, § 5 písm. b) a v § 6 odst. 8 se slovo „Společenství“ nahrazuje slovy „Evropské unie“.
3. Poznámky pod čarou č. 6 až 10b se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.
4. V § 7 se slova „písemně nebo prostřednictvím zařízení pro zpracování dat“ zrušují.
5. V § 9 odst. 1 úvodní části ustanovení a v § 9 odst. 1 písm. a) se slovo „Společenství“ nahrazuje slovy „Evropské unie“.
6. V 9 odst. 4 se za slovo „do“ vkládá slovo „celního“.
7. V § 9 odst. 7 se slovo „Společenství“ nahrazuje slovy „Evropské unie“.
8. V § 12 se slova „zvláštním právním předpisem“ nahrazují slovy „přímo použitelným předpisem Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie“.
9. V § 13 odst. 2, § 14 odst. 1, 2 a 4 a v § 15 odst. 1 se slovo „Společenství“ nahrazuje slovy „Evropské unie“.
10. V § 16 odst. 1 se slova „zvláštním právním předpisem“ nahrazují slovy „přímo použitelným předpisem Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie,“ a za slovo „do“ se vkládá slovo „celního“.
11. V § 16 odst. 2 se za slovo „do“ vkládají slova „celního režimu“ a slovo „Společenství“ se nahrazuje slovy „Evropské unie“.
12. V § 16 odst. 3 se slovo „ve“ nahrazuje slovy „do celního režimu“ a slovo „Společenství“ se nahrazuje slovy „Evropské unie“.
13. V § 20 odst. 2 se za slova „dopraveny v“ vkládá slovo „celním“.
14. Nadpis § 26 zní: „**Celní režim tranzitu**“.
15. V § 26 odst. 1 větě první se slova „zvláštním právním předpisem“ nahrazují slovy „přímo použitelným předpisem Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie,“ a slovo „společného“ se zrušuje.
16. V § 26 odst. 1 větě druhé se slova „režimu společného“ nahrazují slovy „celním režimu“.

17. V § 26 odst. 2 se slova „režimu společného tranzitu“ nahrazují slovy „celního režimu tranzitu“ a slova „zvláštním právním předpisem“ se nahrazují slovy „přímo použitelným předpisem Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie“.
18. V § 26 odst. 3 se za slovo „navrženého“ vkládá slovo „celního“.
19. V § 26 odst. 4 se za slovo „do“ vkládá slovo „celního“.
20. V § 26 odst. 5 se slova „ze Společenství“ nahrazují slovy „z Evropské unie“ a slova „zvláštního právního předpisu“ nahrazují slovy „přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie“.
21. V § 26 odst. 7 se slova „režimu společného“ nahrazují slovy „celním režimu“.
22. V § 26 odst. 8 se slova „režimu společného“ nahrazují slovy „celním režimu“, slova „zvláštním právním předpisem“ se nahrazují slovy „přímo použitelným předpisem Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie“ a za slovo „pokračování“ se vkládá slovo „celního“.
23. V § 26 odst. 10 se slova „režimu společného“ nahrazují slovy „celním režimu“.
24. V § 27 odst. 2 písm. c), § 27 odst. 3 písm. c) a v § 28 odst. 2 se slovo „Společenství“ nahrazuje slovy „Evropské unie“.
25. V § 34 odst. 1 písm. a) a v § 35 odst. 1 písm. a) se za slova „dopraví v“ vkládá slovo „celním“.

ČÁST TŘICÁTÁ

Změna zákona o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty

Čl. XXX

Zákon č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, ve znění zákona č. 78/2004 Sb., zákona č. 346/2005 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. 279/2013 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 12 se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.
2. V § 25 odst. 9 se slova „, vyvážejí nebo provážejí“ nahrazují slovy „nebo vyvážejí“.
3. V § 26 odst. 2 se slovo „tranzit“ nahrazuje slovem „tranzitu“.

ČÁST TŘICÁTÁ PRVNÍ
Změna zákona o rybářství

Čl. XXXI

Zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráží, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 104/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 237/2012 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. 501/2012 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 27 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
2. V § 29 se odstavec 3 zrušuje.
Poznámka pod čarou č. 20 se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

ČÁST TŘICÁTÁ DRUHÁ
Změna zákona o obchodování s ohroženými druhy

Čl. XXXII

Zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 467/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 279/2013 Sb. a zákona č. 86/2015 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písm. f), g) a i) se za slovo „vyjma“ vkládá slovo „celního“.
2. V § 3a odst. 2 se slova „nebo přidělení příslušného celně schváleného určení“ zrušují.
3. Poznámky pod čarou č. 36, 40 a 41 se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.
4. V § 26 odst. 8 věty druhé a v § 26 odst. 9 se za slovo „navrženého“ vkládá slovo „celního“.
5. V § 30 odst. 1 se věta druhá zrušuje.
6. V § 30 se odstavec 2 zrušuje.
Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 2 až 5.
7. V § 34c odst. 2 písm. k) a v § 34d odst. 2 písm. k) se číslo „4“ nahrazuje číslem „3“.

8. Poznámka pod čarou č. 43b se zrušuje.

ČÁST TŘICÁTÁ TŘETÍ
Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. XXXIII

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 333/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 196/2014 Sb., zákona č. 262/2014 Sb., zákona č. 360/2014 Sb., zákona č. 377/2015 Sb. a zákona č. .../2016 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 písm. e) se slova „3 až 5“ nahrazují slovy „2 až 4“.

2. V § 12 odstavec 2 zní:

„(2) Místem plnění při dovozu zboží je členský stát, ve kterém se na toto zboží přestanou vztahovat příslušná celní opatření, pokud je toto zboží při vstupu na území Evropské unie

a) dočasně uskladněno, nebo

b) propuštěno do celního režimu

1. vnějšího tranzitu,

2. uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma,

3. dočasné použití s úplným osvobozením od cla, nebo

4. aktivního zušlechťovacího styku.“

CELEX: 32006L0112

3. V § 13 odst. 3 písm. c) se za slovo „do“ vkládají slova „celního režimu“.

4. V § 13 odst. 7 písm. e) se za slova „propuštěno do“ vkládá slovo „celního“.

5. V § 13 odst. 7 písm. h) se za slovo „vztahoval“ vkládá slovo „celní“.

6. V § 20 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

7. V § 23 odstavec 1 zní:

„(1) Zdanitelné plnění je uskutečněno a povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží vzniká

a) propuštěním zboží do celního režimu

1. volného oběhu,
2. dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, nebo
3. konečného užití,

b) nesplněním některé z povinností stanovených v celních předpisech pro

1. vstup zboží, které není zbožím Evropské unie, na území Evropské unie,
2. dočasné uskladnění,
3. celní režim tranzitu,
4. celní režim uskladnění,
5. celní režim dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla,
6. celní režim zušlechtnění, nebo
7. nakládání se zbožím, které není zbožím Evropské unie,

c) nesplněním podmínky, na jejímž základě může být zboží, které není zbožím Evropské unie, propuštěno do celního režimu, s výjimkou celního režimu konečného užití,

d) odnětím zboží, které není zbožím Evropské unie, celnímu dohledu, nebo

e) porušením podmínek stanovených v povolení k použití zvláštního celního režimu.“

Poznámka pod čarou č. 19a se zrušuje.

CELEX: 32006L0112

8. V § 23 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 7 se označují jako odstavce 2 až 6.

9. V § 23 odst. 2 se slova „, b) nebo c)“ zrušují a za slovo „příslušného“ se vkládá slovo „celního“.

10. V § 23 odst. 3 se slovo „c)“ nahrazuje slovy „a) bod 2“ a za slovo „do“ se vkládají slova „celního režimu“.

11. V § 23 odst. 4 se za slovo „do“ vkládá slovo „celního“.

12. V § 23 odst. 5 se slovo „c)“ nahrazuje slovy „a) bod 2“ a za slovo „do“ se vkládají slova „celního režimu“.

13. V nadpisu § 24 se za slovo „při“ vkládají slova „**dodání zboží a**“.

14. V § 24 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Povinnost přiznat daň při dodání zboží s místem plnění v tuzemsku osobou neusazenou v tuzemsku vzniká plátcí, kterému je zboží dodáno, ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni poskytnutí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve.“

15. § 33a včetně nadpisu zní:

„§ 33a

Daňový doklad při vývozu

Za daňový doklad při vývozu zboží se považuje daňový doklad vystavený podle § 28 odst. 1 písm. a).“.

16. V § 38 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

17. V § 38 odst. 3 se za slova „zboží do“ vkládá slovo „celního“ slova „aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení,“ se zrušují a slova „volného oběhu z“ se nahrazují slovy „celního režimu volného oběhu z celního“.

18. V § 41 odst. 1 se slova „volný oběh“ nahrazují slovy „volného oběhu“.

19. V § 44 odst. 1 úvodní části ustanovení se slovo „nejpozději“ nahrazuje slovy „v období končícím“.

20. V § 44 odstavec 4 zní:

„(4) Věřitel, který provedl opravu výše daně podle odstavce 1, je povinen předložit jako přílohu k daňovému přiznání kopie všech vystavených daňových dokladů, u kterých provedl opravu výše daně v tomto daňovém přiznání.“.

21. V § 66 odst. 1 se slova „vývoz, pasivní zušlechťovací styk nebo vnější tranzit, nebo bylo propuštěno do celně schváleného určení zpětný vývoz zboží z celního území Evropského společenství^{48b)}“ nahrazují slovy „vývozu, pasivního zušlechťovacího styku nebo vnějšího tranzitu, nebo bylo zpětně vyvezeno“ a věta druhá se zrušuje.

Poznámka pod čarou č. 48b se zrušuje.

22. V § 66 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 až 6 se označují jako odstavce 3 až 5.

23. V § 66 odst. 3 se věta druhá nahrazuje větou „Výstup zboží z území Evropské unie je plátce povinen prokázat rozhodnutím celního úřadu o vývozu zboží do třetí země, kterým je celním úřadem potvrzen výstup zboží z území Evropské unie.“.

24. V § 66 se odstavec 4 zrušuje.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 4.

25. V § 66 odst. 4 se slova „na daňovém dokladu“ zrušují.

26. V § 68 se odstavec 15 zrušuje.
27. V § 69 se odstavec 2 zrušuje.
Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 2 až 4.
28. V § 69 odst. 4 se číslo „3“ nahrazuje číslem „2“.
29. V § 71g odst. 2 úvodní části ustanovení a v § 71g odst. 2 písm. b) se za slova „propuštění zboží do“ vkládají slova „celního režimu“.
30. V § 71g odst. 3 se za slovo „tohoto“ vkládá slovo „celního“.
31. V § 73 odst. 1 písm. c) a d) se slova „3 až 5“ nahrazují slovy „2 až 4“.
32. V § 92a odst. 3 se za slovo „poskytnul“ vkládají slova „nebo přijal“.
33. V § 93a odst. 2 se slova „hlavní město Prahu“ nahrazují slovy „Moravskoslezský kraj“.
34. V § 101 odst. 1 písm. d) se slovo „j)“ nahrazuje slovem „k“.
35. V § 101g odst. 3 se za číslo „5“ vkládá slovo „pracovních“.
36. Za § 101i se vkládají nové § 101j a 101k, které včetně nadpisů znějí:

„§ 101j

Vyloučení vzniku pokuty za nepodání kontrolního hlášení

Povinnost uhradit pokutu podle § 101h odst. 1 písm. a) nevzniká, pokud v daném kalendářním roce nedošlo u plátce k jinému prodlení při podání kontrolního hlášení.

§ 101k

Prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení

(1) Plátce je oprávněn požádat správce daně o prominutí pokuty podle § 101h odst. 1 písm. b) až d).

(2) Správce daně může zcela nebo zčásti prominout pokutu podle odstavce 1, pokud k nepodání kontrolního hlášení došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit. Při tom není vázán návrhem plátce.

(3) Žádost o prominutí pokuty podle odstavce 1 lze podat nejpozději do 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit tuto pokutu.

(4) Podání žádosti o prominutí pokuty podle odstavce 1 má odkladný účinek pro vykonatelnost platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit tuto pokutu.“

37. V § 108 odst. 1 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) plátce, kterému je osobou neusazenou v tuzemsku, která není registrovaná jako plátce, dodáno zboží s místem plnění v tuzemsku; toto ustanovení se nepoužije v případě, že plátce, kterému je dodáno zboží, nesplnil svou registrační povinnost ve stanovené lhůtě, a to do dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je registrován jako plátce.“.

Dosavadní písmena d) až j) se označují jako písmena e) až k).

CELEX: 32006L0112

38. V § 108 odst. 1 písm. f) se slova „až c)“ zrušují a číslo „5“ se nahrazuje číslem „4“.

39. V § 108 odst. 2 písm. a) se slova „až c)“ zrušují a číslo „6“ se nahrazuje číslem „5“.

40. V § 108 odst. 2 písm. b) se slova „d) až h)“ nahrazují slovy „b) až e)“.

41. V § 108 odst. 2 písm. b) se čárka nahrazuje tečkou a písmeno c) se zrušuje.

42. V § 110f se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) V případě správy daně ve zvláštním režimu v tuzemsku jako státě spotřeby počíná lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku běžet ode dne, kdy správce daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa obdrží informace potřebné pro přiřazení jednotlivých plateb příslušným daňovým přiznáním.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

Čl. XXXIV

Přechodná ustanovení

1. Pokud osobě povinné k dani, která se stala plátcem podle § 6c odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním zdanitelného plnění do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona a která ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona dodala zboží s místem plnění v tuzemsku plátcí, vypočte osoba povinná k dani, které vznikla povinnost přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, daň ze základu daně stanoveného podle § 37a odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Správce daně zruší registraci osoby povinné k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a která se stala plátcem podle § 6c odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud tato osoba požádala do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona o zrušení registrace plátce a pokud ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona uskutečňuje pouze dodání zboží plátcí s místem plnění v tuzemsku.
3. Správce daně místně příslušný podle § 93a odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, u osoby povinné k dani, která nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu a která byla registrována přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, rozhodne do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona o dni, k němuž přechází místní příslušnost u této osoby na správce daně místně příslušného podle § 93a odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Při posouzení splnění podmínky podle § 101j zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepřihlíží k prodlení při podání kontrolního hlášení, ke kterému došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
5. Povinnost uhradit pokutu podle § 101h odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, která vznikla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a o které nebylo rozhodnuto platebním výměrem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zaniká dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
6. Ustanovení § 101k zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije i v případě pokut podle § 101h odst. 1 písm. b) až d) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vzniklých přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. V případě, kdy běh lhůty pro podání žádosti o prominutí pokuty započal přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, neskončí běh této lhůty dříve než 3 měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST TŘICÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o omezení plateb v hotovosti

Čl. XXXV

Zákon č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti a o změně zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 303/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb. a zákona č. 261/2014 Sb., se mění takto:

1. V názvu zákona se slova „**a o změně zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů**“ zrušují.
2. V § 3 odst. 2 písm. a) se slova „, cla, záloh na tyto platby, odvodů za porušení rozpočtové kázně a na jiné druhy plateb uskutečňované“ nahrazují slovy „a jiných obdobných peněžitých plnění uskutečňovaných“.

ČÁST TŘICÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o rostlinolékařské péči

Čl. XXXVI

Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 131/2006 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 249/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 490/2009 Sb., zákona č. 102/2010 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 199/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb. a zákona č. 279/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 2 písm. b) se za slova „potřebný k“ vkládá slovo „celnímu“.
2. Poznámka pod čarou č. 2 zní:
„2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.
Úmluva o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného

obchodu (ESVO) a Evropským hospodářským společenstvím, v platném znění, vyhlášena pod č. 179/1996 Sb.“.

3. V § 2 odst. 2 písm. d) se slovo „přímého“ nahrazuje slovem „celního režimu vnitřního“.
4. V § 2 odst. 2 písm. m) se slova „úřad vstupního místa definovaného pod písmenem s)“ nahrazuje slovy „celní úřad, v jehož územní působnosti se nachází vstupní místo“.
5. V § 2 odst. 2 písmeno n) zní:
„n) celním úřadem určení celní úřad, který rozhodl o propuštění do celního režimu,“
Poznámka pod čarou č. 4a zrušuje.
6. V § 2 odst. 2 se písmeno o) včetně poznámky pod čarou č. 4b zrušuje.
Dosavadní písmena p) až w) se označují jako písmena o) až v).
7. V § 2 odst. 2 písm. o) se slova „dohledu celních orgánů, z jednoho místa na druhé v celním území Evropské unie, jak je uvedeno v předpisu Evropské unie^{4c)}“ nahrazují slovy „celnímu dohledu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{4c)}“.
Poznámka pod čarou č. 4c zní:
„4c) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.“.
8. V § 21 odst. 1 závěrečné části ustanovení se slova „aktivního a pasivního zušlechťovacího styku, přepracování pod celním dohledem a“ nahrazují slovem „zušlechtění“, a za slovo „ukončením“ se vkládá slovo „celního“.
Poznámka pod čarou č. 13 se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.
9. V § 21 odst. 2 se slova „přepracování pod celním dohledem,“ zrušují a za slovo „ukončením“ se vkládá slovo „celního“.
10. V § 21 odst. 4 se slova „při řízení o přidělení celně schváleného určení“ nahrazují slovy „v celním řízení“ a slova „Orgán odpovědný za celní projednání zásilky“ se nahrazují slovy „Celní úřad propouštějící zásilku do celního režimu“.
11. V § 21 odst. 5 se slova „pásma nebo svobodného celního skladu.¹⁵⁾“ nahrazují slovem „pásma.“.
Poznámka pod čarou č. 15 se zrušuje.
12. V § 21 odst. 7 se slova „umístěny do svobodného pásma nebo svobodného celního skladu^{15a)}“ nahrazují slovy „podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{4c)}“ a slova „v celním skladu“ se zrušují.
Poznámka pod čarou č. 15a se zrušuje.

13. V § 22 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „předpisu Evropské unie“ nahrazují slovy „přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie,“.
14. Poznámky pod čarou č. 15b až 15e se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.
15. V § 26 odst. 1 písm. f) se slova „; tím nejsou dotčena ustanovení předpisu Evropské unie¹⁹⁾“ zrušují.
Poznámka pod čarou č. 19 se zrušuje.

ČÁST TŘICÁTÁ ŠESTÁ

Změna správního řádu

Čl. XXXVII

V § 126 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, se slova „zvláštního právního předpisu.“³⁶⁾ nahrazují slovy „právního předpisu upravujícího oprávnění celníka.“

Poznámka pod čarou č. 36 se zrušuje.

ČÁST TŘICÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona, jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití

Čl. XXXVIII

Zákon č. 594/2004 Sb., jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití, ve znění zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 343/2010 Sb., se mění takto:

1. V § 10 odst. 4 se slova „nebo mu bylo přiděleno celně schválené určení zpětný vývoz a nebo“ nahrazují slovy „nebo bylo celním orgánem přijato oznámení o zpětném vývozu anebo“.
2. V § 13 odst. 1 písm. c) se slova „ve smyslu článku 24 celního kodexu Společenství“ nahrazují slovy „podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie“.
3. V § 13a odst. 1 větě druhé se za slova „dopravované v“ vkládá slovo „celním“.
4. V § 13b odst. 4 se slova „přidělení celně schváleného určení přípustného pro zboží, které není zbožím Společenství“ nahrazují slovy „propuštění zboží, které není zbožím Unie“.
5. V § 13b odst. 4 se věta druhá nahrazuje větou „Zboží, které není zbožím Unie a jehož tranzit byl zakázán, může být propuštěno do jiného celního režimu, než je celní režim vnějšího tranzitu a svobodného pásma.“.

6. Poznámka pod čarou č. 28 se zrušuje.

7. V § 21 se slova „jako deklarant, a to sama nebo prostřednictvím přímého zástupce.“³⁸⁾ nahrazují slovy „v rámci celního řízení jako deklarant.“.

Poznámka pod čarou č. 38 se zrušuje.

ČÁST TŘICÁTÁ OSMÁ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. XXXIX

Příloha k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 249/2011 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 262/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 344/2011 Sb., zákona č. 349/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 472/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 172/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 225/2012 Sb., zákona č. 274/2012 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 496/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 50/2013 Sb., zákona č. 69/2013 Sb., zákona č. 102/2013 Sb., zákona č. 170/2013 Sb., zákona č. 185/2013 Sb., zákona č. 186/2013 Sb., zákona č. 232/2013 Sb., zákona č. 239/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 257/2013 Sb., zákona č. 273/2013 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 281/2013 Sb., zákona č. 306/2013 Sb., zákona č. 313/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 127/2014 Sb., zákona č. 268/2014 Sb., zákona č. 81/2015 Sb., zákona č. 103/2015 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 206/2015 Sb. a zákona č. 224/2015 Sb., se mění takto:

1. V položce 1 se za slovo „domicilu“ vkládá na samostatný řádek nový text:

„Osvobození

Od poplatku podle bodu 1 písm. n) jsou osvobozeny žádosti o závazné informace o sazebním zařazení zboží nebo žádosti týkající se závazné informace o původu zboží podle nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.“.

2. V položce 1 poznámce 1 se slova „zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 63/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 1/2002 Sb. a zákona č. 309/2002 Sb., nebo podle zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění zákona č. 479/2003 Sb.“ nahrazují slovy „celního zákona, zákona o spotřebních daních nebo zákona o dani z přidané hodnoty“.

3. V položce 123 se za slovo „orgánem“ vkládá na samostatný řádek nový text:

„Osvobození

Od poplatku je osvobozeno dodatečné vydání osvědčení o původu zboží (EUR. 1 nebo EUR-MED) a osvědčení o celním statusu zboží (A.TR) podle přímo použitelného předpisu Evropské unie a přímo použitelné mezinárodní smlouvy uzavřené Evropskou unií v oblasti výkonu dohledu nad mezinárodním obchodem Evropské unie a nad zbožím, které vstupuje na území Evropské unie nebo jej opouští.“.

ČÁST TŘICÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů

Čl. XL

Zákon č. 228/2005 Sb., o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 378/2007 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. 281/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 4 se slovo „charakter⁵⁾“ nahrazuje slovy „charakter podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se provádí celní kodex Unie⁵⁾“.

Poznámka pod čarou č. 5 zní:

„5) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.“.

2. V § 5 odstavec 1 zní:

„(1) Povolení, které je jinak potřebné k propuštění stanovených výrobků do celního režimu nebo ke zpětnému vývozu, se nevyžaduje k propuštění do celního režimu

- a) tranzitu,
- b) uskladnění v celním skladu.“.

3. V § 5 odst. 2 se slova „umístění stanovených výrobků do svobodného pásma a svobodného skladu“ nahrazují slovy „propuštění stanovených výrobků do celního režimu svobodného pásma“.
4. V § 6 se slova „, a to sama nebo prostřednictvím zástupce⁹⁾“ zrušují.
Poznámka pod čarou č. 9 se zrušuje.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ Změna zákona o léčivech

Čl. XLI

Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 75/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 50/2013 Sb., zákona č. 70/2013 Sb., zákona č. 250/2014 Sb. a zákona č. 80/2015 Sb., se mění takto:

1. V § 13 odst. 3 písm. e) se za slovo „do“ vkládají slova „celního režimu“.
2. V § 24 odst. 4 se slovo „tranzit³⁷⁾“ nahrazuje slovy „celní režim tranzitu“.
Poznámka pod čarou č. 37 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
3. V § 24 odst. 10 se za slovo „výjimkou“ vkládají slova „celního režimu“, za slova „tento souhlas“ se vkládají slova „v rámci celního řízení“ a slova „, a to sám nebo prostřednictvím přímého zástupce³⁹⁾“ se zrušují.
Poznámka pod čarou č. 39 se zrušuje.
4. Poznámka pod čarou č. 38 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
5. V § 77 odst. 8 se za slovo „do“ vkládá slovo „celního“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ PRVNÍ Změna zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu

Čl. XLII

V § 52 odst. 9 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, se slova „; postupuje přitom podle ustanovení o celním zástavním právu podle celního zákona“ zrušují.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ DRUHÁ
Změna zákona o Finanční správě České republiky

Čl. XLIII

Zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění zákona č. 458/2011Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 164/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 250/2014 Sb. a zákona č. 267/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Pro účely zákona o státní službě je Generální finanční ředitelství bezprostředně nadřízeným služebním úřadem Odvolacího finančního ředitelství a finančních úřadů.“.

2. V § 8 odst. 2 se za větu první vkládá věta „Finanční úřad vykonává vybranou působnost na celém území České republiky.“.

3. V § 10 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Vybranou působností se pro účely tohoto zákona rozumí provádění
a) vyhledávací činnosti při správě daní, nebo
b) postupu k odstranění pochybností, daňové kontroly nebo jiných kontrolních postupů při správě daní.“.

4. V § 12 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Kontrolní postup při správě daní provede finanční úřad, který jej zahájil nejdříve.“.

5. V § 13 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Daňový subjekt má právo se seznámit s obsahem písemnosti zakládané do spisu v souvislosti s výkonem vybrané působnosti, pokud není součástí vyhledávací části spisu, také u finančního úřadu příslušného k vydání rozhodnutí ve věci, o které se vede řízení, kterého se vybraná působnost týká, jde-li o
a) podání učiněné elektronicky,
b) úřední záznam,
c) protokol,
d) zprávu o daňové kontrole,
e) rozhodnutí,
f) další písemnosti, pokud byly finančním úřadem doručeny elektronicky.“.

6. Za § 13a se vkládá nový § 13b, který včetně nadpisu zní:

„§ 13b

Zvláštní ustanovení o plné moci při správě daní

Plná moc vztahující se k vybrané působnosti uplatněná u finančního úřadu příslušného k vydání rozhodnutí ve věci, o které se vede řízení, kterého se vybraná působnost týká, je účinná i vůči jinému finančnímu úřadu, který vykonává tuto vybranou působnost.“.

7. V § 14 odst. 2 se slova „a v pracovněprávních vztazích ostatních zaměstnanců v orgánech finanční správy“ zrušují.
8. Za § 16 se vkládá nový § 16a, který včetně nadpisu zní:

„§ 16a

Zvláštní ustanovení o náhradě nákladů na právní zastoupení

Státnímu zaměstnanci v orgánu finanční správy náleží náhrada obvyklých nákladů na právní zastoupení, pokud tyto náklady vznikly pro plnění jeho služebních úkolů a nebyly státnímu zaměstnanci nahrazeny třetí osobou z důvodu odpovědnosti za náhradu těchto nákladů.“.

9. V § 18 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena o) a p), která znějí:

„o) z centrálního registru zbraní,
p) z Rejstříku zástav.“.

10. V § 18 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Orgány finanční správy mohou žádat od Rejstříku trestů poskytnutí údajů z jím vedených evidencí v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu při výkonu působnosti orgánů finanční správy, pokud je to nezbytné pro posouzení

- a) možnosti stanovit daň v návaznosti na běh lhůty pro stanovení daně,
- b) důvodů pro zajištění daně nebo
- c) důvodů pro registraci k dani z přidané hodnoty.“.

Dosavadní odstavce 2 až 6 se označují jako odstavce 3 až 7.

11. V § 18 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „s výjimkou poskytnutí údajů z Rejstříku zástav“.

12. V § 18 odst. 6 se číslo „4“ nahrazuje číslem „5“.

Čl. XLIV

Přechodné ustanovení

Údaje z Rejstříku zástav podle § 18 odst. 1 písm. p) zákona č. 456/2011 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se poskytují způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup od prvního dne sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni, kdy byla Notářské komoře České republiky poskytnuta jednorázová náhrada hotových výdajů za zřízení tohoto dálkového a nepřetržitého přístupu.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ TŘETÍ
Změna zákona o Celní správě České republiky

Čl. XLV

Zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 164/2013 Sb., zákona č. 308/2013 Sb. a zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 písm. d) se slova „jde-li o případy celostátního nebo mezinárodního významu,“ zrušují.
2. V § 4 odst. 4 písm. d) bodě 1 se slova „ kterému bylo přiděleno celně schválené určení“ nahrazují slovy „které bylo propuštěno do celního režimu“.
3. V § 6 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Celní úřad vykonává vybranou působnost na celém území České republiky.“.
4. V § 8 odst. 2 se na konci písmene a) čárka nahrazuje tečkou, písmeno b) se zrušuje a zároveň se zrušuje označení písmene a).
5. V § 8 se na konci odstavce 6 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:
„g) zabezpečuje sběr a zpracování informací do centrálního informačního systému orgánů celní správy.“.
6. V § 8 se doplňuje odstavec 7, který zní:
„(7) Vybranou působností se pro účely tohoto zákona rozumí provádění
a) vyhledávací činnosti při správě daní nebo správě cel nebo
b) postupu k odstranění pochybností, daňové kontroly nebo jiných kontrolních postupů při správě daní nebo správě cel.“.
7. V § 9 odst. 1 se slova „závazné informace o sazebním zařazení zboží a tyto závazné informace zrušuje“ nahrazují slovy „rozhodnutí týkající se závazné informace podle přímo použitelného předpisu Evropské unie a tato rozhodnutí zrušuje nebo prohlašuje za neplatné“.
8. V § 9 odst. 2 písmeno a) zní:
„a) prohlašuje část území České republiky za svobodné pásmo,“.
9. V § 9 odst. 2 písm. b) se slovo „budov“ zrušuje.
10. V § 9 odst. 3 písm. a) úvodní části ustanovení se za slovo „pozastavuje“ vkládá slovo „, mění“.

11. V § 9 odst. 3 písm. a) bodě 1 se slovo „osvědčení“ nahrazuje slovem „povolení“.
12. Poznámka pod čarou č. 6 zní:
„6) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.“.
13. V § 9 odst. 3 písm. b) se za slovo „vydání“ vkládají slova „povolení nebo“.
14. V § 9 odst. 3 písmena c) a d) znějí:
„c) rozhoduje o povolení zprostit povinnosti poskytnout jistotu a o pozastavení, změně nebo zrušení tohoto povolení,
d) rozhoduje o povolení ručitele, povolení uživatele souborné jistoty a povolení uživatele souborné jistoty se sníženou částkou jistoty, a o pozastavení, změně nebo zrušení tohoto povolení.“.
Poznámka pod čarou č. 8 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
15. V § 9 odst. 4 se slovo „schválení“ nahrazuje slovem „povolení“.
16. V § 10 se doplňuje odstavce 3, který zní:
„(3) Kontrolní postup při správě daní nebo správě cel provede celní úřad, který jej zahájil nejdříve.“.
17. V § 11 se doplňuje odstavec 4, který zní:
„(4) Daňový subjekt má právo se seznámit s obsahem písemnosti zakládáné do spisu v souvislosti s výkonem vybrané působnosti, pokud není součástí vyhledávací části spisu, také u celního úřadu příslušného k vydání rozhodnutí ve věci, o které se vede řízení, kterého se vybraná působnost týká, jde-li o
a) podání učiněné elektronicky,
b) úřední záznam,
c) protokol,
d) zprávu o daňové kontrole,
e) rozhodnutí,
f) další písemnosti, pokud byly celním úřadem doručeny elektronicky.“.
18. V § 11a se slova „určený generálním ředitelem“ zrušují.
19. Za § 11a se vkládá nový § 11b, který včetně nadpisu zní:

„§ 11b

Zvláštní ustanovení o plné moci při správě daní

Plná moc vztahující se k vybrané působnosti uplatněná u celního úřadu příslušného k vydání rozhodnutí ve věci, o které se vede řízení, kterého se vybraná působnost týká, je účinná i vůči jinému celnímu úřadu, který vykonává tuto vybranou působnost.“.

20. V § 20 odst. 3 se za slovo „průkazem“ vkládají slova „nebo služebním odznakem“ a za slovo „průkazu“ se vkládají slova „a služebního odznaku“.
21. V § 20 odst. 4 se slova „nebo služebním průkazem“ nahrazují slovy „, služebním průkazem nebo služebním odznakem“ a za slova „prokáže služebním průkazem“ se vkládají slova „nebo služebním odznakem“.
22. V § 35 odst. 2 se písmeno b) zrušuje.
Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno b).
23. Za § 35 se vkládá nový § 35a, který včetně nadpisu zní:

„§ 35a

Oprávnění k osobní prohlídce

- (1) Při kontrole osob a dopravních prostředků a jejich nákladů je celník oprávněn provádět osobní prohlídku.
- (2) Osobní prohlídka může být provedena teprve tehdy, je-li důvodný předpoklad, že kontrolovaná osoba má u sebe věc, kterou je povinna celníkovi vydat, a výzva celníka, aby kontrolovaná osoba věc vydala, je bezvýsledná.
- (3) Osobní prohlídku vykoná u osoby, u které má být tato prohlídka provedena, celník stejného pohlaví.
- (4) Osobní prohlídka může být na žádost kontrolované osoby provedena pouze za přítomnosti osoby, jejíž vztah je k osobě celníka a kontrolované osoby nestranný.
- (5) Ustanovení odstavců 2, 3 a 4 se nepoužijí, pokud jde o nutný zákrok pro hledání zbraně.
- (6) Způsob provádění osobní prohlídky stanoví ministerstvo vyhláškou.“.

24. V § 58 odst. 1 se za písmeno q) vkládají nová písmena r) až x), která znějí:

„r) z centrálního registru zbraní,
s) z evidence údajů o mýtném,
t) z registru pojištěnců veřejného zdravotního pojištění,
u) z registru pojištěnců důchodového pojištění,
v) z registrů pojištěnců nemocenského pojištění,
w) z registrů zaměstnavatelů,
x) z Rejstříku zástav,“.

Dosavadní písmeno r) se označuje jako písmeno y).

25. V § 58 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Orgány celní správy mohou žádat od Rejstříku trestů poskytnutí údajů z evidence přestupků v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu při výkonu působnosti orgánů celní správy, pokud je to nezbytné pro posouzení důvodů pro
a) zajištění daně,
b) registraci nebo
c) povolení podle zákona upravujícího spotřební daně nebo daň z přidané hodnoty.“.

Dosavadní odstavce 2 až 6 se označují jako odstavce 3 až 7.

26. V § 58 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „s výjimkou poskytnutí údajů z Rejstříku zástav“.
27. V § 67 odst. 2 se slova „zahájení trestního stíhání“ nahrazují slovy „přípravnému řízení nebo v jeho rámci“.
28. V části šesté se za hlavu IV vkládá nová hlava V, která včetně nadpisu zní:

„HLAVA V

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O VÝMĚNĚ INFORMACÍ A O ZPRACOVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ V RÁMCI POLICEJNÍ SPOLUPRÁCE S JINÝMI NEŽ ČLENSKÝMI STÁTY

§ 73a

Zvláštní ustanovení o výměně operativních informací

Ustanovení hlavy III a IV se přiměřeně použijí při výměně operativních informací s jinými než členskými státy v rámci policejní spolupráce na základě mezinárodní smlouvy nebo jiného mezinárodního ujednání, nestanoví-li toto ujednání jinak.“.

Dosavadní hlava V se označuje jako hlava VI.

Čl. XLVI

Přechodné ustanovení

Údaje z Rejstříku zástav podle § 58 odst. 1 písm. x) zákona č. 17/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se poskytují způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup od prvního dne sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni, kdy byla Notářské komoře České republiky poskytnuta jednorázová náhrada hotových výdajů za zřízení tohoto dálkového a nepřetržitého přístupu.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o povinném značení lihu

Čl. XLVII

Zákon č. 307/2013 Sb., o povinném značení lihu, ve znění zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. a zákona č. 331/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 9 odst. 1 písm. b) se slovo „ze“ nahrazuje slovy „z celního režimu“ a slova „nebo svobodného skladu“ se zrušují.
2. V § 9 odst. 2 písm. b) se slovo „umístění“ nahrazuje slovem „propuštění“, za slova „lihu do“ se vkládají slova „celního režimu“ a slova „nebo svobodného skladu“ se zrušují.

3. V § 11 písm. c) a v § 15 odst. 2 písm. c) bodě 3 se slova „umístěn v celním skladu, ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu“ nahrazují slovy „propuštěn do celního režimu uskladnění“.
4. V § 15 odst. 3 písm. b) se slovo „, nebo“ nahrazuje čárkou.
5. V § 15 odst. 3 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:
„c) který
 1. se nachází v počtu nejvýše 1 spotřebitelského balení v prostoru, ve kterém v souladu s právními předpisy probíhá konečný prodej lihu, a
 2. je vzhledem ke všem okolnostem určen k bezúplatnému převodu fyzické osobě pro její přímou osobní spotřebu výlučně za reklamním nebo propagačním účelem, nebo“.Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno d).
6. V § 34 odst. 1 písm. a) se za slovo „do“ vkládá slovo „celního“.
7. V § 39 odst. 2 se číslo „9“ nahrazuje číslem „24“.
8. V § 42 odst. 1 úvodní části ustanovení se slovo „a“ nahrazuje čárkou a za slova „písm. c)“ se vkládají slova „a správní orgán nebo organizační složka státu při prodeji lihu podle tohoto nebo jiného zákona“.
9. V § 42 odst. 2 písm. b) se slovo „nebo“ zrušuje.
10. V § 42 odst. 2 se na konci písmene c) tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno d), které zní:
„d) správního orgánu nebo organizační složky státu při prodeji lihu podle tohoto nebo jiného zákona.“.
11. V § 42 odst. 3 se slova „lihu nebo“ nahrazují slovem „lihu,“ a za slova „písm. c)“ se vkládají slova „nebo správní orgán nebo organizační složka státu při prodeji lihu podle tohoto nebo jiného zákona“.
12. V § 42 se doplňují odstavce 4 a 5, které znějí:
„(4) Jde-li o líh prodáváný v rámci daňové exekuce, může osoba povinná značit líh, distributor lihu a konečný prodejce lihu nabývat líh ve spotřebitelském balení od neregistrované osoby povinné značit líh, neregistrovaného distributora lihu, nebo konečného prodejce lihu.
(5) Ustanovení o oznamovací povinnosti distributora lihu se použijí obdobně také v případě prodeje lihu ve spotřebitelském balení
a) správním orgánem nebo organizační složkou státu podle tohoto nebo jiného zákona,

- b) v rámci daňové exekuce; oznamovací povinnost přitom plní orgán veřejné moci, který daňovou exekuci provádí.“.

13. V § 62 odst. 1 písm. k) se slovo „nebo“ zrušuje.

14. V § 62 odst. 1 písm. l) se číslo „, 2“ zrušuje.

15. V § 62 odst. 1 se na konci písmene l) tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno m), které zní:

„m) v rozporu s § 39 odst. 2 nevrátí kontrolní pásky.“.

16. V § 62 odst. 2 písm. b) se slovo „nebo“ zrušuje.

17. V § 62 odst. 2 písm. c) bodě 2 se číslo „, 2“ zrušuje.

18. V § 62 odst. 2 písm. c) se na konci bodu 2 tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) do desetinásobku částky odpovídající spotřební dani z lihu, kterou by byla právnická nebo podnikající fyzická osoba povinna uhradit, pokud by uvedla do volného daňového oběhu líh označený kontrolní páskou, kterou v rozporu s § 39 odst. 2 nevrátila, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. m).“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek

Čl. XLVIII

V § 2 zákona č. .../2016 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, písmeno l) zní:

„l) dovozem

1. vstup zboží na daňové území Evropské unie, pokud toto zboží není při vstupu na daňové území Evropské unie podle zákona upravujícího spotřební daně dočasně uskladněno nebo propuštěno do zvláštního celního režimu s výjimkou celního režimu konečného užití,
2. propuštění zboží do celního režimu volného oběhu,
3. propuštění zboží ze zvláštních celních režimů s výjimkou celního režimu konečného užití, pokud nejde o opětovné propuštění do těchto režimů,“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o biocidech

Čl. XLIX

V § 9 odst. 1 písm. a) až d), f) a h) zákona č. .../2016 Sb., o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o biocidech), se slova „nebo aktivního zušlechťovacího styku v systému navrácení“ zrušují.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ SEDMÁ

ÚČINNOST

Čl. L

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 2016, s výjimkou

- a) ustanovení čl. I a čl. XLV bodů 1, 4 a 18, která nabývají účinnosti dnem 1. července 2016, a
- b) ustanovení čl. XXXIII bodu 33 a čl. XXXIV bodu 3, která nabývají účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po vyhlášení tohoto zákona.

Důvodová zpráva

I. Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu

A. Adaptace právního řádu České republiky na celní kodex Unie a navazující právní předpisy

Celní problematika je v současné době upravena zejména nařízením Rady č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „celní kodex Společenství“) a dále nařízením Komise č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství.

Stávající celní kodex Společenství bude od 1. května 2016 plně nahrazen nařízením Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (dále jen „celní kodex Unie“). Celní kodex Unie je již částečně účinný od 30. října 2013, nicméně z důvodu tvorby prováděcích a delegovaných aktů nabude plné účinnosti 1. května 2016. S tímto datem je spojeno i zrušení současných relevantních právních předpisů, zejména celního kodexu Společenství a prováděcích předpisů k celnímu kodexu Společenství.

Adaptačním tuzemským právním předpisem vůči celnímu kodexu Společenství je stávající zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní zákon z roku 1993“), který nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1993.

S celní problematikou je spjata řada dalších zákonů, které jsou navázány na celní kodex Společenství a celní zákon z roku 1993. Jedná se především o zákony daňové a zákony, které se vztahují k působnosti orgánů Celní správy České republiky (dále jen „orgány celní správy“).

B. Odstranění limitu místní příslušnosti správce daně při výkonu kontrolních postupů

Problematika odstranění limitu místní příslušnosti správce daně při výkonu kontrolních postupů se v rámci platné právní úpravy dotýká procesních institutů daňového práva a též velmi úzce souvisí s právní úpravou kompetencí orgánů, které vykonávají správu daní. Současná právní úprava sice obsahuje mechanismy, které jsou způsobilé přenést místní příslušnost na jiného správce daně, nejsou však natolik účinné a flexibilní, aby byly v praxi jednoduše využitelné v boji s daňovými úniky.

Navržená právní úprava se v oblasti odstranění limitu místní příslušnosti správce daně při výkonu kontrolních postupů dotýká následujících institutů daňového práva procesního:

- místní příslušnost správce daně (§ 13 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „daňový řád“),
- možnost správce daně provádět úkony mimo obvod své územní působnosti (§ 15 daňového řádu),
- možnost správce daně dokončit daňovou kontrolu po změně místní příslušnosti (§ 87 daňového řádu),

- sídlo daňového subjektu (zejména § 13 daňového řádu, příslušná ustanovení zvláštních daňových zákonů a v neposlední řadě § 136 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů),
- delegace (§ 18 daňového řádu),
- atrakce (§ 19 daňového řádu),
- dožádání (§ 17 daňového řádu),
- provádění vyhledávací činnosti správcem daně bez dožádání (§ 78 odst. 4 daňového řádu).

Detailní popis těchto institutů je obsažen v části A bod 1.3 Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace (RIA), která je přílohou důvodové zprávy.

Vedle procesních nástrojů se problematika místní příslušnosti úzce dotýká právní úpravy kompetencí klíčových správců daně v resortu Ministerstva financí, jimiž jsou

- orgány Finanční správy České republiky (dále jen „orgány finanční správy“), tvořené Generálním finančním ředitelstvím, Odvolacím finančním ředitelstvím a finančními úřady, upravené zejména zákonem č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Finanční správě ČR“), a
- orgány celní správy, tvořené Generálním ředitelstvím cel a celními úřady upravené zejména zákonem č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Celní správě ČR“).

Detailní popis uvedené právní úpravy je taktéž obsažen v části A bod 1.3 Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace (RIA), která je přílohou důvodové zprávy.

C. Změna působnosti a organizace orgánů celní správy v rámci trestního řízení

Orgány celní správy podle současného znění zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), jako tzv. pověřené celní orgány plní úkoly policejních orgánů (orgánů činných v trestním řízení), a to zejména vedle Policie České republiky. V roli policejních orgánů jim především připadá kompetence k provádění prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin (dále jen „prověřování“).

Tato kompetence je v současné době zákonem o Celní správě ČR rozdělena mezi Generální ředitelství cel a celní úřady podle závažnosti, rozsahu a charakteru prověřované trestné činnosti. Určujícím hlediskem přitom je celostátní nebo mezinárodní význam daného případu, který v případě potřeby posuzuje Generální ředitelství cel. Příslušníci zařazení na celních úřadech plní úkoly pověřených celních orgánů nejsou dále organizováni ve vazbě na různé typy trestné činnosti a nepodléhají další specializaci, oproti tomu na Generálním ředitelství cel se tyto celníci specializují podle dvou základních oblastí na celně-daňovou trestnou činnost a drogovou trestnou činnost.

Podle současného znění trestního řádu se kompetence pověřených celních orgánů v trestním řízení omezuje na trestné činy spáchané porušením celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a to i v případech, kdy se jedná o trestné činy příslušníků ozbrojených sil nebo bezpečnostních sborů, a dále porušením právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropských společenství, je-li toto zboží dopravováno přes státní hranice České republiky. V případech porušení daňových předpisů se celní orgány podílejí na trestním řízení pouze v případě, že jsou současně správcem daně podle jiných právních předpisů.

Konkrétně se jedná o spotřební daně (viz § 1 odst. 3 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebních daních“))

a tzv. energetické daně (viz čl. LXXII, § 1 odst. 2, čl. LXXIII, § 1 odst. 2 a čl. LXXIV, § 1 odst. 2 zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů). V oblasti daně z přidané hodnoty je situace složitější. Se vstupem České republiky do Evropské unie 1. května 2004 zůstaly orgány celní správy správcem daně z přidané hodnoty pouze při dovozu zboží ve vybraných případech (např. v situaci, kdy se jedná o osobu, která není plátcem daně z přidané hodnoty), jak stanovuje zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z přidané hodnoty“).

Přitom okruh trestné činnosti spočívající například pouze ve zkrácení daně z přidané hodnoty (cílem útoku pachatele je pouze tato daň, resp. snaha daň neuhradit či neoprávněně uplatňovat nárok na odpočet) dnes jednoznačně převyšuje nad podvody se spotřebními daněmi, a je proto oprávněným zájmem státu zaměřovat výkon státní moci na správný výběr této daně a potírání související daňové trestné činnosti. Policie České republiky, která je v současnou chvíli jako jediná příslušná ve většině případů zkrácení daně z přidané hodnoty provádět prověřování a vyšetřování (jako další fázi trestního řízení) této trestné činnosti, nemá personální zdroje na řádné šetření všech obdržených podnětů a trestních oznámení, natož na provádění vlastní vyhledávací činnosti. Problém představuje i nižší míra kvalifikace ve vysoce specializované daňové oblasti. Obdobně pak u dalších daní, tzv. přímých, zejména u daně z příjmů fyzických osob a daně z příjmů právnických osob.

V převážné většině případů, které mají být v současné době v trestním řízení řešeny pro podezření ze spáchání daňového trestného činu, jsou orgány celní správy jako orgány činné v trestním řízení v rámci resortu Ministerstva financí věcně nepřislušné, v čemž je spatřován zásadní nedostatek stávající právní úpravy.

Z pohledu dotčených skutkových podstat trestných činů v současnosti orgány celní správy plní roli policejních orgánů v daňové oblasti především ve vztahu k těmto trestným činům:

- zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“), v jehož případě se navíc v blízké budoucnosti předpokládá rozšíření kvalifikované skutkové podstaty (mimo spáchání činu ve velkém rozsahu se nově bude jednat o kvalifikovanou skutkovou podstatu tehdy, bude-li čin spáchán ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech) a současné zavedení trestnosti přípravy tohoto trestného činu,
- nesplnění oznamovací povinnosti v daňovém řízení podle § 243 trestního zákoníku,
- porušování předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží podle § 244 trestního zákoníku,
- padělání a pozměnění předmětů k označení zboží pro daňové účely a předmětů dokazujících splnění poplatkové povinnosti podle § 245 trestního zákoníku.

Pokud jde o vnitřní rozvržení působnosti pověřených celních orgánů mezi Generální ředitelství cel a celní úřady, není již stávající právní úprava, převzatá *de facto* z původního zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, plně vyhovující. Nabytím účinnosti zákona o Celní správě ČR k datu 1. ledna 2013 a vznikem 15 celních úřadů došlo k rozdělení útvarů pátrání s vymezenou místní příslušností podle původního krajského uspořádání. Současně došlo k mírnému personálnímu posílení celorepublikového útvaru (Generálního ředitelství cel) plnícího úkoly policejního orgánu na úseku daňové trestné činnosti. Po dvouleté účinnosti zákona a vyhodnocení organizační změny při zabezpečování této kompetence je jednoznačné, že současný stav je nevyhovující a vyžaduje zásadní změnu, která bude reflektovat nynější hrozby v podobě organizované celní (environmentální kriminalita, duševní vlastnictví, dovoz a vývoz omamných a psychotropních látek a prekursorů) a zejména daňové trestné činnosti.

Problematické je především zákonné vymezení věcné působnosti Generálního ředitelství cel, resp. celních úřadů, spočívající v rozdělení okruhu případů na ty, které jsou celostátního

nebo mezinárodního významu, a které nikoliv. Toto určení je problematické tam, kde na začátku trestního řízení nemusí být (a zpravidla nebývají) všechny okolnosti známy a v průběhu prověřování dochází ke kompetenčním sporům, neboť po rozpracování prvotních informací je například zjevné, že škoda způsobená trestným činem bude vícenásobně převyšovat hranici velkého rozsahu, místa páčání trestné činnosti se nachází v několika krajích České republiky, rozkrývaná organizovaná skupina je napojená na zahraniční subjekty atd., a z toho důvodu je nezbytné, aby celní úřad spis předal Generálnímu ředitelství cel, kterému ovšem pro úspěšné pokračování v trestním řízení chybí personální zdroje. V současné době k těmto případům dochází velmi často, a to zejména s ohledem na zaměření Celní správy ČR jako orgánu na boj se závažnou daňovou trestnou činností. V případě rozšíření věcné působnosti orgánů celní správy jako policejních orgánů ve vztahu k trestné činnosti spočívající ve zkrácení daně z přidané hodnoty nebo dalších daní se do budoucna jedná o překážku bránící hladkému průběhu prověřování bez nutnosti věc předávat jiným útvarům Celní správy ČR, aniž by jeden nebo druhý pověřený celní orgán prováděl svou kompetenci mimo vymezenou věcnou působnost.

D. Další změny obsažené v návrhu zákona

Do návrhu zákona byly zahrnuty též některé další dílčí změny v zákonech, které je nutné novelizovat z důvodu adaptace těchto předpisů na celní kodex Unie a navazující právní předpisy.

V zákoně o Finanční správě ČR byl identifikován nevyhovující vztah organizace soustavy orgánů finanční správy ke struktuře služebních úřadů podle zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě (dále jen „zákon o státní službě“), který není plně přizpůsoben pro třístupňovou soustavu správních orgánů. Soustava orgánů finanční správy je v současnosti tvořena Generálním finančním ředitelstvím, Odvolacím finančním ředitelstvím a finančními úřady, přičemž Generální finanční ředitelství je jedinou účetní jednotkou pro celou soustavu. Odvolací finanční ředitelství, které před účinností zákona o státní službě nedisponovalo personální pravomocí vůči podřízeným finančním úřadům, není ani dnes vybaveno pro roli služebního úřadu, resp. služebního orgánu nadřízeného finančním úřadům.

Dále byla identifikována potřeba rozšíření okruhu registrů a evidencí veřejné správy, do kterých by měly orgány finanční správy, resp. orgány celní správy získat přímý přístup. V současnosti je okruh těchto registrů a evidencí uveden v § 18 zákona o Finanční správě ČR a v § 58 zákona o Celní správě ČR.

Vzhledem k adaptaci zákona o dani z přidané hodnoty na celní kodex Unie dochází ke změnám v oblasti svobodných skladů a svobodných pásem. V zákoně o dani z přidané hodnoty jsou svobodné sklady a svobodná pásma považována za území mimo území Evropské unie. Umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu se považuje za vývoz zboží. Dodání zboží umístěného ve svobodném skladu nebo ve svobodném pásmu je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně. Obdobně je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně poskytnutí služeb vztahujících se ke zboží umístěnému ve svobodném skladu nebo ve svobodném pásmu.

Současné znění zákona o dani z přidané hodnoty zahrnuje rovněž úpravu pokut za nepodání kontrolního hlášení v § 101h. Tyto pokuty vznikají buď ze zákona (§ 101 h odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty), nebo jsou ukládány konstitutivním rozhodnutím správce daně, což umožňuje široké správní uvážení (§ 101h odst. 2 a 3 zákona o dani z přidané hodnoty). První zmíněné sankce vznikající ze zákona jsou ukládány za nesplnění povinnosti podat kontrolní hlášení. Tato konstrukce pokuty vznikající ze zákona není v daňovém právu neobvyklá. Mezi přednosti této úpravy patří předem předvídatelný následek, respektující zásadu rovnosti, minimalizující riziko libovůle a korupce, ale také významnou měrou snižující administrativní náročnost (pro obě strany) spojenou s jeho ukládáním. Takováto konstrukce má význam zejména tam, kde je předpokládána vyšší kvantita případů, a to jak z pohledu počtu povinných osob, tak z hlediska frekvence dané povinnosti, což je případ kontrolního

hlášení. Logickou nevýhodou z toho plynoucí je pak nemožnost zohlednit specifika daného případu.

Současná právní úprava nemá dopad ve vztahu k zákazu diskriminace.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

A. Adaptace právního řádu České republiky na celní kodex Unie a navazující právní předpisy

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím celního zákona, je standardním návrhem právního předpisu provádějící dílčí změny v některých zákonech, jejichž potřeba je vyvolána reakcí na celní kodex Unie a návrhem nového celního zákona.

Navrhované změny jsou především terminologického charakteru a kladou si za cíl zajistit vnitřní terminologickou jednotu a bezrozpornost tuzemského právního řádu s celním kodexem Unie a novým celním zákonem. Kromě nahrazování či zrušování odkazů na zrušovaný celní kodex Společenství a celní zákon z roku 1993 lze jako příklad změn staré a nové úpravy, na které je třeba reagovat, uvést tyto:

- Pojem „celně schválené určení“ jako stávající nejobecnější kategorizace možného nakládání se zbožím již nebude používán.
- Pojem „svobodný sklad“ již nebude používán.
- Byly zrušeny pojmy „režim s hospodářským účinkem“ a „režim s podmíněným osvobozením od cla“. Celní režimy, které pod tyto pojmy spadaly, buď byly zrušeny, nebo byly souhrnně označeny pojmem „zvláštní celní režimy“.
- Byly zrušeny celní režimy aktivní zušlechťovací styk v systému vracení cla a celní režim přepracování pod celním dohledem.

Navrhovaná právní úprava v souvislosti s výše uvedeným novelizuje zejména daňové zákony a zákony, které se vztahují k působnosti orgánů celní správy.

Mezi daňové zákony, které je třeba přizpůsobit celnímu kodexu Unie a novému celnímu zákonu, náleží následující zákony:

- zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů;
- zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů;
- zákon č. 307/2013 Sb., o povinném značení lihu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o povinném značení lihu“).

Terminologickou jednotnost je však třeba zajistit i v řadě dalších zákonů, které se vztahují k působnosti orgánů celní správy. Ačkoliv se přijetí celního kodexu Unie a nového celního zákona dotkne více než 40 zákonů, charakter provedených změn není zásadního charakteru. K významnějším změnám bylo přistoupeno zejména v následujících zákonech:

- zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů;
- zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů;
- zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů;

- zákon č. 594/2004 Sb., jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití, ve znění pozdějších předpisů.

Z hlediska zasazení do kontextu celé navrhované právní úpravy lze odkázat na důvodovou zprávu k novému celnímu zákonu, která se vymezuje k adaptaci tuzemského právního řádu na celní kodex Unie.

B. Odstranění limitu místní příslušnosti správce daně při výkonu kontrolních postupů

Předmětem návrhu zákona v této části je odstranění limitu místní příslušnosti finančních a celních úřadů jako správců daně, přičemž je tak činěno novelizací zákona o Finanční správě ČR a zákona o Celní správě ČR.

Změna spočívá v zavedení celostátní územní působnosti finančních a celních úřadů pro účely provádění vyhledávací činnosti a kontrolních postupů (zejména postupu k odstranění pochybností a daňové kontroly). Kromě obecné územní působnosti finančních a celních úřadů, která je v principu vykonávána na území vyššího územního samosprávného celku (kraje), jehož název je součástí názvu finančního, resp. celního úřadu, se navrhuje, aby pro tzv. vybranou působnost, tvořenou prováděním vyhledávací činnosti a kontrolních postupů, každý z těchto úřadů disponoval zvláštní územní působností pro území celé České republiky. Pro výkon vybrané působnosti tak budou v konkrétním případě příslušné všechny finanční, resp. celní úřady.

Obecně místně příslušným správcem daně pro ostatní okruh činností mimo vybranou působnost zůstane tzv. obecně místně příslušný správce daně určený na základě kritéria místa pobytu, sídla či jiného ukazatele podle daňového řádu, případně jiných daňových zákonů, které obsahují speciální úpravu. Ve vztahu k ostatním činnostem zůstane rozsah územní působnosti finančních a celních úřadů nezměněn. To platí zejména o kompetenci k vedení daňového řízení včetně stanovení daně, která není navrhovanou změnou dotčena.

Navržené řešení umožní zejména koncentraci provádění kontrolních postupů u daně z přidané hodnoty ve vztahu ke všem článkům řetězce u jednoho správce daně, bez ohledu na obecná kritéria místní příslušnosti. Současně toto řešení předpokládá vysokou míru koordinace orgánů finanční a celní správy na daném úseku působnosti. Jelikož v daných věcech bude místně příslušných více správců daně, je současně zapotřebí upravit pravidla pro řešení kolizí při výkonu pravomocí, které z povahy věci může v konkrétním případě vykonávat výlučně jeden správce daně (především provádění daňové kontroly). Navržené obecné pravidlo vychází ze stávající právní úpravy, kde platí princip priority (řízení či jiný postup provede ten orgán, který jej jako první zahájí), který však ustupuje dohodě dotčených orgánů. Po ukončení příslušného postupu aktivní správce daně předá veškeré písemnosti či jiné podklady obecně místně příslušnému správcovi daně, který je příslušný k vedení daňového řízení a stanovení daně.

Zároveň je nutné upravit pravidla pro komunikaci mezi daňovým subjektem a správcem daně (zejména seznamování se s obsahem písemností zakládanych do spisu či uplatňování plných mocí), a to především v zájmu toho, aby navrženým řešením nedošlo k neproporcionálnímu zhoršení postavení daňových subjektů.

Negativní vliv limitu místní příslušnosti je pocíťován primárně u správy daně z přidané hodnoty, kterou spravují orgány finanční správy a v omezeném rozsahu i orgány celní správy. Mechanismus přenosu místní příslušnosti však může být efektivně využit i při správě dalších daní, které spadají do působnosti orgánů finanční a celní správy (například daně z příjmů či spotřební daně). U ostatních správců daně než jsou orgány finanční a celní správy, tj. jiných orgánů, které spravují peněžitá plnění, která jsou příjmem veřejných rozpočtů, v režimu daňového řádu, místní příslušnost nepředstavuje limitující faktor pro výkon jejich správy, který by vyžadoval specifické řešení (například v případě obcí a jimi

spravovaných poplatků). Odstranění limitu místní příslušnosti správce daně je proto navrhováno pouze v rámci působnosti orgánů finanční a celní správy (pokud je touto důvodovou zprávou používán souhrnný pojem „správce daně“, je třeba jej dle kontextu vztahovat k těmto konkrétním orgánům).

Detailní popis navržené právní úpravy je taktéž obsažen v části A Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace (RIA), která je přílohou důvodové zprávy, a zejména pak ve zvláštní části této důvodové zprávy.

C. Změna působnosti a organizace orgánů celní správy v rámci trestního řízení

Předmětem návrhu zákona je v této části změna zákona o Celní správě ČR a trestního řádu, která spočívá ve změně působnosti a organizace orgánů celní správy v rámci trestního řízení. Přitom návrh zákona sleduje dva základní cíle. Prvním z těchto cílů je centralizování kompetence orgánů celní správy v oblasti trestního řízení do jediného útvaru, organizačně začleněného v rámci Generálního ředitelství cel. Druhým je pak rozšíření věcné působnosti pověřených celních orgánů v trestním řízení o prověřování trestné činnosti spočívající v krácení dalších daní nad rámec současné věcné působnosti vymezené trestním řádem.

Ad Centralizace pověřených celních orgánů

Cílem předkládaného návrhu zákona je umožnit orgánům celní správy zefektivnit způsob zabezpečení plnění úkolů policejního orgánu, vyplývajících pro ně z trestního řádu a zákona o Celní správě ČR tím, že tyto úkoly budou centralizovány pod Generální ředitelství cel. Vnitřním organizačním řádem a interními akty řízení pak generální ředitel Generálního ředitelství cel stanoví, který konkrétní organizační článek (sekce nebo odbor) bude odpovědný za řádné zabezpečení této kompetence. Pružnější organizace práce a přímé řízení pak umožní vytvářet vhodnější podmínky pro řešení jak nápadu bagatelní trestné činnosti (především oznamovaná trestná činnost ze strany celních úřadů, vyplývající z prováděné kontrolní činnosti), tak především pro úspěšné prověřování poznatků o nejzávažnější (celní a daňové) trestné činnosti. Celní úřady by přijetím úpravy nebyly již pověřeny celními orgány.

Přijetím navržené změny bude umožněno vytvoření maximálně funkční organizační struktury formou útvaru vytvořeného ve struktuře Generálního ředitelství cel na základech dnes existujícího odboru Pátrání, posíleného o celníky plnící úkoly policejního orgánu jejich přesunem z celních úřadů. Současně budou zřízeny expozitury tohoto útvaru. Rozložení sil na území republiky bude podstatně operativnější, bude možné podle potřeby jednodušeji přesouvat jednotlivé celníky nebo celé skupiny celníků, kteří jako tým objasňují trestnou činnost, a to co nejbližší k místu jejího páčání (lepší využívání lidských zdrojů), neboť základem činnosti tohoto útvaru zůstane operativně pátrací činnost. Současně však bude možné do probíhajícího trestního řízení operativně zapojovat všechny celníky útvaru s ohledem na přímé řízení (v současné době toto není dost dobře možné, neboť pověřený celní orgán, kterým je celní úřad, je řízen ředitelem úřadu; obdobně jako v případě Policie České republiky a jejích celorepublikových útvarů a jednotlivých krajských ředitelství).

Detailní popis navržené právní úpravy je taktéž obsažen v části B Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace (RIA), která je přílohou důvodové zprávy, a zejména pak ve zvláštní části této důvodové zprávy.

Ad Rozšíření působnosti pověřených celních orgánů v trestním řízení o prověřování trestné činnosti spočívající v krácení dalších daní

Cílem právní úpravy týkající se rozšíření věcné působnosti orgánů celní správy v trestním řízení o prověřování trestné činnosti spočívající v krácení dalších daní je umožnit jim řešit případy trestné činnosti spočívající ve zkrácení daně z přidané hodnoty, ať už je předmětem jakékoliv zdanitelné plnění ve smyslu zákona o dani z přidané hodnoty.

Tzv. karuselové podvody s cílem zkrácení daně z přidané hodnoty jsou v současné době velmi rozšířenou hospodářskou trestnou činností, která má zásadní dopad jak na rozpočet státu, tak na tržní mechanismus a rovnou a spravedlivou hospodářskou soutěž. Daňová kriminalita způsobuje největší škody – podle odhadů činí roční daňové úniky až stovky miliard Kč – a je pro ni typická vysoká latence, která je odhadována na 30 až 50 %. Nejčastější formou páchaní této trestné činnosti jsou fiktivní faktury v oblasti obchodů s různým zbožím, stále častěji však v oblasti poskytování reklamní činnosti, poradenství, studií oblastí trhu a jiných služeb, kde se zpětně jen obtížně prokazuje podíl fiktivního plnění. V roce 2014 představovala největší zatížení trestné činnosti daňového charakteru trestná činnost spočívající jednak v krácení daně z přidané hodnoty a spotřební daně u minerálních olejů, jednak v karuselových podvodech s různými komoditami zboží (zpravidla snadno manipulovatelné a hodnotné – tablety, počítačové komponenty, ale i zboží, které je obtížné měřit a evidovat – kovový šrot, betonářská ocel apod.) a služeb.

Tím, že do boje s touto trestnou činností bude vedle Policie České republiky šířeji zapojena i Celní správa ČR, resp. Generální ředitelství cel jako policejní orgán, bude pomocí nástrojů trestního práva posílena represivní úloha státu jako jedno z opatření boje s daňovými úniky, neboť opatření čistě daňová nemohou obstát v konfrontaci s organizovaným způsobem páchaní trestné činnosti, soustavně zaměřeného na obcházení daňové povinnosti.

Konkrétním cílem je tak stav, kdy jeden policejní orgán (jako orgán činný v trestním řízení) zřízený v rámci resortu Ministerstva financí (jako ústředního orgánu pro oblast státního rozpočtu) bude pokud možno v co nejširší míře vyhledávat a objasňovat daňovou trestnou činnost a využije se tak maximálně synergie mezi všemi správci daně z tohoto resortu a policejním orgánem stojícím po jejich „boku“. Jedním z nástrojů dosažení cíle je efektivní využití informačních zdrojů jak orgánů celní správy (jako správců daně včetně jejich analytické činnosti), tak orgánů finanční správy. Výkon působnosti pověřeného celního orgánu bude současně velmi významně synergicky podpořen informačními zdroji získanými díky zavedení celostátní územní působnosti finančních a celních úřadů k provádění vyhledávací činnosti a kontrolních postupů, která je rovněž předmětem tohoto návrhu zákona.

Detailní popis navržené právní úpravy je taktéž obsažen v části C Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace (RIA), která je přílohou důvodové zprávy, a zejména pak ve zvláštní části této důvodové zprávy.

D. Další změny a promíjení pokut za porušení povinností souvisejících s kontrolním hlášením

Do návrhu zákona byly zahrnuty též některé další dílčí změny v dotčených zákonech. Příkladem mohou být novely zákona o Finanční správě ČR a Celní správě ČR, které mimo jiné upravují:

- zavedení principu, podle něhož bude pro účely zákona o státní službě Generální finanční ředitelství bezprostředně nadřízeným služebním úřadem Odvolacího finančního ředitelství a finančních úřadů, čímž dojde ke zjednodušení aplikace zákona o státní službě v prostředí orgánů finanční správy,
- zavedení přímého přístupu orgánů finanční správy, resp. orgánů celní správy do vybraných evidencí veřejné správy (evidence vedené Rejstříkem trestů, Rejstřík zástav vedený Notářskou komorou České republiky atd.).

V zákoně o dani z přidané hodnoty jsou nad rámec změn vyvolaných úpravou celního kodexu Unie navrhovány některé legislativně technické změny a změny, které byly shledány jako nezbytné pro zvýšení právní jistoty plátců a zkvalitnění správy daně z přidané hodnoty. Jedná se například o:

- zrušení osvobození od daně z přidané hodnoty při propuštění zboží do svobodného pásma, dodání zboží ve svobodném pásmu a poskytnutí služeb vztahujících se k tomuto zboží bude nově zdanitelným plněním s nárokem na odpočet daně,
- změnu místní příslušnosti pro osobu povinnou k dani, která nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj,
- prodloužení lhůty pro reakci plátce na výzvu správce daně k odstranění pochybností týkajících se podaného kontrolního hlášení z pěti kalendářních dnů na pět pracovních dnů,
- zakotvení ustanovení umožňujících moderaci výše pokut za nepodání kontrolního hlášení, které vznikají ze zákona a které mají pevně stanovenou výši.

V případě moderace výše pokut za nepodání kontrolního hlášení se v závislosti na typu pokuty navrhuje dva způsoby moderace: (i) automatická liberace z povinnosti hradit pokutu a (ii) prominutí pokuty.

Jde-li o pokuty podle § 101h odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty, tj. pokuta v pevné výši 1 000 Kč, navrhuje se využít institut vyloučení jejího vzniku, pokud dojde k naplnění zákonem o dani z přidané hodnoty předvídané podmínky. Plátce, který tuto podmínku splní, má automaticky nárok na to, aby došlo k zohlednění této skutečnosti. Nemusí se liberace jakkoli domáhat a může legitimně spoléhat na to, že splnění dané podmínky bude správcem daně posouzeno před tím, než přistoupí k vydání platebního výměru na pokutu ve výši 1 000 Kč, takže k jeho vydání vůbec nedojde. Současně se navrhuje zpětná liberace všech pokut, které vznikly do účinnosti tohoto zákona a které nebyly dosud pravomocně uloženy.

V případě pokut podle § 101h odst. 1 písm. b) až d) zákona o dani z přidané hodnoty, tj. pokut vznikajících ze zákona v pevné výši 10 000 Kč, 30 000 Kč a 50 000 Kč, se navrhuje využít institut prominutí. Prominout výše uvedené pokuty bude možné pouze na základě žádosti plátce. Lhůta pro podání žádosti o prominutí pokuty se odvíjí od právní moci platebního výměru, jímž bylo rozhodnuto o povinnosti pokutu uhradit. Žádost o prominutí pokuty tak musí být podána do 3 měsíců od právní moci výše uvedeného platebního výměru. Pokuta bude prominuta pouze tehdy, budou-li splněny podmínky pro její prominutí. Vzhledem k subsidiárnímu použití daňového řádu je třeba další obecné podmínky hledat v § 259c daňového řádu. Jde jednak o zohlednění četnosti porušování povinností při správě daní (tj. nejen povinností, která vyústila v uložení sankce, jež je předmětem žádosti o prominutí). Dále je to objektivní podmínka vylučující z možnosti ucházet se o prominutí ty osoby, které v posledních 3 letech závažným způsobem porušily daňové nebo účetní předpisy. I v případě těchto pokut se navrhuje zakotvit přechodné období pokrývající období od účinnosti institutu kontrolního hlášení do účinnosti úpravy prominutí. Bude tak možné požádat o prominutí i u pokut, které vznikly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Navrhovaná právní úprava nemá dopad ve vztahu k zákazu diskriminace.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

A. Adaptace právního řádu České republiky na celní kodex Unie a navazující právní předpisy

Pokud by nedošlo k provedení navrhovaných změn, nebyla by zajištěna vnitřní terminologická jednotka a bezrozpornost tuzemského právního řádu s celním kodexem Unie

a novým celním zákonem. Jinými slovy, česká právní úprava by nebyla plně kompatibilní s právní úpravou evropskou, což by znamenalo značné potíže pro orgány celní správy při výkonu jejich působnosti v oblasti správy cla. Zároveň by došlo ke snížení míry právní jistoty dotčených subjektů, neboť národní úprava by nenavazovala na evropskou právní úpravu, což by se negativně projevilo na stabilitě právního prostředí a s tím souvisejících negativních jevech.

B. Odstranění limitu místní příslušnosti správce daně při výkonu kontrolních postupů

V současné době sílí celospolečenská poptávka po zesílení nástrojů pro efektivní boj s daňovými úniky (viz Programové prohlášení vlády a vládou veřejně deklarované priority). Záměrem navrhovaného opatření je vyřešení tří níže uvedených problémů prostřednictvím omezení či odstranění limitu místní příslušnosti pro provádění kontrolních postupů správcem daně. S ohledem na vznik daňových úniků v důsledku karuselových podvodů na dani z přidané hodnoty a jejich negativní dopady do veřejných rozpočtů je vyžadováno urychlené řešení níže uvedených problémů.

Potřeba zavedení efektivních kontrolních mechanismů v rámci boje s tzv. karuselovými podvody na dani z přidané hodnoty

Daňové úniky realizované formou tzv. karuselových podvodů na dani z přidané hodnoty jsou velmi často realizovány větším počtem daňových subjektů, které spadají do příslušnosti různých správců daně (myšleno různých finančních úřadů). Pro úspěšné a efektivní řešení sofistikovaných daňových úniků je mnohdy nezbytné, aby byly všechny informace koncentrovány u jednoho správce daně, který je schopen posoudit případ v celé jeho šíři. Odhad daňových úniků na dani z přidané hodnoty v České republice činí částku cca 80 mld. Kč ročně.

Od 1. ledna 2016 došlo k zavedení povinnosti podávat kontrolní hlášení k dani z přidané hodnoty. Kontrolní hlášení je zaváděno jako efektivní prostředek detekce daňových úniků, který umožní správci daně prostřednictvím analýzy údajů v něm obsažených identifikovat organizované daňové úniky. V roce 2016 se předpokládá rovněž zavedení elektronické evidence tržeb (příslušný návrh zákona je projednáván Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky, viz sněmovní tisk č. 513), která na jedné straně dále významně rozšíří okruh informačních zdrojů správce daně, na straně druhé rovněž vyžaduje posílení provádění kontrolních postupů z jeho strany s využitím prvku koncentrace kontrol. Zavedením kontrolního hlášení a evidence tržeb vzroste objem údajů vykázaných jednotlivými články řetězce, kterými bude správce daně disponovat a navzájem je párovat a porovnávat. Bez přijetí navrženého opatření by v praxi často docházelo k tomu, že jednotlivým článkům organizovaného řetězce, které často čítají až desítky zapojených daňových subjektů, bude místně příslušný jiný správce daně. Efektivní kontrola, která dokáže předcházet daňovým únikům, však vyžaduje, aby byla vedena z jednoho místa – aby byly všechny informace koncentrovány u jednoho správce daně. To potvrzují dosavadní zkušenosti správců daně, podle nichž se nedaří odhalovat a předcházet karuselovým podvodům, resp. je velmi komplikované a náročné odhalovat a předcházet karuselovým podvodům, které nepocházejí ze stejného místa.

Potřebu koncentrace provádění kontrolních postupů podtrhují i zahraniční příklady. Jedním z inspiračních zdrojů navržené právní úpravy byla právní úprava odstranění limitu místní příslušnosti u daňové kontroly ve slovenském právním řádu.

Slovenský zákon upravující správu daní (predpis č. 563/2009 Z. z., zákon o správě daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov) v § 44 odst. 3 obsahuje pravidlo, podle kterého může správce daně vykonat daňovou kontrolu i u daňového subjektu, který patří do místní příslušnosti jiného správce daně (s výjimkou případů, kdy je správcem daně obec). To znamená, že daňovou kontrolu může bez ohledu na hledisko místní

příslušnosti vykonat kterýkoli správce daně. Tato právní úprava je ve slovenském daňovém řádu novinkou, jelikož podle předchozí právní úpravy byla příslušnost k výkonu daňové kontroly navázána na obecnou místní příslušnost určenou podle trvalého bydliště fyzické osoby nebo sídla osoby právnické. Ačkoli legislativní řešení předpokládané tímto návrhem zákona vychází z odlišných principů (k důvodům, které k tomu vedly, viz část A Zprávy z hodnocení dopadů regulace), byla slovenská pozitivní zkušenost s právní úpravou § 44 odst. 3 daňového poriadku jedním z motivů, které k předložení navržené právní úpravy vedly.

Potřeba efektivního a flexibilního využití personálních kapacit správce daně

Požadavek efektivního využití personálních kapacit správce daně předpokládá možnost jejich flexibilního nasazení v rámci nejvíce potřebných agend v místě a čase, kdy to okolnosti výkonu správy daní vyžadují. Ačkoliv soustavy Finanční a Celní správy ČR jsou i z pohledu služebních a pracovněprávních vztahů postaveny na systému jedné účetní jednotky, flexibilní nasazení personálních kapacit brání omezení daná zákonem č. 234/2014 Sb., o státní službě, zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů“), popř. zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

Potřeba rovnoměrného rozložení kontrolních procesů v rámci správy daní

V posledních letech je možné vysledovat narůstající nerovnoměrnost rozložení kontrolních procesů v rámci správy daní. Frekvence výkonu kontrolních postupů je u jednotlivých finančních a celních úřadů rozdílná v návaznosti na jejich kapacitní, organizační či materiální možnosti. Ve vytížených regionech tak *de facto* není kritériem pro uskutečnění kontrolních postupů ze strany správce daně skutečnost, zda byly naplněny zákonem stanovené předpoklady pro jejich provádění, ale jejich faktická proveditelnost s ohledem na kapacitní či materiální možnosti správce daně. Skutečnost, že jsou kontrolní činnosti v rámci území České republiky rozloženy nerovnoměrně, vytváří nerovnováhu v přístupu k daňovým subjektům.

Takový stav je nežádoucí též z toho důvodu, že zapříčiňuje účelové přemísťování sídel daňovými subjekty za účelem vyhnout se kontrolním procesům tam, kde je pravděpodobnost provedení kontroly ze strany správce daně nejnižší. Účelové přemísťování sídel je fenoménem posledních let, který zatěžuje správce daně a znemožňuje efektivní výkon jejich činnosti. Právní úprava do jisté míry poskytuje nástroje pro odstranění popsanych negativních následků (např. možnost využití institutů delegace či dožádání), tyto nástroje však neřeší samotnou příčinu negativního stavu, tj. rozdílnou frekvenci provádění kontrolních činností v závislosti na tom, kterým finančním nebo celním úřadem jsou vykonávány.

Nástrojem, který je v dostatečné míře způsobilý k významnému a souhrnnému pokroku v řešení uvedených problémů, je právě navrhované zavedení celostátní územní působnosti finančních a celních úřadů k provádění kontrolních postupů, a to v synergii s reorganizací a rozšířením působnosti pověřených celních orgánů v rámci boje s daňovou trestnou činností, které jsou rovněž předmětem navrhované úpravy.

Detailní vysvětlení nezbytnosti navržené právní úpravy je taktéž obsaženo v části A Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace (RIA), která je přílohou důvodové zprávy.

C. Změna působnosti a organizace orgánů celní správy v rámci trestního řízení

Nebude-li přijata právní úprava, jejímž cílem je centralizace pověřených celních orgánů za současného rozšíření jejich věcné působnosti v oblasti dalších daní, nelze v případě těchto trestných činů očekávat snížení kriminality. V případě nepřijetí navrhované právní úpravy nebude i nadále možné zvýšit efektivitu postihování trestné činnosti, která spočívá

zejména v trestném činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby (§ 240 trestního zákoníku), kdy pachatelé jsou především organizátoři karuselových podvodů. Nadto škoda způsobena státu těmito trestnými činy, se nebude snižovat. Osoby taktéž nebudou dostatečným způsobem odrazovány od páčání daňových trestných činů (tj. nebude možné využít jedné ze základních funkcí trestního práva – generální prevence).

Je možno připustit, že i samotné uplatnění daňového práva může v konkrétních případech zabránit spáchání trestného činu nebo omezení rozsahu způsobené škody. V typických případech karuselových podvodů nicméně platí, že osoby sloužící jako prostředek k realizaci daňového úniku (často „bílí koně“) jsou pachatelé rychle obměněny, a to v řádech dnů. Daňové nástroje v tomto případě již nestačí a nedokážou řešit samotnou podstatu věci, tj. eliminaci organizované skupiny. Je tedy nastaven systém, kdy se vyčerpává kapacita orgánů veřejné moci, aniž by bylo možné dosáhnout efektivního řešení trvalejšího charakteru. Stávající možnosti Celní správy ČR jsou v tomto ohledu ne hospodárné. Samotný správce daně tak často není nadán dostatečnými pravomocemi umožňujícími účinnou represi organizovaných skupin pachatelů.

V případě neprovedení návrhem zákona předpokládané centralizace pověřených celních orgánů nebudou odstraněny kompetenční nejasnosti ohledně vymezení věcné působnosti Generálního ředitelství cel a celních úřadů v zákoně o Celní správě ČR při plnění úkolů policejních orgánů. Nadále zůstane neodstraněn nedostatek stávající právní úpravy, který lze spatřovat v zákonem rozdělené kompetenci policejního orgánu mezi Generální ředitelství cel a celní úřady na základě kvalitativního atributu, neboť posouzení toho, zda se v konkrétní věci jedná o případ celostátního nebo mezinárodního významu, je často nepříteli jednoznačné a v průběhu vývoje dané kauzy proměnlivé. Současně nebude možné vybudovat efektivní útvar s celorepublikovou působností, schopný odhalovat více závažné celní a daňové trestné činnosti za využití výhod plynoucích mu z pozice mezinárodně uznávané instituce (Generálního ředitelství cel) a usazení v rámci resortu Ministerstva financí.

Pokud by nedošlo k návrhem předpokládanému rozšíření působnosti celních orgánů v trestním řízení, nebyl by naplněn záměr posílení represivního nástroje pro potírání daňové trestné činnosti za využití zkušeností celní správy s potíráním daňové trestné činnosti zejména v oblasti spotřebních daní a jejich schopností při operativně pátracích činnostech, které se dají v plné míře využít i pro boj s ostatní daňovou trestnou činností. Především se pak jedná o boj s tzv. karuselovými podvody na dani z přidané hodnoty, které představují aktuální těžiště daňové trestné činnosti a současně lze (na rozdíl od přímých daní) jejich eliminací dosáhnout nejvyššího efektu pro státní rozpočet v poměru k vynaloženým nákladům. Tato skutečnost pak odůvodňuje navržené rozšíření působnosti pověřených celních orgánů pouze o oblast potírání trestných činů v souvislosti s daní z přidané hodnoty.

Detailní vysvětlení nezbytnosti navržené právní úpravy je taktéž obsaženo v částech B a C Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace (RIA), která je přílohou důvodové zprávy.

D. Další změny a promíjení pokut za porušení povinností souvisejících s kontrolním hlášením

Všechny změny, které jsou činěny nad rámec úpravy vyvolané přijetím celního kodexu Unie, byly pečlivě zvažovány z hlediska jejich potřebnosti a účelnosti a jsou činěny pro zlepšení efektivity správy daní.

V rámci zákona o Finanční správě ČR dojde zavedením principu, podle něhož bude pro účely zákona o státní službě Generální finanční ředitelství bezprostředně nadřízeným služebním úřadem Odvolacího finančního ředitelství a finančních úřadů, ke zjednodušení aplikace zákona o státní službě v prostředí orgánů finanční správy a zbavení Odvolacího finančního ředitelství role nadřízeného služebního úřadu finančních úřadů, pro kterou není materiálně a personálně vybaveno.

Zavedení přímého přístupu orgánů finanční správy, resp. orgánů celní správy do vybraných evidencí veřejné správy (evidence vedené Rejstříkem trestů, Rejstřík zástav vedený Notářskou komorou České republiky atd.) dojde k rozšíření jejich informační základny pro účely boje s daňovými úniky, pro účely výkonu dalších agend v rámci správy daní (např. vymáhání nedoplatků), jakož i pro účely plnění dalších úkolů.

Změny týkající se zavedení zdaňování transakcí ve svobodných pásmech jsou vyvolané nutností reagovat na situace, ke kterým ve svobodných pásmech dochází. Ze zboží, která jsou umístěna ve svobodných pásmech, je 80 až 90 % vyváženo do třetích zemí, drtivá většina do Ruska a Ukrajiny. Ze 75 až 85 % případů je zboží vyváženo za nižší cenu, než za kterou bylo do svobodného pásma umístěno. U zboží, které je umístěno ve svobodném pásmu, zpravidla vždy dochází k prodeji a zpětnému nákupu tohoto zboží přes společnost se sídlem v daňových rájích. Cílem těchto transakcí je zásadní snížení ceny zboží. Riziko existuje také v případě, kdy je zboží umístěno do svobodného pásma, v tomto svobodném pásmu je prodáno a následně není vyvezeno, ale je vráceno zpět do tuzemska s mnohem nižším základem daně. Pro doplnění lze uvést, že v České republice je v současné době povoleno 10 svobodných pásem, což je, s výjimkou Chorvatska, kde jsou svobodná pásma zřízena ze zcela specifických důvodů, nejvíce v porovnání s ostatními členskými státy.

Změna místní příslušnosti u neusazených osob reaguje na situaci, kdy kapacitní možnosti Finančního úřadu pro Hlavní město Prahu dlouhodobě neodpovídají počtu spravovaných daňových subjektů. Z těchto důvodů bylo přijato dlouhodobé koncepční systémové řešení v podobě delegace místní příslušnosti u těch subjektů, jejichž skutečné sídlo (výkon ekonomické činnosti) nemá opodstatněnou vazbu k hlavnímu městu, popřípadě byly uskutečněny tzv. akce „Pomoc Praze“. Vzhledem k tomu, že osoby neusazené v tuzemsku rovněž nejsou vázány k územní působnosti v hlavním městě, jeví se přidělení jejich místní příslušnosti právě Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu jako zcela nesystémové až kontraproduktivní, proto se navrhuje přesunutí agendy celkem 3 700 subjektů z Územního pracoviště pro Prahu 1 do kompetence Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj. Tato změna je tak zcela v souladu se snahou nalézt řešení pro nedostatečné kapacity Finančního úřadu pro hlavní město Prahu bez dodatečných nákladů a umožňuje využít personálních kapacit finančního úřadu v kraji, který se dlouhodobě potýká s vysokou mírou nezaměstnanosti.

Zavedení nové úpravy prominutí pokut neznamena popření stávajícího systému sankcí, ale jeho vhodné doplnění. V případě nezavedení tohoto institutu by u sankcí vznikajících ze zákona nebylo možné zpětně zohlednit některé důvody, které měly za následek nepodání kontrolního hlášení. Problematika promíjení pokut se tak navrhuje z důvodu, aby správci daně bylo umožněno zpětně zohlednit ospravedlnitelné důvody pro dané pochybení prostřednictvím nástrojů následné moderace při zachování výhod, které konstrukce sankce vznikající ze zákona přináší.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem

Základní meze pro uplatňování zákonů upravujících daně, poplatky a jiná obdobná peněžitá plnění, mezi které řadíme i cla, stanoví Ústava České republiky (dále jen „Ústava“) a Listina základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

Podle čl. 2 odst. 3 Ústavy slouží státní moc všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Dle čl. 2 odst. 2 Listiny lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod (čl. 4 odst. 1 Listiny). Zásadu zákonnosti a enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí návrh zákona respektuje, jelikož obě tyto zásady patří mezi základní zásady správy daní, resp. základní zásady činnosti správních orgánů.

K tomu se v daňové oblasti uplatní ještě ustanovení čl. 11 odst. 5 Listiny, které stanoví, že daně a poplatky (resp. jiná obdobná peněžitá plnění) lze ukládat jen na základě zákona. Kromě toho je nutno dbát i mezí vyplývajících z ústavně zajištěné nedotknutelnosti vlastnictví.

Přezkumu ústavnosti zákonné úpravy daní, poplatků nebo jiných obdobných peněžitých plnění se Ústavní soud věnoval již mnohokrát, např. v nálezech sp. zn. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 12/03 či Pl. ÚS 7/03 (vyhlášeném pod č. 512/2004 Sb.). Z této judikatury vyplývá, že:

- Z ústavního principu dělby moci (čl. 2 odst. 1 Ústavy), jakož i z ústavního vymezení zákonodárné moci (čl. 15 odst. 1 Ústavy), plyne pro zákonodárce široký prostor pro rozhodování o předmětu, míře a rozsahu daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění. Zákonodárce přitom nese za důsledky tohoto rozhodování politickou odpovědnost.
- Ústavní přezkum daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění zahrnuje posouzení z pohledu dodržení kautel plynoucích z ústavního principu rovnosti, a to jak neakcesorické (čl. 1 Listiny), tj. plynoucí z požadavku vyloučení svévole při odlišování subjektů a práv, tak i akcesorické v rozsahu vymezeném v čl. 3 odst. 1 Listiny. K principu rovnosti Ústavní soud ve své konstantní judikatuře uvádí, že se nejedná o kategorii absolutní, nýbrž relativní (srov. Pl. ÚS 22/92).
- Je-li předmětem posouzení ústavnost akcesorické nerovnosti vzhledem k vyloučení majetkové diskriminace, případně toliko posouzení skutečnosti, nepředstavuje-li daň, poplatek nebo jiné obdobné peněžitě plnění případný zásah do práva vlastnického (čl. 11 Listiny), je takový přezkum omezen na případy, v nichž hranice veřejnoprávního povinného peněžitě plnění jednotlivce státu, vůči majetkovému substrátu jednotlivce, nabývá škrtícího (rdousícího) působení. Jinými slovy ke škrtícímu (rdousícímu) působení dochází, má-li posuzovaná daň, poplatek nebo jiné obdobné peněžitě plnění ve svých důsledcích konfiskační dopady ve vztahu k majetkové podstatě jednotlivce.

Clo, jakožto peněžitě plnění hrazené při vývozu nebo dovozu zboží na celní území Evropské unie, je daní v širokém slova smyslu. Povinnost clo uhradit vyplývá z celního kodexu Unie, který splňuje výše uvedená ústavní hlediska pro ukládání povinných peněžitých plnění plynoucích do veřejných rozpočtů, neboť

- clo je ukládáno na základě právního předpisu právní síly odpovídající zákonu,
- z hlediska neakcesorické a akcesorické rovnosti nedochází ke svévolnému rozlišování mezi subjekty, neboť navrhovaná právní úprava nečiní neodůvodněné rozdíly mezi subjekty, na něž se vztahuje,
- z hlediska vyloučení majetkové diskriminace, resp. z hlediska posouzení skutečnosti, nepředstavuje-li clo případný zásah do práva vlastnického, se nejedná o případ, kdy je možné hovořit vůči majetkovému substrátu jednotlivce o škrtícím (rdousícím) působení či o konfiskačních dopadech na jednotlivce.

K odstranění limitu místní příslušnosti správce daně při výkonu kontrolních postupů lze dále uvést, že ustanovení čl. 79 odst. 1 Ústavy obsahuje základní princip stanovení působnosti správních orgánů, podle něhož musí být jejich působnost vždy stanovena zákonem. To platí nejen pro působnost věcnou, ale i pro působnost územní. Zákon tak musí nejen vymezovat základní územní působnost správního orgánu, ale současně i normovat případné odchylky

od této územní působnosti, ať se již jedná o speciální úpravu pro určitý okruh případů nebo o pravomoc správního orgánu odchytil se od obecných pravidel územní působnosti v konkrétním případě na základě *ad hoc* rozhodnutí či jiného správního aktu. Navržená právní úprava je s výše uvedenými ústavními požadavky v souladu, jelikož na úrovni zákona upravuje v jakých případech a jakým způsobem lze uplatňovat státní moc. Je tak dodržena zásada enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí.

Právnímu řádu je vedle přímého vymezení územní působnosti jednotlivých orgánů známa i řada tradičních institutů, které umožňují obecnou územní působnost modifikovat, jako jsou instituty delegace, dožádání apod. Tyto instituty spojuje skutečnost, že se nejedná o nástroje systémového řešení územní působnosti správních orgánů, ale naopak o nástroje, které mají být z principu aplikovány jako výjimka z pravidla, tj. v omezenějším okruhu případů, u nichž aplikace obecného (a ve většině případů plně vyhovujícího) vymezení územní působnosti správního orgánu vyvolává ne hospodárnost, neefektivitu, tvrdost či jiné negativum výkonu veřejné moci.

V případě navrženého řešení jde o jasnou a přímou změnu koncepce institutu místní příslušnosti ve vztahu k vybraným činnostem správce daně. Správce daně bude vykonávat věcnou působnost k provádění vyhledávací činnosti a kontrolních postupů standardně v rámci své zákonné územní působnosti. K naplnění požadovaného cíle nebudou využívány primárně stávající instituty správy daní, které nejsou k plošnému a masovému užití v daných případech určeny. Tím bude eliminováno riziko nesouladu, resp. obcházení čl. 79 odst. 1 Ústavy. Navržená právní úprava je tak s ústavním pořádkem plně konformní.

I navrhovaná změna působnosti a organizace orgánů celní správy v rámci trestního řízení je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. V souladu s čl. 2 odst. 2 Listiny je zákonem stanoveno, v jakých případech, mezích a způsobem lze uplatňovat státní moc, prezentovanou v daném případě orgány celní správy. Současně dochází k zakotvení působnosti správních orgánů, které je v souladu s čl. 79 odst. 1 Ústavy vyhrazeno výlučně zákonu. Předmětná působnost orgánů celní správy jako orgánů činných v trestním řízení nebyla v minulosti předmětem zpochybnění z pohledu ústavněprávní konformity. Vzhledem k tomu, že předmětem navržených změn je toliko kompetenční přeskupení působnosti vybraných policejních orgánů jako orgánů činných v trestním řízení, nelze takové zpochybnění předpokládat ani ve vztahu k navržené úpravě.

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy se závazky vyplývajících pro Českou republiku z jejího členství v Evropské unii

Mimo obecné slučitelnosti návrhu zákona se závazky vyplývajících pro Českou republiku z jejího členství v Evropské unii a s právním řádem Evropské unie je v tomto konkrétním případě třeba posoudit slučitelnost s celním kodexem Unie a jeho prováděcími právními předpisy.

Těmito předpisy jsou:

- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (přepracované znění),
- nařízení Rady (ES) č. 1172/95, o statistice obchodu se zbožím Společenství a členských států s třetími zeměmi, v platném znění,
- nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 638/2004, o statistice Společenství obchodu se zbožím mezi členskými státy a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3330/91, v platném znění,

- nařízení Rady (ES) č. 1186/2009 ze dne 16. listopadu 2009 o systému Společenství pro osvobození od cla,
- nařízení Rady č. 609/2014, o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků.

Oblasti daní a cel se dále návrh zákona týká zejména:

- směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS, v konsolidovaném znění (dále jen „směrnice o obecné úpravě spotřebních daní“),
- směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, v konsolidovaném znění (dále jen „směrnice o dani z přidané hodnoty“).

V širších souvislostech se předloženého návrhu týká rovněž:

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.

Návrh zákona je slučitelný se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z jejího členství v Evropské unii a je plně slučitelný s celním kodexem Unie.

Problematika vztahující se k odstranění limitu místní příslušnosti správce daně při výkonu kontrolních postupů a ke změně působnosti a organizace orgánů celní správy v rámci trestního řízení není v současnosti upravena právními předpisy Evropské unie, ale je ponechána národní úpravě. Ustanovení navrhované právní úpravy proto nezakládají rozpor s právem Evropské unie ve světle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie.

6. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Mezinárodní smlouvy, které jsou součástí právního řádu České republiky podle čl. 10 Ústavy (vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána), mají z hlediska hierarchie právních předpisů aplikační přednost před zákony a právními předpisy nižší právní síly. Problematika upravená návrhem zákona není upravena mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů, popřípadě ve Sbírce mezinárodních smluv.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy

A. Adaptace právního řádu České republiky na celní kodex Unie a navazující právní předpisy

Vzhledem k opatřením navrhovaným v tomto návrhu zákona, který tvoří nedílnou součást návrhu nového celního zákona, je předpokládaný hospodářský a finanční dosah těchto opatření součástí důvodové zprávy k návrhu nového celního zákona.

B. Odstranění limitu místní příslušnosti správce daně při výkonu kontrolních postupů

V souvislosti s eliminací limitu místní příslušnosti při provádění kontrolních postupů při správě daní v prostředí orgánů finanční správy a orgánů celní správy se nepředpokládá navýšení počtu systemizovaných míst v uvedených orgánech. Předpokládá se, že náklady na úpravy IT systémů budou vzhledem k jejich omezenému rozsahu hrazeny z běžných provozních nákladů. Celkové předpokládané náklady v zásadě spočívají zejména v cestovních výdajích úředních osob správce daně. V rámci orgánů finanční správy by po zavedení předmětné změny činily částku 39 317 600 Kč, přičemž za současné právní úpravy činí tyto výdaje 30 730 041 Kč. Navržené řešení tedy znamená navýšení nákladů na cestovní výdaje o 8 587 559 Kč. Lze předpokládat, že v rámci orgánů celní správy budou tyto náklady řádově nižší.

Odstranění limitu místní příslušnosti v případě provádění kontrolních postupů by mělo přinést zrychlení a celkové zefektivnění správy daní, přičemž se předpokládá, že bude na platformě nové právní úpravy prováděno až o třetinu více řízení a postupů než v současnosti, čímž by logicky mělo dojít i k nárůstu celkově stanovených daní, případně nárůstu nevyplacení nadměrných odpočtů na dani z přidané hodnoty. Odhad daňových úniků v České republice na dani z přidané hodnoty činí částku cca 80 mld. Kč ročně. Zavedením komplexu opatření, který vedle institutů kontrolního hlášení a elektronické evidence tržeb přinese rovněž prolomení limitu místní příslušnosti při provádění kontrolních postupů při správě daní, se předpokládá výrazný fiskální efekt, spočívající zejména ve snížení uvedených daňových úniků.

Z hlediska nákladů na straně daňového subjektu platí, že při aplikaci navržené úpravy bude v duchu základních zásad správy daní významným způsobem zvažováno kritérium nezhoršení postavení daňových subjektů (zejména při volbě lokality, v níž bude daný kontrolní postup prováděn). Jde především o zohlednění okolností daného případu, toho, který správce daně je v dané věci obecně místně příslušný, jakož i místa pobytu, sídla a dalších ukazatelů pro určení místní příslušnosti správce daně ve vztahu ke kontrolovanému subjektu. Aplikace základních zásad správy daní v principu vylučuje např. opakované šikanózní přesouvání provádění kontrolních postupů u jednoho daňového subjektu mezi řadou správců daně či jiné podobné kroky. I v případě provádění postupů správcem daně, který je zeměpisně vzdálen místu, podle kterého je určována obecná místní příslušnost daňového subjektu, je možné volbou adekvátní lokality tohoto provádění (též s přihlédnutím k nutné součinnosti daňového subjektu) náklady na jeho straně minimalizovat, ne-li eliminovat (srov. adekvátní cestovní náklady předpokládané na straně správce daně výše). Rovněž otázka výkonu oprávnění daňového subjektu seznamovat se s obsahem písemností zakládanych do spisů u obecně místně příslušného správce daně, popřípadě díky umožnění korespondenčního „nahlížení“ do spisu pojata takovým způsobem, aby náklady na straně osob zúčastněných na správě daní byly velmi omezené, resp. zanedbatelné. Tento aspekt bude při přenášení místní příslušnosti správcem daně respektován.

C. Změna působnosti a organizace orgánů celní správy v rámci trestního řízení

Opatření vyplývající z navrhované novely si vyžádají navýšení nákladů. Rozšíření působnosti o prověřování trestné činnosti v oblasti všech nepřímých daní si vyžádá navýšení příslušníků Generálního ředitelství cel plnicích úkoly pověřeného celního orgánu o 210 osob a civilních zaměstnanců o 10 osob (předpokládá se navýšení příslušníků o 103 osob a 8 civilních zaměstnanců v roce 2016 a následně další navýšení o 107 příslušníků a 2 civilní zaměstnance v roce 2017). Tomu bude odpovídat navýšení objemu prostředků na platy příslušníků, které je třeba realizovat současně se změnou počtu funkčních míst (tj. se změnou systemizace bezpečnostního sboru) příslušníků Celní správy ČR, neboť podle § 4

zákonu o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů se systemizací bezpečnostního sboru rozumí stanovení počtu služebních míst, včetně počtu míst příslušníků zařazených v zálohách, a objemu prostředků na jejich služební příjmy. Dopady na rozpočet Celní správy ČR pro rok 2016 a střednědobý výhled na roky 2017 až 2018 budou uplatněny v rámci jednotlivých etap přípravy státního rozpočtu na rok 2016 a střednědobý výhled na roky 2017 až 2018. Ke zvýšení objemu prostředků by přitom mělo dojít již na základě vstupu návrhu zákona v platnost, nikoliv až s nabytím účinnosti zákona, neboť v rámci legistiky (předpokládaná lhůta cca 6 měsíců) musí probíhat nábor nových příslušníků Celní správy ČR. Současně platí, že k navyšování objemu prostředků na platy příslušníků Celní správy ČR bude docházet postupně, a to v návaznosti na reálné obsazování služebních míst, resp. v návaznosti na postupnou realizaci jednotlivých agend v souladu s fázováním účinnosti právní úpravy.

Na posílení operativní kapacity Celní správy ČR musí navázat i poměrné posílení kapacity Policie České republiky, která se bude věnovat vyšetřování prověřených kauz. Vzhledem k dlouhodobým zkušenostem se považuje za vhodné nastavit posilování kapacity Policie České republiky v poměru 1:2, tedy jeden nový vyšetřovatel Policie České republiky na dva nové pracovníky operativy orgánů celní správy. Postupně, jak bude navyšován a obsazován počet míst na Generálním ředitelství cel, musí být tedy navyšován a obsazován i počet tabulkových míst na příslušných pozicích služby kriminální policie a vyšetřování Policie České republiky. Cílový počet nových funkčních míst v rámci Policie České republiky činí 105.

Změna si dále vyžádá jednorázové náklady ve výši 201 mil. Kč, zahrnující zejména nezbytné úpravy pracovišť a technické vybavení (zejména vozidla, radiostanice, ICT), a pravidelné roční náklady na mzdy ve výši 80 mil. Kč na rok 2016 a od roku 2017 ve výši 161 mil. Kč a náklady na provoz (PHM, náklady na překlady atd.) ve výši 37 mil. Kč. Náklady na mzdy jsou přitom vypočítány na základě průměrných platových náležitostí, které obsahují kromě základního tarifního platu i zvláštní příplatky, příplatky za vedení a další náležitosti, které se na rozdíl od většiny příslušníků poměrně běžně vyskytují u pracovníků pátrání (tzn. proplácení pohotovostí a proplácení za v době pohotovostí, případně práce přesčas atd.).

Přes tyto nutné počáteční a dále pravidelné výdaje související se zabezpečením rozšíření věcné působnosti Generálního ředitelství cel lze předpokládat pozitivní dopad opatření na státní rozpočet v případě úspěšně ukončovaných případů jejich předáním s podnětem na zahájení trestního stíhání (konkrétní pachatelé, možnost zajištění výnosů z trestné činnosti, zajištěné zboží, zamezení vzniku větších následků apod.).

Pokud jde o samotnou centralizaci výkonu působnosti pověřených celních orgánů na Generálním ředitelství cel, toto opatření není spojeno se zvýšenými náklady, neboť ve své podstatě dojde k převedení již v současné době existujících systemizovaných míst z celních úřadů na Generální ředitelství cel a předpokládá se, že nové výdaje spojené s cestovními náhradami budou korespondovat se současnými výdaji s ohledem na ztrátu nároku u části celníků. Současně budou výdaje eliminovány vytvořením expozitur Generálního ředitelství cel v území.

Výše uvedené výdaje jsou zohledněny v zákoně o státním rozpočtu na rok 2016 a budou zohledněny v rámci střednědobého výhledu na roky 2017 a 2018 v tzv. směrných číslech pro kapitolu 312 – MF. Zvýšení počtu funkčních míst u Policie České republiky včetně zvýšení mzdových a souvisejících výdajů je již zahrnuto do požadavků vnesených v materiálu *Rozvoj Policie České republiky 2016 – 2020*, resp. do limitu funkčních míst a mzdových a souvisejících výdajů dohodnutých mezi ministry financí a vnitra na jednání o návrhu rozpočtu kapitoly 314 – MV na rok 2016 a jejího střednědobého výhledu na roky 2017 a 2018.

D. Další změny a promíjení pokut za porušení povinností souvisejících s kontrolním hlášením

Specifické dopady bude mít zřízení přímého přístupu vybraných zaměstnanců orgánů finanční správy a orgánů celní správy do rejstříku zástav vedeného Notářskou komorou České republiky. Výše nákladů na zřízení tohoto přístupu je odhadována ve výši 800 000 Kč. Tyto iniciační náklady stejně jako náklady na udržování funkčnosti přístupu a správu uživatelů budou hrazeny z rozpočtu orgánů finanční a celní správy. S ohledem na navrhovanou účinnost této změny od 1. ledna 2017 budou dopady na rozpočet uvedených orgánů pro rok 2017 uplatněny v rámci jednotlivých etap přípravy státního rozpočtu na rok 2017. Přes výše zmíněné nutné počáteční výdaje související se zřízením přístupu lze předpokládat pozitivní dopad opatření na státní rozpočet z hlediska efektivnějšího vymáhání daní.

8. Zhodnocení dopadu navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Předmětem právní úpravy nového celního zákona a na něj navazujících úprav v jiných zákonech je především správa cla a výkon dohledu nad pohybem zboží přes vnější hranice Evropské unie. Po stránce procesní se výkon daných působností řídí subsidiárně daňovým řádem, tj. jedná se o výkon správy daní v procesním smyslu. Veškerá činnost správce daně je z formálního hlediska limitována zákonem a z materiálního hlediska je limitována základním cílem správy daní – tj. správným zjištěním a stanovením daní a zabezpečením jejich úhrady (v případě aplikace na nový celní zákon pak dosažením cíle správy cla a dohledu nad pohybem zboží přes vnější hranici Evropské unie). K tomu, aby správce daně mohl daň správně zjistit a stanovit, musí mimo jiné získat nezbytné informace. Tyto informace mu umožňují provést nezbytné úkony, vést příslušná řízení a v důsledku daň zjistit a stanovit, eventuálně zabezpečit její úhradu. Předmětné informace jsou z povahy věci z velké míry současně osobními údaji. Podle ustanovení § 9 odst. 3 daňového řádu může správce daně shromažďovat osobní údaje a jiné údaje, jsou-li potřebné pro správu daní, a to jen v rozsahu, který je nezbytný pro dosažení cíle správy daní. Zásah do soukromí spojený s výkonem působnosti podle nového celního zákona je tedy z podstatné části dán obecným procesním režimem správy daní, který je upraven jinými zákony (zejména daňový řád). Navrhované úpravy jiných zákonů samy o sobě nepřinášejí rozšíření zásahu do soukromí, resp. do ochrany osobních údajů nad rámec obecné procesní úpravy daňového řádu, popř. nad rámec úpravy nového celního zákona, na kterou navazují.

Specifickým případem jsou změny zákona o Finanční správě ČR a zákona o Celní správě ČR, které mimo jiné obsahují rozšíření okruhu veřejných registrů a evidencí, do kterých je uvedeným orgánům zřízen přímý přístup (dálkovým a nepřetržitým způsobem). Tento přístup je limitován potřebností pro plnění konkrétního úkolu v působnosti těchto orgánů, především správy daní (resp. cel).

Konkrétním úkolem je kterýkoliv úkol vykonávaný v rámci zákonné působnosti orgánu finanční nebo celní správy konkrétní úřední osobou, která je k jeho provádění oprávněna, pokud jsou uvedené údaje nezbytné pro plnění tohoto úkolu. Korektivem pro uchopení těchto úkolů je jednak explicitní zákonná pravomoc, ze které ten který úkol vyvěrá, jednak obecné limity dané především základním cílem správy daní, který představuje pro správce daně pozitivní vymezení jeho působnosti – tj. správce daně smí vykonávat to, co mu umožní zákon pro naplnění základního cíle správy daní, a zároveň negativní vymezení – správce daně nesmí vykonávat to, co je již nad rámec základního cíle správy daní. Správce daně při výkonu své působnosti musí rovněž vycházet ze základních zásad správy daní (viz § 5 až 9 daňového řádu).

Obecně platí, že správce daně informace získává zpravidla dvojím způsobem, a to svou vlastní činností, nebo zprostředkovaně od jiného subjektu (osoby zúčastněné na správě daní, kterou je nutné rozumět i jiný orgán veřejné moci).

Informace z vlastní činnosti správce daně získává při postupech upravených v § 78 a následujících daňového řádu. Správce daně je nadán pravomocí vést vyhledávací činnost, a to před i v průběhu samotného daňového řízení, přičemž na základě této vyhledávací činnosti může mimo jiné zjišťovat nezbytné údaje, shromažďovat informace atd. (viz také § 11 písm. b) daňového řádu). Dále pak daňový řád umožňuje provádět další konkrétní postupy, na jejichž základě si správce daně opatřuje nezbytné informace – jedná se například o provedení místního šetření, o opatření vysvětlení, o provedení daňové kontroly či postupu k odstranění pochybností. Účelem těchto postupů je v obecné rovině právě získání informací nezbytných k naplnění základního cíle správy daní.

Daňový řád dále upravuje v § 57 a následujících povinnost dotčených subjektů poskytovat informace správci daně dle zde uvedených podmínek (*a contrario* se jedná o pravomoc správce daně požadovat poskytnutí informací). Jelikož se však v mnoha případech může jednat o citlivá data, je nutné, aby zákon stanovil mantinely a podmínky, které musí být dodrženy k tomu, aby mohly být informace legálním způsobem poskytnuty. Ačkoliv okruh zde uvedených subjektů je značně široký (v obecné rovině se jedná o orgány veřejné moci a osoby, které vedou evidenci osob nebo věcí, které poskytují plnění, jež je předmětem daně, aj.; dále o speciální subjekty, např. zdravotní pojišťovny, banky, provozovatele poštovních služeb apod.), správce daně je v žádostech o poskytování informací materiálně omezen. Předně je nutné, aby správce daně při získávání těchto informací postupoval v souladu se zákonem. Dále je nezbytné, aby požadované informace sloužily k naplnění základního cíle správy daní (tj. ke správnému zjištění a stanovení daní a zabezpečení jejich úhrady) a také aby byly šetřeny základní zásady správy daní (zde lze poukázat zejména na zásadu zdrženlivosti a přiměřenosti, zásadu enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí, na zásadu rovnosti, hospodárnosti a zásadu legitimního očekávání). Správce daně nemůže požadovat takové informace, které jsou nad rámec naplnění základního cíle správy daní. V souladu s § 58 odst. 2 daňového řádu nemusí jít vždy nutně o aktivitu dotčeného subjektu (zdroje informace), neboť je možné na základě dohodnutých procedur využít i automatizované získávání informací.

Ačkoliv tedy daňový řád (respektive jiné daňové zákony) neuvádí explicitně konkrétní okruh, druh a rozsah informací, které má správce daně pravomoc po zde vyjmenovaných subjektech požadovat, není rozsah informací bezbřehý a existují legální mantinely, které jej omezují.

Vedle daňového řádu se orgány finanční, resp. celní správy při výkonu své působnosti řídí zákonem o Finanční správě ČR, resp. zákonem o Celní správě ČR. První z nich v § 18 konkretizuje poskytování údajů orgánům finanční správy v tom smyslu, že *expressis verbis* vyjmenovává konkrétní evidence, z nichž tyto orgány mohou požadovat informace (jedná se zejména o základní registr obyvatel, evidenci občanských průkazů, katastr nemovitostí aj.). Poskytování těchto údajů je bezúplatné a údaje jsou poskytnuty způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup. I v tomto případě je nezbytné, aby orgány finanční správy získávaly informace jak v souladu s relevantními zákony, tak v souladu s naplněním základního cíle správy daní a základními zásadami správy daní. Pokud by přesto správce daně tyto limity překročil, daňový subjekt by mohl využít prostředky ochrany, které mu jsou zákonem poskytovány. Úprava v rámci § 58 zákona o Celní správě ČR je obdobná.

Úprava v zákoně o Finanční, resp. Celní správě ČR v rámci správy daní navazuje na výše uvedená ustanovení § 57 a násl. daňového řádu, která upravují mimo jiné obecný přístup správce daně k údajům z veřejných registrů a evidencí pro účely správy daní, a to na *ad hoc* žádost, popř. na bázi dohody se správcem daného registru. Speciální úprava (která nedopadá na všechny správce daně, ale pouze na orgány finanční a celní správy), kvalitativně posiluje danou pravomoc údaje získat cestou přímého přístupu. Nedochozí tedy

k rozšíření okruhu údajů, které má orgán finanční nebo celní správy možnost již dnes získat na základě daňového řádu.

Ochrana údajů v rámci orgánů finanční a celní správy se řídí právní úpravou zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, a vyhlášky č. 529/2006 Sb., o požadavcích na strukturu a obsah informační koncepce a provozní dokumentace a o požadavcích na řízení bezpečnosti a kvality informačních systémů veřejné správy (vyhláška o dlouhodobém řízení informačních systémů veřejné správy). Prostřednictvím naplnění požadavků těchto předpisů je zejména zajištěno, aby se získanými údaji nakládaly toliko úřední osoby, které vykonávají předmětné úkoly (zejména sledování které osoby a v jakém rozsahu s údaji nakládají). Skutečnost, že daný údaj je potřebný pro výkon dané působnosti (plnění konkrétního úkolu), je přezkoumatelná jednak prostřednictvím příslušného spisu, a jednak prostřednictvím interních postupů orgánů finanční a celní správy, které podléhají kontrolním mechanismům v souladu s právní úpravou ochrany osobních údajů. Uvedená pravidla pro nakládání s údaji se uplatní v plném rozsahu i v případě zavedení přímého přístupu do dalších registrů a evidencí, který povede k efektivnějšímu využívání dat, včetně snížení administrativní zátěže na straně správce daně i správce daného registru.

9. Zhodnocení korupčních rizik navrhovaného řešení (CIA)

Obecně lze k navrhované úpravě ve vztahu ke vzniku korupčních rizik uvést následující:

a) Přiměřenost

Navržená právní úprava reaguje zejména na regulaci práv a povinností v oblasti celní problematiky, které lze provádět pouze na základě zákona. Práva a povinnosti v oblasti celní problematiky musí být regulovány právním předpisem o síle zákona jako jediným přiměřeným nástrojem. Dále se jedná zejména o regulaci kompetencí orgánů činných v trestním řízení a organizační nastavení uvnitř soustavy orgánů celní správy. Tato problematika by měla být regulována právním předpisem o síle zákona jako jediným přiměřeným nástrojem, který nemá alternativu.

Z hlediska přiměřenosti zvolené právní úpravy je nutno posuzovat

- I. kvalitu normativního textu a
- II. zhodnocení šíře diskrece, jakou umožňuje.

Ad I. Jakoukoli právní úpravu je nutno poměřovat tím, jak je legislativně zakotvena. Jednoznačné a jasně formulované ustanovení je méně náchylné z hlediska zneužití ke korupčnímu jednání, neboť jeho výklad připouští minimální pochybnosti. Jasnou úpravu lze jen těžko vykládat *praeter legem*. Navržená právní úprava si jako jeden ze základních cílů vymezuje jednoznačnost a vnitřní bezrozpornost jednotlivých ustanovení. S ohledem na zvolenou techniku novelizace je však zřejmé, že tato ambice je limitována stávající podobou a systematikou jednotlivých dotčených zákonů.

Ad II. Jednou z hlavních charakteristik návrhu zákona je jednoznačnost a vnitřní bezrozpornost jednotlivých ustanovení, a to zejména ve vztahu k úpravě celního kodexu Unie a nového celního zákona, neboť jedině jednoznačné a jasně formulované ustanovení je méně náchylné z hlediska zneužití ke korupčnímu jednání, protože jeho výklad připouští minimální pochybnosti.

Pokud jde o rozsah působnosti správního orgánu, je rozhodující jak zákonný okruh působností, tak míra diskrece, kterou zákon při výkonu jednotlivých působností správnímu orgánu umožňuje, resp. jakou míru diskrece zákon předpokládá. Jakýkoli normativní text zakotvující určitou míru diskrece sám o sobě představuje potenciální korupční riziko. Proto se při přípravě takového ustanovení vždy poměruje nezbytnost zavedení takové diskrece

daného orgánu s mírou zásahu do individuální sféry subjektu, o jehož právech a povinnostech by se v rámci této diskrece rozhodovalo.

Míra diskrece, ke které bude docházet v souvislosti s volbou nejvhodnějšího orgánu, který bude provádět vybranou působnost (tj. vyhledávací či kontrolní činnost), je obdobná jako při využití institutu dožádání (který je upraven v § 17 daňového řádu). Ani v jednom případě nejde o vydání individuálního správního aktu (rozhodnutí), kde by aplikace diskreční pravomoci byla zdůvodněna. To ovšem neznamená, že může jít o konání prosté důvodů, tj. libovůli daného orgánu veřejné moci. Každá odchylka od obecného standardu, kterým je respektování obecné místní příslušnosti, musí vycházet z racionálního důvodu, který je souladný se základními zásadami správy daní (zejména zásadou proporcionality a šetření práv dotčených osob, zásadou hospodárnosti a procesní ekonomie, zásadou rychlosti), jakož i s celkovým cílem správy daní, kterým je správné zjištění a stanovení daně a zabezpečení její úhrady.

Navržená právní úprava mění kompetence správních orgánů pouze způsobem, který zpřesňuje rozsah kompetencí stávajících.

b) Efektivita

Z hlediska efektivity lze k předložené úpravě uvést, že k uložení i k vynucování splnění povinnosti v oblasti upravené návrhem zákona je věcně a místně příslušný správce daně (srov. § 13 a následující daňového řádu, § 4 odst. 1 písm. f) zákona o dani z přidané hodnoty a § 1 odst. 3 písm. a) ve spojení s § 34 zákona o spotřebních daních) a věcně a místně příslušný správce cla (srov. § 2 nového celního zákona, § 4 a násl. zákona o Celní správě ČR, čl. 159 celního kodexu Unie, § 4 nového celního zákona a § 13 a násl. daňového řádu). Správce cla, resp. správce daně obvykle disponuje podklady pro vydání daného rozhodnutí, ale i potřebnými odbornými znalostmi, čímž je zaručena efektivní implementace dané regulace i její efektivní kontrola, případně vynucování. Nástroje kontroly a vynucování jsou v oblasti správy daní upraveny jako obecné instituty daňového řádu. K výkonu působnosti policejního orgánu v rozsahu podle navrženého zákona bude příslušný věcně a místně orgán Celní správy ČR – Generální ředitelství cel, které bude rovněž disponovat dostatečnými zdroji informací, odbornými znalostmi a bude k tomu účelu zabezpečen personálně i technicky, čímž bude zaručena efektivní implementace, kontrola a vynucování dané regulace.

Vzhledem k tomu, že v naprosté většině případů jsou správcem daně orgány finanční správy nebo orgány celní správy, lze v oblasti dotčené navrhovanou právní úpravou hovořit o vysokém stupni plošného zajištění a kontrolování plnění zákonem uložených povinností. Orgány finanční správy, resp. orgány celní správy jsou soustavy orgánů, jejichž působnost je rozložena na celé území České republiky. Orgány finanční správy jsou soustavou třístupňovou, orgány celní správy jsou soustavou dvoustupňovou, což zajišťuje rovněž optimální vertikální rozložení výkonu zákonné působnosti. Kompetentním policejním orgánem podle návrhu zákona bude Generální ředitelství cel disponující svými expoziturami v území, tj. lze i v dané oblasti hovořit o vysokém stupni plošného zajištění dané agendy. Vnitřní organizační struktury všech uvedených orgánů jsou pak uspořádány tak, aby rozsah působnosti, která jim byla zákonem svěřena, byly schopny plně a efektivně zajišťovat.

Efektivita implementace navržené právní úpravy je rovněž dána jasně specifikovaným okruhem subjektů, vůči nimž regulace směřuje a jimž jsou práva a povinnosti stanovovány na principu rovnosti. Dále je rovněž dána specifickým charakterem agendy pověřeného celního orgánu, která v kontextu potřeby sofistikovaného boje s daňovými úniky vyžaduje koncentraci u jednoho orgánu. Tím dojde k eliminaci sporných aspektů dělby činnosti mezi dosavadní pověřené celní orgány a současnému netříštění personálních a technických kapacit.

Využitelnost pravomoci vykonávat kontrolní či vyhledávací činnost jiným finančním či celním úřadem, než je ten, který je obecně příslušný ke správě daně, musí být z podstaty věci podrobována testu efektivity. Základním účelem zaváděného mechanismu je právě efektivita

konání jednotlivých správců daně. Efektivita a účelnost těchto mechanismů by měla zohlednit jednak faktor lepšího (rovnoměrnějšího) využití personálních kapacit jednotlivých úřadů, kdy zejména úřady působící ve velkých aglomeracích jsou zatíženy větší kvantitou případů. Samostatnou podmnožinou tohoto problému je koncentrace virtuálních a účelově zakládaných subjektů do velkých měst (primárně do hlavního města Prahy), popřípadě účelový přesun formálního sídla jinam, než se nachází sídlo skutečné. Efektivita musí být testována rovněž z hlediska akceschopnosti, resp. potenciálu odhalit porušení daňových povinností. Vyhledávací a kontrolní činnosti slouží právě k tomuto účelu, tudíž test efektivity by měl odrážet výsledky této činnosti. Hlavní využití nových mechanismů se tak očekává v případech odhalování tzv. karuselových podvodů na dani z přidané hodnoty, neboť v tomto případě jde o vzájemně propojené řetězce subjektů s rozdílným místně příslušným správcem daně, což je faktor, který má ztížit správcům daně efektivní kontrolní činnost. Významným nástrojem pro vyhledávací činnost, která je nezbytným základem kontrolních postupů, budou informace získané z kontrolních hlášení (úprava v zákoně o dani z přidané hodnoty účinná od 1. ledna 2016).

c) Odpovědnost

Z hlediska odpovědnosti lze ke zvolené právní úpravě uvést, že z úpravy příslušnosti v rámci výkonu působností upravených v oblasti celní a daňové problematiky je vždy zřejmé, jaký konkrétní správce daně, resp. správce cla je v daném případě příslušný (srov. § 13 a následující daňového řádu, čl. 159 celního kodexu Unie, § 4 a následující zákona o Finanční správě ČR, resp. § 4 a násl. zákona o Celní správě ČR). Totéž platí o vymezení působnosti pověřeného celního orgánu, resp. je o takový stav usilováno odstraněním kompetenčních nejasností mezi Generálním ředitelstvím cel a celními úřady v této oblasti. Zvolená právní úprava vždy jasně reflektuje požadavek čl. 79 odst. 1 Ústavy, podle něhož musí být působnost správního orgánu stanovena zákonem.

Odpovědnou osobou na straně správce daně, resp. správce cla je při výkonu působností upravených v oblasti celní a daňové problematiky vždy úřední osoba. (např. zaměstnanec v příslušném orgánu celní správy, srov. § 12 daňového řádu). Úřední osoba je odpovědnou osobou na straně Generálního ředitelství cel také v agendě pověřeného celního orgánu. Určení konkrétní úřední osoby je prováděno na základě vnitřních předpisů, resp. organizačního uspořádání konkrétního správního orgánu, přičemž popis své organizační struktury je správní orgán povinen zveřejnit na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Totožnost konkrétní úřední osoby je přitom seznatelná zákonem předvídaným postupem (zejména podle § 12 odst. 4 daňového řádu). Úřední osoba je povinna se při výkonu působnosti správního orgánu prokazovat příslušným služebním průkazem.

Při tvorbě právní úpravy se z hlediska koncentrace, resp. dekoncentrace, respektuje struktura daných orgánů, jimž je působnost svěřována. V dané oblasti se bude jednat o strukturu orgánů celní správy. Soustava orgánů je koncipována na klasickém hierarchickém principu nadřízenosti a podřízenosti jednotlivých orgánů, které soustavu tvoří. Vlastní orgány i soustava jako celek fungují na obvyklém monokratickém principu řízení. Působnost správce daně, resp. správce cla prvního stupně je tak svěřena finančnímu, resp. celnímu úřadu, aby v rámci hierarchie byl zajištěn devolutivní účinek opravných prostředků a efektivní mechanismus vnitřní kontroly.

Ustanovení § 102 odst. 1 daňového řádu, resp. § 69 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), stanoví, že každé rozhodnutí musí obsahovat jak označení správce cla, resp. správce daně, který rozhodnutí vydal, tak podpis úřední osoby s uvedením jména, příjmení a pracovního zařazení a otisk úředního razítka, případně uznávaný elektronický podpis úřední osoby. Tím je vždy možno původce rozhodnutí jasně a osobně identifikovat.

Ačkoli aplikace diskreční pravomoci při volbě finančního či celního úřadu, který bude aktivně konat v rámci výkonu vyhledávací či kontrolní činnosti, není součástí individuálního

správního aktu (rozhodnutí), musí případná odchylka od standardního režimu (tj. výkonu těchto činností správcem daně příslušným k dané dani) vycházet z racionálního a přiměřeného důvodu. Odpovědnost za naplnění těchto kritérií nese aplikující úřední osoba, ale též útvar zabývající se celorepublikovou koordinací těchto činností a analýzou rizik. V případě finanční správy jde o příslušný útvar Generálního finančního ředitelství, zatímco v případě celní správy jde o příslušný útvar Generálního ředitelství cel.

Rovněž pro Generální ředitelství cel jako pověřený celní orgán platí, že je v klasickém hierarchickém postavení podřízenosti vůči Ministerstvu financí, funguje na monokratickém principu řízení a je zde zajištěn efektivní mechanismus vnitřní kontroly.

d) Opravné prostředky

Z hlediska opravných prostředků existuje možnost účinné obrany proti nesprávnému postupu správce cla, resp. správce daně v první řadě v podobě řádného opravného prostředku, kterým je odvolání, resp. rozklad (srov. § 109 a násl. daňového řádu). V souladu s § 102 odst. 1 písm. f) daňového řádu má správce cla, resp. správce daně povinnost v rozhodnutí uvést poučení, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je tak možno učinit, u kterého správce cla, resp. správce daně se odvolání podává, spolu s upozorněním na případné vyloučení odkladného účinku. Neúplné, nesprávné nebo chybějící poučení je spojeno s důsledky *pro bono* daného subjektu uvedenými v § 110 odst. 1 daňového řádu. Existuje také možnost užití mimořádných opravných prostředků dle daňového řádu (srov. § 117 a násl. daňového řádu). Vedle opravných prostředků daňový řád připouští rovněž jiné prostředky ochrany, kterými je třeba rozumět: námitku (srov. § 159 daňového řádu), stížnost (srov. § 261 daňového řádu), podnět na nečinnost (srov. § 38 daňového řádu).

Z hlediska opravných prostředků existuje také možnost účinné obrany proti nesprávnému postupu správního orgánu v podobě řádných i mimořádných opravných prostředků podle správního řádu. Vedle opravných prostředků správní řád připouští rovněž jiné prostředky ochrany, kterými je třeba rozumět např. stížnost nebo žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti.

Jak již bylo uvedeno výše, aplikace diskreční pravomoci při volbě úřadu, který bude aktivně konat v rámci výkonu vyhledávací či kontrolní činnosti, není součástí individuálního správního aktu (rozhodnutí), avšak případná odchylka od standardního režimu (tj. výkonu těchto činností správcem daně příslušným k dané dani) musí vycházet z racionálního a přiměřeného důvodu, přičemž ten musí být přezkoumatelný v rámci aplikace dozorčích (kontrolních) mechanismů. Z hlediska opravných prostředků, resp. prostředků ochrany při správě daní (což je širší množina), může dotčená osoba (zpravidla daňový subjekt) využít zejména obecného institutu stížnosti podle § 261 daňového řádu. Takto může poukázat na případné nedodržení výše uvedených kritérií.

V oblasti trestního řízení existuje z hlediska opravných prostředků možnost účinné obrany proti nesprávnému postupu úřední osoby, resp. příslušného orgánu cestou prostředků předvídaných trestním řádem.

Z širšího pohledu je možné zmínit též ochranu prostřednictvím správního soudnictví.

e) Kontrolní mechanismy

Z hlediska systému kontrolních mechanismů je nutno uvést, že daná oblast se pohybuje především v procesním režimu daňového řádu, jenž obsahuje úpravu kontroly a přezkumu přijatých rozhodnutí, a to primárně formou opravných prostředků. Proti rozhodnutím je možno podat odvolání anebo v určitých případech užít mimořádných opravných prostředků či jiných prostředků ochrany (viz předchozí bod). Vedle toho lze využít rovněž dozorčí prostředky, čímž je zaručena dostatečná kontrola správnosti a zákonnosti všech rozhodnutí vydávaných v režimu daňového řádu. Obdobně platí i pro správní řád. Oblast výkonu působnosti pověřeného celního orgánu se pohybuje především v procesním režimu trestního řádu, jenž obsahuje úpravu kontroly a přezkumu postupu policejního orgánu. Ohledně použití

kontrolních mechanismů na aplikaci diskreční pravomoci při volbě úřadu, který bude aktivně konat v rámci výkonu vyhledávací či kontrolní činnosti, lze odkázat na pojednání v předchozím bodě (opravné prostředky).

Soustavy orgánů vykonávajících správu daní, resp. další dotčené působnosti současně disponují interním systémem kontroly v rámci hierarchie nadřízenosti a podřízenosti včetně navazujícího systému personální odpovědnosti. V případě vydání nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu je s odpovědností konkrétní úřední osoby spojena eventuální povinnost regresní náhrady škody, za níž v důsledku nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu odpovídá stát ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu při výkonu veřejné moci, ve znění pozdějších předpisů.

Z hlediska transparency a otevřenosti dat lze konstatovat, že navrhovaná úprava nemá vliv na dostupnost informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

V řízeních a jiných postupech, kde se postupuje podle daňového řádu (celní kontrola, celní řízení, správa cel a daní) se uplatňuje zásada neveřejnosti. Informace o poměrech osob odpovědných za celní dluh jsou tak chráněny povinností mlčenlivosti a nemohou být zpřístupněny veřejnosti. Tím ovšem nemůže být dotčeno právo subjekty na informace o něm soustředované. Toto právo je realizováno prostřednictvím nahlížení do spisu resp. prostřednictvím práva seznámit se s obsahem písemností zakládanych do spisu podle navrženého § 13 odst. 4 zákona o Finanční správě ČR a zákona o Celní správě ČR, a osobních daňových účtů.

Dle cílů navrhované právní úpravy se nepředpokládá zvýšení korupčního rizika oproti stávajícímu stavu, resp. lze předpokládat částečné zmírnění tohoto rizika zpřesněním ustanovení, která vycházejí ze stávající právní úpravy. Současně je užito takových legislativních řešení, která jsou dlouhodobě standardní a z pohledu korupčního rizika indiferentní.

10. Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (RIA)

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace k částem návrhu zákona upravujícím problematiku (i) odstranění limitu místní příslušnosti správce daně při výkonu kontrolních postupů a (ii) změn působnosti a organizace orgánů celní správy v rámci trestního řízení je přílohou důvodové zprávy.

Vzhledem k tomu, že ostatní navrhovaná opatření mají úzký vztah k návrhu nového celního zákona, je zhodnocení dopadů regulace obsaženo v příloze k důvodové zprávě k návrhu nového celního zákona.

II. Zvláštní část

K části první - změna trestního řádu

K čl. I

Navrhuje se změna ustanovení § 12 odst. 2 písm. d) trestního řádu, které je součástí souhrnného vymezení vybraných pojmů. Odstavec 2 přitom definuje, co se rozumí policejním orgánem. Činí tak nejen pro účely trestního řádu, ale obecně pro potřeby celého právního řádu. V případě policejního orgánu se nicméně jedná o specifický pojem trestního práva, tj. jeho využití napříč jinými oblastmi právního řádu je omezené.

Policejní orgán je podle § 12 odst. 1 trestního řádu jedním z orgánů činných v trestním řízení. Úprava jejich postupu tak, aby trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé podle zákona spravedlivě potrestáni, je účelem trestního řádu ve smyslu jeho § 1 odst. 1.

Ačkoliv ustanovení § 12 odst. 2 trestního řádu je primárně koncipováno jako definice pojmu policejní orgán, materiálně se jedná o kompetenční normu, která především stanoví, které orgány a v kterých případech vykonávají působnost, která je s postavením policejního orgánu spojena.

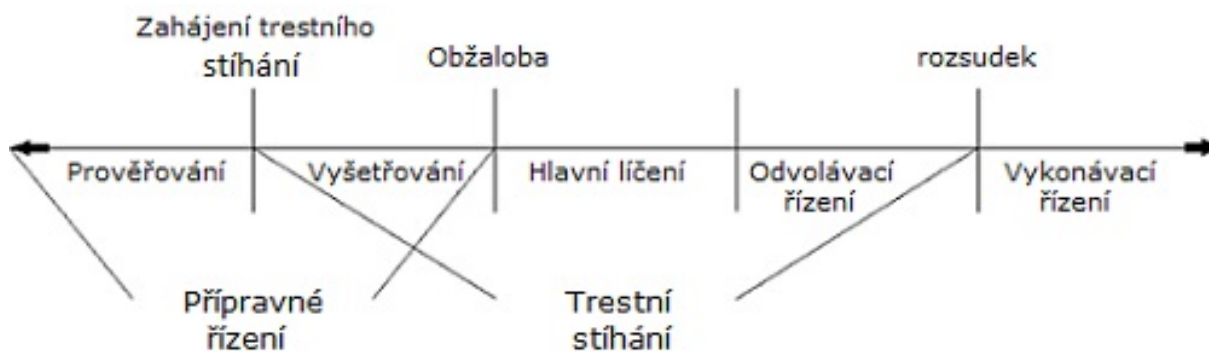
Podle § 158 odst. 1 trestního řádu je policejní orgán povinen na základě vlastních poznatků, trestních oznámení i podnětů jiných osob a orgánů, na jejichž podkladě lze učinit závěr o podezření ze spáchání trestného činu, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele; je povinen činit též nezbytná opatření k předcházení trestné činnosti. Těžištěm působnosti policejního orgánu tak je prověřování.

Prověřování je podle trestního řádu součástí přípravného řízení, kterým je v duchu § 12 odst. 10 trestního řádu úsek trestního řízení od sepsání záznamu o zahájení úkonů trestního řízení nebo provedení neodkladných a neopakovatelných úkonů, které mu bezprostředně předcházejí, a nebyly-li tyto úkony provedeny, od zahájení trestního stíhání do podání obžaloby, návrhu na schválení dohody o vině a trestu, postoupení věci jinému orgánu, zastavení trestního stíhání, nebo do rozhodnutí či vzniku jiné skutečnosti, jež mají účinky zastavení trestního stíhání před podáním obžaloby, anebo do jiného rozhodnutí ukončujícího přípravné řízení. Prověřování přitom předchází zahájení trestního stíhání v dané věci.

Prověřování je třeba odlišit od vyšetřování, kterým je podle § 161 odst. 1 trestního řádu úsek trestního stíhání před podáním obžaloby, návrhu na schválení dohody o vině a trestu, postoupením věci jinému orgánu nebo zastavením trestního stíhání, včetně schválení narovnání a podmíněného zastavení trestního stíhání před podáním obžaloby. Vyšetřování je spolu s prověřováním součástí přípravného řízení, avšak na rozdíl od něj následuje až po zahájení trestního stíhání. Celé přípravné řízení pak předchází podání obžaloby v dané věci.

Ustanovení § 12 odst. 2 písm. d) trestního řádu předpokládá, že policejními orgány, příslušnými ve stanoveném rozsahu k prověřování, jsou i pověřené celní orgány. Pokud jde o vyšetřování, na rozdíl od prověřování nepřísluší jeho provádění všem policejním orgánům, ale primárně jej podle § 161 odst. 2 trestního řádu provádějí útvary Policie České republiky. Trestní řád sice předpokládá ve specifických případech výkon vyšetřování i jinými policejními orgány (zejména Generální inspekcí bezpečnostních sborů), ale mezi tyto případy nejsou pověřené celní orgány zahrnuty.

Popsanou terminologii a jednotlivé procesní fáze lze shrnout do následujícího schématu:

Samotný pojem „pověřené celní orgány“ je třeba chápat v materiálním smyslu slova jako celní orgány „pověřené“ zákonem, tj. celní orgány, které byly zákonem určeny jako věcně a místně příslušné k výkonu působnosti policejního orgánu v rozsahu stanoveném v § 12 odst. 2 písm. d) trestního řádu. Trestní řád přitom nestanoví, který konkrétní celní orgán je policejním orgánem, ale ponechává toto určení na příslušné kompetenční normě dané soustavy orgánů. Celními orgány tak jsou orgány celní správy, které byly zřízeny zákonem o Celní správě ČR, který je současně jejich základní organizační a kompetenční normou.

V souvislosti s rozsahem působnosti jednotlivých policejních orgánů podle § 12 odst. 2 trestního řádu platí, že podle písmene a) daného ustanovení se policejními orgány obecně rozumí útvary Policie České republiky, tj. vymezení působnosti všech ostatních policejních orgánů je ve vztahu k obecné působnosti útvarů Policie České republiky v postavení *lex specialis* (není-li tedy v případě působnosti policejního orgánu stanoveno výslovně jinak, vykonávají tuto působnost útvary Policie České republiky).

Pověřené celní orgány mají podle stávající právní úpravy § 12 odst. 2 písm. d) trestního řádu svěřenu kompetenci policejního orgánu, resp. kompetenci k výkonu prověřování ve vztahu k trestným činům spáchaných porušením:

- celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a to i v případech, kdy se jedná o trestné činy příslušníků ozbrojených sil nebo bezpečnostních sborů,
- právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropských společenství, je-li toto zboží dopravováno přes státní hranice České republiky, a
- daňových předpisů, jsou-li celní orgány správcem daně podle zvláštních právních předpisů.

Předmětem návrhu na změnu uvedeného ustanovení je nová textace předmětného ustanovení trestního řádu, kterou by v souladu se zvoleným věcným řešením popsáním v obecné části důvodové zprávy mělo být rozšíření okruhu případů, v nichž pověřené celní orgány vykonávají působnost policejního orgánu.

Po stránce formální se navrhuje nově rozčlenit ustanovení § 12 odst. 2 písm. d) trestního řádu do čtyř bodů tak, aby byl stávající text přehledněji strukturován a současně byl nade vši pochybnost postaven jazykový vztah jednotlivých prvků dosud jednotitého, a tedy i poměrně obtížně čitelného textu ustanovení.

Nová textace přebírá v nových bodech 1, 2 a 4 stávající dikci ustanovení, tj. po stránce věcné budou i po provedení změny pověřené celní orgány vykonávat působnost policejního orgánu ve všech případech, v nichž ji vykonávaly doposud. V daném rozsahu se tedy jedná o dlouhodobě aplikovaný a nesporný legislativní text (drobnou formální změnou je toliko nahrazení pojmu „zvláštní právní předpis“ přesnějším pojmem „jiný právní předpis“, který nepředjímá otázku případného vztahu speciality dotčených předpisů, jakož i aktualizace pojmu „Evropská společenství“ na pojem „Evropská unie“).

Vzhledem k věcnému řešení, které je tímto návrhem zákona realizováno, je třeba uvést několik poznámek ke stávající kompetenci pověřených celních orgánů ve vztahu k trestným činům spáchaným porušením daňových předpisů, jsou-li celní orgány správcem daně, která byla převzata do nového ustanovení § 12 odst. 2 písm. d) bod 4. Pojem daňových předpisů, popř. úžeji zákonů, je právnímu řádu dlouhodobě znám, ačkoliv není žádným právním předpisem explicitně definován – uvádí jej např. ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) daňového řádu. Z povahy věci se jedná o právní předpisy, které upravují peněžitá plnění, jež jsou příjmem veřejných rozpočtů a současně jsou označena jako daň. Vedle hmotněprávních předpisů, v nichž jsou uvedené daně upraveny samy o sobě (tj. zákonů o jednotlivých druzích daní), se bude současně jednat o předpisy procesního charakteru, podle nichž jsou uvedené daně spravovány (zejména zmíněný daňový řád), popřípadě o specifické předpisy, které jsou svým smyslem, účelem i dikcí se správou určité daně nedílně spojeny (např. zákon č. 307/2013 Sb., o povinném značení lihu, ve znění pozdějších předpisů, který upravuje značení lihu pro účely správy spotřební daně z lihu). Současně se však nejedná o všechna peněžitá plnění, která jsou „daněmi“ v procesním smyslu slova (viz definice daně v ustanovení § 2 odst. 3 daňového řádu, která vychází z principu, že daní je jakékoliv peněžité plnění, které je příjmem veřejného rozpočtu a při jehož správě se procesně postupuje v režimu daňového řádu). Daňovými předpisy tak nejsou předpisy, které upravují cla, poplatky a jiná peněžitá plnění obdobná daním, která nejsou jako daně výslovně označena.

Působnost pověřených celních orgánů ve vztahu k trestným činům spáchaným porušením daňových předpisů je současně limitována skutečností, že celní orgány jsou v těchto případech (tj. ve vztahu k daním upraveným daňovými předpisy, které byly spácháním trestného činu porušeny) v postavení správce daně. Podle § 10 odst. 1 daňového řádu je správcem daně správní orgán nebo jiný státní orgán (tj. orgán veřejné moci) v rozsahu, v jakém mu je zákonem nebo na základě zákona svěřena působnost v oblasti správy daní. Jak bylo uvedeno v obecné části této důvodové zprávy, jsou orgány celní správy správci spotřebních daní (viz § 1 odst. 3 písm. a) zákona o spotřebních daních), správci daně z přidané hodnoty ve věci povolení k prodeji za ceny bez daně a při dovozu zboží (viz § 4 odst. 1 písm. e) zákona o dani z přidané hodnoty) a správci tzv. energetických daní (viz čl. LXXII, § 1 odst. 2, čl. LXXIII, § 1 odst. 2 a čl. LXXIV, § 1 odst. 2 zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů).

V souladu s věcným řešením, které je tímto návrhem zákona realizováno, se navrhuje doplnit do ustanovení § 12 odst. 2 písm. d) trestního řádu bod 3, podle něhož by pověřené celní orgány vykonávaly působnost policejního orgánů též ve vztahu k trestným činům spáchaným porušením daňových předpisů upravujících daň z přidané hodnoty. Tímto krokem dochází k rozšíření okruhu trestných činů, na které by nově dopadala působnost celních orgánů jako policejních orgánů, tj. navrhuje se provést rozšíření této působnosti v primárně kvantitativním (horizontálním) smyslu. I nadále by naproti tomu orgány celní správy vykonávaly pouze působnost policejního orgánu jako orgánu vykonávajícího prověřování, avšak nikoliv vyšetřování. Jejich procesní role z pohledu trestního řádu by tak zůstala nezměněna.

V konkrétní rovině je v souvislosti s okruhem předpisů, k jejichž porušení relevantním trestným činem dochází, opět použit pojem daňových předpisů. Na rozdíl od předchozího bodu není jejich okruh zúžen tím, že kompetencí správce daně v případě jimi upravených daní disponuje orgán celní správy, ale tím, že se jedná o právní předpisy upravující daň z přidané hodnoty. Tímto předpisem přitom není pouze zákon o dani z přidané hodnoty, ale např. i relevantní předpisy Evropské unie, popřípadě navazující předpisy podzákoné (aktuálně nařízení vlády č. 361/2014 Sb., o stanovení dodání zboží nebo poskytnutí služby pro použití režimu přenesení daňové povinnosti) a rovněž příslušná úprava procesní.

Uvedeným rozšířením dojde v působnosti pověřených celních orgánů ke koncentraci působnosti policejního orgánu ve vztahu ke všem trestným činům namířeným proti nepřímým daním, a to bez ohledu na to, zda v jejich případě celní orgány plní roli správce daně či nikoliv.

Pokud jde o působnost útvarů Policie České republiky, které roli policejního orgánu v případě trestných činů porušujících předpisy upravující daň z přidané hodnoty dosud až na výjimky plnily na základě obecného ustanovení § 12 odst. 2 písm. a) trestního řádu, nedojde novým stanovením působnosti pověřených celních orgánů k jejímu zúžení, neboť kompetenci policejního orgánu je třeba chápat jako sdílenou. Jedná se tedy o kompetenci, která formálně svědčí více orgánům, které mají striktně vzato pravomoc ji vykonávat. Těžiště výkonu dané kompetence nicméně zpravidla leží u toho orgánu, který je k jejímu výkonu určen primárně a který k němu také disponuje příslušnými personálními, materiálními a časovými kapacitami; roli zde hraje i vzájemná spolupráce a koordinace těchto orgánů.

Vzhledem k této skutečnosti není třeba stanovit k navržené změně přechodné ustanovení, které by cílilo na to, aby započaté prověřování, v jehož případě je nově dána pravomoc pověřeného celního orgánu, bylo dokončeno v souladu s dosavadní právní úpravou působnosti policejních orgánů (tj. příslušným útvarem Policie České republiky). I bez úpravy přechodným ustanovením je možnost dokončení započatých kauz příslušným útvarem Policie České republiky dána. To jednak eliminuje nutnost předávání rozpracovaných kauz mezi jednotlivými policejními orgány, která je nevhodná jak z pohledu věcné diskontinuity jejich řešení, tak z pohledu administrativního, jednak umožní zachovat zpětnou kontinuitu policejního orgánu v případech, které již postoupily do pozdějších fází trestního řízení.

Na okraj je třeba poznamenat, že ve vztahu k trestným činům spáchaným porušením právní úpravy daně z přidané hodnoty ve věci povolení k prodeji za ceny bez daně a při dovozu zboží bude působnost pověřených celních orgánů striktně vzato založena jak bodem 3, tak bodem 4 ustanovení § 12 odst. 2 písm. d), což však v praxi nemůže činit problémy.

K části druhé - změna zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě

K čl. II

K bodu 1 (poznámka pod čarou č. 13b)

Mění se poznámka pod čarou na přímo použitelný předpis Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie.

K bodu 2 (§ 25j odst. 1)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie. Způsob, jakým deklarant postupuje při podání celního prohlášení, je upraven v tomto kodexu.

K části třetí - změna notářského řádu

K čl. III

K bodu 1 (§ 35a odst. 9)

V souvislosti se zavedením dálkového a nepřetržitého přístupu orgánů finanční a celní správy k údajům z Rejstříku zástav (viz změna zákona o Finanční, resp. Celní správě ČR) se navrhuje provést změnu § 35a odst. 9 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „notářský řád“). Toto ustanovení upravuje právo Notářské komory České republiky na náhradu hotových výdajů spojených s vedením, provozem a správou Rejstříku zástav. Vzhledem ke skutečnosti, že Notářské komoře České republiky má být poskytnuta jednorázová náhrada výdajů spojených se zřízením přístupu orgánů finanční, resp. celní správy do Rejstříku zástav a výdajů spojených s provozem tohoto přístupu, a to ve formě paušálních náhrad, je nutné, aby navrhovaná změna byla promítnuta do ustanovení § 35a odst. 9 notářského řádu a rovněž do vyhlášky č. 196/2001 Sb., o odměnách a náhradách notářů, správců pozůstalosti a Notářské komory České republiky (notářský tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „notářský tarif“).

K bodu 2 (§ 35a odst. 9)

Platný § 35a odst. 9 notářského řádu dále uvádí, že Ministerstvo spravedlnosti stanoví vyhláškou výši odměn náležejících Komoře. Jde o legislativně technickou úpravu spojenou s přesunem této úpravy do nově vloženého odstavce 10 v § 35a.

K bodu 3 (§ 35a odst. 10)

V souvislosti se zavedením dálkového a nepřetržitého přístupu orgánů finanční a celní správy k údajům z Rejstříku bylo nově upraveno zmocnění pro Ministerstvo spravedlnosti vydat vyhlášku upravující výši odměn, jednorázové náhrady hotových výdajů za zřízení dálkového a nepřetržitého přístupu k údajům z Rejstříku zástav a paušální roční náhrady hotových výdajů za poskytování údajů z Rejstříku zástav orgánům veřejné moci náležející Komoře.

K části čtvrté - změna trestního zákona

K čl. IV

K bodu 1 (§ 11 odst. 1)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie. Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K bodu 2 (§ 27 odst. 1 písm. b))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie a poznámky pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K bodu 3 (§ 27 odst. 1 písm. c))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie a poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K části páté - změna zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

K čl. V

K bodu 1 (nadpis § 8b)

Tato změna reflektuje skutečnost, že podle nového celního zákona je zajištěno clo a nikoli celní dluh.

K bodu 2 (§ 8b odst. 1)

Navrhovaná změna reflektuje skutečnost, že podle nového celního zákona je zajištěno clo a nikoli celní dluh.

K bodu 3 (§ 8b odst. 2)

Tato změna reflektuje skutečnost, že podle nového celního zákona je zajištěno clo a nikoli celní dluh.

K části šesté – změna zákona o zahraničním obchodu s vojenským materiálem

K čl. VI

K bodu 1 (§ 2 odst. 1 písm. a) a b))

Navrhovaná změna vychází ze skutečnosti, že celní kodex Unie neupravuje kategorii přepracování pod celním dohledem a umístění zboží do svobodného skladu, které bez

náhrady zanikají. Navržená formulace dále zpřesňuje ustanovení ve smyslu celního kodexu Unie.

K bodu 2 (poznámky pod čarou č. 3b a 4)

Poznámky pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K části sedmé – změna zákona o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty

K čl. VII

K bodu 1 (§ 1 odst. 2)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 2 (§ 7 odst. 1)

Jde o zpřesnění právní úpravy v případě vývozu předmětu kulturní hodnoty. Místní příslušnost celního úřadu, který bude propouštět předmět do příslušného celního režimu, je stanovena celním kodexem Unie, popř. novým celním zákonem.

K bodu 3 (§ 7 odst. 2)

Jde o zpřesnění právní úpravy v případě vývozu předmětu kulturní hodnoty. Určení celního úřadu výstupu je stanoveno celním kodexem Unie, popř. novým celním zákonem.

K bodu 4 (§ 7a odst. 1)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 5 (§ 7b věta druhá)

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993. Nadto je nutné konstatovat, že oprávnění celníka jsou upravena nejen novým celním zákonem ve vztahu k výkonu jiné působnosti při celním dohledu, kdy se při výkonu této působnosti použijí ustanovení o provádění celního dohledu, ale především obecně zákonem o Celní správě ČR.

K části osmé – změna zákona o státní statistické službě

K čl. VIII

K bodu 1 (poznámka pod čarou č. 4a)

Zrušuje se poznámka pod čarou č. 4a na již neaktuální zákon o správě daní a poplatků.

K bodu 2 (§ 9 odst. 2 písm. a))

Jde o zpřesnění označení správního úřadu, od kterého jsou údaje požadovány. Podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona o státní statistické službě může Český statistický úřad požadovat z údajů získaných v daňovém řízení individuální údaje z daňových přiznání a účetních výkazů fyzických a právnických osob, pokud jsou finančními orgány zpracovány a jsou-li centrálně dostupné v elektronické podobě, a to pro potřeby sestavování národních účtů podle požadavků Evropského systému národních a regionálních účtů ve Společenství a pro potřeby vedení statistických registrů. V souladu se zákonem o Finanční správě ČR, nelze tyto orgány označit jako finanční orgány, ale jako orgány finanční správy. Nadto je nutno uvést, že údaje v daňovém řízení nezískávají pouze orgány finanční správy, ale s ohledem na kompetence jim svěřené (správa spotřebních daní a správa daně z přidané hodnoty při dovozu) i orgány celní správy v souladu se zákonem o Celní správě ČR.

K bodu 3 (poznámka pod čarou č. 5)

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K bodu 4 (§ 9 odst. 2 písm. b))

Navrhovaná změna vychází ze skutečnosti, že celní kodex Unie neupravuje kategorii celně schválené určení zboží, která bez náhrady zaniká. Český statistický úřad bude nově požadovat údaje o tom, do jakého celního režimu bylo zboží propuštěno.

K bodu 5 (poznámky pod čarou č. 5a, 5b a 5c)

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K části deváté - změna zákona o pozemních komunikacích

K čl. IX

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K části desáté - změna zákona o lihu

K čl. X

K bodu 1 (§ 2 odst. 1 písm. f))

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 2 (poznámky pod čarou č. 1 a 5)

Poznámky pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K části jedenácté - změna zákona o návykových látkách

K čl. XI

K bodu 1 (§ 15 písm. a))

Jedná se o změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že celní kodex Unie již neobsahuje kategorii svobodné sklady (čl. 210 písm. b) ve spojení s čl. 243 až 248 celního kodexu Unie). Zrušuje se poznámka pod čarou na již neaktuální právní předpis.

K bodu 2 (§ 22 odst. 4)

Jedná se o terminologickou změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že nový celní zákon již neobsahuje úpravu zajištění, ale obsahuje úpravu zadržení zboží a dopravního prostředku. Zrušuje se poznámka pod čarou na již neaktuální právní předpis.

K bodu 3 (§ 22 odst. 5)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 4 (§ 22 odst. 6)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 5 (§ 23 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že nový celní zákon již neobsahuje úpravu zajištění, ale obsahuje úpravu zadržení zboží a dopravního prostředku.

K bodu 6 (§ 36 odst. 1 písm. r))

Jedná se o změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že celní kodex Unie již neobsahuje kategorii svobodné sklady (čl. 210 písm. b) ve spojení s čl. 243 až 248 celního kodexu Unie).

K části dvanácté - změna veterinárního zákona

K čl. XII

K bodu 1 (§ 3 odst. 1 písm. bb))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 2 (§ 32 odst. 6)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

Zrušuje se poznámka pod čarou na již neaktuální právní předpis.

K bodu 3 (§ 34 odst. 4)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 4 (§ 37 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že celní kodex Unie již neobsahuje kategorii svobodné sklady, ale upravuje pouze kategorie zvláštních celních režimů uskladnění v celním skladu a svobodného pásma, do kterých je zboží propouštěno (čl. 210 písm. b) ve spojení s čl. 243 až 248 celního kodexu Unie).

Poznámky pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K bodu 5 (§ 37 odst. 4)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 6 (§ 37 odst. 5 písm. a))

Jedná se o terminologickou změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že celní kodex Unie již neobsahuje kategorii svobodné sklady, ale upravuje pouze kategorie zvláštních celních režimů uskladnění v celním skladu a svobodného pásma, do kterých je zboží propouštěno (čl. 210 písm. b) ve spojení s čl. 243 až 248 celního kodexu Unie).

K bodu 7 (§ 38d)

Nový celní zákon upravuje vynětí z celní kontroly v § 8. Celní kontrole nepodléhá

- zboží dovážené, vyvážené a přepravované v tranzitu jako zavazadla osob, které požívají výsady a imunity podle mezinárodního práva, a
- diplomatická pošta a konzulární zavazadlo a jiná pošta požívající ochrany podle mezinárodního práva.

Celní kontrole nepodléhají rovněž zásilky s úředními dokumenty určené pro potřebu ozbrojených sil nebo civilní složky smluvních stran Severoatlantické smlouvy a zásilky s dokumenty obsahující utajované informace podle jiného zákona.

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K bodu 8 (§ 48 odst. 1 písm. j) bod 7)

Jedná se o změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že celní kodex Unie již neobsahuje kategorii svobodné sklady. Tato změna navazuje na § 69 návrhu nového celního zákona.

K bodu 9 (§ 49 odst. 1 písm. h) bod 6)

Jedná se o terminologickou změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že celní kodex Unie již neobsahuje kategorii svobodné sklady. Tato změna navazuje na § 69 návrhu nového celního zákona.

K části třinácté - změna zákona o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky

K čl. XIII

Ustanovení zákona č. 310/1999 Sb. upravující osvobození od cla v případě vojenského materiálu a přiměřeného množství zboží určeného pro výhradní potřebu vojenského a civilního personálu ozbrojených sil vysílajícího státu nebo závislých osob se nově přesouvá do nového celního zákona (§ 38 odst. 5) v rámci koncentrace úpravy osvobození od cla do nového předpisu, do něhož systematicky náleží.

K části čtrnácté – změna zákona o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků

K čl. XIV

K bodu 1 (název zákona)

Název zákona se mění v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K bodu 2 (poznámka pod čarou č. 3)

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K bodu 3 (§ 19 odst. 2)

Jde o zpřesnění právní úpravy, která odráží terminologii celního kodexu Unie. Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K bodu 4 (§ 19 odst. 4 písm. e) a § 19 odst. 6)

Jde o zpřesnění právní úpravy, která odráží terminologii celního kodexu Unie.

K bodu 5 (§ 19 odst. 10)

Navrhovaná změna vychází ze skutečnosti, že způsob vyměřování, vybírání a vymáhání vyrovnávacího cla celními úřady je upraven celním kodexem Unie nebo daňovým řádem.

K bodu 6 (část třetí)

Část třetí zákona č. 63/2000 Sb., o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, se ruší v rámci doprovodného zákona k novému celnímu zákonu, nikoli v novém celním zákoně jako takovém, z důvodu novelizaci názvu tohoto zákona, který je proveden v novelizačním bodě 1 této části.

K části patnácté – změna zákona o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr

K čl. XV

K bodu 1 (poznámka pod čarou č. 1)

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K bodu 2 (§ 1 odst. 2)

Jde o zpřesnění právní úpravy, která odráží terminologii celního kodexu Unie. Navrhovaná změna vychází ze skutečnosti, že zpětný vývoz zboží již celní kodex Unie neoznačuje za kategorii celně schváleného určení zboží (tato kategorizace bez náhrady zaniká) a rovněž se nejedná o celní režim, do něhož by bylo zboží propouštěno. Dále dochází ke zrušení poznámky pod čarou na zrušovaný celní zákon z roku 1993.

K části šestnácté – změna zákona o ochraně sbírek muzejní povahy

K čl. XVI

K bodu 1 (§ 11 odst. 6 věta první)

Jde o zpřesnění právní úpravy, která odráží terminologii celního kodexu Unie.

K bodu 2 (§ 11 odst. 6 věta druhá)

Jde o zpřesnění právní úpravy, která odráží terminologii celního kodexu Unie.

K bodu 3 (poznámka pod čarou č. 4)

Mění se poznámka pod čarou, a to z důvodu, že se v ní vyskytují již neaktuální právní předpisy.

K části sedmnácté - změna zákona o ochraně veřejného zdraví

K čl. XVII

Jde o zpřesnění právní úpravy, která odráží terminologii celního kodexu Unie.

K části osmnácté – změna zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích

K čl. XVIII

K bodu 1 (§ 34 odst. 4 písm. c))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie a zrušení poznámky pod čarou na již neaktuální právní předpis.

K bodu 2 (§ 35 odst. 2 písm. b))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K části devatenácté – změna zákona o obecné bezpečnosti výrobků

K čl. XIX

K bodu 1 (§ 11 odst. 1)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie a zrušení poznámky pod čarou na již neaktuální právní předpis.

K bodu 2 (§ 11 odst. 2)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 3 (poznámka pod čarou č. 12)

Mění se poznámka pod čarou na přímo použitelný předpis Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie.

K bodu 4 (§ 12 odst. 2 písm. b))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K části dvacáté – změna zákona o odpadech

K čl. XX

K bodu 1 (§ 4 odst. 2 písm. c))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 2 (§ 21 odst. 1 písm. a))

Navrhovaná změna zajišťuje zpřesnění právní úpravy bezdlužnosti vůči orgánům finanční a celní správy provozovatele skládky odpadů.

K bodu 3 (§ 77 odst. 11 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná změna zajišťuje zpřesnění právní úpravy, která odráží terminologii celního kodexu Unie. Dále dochází k vypuštění poznámky pod čarou, která odkazovala na rušený celní zákon z roku 1993.

K bodu 4 (§ 77 odst. 14)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 5 (poznámka pod čarou č. 40)

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K části dvacáté první - změna zákona o myslivosti

K čl. XXI

Jde o zpřesnění úpravy. Navržené znění má stanovit okamžik, ve kterém má být hodnotitelská tabulka předložena. Ustanovením nemá být stanovena příslušnost celního úřadu.

K části dvacáté druhé - změna zákona o obalech

K čl. XXII

K bodu 1 (§ 2 písm. d))

Navrhovaná změna zajišťuje zpřesnění právní úpravy, která odráží terminologii celního kodexu Unie.

K bodu 2 (§ 2 písm. f))

Navrhovaná změna zajišťuje zpřesnění právní úpravy, která odráží terminologii celního kodexu Unie.

K bodu 3 (§ 41)

Jedná se o zpřesnění formulace, která byla z pohledu postupu orgánů celní správy nejasně formulována.

K části dvacáté třetí – změna zákona o státní zemědělské a potravinářské inspekci

K čl. XXIII

K bodu 1 (poznámka pod čarou č. 14c)

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K bodu 2 (§ 7)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K části dvacáté čtvrté – změna zákona o vývozu některých kulturních statků z celního území Evropských společenství

K čl. XXIV

K bodu 1 (název zákona)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 2 (§ 1)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 3 (§ 6 odst. 1)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K části dvacáté páté – změna zákona o některých opatřeních souvisejících se zákazem bakteriologických (biologických) a toxinových zbraní

K čl. XXV

K bodu 1 (§ 14 odst. 4)

Jedná se o terminologickou změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že celní kodex Unie již neobsahuje kategorii svobodné sklady, ale upravuje pouze kategorie zvláštních celních režimů uskladnění v celním skladu a svobodného pásma, do kterých je zboží propouštěno (čl. 210 písm. b) ve spojení s čl. 243 až 248 celního kodexu Unie).

K bodu 2 (§ 14 odst. 5 úvodní část ustanovení)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie a zrušení poznámky pod čarou na již neaktuální právní předpis.

K části dvacáté šesté - změna zákona o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin

K čl. XXVI

K bodu 1 (poznámka pod čarou č. 14)

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K bodu 2 (§ 31 odst. 2)

Oprávnění celníka jsou upravena novým celním zákonem ve vztahu k výkonu jiné působnosti při celním dohledu, kdy se při výkonu této působnosti použijí ustanovení o provádění celního dohledu, ale především obecně zákonem o Celní správě ČR. Navrhovaná změna odráží skutečnost, že stávající právní úprava nepředstavovala rozšíření obecné právní úpravy, která je provedena výše uvedenými právními předpisy.

K části dvacáté sedmé – změna zákona o oběhu osiva a sadby

K čl. XXVII

K bodu 1 (§ 18 odst. 5 písm. c) bod 4)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 2 (§ 18 odst. 6 úvodní část ustanovení)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 3 (poznámky pod čarou č. 9 a 9a)

Poznámky pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního kodexu Společenství.

K bodu 4 (§ 18 odst. 9)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K části dvacáté osmé – změna zákona o spotřebních daních

K čl. XXVIII

K bodu 1 (§ 1 odst. 3 písm. a))

Navrhovaná změna přebírá úpravu obsaženou ve zrušovaném ustanovení § 34 zákona o spotřebních daních, kterou textově sjednocuje s § 93 zákona o dani z přidané hodnoty. Praxe orgánů celní správy zůstává zachována, jinými slovy pokud v případě dovozu (dovoz je nutno chápat ve smyslu ustanovení § 3 písm. b) zákona o spotřebních daních) vznikne zároveň povinnost daň přiznat a zaplatit v duchu ustanovení § 9 odst. 2 (s výjimkou věty poslední) zákona o spotřebních daních, bude se při správě spotřební daně postupovat podle právních předpisů upravujících správu cla. Těmito předpisy jsou primárně celní kodex Unie a nový celní zákon, subsidiárně se použije daňový řád. Pod touto úpravou je třeba, tak jako je tomu v zákoně o dani z přidané hodnoty (srov. rozsudek NSS, č. j. 7 Afs 40/2010-76), i nadále rozumět odkaz jak na procesní ustanovení právních předpisů upravujících správu cla, tak na hmotněprávní ustanovení (např. ustanovení upravující lhůtu pro vyměření, resp. doměření, cla). Tímto ustanovením samozřejmě není dotčena skutečnost, že se i nadále pro stanovení spotřební daně použijí ustanovení zákona o spotřebních daních (např. vznik povinnosti daň přiznat nebo zaplatit, sazba spotřební daně).

K bodu 2 (§ 3 písm. b))

V reakci na nový celní kodex Unie je pojem dovoz definován v souladu s novou právní úpravou. Jedná se především o promítnutí terminologických změn, kdy stávající celní kodex Společenství v čl. 84 vymezoval režim s podmíněným osvobozením od cla u zboží, které není zbožím Společenství, avšak nový celní kodex Unie takové vymezení neupravuje. Nově jsou všechny režimy, v nichž mohou být vybrané výrobky částečně nebo úplně osvobozeny, svodně označeny jako zvláštní celní režimy. Dovozem se tak nadále rozumí vstup vybraných výrobků na daňové území Evropské unie, pokud nejsou propuštěny do zvláštního celního režimu nebo dočasně uskladněny, a skončení zvláštního celního režimu (jeho vyřízení či ukončení) nebo dočasného uskladnění (propuštěním do celního režimu volného oběhu). K revizi ustanovení týkajících se dovozu dochází i přesto, že směrnice o obecné úpravě spotřebních daní i nadále pracuje např. s pojmem „režim s podmíněným osvobozením od cla“, neboť zatím nedošlo k aktualizaci této směrnice na terminologii celního kodexu Unie a dalších přímo použitelných předpisů v celní oblasti. Vzhledem k tomu, že celní kodex Unie je přímo použitelný předpis Unie, je nutné jeho terminologii promítnout do národních předpisů bez ohledu na to, zda již došlo k aktualizaci příslušné unijní směrnice, již národní předpis implementuje, či nikoli.

K bodu 3 (§ 3 písm. c))

V návaznosti na změnu definice pojmu „dovoz“ v § 3 písm. b) zákona o spotřebních daních dochází ke zrušení definice pojmu „režim s podmíněným osvobozením od cla“, neboť úprava tohoto pojmu byla do definice dovozu inkorporována. Tato úprava je činěna proto, že v novém celním kodexu Unie se režim s podmíněným osvobozením od cla jako souhrnná kategorie nevyskytuje, ale v jednotlivých ustanoveních celního kodexu Unie jsou stanoveny podmínky, na jejímž základě může být zboží, které není zbožím Unie, přiznáno osvobození od cla. Jinými slovy režim s podmíněným osvobozením od cla obsahuje režimy, které spadají pod zvláštní celní režimy (čl. 210 a násl. celního kodexu Unie), které v sobě jednotlivé režimy z původního režimu s podmíněným osvobozením od cla zahrnují. K revizi ustanovení týkajících se dovozu dochází i přesto, že směrnice o obecné úpravě spotřebních daní

i nadále pracuje např. s pojmem „režim s podmíněným osvobozením od cla“, neboť zatím nedošlo k aktualizaci této směrnice na terminologii celního kodexu Unie a dalších přímo použitelných předpisů v celní oblasti. Vzhledem k tomu, že celní kodex Unie je přímo použitelný předpis Unie, je nutné jeho terminologii promítnout do národních předpisů bez ohledu na to, zda již došlo k aktualizaci příslušné unijní směrnice, již národní předpis implementuje, či nikoli.

K bodu 4 (poznámky pod čarou č. 3b a 3c)

Zrušují se poznámky pod čarou na již neaktuální celní kodex Společenství.

K bodu 5 (§ 3 písm. c))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie a zrušují se poznámky pod čarou na již neaktuální celní kodex Společenství a na již zrušená ustanovení celního zákona z roku 1993.

K bodu 6 (§ 3 písm. d))

Z důvodu vypuštění definice pojmu „režim s podmíněným osvobozením od cla“ z § 3 písm. c) zákona o spotřebních daních v návaznosti na skutečnost, že nový celní kodex Unie takové vymezení neupravuje, dochází k nahrazení tohoto pojmu jeho obsahovým vymezením.

K bodu 7 (§ 3 písm. j))

Jde o legislativně technickou změnu spojenou s vypuštěním písmene c) v § 3.

K bodu 8 (§ 5 odst. 5 a § 6 odst. 3)

Navrhované ustanovení reflektuje skutečnost, že nově bude existovat pouze jeden režim aktivního zušlechťovacího styku. Stávající režim aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení bude bez náhrady zrušen.

K bodu 9 (§ 9 odst. 2 věta první)

V daném ustanovení dochází k promítnutí změny související se zrušením ustanovení § 34 zákona o spotřebních daních a navrhovanou úpravou v § 1 odst. 3 zákona o spotřebních daních, neboť povinnost daň přiznat a zaplatit vzniká pouze v situaci, kdy se dováží vybrané výrobky na území České republiky.

K bodu 10 (§ 9 odst. 2)

Nenormativní odkaz na zrušovaný celní zákon z roku 1993 se nahrazuje odkazem na celní přepisy, kterými se rozumí soubor právních předpisů stanovených v čl. 5 odst. 2 celního kodexu Unie.

K bodu 11 (§ 11 odst. 1 písm. a))

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 12 (§ 12 odst. 2)

Navrhovaná změna odráží skutečnost, že nárok na osvobození od spotřební daně musí uživatel uplatnit v rámci celního prohlášení (jedná se o součást celního prohlášení). Prakticky tak činí uvedením příslušného kódu celních nebo daňových úlev v souladu s vyhláškou č. 421/2012 Sb. (tato vyhláška bude s ohledem na zrušení celního zákona z roku 1993, k jejímuž provedení byla vydána, zrušena a nahrazena novou).

Dále navrhované ustanovení reflektuje skutečnost, že nově bude existovat pouze jeden režim aktivního zušlechťovacího styku. Stávající režim aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení bude bez náhrady zrušen.

K bodu 13 (§ 12 odst. 2 věta druhá)

Vzhledem ke skutečnosti, že uplatnit nárok na osvobození od daně může uživatel pouze v rámci celního prohlášení, dochází k vypuštění věty druhé, neboť pokud celní předpisy

stanoví, že celní prohlášení musí mít písemnou formu, pak i uplatnění nároku na osvobození od daně bude muset mít písemnou formu.

K bodu 14 (§ 14 odst. 1 písm. a))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 15 (§ 18 odst. 5 věta druhá)

Vypouští se ustanovení, která jsou svou povahou duplicitní s celními předpisy, a to s ohledem na ustanovení § 1 odst. 3 písm. a) zákona o spotřebních daních. Splatnost částek dovozního nebo vývozního cla je upravena v čl. 108 odst. 1 celního kodexu Unie, stejně jako možnost orgánů celní správy lhůtu pro zaplacení cla prodloužit.

K bodu 16 (§ 19 odst. 1 písm. a) a § 19 odst. 5)

Jde o legislativně technickou změnu spojenou s vypuštěním písmene c) v § 3.

K bodu 17 (§ 19 odst. 6)

Z důvodu vypuštění definice pojmu „režim s podmíněným osvobozením od cla“ z § 3 písm. c) zákona o spotřebních daních v návaznosti na skutečnost, že nový celní kodex Unie takové vymezení neupravuje, dochází k nahrazení tohoto pojmu jeho obsahovým vymezením. K revizi ustanovení týkajících se dovozu dochází i přesto, že směrnice o obecné úpravě spotřebních daní i nadále pracuje např. s pojmem „režim s podmíněným osvobozením od cla“, neboť zatím nedošlo k aktualizaci této směrnice na terminologii celního kodexu Unie a dalších přímo použitelných předpisů v celní oblasti. Vzhledem k tomu, že celní kodex Unie je přímo použitelný předpis Unie, je nutné jeho terminologii promítnout do národních předpisů bez ohledu na to, zda již došlo k aktualizaci příslušné unijní směrnice, již národní předpis implementuje, či nikoli.

K bodu 18 (§ 24 odst. 5, § 25 odst. 5 a § 26 odst. 3 písm. b))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 19 (§ 27 odst. 3 písm. a))

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 20 (§ 27 odst. 3 písm. b), § 27 odst. 4, § 27b odst. 1)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 21 (§ 27b odst. 3)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 22 (§ 27e odst. 1, § 28 odst. 7 úvodní část ustanovení)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 23 (§ 28 odst. 7 závěrečná část ustanovení, § 28 odst. 8 závěrečná část ustanovení, § 28 odst. 9)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 24 (§ 34)

Ustanovení § 34 zákona o spotřebních daních se zrušuje z důvodu inkorporace této úpravy do § 1 odst. 3 písm. a) zákona o spotřebních daních a ustanovení § 9 odst. 2 zákona o spotřebních daních ve spojení s aktuálním zněním definice dovozu v § 3 písm. b) zákona o spotřebních daních.

K bodu 25 (poznámka pod čarou č. 32)

Zrušuje se poznámka pod čarou na již zrušené ustanovení celního zákona z roku 1993.

K bodu 26 (§ 37 odst. 2 písm. b) a e))

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 27 (§ 39a odst. 1 a § 43)

Jde o legislativně technickou změnu spojenou s vypuštěním písmene c) v § 3.

K bodu 28 (§ 49 odst. 10 a 16)

Jde o legislativně technickou změnu spojenou s vypuštěním písmene c) v § 3.

K bodu 29 (§ 59 odst. 7 a 10)

Jde o legislativně technickou změnu spojenou s vypuštěním písmene c) v § 3.

K bodu 30 (§ 60 odst. 8)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 31 (§ 72 odst. 1)

První část novelizačního bodu vypouští část ustanovení, jehož úprava (uplatnění nároku na osvobození při dovozu) vyplývá z ustanovení § 12 odst. 2 zákona o spotřebních daních, a dále reflektuje skutečnost, že nově bude existovat pouze jeden režim aktivního zušlechťovacího styku. Stávající režim aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení bude bez náhrady zrušen.

K bodu 32 (§ 78 odst. 3)

Jde o legislativně technickou změnu spojenou s vypuštěním písmene c) v § 3.

K bodu 33 (§ 134d věta první)

Jedná se o terminologickou změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že celní kodex Unie již neobsahuje kategorii tranzitní režim Evropským společenství, ale upravuje kategorii zvláštních celních režimů, včetně celního režimu tranzitu, který zahrnuje vnitřní a vnější tranzit (čl. 210 písm. a) celního kodexu Unie).

K bodu 34 (§ 134d věta druhá)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 35 (§ 134o věta první)

Jedná se o terminologickou změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že celní kodex Unie již neobsahuje kategorii tranzitní režim Evropským společenství, ale upravuje kategorii zvláštních celních režimů, včetně celního režimu tranzitu, který zahrnuje vnitřní a vnější tranzit (čl. 210 písm. a) celního kodexu Unie).

K bodu 36 (§ 134o věta druhá)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 37 (§ 134w odst. 3 písm. b))

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 38 (poznámky pod čarou č. 2 a 3)

Zrušují se poznámky pod čarou č. 2 a 3 na již zrušená ustanovení celního zákona z roku 1993.

K části dvacáté deváté – změna zákona o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu

K čl. XXIX

K bodu 1 (§ 2 písm. d) bod 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 2 (§ 2 písm. d) bod 2, § 4 odst. 1, § 5 písm. b), § 6 odst. 8)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 3 (poznámky pod čarou č. 6, 6a, 7, 8, 8a, 9, 10, 10a a 10b)

Poznámky pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního kodexu Společenství.

K bodu 4 (§ 7)

Způsob, jakým podává deklarant celní prohlášení na propuštění surových diamantů do celního režimu u určeného celního úřadu, upravuje obecně celní kodex Unie.

K bodu 5 (§ 9 odst. 1 úvodní část ustanovení, § 9 odst. 1 písm. a))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 6 (§ 9 odst. 4)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 7 (§ 9 odst. 7)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 8 (§ 12)

Nenormativní odkaz na zrušovaný celní kodex Společenství se nahrazuje normativním odkazem na celní kodex Unie.

K bodu 9 (§ 13 odst. 2, § 14 odst. 1, 2 a 4, § 15 odst. 1)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 10 (§ 16 odst. 1)

V první části novelizačního bodu se nenormativní odkaz na zrušovaný celní kodex Společenství nahrazuje normativním odkazem na celní kodex Unie. Ve druhé části novelizačního bodu jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 11 (§ 16 odst. 2)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 12 (§ 16 odst. 3)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 13 (§ 20 odst. 2)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 14 (nadpis § 26)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 15 (§ 26 odst. 1 věta první)

V první části novelizačního bodu se nenormativní odkaz na zrušovaný celní kodex Společenství nahrazuje normativním odkazem na celní kodex Unie. Ve druhé části novelizačního bodu jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 16 (§ 26 odst. 1 věta druhá)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 17 (§ 26 odst. 2)

V první části novelizačního bodu jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie. Ve druhé části novelizačního bodu se nenormativní odkaz na zrušovaný celní kodex Společenství nahrazuje normativním odkazem na celní kodex Unie.

K bodu 18 (§ 26 odst. 3)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 19 (§ 26 odst. 4)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 20 (§ 26 odst. 5)

Nenormativní odkaz na zrušovaný celní kodex Společenství se nahrazuje normativním odkazem na celní kodex Unie a dochází ke zpřesnění terminologie.

K bodu 21 (§ 26 odst. 7)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 22 (§ 26 odst. 8)

Novelizační bod obsahuje dva okruhy změn, a to promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie a nahrazení nenormativního odkazu na zrušovaný celní kodex Společenství normativním odkazem na celní kodex Unie.

K bodu 23 (§ 26 odst. 10)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 24 (§ 27 odst. 2 písm. c), § 27 odst. 3 písm. c), § 28 odst. 2)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 25 (§ 34 odst. 1 písm. a) a § 35 odst. 1 písm. a))

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K části třicáté - změna zákona o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty

K čl. XXX

K bodu 1 (poznámka pod čarou č. 12)

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K bodu 2 (§ 25 odst. 9)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 3 (§ 26 odst. 2)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K části třicáté první – změna zákona o rybářství

K čl. XXXI

K bodu 1 (poznámka pod čarou č. 27)

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K bodu 2 (§ 29 odst. 3)

Vypouští se ustanovení o aplikaci kontrolního řádu pro nadbytečnost, neboť jeho použití při kontrolní činnosti prováděné v režimu správního řádu je automatické. Pokud jde o celní orgány, v jejich případě se aplikují pravidla celního dohledu na základě ustanovení § 68 nového celního zákona. Současně dochází ke zrušení poznámky pod čarou na neaktuální právní předpisy.

K části třicáté druhé – změna zákona o obchodování s ohroženými druhy

K čl. XXXII

K bodu 1 (§ 2 písm. f), g) a i))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 2 (§ 3a odst. 2)

Jde o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 3 (poznámky pod čarou č. 36, 40 a 41)

Poznámky pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993.

K bodu 4 (§ 26 odst. 8 věta druhá a § 26 odst. 9)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 5 (§ 30 odst. 1)

Jde o vypuštění úpravy, že oprávnění celníka jsou upravena pouze celními předpisy. Tato oprávnění jsou upravena jak novým celním zákonem ve vztahu k výkonu jiné působnosti při celním dohledu, kdy se při výkonu této působnosti použijí ustanovení o provádění celního dohledu, ale především obecně zákonem o Celní správě ČR.

K bodu 6 (§ 30 odst. 2)

Vypouští se ustanovení o aplikaci kontrolního řádu pro nadbytečnost, neboť jeho použití při kontrolní činnosti prováděné v režimu správního řádu je automatické.

K bodu 7 (§ 34c odst. 2 písm. k), § 34d odst. 2 písm. k))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která souvisí se zrušením § 30 odst. 2.

K bodu 8 (poznámka pod čarou č. 43b)

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením zákona o státní kontrole.

K části třicáté třetí - změna zákona o dani z přidané hodnoty

K čl. XXXIII

K bodu 1 (§ 4 odst. 1 písm. e))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v přečíslování odkazů v souvislosti s vypuštěním odstavce 2 v § 23 zákona o dani z přidané hodnoty.

K bodu 2 (§ 12 odst. 2)

Nové znění ustanovení § 12 odst. 2 zákona o dani z přidané hodnoty nemění pravidlo pro určení místa plnění při dovozu, pouze v reakci na celní kodex Unie upravuje, v jakých situacích se toto pravidlo použije.

Celní kodex Unie dočasné uskladnění již nebude považovat za postavení zboží, proto v písmeni a) došlo ke změně terminologie. Vymezení dočasného uskladnění je obsaženo v čl. 5 bodu 17 ve spojení s čl. 144 až 149 celního kodexu Unie.

Z legislativního hlediska dochází ke změně řazení jednotlivých celních režimů uvedených v písmeni b). Důvodem je řazení jednotlivých zvláštních celních režimů v celním kodexu Unie. Nejprve je třeba uvést, že celní kodex Unie definuje v čl. 5 bodě 17, co se rozumí pod pojmem celní režim. Celními režimy jsou kromě propuštění do volného oběhu a vývozu také tzv. zvláštní celní režimy. Ty jsou podrobně upraveny v čl. 210 a násl. celního kodexu Unie. Základní členění zvláštních celních režimů je následující:

- tranzit, který se člení na vnější a vnitřní tranzit,
- uskladnění, které zahrnuje uskladnění v celním skladu a svobodná pásma,
- zvláštní účel, což zahrnuje dočasné použití a konečné užití, a
- zušlechťování, kam se řadí aktivní a pasivní zušlechťovací styk.

Kromě výše uvedené změny dochází v písmeni b) k vypuštění termínu „svobodné sklady“, neboť podle celního kodexu Unie budou existovat pouze svobodná pásma, nikoli svobodné sklady. Další změnou vyplývající z celního kodexu Unie je zařazení svobodných pásem jako jednoho z celních režimů (jedná se o podkategorii zvláštního celního režimu uskladnění). Nově tak již zboží, které není zbožím Unie, nebude do svobodného pásma umísťováno (institut celně schváleného určení bez náhrady zaniká), ale bude propouštěno do celního režimu (čl. 210 písm. b) ve spojení s čl. 243 – 248 celního kodexu Unie).

Poslední změna činěná v písmeni b) navazuje na skutečnost, že nově bude existovat pouze jeden celní režim aktivního zušlechťovacího styku. Stávající aktivní zušlechťovací styk v systému navracení bude bez náhrady zrušen a pro stávající aktivní zušlechťovací styk v podmíněném systému se již dovětek „v podmíněném systému“ nepoužívá (čl. 210 písm. d) a čl. 255 – 258 celního kodexu Unie).

K bodu 3 (§ 13 odst. 3 písm. c))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 4 (§ 13 odst. 7 písm. e))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 5 (§ 13 odst. 7 písm. h))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 6 (§ 20 odst. 2)

Ke zrušení odstavce 2 v § 23 zákona o dani z přidané hodnoty dochází z důvodu zrušení osvobození od daně z přidané hodnoty pro svobodná pásma a vzhledem ke skutečnosti, že celní kodex Unie již pojem „svobodný sklad“ neupravuje.

K bodu 7 (§ 23 odst. 1)

Nové znění ustanovení § 23 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty bude i nadále upravovat, kdy při dovozu dochází k uskutečnění zdanitelného plnění a vzniku povinnosti daň přiznat nebo zaplatit.

Podle písmene a) k uskutečnění zdanitelného plnění a vzniku povinnosti daň přiznat nebo zaplatit dojde, stejně jako tomu bylo dosud, při propuštění zboží do celního režimu volného

oběhu (čl. 5 bod 16 ve spojení s čl. 201 a násl. celního kodexu Unie) a při propuštění do celního režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla (čl. 210 písm. c) ve spojení s čl. 250 a násl. celního kodexu Unie). K těmto dvěma situacím se do písmene a) doplňuje také celní režim konečného užití (čl. 210 písm. c) ve spojení s čl. 254 celního kodexu Unie), neboť je v rámci celní kodexu Unie řazen jako samostatný celní režim v kategorii „zvláštní celní režim“. Podstatou celního režimu konečného užití je umožnit propuštění zboží z důvodu jeho zvláštního účelu do volného oběhu (s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou cla).

Ve zbývajících písmenech tohoto odstavce je uskutečnění zdanitelného plnění a vznik povinnosti přiznat nebo zaplatit daň navázána na porušení podmínek nebo povinností při dovozu zboží, a to shodně s ustanovením čl. 79 celního kodexu Unie upravující vznik celního dluhu.

V návěti písmene b) použitý termín „celní předpisy“ je třeba chápat v návaznosti na definici tohoto pojmu obsaženou v čl. 5 bodu 2 celního kodexu Unie jako soubor právních předpisů, který tvoří:

- kodex a ustanovení, která jej doplňují nebo provádějí, přijatá na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni,
- společný celní sazebník,
- právní předpisy o systému Unie pro osvobození od cla,
- mezinárodní dohody obsahující celní ustanovení, pokud jsou tato ustanovení použitelná v Unii.

Písmeno b) se vztahuje na situace, kdy k uskutečnění zdanitelného plnění a vzniku povinnosti daň přiznat nebo zaplatit dojde v okamžiku porušení povinností nebo podmínek stanovených pro vstup zboží na území Evropské unie (pro zboží, které není zbožím Evropské unie), pro dočasné uskladnění, pro některý z uvedených zvláštních celních režimů nebo pro nakládání se zbožím, které není Evropské unie nacházejícím se v některém z těchto režimů/stavů. Příkladů nedodržení těchto podmínek je celá řada, konkrétně pak lze uvést například:

- bod 1 - pokud jde o vstup zboží, které není zbožím Evropské unie, na území Evropské unie, pak se jedná zejména o nedodržení povinnosti zaslat orgánům celní správy oznámení o příjezdu zboží nebo o pašování zboží,
- bod 2 - pokud jde o dočasné uskladnění, jde zejména o vyjmutí zboží z dočasného skladu bez vědomí celních orgánů, ale také nepovolená manipulace se zbožím v dočasném skladu, která může mít podstatný vliv na charakter zboží,
- bod 3 - co se týká celního režimu tranzitu, jde například o nepředložení zboží orgánům celní správy ve stanovené lhůtě (příjemce složí a použije zboží, aniž by jej předložil k celnímu řízení) nebo také o neoznámení událostí, které nastaly během přepravy, celním orgánům (například dojde k nehodě, po které se zboží přeloží na nové pojízdné vozidlo, pak platí povinnost oznámit tuto událost nejbližšímu celnímu úřadu),
- bod 4 - pokud jde o celní režim uskladnění, jde zejména o vyjmutí zboží z celního skladu bez vědomí orgánů celní správy, ale také nepovolená manipulace se zbožím v celním skladu, která může mít podstatný vliv na charakter zboží,
- bod 5 - u celního režimu dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla jde o takové použití, které není v podmínkách obsaženo,
- bod 6 – v případě celního režimu zušlechtnění se opět jedná o nakládání se zbožím, které není uvedeno v povolení (povolení vydávaném individuálně pro každé zušlechtnění),

- bod 7 – pokud se jedná o nakládání se zbožím, které není zbožím Evropské unie, pak lze uvést jako příklad porušení podmínek pro držitele povolení zvláštních celních režimů přepravovat si mezi sebou navzájem zboží propuštěné do zvláštního celního režimu bez formalit (tedy propuštěním do celního režimu tranzitu apod.), pokud není tato přeprava dokončena (zboží se ztratí během přepravy mezi dvěma držiteli povolení zvláštního celního režimu).

V případě písmena c) se jedná zejména o nesplnění povinností spojených s některým druhem osvobození (od dovozního cla) podle nařízení Rady (ES) č.1186/2009 o systému Společenství pro osvobození od cla, které přiznává a spojuje nárok na osvobození od cla se splněním určitých podmínek. Jako příklad lze uvést propuštění zboží do celního režimu (volný oběh) s osvobozením od dovozního cla podle čl. 3 až 11 tohoto nařízení (zde se jedná o osobní majetek fyzických osob při přenesení jejich obvyklého místa pobytu ze třetí země na území Společenství). Tento osobní majetek může být osvobozen od dovozního cla za splnění podmínek uvedených v čl. 3 až 11. Jednou z těchto podmínek je používání majetku na území Evropské unie ke stejnému účelu. Zjistí-li se po propuštění zboží, že je používáno k účelu jinému (nebo je např. vzápětí po dovozu prodáno), byla porušena podmínka pro propuštění do celního režimu a vzniká mimo jiné povinnost zaplatit daň.

V písmeni d) zůstává zachován jako okamžik uskutečnění zdanitelného plnění a vzniku povinnosti daň přiznat nebo zaplatit odnětí zboží celnímu dohledu.

Úprava obsažená v písmeni e) reaguje na skutečnost, že ne všechny podmínky či povinnosti jsou stanoveny přímo v celních předpisech, ale mohou být stanoveny v rámci správního uvážení v rozhodnutí celního úřadu (čl. 79 bod 1 písm. c) celního kodexu Unie). I porušení těchto podmínek či povinností bude mít za následek vznik povinnosti přiznat nebo zaplatit daň.

K bodu 8 (§ 23 odst. 2)

Ke zrušení odstavce 2 v § 23 zákona o dani z přidané hodnoty dochází z důvodu zrušení osvobození od daně z přidané hodnoty pro svobodná pásma a vzhledem ke skutečnosti, že celní kodex Unie již pojem „svobodný sklad“ neupravuje.

K bodu 9 (§ 23 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v přečíslování odkazů v souvislosti s novým zněním § 23 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty.

K bodu 10 (§ 23 odst. 3)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie a o legislativně technickou úpravu spočívající v přečíslování odkazů v souvislosti s novým zněním § 23 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty.

K bodu 11 (§ 23 odst. 4)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu.

K bodu 12 (§ 23 odst. 5)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie a o legislativně technickou úpravu spočívající v přečíslování odkazů v souvislosti s novým zněním § 23 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty.

K bodu 13 (nadpis § 24)

Navrhovaná změna nadpisu zohledňuje doplnění odstavce 5 v § 24 zákona o dani z přidané hodnoty, a tím rozšíření tohoto ustanovení o nové případy dodání zboží.

K bodu 14 (§ 24 odst. 5)

Do § 24 zákona o dani z přidané hodnoty, který upravuje pravidla pro vznik povinnosti přiznat daň při poskytnutí plnění osobou neusazenou v tuzemsku, kdy místo plnění je v tuzemsku

a povinnost přiznat daň podle § 108 zákona o dani z přidané hodnoty se přenáší na příjemce plnění, se doplňují další případy, a to v návaznosti na změny v § 108 odst. 1 písm. d) zákona o dani z přidané hodnoty.

Z nového písmena d) v § 108 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty vyplývá, že dodá-li osoba neusazená v tuzemsku plátcí zboží s místem plnění v tuzemsku, dojde k přenesení daňové povinnosti, ovšem výhradně v případě, kdy dodavatel (osoba neusazená v tuzemsku) není registrován jako plátcce a kdy odběratel je plátcce, který řádně splnil svou registrační povinnost, tj. je registrován jako plátcce.

Jestliže při dodání zboží osobou neusazenou k dani v tuzemsku jsou tyto podmínky naplněny a osobou povinnou přiznat daň je plátcce, kterému je zboží dodáno, nový odstavec 5 v § 24 zákona o dani z přidané hodnoty z důvodu právní jistoty stanoví pravidlo pro vznik povinnosti přiznat daň. Plátcce, kterému je zboží dodáno, je v tomto případě povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni poskytnutí úplaty, pokud byla úplata poskytnuta přede dnem uskutečnění plnění (tj. při poskytnutí zálohové platby).

K bodu 15 (§ 33a)

Tímto novelizačním bodem dochází ke změně daňového dokladu při vývozu zboží do třetí země. Nově bude za daňový doklad při vývozu zboží považován daňový doklad vystavený podle § 28 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty. Rozhodnutí celního úřadu o vývozu zboží do třetí země se bude nově pokládat za důkazní prostředek při prokazování výstupu zboží z území Evropské unie v § 66 odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty. Změna zároveň zohledňuje i zrušení osvobození od daně z přidané hodnoty pro svobodná pásma a skutečnost, že celní kodex Unie již pojem „svobodný sklad“ neupravuje.

K bodu 16 (§ 38 odst. 3)

Ke zrušení odstavce 3 v § 38 zákona o dani z přidané hodnoty dochází z důvodu zrušení osvobození od daně z přidané hodnoty pro svobodná pásma a vzhledem ke skutečnosti, že celní kodex Unie již pojem „svobodný sklad“ neupravuje.

K bodu 17 (§ 38 odst. 3)

Navrhovaná změna reflektuje skutečnost, že nově bude existovat pouze jeden celní režim aktivního zušlechťovacího styku. Stávající celní režim aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení bude bez náhrady zrušen a dále jsou v navrhovaném ustanovení promítnuty terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 18 (§ 41 odst. 1)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 19 (§ 44 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Navržená změna má za cíl pouze vyjasnit stávající úpravu zákona o dani z přidané hodnoty, jejím cílem není jakýkoli věcný posun této problematiky. Cílem vždy bylo umožnit daňovým subjektům opravovat pohledávky za dlužníky v insolvenčním řízení u pohledávek starších více než 6 měsíců před rozhodnutím soudu o úpadku. Tato úprava byla činěna ve prospěch věřitele. Při stanovení stáří pohledávek v období šesti měsíců před rozhodnutím soudu o úpadku a mladších může docházet ke spekulativnímu vzniku pohledávek, které v konečném důsledku zaplatí stát a daňové subjekty jsou oproti státu značně zvýhodněny. Tímto stavem (pohledávky se stáří 6 měsíců a mladší) by docházelo k ekonomickým škodám státu a navíc by tento stav byl v hrubém nepoměru s ekonomickou teorií (ekonomická teorie naznačuje, že tržní subjekty již 1 rok před úpadkem jsou schopny detekovat tento úpadek a od detekce mění chování vůči subjektu, který s vysokou mírou pravděpodobnosti nebude solventní, jelikož se snaží o hotovostní úhrady, platby předem, značné zálohové úhrady atd.) a praxí, což se nové znění snaží napravit. Navrhovaná úprava je pouhým zpřesněním současného legislativního textu.

K bodu 20 (§ 44 odst. 4)

Nové znění textu § 44 odst. 4 zákona o dani z přidané hodnoty se navrhuje v souvislosti se zrušením písmene b) v § 44 odst. 4 zákona o dani z přidané hodnoty a přímo souvisí se zavedením institutu kontrolního hlášení do zákona o dani z přidané hodnoty. Vzhledem k tomu, že údaje o opravě dle § 44 zákona o dani z přidané hodnoty má věřitel i dlužník povinnost specificky vyznačit v kontrolním hlášení (zatřazením příznaku u daňového dokladu, že se jedná o opravu dle § 44 zákona o dani z přidané hodnoty), jeví se jako nadbytečné (i z důvodu administrativní zátěže a duplicity) ponechání ještě povinnosti dle § 44 odst. 4 písm. b).

K bodu 21 (§ 66 odst. 1)

Navrhovaná změna věty první vychází ze skutečnosti, že zpětný vývoz zboží již celní kodex Unie neoznačuje za kategorii celně schváleného určení zboží (tato kategorizace bez náhrady zaniká) a rovněž se nejedná o celní režim, do něhož by bylo zboží propouštěno.

Věta druhá se zrušuje v návaznosti na změnu v úpravě zdaňování transakcí souvisejících se svobodnými pásmy. V zákoně o dani z přidané hodnoty jsou svobodné sklady a svobodná pásma považována za území mimo území Evropské unie. Umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu se považuje za vývoz zboží. Dodání zboží umístěného ve svobodném skladu nebo ve svobodném pásmu je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně. Obdobně je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně poskytnutí služeb vztahujících se ke zboží umístěnému ve svobodném skladu nebo ve svobodném pásmu.

V reakci na celní kodex Unie, se v zákoně o dani z přidané hodnoty vypouští pojem „svobodné sklady“. Celní kodex Unie nezná pojem „svobodné sklady“. Podle celního kodexu Unie budou existovat pouze svobodná pásma, nikoli svobodné sklady.

V České republice je v současné době povoleno 10 svobodných pásem, svobodný sklad není povolen žádný. Rozhodujícím kritériem pro existenci svobodných pásem a také v podstatě jediným smyslem této existence je právě to, že všechna plnění, která jsou ve svobodném pásmu poskytována (dodání zboží, poskytnutí služeb), jsou osvobozena od daně z přidané hodnoty.

Ze zboží, která jsou umístěna ve svobodných pásmech, je 80 až 90 % vyváženo do třetích zemí, drtivá většina do Ruska a Ukrajiny. Ze 75 až 85 % případů je zboží vyváženo za nižší cenu, než za kterou bylo do svobodného pásma umístěno. U zboží, které je umístěno ve svobodném pásmu, zpravidla vždy dochází k prodeji a zpětnému nákupu tohoto zboží přes společnost se sídlem v daňových rájích. Cílem těchto transakcí je zásadní snížení ceny zboží.

Riziko existuje také v případě, kdy je zboží umístěno do svobodného pásma, v tomto svobodném pásmu je prodáno a následně není vyvezeno, ale je vráceno zpět do tuzemska s mnohem nižším základem daně.

Z těchto důvodů se v souladu se směrnicí o dani z přidané hodnoty navrhuje vypustit ze zákona o dani z přidané hodnoty také osvobození od daně pro svobodná pásma. Dodání zboží propuštěného do celního režimu svobodné pásma a poskytnutí služeb vztahujících se k tomuto zboží by tak nově bylo zdanitelným plněním s nárokem na odpočet daně.

K bodu 22 (§ 66 odst. 3)

Ke zrušení odstavce 3 v § 66 zákona o dani z přidané hodnoty dochází z důvodu zrušení osvobození od daně z přidané hodnoty pro svobodná pásma a vzhledem ke skutečnosti, že celní kodex Unie již pojem „svobodný sklad“ neupravuje.

K bodu 23 (§ 66 odst. 3)

Jedná se o změnu při prokazování výstupu zboží z území Evropské unie, kdy výstup zboží bude prokazován rozhodnutím celního úřadu o vývozu zboží do třetí země, kterým je celním

úřadem potvrzen výstup zboží z území Evropské unie. Tato změna navazuje na změnu daňového dokladu při vývozu v § 33a zákona o dani z přidané hodnoty.

K bodu 24 (§ 66 odst. 4)

Ke zrušení odstavce 4 (stávajícího odstavce 5) v § 66 zákona o dani z přidané hodnoty dochází z důvodu zrušení osvobození od daně z přidané hodnoty pro svobodná pásma a vzhledem ke skutečnosti, že celní kodex Unie již pojem „svobodný sklad“ neupravuje.

K bodu 25 (§ 66 odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která navazuje na změnu daňového dokladu při vývozu v § 33a zákona o dani z přidané hodnoty.

K bodu 26 (§ 68 odst. 15)

V zákoně o dani z přidané hodnoty jsou svobodné sklady a svobodná pásma považovány za území mimo území Evropské unie. Umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu se považuje za vývoz zboží. Dodání zboží umístěného ve svobodném skladu nebo ve svobodném pásmu je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně. Obdobně je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně poskytnutí služeb vztahujících se ke zboží umístěnému ve svobodném skladu nebo ve svobodném pásmu.

V reakci na celní kodex Unie, se v zákoně o dani z přidané hodnoty vypouští pojem „svobodné sklady“. Celní kodex Unie nezná pojem „svobodné sklady“. Podle celního kodexu Unie budou existovat pouze svobodná pásma, nikoli svobodné sklady.

V České republice je v současné době povoleno 10 svobodných pásem, svobodný sklad není povolen žádný. Rozhodujícím kritériem pro existenci svobodných pásem a také v podstatě jediným smyslem této existence je právě to, že všechna plnění, která jsou ve svobodném pásmu poskytována (dodání zboží, poskytnutí služeb), jsou osvobozena od daně z přidané hodnoty.

Ze zboží, která jsou umístěna ve svobodných pásmech, je 80 až 90 % vyváženo do třetích zemí, drtivá většina do Ruska a Ukrajiny. Ze 75 až 85 % případů je zboží vyváženo za nižší cenu, než za kterou bylo do svobodného pásma umístěno. U zboží, které je umístěno ve svobodném pásmu, zpravidla vždy dochází k prodeji a zpětnému nákupu tohoto zboží přes společnost se sídlem v daňových rájích. Cílem těchto transakcí je zásadní snížení ceny zboží.

Riziko existuje také v případě, kdy je zboží umístěno do svobodného pásma, v tomto svobodném pásmu je prodáno a následně není vyvezeno, ale je vráceno zpět do tuzemska s mnohem nižším základem daně.

Z těchto důvodů se v souladu se směrnicí o dani z přidané hodnoty navrhuje vypustit ze zákona o dani z přidané hodnoty také osvobození od daně pro svobodná pásma. Dodání zboží propuštěného do celního režimu ve svobodném pásmu a poskytnutí služeb vztahujících se k tomuto zboží umístěnému ve svobodném pásmu by tak nově bylo zdanitelným plněním s nárokem na odpočet daně.

K bodu 27 (§ 69 odst. 2)

Ke zrušení odstavce 2 v § 69 zákona o dani z přidané hodnoty dochází z důvodu zrušení osvobození od daně z přidané hodnoty pro svobodná pásma a vzhledem ke skutečnosti, že celní kodex Unie již pojem „svobodný sklad“ neupravuje.

K bodu 28 (§ 69 odst. 4)

Jedná se o přečíslování odkazu v návaznosti na vypuštění odstavce 2 v § 69 zákona o dani z přidané hodnoty.

K bodu 29 (§ 71g odst. 2 úvodní část ustanovení a § 71g odst. 2 písm. b))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 30 (§ 71g odst. 3)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 31 (§ 73 odst. 1 písm. c) a písm. d))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v přečíslování odkazů v souvislosti se zrušením § 23 odst. 2 zákona o dani z přidané hodnoty.

K bodu 32 (§ 92a odst. 3)

Režim přenesení daňové povinnosti by neměl být aplikován v případech, kdy jeden z dvojice, případně oba z dvojice, poskytovatel nebo dodavatel a příjemce nesplnili svou registrační povinnost a nesplňují v daném okamžiku kontrolovatelnou podmínku registrovaného plátce.

V případě použití režimu přenesení daňové povinnosti jsou stanoveny tvrdší podmínky, které vyžadují, aby osoba povinná k dani, která se stala plátcem ze zákona, splnila i registrační povinnost, zatímco běžně platí, že se osoba povinná k dani stává plátcem ze zákona a je plátcem, i když registrační povinnost nesplní. Daná podmínka je navržena také z důvodu zvýšení právní jistoty při aplikaci režimu přenesení daňové povinnosti.

K bodu 33 (§ 93a odst. 2)

Kapacitní možnosti Finančního úřadu pro Hlavní město Prahu dlouhodobě neodpovídají počtu spravovaných daňových subjektů. Z těchto důvodů bylo přijato dlouhodobé koncepční systémové řešení v podobě delegace místní příslušnosti u těch subjektů, jejichž skutečné sídlo (výkon ekonomické činnosti) nemá opodstatněnou vazbu k hlavnímu městu, popřípadě byly uskutečněny tzv. akce „Pomoc Praze“. Místní příslušnost pro správu subjektů v systému Jednoho správního místa je na Finančním úřadu pro Jihomoravský kraj a analytický útvar pro kontrolní hlášení je situován do Pardubického kraje. Vzhledem k tomu, že osoby neusazené v tuzemsku rovněž nejsou vázány k územní působnosti v hlavním městě, jeví se přidělení jejich místní příslušnosti právě Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu jako zcela nesystémové až kontraproduktivní. Přesunutí agendy celkem 3 700 subjektů z Územního pracoviště pro Prahu 1 do kompetence Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj je tak zcela v souladu se snahou nalézt řešení pro nedostatečné kapacity Finančního úřadu pro hlavní město Prahu bez dodatečných nákladů. Tímto krokem dojde i k dílčí optimalizaci činností, které byly nakumulovány na Finanční úřad pro hlavní město Prahu v minulých letech, a

jejich převedení do vybraných regionů, čímž bude zabezpečen optimální výkon správy daní.

Osoby povinné k dani, které nemají sídlo ani provozovnu v tuzemsku nejsou personálně ani technicky vázány na určitou územní působnost.

Komunikace daňových subjektů, nebo jejich zástupců se správcem daně probíhá převážně elektronickou formou, a proto by tato změna neměla způsobit těmto plátcům žádné komplikace ve vztahu k plnění jejich daňových povinností v tuzemsku. Za takového stavu a s předpokládaným vývojem elektronizace finanční správy není nutná centralizace této činnosti na určitém finančním úřadu v České republice. Z hlediska volby správce daně, který bude místně příslušný pro neusazené osoby, se jeví jako vhodné využít personálních kapacit ostatních finančních úřadů v jiných krajích např. s vysokou mírou nezaměstnanosti. Jednoznačně se jedná o podporu regionu s vysokou mírou nezaměstnanosti.

K bodu 34 (§ 101 odst. 1 písm. d))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v přečíslování odkazů v souvislosti s vložením nového písmene d) do § 108 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty.

K bodu 35 (§ 101g odst. 3)

Tímto ustanovením se prodlužuje lhůta pro reakci plátce na výzvu správce daně k odstranění pochybností týkajících se podaného kontrolního hlášení z pěti kalendářních dnů na pět pracovních dnů. Plátcí tak budou mít větší časový prostor na reakci, zejména v případě, že

na standardně pracovní dny případně více svátků či při čerpání řádné dovolené. Větší časový prostor uvítají jak malí plátcí, kteří si spravují kontrolní hlášení sami, tak velké společnosti, jejichž kontrolní hlášení bude obsahovat velké množství dat.

Současně je zapotřebí zdůraznit, že uživatelé datových schránek mají kromě samotné pětidenní reakční doby ještě desetidenní prostor na to, aby si zaslanou výzvu z datové schránky vyzvedli. Teprve pak nastane den oznámení výzvy, od něhož se odvozuje pětidenní lhůta na reakci. Tím je pokryta řada případů, kdy plátce není „na příjmu“ z důvodu dovolené, nemoci či prodloužených víkendů.

K bodu 36 (§ 101j a 101k)

Navrhuje se doplnit ustanovení týkající se problematiky kontrolního hlášení o ustanovení umožňující moderaci výše pokut za nepodání kontrolního hlášení, které vznikají ze zákona a které mají pevně stanovenou výši. V závislosti na typu pokuty jsou navrženy dva způsoby moderace: (i) automatická liberace z povinnosti hradit pokutu a (ii) prominutí pokuty.

Nesplnění povinnosti podat kontrolní hlášení je sankcionováno speciální pokutou, resp. pokutami. Tyto pokuty vznikají ze zákona (*ex lege*), a to v zákonem pevně stanovené výši. Rozhodnutí o jejich uložení je tak pouze deklaratorní, přičemž zákon explicitně nestanoví lhůtu, do kdy musí být vydáno (uplatní se tak obecná zásada rychlosti). Výše pokut v § 101h odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty je odstupňována do čtyř kategorií, které rozlišují míru dobrovolnosti při spolupráci se správcem daně, jakož i společenskou škodlivost daného jednání:

- nepodání a následná dobrovolná náprava – pokuta 1 000 Kč,
- nepodání a následná náprava až po výzvě – pokuta 10 000 Kč,
- nereagování na výzvu k odstranění pochybností – pokuta 30 000 Kč,
- nepodání ani na základě výzvy – pokuta 50 000 Kč.

Výhoda peněžitých sankcí vznikajících *ex lege* tkví zejména v tom, že jde o následek předem předvídatelný, respektující zásadu rovnosti, minimalizující riziko libovůle a korupce, ale také významnou měrou snižující administrativní náročnost (pro obě strany) spojenou s jeho ukládáním. Takováto konstrukce má význam zejména tam, kde je předpokládána vyšší kvantita případů, a to jak z pohledu počtu povinných osob, tak z hlediska frekvence dané povinnosti. Logickou nevýhodou z toho plynoucí je pak nemožnost zohlednit osobní poměry osoby, která poruší určitou povinnost, a specifika daného případu.

Výše popsanou nevýhodu spočívající v absenci správního uvážení ohledně výše sankce, resp. posouzení toho, zda má být vůbec uložena, lze řešit prostřednictvím nástrojů následné moderace při zachování výše popsaných výhod, které konstrukce sankce vznikající *ex lege* přináší. Těmito nástroji jsou: (i) institut *automatického vyloučení vzniku sankce*, jehož obdobu lze nalézt v případě snížení pokuty za opožděné tvrzení daně (viz § 250 odst. 7 daňového řádu) a (ii) institut *prominutí sankce* využívaný v platné právní úpravě pro obdobné účely při moderaci výše penále a úroku z prodlení (viz § 259a a § 259b daňového řádu).

Vedle fixních pokut vznikajících *ex lege* zákon o dani z přidané hodnoty upravuje i pokuty ukládané konstitutivním rozhodnutím správce daně umožňující široké správní uvážení (viz § 101h odst. 2 a 3 zákona o dani z přidané hodnoty). U těchto pokut není potřeba následné moderace *ex post*, neboť prvek správního uvážení je přítomen již v samotném uložení dané pokuty. Případná revize její výše pak může být učiněna formou opravných prostředků (řádných i mimořádných).

K § 101j (vyloučení vzniku pokuty za nepodání kontrolního hlášení):

V případě pokuty podle § 101h odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty, tj. pokuta v pevné výši 1 000 Kč, se navrhuje využít institut vyloučení jejího vzniku, pokud dojde k naplnění zákonem předvídané podmínky. Plátce, který tuto podmínku splní, má

automaticky nárok na to, aby došlo k zohlednění této skutečnosti. Nemusí se liberace jakkoli domáhat a může legitimně spoléhat na to, že splnění dané podmínky bude správcem daně posouzeno před tím, než přistoupí k vydání platebního výměru na pokutu ve výši 1 000 Kč, takže k jeho vydání vůbec nedojde.

Výhodou této konstrukce je kromě samotného odstranění tvrdosti v případech nechtěného pochybení plátce její prakticky nulová administrativní náročnost pro obě strany. Nevýhodou lze spatřovat v tom, že je dopředu deklarována určitá tolerance porušení povinnosti. Pokud ovšem tato tolerance dosahuje rozumných mezí a nesvádí dotčené osoby k tomu, aby na řádné plnění povinností rezignovaly, lze ji považovat za přínosnou.

Výše zmíněná pokuta v pevné výši 1 000 Kč vzniká ze zákona tehdy, pokud je kontrolní hlášení podáno opožděně, avšak ještě před tím, než nastanou účinky výzvy k podání kontrolního hlášení podle § 101g odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty. Z hlediska určení rozhodného okamžiku, od kdy se považuje výzva za účinnou, je pro správce daně rozhodující den oznámení (doručení) této výzvy, přičemž samotný účinek nastává až v poslední okamžik daného dne. Pokud je tedy kontrolní hlášení podáno ještě týž den, ve kterém je plátcí výzva oznámena, vzniká mu pokuta podle § 101h odst. 1 písm. a) ve výši 1 000 Kč, nikoli podle písmene b) téhož ustanovení ve výši 10 000 Kč.

Navrhované ustanovení stanoví podmínku, kterou je nutné naplnit, aby mohl být přiznán benefit v podobě vyloučení vzniku pokuty. Touto podmínkou je skutečnost, že k prodlení při podání kontrolního hlášení došlo v daném kalendářním roce poprvé. Tomu, kdo se v daném kalendářním roce s podáním kontrolního hlášení více než jednou zpozdil (či toto hlášení nepodal vůbec), již benefit vyloučení vzniku pokuty nespolečí.

Obdobnou konstrukci lze nalézt v § 250 odst. 7 daňového řádu v souvislosti se snížením pokuty za opožděné tvrzení daně. K testování výše zmíněné podmínky dojde v momentě, kdy jsou naplněny podmínky pro vznik pokuty (tj. okamžik opožděného podání kontrolního hlášení). Rozhodná jsou tak pouze ta prodlení, která do tohoto okamžiku v daném kalendářním roce již nastala, nikoli případná budoucí prodlení, která mohou v daném kalendářním roce teprve nastat.

Návrh s ohledem na jednotný a srozumitelný přístup neliší mezi plátcí, kteří kontrolní hlášení podávají měsíčně (tj. mohou pochybit až dvanáctkrát za rok), a plátcí, kteří podávají hlášení čtvrtletně (tj. mohou pochybit maximálně čtyřikrát za rok).

K § 101k (prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení):

V případě pokut podle § 101h odst. 1 písm. b) až d) zákona o dani z přidané hodnoty, tj. pokut vznikajících ze zákona (*ex lege*) v pevné výši 10 000 Kč, 30 000 Kč a 50 000 Kč, se navrhuje využít institut prominutí. Do možnosti prominutí nejsou zahrnuty jednak pokuty podle odstavců 2 a 3 výše zmíněného ustanovení, při jejichž ukládání lze uplatnit správní úvahu (případného zmírnění tak lze dosáhnout jinými prostředky), ale též pokuta podle odstavce 1 téhož ustanovení vznikající *ex lege* ve výši 1 000 Kč. Pro tu je nastaven speciální režim v navrženém § 101j zákona o dani z přidané hodnoty. Současné připuštění promíjení této pokuty se nejvíce jeví jako žádoucí také s ohledem na administrativní náročnost, která by byla neproporcionální s ohledem na výši sankce.

Prominutí příslušenství daně (mezi které je v souladu s § 2 odst. 5 daňového řádu nutné řadit i pokuty podle daňových zákonů, tj. i pokutu za nepodání kontrolního hlášení, resp. za jeho podání po stanovené lhůtě) je v daňovém právu standardním nástrojem, kterým lze zajistit *ex post* moderaci sankcí vznikajících ze zákona v pevně stanovené výši, tj. bez možnosti modifikace *ex ante*. Obvyklá konstrukce prominutí příslušenství daně vychází z následujících prvků. Aktivní legitimace je dána zpravidla tomu, kdo nese tíži předmětného peněžitého plnění (v daném případě plátce). Je tak v jeho dispozici a na jeho posouzení, zda daný proces zahájí. Při tom by měl zvážit svoji šanci na úspěch, tj. zda naplňuje zákonem předvídané podmínky pro prominutí. Vstupní podmínkou je zaplacení správního poplatku (1 000 Kč). Poplatek zde mj. plní i důležitou regulační a selektivní funkci, aby nedocházelo

k podávání žádosti v případech, kdy je dopředu zřejmé, že nejsou naplněny podmínky pro prominutí, což by vyvolávalo zbytečnou administrativní zátěž (obou stran). Lhůta, ve které lze žádost podat, může být fakultativně v duchu zásady koncentrace nastavena tak, aby dotýčný s žádostí zbytečně neotálel.

Daňový řád pak v § 259c stanovuje další obecné podmínky, které (nejsou-li explicitně vyloučeny) je nutné zohlednit vedle těch, které jsou stanoveny pro dané peněžitě plnění, resp. jeho prominutí. Jde jednak o zohlednění četnosti porušování povinností při správě daní (tj. nejen povinností, která vyústila v uložení sankce, jež je předmětem žádosti o prominutí). Dále je to objektivní podmínka vylučující z možnosti ucházet se o prominutí ty osoby, které v posledních 3 letech závažným způsobem porušily daňové nebo účetní předpisy.

Podle odstavce 1 je předpokladem úplného či částečného prominutí pokuty podání žádosti o prominutí. Prominutí pokuty je tak ovládáno zásadou dispoziční - řízení se zahajuje pouze na návrh (žádost) plátce. Žádost se podává u správce daně, který je příslušný k rozhodnutí o povinnosti uhradit pokutu, tj. vydává platební výměr.

Odstavec 2 upravuje materiální kritérium, na základě jehož posouzení správce daně o prominutí pokuty meritorně rozhodne. Tímto kritériem je existence ospravedlnitelného důvodu pro nesplnění povinnosti podat kontrolní hlášení (rozuměj i následné kontrolní hlášení). Mělo by jít o výjimečný případ, který je z lidského hlediska omluvitelný a z hlediska materiálního představuje prohrěšek pramenící z existence určitých objektivních překážek. Možnost docílit prominutí pokuty by tak neměla svědčit plátcům, kteří nesplnili povinnost podat kontrolní hlášení v důsledku vlastní liknavosti, nezodpovědnosti či dokonce úmyslného jednání. Prominutí pokuty by nemělo s ohledem na zásadu legitimního očekávání způsobit, že na pozdní podání kontrolního hlášení nebude nahlíženo jako na prohrěšek. I nadále musí být zachováno pravidlo, že za neplnění zákonné povinnosti musí být udělena adekvátní sankce. Prominutí pokuty proto nemůže sloužit k setření rozdílu mezi těmi, kteří své povinnosti plní řádně a včas, a těmi, kteří je neplní. Posouzení ospravedlnitelnosti daného důvodu ze strany správce daně nesmí vytvořit stav, kdy by plátcí mohli dopředu spoléhat na to, že jim účelové nesplnění určité povinnosti bude prominuto.

Při rozhodování není správce daně vázán návrhem plátce uvedeným v žádosti. Může mu přiznat prominutí v menším i větším rozsahu, než je žádáno. Správce daně může pokutu prominout zcela nebo zčásti. Při stanovení výše prominutí je správce daně povinen v souladu s § 259c odst. 1 daňového řádu zohlednit četnost porušování povinností při správě daní.

Odstavec 3 omezuje možnost podat žádost lhůtou 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo o povinnosti uhradit pokutu rozhodnuto. K zavedení časového limitu dochází s ohledem na zásadu koncentrace. Je žádoucí, aby plátce svůj požadavek a důvody, o něž svoji žádost opírá, nesděloval s časovým odstupem, který by ztěžoval možnost správce daně posoudit kritéria nezbytná pro rozhodnutí o prominutí pokuty. Tuto prekluzivní lhůtu není možné prodloužit podle § 36 daňového řádu.

Odstavec 4 přiznává podané žádosti o prominutí pokuty odkladný účinek z hlediska vykonatelnosti rozhodnutí, kterým je deklarována povinnost hradit pokutu. Standardně je pokuta splatná až 15 dní po právní moci tohoto rozhodnutí, tj. podání odvolání má fakticky odkladný účinek, neboť rozhodnutí může nabýt právní moci až poté, co bude skončeno odvolací řízení. Vzhledem k tomu, že vznik pokuty je vázán na skutečnost objektivně snadno zjištělnou (buď k podání kontrolního hlášení došlo, či nikoli), lze předpokládat, že k podání odvolání v praxi nebude právní důvod (vyjma snahy oddálit splatnost pokuty). K tomu, aby odvolání nebylo nadužíváno za účelem oddálení splatnosti pokuty, se navrhuje přiznat odkladný účinek žádosti o prominutí pokuty. Plátce, který podá žádost o prominutí pokuty, tak bude mít jistotu, že pokutu nebude muset hradit dříve, než bude rozhodnuto o prominutí této pokuty (což by při podání odvolání neměl, neboť to garantuje odklad pouze do rozhodnutí v odvolacím řízení, které rozhodnutí o prominutí v praxi bude vždy předcházet).

Takovéto řešení navíc odpovídá zásadě hospodárnosti a procesní ekonomie, neboť garantuje, že nedojde k úhradě částky, která by se záhy musela vracet.

Samotný odkladný účinek podané žádosti o prominutí pokuty zajistí odklad vykonatelnosti rozhodnutí až do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o této žádosti. Není přitom rozhodné, zda jde o rozhodnutí meritorní (rozhodnutí ve věci samé) nebo rozhodnutí procesní povahy (např. o zastavení řízení z důvodu nepřijatelnosti).

K bodu 37 (§ 108 odst. 1 písm. d))

V souvislosti se zrušením svobodných skladů a zrušením osvobození od daně z přidané hodnoty při dodání zboží ve svobodných pásmech, v souladu s článkem 194 směrnice o dani z přidané hodnoty se z důvodů snížení rizika možných daňových úniků zavádí nové pravidlo při dodání zboží s místem plnění v tuzemsku osobou neusazenou v tuzemsku plátcí.

Podle tohoto nového pravidla se v případě dodání zboží s místem plnění v tuzemsku osobou neusazenou v tuzemsku plátcí přenáší daňová povinnost na tohoto plátce, který v tuzemsku zboží od osoby neusazené nakupuje. Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku, se již nestane plátcem z titulu tohoto dodání zboží podle § 6c odst. 2 zákona o dani z přidané hodnoty.

Je-li osoba neusazená k dani v tuzemsku již registrovaná jako plátce, přenesení daňové povinnosti se neuplatní.

Z důvodu právní jistoty pro dodavatele zboží by přenesení daňové povinnosti nemělo být aplikováno v případech, kdy příjemce plnění nesplnil svou registrační povinnost a nesplňuje v daném okamžiku kontrolovatelnou podmínku registrovaného plátce.

K bodu 38 (§ 108 odst. 1 písm. f))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v přečíslování odkazů v souvislosti s novým zněním § 23 odst. 1 a 2 zákona o dani z přidané hodnoty.

K bodu 39 (§ 108 odst. 2 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v přečíslování odkazů v souvislosti s novým zněním § 23 odst. 1 a 2 zákona o dani z přidané hodnoty.

K bodu 40 (§ 108 odst. 2 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v přečíslování odkazů v souvislosti s novým zněním § 23 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty.

K bodu 41 (§ 108 odst. 2 písm. c))

Ke zrušení písmene c) v § 108 odst. 2 zákona o dani z přidané hodnoty dochází z důvodu zrušení osvobození od daně z přidané hodnoty pro svobodná pásma a vzhledem ke skutečnosti, že celní kodex Unie již pojem „svobodný sklad“ neupravuje.

K bodu 42 (§ 110f odst. 2)

V současném znění § 110f zákona o dani z přidané hodnoty je stanovena třicetidenní lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku pro správce daně spravujícího daň ve zvláštním režimu jednoho správního místa. Lhůta pro zaslání daňového přiznání a platby z členského státu identifikace členskému státu spotřeby, dána nařízením Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty, činí deset dnů od konce měsíce, ve kterém členský stát identifikace obdržel předmětné daňové přiznání a platbu. Kromě zaslání daňového přiznání a platby si členské státy zasílají platební informace o platbě, z nichž je patrné, jakou část poukázané platby přiřadit konkrétnímu daňovému subjektu (srov. čl. 40 bod 3 výše uvedeného nařízení).

Pokud vezmeme v úvahu výše uvedené a skutečnost, že pokud se Česká republika nachází v roli státu spotřeby, je zaveden institut samovyměření a ke vzniku přeplatku, vznikne-li, dochází dnem uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání, není správce daně schopen

fakticky dostát zákonem stanovené lhůtě pro vrácení přeplatku, neboť nedisponuje potřebnými údaji o tom, zda vratitelný přeplatek vzniknul či nikoli. Proto se navrhuje posunout počátek lhůty pro vrácení vratitelného přeplatku k okamžiku, kdy správce daně disponuje potřebnými informacemi a může tak dodržet zákonem stanovených 30 dnů pro jeho vrácení.

Vazba běhu lhůty na poskytnutí součinnosti správce daně jiného státu není v případě mezinárodních přesahů nikterak neobvyklá. Jako příklad zde můžeme uvést např. stavení lhůty pro stanovení daně v případě žádosti o mezinárodní spolupráci při správě daní (srov. § 148 odst. 4 písm. f) daňového řádu).

K čl. XXXIV – přechodná ustanovení

K bodu 1

Navrhuje se stanovit přechodným ustanovením postup pro zdanění částky představující rozdíl mezi konečnou částkou za zdanitelné plnění a částkou přijaté úplaty, ze které do dne předcházejícího nabytí účinnosti zákona vznikla plátcí povinnost daň.

K bodu 2

Tímto přechodným ustanovením se navrhuje umožnit těm plátcům, kteří nemají sídlo v tuzemsku a kteří se do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona stali plátcí podle § 6c odst. 2 zákona o dani z přidané hodnoty a kterým již po datu nabytí účinnosti tohoto zákona nebude vznikat povinnost přiznat daň při dodání zboží plátcí s místem plnění v tuzemsku, požádat o zrušení registrace, a to do uplynutí 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Tato lhůta se navrhuje pro urychlení možnosti zrušení registrace na žádost.

K bodu 3

Přechodné ustanovení reaguje na navrhovanou změnu místní příslušnosti v případě osob neusazených v tuzemsku (změna § 93a odst. 2 zákona o dani z přidané hodnoty) a vztahuje se pouze na osoby neusazené v tuzemsku, které jsou registrovány pro účely daně z přidané hodnoty nebo podaly přihlášku k registraci před nabytím účinnosti tohoto zákona, tedy před 1. květnem 2015. Textace tohoto přechodného ustanovení navazuje na ustanovení § 131 odst. 1 daňového řádu, které upravuje změnu místní příslušnosti registrovaných daňových subjektů. Pro výše uvedený okruh osob neusazených v tuzemsku dojde ke změně místní příslušnosti až okamžikem, který uvede původní správce daně (Finanční úřad pro hlavní město Prahu) v rozhodnutí. Toto rozhodnutí musí být vydáno do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Neboť tato úprava vychází z ustanovení § 131 odst. 1 daňového řádu a stanovuje specifika nad rámec obecné úpravy daňového řádu pro potřeby změny místní příslušnosti u osob neusazených v tuzemsku, uplatní se pravidlo daňového řádu, že se proti tomuto rozhodnutí nelze odvolat (srov. § 131 odst. 1 daňového řádu). Nezbytnost tohoto přechodného ustanovení je dána množstvím osob neusazených v tuzemsku, kterých se tato změna týká (cca 3 700 subjektů).

K bodu 4

S ohledem na to, že se předpokládá nabytí účinnosti navrhovaného zákona v průběhu kalendářního roku, je nutné v rámci přechodných ustanovení ošetřit vztah k testování naplnění podmínky obsažené v § 101j zákona o dani z přidané hodnoty. Podle této podmínky je možná liberace v podobě vyloučení vzniku pokuty za nepodání kontrolního hlášení ve výši 1 000 Kč dosáhnout tehdy, pokud jde o první prodlení v daném kalendářním roce. S ohledem na to, že období kalendářního roku, ve kterém zákon nabude účinnosti, bude rozděleno na úsek spadající do období „před účinností“ a úsek spadající do období „od účinnosti“, je žádoucí z testování vyloučit právě ze zmíněných období, neboť by k tíži plátce byly posuzovány skutečnosti, které nastaly před účinností právní úpravy (tj. v době, kdy nebylo zřejmé, že mohou sehrát negativní roli pro pozdější liberaci).

K bodu 5

V případě pokut podle § 101h odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty, tj. pokut ve fixní výši 1 000 Kč, se navrhuje zpětná liberace všech pokut, které vznikly do účinnosti tohoto zákona a které nebyly dosud pravomocně uloženy. S ohledem na to, že správce daně může v rámci aplikační praxe zohlednit existenci budoucí právní úpravy v duchu zásady hospodárnosti a procesní ekonomie a s uložením těchto pokut vyčkat, lze očekávat, že do této množiny budou spadat prakticky veškeré pokuty, které do doby účinnosti navrhované právní úpravy vznikly.

Důvodem pro toto opatření je snaha reagovat na skutečnost, že úpravu zavádějící institut prominutí a institut automatického vyloučení vzniku pokuty již není možné přijmout ke dni účinnosti úpravy kontrolních hlášení. Přechodné období je tak žádoucí překlenout řešením směřujícím ve prospěch povinných subjektů, a to i s ohledem na to, že v případě pokut ve výši 1 000 Kč není vhodné věc řešit cestou individuálního promíjení.

Aplikace přechodného ustanovení tak bude plně v rukou správců daně, jež pokuty, které *de iure* vznikly a které účinností nové právní úpravy *de iure* zanikly, vůbec neuloží. Plátce tak nebude muset podávat žádné žádosti, ani se tohoto benefitu jinak domáhat. Může tak legitimně očekávat, že k jejich uložení nedojde a nevznikne mu tak žádný nedoplatek.

K bodu 6

Přechodné ustanovení obsahuje pravidlo řešící možnost prominutí pokuty vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle přechodného ustanovení je možné požádat o prominutí i u pokut, které vznikly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Důvodem pro toto řešení je existence veřejného zájmu na tom, aby k prominutí mohlo dojít ve všech případech, kdy vznikla povinnost uhradit pokutu za nepodání kontrolního hlášení (tj. i u pokut vzniklých přede dnem účinnosti navržené novely zavádějící institut promíjení) a byl tak zachován rovný přístup k těm, kterým povinnost hradit pokutu vznikla před účinností nové úpravy prominutí, s těmi, kterým tato povinnost vznikla až po účinnosti této úpravy. Výše popsaný stav znamená uplatnění tzv. nepravé retroaktivity, která je v zásadě přípustná, pokud je dán objektivní veřejný zájem na jejím uplatnění. Výše popsaný veřejný zájem je navíc umocněn tím, že se jedná o změnu ve prospěch daňových subjektů (plátců).

Za účelem garance plné délky lhůty pro podání žádosti o prominutí pokuty, je v přechodném ustanovení navrženo, aby běh této lhůty, který započal přede dnem nabytí účinnosti navrhovaného zákona (tj. právní moc platebního výměru nastala před tímto datem), neskončil dříve než 3 měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Lze očekávat, že praxe správců daně se přizpůsobí navržené právní úpravě ještě před samotným nabytím účinnosti a k deklaratornímu stanovení pokut bude v souladu se zásadou vstřícnosti a hospodárnosti docházet tak, aby mohlo dojít k využití ustanovení o prominutí pokuty (jsou-li pro prominutí naplněny zákonné podmínky). V tomto ohledu lze připomenout, že zákon explicitně nestanoví lhůtu pro vydání rozhodnutí o uložení pokuty za nepodání kontrolního hlášení.

K části třicáté čtvrté - změna zákona o omezení plateb v hotovosti

K čl. XXXV

K bodu 1 (název zákona)

Název zákona se mění s ohledem na již zrušený zákon o správě daní a poplatků.

K bodu 2 (§ 3 odst. 2 písm. a))

Jde o terminologickou úpravu spojenou s aktuálním označováním daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění, která jsou příjmy veřejných rozpočtů, v rámci daňového práva.

K části třicáté páté - změna zákona o rostlinolékařské péči

K čl. XXXVI

K bodu 1 (§ 2 odst. 2 písm. b))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 2 (poznámka pod čarou č. 2)

Mění se poznámka pod čarou na přímo použitelný předpis Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie.

K bodu 3 (§ 2 odst. 2 písm. d))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie. Ustanovením se stanoví, že dovozcem je fyzická nebo právnická osoba, která sama nebo prostřednictvím jiné fyzické nebo právnické osoby dopravuje zásilku ze třetí země přes státní hranice České republiky s výjimkou celního režimu vnitřního tranzitu.

K bodu 4 (§ 2 odst. 2 písm. m))

Jde o legislativně technické zpřesnění právní úpravy celního úřadu, kde se nachází vstupní místo definované pod písmenem j).

K bodu 5 (§ 2 odst. 2 písm. n))

Navržená změna představuje zpřesnění úpravy, co se rozumí pod pojmem „celní úřad určení“.

K bodu 6 (§ 2 odst. 2 písm. o))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie, kdy bez náhrady byl zrušen pojem „celně schválené určení“, který jako stávající nejobecnější kategorizace možného nakládání se zbožím již nebude používán. Dále se zrušuje poznámka pod čarou na již neaktuální celní kodex Společenství.

K bodu 7 (§ 2 odst. 2 písm. o))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie a o změnu poznámky pod čarou na přímo použitelný předpis Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie.

K bodu 8 (§ 21 odst. 1 závěrečná část ustanovení)

Režim přepracování pod celním dohledem byl sjednocen s celním režimem aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému.

Dále se zrušuje poznámka pod čarou na celní kodex Společenství.

K bodu 9 (§ 21 odst. 2)

Režim přepracování pod celním dohledem byl sjednocen s celním režimem aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému.

K bodu 10 (§ 21 odst. 4)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie. Pojem celně schválené určení jako stávající nejobecnější kategorizace možného nakládání se zbožím byl zrušen

K bodu 11 (§ 21 odst. 5)

Jedná se o změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že celní kodex Unie již neobsahuje kategorii svobodné sklady (čl. 210 písm. b) ve spojení s čl. 243 až 248 celního kodexu Unie).

Dále se zrušuje poznámka pod čarou na již neaktuální právní předpis.

K bodu 12 (§ 21 odst. 7)

Jedná se o terminologickou změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že celní kodex Unie již neobsahuje kategorii svobodné sklady, ale upravuje pouze kategorii zvláštního celního režimu uskladnění, což zahrnuje celní režim uskladnění v celním skladu celní režim svobodné pásma, do kterých je zboží propouštěno (čl. 210 písm. b) ve spojení s čl. 243 až 248 celního kodexu Unie).

Dále dochází k promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie a zrušuje se poznámka pod čarou na již neaktuální celní kodex Společenství.

K bodu 13 (§ 22 odst. 2 úvodní část ustanovení)

Jedná se o promítnutí normativního odkazu na celní kodex Unie.

K bodu 14 (poznámky pod čarou č. 15b, 15c, 15d a 15e)

Zrušují se poznámky pod čarou na již neaktuální celní kodex Společenství.

K bodu 15 (§ 26 odst. 1 písm. f))

Jde o zrušení části ustanovení, které obsahuje deklaratorní prohlášení, že ustanovení přímo použitelného předpisu budou použita. Dále se zrušuje poznámka pod čarou na již neaktuální celní kodex Společenství.

K části třicáté šesté – změna správního řádu

K čl. XXXVII

Změny v ustanovení § 126 odst. 6 správního řádu vyjadřují skutečnost, že oblast osobní prohlídky v rámci celního dohledu bude nově upravena pouze v zákoně o Celní správě ČR, jakožto v zákoně upravujícím mimo jiné i oprávnění celníka.

Zrušuje se poznámka pod čarou č. 36 na neaktuální vyhlášku, kterou se provádějí některá ustanovení celního zákona z roku 1993.

K části třicáté sedmé – změna zákona, jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití

K čl. XXXVIII

K bodu 1 (§ 10 odst. 4)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie. Pojem celně schválené určení jako stávající nejobecnější kategorizace možného nakládání se zbožím byl zrušen.

K bodu 2 (§ 13 odst. 1 písm. c))

Jedná se o změnu přímo použitelného předpisu Evropské unie, podle kterého se bude postupovat. Článek 24 celního kodexu Společenství odpovídá čl. 60 odst. 2 celního kodexu Unie.

K bodu 3 (§ 13a odst. 1 věta druhá)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 4 (§ 13b odst. 4)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 5 (§ 13b odst. 4 věta druhá)

Navrhovaná změna vychází ze skutečnosti, že celní kodex Unie neupravuje kategorii celně

schválené určení zboží, která bez náhrady zaniká.

K bodu 6 (§ 16 odst. 4)

Zrušuje se poznámka pod čarou na již neaktuální celní zákon z roku 1993.

K bodu 7 (§ 21)

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního zákona z roku 1993. Způsob, jakým deklarant postupuje při podání celního prohlášení, je upraven v tomto kodexu.

K části třicáté osmé – změna zákona o správních poplatcích

K čl. XXXIX

K bodu 1 (položka 1 - osvobození)

Oproti současné právní úpravě, kdy jsou celními úřady rozhodnutí týkající se závazných informací vydávány v režimu správního řádu a nejsou za přijetí žádosti v předmětné věci vybírány správní poplatky, budou řízení ve věci závazné informace podle celního kodexu Unie podléhat procesnímu režimu daňového řádu, kde se správní poplatky za vydání rozhodnutí o závazném posouzení vybírá. Ke změně procesního prostředí dochází zejména s ohledem na skutečnost, že závazné posouzení obecně upravené v § 132 a 133 daňového řádu je materiálně obdobný institut jako závazná informace o sazebním zařazení zboží či původu zboží podle čl. 33 a 34 celního kodexu Unie. Přijetím navrhované právní úpravy ve věci vybírání správních poplatků nedojde k věcné změně, která by měla fiskální dopady.

K bodu 2 (položka 1 poznámka 1)

Navržená změna nahrazuje normativní odkaz směřující na zrušovaný celní zákon z roku 1993 na nový celní zákon, legislativně technicky upravuje odkaz na zákon o spotřebních daních a doplňuje text poznámky o zákon o dani z přidané hodnoty.

K bodu 3 (položka 123 - osvobození)

Důvodem pro osvobození je skutečnost, že v rámci modernizace celního řízení (např. aplikování e-vývozu, zjednodušených postupů apod.) dochází ke zvýšenému dodatečnému vydávání příslušných osvědčení, což zvyšuje administrativu při vývozu a zároveň dochází k nadměrnému zatěžování obchodních subjektů. Navrhovanou úpravou dojde k usnadnění prováděných úkonů při vývozních operacích a zároveň se zvýší jejich transparentnost. Navrhovanou úpravou dojde rovněž ke sladění s jinými státy Evropské unie ohledně zpoplatňování, resp. nezpoplatňování dodatečného vydání

- osvědčení o původu zboží, které prokazuje preferenční původ vyváženého nebo dováženého zboží a které vydávají celní orgány země vývozu na základě písemné žádosti podané vývozcem nebo jeho zmocněným zástupcem, a to na odpovědnost vývozce (jedná se o osvědčení s označením EUR.1 nebo EUR-MED, které je upraveno ve smlouvách – např. EEA – Evropský hospodářský prostor, OCT – Zámorské země a území), a
- osvědčení prokazující celní status zboží, pokud se zboží přepravuje přímo mezi oběma částmi celní unie EU – TR. Toto osvědčení vydávají ve většině případů celní orgány země vývozu na základě písemné žádosti podané vývozcem nebo jeho zmocněným zástupcem (na odpovědnost vývozce). Právní předpis upravující osvědčení A.TR je Rozhodnutí výboru pro celní spolupráci ES–Turecko č. 1/2006 ze dne 26. září 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k rozhodnutí Rady přidružení ES–Turecko č. 1/95.

K části třicáté deváté – změna zákona o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů

K čl. XL

K bodu 1 (§ 1 odst. 4)

Je nutno vymezit, kdy přeprava a dovoz stanovených výrobků má neobchodní charakter. Tato úprava je nezbytná s ohledem na to, že v tomto případě tato přeprava a dovoz nepodléhá povolení podle tohoto zákona.

Mění se poznámka pod čarou na přímo použitelný předpis Evropské unie. Definice zboží neobchodní povahy bude nově v návaznosti na celní kodex Unie upravena v nařízení Komise v přenesené pravomoci (DA). Vzhledem k tomu, že tento předpis dosud není platný, bude přesný odkaz na poznámku pod čarou doplněn v dalších fázích legislativního procesu.

K bodu 2 (§ 5 odst. 1)

Jedná se o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 3 (§ 5 odst. 2)

Jedná se o terminologickou změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že celní kodex Unie již neobsahuje kategorii svobodné sklady, ale upravuje pouze kategorii zvláštního celního režimu svobodná pásma, do kterého je zboží propuštěno (čl. 210 písm. b) ve spojení s čl. 243 až 248 celního kodexu Unie).

K bodu 4 (§ 6)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie. Způsob, jakým deklarant postupuje při podání celního prohlášení, je upraven v tomto kodexu.

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního kodexu Společenství.

K části čtyřicáté - změna zákona o léčivech

K čl. XLI

K bodu 1 (§ 13 odst. 3 písm. e))

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 2 (§ 24 odst. 4)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie.

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního kodexu Společenství.

K bodu 3 (§ 24 odst. 10)

Jde o promítnutí terminologických změn souvisejících s přijetím celního kodexu Unie. Způsob, jakým deklarant postupuje při podání celního prohlášení, je upraven v tomto kodexu.

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního kodexu Společenství.

K bodu 4 (poznámka pod čarou č. 38)

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního kodexu Společenství.

K bodu 5 (§ 77 odst. 8)

Jedná se o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K části čtyřicáté první - změna zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu

K čl. XLII

Navrhovaná změna odráží skutečnost, že právní úprava způsobu jakým může celní úřad na úhradu pokuty použít zajištěné věci, není-li ve lhůtě splatnosti pokuta zaplacená, je zcela nadbytečná. Celý postup zajištění, odnětí a využití finančních prostředků je explicitně upraven § 42 odst. 4 až 6 zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

K části čtyřicáté druhé - změna zákona o Finanční správě České republiky

K čl. XLIII

K bodu 1 (§ 1 odst. 6)

Navržená změna řeší specifickou situaci soustavy orgánů finanční správy jako třístupňové soustavy orgánů, jejíž každý článek je jako správní úřad současně služebním úřadem ve smyslu zákona o státní službě. Finanční správa České republiky je soustavou správních orgánů pro výkon správy daní (§ 1 odst. 1 zákona o Finanční správě ČR). Těmito orgány jsou Generální finanční ředitelství, Odvolací finanční ředitelství a finanční úřady, které jsou správními úřady (§ 1 odst. 2 zákona o Finanční správě ČR). Podle § 3 a 4 zákona o státní službě je správní úřad služebním úřadem, přičemž vedoucí služebního úřadu je služebním orgánem pro státní zaměstnance zařazené ve služebním úřadu, tj. jedná a rozhoduje ve věcech jejich služebního poměru.

Situace orgánů finanční správy je nicméně specifická ve vztahu k nadřízenému služebnímu úřadu, resp. nadřízenému služebnímu orgánu, který ve vztahu k podřízeným služebním úřadům, resp. v nich působícím státním zaměstnancům disponuje specifickými kompetencemi při jednání a rozhodování ve věcech jejich služebního poměru. Podle ustanovení § 4 odst. 4 zákona o státní službě je nadřízeným služebním úřadem služební úřad, který je podle jiného zákona nadřízeným správním úřadem. V soustavě orgánů finanční správy je tak v současnosti Generální finanční ředitelství nadřízeným služebním úřadem Odvolacího finančního ředitelství, které je současně nadřízeným služebním úřadem finančních úřadů. Na tomto stavu nic nemění ani ustanovení § 16 zákona o státní službě, podle něhož plní úkoly v organizačních věcech služby, služebních vztahů státních zaměstnanců a pracovněprávních vztahů zaměstnanců za Odvolací finanční ředitelství a finanční úřad nadřízený služební úřad. Tato úprava navazuje na skutečnost, že soustava orgánů finanční správy tvoří jediný hospodářský celek s Generálním finančním ředitelstvím jako jedinou účetní jednotkou pro celou soustavu. Nicméně s ohledem na skutečnost, že § 16 zákona o státní službě hovoří toliko o plnění úkolů služebního úřadu, tedy nikoliv služebního orgánu, a zároveň hovoří pouze o organizačních věcech a nikoliv již o rozhodování ve věci samé, působnost služebního orgánu se tímto ustanovením nemění, tj. i nadále je služebním orgánem vedoucí příslušného služebního (správního) úřadu (Odvolacího finančního ředitelství, resp. finančního úřadu).

Tento stav nicméně nelze označit za vyhovující. S pozicí nadřízeného služebního úřadu, resp. s pozicí jeho vedoucího jako služebního orgánu je spojen výkon řady agend, pro který není Odvolací finanční ředitelství, resp. jeho ředitel plně disponován. V naprosté většině rozhodnutí podle zákona o státní službě v rámci orgánů finanční správy, proti nimž bude směřovat odvolání, bude v druhém stupni rozhodovat Odvolací finanční ředitelství, resp. jeho ředitel, jakožto nadřízený orgán finančním úřadům dle zákona o Finanční správě ČR. To v praxi způsobí těžko řešitelný nekoncepční stav, a to minimálně v tom smyslu, že Odvolací finanční ředitelství nedisponuje odborným zázemím, ani není sto personálně zabezpečit řešení agendy služebních vztahů státních zaměstnanců, tedy zejména vedení odvolacího

řízení, neboť schválená organizační struktura tohoto orgánu finanční správy s podobným řešením nepočítá.

Zmíněné platí rovněž ve věci jmenování na služební místo vedoucího služebního úřadu. Ve smyslu § 54 odst. 1 zákona o státní službě platí, že vedoucího služebního úřadu jmenuje ten, o kom to stanoví zákon, a nestanoví-li zákon jinak, vedoucího služebního úřadu jmenuje služební orgán ve služebním úřadu, který je bezprostředně nadřízen služebnímu úřadu, v němž má být služební místo obsazeno. V podmínkách orgánů finanční správy tak lze – s ohledem na již uvedené – dovodit, že např. ředitele finančních úřadů by měl jmenovat ředitel Odvolacího finančního ředitelství.

I přesto, že úloha Odvolacího finančního ředitelství spočívá jednoznačně ve správě daní (k tomu viz např. důvodová zpráva k zákonu o Finanční správě ČR, kdy „OFŘ je jediný orgán druhé instance v daňovém, resp. správním řízení“), v důsledku přijetí zákona o státní službě v současné podobě došlo k tomu, že s ohledem na hierarchii orgánů finanční správy se Odvolací finanční ředitelství dostalo do postavení druhoinstančního orgánu v organizačních věcech služby a služebních vztahů státních zaměstnanců, jakož i k tomu, že ředitel Odvolacího finančního ředitelství jmenuje ředitele finančních úřadů. Tento stav však v žádném případě nekoresponduje s dosavadním stavem, který se osvědčil, kdy v oblasti pracovněprávních vztahů řešilo pracovněprávní záležitosti zaměstnanců výhradně Generální finanční ředitelství, čemuž byla mimo jiné přizpůsobena i jeho organizační struktura, díky které Generální finanční ředitelství disponuje odborným aparátem pro řešení personálních otázek. Naopak na úrovni Odvolacího finančního ředitelství podobné zázemí chybí.

Navrhuje se proto stanovit, že pro účely zákona o státní službě je Generální finanční ředitelství bezprostředně nadřízeným služebním úřadem Odvolacího finančního ředitelství a finančních úřadů. Tímto způsobem bude Odvolací finanční ředitelství ve věcech upravených zákonem o státní službě fakticky postaveno na roveň finančních úřadů, vůči kterým bude (stejně jako vůči Odvolacímu finančnímu ředitelství) vykonávat roli nadřízeného správního úřadu Generální finanční ředitelství. Ani finanční úřady, ani Odvolací finanční ředitelství však samy o sobě nepozbydou status služebního úřadu. Soustava orgánů finanční správy se tak pro účely zákona o státní službě fakticky stane dvoustupňovou, což povede v daném ohledu k lepšímu zajištění jejího fungování a efektivnějšímu plnění úkolů podle zákona o státní službě. Současně se soustava přiblíží modelu známému u jiných dvoustupňových soustav správních orgánů (např. správa sociálního zabezpečení).

K bodu 2 (§ 8 odst. 2)

Navrhuje se doplnění ustanovení § 8 odst. 2 zákona o Finanční správě ČR, které upravuje *obecnou územní působnost* finančních úřadů tak, že tyto vykonávají svoji věcnou působnost na území vyššího územního samosprávného celku, jehož název je součástí názvu finančního úřadu. Výjimkou je Specializovaný finanční úřad, který vykonává svoji působnost na území celé České republiky (v souladu s § 11 zákona o Finanční správě ČR je pak jeho působnost vymezena prostřednictvím místně-osobní příslušnosti pro tzv. vybrané subjekty). Návrh spočívá v zavedení nové *specifické kategorie územní působnosti* finančního úřadu, která bude vykonávána na celém území České republiky. Po stránce věcné bude v rámci této územní působnosti vykonávána tzv. vybraná působnost, jejíž obsah je vymezen v novém § 10 odst. 4 zákona o Finanční správě ČR. Otázky kolize, resp. souběhu místní příslušnosti finančních úřadů, které budou při výkonu vybrané působnosti nutně vznikat, jsou řešeny změnou § 12 zákona.

Změna vymezení územní působnosti jiných orgánů finanční správy než finančních úřadů není v daném ohledu zapotřebí, neboť Odvolací finanční ředitelství a Generální finanční ředitelství jako orgány druhé a třetí instance v rámci soustavy Finanční správy ČR již dnes disponují celostátní územní působností.

K bodu 3 (§ 10 odst. 4)

Nově navržený odstavec definuje pro účely zákona o Finanční správě ČR *pojem vybrané působnosti*, kterou budou vykonávat finanční úřady na celém území České republiky. Vybranou působností se rozumí provádění vyhledávací činnosti nebo kontrolních postupů při správě daní, tj. v rámci vybrané působnosti bude možné provádět jak vyhledávací činnost, tak kontrolní postupy, popřípadě pouze některou z těchto agend.

Správou daní je třeba v kontextu zákona o Finanční správě ČR rozumět správu daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění, která jsou příjmem veřejných rozpočtů, pokud k jejich správě nejsou věcně příslušné jiné orgány než orgány finanční správy. Daní je zde tedy nejen peněžité plnění, které je jako daň výslovně označeno, ale jakékoliv peněžité plnění, které je příjmem veřejného rozpočtu a spravuje se v procesním režimu daňového řádu (jedná se tedy o daň ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 daňového řádu).

Výkon správy daní je podle § 10 odst. 1 písm. a) zákona o Finanční správě ČR základní věcnou působností každého finančního úřadu. Výkon vybrané působnosti finančního úřadu v navrženém rozsahu je přitom součástí výkonu správy daní. Vybraná působnost tak není po stránce věcné novou působností, kterou by finanční úřad dosud nedisponoval; finanční úřad bude mít nově toliko pravomoc tuto působnost vykonávat i tam, kde dosud nebyl místně příslušný. V rozsahu obecné územní působnosti finančního úřadu dané územím příslušného vyššího územního samosprávného celku je pak kompetence finančního úřadu k výkonu agend spadajících pod vybranou působnost dána jak podle § 10 odst. 1 písm. a), tak podle nového § 10 odst. 4 zákona o Finanční správě ČR. Provádění vyhledávací činnosti a kontrolních postupů v souvislosti s výkonem jiné působnosti než správy daní tedy nebude spadat do výkonu vybrané působnosti finančního úřadu, a nebude možné nad rámec stávajícího vymezení věcné a místní příslušnosti finančního úřadu. To platí především pro kompetence, které finanční úřady vykonávají v režimu správního řádu.

Kontrolní postupy při správě daní jsou v nejobecnější rovině upraveny v § 11 odst. 1 písm. c) daňového řádu v rámci obecného vymezení pravomocí správce daně, přičemž se jedná o postupy, jejichž prostřednictvím finanční úřad jako správce daně kontroluje plnění povinností osob zúčastněných na správě daní. Formalizovanými kontrolními postupy, které jsou upraveny daňovým řádem, jsou postup k odstranění pochybností a daňová kontrola. Pojem kontrolních postupů nicméně není v daňovém řádu explicitně uveden, ačkoliv jej dovozuje teorie i judikatura. V zájmu odstranění pochybností se navrhuje explicitně uvést oba formalizované kontrolní postupy v předmětném ustanovení.

Postup k odstranění pochybností ve smyslu § 89 a 90 daňového řádu je kontrolním postupem, který nastupuje v případě, že správce daně má konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení, popřípadě dalších písemností předložených daňovým subjektem, nebo o pravdivosti údajů v nich uvedených. V takovém případě správce daně vyzve daňový subjekt k odstranění těchto pochybností, čímž je postup k odstranění pochybností zahájen. Tento postup přitom primárně slouží pro krátké, jednoduché a rychlé odstranění pochybností správce daně v součinnosti s daňovým subjektem. V případě, že je v průběhu postupu identifikována potřeba širšího dokazování, měla by být v daném rozsahu zahájena daňová kontrola.

Daňová kontrola podle § 85 až 88 daňového řádu je nejvýznamnějším kontrolním postupem správy daní, který slouží ke komplexnímu prověření daňových povinností, tvrzení daňového subjektu nebo jiných okolností rozhodných pro správné zjištění a stanovení daně vztahující se k jednomu daňovému řízení. Daňový řád přitom upravuje předmět, rozsah a opakování daňové kontroly, práva a povinnosti daňového subjektu, zahájení daňové kontroly a její skončení.

Od uvedených kontrolních postupů je třeba odlišit provádění vyhledávací činnosti při správě daní. Podle § 78 odst. 1 daňového řádu správce daně vyhledává důkazní prostředky a daňové subjekty a zjišťuje plnění jejich povinností při správě daní před zahájením řízení

i v jeho průběhu. V rámci vyhledávací činnosti tak správce daně využívá dostupných technických, právních a organizačních prostředků, aby zjistil skutečnosti rozhodné pro správu daní. Postupy vyhledávací činnosti slouží k vyhledávání důkazních prostředků, nikoliv však k jejich hodnocení a případnému osvědčení jako důkazů o skutkovém stavu. Tomu slouží až proces dokazování a hodnocení důkazů v rámci konkrétního řízení. Kontrolní činnost v sobě naproti tomu zahrnuje jak zjišťování rozhodných skutečností pro správu daní, tak provádění dokazování. Naopak vyhledávání rozhodných skutečností lze provádět i mimo kontrolní činnost. Vyhledávací činnost a kontrolní činnost se tedy svým obsahem částečně překrývají. Ačkoliv lze zřejmě uvažovat i o pojetí, podle něhož je vyhledávací činnost součástí kontrolní činnosti v širším slova smyslu, v prostředí správy daní je třeba zdůraznit, že ustanovení § 11 odst. 1 daňového řádu, které v nejobecnější rovině upravuje pravomoci správce daně, chápe provádění vyhledávací činnosti jako samostatnou pravomoc správce daně vedle pravomoci ke kontrole plnění povinností osob zúčastněných na správě daní. Z tohoto důvodu je třeba v rámci vybrané působnosti podle navrženého ustanovení zákona o Finanční správě ČR normovat provádění vyhledávací činnosti samostatně, čemuž svědčí i samostatná úprava vyhledávací činnosti v ustanovení § 78 daňového řádu vedle samostatné úpravy jednotlivých kontrolních postupů.

Podle § 78 odst. 3 písm. e) daňového řádu je jednou z forem vyhledávací činnosti též provádění *místního šetření*, které ovšem může být materiálně prováděno i v rámci kontrolních postupů, a to stejně jako vyhledávací činnost jako celek. Místní šetření je upraveno v § 80 až 84 daňového řádu, přičemž se jedná o postup, v rámci něhož správce daně zejména vyhledává důkazní prostředky a provádí ohledání u daňových subjektů a dalších osob zúčastněných na správě daní, jakož i na místě, kde je to vzhledem k účelu místního šetření nejvhodnější.

Ačkoliv je v navrženém ustanovení § 10 odst. 4 zákona o Finanční správě ČR explicitně uvedeno, které jednotlivé postupy při správě daní tvoří vybranou působnost, z logiky věci je třeba za součást výkonu vybrané působnosti fakticky považovat i provádění řady dalších úkonů či postupů podle daňového řádu či procesních ustanovení zvláštních daňových zákonů, které jsou nedílně spjaty s prováděním vyhledávací činnosti nebo kontrolních postupů. V rámci provádění těchto postupů tak budou aplikovány i jiné pravomoci správce daně, které jsou k provádění těchto postupů nezbytné. Finanční úřad bude moci aplikovat i řadu dalších ustanovení daňového řádu, než ta, která přímo upravují uvedené postupy. Půjde především o pravidla části druhé daňového řádu (obecná část o správě daní) či části čtvrté (následky porušení povinnosti při správě daní – např. možnost uložit pořádkovou pokutu podle § 247 daňového řádu). Nemusí se navíc jednat ani o agendy, které jsou vykonávány z moci úřední, pokud jsou spjaty s výkonem vybrané působnosti finančního úřadu. Zároveň se může jednat o procesní pravidla zakotvená v jiných právních předpisech, než je daňový řád, který se jako obecný předpis pro správu daní (§ 4 daňového řádu) použije, pokud jiný zákon nestanoví jinak (typicky půjde o zvláštní procesní úpravu v zákoně o dani z přidané hodnoty).

Současně je třeba zdůraznit, že vybraná působnost finančního úřadu zahrnuje toliko provádění kontrolních postupů a vyhledávací činnosti, avšak nikoliv pravomoc k vedení nalézacího či jiného řízení při správě daní jako celku. Vedení tohoto řízení, zejména pak stanovení daně na základě zjištění vzešlých z provedení uvedených postupů, bude nadále v působnosti správce daně (finančního úřadu), jehož místní příslušnost je určena obecnými pravidly místní příslušnosti (tj. primárně § 8 odst. 2 věta první zákona o Finanční správě ČR ve spojení s § 13 daňového řádu).

Pokud jde o zahájení nalézacího řízení, podle § 91 odst. 1 daňového řádu platí, že řízení je zahájeno dnem, kdy příslušnému správci daně došlo první podání ve věci učiněné osobou zúčastněnou na správě daní, nebo dnem, kdy byl správcem daně vůči osobě zúčastněné na správě daní učiněn první úkon ve věci. Zahájení daňové kontroly nebo postupu k odstranění pochybností může být tímto prvním úkonem ve věci (pokud již nebylo řízení zahájeno dříve), přičemž správcem daně, který je příslušným k učinění tohoto úkonu bude v případě výkonu

vybrané působnosti právě správce daně, který daný kontrolní postup zahájil, i když není v daném případě místně příslušný pro vedení nalézacího řízení. Zahájením kontrolního postupu pak bude současně zahájeno nalézací řízení u obecně místně příslušného správce daně, který je k jeho vedení místně příslušný. Nastane tak situace, kdy jedním správcem daně je proveden první úkon ve věci, jehož důsledkem je (automaticky ze zákona) zahájení nalézacího řízení u jiného správce daně. Tato situace bude vyžadovat důkladnou koordinaci dotčených finančních úřadů.

Zavedení celostátní územní působnosti finančních úřadů v případě vybrané působnosti bude možné (například v rámci boje s karuselovými podvody na dani z přidané hodnoty) vhodně kombinovat s pokračujícím využíváním institutu dožádání podle § 17 daňového řádu, kdy může místně příslušný správce daně dožádat jiného věcně příslušného správce daně téhož nebo nižšího stupně o provedení úkonů nebo dílčích řízení nebo jiných postupů, které by sám mohl provést jen s obtížemi nebo s vynaložením neúčelných nákladů, anebo které by nemohl provést vůbec. Institut dožádání může najít své uplatnění mimo jiné v souvislosti se stanovením daně z moci úřední v situaci, kdy daňový subjekt (např. členek řetězce daně z přidané hodnoty) nepodá daňové přiznání, a to ani na výzvu správce daně. Následně má správce daně možnost ve smyslu § 145 odst. 1 daňového řádu vyměřit daň podle pomůcek či předpokládat, že daňový subjekt tvrdil v řádném daňovém tvrzení daň ve výši 0 Kč. Správce daně se tak sice nachází v rámci nalézacího (vyměřovacího) řízení, avšak mimo kontrolní postup, tj. daňovou kontrolu či postup k odstranění pochybností. I v této situaci však může být žádoucí, aby dokazování nebo vyčíslení daně provedl finanční úřad, který provádí kontrolní postupy (zejména daňovou kontrolu na základě výkonu vybrané působnosti například u ostatních daňových subjektů v rámci řetězce daně z přidané hodnoty). Vyměření daně (tedy vydání platebního výměru) jako takové nadále provede finanční úřad místně příslušný dle obecných pravidel. Finanční úřad, který provádí kontrolní postupy u ostatních daňových subjektů v rámci řetězce daně z přidané hodnoty, by v těchto případech měl možnost provést dokazování, popřípadě vyčíslení (nikoliv stanovení) daně podle pomůcek na základě odpovídajícím způsobem formulovaného dožádání.

Jak bylo uvedeno výše, vybraná působnost finančního úřadu se vztahuje na postupy v rámci jím vykonávané správy daní, kterou je třeba rozumět nejen správu daní v užším smyslu, ale i správu jiných obdobných peněžitých plnění, pokud je spravují finanční úřady v režimu daňového řádu. V konkrétní rovině se výkon vybrané působnosti finančního úřadu na celém území České republiky bude zejména dotýkat i provádění vyhledávací činnosti a kontrolních postupů v rámci správy odvodů za porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44a zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, kterou vykonávají finanční úřady.

Specifickou otázkou v souvislosti s navrženým rozsahem vybrané působnosti finančních úřadů představuje případná působnost k *provádění řízení o správních deliktech*. Finanční úřady disponují touto obecnou působností na základě ustanovení § 10 odst. 1 písm. b) zákona o Finanční správě ČR ve spojení s vymezením věcné příslušnosti k projednání konkrétních správních deliktů v jiných zákonech, které rovněž obsahují samotné skutkové podstaty těchto správních deliktů (tj. přestupků a správních deliktů právnických osob a fyzických osob podnikajících). Místní příslušnost k provádění řízení o správních deliktech se řídí obecnou úpravou místní příslušnosti ve správním řádu, resp. v zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Současně jsou v řadě úprav správních deliktů použita specifická pravidla místní příslušnosti v případě provádění řízení o správních deliktech, která předpokládají, že určité správní delikty projednává ten orgán, který je zjistil při své činnosti, a to zpravidla vedle orgánu, který je v případě těchto správních deliktů místně příslušný podle obecných pravidel (jedná se tedy o případ sdílené působnosti výlučné, viz dále). Aplikace tohoto principu je projevem zásady hospodárnosti ve správním řízení, neboť v řadě případů není efektivní předávat podklady ke zjištěnému správnímu deliktu tomu správnímu orgánu, který je obecně místně příslušný. Na straně druhé ale platí, že správní orgán v tomto případě provádí řízení o správních deliktech pouze jako sekundární

(„přidruženou“) působnost, která není z jeho strany vykonávána systematicky a plošně, ale pouze tehdy, pokud je správní delikt zjištěn v rámci výkonu primární („kmenové“) působnosti správního orgánu, k jejímuž výkonu je tento orgán primárně určen. S tím souvisí i skutečnost, že sekundární působnost takového orgánu nezužuje působnost obecně místně příslušného orgánu a v případě, že je správní delikt zjištěn při výkonu působnosti jiného orgánu, je na volbě tohoto orgánu, zda provede řízení sám nebo v souladu s okolnostmi daného případu a při aplikaci základních zásad správního řízení předá věc orgánu, který je obecně místně příslušný. V případě, že však bude řízení zahájeno a vedeno jiným než obecně příslušným orgánem, působnost obecně příslušného je v tomto rozsahu suplována.

Ilustrativním příkladem uvedeného pojetí rozdělení kompetence k provádění řízení o správních deliktech – byť z oblasti mimo klíčovou působnost orgánů finanční správy – může být ustanovení § 72 zákona č. 307/2013 Sb., o povinném značení lihu, ve znění pozdějších předpisů, které v odstavci 1 stanoví obecnou věcnou a místní příslušnost k projednávání správních deliktů „správci daně“, kterým je pro účely daného zákona celní úřad jako správce spotřební daně z lihu. Současně je ale v případě vybraných správních deliktů v odstavci 2 stanoveno, že pokud jejich spáchání zjistí při výkonu své působnosti některý z tam uvedených orgánů, také tento orgán má pravomoc tyto správní delikty projednat. Kromě orgánu finanční správy je mezi těmito orgány i „orgán celní správy“, tj. typicky také celní úřad – zde se ovšem bude jednat o celní úřad, který není obecně místně příslušný jako správce spotřební daně z lihu, který by jinak disponoval obecnou působností k provádění řízení o správních deliktech podle odstavce 1 daného ustanovení.

Obecně je třeba konstatovat, že zakotvení vybrané působnosti finančního úřadu v zákoně o Finanční správě ČR samo o sobě nedává finančnímu úřadu, který není obecně místně příslušný, pravomoc k provádění řízení o správních deliktech. Nicméně vzhledem k tomu, že některé speciální úpravy předpokládají, že správní delikty postihuje také finanční úřad, který je zjistil „při své činnosti“, fakticky bude možné, aby finanční úřad zjistil a následně postihoval tyto správní delikty i při výkonu vybrané působnosti, jakkoliv odhalování spáchaných správních deliktů nebude smyslem a účelem výkonu vybrané působnosti, a to ani z kapacitních důvodů.

Jak již bylo řečeno, možnost postihu správních deliktů v tomto případě (tam kde to předpokládá zvláštní zákon) nebude představovat zúžení působnosti finančního úřadu, který je obecně místně příslušný. Současně nepůjde o rozšíření působnosti finančního úřadu, který vykonává vybranou působnost, ve věcném smyslu, neboť rozšířením okruhu činností, při nichž může být správní delikt zjištěn, dojde toliko k určitému kvantitativnímu navýšení počtu vedených řízení o správních deliktech, k jejichž vedení by jinak nebyl finanční úřad místně příslušný. Bude tak ale moci činit pouze v rozsahu své stávající věcné působnosti.

Typickým příkladem, kdy finanční úřad bude moci sankcionovat porušení právních předpisů, která zjistí při výkonu vybrané působnosti, bude postih porušení zákona č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti a o změně zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o omezení plateb v hotovosti“), který obsahuje speciální úpravu postavenou na působnosti finančních úřadů ukládat sankce za zjištěné správní delikty – srov. § 6a odst. 5 a 6 zákona o omezení plateb v hotovosti.

Samostatnou kategorii představují tzv. platební delikty, tj. delikty spočívající v porušení daňových předpisů, které jsou projednávány a sankcionovány v procesním režimu daňového řádu. V souvislosti s výkonem vybrané působnosti finančního úřadu je třeba uvažovat o možnosti projednávat následující platební delikty.

- Pořádkova pokuta „při jednání“ podle § 247 odst. 1 daňového řádu – příslušným správcem daně je v tomto případě ten správce daně, který vede jednání, při němž pachatel závažně ztěžuje správu daní v zákoně uvedenými způsoby jednání, tj. příslušnost správce daně se zde neřídí obecnou místní příslušností podle § 13

daňového řádu, ale je spojena s příslušností správce daně vést jednání, při němž je delikt spáchán. Pokud tedy bude delikt spáchán při jednání v rámci výkonu vybrané působnosti finančního úřadu, bude automaticky dána příslušnost tohoto úřadu i k uložení pokuty.

- Pořádková pokuta „vynucovací“ podle § 247 odst. 2 daňového řádu – jedná se o pokutu do 500 000 Kč, kterou může správce daně uložit tomu, kdo závažně ztěžuje nebo maří správu daní tím, že bez dostatečné omluvy nevyhoví ve stanovené lhůtě výzvě ke splnění procesní povinnosti nepeněžitě povahy, která mu byla stanovena zákonem nebo správcem daně, nestanoví-li zákon jiný důsledek. Smyslem a účelem této sankce je jejím prostřednictvím vynutit na postihované osobě splnění určité povinnosti při správě daní (typicky součinnost při provádění místního šetření a daňové kontroly), a to z povahy věci v rozsahu působnosti správce daně vykonávat správu daní ve věci, které se daná povinnost týká. Z toho vyplývá, že příslušným správcem daně k uložení pokuty je v tomto případě ten správce daně, který jejím prostřednictvím vynucuje určitou povinnost při správě daní. Pokud tedy půjde o porušení povinnosti a její následné vynucování v souvislosti s výkonem vybrané působnosti finančního úřadu, bude automaticky dána příslušnost tohoto úřadu i k uložení této pokuty (stejně jako k vydání výzvy ke splnění povinnosti, která musí uložení této pokuty předcházet).
- Pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy podle § 247a daňového řádu, která postihuje nesplnění oznamovací nebo evidenční povinnosti stanovené daňovým zákonem nebo správcem daně, resp. nedodržení povinné elektronické formy podání. V případě této pokuty je příslušným k jejímu uložení obecně místně příslušný správce daně podle § 13 daňového řádu, přičemž v tomto ohledu se nenavrhuje speciální úprava. Finanční úřad, který není obecně místně příslušný, tak v případech, kdy bude vykonávat vybranou působnost, nebude současně příslušný k uložení pokuty podle § 247a daňového řádu. Zjištění ohledně spáchaných správních deliktů budou nicméně předána orgánu, který je obecně místně příslušný, a to v souladu se zásadou oficiality (srov. § 9 odst. 2 daňového řádu).

V případě jiných sankcí za platební delikty (např. penále, úrok z prodlení či pokuta za opožděné tvrzení daně) jde o sankce, které jsou svázané s tvrzením či úhradou daně, tj. je na místě, aby příslušným k jejich ukládání, resp. správě (s ohledem na to, že zpravidla vznikají ze zákona) byl ten finanční úřad, který vede nalézací řízení jako celek, resp. řízení při placení daní. Příslušnost jiného finančního úřadu vykonávajícího vybranou působnost zde není nezbytná, resp. žádoucí; proto se ani zde nenavrhuje speciální pravidlo, které by upravilo odchylku od stávající úpravy.

K bodu 4 (§ 12 odst. 3)

Vybranou působnost podle navrženého § 10 odst. 4 zákona o Finanční správě ČR budou finanční úřady vykonávat na celém území České republiky. V praxi se tak výkon vybrané působnosti jednotlivých finančních úřadů bude překrývat, neboť obecná pravidla pro určení místní příslušnosti budou ve vztahu k výkonu vybrané působnosti svědčit všem finančním úřadům současně. V případě správy daní půjde o obecné určení místní příslušnosti podle § 13 odst. 1 daňového řádu, která se řídí

- u fyzické osoby jejím místem pobytu, kterým se pro účely správy daní rozumí adresa místa trvalého pobytu občana České republiky, nebo adresa hlášeného místa pobytu cizince, a nelze-li takto místo pobytu fyzické osoby určit, rozumí se jím místo na území České republiky, kde se fyzická osoba převážně zdržuje,
- u právnické osoby jejím sídlem, kterým se pro účely správy daní rozumí adresa, pod kterou je právnická osoba zapsaná v obchodním rejstříku nebo obdobném veřejném rejstříku, nebo adresa, kde právnická osoba sídlí skutečně, pokud se tato osoba do těchto rejstříků nezapisuje.

Obecně platí, že působnost, resp. pravomoc správního orgánu může být koncipována jako *výlučná*, nebo jako *sdílená* s jinými správními orgány. V případě, že se jedná o sdílenou působnost, musí být buď samotným charakterem dané působnosti, anebo pomocí navazujících kompetenčních a procesních mechanismů zajištěno, že v konkrétním případě nedojde ke kolizi místní příslušnosti v podobě nežádoucího výkonu působnosti dvěma správními orgány současně. V daném ohledu je tak třeba rozlišovat dvě kategorie působností, v jejichž případě může být dán jejich sdílený charakter:

- **sdílená působnost „výlučná“** – v tomto případě se jedná o působnost, kterou v obecné právní rovině disponuje více správních orgánů, avšak v konkrétním případě ji může v daném místě a čase vykonávat pouze jeden správní orgán. V takovém případě jsou nadále formálně věcně i místně příslušné všechny kompetentní orgány, avšak jeden z nich tím, že v konkrétním případě výkon kompetence reálně zahájí, znemožní její výkon jinými správními orgány. Typicky se bude jednat o agendy vykonávané v rámci řízení (daňového či správního) nebo v úzkém vztahu k němu.
- **sdílená působnost „souběžová“** – v tomto případě se jedná o působnost, kterou nejen že disponuje více správních orgánů, ale navíc ji tyto správní orgány mohou vykonávat i současně. Uvedený charakter je zpravidla dán specifickou povahou dané agendy, která není vykonávána v rámci řízení a při jejím výkonu jedním správním orgánem nevzniká *překážka litispendence*, resp. *překážka věci rozhodnuté*. Typicky se bude jednat o agendy zjišťování informací či vyhledávání důkazních prostředků.

V mezích navrženého okruhu vybrané působnosti finančních úřadů podle § 10 odst. 4 zákona o Finanční správě ČR bude patřit provádění kontrolních postupů, tj. zejména postupu k odstranění pochybností a daňové kontroly mezi sdílené působnosti výlučné, neboť tyto postupy lze provádět pouze, pokud je současně vedeno řízení, přičemž je v konkrétní věci v daný okamžik může provádět pouze jeden správce daně. Naopak provádění vyhledávací činnosti včetně místního šetření spadá do kategorie sdílených působností souběžových, neboť ve vztahu ke konkrétnímu subjektu mohou být tyto postupy vykonávány více správci daně současně nezávisle na sobě.

V této souvislosti je třeba zmínit pojem „*příslušný správní orgán*“ (resp. „*příslušný správce daně*“, popřípadě „*příslušný finanční úřad*“), který je v právních předpisech hojně používán. Tento pojem odkazuje na orgán, který disponuje věcnou a místní příslušností k výkonu veřejné moci v konkrétním případě, čímž zajišťuje, že výkon veřejné moci v daném případě se pohybuje v mezích věcné a územní působnosti daného správního orgánu. Nicméně pokud je v konkrétním případě odkazováno na příslušný správní orgán v uvedeném smyslu, nemusí takový odkaz ještě znamenat vydělení jednoho unikátního správního orgánu, který disponuje možností vykonávat veřejnou moc v daném případě. Právě v případě sdílených působností je kritérium formálně-právně určené příslušnosti *stricto sensu* pro určení kompetentního orgánu nedostatečné. Fakticky tak při tomto určení musí přistoupit ještě kritérium toho, který správní orgán v dané věci předmětnou agendu skutečně vykonává, ať již se jedná o sdílenou působnost výlučnou, kdy právě faktický výkon agendy jedním správním orgánem vylučuje možnost jejího výkonu orgánem jiným, nebo o působnost souběžovou, kdy agendu může vykonávat více orgánů současně, ačkoliv v daném místě a čase tak činí zpravidla pouze jeden.

Pokud tedy řada ustanovení různých právních předpisů operuje s pojmem „*příslušný správní orgán*“ v souvislosti s určitými instituty, je třeba tento pojem podle povahy daného institutu chápat *largo sensu* i jako pojem odkazující ke správnímu orgánu, který v souladu se svojí obecnou příslušností vykonává veřejnou moc v daném konkrétním případě, v němž je daný institut aplikován. Pokud by tomu tak nebylo, pojem „*příslušný správní orgán*“ by v případě sdílených působností nepřinesl nezaměnitelné určení jednoho konkrétního příslušného orgánu, neboť v takovém případě je příslušných správních orgánů *stricto sensu* více.

V souvislosti s výkonem vybrané působnosti finančního úřadu lze uvést následující příklady aplikace tohoto principu:

- § 35 daňového řádu upravující zachování lhůt v případě, že je úkon relevantním způsobem směřován vůči „*věcně a místně příslušnému správci daně*“ – příslušným správcem daně zde bude ten, který na základě příslušnosti k výkonu sdílené působnosti skutečně vykonává správu daní v konkrétní věci, které se daný úkon týká,
- § 64 odst. 1 daňového řádu, podle něhož spis při správě *daní* „*vede příslušný správce daně*“ – tím bude ten správce daně, který na základě obecné příslušnosti k výkonu sdílené působnosti skutečně vykonává správu daní v konkrétní věci, ve vztahu k níž je pak veden spis, popřípadě jeho příslušná část,
- § 73 odst. 1 daňového řádu, podle něhož se podání „*činí u příslušného správce daně*“ – tím je v případě sdílené působnosti opět správce daně, který vykonává správu daní v konkrétní věci, které se dané podání týká,
- § 75 daňového řádu, který upravuje postoupení podání v případě, že správce daně není příslušný vést řízení ve věci, které se podání týká – rozhodující zde v případě sdílené působnosti bude zúžení příslušnosti konkrétního správce daně tím, že jiný konkrétní správce daně již začal působnost v konkrétní věci vykonávat.

V určitých případech při správě daní nicméně může být výklad pojmu „*příslušný správce daně*“ odlišný, a to podle kontextu jeho použití. Lze uvést tyto příklady:

- § 237 odst. 3 daňového řádu, podle něhož může poplatník podat stížnost na postup plátce daně, a to „*správci daně, který je tomuto plátcovi daně místně příslušný*“. Zde se bude jednat o správce daně, který je příslušný na základě obecné místní příslušnosti podle § 13 odst. 1 daňového řádu, na kterou je zde implicitně odkazováno,
- § 239a odst. 4, § 239b odst. 3 a § 240b odst. 3 daňového řádu, které předpokládají, že v určitých případech souvisejících s přechodem daňové povinnosti fyzické či právnické osoby zůstane zachována příslušnost správce daně, který danou povinnost spravoval dosud – v tomto případě bude u sdílených působností třeba rozumět dosud příslušným správcem daně každého správce daně, který v rozhodný okamžik danou povinnost mohl spravovat jako místně příslušný, popř. ji fakticky spravoval (tato ustanovení je třeba chápat tak, že pro určení místní příslušnosti správce daně bude nadále rozhodný stav určení místní příslušnosti k rozhodnému okamžiku).

Existence sdílených působností přirozeně vyvolává otázku kolize místní příslušnosti správních orgánů. Ta je při správě daní řešena ustanovením § 14 odst. 1 daňového řádu. Podle tohoto ustanovení platí, že je-li v téže věci místně příslušných několik správců daně, řízení provede ten z nich, u kterého bylo řízení zahájeno nejdříve, pokud se místně příslušní správci daně nedohodnou jinak; ostatní správci daně řízení nezahájí, popřípadě zahájené řízení zastaví. Toto pravidlo nicméně řeší toliko kolizi při vedení řízení, nikoliv kolizi při provádění jiných postupů, mezi které patří postupy tvořící navrhovanou vybranou působnost finančních úřadů. V případě sdílené působnosti souběžové, tj. v daném případě působnosti k provádění vyhledávací činnosti, nemůže kolize z povahy věci vzniknout. V případě kontrolních postupů (zejména postupu k odstranění pochybností a daňové kontroly), tj. postupů, které samy o sobě nejsou řízením (ačkoli jsou zpravidla v rámci řízení vykonávány) a na které nebude ustanovení § 14 daňového řádu dopadat, je však nezbytné stanovit kolizní pravidlo obdobné § 14 daňového řádu, neboť se v jejich případě jedná o výkon sdílených působností výlučných. Toto speciální pravidlo by mělo být normováno v zákoně o Finanční správě ČR, konkrétně v navrženém § 12 odst. 3, neboť se uplatní toliko v souvislosti s výkonem vybrané působnosti finančních úřadů.

Obecně platí, že právě pomocí pravidla o zamezení kolize při výkonu sdílených působností správních orgánů je po legislativní stránce dosaženo rozdílu mezi sdílenou působností výlučnou a souběžovou. Samotné legislativní vyjádření sdílené působnosti totiž mezi těmito

dvěma případy nerozlišuje, neboť pouze stanoví kompetenci více správních orgánů k výkonu určité agendy v rámci vymezené územní působnosti. Není-li stanoveno jinak nebo nevyplývá-li opak z logiky věci či povahy určitého institutu, je takto stanovená sdílená působnost vždy souběžová. Teprve normování kolizního pravidla, které zajistí, že v konkrétním případě bude daná působnost vykonávána vždy pouze jedním orgánem z okruhu formálně příslušných, vtiskne dané sdílené působnosti výlučný charakter.

V praxi tak bude v případě vybrané působnosti finančních úřadů dána následující hierarchie právních norem: (i) pravidla v ustanoveních § 8 odst. 2 věty druhé a § 10 odst. 4 zákona o Finanční správě ČR vymezí věcnou a místní příslušnost všech finančních úřadů k výkonu vybraných sdílených působností, a to primárně v souběžovém charakteru; (ii) úprava v § 12 odst. 3 zákona o Finanční správě ČR z této množiny vyjme provádění kontrolních postupů při správě daní (zejména postupu k odstranění pochybností a daňové kontroly) a učiní je sdílenými výlučnými působnostmi; provádění zbylých postupů, které tvoří vybranou působnost finančních úřadů (tj. vyhledávací činnost včetně místního šetření), zůstane v charakteru sdílené působnosti souběžové. Pokud by součástí vybrané působnosti finančních úřadů hypoteticky bylo i vedení řízení při správě daní, aplikovalo by se kromě uvedených pravidel též kolizní ustanovení § 14 odst. 1 daňového řádu.

Lze tedy shrnout, že vyhledávací činnost a kontrolní postupy při správě daní bude moci provést kterýkoliv finanční úřad. V případě postupu k odstranění pochybností a daňové kontroly tím, že jeden z finančních úřadů začne tyto postupy provádět, bude na základě kolizního pravidla pro danou věc omezena kompetence ostatních finančních úřadů.

Součástí kolizního pravidla nicméně – na rozdíl od § 14 odst. 1 daňového řádu, resp. § 11 odst. 2 správního řádu – není možnost *dohody správců daně* (finančních úřadů) odlišným způsobem. Případná změna správce daně v průběhu provádění kontrolního postupu bude realizována prostřednictvím využití standardního institutu dožádání podle daňového řádu, přičemž by se mělo jednat spíše o výjimečné situace. Není tedy třeba v tomto ohledu normovat speciální pravidlo upravující dohodu správců daně.

Pravomoc Odvolacího finančního ředitelství rozhodovat spory o místní příslušnosti není navrženým ustanovením dotčena. Ustanovení § 14 odst. 2 daňového řádu se i v tomto případě uplatní.

K bodu 5 (§ 13 odst. 4)

Navrhuje se speciální úprava ve věci *seznámení se daňového subjektu s obsahem spisu při správě daní* v rámci výkonu vybrané působnosti finančního úřadu. Podle ustanovení § 64 odst. 1 daňového řádu se písemnosti týkající se práv a povinností daňového subjektu zakládají do spisu, který vede příslušný správce daně. Podle § 66 odst. 1 daňového řádu je daňový subjekt oprávněn u správce daně nahlédnout do částí spisu týkajících se jeho práv a povinností, které označí, s výjimkou části vyhledávací. Písemnost založená ve spise obecně může mít jak listinnou, tak elektronickou podobu.

Příslušným správcem daně, který vede spis, je obecně správce daně (finanční úřad), který je místně příslušný k vedení řízení, resp. k provádění postupů v souladu s vymezením místní příslušnosti při správě daní v § 13 daňového řádu. V případě výkonu vybrané působnosti finančního úřadu jako výkonu sdílené působnosti bude nicméně k vedení spisu, resp. jeho příslušné části příslušný ten finanční úřad, který v konkrétním případě vybranou působnost skutečně vykonává (provádí daný úkon či postup). Pokud je tedy k vedení nalézacího řízení při správě daní v konkrétním případě místně příslušný např. Finanční úřad pro hlavní město Prahu, zatímco daňovou kontrolu v rámci výkonu celorepublikové vybrané působnosti bude provádět Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, bude spis v dané věci jako celek veden Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, ale jeho příslušná část („kontrolní spis“) bude až do ukončení daňové kontroly vedena Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj. Následně bude věc včetně příslušné části spisu předána Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu. Tento postup platí v případě výkonu sdílených působností výlučných; naopak v případě výkonu sdílených působností souběžových, kdy finanční úřady mohou tyto

působnosti vykonávat nezávisle na sobě, bude každým z nich veden samostatný spis nebo jeho příslušná část.

Stav, kdy vybranou působnost může vykonávat kterýkoliv finanční úřad, by ovšem v praxi mohl znamenat určité zhoršení postavení osob zúčastněných na správě daní. Náklady těchto osob spojené se samotným výkonem dané působnosti lze minimalizovat či zcela eliminovat aplikací základních zásad správy daní, konkrétně zásady hospodárnosti a zásady vstřícnosti vůči osobám zúčastněným na správě daní. V konkrétní rovině může těchto výsledků Finanční správa České republiky dosáhnout tím, že při volbě místa výkonu vybrané působnosti bude vzato v úvahu místo pobytu či sídlo daňového subjektu.

Specifickou otázkou je nicméně problematika nahlížení do spisu, jehož část bude po dobu výkonu vybrané působnosti vedena finančním úřadem, který není místně příslušný podle § 13 daňového řádu a který nevede spis pro dané řízení jako celek. Tato skutečnost by mohla vést k zatížení daňového subjektu či jeho zástupce, popř. ke komplikaci uplatnění jeho procesních práv. Z tohoto důvodu se navrhuje doplnit do § 13 zákona o Finanční správě ČR, které již dnes upravuje zvláštní pravidla o nahlížení do spisu při správě daní, ustanovení, která významným způsobem rozšíří možnost seznámit se s písemnostmi, které jsou součástí spisu.

Především se navrhuje, aby vybrané písemnosti, které se zakládají do spisu v souvislosti s výkonem vybrané působnosti, byly daňovému subjektu zpřístupněny a aby se s nimi mohl seznámit i u finančního úřadu, který je obecně místně příslušný podle § 13 daňového řádu, ačkoli vybranou působnost v dané chvíli nevykonává. Písemnosti, které jsou v navrženém odstavci vyjmenovány, budou daňovému subjektu zprostředkovány, aniž by daňový subjekt nahlížel do spisu ve smyslu § 66 daňového řádu. Materiálně bude ale dosaženo stejného účinku jako při nahlížení do spisu – daňový subjekt se seznámí s obsahem písemností. Vzhledem ke skutečnosti, že se nejedná o nahlížení do spisu ve smyslu § 66 daňového řádu, zákon výslovně vylučuje možnost seznámit se s obsahem vyhledávací části spisu, stejně jako to činí daňový řád v § 66 odst. 1.

Zákon taxativně vyjmenovává, kterých písemností se zpřístupnění u obecně příslušného správce daně týká. Nelze po správci daně z důvodu proporcionality a hospodárnosti požadovat, aby zpřístupňoval veškeré písemnosti. Proto ustanovení cílí pouze na ty písemnosti, které v elektronické formě obdržel (typicky od osoby zúčastněné na správě daní – ať již od daňového subjektu, jeho zástupce či od třetí osoby), anebo ty, které sám vyprodukoval. Lze předpokládat, že suma těchto písemností je značná, a to i s ohledem na stále se rozšiřující okruh podání, která jsou vůči správci daně činěna obligatorně v elektronické formě (srov. např. § 72 odst. 4 daňového řádu nebo § 101a zákona o dani z přidané hodnoty). Věcný rozsah zpřístupňovaných písemností je definován rozsahem vybrané působnosti. Zpřístupněny budou ty písemnosti, které jsou do spisu zakládány právě v souvislosti s výkonem vybrané působnosti.

Zpřístupňované písemnosti je možné rozdělit do dvou skupin. První skupinu tvoří podání směřující od osob zúčastněných na správě daní ke správci daně, která jsou učiněna elektronicky. Podáním učiněným elektronicky je v tomto ohledu i tzv. e tiskopis, jako úkon učiněný vůči správci daně elektronicky bez uznávaného elektronického podpisu nebo za použití jiných přenosových technik, které je správce daně způsobilý přijmout, pokud je následně v zákonem stanovené lhůtě potvrzen nebo opakován některým způsobem aprobovaným daňovým řádem (srov. § 71 odst. 3 daňového řádu). Podání je učiněno elektronicky též tehdy, pokud jej subjekt učiní prostřednictvím technického nosiče dat (CD, flash-disk), který obsahuje příslušný soubor ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně. Druhou skupinu tvoří písemnosti vznikající při vlastní činnosti správce daně. Úřední záznam, protokol, zprávu o daňové kontrole nebo rozhodnutí (například výzva k odstranění pochybností podle § 89 odst. 1 daňového řádu) správce daně daňovému subjektu zpřístupní bez ohledu na to, v jaké podobě byly vytvořeny (listinné nebo elektronické). Jiné písemnosti vyprodukované správcem daně (zejména neformální přípisy a vyznění), budou

daňovému subjektu zprostředkovány, pouze pokud byly správcem daně daňovému subjektu nebo třetí osobě doručeny elektronicky (viz § 39 odst. 1 daňového řádu).

Právo seznámit se s obsahem písemností se vztahuje pouze na písemnosti vznikající při výkonu vybrané působnosti a v této souvislosti zakládané do spisu. Vzhledem k tomu, že vybraná působnost je vymezena návrhem zákona (viz navržený § 10 odst. 4 zákona o Finanční správě ČR), nárok daňového subjektu na seznámení se s obsahem písemností se nevztahuje na písemnosti, které byly založeny do spisu v rámci vyhledávací činnosti a kontrolních postupů správce daně před tím, než byl v zákoně pojem vybraná působnost vymezen. Písemnosti založené do spisu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nemusí být daňovému subjektu u obecně příslušného správce daně zpřístupněny. Právo seznámit se s obsahem písemností se rovněž nebude nutně vztahovat na veškeré písemnosti založené do spisu v souvislosti s výkonem vyhledávací činnosti, neboť ta se nemusí týkat konkrétního řízení (a obecně místně příslušnému finančnímu úřadu nemusí být ani známo, že jiný finanční úřad vyhledávací činnost tohoto druhu provádí, což souvisí s výše uvedeným souběžovým charakterem této působnosti).

Pokud jde o ostatní písemnosti, které se zakládají do spisu v souvislosti s výkonem vybrané působnosti, a současně na ně nedopadá povinnost zpřístupnit je daňovému subjektu podle navrženého ustanovení § 13 odst. 4 zákona o Finanční správě ČR, nadále přetrvává možnost nahlížet do spisu u finančního úřadu, který příslušnou část spisu aktuálně vede. Dále je ze strany orgánů finanční správy umožňováno též do spisu v přiměřeném rozsahu „nahlédnout“ *korespondenční formou*, byť za cenu jisté časové prodlevy. Tuto možnost lze samozřejmě využít i v případě písemností, které budou podle navrženého ustanovení § 13 odst. 4 zákona o Finanční správě ČR obligatorně zpřístupňovány.

Možnost korespondenčního „nahlížení“ vyplývá z práva daňového subjektu, aby na jeho žádost správce daně pořídil ze spisu doslovné opisy, kopie, výpisy nebo potvrzení o skutečnostech ve spisu obsažených a vydal je daňovému subjektu (viz § 67 odst. 3 daňového řádu). Ačkoliv toto právo lze realizovat pouze v rozsahu části spisu, do které lze nahlížet, není realizace tohoto práva nedílně spojena se samotným nahlížením do spisu, jak dovodila i judikatura (viz rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 45 Af 15/2012-29 ze dne 28. března 2013). Ta současně konstatovala, že *„toto právo nicméně není neomezené. V první řadě je třeba i v takovém případě počítat s tím, že vydání takových listin je zpoplatněno dle zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích. Nadto je i toto právo omezeno základními zásadami daňového řízení, a to zásadou vzájemné spolupráce správce daně a daňových subjektů ... a zejména pak zásadou hospodárnosti řízení, podle níž správce daně postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady ... a to ani samotnému správci daně. Z těchto zásad je třeba učinit závěr, že tam, kde by zaslání listin z daňového spisu bylo neúměrně nákladné, nelze právo na pořízení doslovných opisů, kopií, výpisů nebo potvrzení o skutečnostech ve spise obsažených realizovat absenčním způsobem, ale v souladu se zásadou spolupráce je správce daně oprávněn po daňovém subjektu vyžalovat osobní součinnost.“* Tyto závěry jsou již dnes zavedenou správní praxí orgánů finanční správy zohledňovány a bude tomu tak nadále i po přijetí navržené právní úpravy.

Lze tedy shrnout, že okruh písemností, které budou pro daňový subjekt či jeho zástupce k dispozici buď zpřístupněním podle navrženého ustanovení, nebo distanční formou, bude značný, resp. pro drtivou většinu daňových subjektů či jejich zástupců zcela postačující.

Současně je třeba zmínit vztah písemností, které se zakládají do spisu v souvislosti s výkonem vybrané působnosti, k institutu daňové informační schránky. Pomocí daňové informační schránky má daňový subjekt možnost se seznámit s vybranými písemnostmi podobně, jako při nahlížení do spisu. O nahlížení do spisu se však v pravém slova smyslu nejedná, resp. touto formou ani nelze nahlížení do spisu plně suplovat, neboť daňová informační schránka neobsahuje veškeré písemnosti, které jsou součástí spisu. Zejména zde existují kapacitní omezení. Část písemností, které se zakládají do spisu v souvislosti

s výkonem vybrané působnosti, tak sice obecně bude moci být zpřístupněna pomocí daňové informační schránky, avšak nebude se automaticky jednat o veškeré předmětné písemnosti.

K bodu 6 (§ 13b)

Specifické řešení ve vztahu k výkonu vybrané působnosti finančních úřadů je třeba přijmout též ve vztahu k úpravě *účinnosti plných mocí* vůči správci daně.

Podle § 28 odst. 1 daňového řádu je zmocnitel povinen vymezit rozsah zmocnění tak, aby bylo zřejmé, k jakým úkonům, řízením nebo jiným postupům se plná moc vztahuje, přičemž podle § 27 odst. 2 daňového řádu je plná moc vůči správci daně účinná od okamžiku jejího uplatnění u tohoto správce daně. Současně platí, že pokud si zmocnitel zvolí nového zmocněnce, okamžikem uplatnění nové plné moci u správce daně vypověděl plnou moc dosavadnímu zmocněnci v rozsahu, ve kterém byla udělena plná moc novému zmocněnci. V praxi přitom dochází běžně k případům, kdy formálně neomezený rozsah generální plné moci je daňovým subjektem fakticky zúžen tím, že plná moc je uplatněna pouze u jednoho správce daně, který je ve vztahu k daňovému subjektu příslušný k výkonu správy daní pouze v některých případech (typicky ke správě daně z nemovitých věcí). Současně je další generální plná moc uplatněna u jiného správce daně, který je ve vztahu k daňovému subjektu příslušný ke správě jiné daně (např. daně z příjmů).

V souvislosti s výkonem vybrané působnosti jiným finančním úřadem než obecně místně příslušným, je třeba zajistit kontinuitu zastoupení daňového subjektu ve věci, ke které se tento výkon vybrané působnosti vztahuje (ať už je plná moc pojata jako generální, nebo i přes omezení dopadá na postupy, které jsou součástí vybrané působnosti). Inspirací zde může být institut dožádání, v jehož případě daňový řád v § 27 odst. 3 stanoví, že plná moc je účinná i vůči jinému správci daně, který v dané věci provádí úkony na základě dožádání. Toto pravidlo tak zajišťuje, že i v případě dožádání bude daňový subjekt nadále zastoupen stejným zástupcem, jako v případě, že v dané věci koná správce daně, který je obecně místně příslušný a u něhož byla pro danou věc plná moc uplatněna. I v případě, že u dožádaného správce daně byla uplatněna jiná plná moc, představuje pravidlo § 27 odst. 3 daňového řádu speciální úpravu a plná moc uplatněná u dožádaného správce daně se v případě dožádání nepoužije.

Obdobné řešení je na místě použít i v případě výkonu vybrané působnosti finančního úřadu. V nově navrženém ustanovení § 13b zákona o Finanční správě ČR se navrhuje stanovit pravidlo, podle něhož plná moc vztahující se k vybrané působnosti uplatněná u finančního úřadu příslušného k vydání rozhodnutí ve věci, o které se vede řízení, kterého se vybraná působnost týká, je účinná i vůči jinému finančnímu úřadu, který vykonává tuto vybranou působnost. Podobně jako v případě navržené speciální úpravy nahlížení do spisu je finanční úřad, u něhož byla plná moc uplatněna, definován jako „*finanční úřad příslušný k vydání rozhodnutí ve věci, o které se vede řízení, kterého se vybraná působnost týká*“, neboť předmětné pravidlo se z povahy věci neuplatní tam, kde je prováděna vyhledávací činnost bez vztahu ke konkrétnímu řízení (zde navíc zpravidla ani nelze předpokládat interakci mezi správcem daně a zástupcem daňového subjektu).

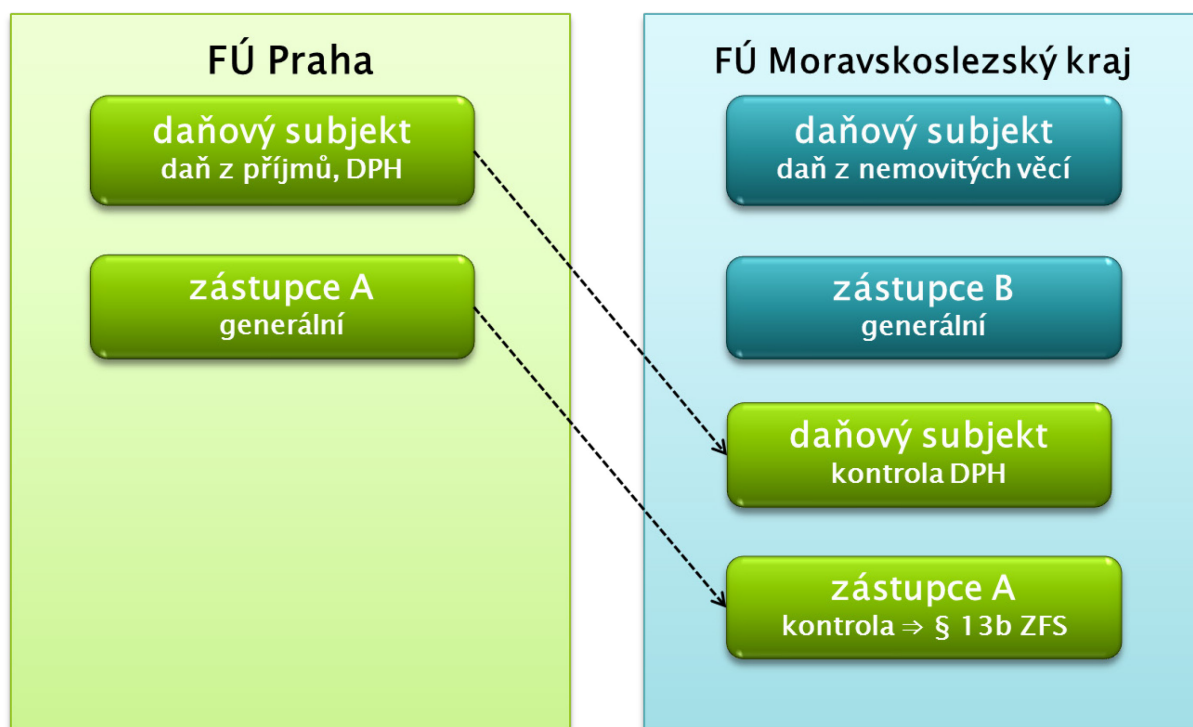
Kontinuitu zastoupení ve vztahu k vybrané působnosti lze ilustrovat na níže uvedeném příkladu 1. Odlišná situace naopak nastane v případě, že daňový subjekt není u obecně místně příslušného finančního úřadu vůbec zastoupen (příklad 2).

Příklad 1

- Obecně místně příslušným finančním úřadem pro daňový subjekt je Finanční úřad pro hlavní město Prahu.
- Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj je místně příslušný ke správě daně z nemovitých věcí daňového subjektu.
- Daňový subjekt uplatnil u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu generální plnou moc zástupci A.

- Současně uplatnil generální plnou moc zástupci B u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj.
- Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj zahájil u daňového subjektu daňovou kontrolu daně z přidané hodnoty jako výkon vybrané působnosti.
- Na základě navrženého pravidla § 13b zákona o Finanční správě ČR bude v souvislosti s prováděním daňové kontroly vůči Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj účinná plná moc zástupci A.

Plné moci – příklad 1

Příklad 2

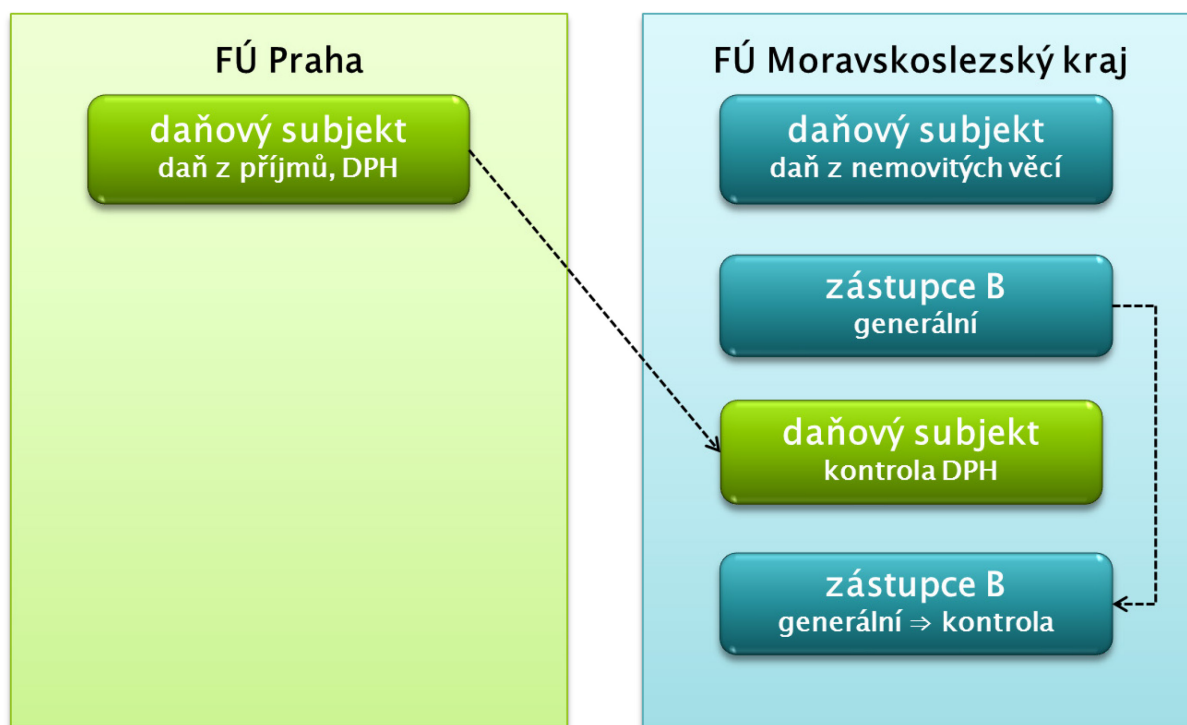
- Obecně místně příslušným finančním úřadem pro daňový subjekt je Finanční úřad pro hlavní město Prahu.
- Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj je místně příslušný ke správě daně z nemovitých věcí daňového subjektu.
- Daňový subjekt neuplatnil u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu žádnou plnou moc, tj. není zastoupen.
- Současně uplatnil generální plnou moc zástupci B u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj.
- Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj zahájil u daňového subjektu daňovou kontrolu daně z přidané hodnoty jako výkon vybrané působnosti.
- Vzhledem k tomu, že navržené pravidlo § 13b zákona o Finanční správě ČR je postaveno pouze na zachování kontinuity zastoupení v dané věci, v případě, že daňový subjekt není před Finančním úřadem pro hlavní město Prahu zastoupen, bude v souvislosti s prováděním daňové kontroly vůči Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj účinná plná moc zástupci B.

Současně je třeba poznamenat, že (jak bylo uvedeno výše) daňový řád stojí na principu úplné či částečné konzumace dřívější plné moci uplatněné daňovým subjektem jeho plnou

mocí uplatněnou později, a to v rozsahu, v jakém se plné moci překrývají. Zavedení vybrané působnosti finančních úřadů jako sdílené působnosti by fakticky mohlo vést k situacím, kdy je více plných mocí současně uplatněno u příslušného správce daně v téže věci. Následkem by mohly být nechtěné plné nebo částečné konzumace plných mocí (často aniž to daňový subjekt zamýšlel). Tento negativní efekt by ovšem měl být navrženým pravidlem § 13b zákona o Finanční správě ČR eliminován, resp. mělo by se v daném případě jednat o obdobnou situaci jako v případě dožádání.

Konečně je třeba zdůraznit, že navržená úprava samozřejmě nijak nebrání daňovému subjektu, aby novým projevem vůle uspořádal stav či poměr jím udělených plných mocí jinak, neboť navržené ustanovení § 13b zákona o Finanční správě ČR není (stejně jako ustanovení § 27 odst. 3 daňového řádu ve vztahu k dožádání) ustanovením kogentním. Obě uvedená ustanovení tak představují pouze obecné pravidlo pro řešení daných situací v případě, že daňový subjekt neprojeví zvlášť svoji vůli. V opačném případě mu ale v modifikaci zastoupení či jeho vyloučení nic nebrání. Vhodně formulovanou novou plnou moc přitom může daňový subjekt uplatnit jak u finančního úřadu obecně místně příslušného, tak u toho, který vykonává vybranou působnost.

Plné moci – příklad 2

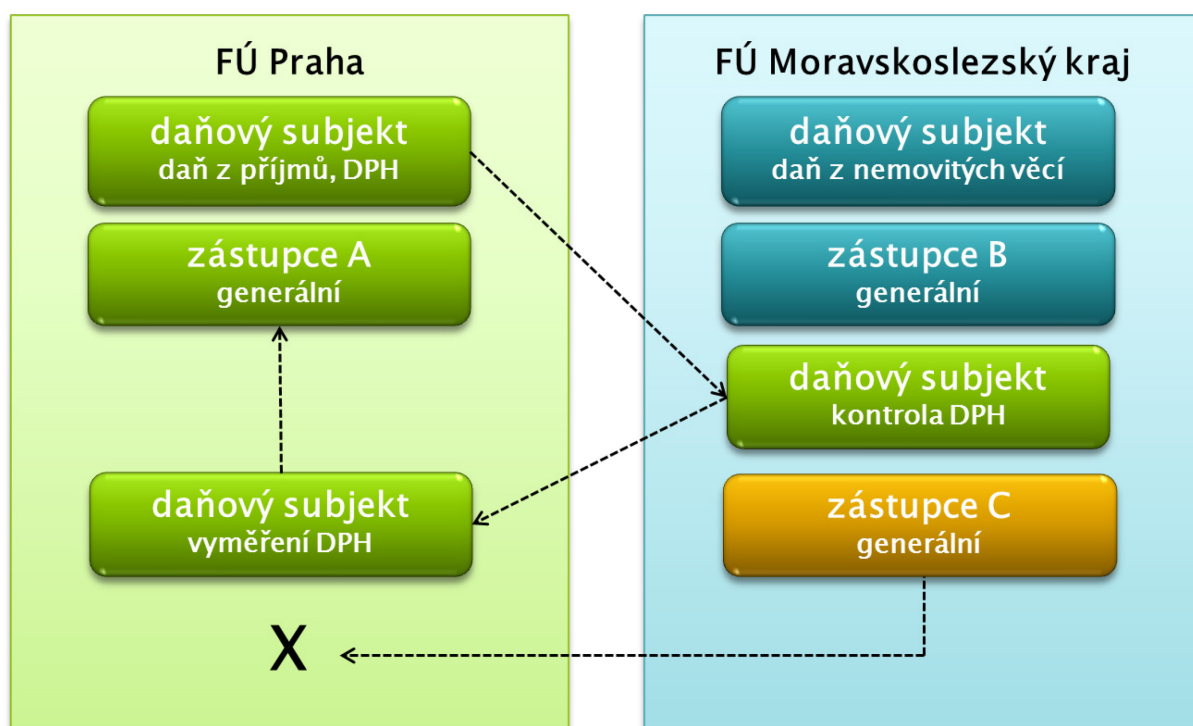
Příklad 3

- Obecně místně příslušným finančním úřadem pro daňový subjekt je Finanční úřad pro hlavní město Prahu.
- Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj je místně příslušný ke správě daně z nemovitých věcí daňového subjektu.
- Daňový subjekt uplatnil u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu generální plnou moc zástupci A.
- Současně uplatnil generální plnou moc zástupci B u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj.
- Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj zahájil u daňového subjektu daňovou

kontrolu daně z přidané hodnoty jako výkon vybrané působnosti.

- Daňový subjekt uplatnil u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj generální plnou moc zástupci C.
- Vzhledem k přednosti projevu vůle daňového subjektu bude v souvislosti s prováděním předmětné daňové kontroly vůči Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj účinná plná moc zástupci C. Tato plná moc ale nebude účinná vůči Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, ani vůči jiným finančním úřadům, neboť u nich nebyla uplatněna.

Plné moci – příklad 3

K bodu 7 (§ 14 odst. 2)

Tato zpřesňující úprava reaguje na skutečnost, že podle § 1 odst. 4 zákona o Finanční správě ČR je Generální finanční ředitelství jedinou účetní jednotkou pro celou soustavu orgánů finanční správy, přičemž Odvolací finanční ředitelství a finanční úřady jsou v pracovněprávních vztazích jeho vnitřními organizačními jednotkami. Ustanovení § 14 odst. 2 zákona stanoví specifický režim pro služební vztahy státních zaměstnanců v orgánech finanční správy, v nichž právně jedná příslušný služební orgán. Tato úprava reaguje na obecnou úpravu zákona o státní službě. Současně je však v tomto ustanovení nevhodně uvedeno, že příslušný služební orgán jedná také „v pracovněprávních vztazích ostatních zaměstnanců“, tj. i ve věcech, které se neřídí režimem zákona o státní službě. To však neodpovídá obecnému pravidlu § 1 odst. 4 zákona o Finanční správě ČR, podle něhož by v těchto věcech mělo jednat Generální finanční ředitelství. Navrhuje se proto příslušnou část ustanovení § 14 odst. 2 zákona o Finanční správě ČR vypustit.

K bodu 8 (§ 16a)

Navrhuje se, aby zaměstnanci v orgánech finanční správy náležela náhrada skutečně vzniklých nákladů na právní zastoupení, pokud tyto náklady vznikly pro plnění jeho služebních úkolů.

U zaměstnanců v orgánech finanční správy je třeba řešit poskytování úhrady výdajů za právní pomoc zejména v případě jejich napadení či křivého obvinění z trestného činu, a to pro plnění jejich služebních úkolů (tj. nikoliv v průběhu tohoto plnění ale až následně v přímé souvislosti s ním). Zcela totiž zůstává nezabezpečena kvalifikovaná právní pomoc napadeným zaměstnancům v rámci případného nutného advokátního zastoupení. Klientem advokáta musí být přímo napadený zaměstnanec, čímž je dán i způsob úhrady právní pomoci – zastupování je ze strany advokáta přímo dotčeným zaměstnancům zpoplatněno.

Zákonným podkladem pro úhradu těchto výdajů jako náhrady škody, která zaměstnanci vznikla na jeho majetku pro plnění jeho služebních úkolů, není v tomto případě právní úprava stanovená § 124 odst. 3 zákona o státní službě, který otázku náhrady škody upravuje obecně pro všechny státní zaměstnance. Primárním úmyslem pachatele trestného činu křivého obvinění je úmysl přivodit trestní stíhání oběti, poškodit čest a pověst této osoby a případně i dobrou pověst orgánů veřejné moci. Jako sekundární úmysl pachatele by eventuálně bylo možno připustit i útok do majetkové sféry oběti, ale pouze v tom smyslu, aby pachatel zabránil oběti vykonávat její službu a disponovat mzdou. V případě nákladů na právní zastoupení tedy zřejmě nejde o náhradu škody na majetku státního zaměstnance, která mu vznikla pro plnění jeho služebních úkolů.

Navrhuje se, aby tato úprava nebyla promítnuta do zákona o státní službě jako obecné úpravy poměrů státních zaměstnanců, neboť vzhledem k jejímu specifickému charakteru by měla být aplikována pouze tam, kde lze očekávat zvýšený výskyt případů, na které cílí. Navržená úprava by tak měla být normována v jednotlivých speciálních zákonech, které upravují postavení státních zaměstnanců v jednotlivých správních úřadech. Předmětem návrhu je tak zavedení uvedené úpravy pro státní zaměstnance v orgánech finanční správy, v jejichž případech může ve větší míře potencionálně hrozit napadení či křivé obvinění z trestného činu s ohledem na charakter úkolů, které při své službě plní. Typickým příkladem je výkon kontrolních pravomocí, a to především s ohledem na kontrolu subjektů, které provádějí rozsáhlé daňové úniky a jejichž snaha zabránit odhalení těchto úniků bývá enormní. Tyto subjekty pak vedle dalších postupů k zabránění odhalení daňových úniků používají též postupy, jak znemožnit daňovou kontrolu a následné doměření daně křivým obviněním úřední osoby provádějící daňovou kontrolu z trestného činu.

Navržené ustanovení předpokládá, že náklady na právní zastoupení budou státnímu zaměstnanci nahrazeny, pokud vznikly pro plnění jeho služebních úkolů a současně nebyly nahrazeny třetí osobou z důvodu odpovědnosti za náhradu těchto nákladů. Odpovědnost státu za náhradu nákladů je tak subsidiární, tj. uplatní se pouze v případě, že náklady nebyly státnímu zaměstnanci nahrazeny třetí osobou, které vznikla povinnost je nahradit např. z titulu náhrady škody nebo náhrady nákladů řízení. Rozhodnou skutečností je přitom skutečná úhrada těchto nákladů ze strany třetí osoby, nikoliv pouze existence povinnosti je nahradit jako takové. Současně se stanoví, že náklady na právní zastoupení se nahrazují v obvyklé výši; nelze tedy akceptovat zvýšené náklady, které případně vznikly v důsledku specifické volby státního zaměstnance, jak přistoupit ke strategii svého právního postupu v dané věci.

Navržená úprava vytváří státnímu zaměstnanci nárok na náhradu nákladů v okamžiku, kdy tyto náklady reálně vznikly a současně je relevantním způsobem prokázáno, že vznikly pro plnění jeho služebních úkolů (včetně např. prokázání skutečnosti, že obvinění z trestného činu bylo skutečně křivé). Na straně druhé to však nebrání, aby k náhradě nákladů došlo i dříve např. ve formě zálohy, pokud je pozdější vznik odpovědnosti státu za jejich náhradu vysoce pravděpodobný (tímto způsobem lze ostatně konečnou výši nákladů v některých případech snížit). Takový postup však nelze považovat ze strany státního zaměstnance za nárokový, neboť je ze strany státu pouze aplikací zásady dobrého hospodáře.

K bodu 9 (§ 18 odst. 1 písm. o) a p))

Navrhuje se, aby orgány finanční správy získaly dálkový a nepřetržitý přístup do centrálního registru zbraní, který spravuje Policie České republiky podle zákona č. 119/2002 Sb.,

o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů. Informace ohledně existence vlastnictví zbraní, jejichž majetková hodnota je nezanedbatelná, bude využita zejména při výkonu správy daní, neboť přispívá nejen k zabezpečení cíle správy daní v případě, kdy daňová povinnost není uhrazena dobrovolně, ale snižuje také bezpečnostní riziko u úředních osob, které v aplikační praxi provádějí daňovou exekuci prodejem movitých věcí dlužníka.

Ačkoliv informace z centrálního registru zbraní je podle § 57 odst. 1 písm. a) daňového řádu příslušný správce povinen již dnes poskytnout správci daně na vyžádání (navrženým přístupem tak nedochází k rozšíření okruhu údajů, které se správce daně může dozvědět), tato písemná forma se pro značnou administrativní a ekonomickou zátěž využívá pouze sporadicky.

Dále se navrhuje, aby byl orgánům finanční správy (potažmo orgánům celní správy) umožněn dálkový a nepřetržitý přístup do Rejstříku zástav.

Cílem navrhované změny je umožnit správci daně ještě před započítáním daňové exekuce, nebo v jejím průběhu před sepsáním movitých věcí určitého dlužníka ověřit pomocí přímého přístupu do Rejstříku zástav, zda věci patřící danému dlužníkovi jsou či nejsou zatíženy zástavním právem ve prospěch jiné osoby. Tato informace zabrání nehospodárnému vynaložení finančních prostředků státu na zabavení a následný prodej věcí zatížených zástavním právem ve prospěch jiného věřitele, neboť výtěžek z prodeje by nemohl být použit na úhradu neuhrazené daně, nýbrž by si jej oprávněně nárokoval zajištěný věřitel.

Stávající technické zajištění Rejstříku zástav je sice primárně zaměřeno na vyhledávání zástavních práv podle identifikace předmětu zástavního práva, umožňuje nicméně i získání informací ve vazbě na zástavního dlužníka. I za současného stavu Rejstříku zástav jej lze využít jako významný zdroj informací pro výkon správy daní. Technické uzpůsobení Rejstříku zástav se tak bude týkat toliko zřízení přístupu orgánů finanční a celní správy. Předpokládá se, že vnitřní mechanismy těchto orgánů budou nastaveny tak, aby informaci ohledně zástavního práva mohla získat pouze ta úřední osoba, která dané informace skutečně potřebuje k výkonu své činnosti. Současně bude technicky zajištěno, že nebude možné získat jiné údaje, ke kterým má mít přístup pouze notář.

K bodu 10 (§ 18 odst. 2)

Doplňuje se pravomoc orgánů finanční správy požadovat údaje z evidencí vedených Rejstříkem trestů, tj. jak z evidence trestů, tak z evidence přestupků. Navržený přístup do evidencí bude využit orgány finanční správy při zvýšení efektivity správy daní a v rámci posílení boje s daňovými úniky.

Navrhuje se přitom explicitně stanovit okruh konkrétních působností, resp. institutů, pro jejichž výkon, resp. aplikaci, mají být údaje z evidencí vedených Rejstříkem trestů užity orgánem finanční správy, je-li toto užití nezbytné k realizaci dané působnosti, resp. institutu. Obecně se jedná o vybrané instituty v rámci správy daní, které jsou buď explicitně postaveny na znalosti údajů z předmětných evidencí, nebo pro které jsou tyto údaje klíčovým podkladem pro zákonem předvídanou správní úvahu, vykazující navíc prvek časové naléhavosti, který opravňuje k zavedení přímého přístupu do předmětných evidencí.

Jako první lze uvést nezbytnost posoudit možnost stanovit daň v návaznosti na běh lhůty pro stanovení daně. Orgány finanční správy jsou povinny zjišťovat, zda nebyl spáchán daňový trestný čin, neboť v takovém případě mohou stanovit daň i poté, co již uplynula zákonná lhůta pro její stanovení (srov. § 148 odst. 6 daňového řádu). Od 1. ledna 2015 navíc je trestní stíhání pro daňový trestný čin důvodem pro stavění běhu této lhůty (srov. nový § 148 odst. 4 písm. c) daňového řádu), tj. pro správce daně bude nezbytné identifikovat okamžik skončení trestního stíhání v podobě pravomocného rozhodnutí o spáchání daňového trestného činu. V obou případech je tak nutné postavit běh, popř. skončení běhu lhůty najisto, neboť možnost stanovit daň se od tohoto běhu odvíjí, popř. pravomocně

odsouzení pro daňový trestný čin je důvodem pro to, aby uběhnutí lhůty nebylo v dané věci překážkou pro stanovení daně.

Orgány finanční správy by měly mít nadále pravomoc získat údaje z evidencí vedených Rejstříkem trestů, je-li to nezbytné pro posouzení důvodů pro zajištění daně (§ 167 a násl. daňového řádu, popř. úprava zajištění v jiných daňových zákonech). V konkrétní rovině se především bude jednat o správní úvahu při rozhodování ve věci vydání zajišťovacího příkazu v případě existence odůvodněné obavy, že daň bude v době její vymahatelnosti nedobytná nebo její vybrání bude spojeno se značnými obtížemi – právě údaj o předchozím páčání trestných činů nebo přestupků daňovým subjektem může být významným prvkem odůvodnění předmětné obavy. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že i v evidenci přestupků budou evidovány mimo jiné přestupky proti majetku (např. lehčí formy krádeže či zpronevěry), které mají ze své podstaty potenciální indikační souvislost s případným neplněním daňových povinností.

V případě vydání zajišťovacího příkazu je současně dána silná potřeba rychlého zjištění údajů a následné reakce, nesvázané nadbytečnými administrativními postupy, která posiluje nezbytnost přímého přístupu orgánů finanční správy do předmětných evidencí. Právě institut zajišťovacího příkazu je jedním z klíčových nástrojů boje proti sofistikovaným daňovým únikům zejména v oblasti daně z přidané hodnoty a v oblasti spotřebních daní, které mají často charakter organizovaného zločinu. Rozhodování ve věci vydání zajišťovacího příkazu v těchto případech často probíhá v řádech hodin. Individualizovanou správní úvahu je třeba provést i v případech jiných institutů v rámci zajištění daně, typicky při rozhodování ve věci přijetí dobrovolného ručení k zajištění neuhrazené daně daňového subjektu (srov. § 173 daňového řádu).

Třetím institutem, při jehož aplikaci by měly být využity údaje z evidencí vedených Rejstříkem trestů, je registrace k dani z přidané hodnoty, resp. potřeba údaje využít při posouzení důvodů pro tuto registraci. V souvislosti s tzv. dobrovolnou registrací plátce daně z přidané hodnoty podle § 94a zákona o dani z přidané hodnoty je ze strany správce daně mimo jiné posuzována otázka, zda daný subjekt je schopen, resp. oprávněn, uskutečňovat ekonomickou činnost, při jejímž uskutečňování bude plátcem daně z přidané hodnoty (tj. zde hraje mimo jiné roli případné uložení sankce v podobě zákazu činnosti). Zkoumána by měla být celková „věrohodnost“ dané osoby, což v případě právnických osob znamená i zkoumání věrohodnosti členů statutárního orgánu. Informace z trestního či přestupkového řízení přitom může být významným vodítkem při odhalení tzv. „bílých koní“, kde jako členové statutárních orgánů působí často fyzické osoby s pochybnou minulostí. Splnění těchto podmínek se poté posuzuje po celou dobu trvání registrace. Podle § 106 odst. 2 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty zruší správce daně registraci plátce daně z přidané hodnoty mimo jiné v případě, že plátce závažným způsobem poruší své povinnosti vztahující se ke správě daně, přičemž toto porušení může mít např. intenzitu trestného činu.

Přístup orgánů finanční správy k údajům z evidencí vedených Rejstříkem trestů by měl být striktně vázán na potřebu těchto údajů pro plnění konkrétního úkolu při výkonu působnosti těchto orgánů, tj. nejedná se o bezbřehý přístup do předmětných databází.

Změna by měla být provedena doplněním nového odstavce 2 do stávajícího § 18 zákona o Finanční správě ČR, který obecně upravuje poskytování údajů orgánům finanční správy z veřejných rejstříků a evidencí. Na nový přístup do evidencí budou aplikována obecná ustanovení stávajících odstavců 2 až 6 § 18, tj. zejména bude stanovena povinnost Rejstříku trestů vyhovět žádosti o údaje ze strany orgánů finanční správy a dále bude platit princip poskytování údajů způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup, který učiní získání těchto údajů efektivním a flexibilním a zejména umožní orgánům finanční správy časově pružnou reakci při aplikaci institutů, v souvislosti s nimiž mají být údaje z evidencí vedených Rejstříkem trestů využity.

Současně platí, že při nakládání s předmětnými údaji budou orgány finanční správy zavázány k důslednému respektování povinností, které jim vznikají podle zákona

č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (srov. zejména povinnosti podle § 13 tohoto zákona, směřující k zabezpečení osobních údajů).

K bodu 11 (§ 18 odst. 3)

V souvislosti se zavedením dálkového a nepřetržitého přístupu orgánů finanční správy k údajům z Rejstříku zástav v § 18 odst. 1 je třeba reagovat na skutečnost, že podle platného § 18 odst. 2 (nově 3) zákona o Finanční správě ČR je předmětná forma poskytování údajů bezúplatná. S ohledem na technickou náročnost zřízení tohoto přístupu a s ohledem na skutečnost, že činnost Notářské komory České republiky není financována ze státního rozpočtu (čímž se poskytování údajů z Rejstříku zástav do značné míry vyděluje z okruhu poskytování údajů z jiných registrů a evidencí podle § 18 odst. 1, je třeba umožnit náhradu nákladů spojených se zřízením přístupu do Rejstříku zástav, resp. s průběžným poskytováním údajů z něho). Toto hrazení bude samo o sobě mít podobu paušálně stanovené náhrady hotových výdajů Notářské komory České republiky na základě notářského tarifu. Současně je však třeba vyloučit bezúplatný charakter poskytování údajů v § 18 odst. 3 zákona o Finanční správě ČR, který by vůči úpravě uvedených náhrad představoval speciální normu.

K bodu 12 (§ 18 odst. 6)

Jde o legislativně technickou úpravu spojenou s výše uvedenou změnou zákona.

K čl. XLIV – přechodné ustanovení

V souvislosti se zavedením dálkového a nepřetržitého přístupu orgánů finanční správy k údajům z Rejstříku zástav se navrhuje přechodné ustanovení, které zohlední technickou náročnost zřízení tohoto přístupu tím, že stanoví dostatečnou lhůtu k jeho faktickému zprovoznění. Současně je zohledněna skutečnost, že zřízení uvedeného přístupu je možné až poté, co dojde k úhradě nákladů tohoto zřízení, které paušální částkou stanoví. Pro realizaci uvedeného přístupu se jako vhodný časový prostor jeví šestiměsíční lhůta vázaná na poskytnutí uvedené paušální náhrady ze strany orgánů finanční správy.

K části čtyřicáté třetí - změna zákona o Celní správě České republiky

K čl. XLV

K bodu 1 (§ 4 odst. 1 písm. d))

Ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona o Celní správě ČR upravuje působnost Generálního ředitelství cel jako policejního orgánu, a to odkazem na věcné vymezení působnosti celních orgánů jako policejních orgánů v § 12 odst. 2 písm. d) trestního řádu. Současně je pro tuto působnost zavedena legislativní zkratka „pověřený celní orgán“, která však z povahy věci může být aplikována pouze v mezích zákona o Celní správě ČR.

Roli pověřeného celního orgánu podle dosavadní úpravy plní rovněž celní úřady (viz § 8 odst. 2 písm. b) zákona o Celní správě ČR), jejichž působnost je ve vztahu k úpravě trestního řádu formulována shodně. Jak Generální ředitelství cel, tak celní úřad proto plní roli pověřeného celního orgánu ve vztahu ke shodnému okruhu trestných činů v mezích výčtu uvedeném v § 12 odst. 2 písm. d) trestního řádu, vůči němuž mají postavení speciální úpravy, resp. úpravy implicitně trestním řádem předpokládané. Diferenciace působnosti pověřeného celního orgánu mezi Generální ředitelství cel a celní úřady je v současnosti postavena na kritériu celostátního a mezinárodního významu daného případu. Je-li tento význam dán, plní roli pověřeného celního orgánu Generální ředitelství cel, pokud nikoliv, plní ji místně příslušný celní úřad.

V souladu s věcným řešením, popsáním v obecné části důvodové zprávy, je záměrem navržené novely zákona o Celní správě ČR koncentrovat výkon působnosti pověřeného

celního orgánu na úrovni Generálního ředitelství cel. Působnost celních úřadů jako pověřených celních orgánů proto musí být z ustanovení § 8 odst. 2 zákona vypuštěna. Současně pozbývá smyslu členění kompetence podle kritéria celostátního a mezinárodního významu daného případu. Podstatou navržené změny ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona o Celní správě ČR je proto pouze vypuštění dovětky, který použití tohoto kritéria předpokládal.

S výjimkou ustanovení § 11a zákona o Celní správě ČR nevyžaduje provedení koncentrace výkonu působnosti pověřeného celního orgánu na úrovni Generálního ředitelství cel další zásahy do textu zákona. Vzhledem k tomu, že nadále zůstane zachována legislativní zkratka „pověřený celní orgán“, budou bez dalšího aplikovatelná veškerá další ustanovení zákona, která o pověřeném celním orgánu hovoří; tímto orgánem ve všech případech bude toliko Generální ředitelství cel. Zejména se jedná o ustanovení části šesté, hlavy III zákona o Celní správě ČR, upravující výměnu informací s jinými členskými státy v rámci policejní spolupráce. Generální ředitelství cel bude stejně jako dosud v postavení policejního orgánu předávat informace příslušným donucovacím orgánům členských států Evropské unie, Europolu a Eurojustu, a rovněž tyto informace bude požadovat, a to v případech, kdy forma spolupráce mezi příslušnými orgány Evropské unie vyplývá z předpisů Evropské unie o policejní spolupráci. Nadále bude platit, že celníci vykonávající službu v rámci činnosti Generálního ředitelství cel jako pověřeného celního orgánu disponují kromě oprávnění vyplývajících z trestního řádu všemi oprávněními celníka, zejména oprávnění k používání podpůrných operativně pátracích prostředků. Generální ředitelství cel může tyto své pravomoci uplatnit i při výkonu své působnosti vyplývající z mezinárodních smluv. Použití operativně pátracích prostředků se řídí trestním řádem; kontrolu použití vykonává standardně Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky.

Stejně jako v případě většiny ustanovení zákona o Celní správě ČR nevzniká potřeba změny podzákonných právních předpisů, které na tento zákon navazují a které s pojmem pověřeného celního orgánu operují (zejména vyhláška č. 287/2012 Sb., o stanovení vzorů žádostí a formulářů používaných při výměně operativních informací s členskými státy Evropské unie v rámci policejní spolupráce prováděné orgány celní správy).

Vzhledem ke skutečnosti, že působnost pověřeného celního orgánu bude celním úřadům *pro futuro* zcela odňata, a to včetně personálního a technického zabezpečení, není na místě, aby z jejich strany došlo k dokončení započatých případů prověřování. Vzhledem k záměru převodu faktického výkonu uvedené agendy na expozitury Generálního ředitelství cel v území, nevzniknou v daném ohledu administrativní obtíže ani diskontinuita řešení započatých kauz. Z těchto důvodů se nenavrhuje k novele zákona o Celní správě ČR připojit přechodné ustanovení, které by se vztahovalo ke změně kompetenčního řešení výkonu působnosti pověřeného celního orgánu.

Pokud jde o předpokládané expozitury Generálního ředitelství cel, zabývající se výkonem působnosti pověřeného celního orgánu, není třeba jejich vytvoření normovat žádným obecně závazným právním předpisem. Po právní stránce se v jejich případě jedná o útvary, tj. o nesamostatné vnitřní organizační entity, které jsou integrální součástí daného orgánu veřejné moci. Vzhledem k jejich umístění v území se materiálně bude jednat o specifickou kategorii útvarů, a sice o územní pracoviště Generálního ředitelství cel. Útvary jsou obecně zřizovány interním předpisem příslušného orgánu veřejné moci, zde konkrétně organizačním řádem Celní správy České republiky, který podle ustanovení § 3 odst. 4 zákona o Celní správě ČR schvaluje generální ředitel Generálního ředitelství cel. Současně je třeba uvést, že v daném případě se nepoužije speciální pravidlo § 6 odst. 6 zákona o Celní správě ČR, podle něhož se územní pracoviště celního úřadu, které se nenachází v jeho sídle, stanoví vyhláškou Ministerstva financí (jedná se o vyhlášku č. 285/2012 Sb., o územních pracovištích celních úřadů, která se nenacházejí v jejich sídlech), neboť tato kvalifikovaná forma vytvoření územního pracoviště se vztahuje toliko k územním pracovištím celních úřadů.

K bodu 2 (§ 4 odst. 4 písm. d) bod 1)

Navrhovaná změna vychází ze skutečnosti, že celní kodex Unie neupravuje kategorii celně schválené určení zboží, která bez náhrady zaniká.

K bodu 3 (§ 6 odst. 2)

Analogicky se zavedením institutu vybrané působnosti finančního úřadu, kterou bude finanční úřad vykonávat v rámci celostátní územní působnosti, se navrhuje zavedení tohoto institutu též v rámci zákona o Celní správě ČR jako vybrané působnosti celního úřadu. V podobnostech viz odůvodnění změny § 8 odst. 2 zákona o Finanční správě ČR.

K bodu 4 (§ 8 odst. 2 písm. b))

Ustanovení v písmeni b) upravuje působnost celních úřadů jako pověřených celních orgánů. Vzhledem ke koncentraci výkonu dané kompetence na úrovni Generálního ředitelství cel je třeba předmětnou působnost celních úřadů vypustit. V podobnostech viz odůvodnění změny § 4 odst. 1 písm. d) zákona o Celní správě ČR.

K bodu 5 (§ 8 odst. 6 písm. g))

Tato změna reflektuje skutečnost, že zákon o Celní správě ČR opravňuje pouze Generální ředitelství cel nejen být správcem centrálního informačního systému orgánů celní správy, ale i jako jediný má oprávnění ke sběru a zpracování informací. Je vhodné např. i s ohledem na průběh celního řízení, aby vkládání mohly provádět i celní úřady.

K bodu 6 (§ 8 odst. 7)

Obdobně jako v případě orgánů finanční správy se navrhuje vymezit vybranou působnost celních úřadů tak, aby zahrнула provádění vyhledávací činnosti a kontrolních postupů při správě daní. V podobnostech lze přitom odkázat na odůvodnění doplnění § 10 odst. 4 zákona o Finanční správě ČR. Současně je však třeba poukázat na zásadní rozdíl, který je v právní úpravě zákona o Finanční správě ČR a zákona o Celní správě ČR spojen s pojmem správy daní. V prvním z těchto zákonů je třeba chápat správu daní v širším smyslu, tj. jako správu daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění, která jsou příjmem veřejných rozpočtů, pokud k jejich správě nejsou věcně příslušné jiné orgány než orgány finanční správy (srov. § 10 odst. 1 zákona o Finanční správě ČR). Daní je zde tedy nejen peněžitá plnění, které je jako daň výslovně označeno, ale jakékoliv peněžitá plnění, které je příjmem veřejného rozpočtu a spravuje se v procesním režimu daňového řádu (jedná se tedy o daň ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 daňového řádu). V zákoně o Celní správě ČR je ale význam pojmu správy daní odlišný. Vzhledem k potřebě diferencovat v rámci legislativního textu zákona o Celní správě ČR mezi jednotlivými peněžitými plněními, která v režimu daňového řádu celní orgány spravují, rozlišuje zákon o Celní správě ČR výslovně správu daní, správu cel a správu jiných (obdobných) peněžitých plnění – srov. § 8 odst. 1 písm. b) a c) zákona.

Pokud je tedy navrhováno, aby vybraná působnost celního úřadu zahrnovala provádění vyhledávací činnosti a kontrolních postupů při správě daní, bude se jednat o správu daní v užším smyslu, tj. peněžitých plnění, která se jako daně označují (a samozřejmě jsou k jejich správě obecně příslušné celní orgány). V konkrétní rovině jsou celní úřady správci spotřebních daní (viz § 1 odst. 3 písm. a) zákona o spotřebních daních), správci daně z přidané hodnoty ve věci povolení k prodeji za ceny bez daně a při dovozu zboží (viz § 4 odst. 1 písm. e) zákona o dani z přidané hodnoty) a správci tzv. energetických daní (viz čl. LXXII, § 1 odst. 2, čl. LXXIII, § 1 odst. 2 a čl. LXXIV, § 1 odst. 2 zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů). Vybraná působnost celního úřadu bude rovněž aplikována při správě cel, resp. daní, pro jejichž správu se používají právní předpisy upravující správu cla (srov. § 93 zákona o dani z přidané hodnoty). Mezi kontrolní postupy v tomto případě patří mimo jiné i specifická kontrola správnosti celního prohlášení po propuštění zboží, při jejímž provádění se obdobně aplikuje právní úprava daňového řádu o daňové kontrole (srov. § 5 návrhu nového celního zákona).

V případě jiných peněžitých plnění obdobných daním či clům naopak nebude vybraná působnost celního úřadu aplikována. Specifickým případem je zákon č. 307/2013 Sb., o povinném značení lihu, který v souladu se svým ustanovením § 1 písm. a) upravuje povinné značení lihu pro účely správy spotřební daně z lihu. Ačkoliv tedy předmětem zákona samého v úzkém smyslu není správa určitého peněžitého plnění, jím upravené povinné značení lihu je procesním nástrojem, který slouží správě spotřební daně z lihu v režimu daňového řádu. Provádění vyhledávací činnosti s kontrolních postupů v souvislosti s úpravou povinného značení lihu tak bude rovněž spadat do vybrané působnosti celního úřadu.

K bodu 7 (§ 9 odst. 1)

Navržená změna souvisí s centralizací agendy závazných informací na Celní úřad pro Olomoucký kraj. Závazné informace o původu zboží se vydávají výjimečně a není proto legitimní předpoklad navýšení nákladů a zvýšení personálního zatížení v souvislosti s touto změnou.

Dále je v návrhu ustanovení provedena legislativní úprava související s čl. 34 odst. 4 celního kodexu Unie, kdy zrušení závazné informace anebo její prohlášení za neplatnou má rozdílné postupy včetně účinků.

K bodu 8 (§ 9 odst. 2 písm. a))

Jedná se o změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že celní kodex Unie již neobsahuje kategorii svobodné sklady, ale upravuje pouze kategorii zvláštního celního režimu svobodná pásma, do kterého je zboží propouštěno (čl. 210 písm. b) ve spojení s čl. 243 až 248 celního kodexu Unie). Současně jde též o promítnutí změny úpravy prohlášení

části území České republiky za svobodné pásmo, která je provedena v § 69 celního zákona.

K bodu 9 (§ 9 odst. 2 písm. b))

Jde o zpřesnění ustanovení, které upravuje kompetenci Celního úřadu pro Jihočeský kraj být orgánem příslušným k vydání závazného stanoviska při umísťování a povolování staveb ve svobodném pásmu.

K bodu 10 (§ 9 odst. 3 písm. a) úvodní část ustanovení)

Jde o zpřesnění ustanovení, které upravuje kompetenci Celního úřadu pro Jihočeský kraj vydávat, pozastavovat, měnit nebo zrušit povolení oprávněného hospodářského subjektu nebo osvědčení schváleného hospodářského subjektu.

K bodu 11 (§ 9 odst. 3 písm. a) bod 1)

Jde o změnu spojenou s novou úpravou v celním kodexu Unie.

Hospodářský subjekt, který je usazen na celním území Unie a který splňuje kritéria stanovená v celním kodexu Unie, může požádat o status oprávněného hospodářského subjektu a tento status je mu udělen povolením v souladu s čl. 38 celního kodexu Unie.

K bodu 12 (poznámka pod čarou č. 6)

Mění se poznámka pod čarou na přímo použitelný předpis Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie.

K bodu 13 (§ 9 odst. 3 písm. b))

Jde o legislativně technickou změnu spojenou s úpravou povolení oprávněného hospodářského subjektu v celním kodexu Unie.

K bodu 14 (§ 9 odst. 3 písm. c) a d))

Navrhovaná úprava písmen c) a d) je legislativně technickou změnou spojenou s úpravou povolení v celním kodexu Unie. Důvodem je, aby byla věcná působnost Celního úřadu pro Jihočeský kraj zapracována i pro typ souborné jistoty se sníženou částkou záruky, tak jak je uvedeno v čl. 95 odst. 2 celního kodexu Unie.

Poznámka pod čarou se vypouští v souvislosti se zrušením celního kodexu Společenství.

K bodu 15 (§ 9 odst. 4)

Jde o změnu spojenou s úpravou povolení v celním kodexu Unie.

K bodu 16 (§ 10 odst. 3)

Obdobně jako v případě zavedení vybrané působnosti finančních úřadů je třeba vyřešit otázku kolize místní příslušnosti celních úřadů při provádění postupů při správě daní v rámci výkonu vybrané působnosti. V podobnostech viz odůvodnění doplnění § 12 odst. 3 zákona o Finanční správě ČR.

K bodu 17 (§ 11 odst. 4)

Obdobně jako v případě orgánů finanční správy je třeba i pro účely výkonu vybrané působnosti celního úřadu normovat specifická pravidla pro seznámení se daňového subjektu s obsahem písemností ve spise v souvislosti s výkonem této působnosti. V podobnostech viz odůvodnění doplnění § 13 odst. 4 zákona o Finanční správě ČR.

K bodu 18 (§ 11a)

Navrhuje se technická úprava ustanovení § 11a zákona o Celní správě ČR, které upravuje prolomení povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu ve vztahu k pověřeným celním orgánům. Pověřený celní orgán určený generálním ředitelem Generálního ředitelství cel může pro účely trestního řízení nebo pro účely zahájení trestního řízení žádat od správce daně informace získané při správě daní, je-li to nezbytné pro plnění konkrétního úkolu v oblasti boje proti trestné činnosti v případech, kdy jsou celní orgány orgány činnými v trestním řízení. Poskytnutí informací podle tohoto ustanovení přitom není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.

Vzhledem ke skutečnosti, že nadále bude působnost pověřeného celního orgánu v rámci celé soustavy Celní správy České republiky vykonávat pouze jediný orgán v podobě Generálního ředitelství cel, pozbývá zvláštní určení generálním ředitelem těch pověřených celních orgánů, vůči nimž je daňová mlčenlivost prolomena, smyslu. Navrhuje se proto z ustanovení vypustit předmětnou pasáž. V ostatním je ustanovení plně aplikovatelné i v nově navrhovaném rozsahu působnosti Generálního ředitelství cel jako pověřeného celního orgánu.

K bodu 19 (§ 11b)

Obdobně jako v případě orgánů finanční správy se navrhuje specifické řešení při výkonu vybrané působnosti celním úřadem ve vztahu k úpravě účinnosti plných mocí vůči správci daně. V podobnostech viz odůvodnění doplnění § 13b do zákona o Finanční správě ČR.

K bodu 20 (§ 20 odst. 3)

Navrhuje se rozšíření způsobů prokazování příslušnosti celníka k Celní správě České republiky, a to o možnost prokázání pomocí služebního odznaku, jako je tomu i v případě Policie České republiky. K otevření této možnosti by mělo dojít nejen z důvodu navrženého rozšíření trestněprávních kompetencí celních orgánů, ale také s ohledem na plánované rozšíření kontrolních kompetencí v oblasti evidence tržeb a státního dozoru nad hazardními hrami, neboť z charakteru a způsobu provádění těchto kontrol je zřejmé, že budou ve větší míře vykonávány v občanském oděvu (tj. nebude možné prokázání příslušnosti prostřednictvím služebního stejnokroje). Možnost prokazování příslušnosti k Celní správě České republiky služebním odznakem vedle služebního průkazu je praktická i proto, že služební průkaz je svým technickým provedením čipovou kartou, kterou je třeba odpovídajícím způsobem chránit, v důsledku čehož je umístění služebního průkazu na levou část hrudi nebo zavěšení na krk spíše nevhodné. Opomenout nelze ani bezpečnostní riziko (šňůra, na které bývá služební průkaz na krku celníka zavěšen, by mohla být v praxi pro celníka nebezpečná).

Zavedení možnosti prokazování příslušnosti k Celní správě České republiky též služebním odznakem s sebou ponese nutnost novelizace vyhlášky č. 286/2012 Sb., o vnějším označení, odznacích, služebních stejnokrojích a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel celní správy, v níž budou stanoveny náležitosti a vzor služebního odznaku. Vzhledem k tomu, že využití služebního odznaku je pouze fakultativní, předpokládá se novelizace vyhlášky a faktické zavedení služebního odznaku až následně po nabytí účinnosti změny zákona.

K bodu 21 (§ 20 odst. 4)

Zavedení možnosti prokazování příslušnosti k Celní správě České republiky též služebním odznakem je třeba promítnout do navazujícího ustanovení

K bodu 22 (§ 35 odst. 2 písm. b))

Jde o legislativně technickou úpravu spočívající ve změně písmene v souvislosti se zrušením písmene b).

K bodu 23 (§ 35a)

Jde o přesunutí stávající úpravy osobní prohlídky z § 48 odst. 4 celního zákona. Tato úprava je spojena se stávající úpravou osobní prohlídky v § 35 zákona o Celní správě ČR, čímž dochází ke sjednocení úpravy.

K bodu 24 (§ 58 odst. 1 písm. r) až x))

Do výčtu evidencí veřejné správy, z nichž mohou orgány celní správy v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu při výkonu své působnosti žádat od správce evidence nebo jejího provozovatele poskytnutí údajů, se nově doplňují též registr zbraní podle zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, evidence o mýtném (podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů), registr pojištěnců veřejného zdravotního pojištění (podle zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), registr pojištěnců důchodového pojištění (podle zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů) a registry pojištěnců nemocenského pojištění a registry zaměstnavatelů (podle zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů).

Navrhuje se, aby orgány celní správy získaly dálkový a nepřetržitý přístup do centrálního registru zbraní, který spravuje Policie České republiky. V podobnostech viz odůvodnění změny § 18 odst. 1 písm. o) zákona o Finanční správě ČR.

Údaje z evidence o mýtném již celní správa využívá, nicméně je potřebné zakotvit oprávnění využívat tuto evidenci do zákona o Celní správě ČR, neboť stávající úprava v § 22c písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů omezuje výdej údajů z evidence o mýtném pouze na základě písemné žádosti, nikoliv však dálkovým a nepřetržitým přístupem, jak je pro využití těchto údajů nezbytné a pouze pro účely výkonu působnosti dle tohoto zákona.

Oprávnění orgánů celní správy vyžadovat pro plnění konkrétních úkolů při výkonu působnosti údaje z registru pojištěnců veřejného zdravotního pojištění, registru pojištěnců důchodového pojištění a registru pojištěnců nemocenského pojištění a registru zaměstnavatelů je potřebné upravit z důvodu umožnění dálkového a nepřetržitého přístupu k údajům v těchto evidencích. Údaje z těchto evidencí jsou nezbytné pro plnění úkolů při výkonu dělené správy podle daňového řádu.

Dále se navrhuje, aby byl orgánům celní správy (stejně jako orgánům finanční správy) umožněn dálkový a nepřetržitý přístup do Rejstříku zástav.

Cílem navrhované změny je umožnit správci daně ještě před započítáním daňové exekuce, nebo v jejím průběhu před sepsáním movitých věcí určitého dlužníka ověřit pomocí přímého přístupu do Rejstříku zástav, zda věci patřící danému dlužníkovi jsou či nejsou zatíženy

zástavním právem ve prospěch jiné osoby. Tato informace zabránila ne hospodárnému vynaložení finančních prostředků státu na zabavení a následný prodej věcí zatížených zástavním právem ve prospěch jiného věřitele, neboť výtěžek z prodeje by nemohl být použit na úhradu neuhrazené daně, nýbrž by si jej oprávněně nárokoval zajištěný věřitel.

Stávající technické zajištění Rejstříku zástav je sice primárně zaměřeno na vyhledávání zástavních práv podle identifikace předmětu zástavního práva, umožňuje nicméně i získání informací ve vazbě na zástavního dlužníka. I za současného stavu Rejstříku zástav jej lze využít jako významný zdroj informací pro výkon správy daní. Technické uzpůsobení Rejstříku zástav se tak bude týkat toliko zřízení přístupu orgánů finanční a celní správy. Předpokládá se, že vnitřní mechanismy těchto orgánů budou nastaveny tak, aby informaci ohledně zástavního práva mohla získat pouze ta úřední osoba, která dané informace skutečně potřebuje k výkonu své činnosti. Současně bude technicky zajištěno, že nebude možné získat jiné údaje, ke kterým má mít přístup pouze notář.

K bodu 25 (§ 58 odst. 2)

Navrhuje se současně doplnit pravomoc orgánů celní správy požadovat údaje z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů v nově navrženém § 58 odst. 2 zákona o Celní správě ČR. Orgány celní správy přitom již dnes disponují oprávněním požadovat údaje z evidence trestů.

Nová formulace by měla být symetrická s obdobným ustanovením § 18 odst. 2 zákona o Finanční správě ČR, které se navrhuje v předchozí části. Do značné míry tedy platí obdobně to, co bylo uvedeno výše v souvislosti s návrhem změny zákona o Finanční správě ČR.

V případě orgánů celní správy je odlišně navržen okruh institutů správy daní, pro jejichž aplikaci by měly být údaje z evidence přestupků využity. Stejně jako v případě orgánů finanční správy se jedná o využití při posouzení důvodů pro zajištění daně, přičemž těžiště tohoto využití by mělo být v oblasti spotřebních daní.

Dále by měly být údaje využity při posouzení důvodů pro registraci, a to jak registraci ke spotřební dani (viz zákon o spotřebních daních), tak registraci vybraných subjektů podle jiných zákonů – viz registrace osoby povinné značit líh a distributora lihu podle zákona o povinném značení lihu nebo registrace distributora pohonných hmot podle zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů. S ohledem na širší okruh dotčených registrací se navrhuje obecnější formulace než v případě obdobné navržené úpravy v zákoně o Finanční správě ČR. Zkoumána by měla být především celková „věrohodnost“ dané osoby, což v případě právnických osob znamená i zkoumání věrohodnosti členů statutárního orgánu. Informace z trestního či přestupkového řízení přitom může být významným vodítkem při odhalení tzv. „bílých koní“, kde jako členové statutárních orgánů působí často fyzické osoby s pochybnou minulostí.

Konečně by měly být údaje využity při posouzení důvodů pro povolení podle zákona upravujícího spotřební daně nebo daň z přidané hodnoty, v jejichž případě je jak při rozhodování o vydání povolení, tak později při rozhodování o případném odnětí povolení vyhodnocováno splnění podmínky bezúhonnosti daného subjektu (viz § 43d a násl. zákona o spotřebních daních a § 87 zákona o dani z přidané hodnoty). V případě posuzování podmínek pro vydání povolení se uplatní obdobné principy jako při registraci. Cílem je ověřit věrohodnost daného subjektu, k čemuž mohou významně přispět i informace z trestního a přestupkového řízení.

Společným jmenovatelem pro využití údajů z evidence přestupků je i v těchto případech potřeba posílení boje s daňovými úniky na poli spotřebních daní a na dani z přidané hodnoty, popř. posílení prosazování plnění zákonných povinností v mimořádně rizikových oblastech nakládání s lihem a s pohonnými hmotami.

K bodu 26 (§ 58 odst. 3)

V souvislosti se zavedením dálkového a nepřetržitého přístupu orgánů celní správy k údajům z Rejstříku zástav v § 58 odst. 1 je třeba reagovat na skutečnost, že podle platného § 58 odst. 2 (nově odst. 3) zákona o Celní správě ČR je předmětná forma poskytování údajů bezúplatná. S ohledem na technickou náročnost zřízení tohoto přístupu a s ohledem na skutečnost, že činnost Notářské komory České republiky není financována ze státního rozpočtu (čímž se poskytování údajů z Rejstříku zástav do značné míry vyděluje z okruhu poskytování údajů z jiných registrů a evidencí podle § 58 odst. 1, je třeba umožnit náhradu nákladů spojených se zřízením přístupu do Rejstříku zástav, resp. s průběžným poskytováním údajů z něho. Toto hrazení bude samo o sobě mít podobu paušálně stanovené náhrady hotových výdajů Notářské komory České republiky na základě notářského tarifu. Současně je však třeba vyloučit bezúplatný charakter poskytování údajů v § 58 odst. 3 zákona o Celní správě ČR, který by vůči úpravě uvedených náhrad představoval speciální normu.

K bodu 27 (§ 67 odst. 2)

Jde o úpravu, která zpřesňuje definici celní vyhledávací činnosti pro účely zákona o Celní správě ČR, a to s ohledem na širší rozsah této činnosti v jiných zemích, se kterými může být podle zákona o Celní správě ČR prováděna policejní spolupráce.

K bodu 28 (§ 73a)

Jde o úpravu, která je vyjádřením možnosti subsidiárně použít úpravu výměny operativních informací v rámci policejní spolupráce i pro jiné než členské státy Evropské unie v případě, kdy je tato spolupráce upravena mezinárodními smlouvami, popř. jinými dohodami.

K čl. XLVI – přechodné ustanovení

V souvislosti se zavedením dálkového a nepřetržitého přístupu orgánů celní správy k údajům z Rejstříku zástav se navrhuje přechodné ustanovení, které zohlední technickou náročnost zřízení tohoto přístupu tím, že stanoví dostatečnou lhůtu k jeho faktickému zprovoznění. Současně je zohledněna skutečnost, že zřízení uvedeného přístupu je možné až poté, co dojde k úhradě nákladů tohoto zřízení, které paušální částkou stanoví. Pro realizaci uvedeného přístupu se jako vhodný časový prostor jeví šestiměsíční lhůta vázaná na poskytnutí uvedené paušální náhrady ze strany orgánů celní správy.

K části čtyřicáté čtvrté - změna zákona o povinném značení lihu

K čl. XLVII

K bodu 1 (§ 9 odst. 1 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že celní kodex Unie již neobsahuje kategorii svobodné sklady, ale upravuje pouze kategorii zvláštního celního režimu svobodného pásma, do kterého je zboží propouštěno (čl. 210 písm. b) ve spojení s čl. 243 až 248 celního kodexu Unie).

K bodu 2 (§ 9 odst. 2 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že celní kodex Unie již neobsahuje kategorii svobodné sklady, ale upravuje pouze kategorii zvláštního celního režimu svobodného pásma, do kterého je zboží propouštěno (čl. 210 písm. b) ve spojení s čl. 243 až 248 celního kodexu Unie).

K bodu 3 (§ 11 písm. c) a § 15 odst. 2 písm. c) bod 3)

Jedná se o terminologickou změnu, která vyplývá ze skutečnosti, že celní kodex Unie již neobsahuje kategorii svobodné sklady, ale upravuje pouze kategorii zvláštního celního režimu uskladnění, což zahrnuje celní režim uskladnění v celním skladu a svobodného

pásma, do kterých je zboží propouštěno (čl. 210 písm. b) ve spojení s čl. 243 až 248 celního kodexu Unie).

K bodu 4 (§ 15 odst. 3 písm. b))

Jde o legislativně technickou úpravu.

K bodu 5 (§ 15 odst. 3 písm. c))

Podle zákona o povinném značení lihu platí, že líh ve spotřebitelském balení, uvedený do volného daňového oběhu, musí být nejpozději v okamžiku tohoto uvedení označen kontrolní páskou a tato kontrolní páska musí být neporušena. V opačném případě se jedná o jeden z případů tzv. neznačeného lihu podle § 15 zákona. Nakládání s tímto lihem je nelegální a je správním deliktem. Proto se obecně v prostoru, kde dochází ke konečnému prodeji lihu ve spotřebitelském balení, nemohou nacházet otevřená spotřebitelská balení. V těchto prostorách není možné otevřená spotřebitelská balení ani skladovat. Výjimka je připuštěna pouze v případě, že jde o výdejní nebo prodejní místo v prostoru, kde se v souladu s právními předpisy prodávají lihoviny pro přímou osobní spotřebu nebo pro jiné přímé osobní užití fyzickou osobou (např. restaurace a jiná obdobná zařízení), a že počet otevřených spotřebitelských balení jednoho druhu je omezen v souladu se zákonem o povinném značení lihu. Tato úprava však v řadě případů neumožňuje provádět tzv. reklamní a propagační ochutnávky lihovin v prostorách, které jsou sice v souladu se zákonem určeny ke konečnému prodeji lihu, avšak nikoliv k jeho prodeji pro přímou osobní spotřebu nebo pro jiné přímé osobní užití fyzickou osobou. Zejména jsou tak zpravidla vyloučeny ochutnávky v obchodech s potravinami či nápoji, které vzhledem k charakteru této činnosti nepředstavují zásadní daňové, zdravotní či jiné riziko.

Možnost uvedených ochutnávek se navrhuje v rámci zákona zavést s některými omezeními. Předně se navržená výjimka vztahuje pouze na jedno otevřené spotřebitelské balení lihu v daném prostoru bez ohledu na druh tohoto balení, tj. otevřeno by mohlo být toliko jedno balení bez dalšího. Současně musí platit, že líh v daném spotřebitelském balení je skutečně určen k bezúplatnému převodu fyzické osobě pro její přímou osobní spotřebu (tj. pro přímou konzumaci), přičemž tento převod musí sledovat výlučně reklamní a propagační účel. Uvedený charakter převodu musí být současně patrný z jeho okolností, tj. je třeba na základě všech okolností důvodně předpokládat, že tento převod uvedený charakter má. V konkrétní rovině tak bude třeba zohlednit souvislosti místa a času převodu, jeho celkové deklarované i faktické pojetí, obvyklost apod.

K bodu 6 (§ 34 odst. 1 písm. a))

Jedná se o promítnutí terminologické změny související s přijetím celního kodexu Unie.

K bodu 7 (§ 39 odst. 2)

Jedná se o prodloužení lhůty, po kterou může držitel nakládat s převzatou kontrolní páskou před tím, než je povinen ji jako nepoužitou vrátit celnímu úřadu. Toto ustanovení je v zákoně o povinném značení lihu upraveno z důvodu zamezení nebo znesnadnění možnosti nakládat s kontrolní páskou v rozporu se zákonem, zejména v podobě bezdůvodného hromadění kontrolních pásek, které by byly následně zneužity. Na základě konzultací s odbornou veřejností i na základě zkušeností s aplikací zákona v praxi bylo konstatováno, že tato lhůta je příliš krátká a způsobuje praktické komplikace osobám povinným značit líh, zejména těm, které značí menší množství lihu ve spotřebitelském balení v průběhu delší doby. Účel, který toto ustanovení má, bude dosažen i při prodloužení této lhůty na navrhovanou délku. Současně zákon znemožňuje, resp. znesnadňuje machinace s kontrolními páskami dalšími instituty (sankce ve výši spotřební daně v případě zničení nebo ztráty kontrolních pásek, pravidla zabezpečení kontrolních pásek, možnost nevydat kontrolní pásy v počtu neúměrném rozsahu výroby atd.).

K bodu 8 (§ 42 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Jedná se o rozšíření dotčených okruhů osob, které se mohou účastnit prodejně-nákupního řetězce lihu, o správní orgán nebo organizační složka státu při prodeji zadrženého, propadlého nebo zabraného lihu.

Podle zákona o povinném značení lihu platí, že převádět líc ve spotřebitelském balení lze pouze mezi osobami, které zákon výslovně v § 42 stanoví. Pokud je líc ve spotřebitelském balení převáděn mezi jinými osobami, stává se neznačeným lihem. S ohledem na to je nutno explicitně umožnit prodej lihu správním orgánem nebo organizační složkou státu v případech, kdy takový prodej obecně předpokládá tento nebo jiný zákon. Příkladem je situace, kdy podle úpravy stanovené novým celním zákonem správce cla zadržený líc ve spotřebitelském balení prodává podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se provádí celní kodex Unie. Stejně tak je nutno upravit situaci, kdy Generální ředitelství cel (jako organizační složka státu) nakládá s lihem ve spotřebitelském balení, který zejména na základě celních předpisů nebo předpisů upravujících správu spotřební daně z lihu propadl nebo byl na základě těchto předpisů zabrán. Vyloučen není ani prodej lihu jiným správním orgánem či organizační složkou státu, pokud by byl zákonem předpokládán.

K bodu 9 (§ 42 odst. 2 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spojenou s doplněním nového písmene d).

K bodu 10 (§ 42 odst. 2 písm. d))

Jedná se o promítnutí rozšíření dotčených okruhů osob, které se mohou účastnit prodejně-nákupního řetězce lihu, o správní orgán nebo organizační složku státu při prodeji lihu.

K bodu 11 (§ 42 odst. 3)

Jedná se o promítnutí rozšíření dotčených okruhů osob, které se mohou účastnit prodejně-nákupního řetězce lihu, o správní orgán nebo organizační složku státu při prodeji lihu.

K bodu 12 (§ 42 odst. 4 a 5)

Navrhované ustanovení řeší problematiku prodeje lihu v rámci daňové exekuce, kdy stávající úprava § 42 zákona o povinném značení lihu vylučuje prodej lihu mezi jinými osobami, než registrovanou osobou povinnou značit líc, registrovaným distributorem lihu a konečným prodejcem lihu (resp. konečným spotřebitelem). Vzhledem k tomu, že v případě daňové exekuce osoby povinné značit líc nebo distributora lihu již nejde o registrované subjekty (daňová bezdlužnost je jednou z podmínek registrace), nemohou se tyto subjekty zapojit do prodejně-nákupního řetězce, který je zákonem předpokládán. V případě konečného prodejce lihu je pak vůbec vyloučena možnost, aby líc prodal jinému subjektu, než konečnému spotřebiteli. Tento stav je však z pohledu daňové exekuce nevyhovující (ačkoliv se jedná o nucený prodej věci, jejím převodcem je stále původní vlastník) a je třeba jej modifikovat tak, že v tomto výjimečném případě je prodej lihu umožněn i mimo standardní okruh subjektů. Současně je stanovena oznamovací povinnost orgánu veřejné moci, který provádí daňovou exekuci, vůči správci daně (celnímu úřadu), která je obdobou oznamovací povinnosti distributora lihu.

K bodu 13 (§ 62 odst. 1 písm. k))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spojenou s doplněním nového písmene m).

K bodu 14 (§ 62 odst. 1 písm. l))

Jedná se legislativně technickou úpravu spojenou s doplněním nového písmene d) do § 62 odst. 2, které vyděluje z § 62 odst. 2 písm. l) úpravu sankce za porušení povinnosti držitele vrátit nepoužitou kontrolní pásku, a to z důvodu samostatné úpravy sankce za správní delikt podle § 62 odst. 2 písm. m).

K bodu 15 (§ 62 odst. 1 písm. m))

Jedná se o úpravu, která stanoví samostatně skutkovou podstatu za nedodržení lhůty podle § 39 odst. 2, ve které má držitel vrátit nepoužitou kontrolní pásku. Jde o vydělení této skutkové podstaty z § 62 odst. 1 písm. l).

K bodu 16 (§ 62 odst. 2 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spojenou s doplněním nového písmene d).

K bodu 17 (§ 62 odst. 2 písm. c) bod 2)

Jedná se legislativně technickou úpravu spojenou s doplněním nového písmene d) do § 62 odst. 2, které vyděluje z § 62 odst. 2 písm. l) úpravu sankce za porušení povinnosti držitele vrátit nepoužitou kontrolní pásku, a to z důvodu samostatné úpravy sankce za správní delikt podle § 62 odst. 2 písm. m).

K bodu 18 (§ 62 odst. 2 písm. d))

Jedná se odstranění dolní hranice pokuty za nedodržení lhůty pro vrácení nepoužité kontrolní pásky jejím držitelem podle § 39 odst. 2 zákona. Podle současné právní úpravy musí být vždy uložena pokuta minimálně ve výši odpovídající spotřební dani z lihu, kterou by byla právnická nebo podnikající fyzická osoba povinna uhradit, pokud by uvedla do volného daňového oběhu líh označený kontrolní páskou, kterou v rozporu s § 39 odst. 2 nevrátila. Navrhovaná úprava je odstraněním zbytečné tvrdosti zákona, který neumožňuje při stanovení výše sankce provést dostatečnou správní úvahu ohledně okolností konkrétního případu, a to zejména vzhledem k závažnosti a škodlivosti deliktního jednání. V praxi mohou vznikat např. případy, kdy dojde k vrácení kontrolní pásky jen s malým zpožděním v důsledku např. administrativního pochybení na straně držitele. Škodlivost takového jednání (kdy jsou kontrolní pásy řádně vráceny, avšak nestane se tak včas) je poměrně nízká. Současně se může jednat o větší počet kontrolních pásek, který generuje nepřiměřenou výši minimální pokuty za takový delikt. I po odstranění dolní hranice pokuty zůstává horní hranice nedotčena, což nadále umožní razantně postihovat závažné případy porušení dané povinnosti.

K části čtyřicáté páté - změna zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek

K čl. XLVIII

Jedná se o promítnutí terminologických změn, kdy stávající celní kodex Společenství v čl. 84 vymezoval režim s podmíněným osvobozením od cla u zboží, které není zbožím Společenství, avšak nový celní kodex Unie takové vymezení neupravuje. Nově jsou všechny celní režimy, v nichž mohou být vybrané výrobky částečně nebo úplně osvobozeny, svodně označeny jako zvláštní celní režimy. Dovozem se tak nadále rozumí vstup vybraných výrobků na daňové území Evropské unie, pokud nejsou propuštěny do zvláštního celního režimu nebo dočasně uskladněny a skončení zvláštního celního režimu (jeho vyřízení či ukončení) nebo dočasného uskladnění (propuštěním do celního režimu volného oběhu).

K části čtyřicáté šesté - změna zákona o biocidech

K čl. XLIX

Změna reaguje na skutečnost, že nově bude existovat pouze jeden režim aktivního zušlechťovacího styku. Stávající režim aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení bude bez náhrady zrušen.

K části čtyřicáté sedmé - účinnost

K čl. L

Účinnost tohoto zákona je navrhována shodně s navrhovanou účinností nového celního zákona od 1. května 2016. V případě rozšíření působnosti orgánů celní správy v roli orgánů činných v trestním řízení, resp. koncentrace této působnosti na Generální ředitelství cel a v případě změny místní příslušnosti u neusazených osob se z důvodu legisvakance navrhuje pozdější účinnost.

V Praze dne 13. ledna 2016

Mgr. Bohuslav Sobotka v. r.
předseda vlády

Ing. Andrej Babiš v. r.
1. místopředseda vlády a ministr financí

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (RIA)

Příloha důvodové zprávy k návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím celního zákona.

Shrnutí závěrečné zprávy RIA

1. Základní identifikační údaje	
Název návrhu zákona: Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím celního zákona.	
Zpracovatel / zástupce předkladatele Ministerstvo financí Generální ředitelství cel	Předpokládaný termín nabytí účinnosti: 1. 1. květen 2016 (odstranění limitu místní příslušnosti správce daně) 2. 1. červenec 2016 (centralizace pověřených celních orgánů, rozšíření věcné příslušnosti pověřených celních orgánů)
Implementace práva EU: Ne	
2. Cíl návrhu zákona	
<u>Odstranění limitu místní příslušnosti správce daně při provádění kontrolních postupů</u> Jedním z cílů návrhu zákona je odstranit omezení (limit) místní příslušnosti správce daně při provádění daňové kontroly, popř. dalších kontrolních postupů, zejména za účelem omezení tzv. karuselových podvodů na dani z přidané hodnoty. <u>Centralizace pověřených celních orgánů</u> Dalším cílem návrhu zákona je vytvoření jediného pověřeného celního orgánu (policejního orgánu ve smyslu § 12 odst. 2 trestního řádu), kterým bude Generální ředitelství cel, přičemž jeho úkoly bude plnit útvar s celorepublikovou působností zřízený v jeho organizační struktuře. <u>Rozšíření věcné působnosti orgánů Celní správy České republiky v trestním řízení</u> Dalším cílem návrhu zákona je rozšíření věcné působnosti orgánů Celní správy České republiky v trestním řízení, a tím posílení represivního nástroje pro potírání daňové trestné činnosti za využití zkušeností celníků v oblasti správy daní, jejich orientaci v daňových předpisech a především pak jejich schopnosti při provádění operativně pátrací činnosti (nejen) na úseku závažné daňové trestné činnosti.	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: Ano	
Tato opatření si vyžádají navýšení nákladů zejména v oblasti personální, konkrétně v navýšení počtu celníků plnících úkoly policejního orgánu a civilních zaměstnanců (to přinese okamžité jednorázové náklady a další pravidelné roční náklady na mzdy a náklady na provoz), a v oblasti organizační – navýšení nákladů na cestovní výdaje pracovníků správce daně. Konkrétnější údaje o výnosech jsou obsaženy především v části C studie, konkrétně v kapitolách 1.5 Popis cílového stavu a 2. Návrh variant řešení. O předpokládaných nákladech pojednává především kapitola 3.4 Vyhodnocení variant.	

3.2 Dopady na podnikatelské subjekty: Ano
Úprava dílčím způsobem zasáhne podnikající fyzické osoby a podnikající právnické osoby. Detailnější popis dopadů na tyto subjekty je obsažen v kapitole 1.4 části A.
3.3 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje): Ne
3.4 Sociální dopady: Ne
3.5 Dopady na životní prostředí: Ne

Stručný přehled věcných změn

Tabulka 1: Stručný přehled věcných změn

Detailní popis	Věcná změna
RIA A	Dochází k rozšíření územní působnosti úřadů z dnešního rozsahu (území kraje) na celé území České republiky (s výjimkou Specializovaného finančního úřadu, který již dnes vykonává působnost na celém území) pro vybraný okruh činností.
RIA B	Dojde ke změně zákona o Celní správě ČR, kdy působnost tzv. pověřeného celního orgánu bude svěřena toliko Generálnímu ředitelství cel.
RIA C	Je navržena změna § 12 odst. 2 písm. d) trestního řádu tak, že policejním orgánem bude pověřený celní orgán též v řízení o trestných činech spáchaných porušením předpisů upravujících daň z přidané hodnoty.

Obsah

Shrnutí závěrečné zprávy RIA	2
Stručný přehled věcných změn.....	3
A. Odstranění limitu místní příslušnosti správce daně při provádění kontrolních postupů	6
1 Důvod předložení a cíle	6
1.1 Název	6
1.2 Definice problému.....	6
1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	8
1.3.1 Procesní nástroje	8
1.3.2 Kompetenční nástroje	14
1.4 Identifikace dotčených subjektů.....	18
1.5 Popis cílového stavu.....	18
1.6 Zhodnocení rizika	19
2 Návrh variant řešení	20
2.1 Přizpůsobení variant regulaci a její vynucování.....	22
3 Vyhodnocení nákladů a přínosů	22
3.1 Identifikace nákladů a přínosů	22
3.2 Náklady a nevýhody	23
3.3 Přínosy a výhody	24
3.4 Vyhodnocení variant.....	24
4 Návrh řešení.....	27
4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	27
5 Implementace doporučené varianty a vynucování	28
6 Přezkum účinnosti regulace	28
7 Konzultace a zdroje dat	28
B. Centralizace pověřených celních orgánů	29
1 Důvod předložení a cíle	29
1.1 Název	29
1.2 Definice problému.....	29
1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	30
1.4 Identifikace dotčených subjektů.....	30
1.5 Popis cílového stavu.....	31
1.6 Zhodnocení rizika	31
2 Návrh variant řešení	32

2.1	Přízpůsobení variant regulaci a její vynucování	32
3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	32
3.1	Identifikace nákladů a přínosů	32
3.2	Náklady a nevýhody	32
3.3	Přínosy a výhody	33
3.4	Vyhodnocení variant	33
4	Návrh řešení	34
4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	34
5	Implementace doporučené varianty a vynucování	34
6	Přezkum účinnosti regulace	34
7	Konzultace a zdroje dat	35
C.	Rozšíření věcné působnosti orgánů Celní správy ČR v trestním řízení	36
1	Důvod předložení a cíle	36
1.1	Název	36
1.2	Definice problému	36
1.3	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	36
1.4	Identifikace dotčených subjektů	37
1.5	Popis cílového stavu	37
1.6	Zhodnocení rizika	38
2	Návrh variant řešení	38
2.1	Přízpůsobení variant regulaci a její vynucování	40
3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	40
3.1	Identifikace nákladů a přínosů	40
3.2	Náklady a nevýhody	40
3.3	Přínosy a výhody	41
3.4	Vyhodnocení variant	41
4	Návrh řešení	43
4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	43
5	Implementace doporučené varianty a vynucování	43
6	Přezkum účinnosti regulace	43
7	Konzultace a zdroje dat	44

A. Odstranění limitu místní příslušnosti správce daně při provádění kontrolních postupů

1 Důvod předložení a cíle

1.1 Název

Odstranění limitu místní příslušnosti správce daně při provádění daňové kontroly, popř. dalších kontrolních postupů.

1.2 Definice problému

Záměr vyvstává ze skutečnosti, že v současné době se v čím dál větší míře vyskytují situace, ve kterých je efektivní výkon činnosti správce daně omezen limitem místní příslušnosti. Ačkoli současná právní úprava obsahuje nástroje, kterými je možné se odchýlit od zákonem stanovené místní příslušnosti a přenést ji (zcela nebo částečně) na jiného správce daně, ukazuje se, že tyto nástroje nejsou dostatečně flexibilní a v praxi jednoduše využitelné.

Předmětný problém vyvstává v praxi orgánů Finanční správy České republiky (dále jen „orgány finanční správy“) a orgánů Celní správy České republiky (dále jen „orgány celní správy“). Podle § 1 odst. 2 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Finanční správě ČR“), tvoří soustavu orgánů finanční správy jednotlivé správní úřady, jimiž jsou Generální finanční ředitelství, Odvolací finanční ředitelství a finanční úřady (jedním z nich je Specializovaný finanční úřad). Podle § 1 odst. 2 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě české republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Celní správě ČR“), pak tvoří soustavu orgánů celní správy správní úřady v podobě Generálního ředitelství cel a celních úřadů.

Negativní vliv limitu místní příslušnosti je pocíťován primárně u správy daně z přidané hodnoty, kterou spravují orgány finanční správy a v omezeném rozsahu i orgány celní správy. U ostatních správců daně, tj. jiných orgánů, které spravují peněžitá plnění, která jsou příjmem veřejných rozpočtů v režimu zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), místní příslušnost nepředstavuje limitující faktor pro výkon správy daní, který by vyžadoval specifické řešení. Odstranění limitu místní příslušnosti správce daně je proto dále řešeno pouze v rámci působnosti orgánů finanční a celní správy (pokud je níže používán souhrnný pojem „správce daně“, je třeba jej vztahovat k těmto konkrétním orgánům).

Záměrem je vyřešit následující tři okruhy problémů, a to prostřednictvím omezení či odstranění limitu místní příslušnosti pro provádění kontrolních postupů správcem daně. Nedílnou součástí řešení těchto problémů je respektování prvku časové naléhavosti, kdy zejména existence daňových úniků v důsledku karuselových podvodů na dani z přidané hodnoty a její negativní dopady na státní rozpočet vyžadují urychlené řešení.

Efektivní kontrolní mechanismy související s tzv. karuselovými podvody na dani z přidané hodnoty

Daňové úniky realizované formou tzv. karuselových podvodů na dani z přidané hodnoty jsou velmi často realizovány větším počtem daňových subjektů, které jsou zpravidla v kompetenci různých správců daně. Pro úspěšné a efektivní řešení sofistikovaných daňových úniků je mnohdy nezbytné, aby byly všechny informace koncentrovány u jednoho správce daně,

který bude schopen posoudit případ v celé jeho šíři. Odhad daňových úniků na dani z přidané hodnoty v České republice činí částku cca 80 mld. Kč ročně¹.

Od 1. ledna 2016 došlo k zavedení povinnosti podávat kontrolní hlášení k dani z přidané hodnoty podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále též jako „zákon o dani z přidané hodnoty“). Kontrolní hlášení je zaváděno jako efektivní prostředek detekce daňových úniků. Kontrolní hlášení umožní správci daně prostřednictvím analýzy údajů v nich obsažených identifikovat organizované daňové úniky. Správce daně v okamžiku podání kontrolního hlášení disponuje údaji, které mu umožní provést včasnou analýzu možných spojení plátců, která neoprávněně odčerpávají finanční prostředky formou vyplacených nadměrných odpočtů. Okamžitá identifikace organizovaného spojení umožňuje správci daně zablokovat neoprávněná odčerpávání finančních prostředků, resp. prostřednictvím institutu zajištění (§ 103 zákona o dani z přidané hodnoty) provést jejich blokaci na bankovních účtech.

V roce 2016 se předpokládá rovněž zavedení elektronické evidence tržeb (příslušný návrh zákona je projednáván Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky, viz sněmovní tisk č. 513), která na jedné straně dále významně rozšíří okruh informačních zdrojů správce daně, na straně druhé rovněž vyžaduje posílení provádění kontrolních postupů z jeho strany s využitím prvku koncentrace kontrol.

Správce daně bude disponovat údaji vykázanými jednotlivými články řetězce a tyto bude navzájem párovat a porovnávat. V praxi bude často docházet k tomu, že jednotlivým článkům organizovaného řetězce, které často čítají až desítky zapojených daňových subjektů, bude místně příslušný jiný správce daně. Efektivní kontrola, která dokáže předcházet daňovým únikům, však vyžaduje, aby byla vedena z jednoho místa – aby byly všechny informace koncentrovány u jednoho správce daně. To potvrzují dosavadní zkušenosti správců daně, kdy se nedaří odhalovat a předcházet karuselovým podvodům, které nepocházejí ze stejného místa.

Efektivní a flexibilní využití personálních kapacit správce daně

Požadavek efektivního využití personálních kapacit správce daně předpokládá možnost jejich flexibilního nasazení v rámci nejvíce potřebných agend v místě a čase, kdy to okolnosti výkonu správy daní vyžadují. Všechny orgány finanční i celní správy jsou organizačními složkami státu, postavení účetní jednotky má pouze Generální finanční ředitelství, resp. Generální ředitelství cel, která tuto roli plní vždy pro celou danou soustavu. Pro účely hospodaření s majetkem státu, včetně prostředků státního rozpočtu, účetnictví, služebních vztahů státních zaměstnanců a pracovněprávních vztahů mají Odvolací finanční ředitelství a finanční úřady, resp. celní úřady postavení vnitřních organizačních jednotek Generálního finančního ředitelství, resp. Generálního ředitelství cel. Ačkoliv systém jedné účetní jednotky do jisté míry usnadňuje flexibilní nasazení personálních kapacit, je třeba současně respektovat omezení daná zákonem č. 234/2014 Sb., o státní službě (dále jen „zákon o státní službě“), zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů“), popř. zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“).

Rovnoměrné rozložení kontrolních procesů v rámci správy daní

V posledních letech je možné vysledovat narůstající nerovnoměrnost rozložení kontrolních procesů v rámci správy daní. Frekvence výkonu kontrolních postupů je u jednotlivých finančních a celních úřadů rozdílná v návaznosti na jejich kapacitní, organizační či materiální možnosti. Ve vytižených regionech tak *de facto* není kritériem pro uskutečnění kontrolních

¹ Odkaz na studii Evropské komise VAT gap: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-14-1187_en.htm#footnote-1

postupů ze strany správce daně skutečnost, zda byly naplněny zákonem stanovené předpoklady pro jejich provádění, ale jejich faktická proveditelnost s ohledem na kapacitní či materiální možnosti správce daně. Skutečnost, že jsou kontrolní činnosti v rámci území České republiky rozloženy nerovnoměrně, vytváří nerovnováhu v přístupu k daňovým subjektům (frekvence podrobení kontrolní činnosti závisí na místě bydliště nebo sídla daňového subjektu).

Takový stav je nežádoucí též z toho důvodu, že zapříčiňuje účelové přemísťování sídel daňovými subjekty za účelem vyhnutí se kontrolním procesům tam, kde je pravděpodobnost provedení kontroly ze strany správce daně nejnižší. Účelové přemísťování sídel je fenoménem posledních let, který zatěžuje správce daně a znemožňuje efektivní výkon jejich činnosti. Právní úprava do jisté míry poskytuje nástroje pro odstranění popsanych negativních následků (např. možnost využití institutů delegace či dožádání, viz dále bod 1.3.1), tyto nástroje však neřeší samotnou příčinu negativního stavu, tj. rozdílnou frekvenci provádění kontrolních činností v závislosti na tom, kterým finančním nebo celním úřadem jsou vykonávány.

1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

1.3.1 Procesní nástroje

Místní příslušnost

V daňovém řízení rozlišujeme příslušnost věcnou a místní; jako zvláštní kategorii věcné příslušnosti lze rozlišit též příslušnost *funkční*. *Věcná příslušnost* je odvislá od příslušné kompetence k výkonu správy daní. *Funkční příslušnost* v rámci věcné příslušnosti určuje, který z orgánů je v mezích hierarchické struktury příslušný k jednotlivým krokům/fázím v daňovém řízení. Dále má nepostradatelnou roli v daňovém řízení i *příslušnost místní*, která daňovému subjektu stanoví, vůči kterému orgánu má právně jednat, a zároveň místní příslušnost vymezuje danému orgánu okruh osob, vůči nimž může uplatňovat svou pravomoc (§ 11 daňového řádu).

Celková organizace Finanční správy ČR je založena na principu horizontální dekoncentrace věcné a místní působnosti.² To znamená, že v rámci jednoho stupně je Finanční správa ČR rozčleněna na více orgánů s vymezenou územní působností. Působnost ke správě daní je v rámci státního území relativně rovnoměrně rozčleněna, což platí i pro místní příslušnost, která se od územní působnosti odvozuje. Díky dekoncentrované územní působnosti není správa daní koncentrována v jednom ústředním centru. Daňový subjekt má tak blíže ke správci daně (nevznikají neodůvodněné náklady) a správce daně má blíže k daňovému subjektu (disponuje znalostí prostředí, nevznikají neodůvodněné náklady na správu). Efektu dekoncentrace lze nicméně docílit i prostřednictvím poboček (územních pracovišť) správních orgánů, které nemají status samostatného orgánu s vymezenou místní příslušností.

Místní příslušnost pro správu daní obecně upravuje ustanovení § 13 daňového řádu. Místní příslušnost je primárně determinována obvodem územní působnosti příslušného správce daně a místem pobytu fyzických osob, resp. sídlem právnických osob, jsou-li tyto osoby daňovými subjekty (k problematice sídla viz dále). U fyzické osoby, u níž nelze určit místo pobytu, je rozhodné místo, kde se tato převážně zdržuje. Ne pro všechny daně je ale určujícím místo pobytu nebo sídla. Pokud je předmětem daně nemovitá věc, rozhodující pro místní příslušnost je, v jakém územním obvodu se nachází. Další speciální úpravy místní příslušnosti mohou být vyjádřeny v jiných daňových zákonech. Nelze-li v případě orgánů finanční správy místní příslušnost určit jinak, je místně příslušným Finanční úřad pro hlavní město Prahu. Podobně nelze-li v případě orgánů celní správy místní

² Více viz HENDRYCH, Dušan. Správní právo: obecná část. 7. vyd. Praha: Beck, 2009, XXXVIII, 837 s. ISBN 978-80-7400-049-2, str. 118.

příslušnost určit jinak, je místně příslušným Celní úřad pro hlavní město Prahu.

V souvislosti s výše uvedeným lze podotknout, že není vyloučeno, aby jeden subjekt měl více místně příslušných správců daně s ohledem na jednotlivé daně, jejichž je subjektem. Zároveň lze zmínit, že daňový subjekt může v průběhu jednoho daňového řízení přijít do kontaktu i s jiným než místně příslušným správcem daně, popř. se může místně příslušný správce daně měnit (§ 16 daňového řádu).

Změna místní příslušnosti je v obecné rovině zakotvena v ustanovení § 16 daňového řádu. Postoupení spisu provede správce daně nově příslušnému správci bezodkladně a zároveň vyrozumí daňový subjekt. Termínem „bezodkladně“ je v této souvislosti třeba rozumět okamžitě poté, co původně místně příslušný správce daně dokončí úkony jím započaté, u nichž by jejich dokončení nově místně příslušným správcem daně nebylo účelné či hospodárné. Do doby postoupení kontinuálně vykonává správu daní stávající správce daně. Zákon explicitně nestanoví, jaké úkony smí původně místně příslušný správce daně provádět. S ohledem na změnu oproti dikci dřívějšího zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, který umožňoval provést pouze neodkladné úkony, se dovozuje, že lze provádět správu daní v plném rozsahu. K tomuto obecnému ustanovení existují speciální úpravy, mezi které patří (i) možnost dokončit zahájenou daňovou kontrolu podle § 87 odst. 1 daňového řádu, (ii) změna místní příslušnosti při obnově řízení podle § 119 odst. 5 daňového řádu, (iii) změna místní příslušnosti registrovaných daňových subjektů podle § 131 daňového řádu.

Možnost provádět úkony mimo obvod své územní působnosti

Ustanovení § 15 daňového řádu stanoví výjimku z obecného principu místní příslušnosti, kdy správce daně může provést mimo svůj obvod územní působnosti potřebný úkon, pokud se tento týká daňového subjektu, k jehož správě je jinak místně příslušný. Tohoto institutu může správce daně využívat především v případech, kdy by využití institutu dožádání mohlo vést ke zmaření účelu úkonu v důsledku prodlení. Tato speciální úprava vychází z obecných principů správy daní a pomáhá tak zajišťovat větší flexibilitu a hospodárnost při správě daní. Díky tomu, že správce daně není při výkonu správy daní konkrétního subjektu limitován územím své působnosti, může operativně reagovat na jednání daňového subjektu a bojovat tak proti daňovým únikům.

Možnost dokončit daňovou kontrolu po změně místní příslušnosti

Možnost dokončit daňovou kontrolu nepřislušným správcem daně je právně zakotvena v ustanovení § 87 odst. 1 daňového řádu, který stanoví, že *pokud v průběhu daňové kontroly dojde ke změně místní příslušnosti správce daně, může daňovou kontrolu dokončit správce daně, který ji zahájil*. Toto ustanovení respektuje obecné zásady pro správu daní, tedy hospodárnost, efektivitu, rychlost a účelnost. Zároveň je cílem této úpravy předcházet účelovým změnám sídla v průběhu probíhající daňové kontroly. Z podstaty věci vyplývá, že zde může docházet ke kompetenčním sporům, kdy „nový“ místně příslušný správce daně nebude souhlasit s tím, aby daňovou kontrolu dokončil „předcházející“ místně příslušný správce daně. Takovéto kompetenční spory musí rozhodnout nadřízený orgán. Jelikož možnost dokončit daňovou kontrolu po změně místní příslušnosti nepřipouští účelovou změnu sídla v průběhu daňové kontroly, je účinným nástrojem pro boj s daňovými úniky v dané specifické situaci.

Sídlo

S problematikou místní příslušnosti úzce souvisí otázka sídla daňového subjektu. Sídlo je důležitou a nezbytnou složkou „právní osobnosti“ právnické osoby, neboť bez sídla je její existence v podstatě vyloučena. Každá právnická osoba musí mít sídlo. Obecně se rozeznávají tři základní pojmové znaky sídla právnické osoby, kterými jsou: (i) *jednotnost sídla* – právnická osoba může mít z podstaty věci pouze jedno sídlo, je tedy vyloučeno, aby jedna právnická osoba měla více sídel, (ii) *způsob určení sídla* – sídlo je vymezeno přesně

a určitě adresou, objektivně způsobilou být sídlem právnické osoby, (iii) *formální a materiální sídlo*.

Doktrína rozeznává sídlo skutečné a sídlo zapsané (formální). *Skutečné sídlo* je umístěno tam, kde osoba doopravdy sídlí, vykonává řízení a vedení společnosti a kde je možno se s „právnickou osobou“ fyzicky setkávat. *Zapsané (formální)* sídlo je dáno stavem formálně zapsaným v zakládacích dokumentech právnické osoby nebo ve veřejném rejstříku, bez ohledu na skutečnost, zda se na uvedeném místě právnická osoba fakticky nachází. Ideálního stavu je dosaženo v situaci, kdy se sídlo zapsané shoduje s místem, kde se právnická osoba skutečně vyskytuje, to znamená, když je sídlo materiální se sídlem formálním totožné.

Český právní řád do 19. července 2009 v ustanovení § 19c odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, využíval doktrínu skutečného sídla³. Přijetím zákona č. 215/2009 Sb. došlo ke koncepční změně pojetí sídla v občanském zákoníku, a tím pádem i k odklonu směrem ke koncepci zapsaného (formálního) sídla právnické osoby. Nedošlo však zcela k upuštění od koncepce skutečného sídla, pozůstatky tohoto institutu šlo i nadále spatřovat v možnosti třetích osob dovolat se skutečného sídla právnické osoby. Právnická osoba nemohla namítat vůči osobě dovolávající se sídla zapsaného v obchodním rejstříku, že sídlí fakticky jinde. Zároveň byla právnické osobě uložena povinnost dokládat právní důvod užívání prostor, ve kterých má mít sídlo.⁴ Platná a účinná právní úprava v § 136 občanského zákoníku, vychází z dosavadního pojetí preference formálního sídla s tím, že je nadále zachována možnost dovolat se skutečného sídla a ochrana osob dovolávajících se sídla zapsaného v obchodním rejstříku (§ 137). I podle stávající úpravy je tedy možné, aby zapsané sídlo a sídlo skutečné bylo rozdílné.

Pro účely správy daní obsahuje definici sídla daňový řád v ustanovení § 13. U osob zapisovaných do veřejného rejstříku přejímá soukromoprávní koncepci zapsaného sídla, u osob, které se do veřejných seznamů nezapisují, se sídlem rozumí adresa, kde právnická osoba sídlí skutečně. Pojetí sídla je tedy totožné jako v občanském zákoníku. Jiné daňové zákony však mohou mít vlastní definici sídla (například ustanovení § 4 odst. 1 písm. j) zákona o dani z přidané hodnoty obsahuje materiální pojetí sídla, kterým se rozumí adresa místa vedení osoby nebo místa, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení osoby, nebo kde se schází její vedení).

Základní výhodou koncepce formálního sídla je skutečnost, že místní příslušnost je určována na základě fikce. To znamená, že bez ohledu na skutečný stav, je vždy možné sídlo přesně a správně určit. Tato skutečnost je stěžejní pro určování místní příslušnosti (vždy je možné určit místní příslušnost) a pro doručování (doručuje se na adresu sídla, bez ohledu na to, zda se tam právnická osoba skutečně zdržuje, apod.). Určovat místní příslušnost nebo doručovat podle skutečného sídla by vyvolalo značnou nejistotu o tom, zda právnická osoba v daném místě skutečně sídlí nebo sídlí jinde. Ze strany daňových subjektů by koncepce skutečného sídla byla pravděpodobně zneužívána ještě více, než koncepce sídla skutečného. Daňové subjekty by byly oprávněny v mezích práva tvrdit, že skutečné sídlo mají jinde a v souladu se zákonem by tak znemožnily určení místně příslušného správce daně nebo se vyhnuly doručování. Mimo to stávající koncepce pojetí sídla v daňovém řádu navazuje na soukromoprávní pojetí, což zaručuje jednotu právního řádu.

Nevýhodou stávající koncepce je skutečnost, že sídlo zapsané ve veřejném rejstříku nemusí vždy odpovídat sídlu skutečnému. Za účelem vyhnutí se daňovým povinnostem (např. povinnosti podrobit se daňové kontrole) si daňové subjekty mohou vytvářet fiktivní zapsaná sídla a ve skutečnosti sídlit jinde (např. zapsané sídlo v územní působnosti

³ Sídlo musí být určeno adresou, kde právnická osoba sídlí skutečně, tedy místem, kde je umístěna její správa a kde se veřejnost může s právnickou osobou stýkat.

⁴ § 19c odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Finančního úřadu pro hlavní město Prahu nebo Finančního úřadu pro Středočeský kraj výrazně zvyšuje možnost vyhnout se daňové kontrole). Nevýhoda se tedy projeví v situaci, kdy skutečné sídlo neodpovídá sídlu zapsanému, a to v kombinaci s nerovnoměrnou územní vytížeností jednotlivých správců daně.

Delegace

Institut delegace představuje možnost přenesení místní příslušnosti ke správě daní na jiného věcně příslušného správce daně. Institut delegace má komplexnější a dlouhodobější charakter než například institut dožádání. Delegaci lze „uplatňovat“, dokud nedojde ke změně okolností rozhodných pro určení místní příslušnosti, resp. dokud nedojde k odpadnutí důvodů, pro které bylo rozhodnutí o delegaci vydáno.

Právní úprava delegace je zakotvena v ustanovení § 18 daňového řádu. Pro delegaci příslušnosti Specializovaného finančního úřadu se použije přiměřeně úprava tohoto institutu v daňovém řádu (§ 11 odst. 4 zákona o Finanční správě ČR). Srovnatelný institut lze nalézt v ustanovení § 131 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Tato úprava se částečně odlišuje od úpravy v daňovém řádu, a to především v otázce toho, kdo může podat podnět pro delegaci místní příslušnosti.

K využití delegace může dojít na žádost daňového subjektu nebo z podnětu příslušného správce daně. Nejblíže společně nadřazený správce daně je oprávněn delegovat místní příslušnost na jiného věcně příslušného správce daně, jestliže to shledá *účelným* nebo jsou-li pro výkon správy daní potřebné *mimořádné odborné znalosti*. Formulace zákona tímto poskytuje pouze obecný, a tedy i poměrně flexibilní rámec pro určení situací, pro které je možno využít delegace. Důvody delegace se liší od úpravy tohoto institutu v rámci správního řízení (srov. § 131 odst. 2 správního řádu).

Účelnost lze spatřovat především tam, kde by jinak správa daní daňových subjektů byla neefektivní a ne hospodárná, mimo jiné tedy právě v případech, kdy se skutečné sídlo právnické osoby liší od sídla zapsaného do veřejného rejstříku, nebo obdobně u fyzické osoby, pokud má místo trvalého pobytu jinde než provozovnu. Pojem účelnost však nelze vykládat pouze ve vztahu k daňovému subjektu, ale je možno jej vztáhnout i na účelnost na straně správce daně. Z tohoto pohledu je pak možno účelnost delegace vnímat ve vztahu ke kapacitním možnostem správce daně, v dopadu na řízení s jinými subjekty nebo i v jiných dalších skutečnostech týkajících se správce daně, aniž by tyto vždy přímo úzce souvisely s konkrétním daňovým subjektem. Kritérium účelnosti tak bude kupříkladu naplněno, pokud místně příslušný správce daně zjistí, že právnická osoba má skutečné sídlo nebo hlavní provozovnu v obvodu územní působnosti jiného správce daně a současně správci daně kapacitní možnosti nedovolují účelně a hospodárně provádět správu daní. V případě, kdy bude určitá osoba shledána podjatou pro dané daňové řízení, tak je nutno za ni zajistit adekvátní náhradu, a to buď určením jiné úřední osoby, nebo delegací na jiného věcně příslušného správce daně. Pokud by byly vyloučeny všechny úřední osoby místně příslušného správce daně, je nutno přistoupit k delegaci vždy.

Kritérium *mimořádných odborných znalostí* bude naplněno například tehdy, bude-li se subjekt zabývat specifickým druhem činnosti, se kterým nejsou zaměstnanci místně příslušného správce daně podrobněji odborně seznámeni. V takovém případě pak dikce zákona umožňuje delegovat místní příslušnost ke správě daně na jiného věcně příslušného správce daně, jehož zaměstnanci těmito znalostmi disponují, protože se kupříkladu s obdobným subjektem již v minulosti setkali nebo mají ve svém obvodu působnosti více subjektů s daným předmětem činnosti. Smyslem delegace na základě tohoto kritéria by měla být vyšší specializace pracovišť, a s tím spojená vyšší efektivita a hospodárnost správy daní. V této souvislosti je třeba zmínit i Specializovaný finanční úřad, který je příslušným pro určitý okruh vybraných subjektů (§ 11 zákona o Finanční správě ČR).

Daňový subjekt nemá možnost podat proti rozhodnutí o delegaci odvolání ani jiné opravné prostředky (možnost podat odvolání byla vypuštěna novelou daňového řádu s účinností

od 1. ledna 2015), a to bez ohledu na to, z jakého ze zákonem předvídaných důvodu bylo rozhodnutí o delegaci vydáno. Rozhodnutí o delegaci je vykonatelné jeho účinností (oznámením jeho příjemcům), resp. tímto okamžikem je místní příslušnost přenesena na jiného správce daně. Eliminace možnosti uplatnit proti rozhodnutí o delegaci opravné prostředky souvisí se zneužíváním odvolání ze strany daňových subjektů s cílem oddálit faktický dopad delegace a její účinky. Absence možnosti uplatnit opravné prostředky umožňuje správci daně přenášet místní příslušnost v relativně krátkém čase a reagovat tak na úkony daňového subjektu zejména v souvislosti s hrožícími daňovými úniky. Možnost daňového subjektu domáhat se soudní ochrany tím není dotčena. Na straně druhé i tak představuje delegace do značné míry formalizovaný a administrativně náročný akt, který ne vždy zajistí dostatečnou flexibilitu reakce správce daně v případě hrozby daňových úniků.

Atrakce

Institut atrakce je zakotven v ustanovení § 19 daňového řádu. Odlišnou úpravu atrakce nalezneme v ustanovení § 131 odst. 1 správního řádu.

Atrakce představuje přisvojení si pravomoci k projednání určité věci. Orgán veřejné moci, který si pravomoc k projednání atrahuje, bude stále jednat v obvodu své územní působnosti, čímž se atrakce zásadně liší od delegace.

Rozhodnutí o atrakci může být vydáno nejenom z podnětu nadřízeného správce daně, ale i z podnětu správce daně, kterému bude předmětná věc odebrána, nebo z podnětu daňového subjektu. Lze zde spatřovat určitou analogii s delegací, a to jak v obecné rovině principů, na základě kterých tento institut funguje, tak v jednom z konkrétních důvodů pro rozhodnutí o atrakci. Stejně jako k delegaci, i k atrakci může dojít, jsou-li vyžadovány na straně správce daně *mimořádné odborné znalosti* (blíže viz výše část o delegaci). Dále může k atrakci dojít, jedná-li se o rozhodnutí ve věci, které bude mít *zásadní dopad i do řízení s jinými daňovými subjekty*, což lze u delegace subsumovat pod kritérium účelnosti (zejména u Specializovaného finančního úřadu). Specifickým důvodem pro rozhodnutí o atrakci je ochrana před *nečinností* podřízeného správce daně (§ 38 daňového řádu).

Daňový subjekt nemá možnost podat proti rozhodnutí o atrakci odvolání ani jiné opravné prostředky (možnost podat odvolání byla vypuštěna novelou daňového řádu s účinností od 1. ledna 2015), a to bez ohledu na to, z jakého ze zákonem předvídaných důvodu bylo rozhodnutí o atrakci vydáno. Rozhodnutí o atrakci je vykonatelné jeho účinností (oznámením jeho příjemcům), resp. tímto okamžikem je místní příslušnost přenesena na nadřízeného správce daně. Důvody eliminace možnosti uplatnit proti rozhodnutí o atrakci opravné prostředky byly obdobné jako v případě delegace. Současně platí, že praktické využití atrakce není – na rozdíl od delegace – příliš časté a využití tohoto institutu v boji s daňovými úniky je tak spíše okrajové.

Dožádání

Zákonná úprava dožádání je zakotvena v ustanovení § 17 daňového řádu. Pro porovnání lze uvést i odlišnou úpravu dožádání v ustanovení § 13 správního řádu.

Smyslem institutu dožádání je umožnit místně příslušnému správci daně požádat o provedení úkonů, dílčího řízení nebo postupu jiného správce daně téhož nebo nižšího stupně. Jde o nástroj umožňující dosažení větší flexibility, hospodárnosti a procesní ekonomie. Dožádání může být pojato úzce (jednotlivý úkon), ale i komplexnějším způsobem (dožádáním celého postupu – např. daňové kontroly, nebo dílčího řízení – např. doměřovacího řízení či exekučního řízení).

Tohoto institutu lze využít výlučně z moci úřední. Podmínkou pro umožnění dožádání je skutečnost, že místně příslušný správce daně nemůže předmětný úkon provést vůbec nebo jej provést může, ale jeho provedení je spojeno s obtížemi nebo s vynaložením neúčelných nákladů. Dožádání má vést především k efektivitě a hospodárnosti při správě

daní, resp. k rychlosti daňového řízení. V porovnání s delegací se jedná o institut krátkodobého charakteru, kdy nedochází ke změně místní příslušnosti. K dožádání by mělo být přistoupeno pouze, pokud i nadále převažují důvody pro zachování místní příslušnosti (jinak je nutné přistoupení k delegaci).

Formálně vzato dožaduje správce daně, který je k provedení daného úkonu, řízení nebo jiného postupu místně příslušný. To ovšem neznámá, že impuls vedoucí k tomuto dožádání nemůže vzejít od jiného orgánu (ať už je to dožádaný správce daně, nebo nadřízený správce daně plnící koordinační úlohu). Využití institutu dožádání je tak v praxi možné i na základě iniciativy jiného správce daně, neboť často může k identifikaci důvodů pro dožádání dojít dříve z jeho strany (jakkoliv se tyto důvody nacházejí na straně dožadujícího správce daně).

Oproti institutu atrakce či delegace je dožádání daleko méně formalizovaným úkonem, o kterém není nutné daňový subjekt samostatně informovat. O tom, že došlo k dožádání, postačí provést úřední záznam, se kterým se daňový subjekt může seznámit ve spise. Jde tedy o vysoce operativní a pružný nástroj umožňující pohotově reagovat na vzniklou situaci.

Díky tomu, že je možné dožadovat celé postupy, lze tento nástroj účinně využít v rámci boje s daňovými úniky, a to i s ohledem na to, že podmínky, za kterých může správce daně dožádat jiného správce daně, jsou daňovým řádem upraveny poměrně široce. Na straně druhé tyto podmínky nepokrývají všechny situace, za nichž by bylo žádoucí v rámci boje s daňovými úniky odstranit limit místní příslušnosti správce daně. Současně je třeba zohlednit též specifický charakter dožádání jako institutu, který má představovat *ad hoc* odchylku od obecných pravidel místní příslušnosti, avšak nikoliv systematicky využívaný nástroj.

Provádění vyhledávací činnosti bez dožádání („spontánní provádění vyhledávací činnosti“)

Obecná pravidla místní příslušnosti se uplatní i v souvislosti s vyhledávací činností správce daně. Tímto však není vyloučeno, aby jinak místně nepřislusný správce daně prováděl vyhledávací činnosti v obvodu své územní působnosti (§ 78 odst. 4 daňového řádu). Využitelnost tohoto nástroje by neměla směřovat k nahrazení činnosti místně příslušného správce daně. Smyslem této úpravy je odstranění formalistických bariér, které by mohly správce daně prověřující určitý daňový subjekt omezovat ohledně zjištění, která se týkají jiných daňových subjektů (u nichž není místně příslusný) na něj napojených. Správce daně díky tomu může rovnou opatřit indicie nebo důkazní prostředky využitelné pro další činnost místně příslušného správce daně.

Využití tohoto nástroje je možné při *vyhledávací činnosti*, resp. *místním šetření*. Zde není nutná součinnost s daňovým subjektem (srov. § 78 odst. 2 daňového řádu). Počátek provádění této činnosti navíc nevyžaduje formální zahájení. Tím se vyhledávací činnost odlišuje od daňové kontroly, pro kterou nelze dané ustanovení použít. I kdyby správce daně při prověřování daňového subjektu zjistil přesah směrem k jinému daňovému subjektu, který odůvodňuje zahájení daňové kontroly, musel by vůči tomuto daňovému subjektu daňovou kontrolu zahájit standardním způsobem. Pokud by bylo důvodné, aby tuto kontrolu zahájil správce daně, který není místně příslusný, lze toho do jisté míry dosáhnout prostřednictvím *dožádání*.

Díky tomu, že správce daně je oprávněn v rámci své územní působnosti provádět vyhledávací činnost i vůči jiným daňovým subjektům, než mu místně přísluší, může operativně reagovat na jednání daňových subjektů a informovat o něm místně příslušného správce daně. Využitelnost tohoto nástroje je vhodná zejména u karuselových podvodů na dani z přidané hodnoty, v nichž mohou často figurovat subjekty s rozdílnou místní příslusností.

1.3.2 Kompetenční nástroje

Orgány finanční správy

Orgány finanční správy představují třístupňovou soustavu správních orgánů tvořenou Generálním finančním ředitelstvím, Odvolacím finančním ředitelstvím a 15 finančními úřady. V případě finančních úřadů se jedná o prvostupňové orgány, jejichž územní působnost je vymezena územím vyššího územního samosprávného celku (kraje), jehož název je součástí názvu daného finančního úřadu. Výjimku představuje Specializovaný finanční úřad, který má celostátní územní působnost, přičemž je finančním úřadem příslušným pro tzv. vybrané subjekty. Finanční úřady především vykonávají správu daní v prvním stupni, avšak současně je jim dána působnost v řadě dalších oblastí (finanční kontrola, správa odvodů za porušení rozpočtové kázně, výkon dozoru nad loteriemi a jinými podobnými hrami, kontrola dodržování povinností stanovených účetními předpisy atd.). Pokud jde o Specializovaný finanční úřad, jako jeden z finančních úřadů disponuje až na výjimky stejnou věcnou působností jako ostatní finanční úřady; současně jako jediný z finančních úřadů vykonává cenovou kontrolu.

Odvolací finanční ředitelství je orgánem druhé instance v rámci soustavy orgánů finanční správy, tj. především vykonává působnost správního orgánu nejbližší nadřízeného finančním úřadům. Přitom disponuje celostátní územní působností. Obdobně Generální finanční ředitelství vykonává působnost na území celé České republiky, a to zejména působnost správního orgánu nejbližší nadřízeného Odvolacímu finančnímu ředitelství, tedy orgánu třetí instance v rámci soustavy. Současně je Generální finanční ředitelství vrcholným řídicím orgánem finanční správy, který je podřízen Ministerstvu financí a nadřízen Odvolacímu finančnímu ředitelství, resp. finančním úřadům (srov. § 1 odst. 3 zákona o Finanční správě ČR).

Územní pracoviště finančních úřadů

Ačkoli finanční úřady tvoří nejnižší stupeň soustavy orgánů finanční správy, přičemž jsou organizovány na krajské úrovni, disponují současně sítí územních pracovišť, která fakticky zajišťují výkon působnosti finančních úřadů v daném území. Územní pracoviště mají postavení vnitřních organizačních jednotek finančních úřadů, tj. jedná se o nesamostatné organizační entity v postavení interního útvaru daného úřadu. Postavení správce daně tak má finanční úřad jako celek, přičemž výkon činnosti na úrovni územního pracoviště je výkonem působnosti finančního úřadu (územní pracoviště navenek vystupují „pod hlavičkou“ finančního úřadu).

Územní pracoviště finančních úřadů jsou vytvářena dvěma způsoby. Předně se jedná o pracoviště, která se nenacházejí v sídle finančního úřadu. Ta jsou stanovena vyhláškou č. 48/2012 Sb., o územních pracovištích finančních úřadů, která se nenacházejí v jejich sídlech. Pracoviště finančních úřadů, která se nacházejí v jejich sídlech (např. územní pracoviště Finančního úřadu pro hlavní město Prahu) jsou stanovena příslušným interním předpisem, konkrétně organizačním řádem Finanční správy ČR, který schvaluje generální ředitel Generálního finančního ředitelství.

Zvláštní úprava umístění spisu a nahlížení do něj při správě daní ve vztahu k územním pracovištím finančních úřadů

V souvislosti s vytvořením sítě územních pracovišť finančních úřadů stanovil zákon o Finanční správě ČR v § 13 zvláštní úpravu problematiky umístění spisu a nahlížení do něj při správě daní. Oprávnění daňového subjektu nahlížet do spisu tak lze vykonávat buď v sídle příslušného orgánu finanční správy, anebo na jeho územním pracovišti, a to podle toho, kde je spis nebo jeho příslušná část umístěna. Při tomto umístění spisu nebo jeho příslušné části je příslušný orgán povinen přihlédne zejména k dostupnosti spisu pro daňový subjekt a k hospodárnosti výkonu správy daní. Kromě toho musí být rovněž vzaty v úvahu základní zásady správy daní. V zájmu zajištění dostupnosti spisu pro potřeby

výkonu oprávnění nahlížet do spisu je příslušný orgán povinen na požádání bezodkladně informovat daňový subjekt o tom, na jakém místě je umístěn jeho spis nebo jeho příslušná část.

Koordinační úloha Generálního finančního ředitelství

Generální finanční ředitelství je jako orgán nadřízený Odvolacímu finančnímu ředitelství a finančním úřadům oprávněno k řízení těchto orgánů. Pojem „řízení“ po stránce legislativní zahrnuje nejrůznější formy řídicí činnosti včetně souvisejících aspektů, tj. zejména metodické řízení v oblasti správy daní a koordinační roli, stejně jako roli kontrolní a dohledovou (podobný řídicí vztah ostatně funguje mezi jednotlivými orgány v rámci celé hierarchie Ministerstva financí a orgánů finanční správy). Výkon řídicí působnosti Generálního finančního ředitelství úzce souvisí též se zajištěním informační propustnosti soustavy Finanční správy ČR a Ministerstva financí, a to na bázi ustanovení § 18 odst. 6 zákona o Finanční správě ČR, podle něhož *„Ministerstvo financí a orgány Finanční správy České republiky zpracovávají a vzájemně si poskytují údaje získané pro účel výkonu působnosti orgánů Finanční správy České republiky a výkonu působnosti ministerstva podle zákona o Finanční správě České republiky“*.

Při výkonu koordinační role Generálního finančního ředitelství je třeba respektovat pravidla správy daní ohledně principu instančnosti a zachování nepodjatosti úředních osob nadřízeného správce daně. V praxi však dodržování těchto pravidel nepředstavuje zásadní limit výkonu koordinační role Generálního finančního ředitelství. Úředním osobám plnícím koordinační úlohu (zpravidla úřední osoby Generálního finančního ředitelství či Ministerstva financí) nic nebrání v tom, aby v praxi působily přímo při konkrétních akcích probíhajících v rámci správy daní a v rámci boje s daňovými úniky. Lze tak zvýšit efektivitu poskytování podpory místně příslušnému správci daně (konkrétní úkony při správě daní nicméně činí pouze úřední osoby místně příslušného správce daně). Určitým limitem je výše zmíněná *podjatost* (daná úřední osoba by pak neměla vystupovat v roli odvolacího či přezkumného orgánu).

Prostřednictvím výkonu řídicí působnosti Generálního finančního ředitelství lze koordinovat boj s daňovými úniky v rámci celé České republiky, sjednocovat postup jednotlivých správců daně, zajistit vyšší úroveň spolupráce s jinými orgány (Celní správa ČR, Policie České republiky atd.) a poskytovat jednotlivým správcům daně metodickou, informační a jinou podporu.

Přesouvání personálního substrátu v rámci orgánů Finanční správy České republiky

Zákon o Finanční správě České republiky stanoví, že Generální finanční ředitelství je správním úřadem, organizační složkou státu a účetní jednotkou (viz § 1). Ve služebních vztazích státních zaměstnanců v orgánech finanční správy a v pracovněprávních vztazích ostatních zaměstnanců v orgánech finanční správy právně jedná příslušný služební orgán. Podle zákona o státní službě je služebním orgánem, který jedná a rozhoduje ve věcech služebního poměru vedoucí služebního úřadu, což je podle zákona o Finanční správě ČR generální ředitel Generálního finančního ředitelství, ředitel Odvolacího finančního ředitelství a ředitelé finančních úřadů. Pro účely hospodaření s majetkem státu, účetnictví a pracovněprávních vztahů pak mají Odvolací finanční ředitelství a finanční úřady postavení vnitřních organizačních jednotek Generálního finančního ředitelství. Takto nastavený systém příliš neumožňuje pružné reagování na potřeby správy daní a optimalizaci rozvržení personální kapacity a organizační struktury uvnitř soustavy Finanční správy ČR; v praxi je tedy limitem úprava zákona o státní službě, popř. zákoníku práce.

Zákon o státní službě při vymezení činností zahrnutých pod pojem státní služba, uvádí v § 5 odst. 1 písm. n) přípravu a provádění správních úkonů včetně kontroly. Kontrolní postupy v rámci správy daní jsou tedy nepochybně vykonávány státními zaměstnanci ve služebním poměru zařazenými na služební místo nebo jmenovanými na služební místo představeného.

Státní zaměstnanci vykonávají službu ve služebních úřadech. Podle zákona o státní službě je pro každý služební úřad stanovena systemizace, která vymezí počet služebních míst státních zaměstnanců, kteří nejsou představenými, klasifikovaných platovými třídami, počet služebních míst představených klasifikovaných platovými třídami a objem prostředků na platy státních zaměstnanců. Na základě systemizace je zpracována organizační struktura služebního úřadu. Systemizaci schvaluje vláda na následující kalendářní rok a změna systemizace poté, co nabyla účinnosti, je-li jejím důsledkem změna počtu služebních míst, objemu prostředků na platy státních zaměstnanců nebo změna platové třídy státního zaměstnance o více než jednu třídu dolů nebo o dvě třídy nahoru, je přípustná, jen dojde-li ke změně působnosti správního úřadu nebo k podstatné změně podmínek, za kterých byla systemizace schválena.

Zákon o státní službě tak předpokládá jediný zákonný postup, jak flexibilně využít personální kapacity správce daně podle skutečného nápadu práce, a to přeložení, které je upraveno v § 47. Státní zaměstnanec může být na dobu nezbytně nutnou, která musí být předem určena, nejdéle však na dobu 60 dnů v kalendářním roce, přeložen k výkonu služby v oboru služby, který vykonává, do jiného služebního úřadu nebo do jiného organizačního útvaru služebního úřadu, a to i bez svého souhlasu. Se souhlasem státního zaměstnance lze dobu jeho přeložení prodloužit, nejdéle však o dobu 60 dnů. Pro přeložení musí trvat potřeba zajištění výkonu služby v jiném služebním úřadu nebo v jiném organizačním útvaru služebního úřadu, a to po celou dobu přeložení. Přeložení nelze použít k jinému účelu než k zajištění výkonu služby. Při přeložení státního zaměstnance musí být přihlédnuto k jeho osobním, zdravotním a rodinným poměrům.

Přeložení státního zaměstnance tak v souhrnu může trvat nejdéle 120 dnů. Jde o zákonnou možnost, kterou lze řešit problematiku, která je nahodilá, přičemž toto řešení je možné pouze na přechodnou dobu. Možnost dočasného či trvalého převodu personálních kapacit tak je možné využít v případě specializovaných akcí vyhledávacího či kontrolního charakteru. Naproti tomu nelze na této úpravě založit systémové řešení, a tím pružně reagovat na zvýšení nápadu práce v určitých oblastech České republiky a flexibilně využívat veškeré kapacity, kterými orgány finanční správy disponují.

Postavení Specializovaného finančního úřadu

Podle stávajícího znění zákona o Finanční správě ČR vykonává Specializovaný finanční úřad správu daní u tzv. vybraných daňových subjektů. Jedná se o uzavřenou množinu subjektů, která je stanovena zákonem (jde především o právnické osoby založené za účelem podnikání, které dosáhly obrátu více než 2 mld. Kč, banky, pojišťovny, investiční fondy atd.; současně jsou vybranými subjekty i členové skupiny podle zákona o dani z přidané hodnoty, pokud jeden z nich je vybraným subjektem sám o sobě). Specializovaný finanční úřad disponuje (až na několik explicitních výjimek) stejnou věcnou působností, jako ostatní finanční úřady. Vůči nim je tedy v postavení jiného věcně příslušného finančního úřadu. Pro změnu, přechod a delegaci příslušnosti Specializovaného finančního úřadu se obdobně použijí ustanovení daňového řádu o změně, přechodu a delegaci místní příslušnosti (§ 11 odst. 4 zákona o Finanční správě ČR). Obecně platí, že prostor pro zlepšení lze spatřovat v efektivnějším využívání institutu delegace, popř. dožádání ve vztahu ke Specializovanému finančnímu úřadu, který vzhledem k okruhu daňových subjektů, pro které je příslušný, disponuje unikátními odbornými znalostmi. Za tím účelem lze zajistit metodickou podporu nadřízených orgánů finanční správy.

Možnost (znovu)zavedení změny místní příslušnosti správce daně pomocí institutu pověření

V souvislosti s možností převzít správu u konkrétního daňového subjektu je třeba zmínit i myšlenku (znovu)zavedení institutu *pověření* ze strany nadřízeného orgánu (např. Generálního finančního ředitelství). Tento institut existoval do 31. prosince 2012 v rámci předchozí právní úpravy zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, kdy kompetenci k pověření jiného než místně příslušného

orgánu výkonem určité působnosti disponovalo vůči podřízeným orgánům soustavy územních finančních orgánů jak Ministerstvo financí (pověření ve vztahu k okruhu věcí určených druhově), tak Generální finanční ředitelství a tehdejší finanční ředitelství (pověření ve vztahu ke konkrétní věci). Z materiálního hlediska se v případě pověření ve vztahu ke konkrétní věci jednalo a jedná o *delegaci* místní příslušnosti vykazující určité odchylky, které se vyznačují oslabením práv dotčených subjektů. V případě pověření ve vztahu k okruhu věcí určených druhově se vlastně ve větším či menším rozsahu jedná o modifikaci zákonné úpravy působnosti správního orgánu, která může být podle čl. 2 odst. 3 a čl. 79 odst. 1 Ústavy stanovena jen zákonem. Základním rizikem obou druhů pověření je otázka ústavnosti modifikace příslušnosti správního orgánu prostřednictvím interního aktu řízení. Zákonná úprava by neměla připouštět, aby správní orgány mohly prostřednictvím interních aktů řízení modifikovat svou příslušnost, a to jak ve věcech druhově určených, tak v konkrétních kauzách. Řešení v podobě (znovu)zavedení institutu *pověření* ze strany nadřízeného orgánu je proto třeba odmítnout.

Orgány celní správy

V případě orgánů celní správy, zřízených zákonem o Celní správě ČR, platí v řadě ohledů obdobně to, co bylo výše uvedeno o orgánech finanční správy. Soustava orgánů celní správy je nicméně pouze dvoustupňová a tvoří ji Generální ředitelství cel a 15 celních úřadů. Generální ředitelství cel tak vedle své řídicí role plní roli orgánu druhé instance v rámci soustavy. Orgánem třetí instance je pak Ministerstvo financí (které v případě orgánů finanční správy plní až roli instance čtvrté). Asymetrie obou soustav je vyvolána především kvantitativními rozdíly v rozsahu vykonávané agendy, kdy kapacita orgánů vyšších instancí je v případě orgánů celní správy dostačující v menším rozsahu.

Mezi celními úřady se nicméně nenachází obdoba Specializovaného finančního úřadu – patnáctým celním úřadem je Celní úřad Praha Ruzyně, který jako jediný vykonává působnost celního úřadu na mezinárodních letištích v České republice, tj. na jediné vnější hranici Evropské unie, která se nachází v působnosti orgánů České republiky.

Specifikem Celní správy ČR je skutečnost, že vedle postavení soustavy správních orgánů má rovněž postavení ozbrojeného bezpečnostního sboru, jehož personální substrát je tvořen jak celníky (příslušníky bezpečnostního sboru v režimu zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů), tak civilními zaměstnanci v režimu zákoníku práce (aplikace zákona o státní službě je zde vyloučena). Podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů je pro bezpečnostní sbor stanovena systemizace, jejíž návrh připravuje ředitel bezpečnostního sboru v součinnosti se svým nadřízeným. Návrh systemizace je zpracováván v souladu s úkoly, které bezpečnostní sbor plní. Systemizaci schvaluje vláda na následující kalendářní rok. Příslušník vykonává službu podle potřeb bezpečnostního sboru na území České republiky nebo v zahraničí. Místo služebního působiště na území České republiky je určeno územím obce, v níž příslušník vykonává službu. Místo služebního působiště je uvedeno v rozhodnutí o přijetí do služebního poměru. Příslušník může být převelen i na jiné místo, než je jeho místo služebního působiště z důvodu důležitého zájmu služby k plnění úkolů vyplývajících ze služebního místa, na které je ustanoven, do dočasně zřízené služební skupiny příslušníků určené k plnění mimořádného úkolu (zde zákon neobsahuje výslovné časové omezení), nebo jiných úkolů bezpečnostního sboru, jež nevyplývají ze služebního místa, na které je ustanoven, nejdéle však na dobu 60 dnů, které jsou jeho obvyklými dny služby v průběhu kalendářního roku, popřípadě na dobu delší, jde-li o úkoly vyplývající z krizové situace. I zde je tedy možná nalézt podobné limity využití personálních kapacit jako v případě státních zaměstnanců v orgánech finanční správy.

Podobně jako v případě finančních úřadů, také celní úřady disponují sítí územních pracovišť (v tomto případě stanovených vyhláškou č. 285/2012 Sb., o územních pracovištích celních úřadů, která se nenacházejí v jejich sídlech, resp. organizačním řádem Celní správy ČR). Obdobná je i zvláštní úprava umístění spisu a nahlížení do něj při správě daní.

1.4 Identifikace dotčených subjektů

Orgány finanční správy

Problematicku limitu místní příslušnosti správce daně je třeba vyřešit zejména v souvislosti se správou daně z přidané hodnoty, a to zejména s potřebou zamezení karuselovým podvodům a v návaznosti na zavedení nového instrumentu kontrolních hlášení u daně z přidané hodnoty, popřípadě zavedení elektronické evidence tržeb. Správcem daně z přidané hodnoty jsou především orgány finanční správy. Zároveň má navržená regulace za cíl řešit problematiku posílení územní rovnoměrnosti provádění kontrolních postupů při správě daní a umožnit flexibilní využití personálních kapacit v rámci Finanční správy ČR. Dotčenými subjekty jsou tedy primárně orgány finanční správy.

Orgány celní správy

Orgány celní správy jsou správci spotřebních daní (zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o spotřebních daních“), správci daně z přidané hodnoty ve věci povolení k prodeji za ceny bez daně a při dovozu zboží (viz § 4 odst. 1 písm. e) zákona o dani z přidané hodnoty) a správci tzv. energetických daní (viz čl. LXXII, § 1 odst. 2, čl. LXXIII, § 1 odst. 2 a čl. LXXIV, § 1 odst. 2 zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o stabilizaci veřejných rozpočtů“). Současně vykonávají působnost podle zákona č. 307/2013 Sb., o povinném značení lihu, ve znění pozdějších předpisů, který upravuje značení pro účely správy spotřební daně z lihu. Vzhledem k těmto skutečnostem, jakož i v zájmu dosažení souměrnosti v obdobných případech výkonu působnosti klíčových správců daně v rámci resortu Ministerstva financí, jsou dotčenými subjekty rovněž orgány celní správy.

Daňové subjekty a jiné osoby zúčastněné na správě daní

Navrhovaná regulace se dotkne právního postavení daňových subjektů. Daňovými subjekty jsou fyzické nebo právnické osoby či jednotky bez právní osobnosti, o kterých to stanoví zákon. Do jisté míry se fakticky dotkne též právního postavení jiných osob zúčastněných na správě daní, tj. třetích osob (zástupců daňových subjektů, svědků, znalců atd.).

Daňové subjekty – podnikající fyzické a právnické osoby

Jelikož cílem regulace je zefektivnění kontrolní činnosti správce daně, je pravděpodobné, že daňové subjekty budou kontrolním mechanismům správce daně podrobeny častěji, než je tomu dosud. To platí pro daňové subjekty obecně, ať už jsou podnikateli nebo ne. Navržená regulace tak bude dopadat na podnikatelské subjekty, nicméně nebude se tak dít z titulu jejich role podnikatele, ale z důvodu, že jsou daňovými subjekty. Jedním z cílů a efektů navržené regulace je narovnání podnikatelského prostředí, jelikož dojde k rovnoměrnějšímu zacílení a rozložení kontrolních mechanismů správce daně.

1.5 Popis cílového stavu

Stanoveným cílem je vyřešení problémů popsanych výše v kapitole 1.2.

Předně jde o posílení procesních mechanismů správce daně k eliminaci tzv. karuselových podvodů na dani z přidané hodnoty. Nově regulované nástroje by měly správci daně umožnit efektivně kontrolovat plnění povinností daňových subjektů. Finanční správa ČR bude díky institutu kontrolních hlášení od 1. ledna 2016, popř. díky institutu elektronické evidence tržeb, disponovat významně vyšším množstvím informací o daňových subjektech než dnes. Cílem zaváděné regulace je umožnit orgánům finanční správy ověřit správnost poskytovaných informací, a tím včas detekovat daňové podvody a úniky. Cílem je efektivní kontrolní činností významným způsobem snížit množství podvodů a úniků na dani z přidané hodnoty.

Dalším stanoveným cílem je umenšit počet daňových úniků a podvodů i na jiných daních než je daň z přidané hodnoty, k čemuž má přispět efektivnější využívání personálních

kapacit správce daně v rámci území České republiky. Cílem je, aby byly orgány finanční a celní správy schopné pružně reagovat na nárůst nápadu práce v určitých místech České republiky využitím kapacit z místa jiného, které jsou momentálně k dispozici. K naplnění tohoto cíle může přispět též rovnoměrné rozložení provádění kontrolních procesů napříč jednotlivými správci daně. Regulované nástroje by měly přispět k tomu, že frekvence provádění kontrolních postupů nebude u jednotlivých správců daně rozdílná v závislosti na množství daňových subjektů, které spadají do jejich územní působnosti, a tím i na kapacitních, organizačních či materiálních možnostech správce daně. Rovnoměrnost zajistí nejen rovný přístup ke všem subjektům, ale zamezí též účelovému přesouvání sídel.

Aby bylo skutečně dosaženo požadovaného cíle, nesmí nově zavedené mechanismy výrazným způsobem zasáhnout do právního postavení daňových subjektů. Záměrem je, aby cíle bylo dosaženo takovým způsobem, který daňový subjekt na svých právech nepocítí, resp. pocítí jej pouze v omezené míře odpovídající principu proporcionality. Na straně daňového subjektu by v souvislosti se zaváděnou regulací nemělo dojít k podstatnému zvýšení nákladů, ať už finančních, administrativních či jiných, a současně by měl být respektován stávající rozsah jeho zákonem zaručených práv.

Současně je nutné změnu realizovat v takovém čase, aby bylo možné regulované nástroje využít co nejdříve po zavedení kontrolního hlášení na dani z přidané hodnoty a spuštění elektronické evidence tržeb. Vzhledem k tomu, že kontrolní hlášení bylo zavedeno od 1. ledna 2016, je k posílení nástrojů orgánů finanční a celní správy pro účinný boj s daňovými úniky a podvody nezbytné přistoupit co nejdříve. Totéž platí i ve vztahu k zavedení elektronické evidenci tržeb, které je předpokládáno v roce 2016.

Cílem hodnocení dopadů je identifikovat nejvhodnější nástroj pro vyřešení nastíněných problémů. Pro vyhodnocení nastíněných variant byla zvolena kritéria, jejichž optikou je každý navržený mechanismus hodnocen.

1.6 Zhodnocení rizika

Soulad s ústavním pořádkem

Ustanovení čl. 79 odst. 1 Ústavy obsahuje základní princip stanovení působnosti správních orgánů, podle něhož musí být jejich působnost vždy stanovena zákonem. To platí nejen pro působnost věcnou, ale i pro působnost územní. Zákon tak musí nejen vymezovat základní územní působnost správního orgánu, ale současně i normovat případné odchylky od této územní působnosti, ať se již jedná o speciální úpravu pro určitý okruh případů nebo o pravomoc správního orgánu odchýlit se od obecných pravidel územní působnosti v konkrétním případě na základě *ad hoc* rozhodnutí či jiného správního aktu.

Právnímu řádu je tak vedle přímého vymezení územní působnosti jednotlivých orgánů známa i řada tradičních institutů, které umožňují obecnou územní působnost modifikovat, jako jsou výše popsané instituty delegace, dožádání apod. Tyto instituty nicméně spojuje skutečnost, že se nejedná o nástroje systémového řešení územní působnosti správních orgánů, ale naopak o nástroje, které mají být z principu aplikovány jako výjimka z pravidla, tj. v omezenějším okruhu případů, u nichž aplikace obecného (a ve většině případů plně vyhovujícího) vymezení územní působnosti správního orgánu vyvolává nehospodárnost, neefektivitu, tvrdost či jiné negativum výkonu veřejné moci.

Riziko souladu s ústavním pořádkem tak spočívá v nutnosti zajistit soulad navrženého řešení s ústavním principem zákonného vymezení územní působnosti správců daně tak, aby pro adresáty výkonu veřejné moci bylo ze zákona seznatelné, který správce daně (či který jasně definovaný okruh správců daně) je kompetentní v jejich případě vykonávat příslušnou věcnou působnost, resp. který správce daně může získat pravomoc tohoto výkonu na základě konkrétního správního aktu, který je vydán za specifických zákonných podmínek jako výjimka z obecného pravidla.

Zásah do právem chráněných zájmů osob zúčastněných na správě daní

Eliminace limitu místní příslušnosti při správě daní, resp. při provádění kontrolních postupů, z povahy věci povede ke stavu, kdy kontrolní postupy bude provádět správce daně, který není obecně místně příslušný ke správě daní podle obecných pravidel daňového řádu, popřípadě jiných daňových zákonů. To platí zvláště v případě zacílení na koncentraci prověřování všech daňových subjektů zapojených v řetězci daně z přidané hodnoty u jednoho správce daně. V praxi tak může z principu docházet k tomu, že správce daně provádějící kontrolní postup bude nejen odlišný od správce daně obecně místně příslušného, ale může být např. i výrazněji vzdálen v zeměpisném smyslu. Se vstupem jiného než obecně místně příslušného správce daně do konkrétní věci tak z povahy věci musí dojít k jistému zvýšení administrativní zátěže osob zúčastněných na správě daní, popřípadě k jejich jinému zatížení zejména v důsledku prostorové vzdálenosti nově zapojeného správce daně. V konkrétní rovině lze v tomto ohledu zmínit problematiku výkonu oprávnění daňového subjektu seznámit se s obsahem písemností zakládaných do spisu, popř. problematiku zachování účinnosti plných mocí.

Toto riziko na jedné straně musí být podrobeno testu proporcionality, kdy veřejný zájem na eliminaci či výrazném omezení výskytu daňových úniků může převažovat nad negativem dílčího zásahem do práv osob zúčastněných na správě daní. Na straně druhé je povinností zákonodárce hledat taková řešení, která při dosažení základního cíle regulace její adresáty co nejméně zatěžují, resp. je povine spolu s přijetím vlastní regulace zvážit též možnost přijetí paralelních nástrojů, které případně negativní dopady hlavní regulace zmírňují na přijatelnou (proporcionální) míru.

2 Návrh variant řešení

Varianta 0 – Současný stav

K dosažení stanoveného cíle lze využít stávající procesní nástroje daňového řádu, tj. zajištění částečné eliminace limitu místní příslušnosti standardními postupy správce daně jako je dožádání, popř. delegace či atrakce při zachování současné kvality činnosti ze strany správce daně, příp. jejího posílení zavedením koordinačních postupů metodického řízení.

Varianta 1 – Úprava institutu dožádání

Požadovaného cíle by mohlo být dosaženo prostřednictvím rozšíření, popř. zobecnění důvodů, při jejichž naplnění může správce daně dnes využít institutu dožádání. Možnost požádat jiného věcně příslušného správce daně o provedení úkonů nebo postupů by měla pokrývat, jak potřebu koncentrace výkonu kontrolních postupů vůči účastníkům řetězce obchodujících subjektů z pohledu daně z přidané hodnoty, tak potřebu rovnoměrného kapacitního zatížení jednotlivých správců daně. Došlo by k rozšíření zákonných kritérií, za kterých lze institut dožádání využít. K rozšíření by mohlo dojít úpravou nového důvodu pro dožádání (kritériem by mohla být například správa daní více daňových subjektů, které mají k sobě určitý vztah) či odstraněním zákonných limitů pro jeho využití (jinými slovy uvolnění podmínek, jejichž naplnění je nutné pro využití institutu dožádání).

Varianta 2 – Možnost provést kontrolní postup místně nepříslušným správcem daně

Správci daně by bylo zákonem umožněno, aby prováděl daňovou kontrolu či jiný kontrolní postup i u daňového subjektu, kterému není místně příslušný. Správce daně přistoupí ke kontrole plnění povinností daňových subjektů mimo svou územní působnost na základě správních úvah.

Obecně místně příslušným správcem daně by zůstal tzv. obecně místně příslušný (domovský) správce daně určený na základě kritéria místa pobytu, sídla či jiného ukazatele podle daňového řádu. Obecně místně příslušný správce daně by mohl též provést kontrolní postup, pokud nebyl dříve proveden jiným správcem daně. Pokud by jiný správce daně využil

možnost kontrolní postup u místně nepřislušného daňového subjektu provést, příslušnost ke kontrole obecně místně příslušného správce daně by byla suplována příslušností tzv. aktivního správce daně. Jinými slovy to neznamená, že by místně příslušní k výkonu daňové kontroly byli všichni správci daně.

Územní působnost obecně místně příslušného správce daně (finančního nebo celního úřadu) by zůstala nezměněna a byla by nadále vykonávána na území vyššího územního samosprávného celku, jehož název je součástí názvu úřadu. Územní působnost aktivního správce daně by byla zahájením kontrolního postupu *de facto* rozšířena mimo jeho obvod působnosti stanovený zákonem. Varianta předpokládá vysokou míru koordinace orgánů finanční, resp. celní správy na daném úseku působnosti.

Obdobná právní úprava je obsažena v slovenském daňovém řádu (*predpis č. 563/2009 Z. z., zákon o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov*).

Varianta 3 – Celostátní územní působnost správce daně k provádění kontrolních postupů

Limit místní příslušnosti by byl omezen stanovením celostátní územní působnosti jednotlivých finančních a celních úřadů pro vybranou věcnou působnost. Došlo by k rozšíření územní působnosti úřadů z dnešního rozsahu (území kraje) na celé území České republiky (s výjimkou Specializovaného finančního úřadu, který již dnes vykonává působnost na celém území) pro vybraný okruh činností. Pro vybraný okruh činností by byly místně příslušné všechny finanční a celní úřady.

Do okruhu vybrané věcné působnosti by spadal primárně provádění kontrolních postupů při správě daní (zejména daňová kontrola); zahrnuto by bylo ale i provádění vyhledávací činnosti. Obecně místně příslušným správcem daně pro ostatní okruh činností by zůstal tzv. obecně místně příslušný správce daně určený na základě kritéria místa pobytu, sídla či jiného ukazatele podle daňového řádu. Ve vztahu k ostatním činnostem by tak zůstal rozsah územní působnosti finančních a celních úřadů nezměněn.

Varianta předpokládá vysokou míru koordinace orgánů finanční a celní správy na daném úseku působnosti. Jelikož by v daných věcech bylo místně příslušných více správců daně, bylo by zapotřebí upravit pravidla pro řešení kolizí při výkonu pravomocí, které z povahy věci může vykonávat výlučně jeden správce daně v konkrétním případě (především provádění daňové kontroly). Obecné pravidlo by mělo vycházet ze stávající právní úpravy, kde platí princip priority (řízení či jiný postup provede ten orgán, který jej jako první zahájí), který současně ustupuje dohodě dotčených orgánů. Po ukončení příslušného postupu aktivní správce daně předá veškeré písemnosti či jiné podklady obecně místně příslušnému správci daně.

Zároveň bude nutné upravit pravidla pro komunikaci mezi daňovým subjektem a správcem daně (zejména možnost seznámit se s obsahem písemností zakládaných do spisu či uplatňování plných mocí).

Varianta 4 – Vytvoření speciálního úřadu pro výkon kontrolní činnosti

Po vzoru platné právní úpravy, kdy jeden z finančních úřadů (Specializovaný finanční úřad) vykonává správu daní u tzv. vybraných daňových subjektů, by došlo k vytvoření finančního, popř. celního úřadu pro provádění kontrolních postupů. Toto provádění by bylo koncentrováno u jednoho úřadu, jemuž by nebyly svěřeny jiné pravomoci při správě daní (věcná působnost by byla omezena toliko na provádění kontrolních postupů při správě daní). Působnost nového úřadu k provádění kontrolních postupů by byla výlučná nebo sdílená s ostatními finančními, resp. celními úřady. Územní působnost by zahrnovala celé území České republiky, působnost osobní by nebyla nijak omezena (na rozdíl od působnosti Specializovaného finančního úřadu). Pokud jde o osobní působnost, bylo by nutné důsledně dodržet princip, podle něhož je k novému úřadu koncentrován výkon kontrolních činností všech subjektů téměř bez výjimek.

Varianta 5 – Zrušení místní příslušnosti v případě finančních a celních úřadů

Limitující konstrukci místní příslušnosti lze eliminovat koncentrací územní působnosti finančních, resp. celních úřadů do jediného správního obvodu v rozsahu celého území České republiky. V praxi by takové řešení znamenalo vytvoření jediného finančního, resp. celního úřadu a transformaci stávajících na jeho územní pracoviště na stejném principu, jako dnes fungují územní pracoviště finančních a celních úřadů s krajskou územní působností. Tím by došlo k úplnému odstranění kritéria místní příslušnosti pro veškeré pravomoci správce daně.

Nezbytným předpokladem fungování této varianty by bylo sloučení stávajících databází orgánů finanční a celní správy (14+1) do jedné, což by umožnilo provázanější a koordinovanější přístup k výkonu správy daní. Rovněž v tomto případě by bylo nutné vhodně nastavit pravidla komunikace daňových subjektů se správcem daně (zejména možnost seznámit se s obsahem písemností zakládaných do spisu, uplatňování plných mocí, apod.).

2.1 Přizpůsobení variant regulaci a její vynucování

Nulová varianta není z povahy věci schopna naplnit stanovený cíl, protože, jak je uvedeno v kapitole 1.3, není stávající systém dostatečně efektivní a zachování stávajícího stavu není vhodné. Ačkoli v platné právní úpravě existují některé nástroje, které by bylo možné využít k částečnému naplnění požadovaného cíle, neumožňují důsledně eliminovat negativa kritéria místní příslušnosti pro účely správy daní. Stanoveného cíle nemůže být plně dosaženo ani posílením koordinace postupů pomocí metodického řízení. Přestože varianta 0 neplní stanovený cíl, je vhodné ji, podle části B Obecných zásad pro hodnocení dopadů regulace (RIA), použít jako měřítko k ostatním variantám. Varianta 0 bude z tohoto důvodu zařazena do kapitoly 4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení.

Varianta 4 (*Vytvoření speciálního úřadu pro výkon kontrolní činnosti*) nesplní požadovaný cíl a stanovená kritéria, jelikož není proveditelná v požadovaném čase a je příliš nákladná z hlediska materiálního zabezpečení či personálních kapacit. Ačkoli by opatření uvedené ve variantě 5 (*Zrušení místní příslušnosti v případě finančních a celních úřadů*) nepochybně zajistilo větší flexibilitu pro výkon všech činností finanční a celní správy (tj. v kompetenčním smyslu je způsobilé naplnit stanovený cíl), znamenalo by zásadní změnu v organizaci obou dotčených soustav orgánů, která by vyžadovala značné časové, kapacitní i finanční nároky. Samotné vytvoření jednotné databáze pro jediný finanční a celní úřad v rámci České republiky by bylo velmi finančně náročné a nelze předpokládat jeho realizovatelnost v požadovaném čase. K zásadní změně systému by navíc došlo v době, kdy ještě obě soustavy orgánů ještě nebyly plně stabilizovány po přechodu na systém 14+1 finančních a celních úřadů. Ani varianta 5 tak není schopna zcela naplnit stanovený cíl, a to především v jeho časovém aspektu.

S ohledem na to, že ke stanovenému cíli v základním rozsahu vede pouze varianta 1 (*Úprava institutu dožádání*), varianta 2 (*Možnost provést kontrolní postup místně nepříslušným správcem daně*) a varianta 3 (*Celostátní územní působnost správce daně k provádění kontrolních postupů*), budou dále posuzovány pouze tyto varianty.

3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Výše uvedené varianty byly vyhodnoceny podle několika kritérií, která pokrývají klady a zápory (resp. přínosy a náklady) jednotlivých navržených variant.

Jako hodnotící kritéria byla identifikována:

- možnost dosažení cílového stavu,
- zachování procesního postavení daňového subjektu.
- kompatibilita s jinými instituty daňového práva,
- náklady na straně správce daně,
- náklady na straně daňového subjektu a jiných osob zúčastněných na správě daní,
- ústavní konformita a právní jistota,
- koncepčnost řešení.

3.2 Náklady a nevýhody

Kompatibilita s jinými instituty daňového práva

Kritérium zohledňuje, nakolik je regulované řešení v souladu se stávajícími instituty daňového práva, zda bude potřeba do stávajících institutů kvůli nově zaváděným nástrojům zasáhnout či je nově zaváděným nástrojům přizpůsobit. Instituty daňového práva, kterých se může regulace dotknout, mají převážně povahu procesně-právních a kompetenčních norem a jsou primárně obsaženy v daňovém řádu, v zákoně o Finanční správě ČR a zákoně o Celní správě ČR. V konkrétní rovině zejména půjde o vztah kontrolních postupů a nalézací roviny daňového řízení v okamžiku, kdy je působnost k jejich výkonu svěřena rozdílným správcům daně, o problematiku případné speciální úpravy kolize místní příslušnosti, seznamování se s obsahem písemností zakládaných do spisu či účinnosti plných mocí.

Náklady na straně správce daně

Náklady na straně správce daně zahrnují jednak (více méně jednorázové) náklady na implementaci regulovaných nástrojů, které lze spatřovat zejména v nákladech na výchozí materiální zabezpečení, nákladech na vývoj informačních technologií, přizpůsobení organizační struktury a personální zabezpečení, jednak dlouhodobé náklady na provádění dané regulace v praxi, které zahrnují zejména náklady vyplývající z administrativní náročnosti, nároků na koordinaci správců daně a časové náročnosti.

Náklady na straně daňového subjektu

Jedná se o náklady na straně daňového subjektu, popřípadě na straně jiných osob zúčastněných na správě daní, které mohou vzniknout v důsledku výkonu správy daní v konkrétní věci jiným než obecně místně příslušným správcem daně (dílčí zvýšení administrativního zatížení, popř. nákladů spojených s prostorovou vzdáleností nově příslušného správce daně.

Ústavní konformita a právní jistota

Kritérium směřuje k posouzení, do jaké míry je naplněn požadavek ústavní konformity daného řešení, zejména požadavek respektování ustanovení čl. 79 odst. 1 Ústavy, podle něhož může být působnost správního orgánu stanovena pouze zákonem. S tím souvisí i požadavek, aby tradiční právní instituty, které umožňují odchylky od obecného vymezení územní působnosti správního orgánu, nebyly pro dosažení požadovaného cíle zneužity a zachovaly si charakter výjimečného institutu, který má být použit *ad hoc* v případě nutnosti, nikoli jako systémové opatření. Současně je zde posuzováno, do jaké míry dané řešení zajišťuje jednoznačnost právní úpravy, srozumitelnost pro její adresáty a zda obecně posiluje důvěru v právo.

Koncepčnost řešení

Kritérium zohledňuje, nakolik regulace přináší koncepční řešení popsanych problémů, nebo zda řeší pouze jejich dílčí aspekty. Kritérium zároveň reflektuje, zda je regulovaný nástroj

způsobilý poskytnout trvalé řešení výše popsaných problémů, nebo jde o řešení dočasné, které bude následně vyžadovat revizi. Rovněž zohledňuje skutečnost, zda se dané řešení zaměřuje pouze na odstranění následků určitého negativního jevu, či naopak na odstranění jeho příčin.

3.3 Přínosy a výhody

Možnost dosažení cílového stavu

Kritérium zohledňuje, nakolik úspěšně a s vynaložením jakých nákladů je možné daným řešením dosáhnout požadovaného cílového stavu, který je blíže popsán v kapitole 1.5. Cílového stavu jsou způsobilé dosáhnout všechny posuzované varianty (jinak by byly z dalšího hodnocení vyloučeny), kritérium však zohlední míru dosažení požadovaného cíle ve vztahu k nezbytně vynaloženým nákladům na implementaci jednotlivých variant.

Zachování procesního postavení daňového subjektu

Toto kritérium zohledňuje, zda a nakolik dochází regulovaným mechanismem k zásahu do standardu zaručených práv daňového subjektu. Zároveň reflektuje, zda by nedošlo k nedůvodnému zvýhodnění postavení správce daně na úkor daňového subjektu.

Správa daní je postup, který z povahy věci zasahuje do práv a právem chráněných zájmů daňových subjektů. Procesní práva daňovým subjektům vyplývají z ústavního pořádku a jsou zaručena zákonem (především daňovým řádem, ale i jinými daňovými zákony). Správce daně je povinen je při správě daní plně respektovat, jinak může subjekt uplatnit příslušné prostředky ochrany. Těžištěm procesních práv daňových subjektů jsou zásady daňového práva, resp. správy daní. Mezi základní zásady správy daní patří zásada legality, zásada enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí, zásada rovnosti, zásada hospodárnosti, zásada šetření práv osob zúčastněných na správě daní, zásada rychlosti, zásada vstřícnosti, povinnost mlčenlivosti, apod.

3.4 Vyhodnocení variant

Jednotlivé varianty byly vyhodnoceny společně optikou stanovených kritérií, která vyplývala ze stanovených cílů a identifikovaných výnosů, nákladů a rizik. Argumentace hodnocení je uvedena dále.

Z hlediska **možnosti dosažení cílového stavu** vychází nejlépe varianta 3. Varianta 1 je nevhodná, jelikož i při změně kritérií podmiňujících aplikaci institutu dožádání, není tento institut koncipován k využití v požadované kvantitě případů, neboť se jedná o institut, jehož aplikace by měla nastat spíše v menšině případů, a nelze na něm tedy postavit pravidelné a systémové provádění kontrolních postupů v určité významné množině případů. Zároveň je využití dožádání problematické u obchodních řetězců typických pro karuselové podvody, které čítají řadu daňových subjektů se sídly napříč celou republikou, neboť dožádání není pro takový způsob využití konstruováno. Rovněž je třeba vnímat jisté omezení jeho využití tam, kde je třeba koncentrovat provádění kontrolních postupů ve vztahu k řetězci daňových subjektů (zejména u daně z přidané hodnoty), aniž konkrétní správce daně vykazuje určitou formální či materiální vazbu k tomuto řetězci (a např. pouze disponuje volnou kontrolní kapacitou). Varianta 1 tak neřeší problém nerovnoměrného rozložení provádění kontrolních postupů v rámci České republiky a jeho negativní následek v podobě účelového přesouvání sídel do míst, kde je nižší pravděpodobnost podrobení kontrolnímu postupu ze strany správce daně. Pokud jde o variantu 2, lze spatřovat značně limitní prvek ve skutečnosti, že správce daně by měl provádět kontrolní postup mimo svoji územní působnost pouze fakultativně na principu diskrece. Nutnost takový postup vždy jednotlivě přezkoumatelným způsobem odůvodnit (neboť se fakticky jedná o další institut, který v individuálním případě umožňuje odchylku od obecné místní příslušnosti, a nikoliv o výkon určitým způsobem vymezené územní působnosti daného správce daně) činí tuto variantu administrativně

náročnou, byť by v takovém případě bylo učiněno za dost právnímu charakteru daného institutu (na rozdíl od varianty 1). Nejvhodněji tak je k dosažení požadovaného cíle uzpůsobena varianta 3. Jelikož cílí i na problematiku nerovnoměrného rozložení provádění kontrolních postupů, dochází jejím prostřednictvím také k potlačení fenoménu účelového přemísťování sídel.

Z hlediska **zachování procesního postavení daňového subjektu** se jeví jako nejvhodnější varianta 1, jelikož v nejmenší míře zasahuje do současné právní úpravy, a tím i do současného standardu práv daňového subjektu. Čím větší je zásah do právní úpravy, tím vyšší je riziko, že dojde ke zhoršení právního postavení daňového subjektu, popřípadě toto zhoršení bude vyvoláno již jen samotnou nutností reagovat na změnu (aniž by změna sama znamenala zhoršení postavení v užším smyslu). Významnějšímu zhoršení postavení daňových subjektů lze zabránit, pokud nová právní úprava obsahuje specifické záruky a opatření, které mají tomuto zhoršení předejít.

Z hlediska **kompatibility s jinými instituty daňového práva** vychází nejlépe varianta 1, která je v současné době více méně v právní úpravě již obsažena a nové řešení by spočívalo toliko v její dílčí modifikaci. Tím, že by došlo k rozšíření možnosti institut dožadání použít, nebudou v zásadě dotčeny ostatní instituty daňového práva (zejména v právní úpravě daňového řádu), ani jeho celková koncepce. Varianty 2 a 3 se z tohoto hlediska jeví jako problematičtější, neboť v jejich případě by bylo nutné provést revizi navazujících institutů daňového řádu a případně přijmout v některých případech speciální právní úpravu (např. otázka potřeby řešit kolizi více místně příslušných správců daně). Varianta 2 s sebou navíc přináší dosud neznámý fenomén individuálního rozhodnutí správce daně o provedení kontrolního postupu nad rámec jeho obecné místní příslušnosti, který dosud není daňovému právu plně znám. Varianta 3 představuje koncepční změnu v dané oblasti, která však operuje se standardním zákonným uchopením územní působnosti tam, kde je určitá věcná působnost koncipována jako sdílená (umožňující její výkon více správními orgány). I zde by bylo třeba některé instituty správy daní přizpůsobit, nicméně lze předpokládat, že stupeň standardizace by zde byl vyšší, než u varianty 2.

Pro účely posouzení **nákladů na straně správce daně** je třeba předeslat, že podle celostátních statistik počtu prováděných kontrolních postupů (postup k odstranění pochybností, daňová kontrola) je v rámci působnosti orgánů finanční správy ročně provedeno cca 33 000 postupů, přičemž na potenciální řešení systémem jednoho kontrolujícího finančního úřadu připadá cca třetina postupů, tedy 11 000. Za předpokladu, že průměrný kontrolovaný řetězec daňových subjektů u daně z přidané hodnoty obsahuje přibližně 5 článků, jedná se v souhrnu o cca 2 500 případů, v nichž by došlo k provádění kontrolních postupů nad rámec obecné místní příslušnosti finančních úřadů. V rámci orgánů celní správy by využití nových institutů bylo řádově nižší, a to zejména s ohledem na skutečnost, že orgány celní správy nejsou hlavními správci daně z přidané hodnoty, k jejíž správě má navržené legislativní řešení především sloužit. Rovněž problém s nerovnoměrným zatížením správců daně je v případě orgánů celní správy méně palčivý, než v případě orgánů finanční správy.

Pokud jde o všechny tři zvažované varianty, ohledně přímých nákladů správce daně platí, že jak ve fázi implementace daného řešení, tak ve fázi jeho pozdějšího provádění je třeba je považovat za rovnocenné. Přitom platí, že v souvislosti s eliminací limitu místní příslušnosti při provádění kontrolních postupů při správě daní v prostředí orgánů finanční správy a celní správy se nepředpokládá navýšení počtu systemizovaných míst v uvedených orgánech. Dále se předpokládá, že náklady na úpravy IT systémů budou vzhledem k jejich omezenému rozsahu hrazeny z běžných provozních nákladů. Celkové předpokládané náklady tak v zásadě spočívají v cestovních výdajích úředních osob správce daně. V rámci orgánů finanční správy by po zavedení předmětné změny činily částku 39 317 600,- Kč. Za současné právní úpravy činí částka odpovídající cestovním výdajům 30 730 041,- Kč. Navržené řešení tedy znamená navýšení nákladů na cestovní výdaje o 8 587 559,- Kč. Je-li

tento náklad porovnán s celkovým počtem kontrolorů Finanční správy ČR (3 500), vychází navýšení nákladů na cestovní výdaje cca 205,- Kč na měsíc a jednoho kontrolora. V rámci orgánů celní správy tyto náklady lze předpokládat v řádově nižší výši, a to s ohledem na menší využití nových institutů.

Co se týče nepřímých nákladů v podobě zvýšení administrativní náročnosti, pro všechny tři varianty platí, že vyžadují posílení koordinační role Generálního finančního ředitelství, resp. Generálního ředitelství cel, resp. posílení metodického řízení z jejich strany tak, aby bylo dosaženo skutečně efektivního využití nově zavedených institutů.

Varianta 1 v podobě úpravy institutu dožádání znamená nižší administrativní náročnost, neboť při aplikaci institutu dožádání se nevydává formální rozhodnutí. Varianta 2 naproti tomu vzhledem k nutnosti formálního odůvodnění využití možnosti provedení kontrolního postupu mimo obecnou místní příslušnost správce daně představuje podstatně administrativně náročnější krok. Varianta 3 je v tomto případě opět méně náročná, neboť kontrolní postupy jsou vykonávány na základě zákonné územní působnosti správce daně. Vyšší administrativu zde ale může přinést důslednější potřeba koordinace a zajištění „principu priority“ správce daně, který provádění kontrolního postupu zahájil (srov. zákaz opakování daňové kontroly v daňovém řádu).

Odstranění limitu místní příslušnosti v případě provádění kontrolních postupů by mělo přinést zrychlení a celkové zefektivnění správy daní, přičemž se předpokládá, že bude na platformě nové právní úpravy prováděno až o třetinu více řízení a postupů než v současnosti, čímž by logicky mělo dojít i k nárůstu celkově stanovených daní, případně nárůstu nevyplacených nadměrných odpočtů na dani z přidané hodnoty. Odhad daňových úniků v České republice na dani z přidané hodnoty činí částku cca 80 mld. Kč ročně. Zavedením komplexu opatření, který vedle institutů kontrolního hlášení a elektronické evidence tržeb přinese rovněž prolomení limitu místní příslušnosti při provádění kontrolních postupů při správě daní, se předpokládá výrazný fiskální efekt, spočívající zejména ve snížení uvedených daňových úniků.

Z hlediska **nákladů na straně daňového subjektu** je třeba považovat všechny tři varianty za obdobné, a to z následujících důvodů. V zájmu odstranění rizika podstatného zhoršení postavení daňových subjektů a jiných osob zúčastněných na správě daní je třeba zajistit, že orgány finanční správy, resp. orgány celní správy budou v duchu aplikace základních zásad správy daní (zejména zásad hospodárnosti a vstřícnosti vůči osobám zúčastněným na správě daní) významným způsobem zvažovat kritérium nezhoršení postavení daňových subjektů, a to zejména při volbě lokality, v níž bude daný kontrolní postup prováděn. Jde zejména o zohlednění okolností daného případu, toho, který správce daně je v dané věci obecně místně příslušný, jakož i místa pobytu, sídla a dalších ukazatelů pro určení místní příslušnosti v případě kontrolovaného subjektu.

Aplikace základních zásad správy daní v principu vylučuje např. opakované šikanózní přesouvání provádění kontrolních postupů u jednoho daňového subjektu mezi řadou správců daně či jiné podobné kroky. I v případě provádění postupů správcem daně, který je zeměpisně vzdálen místu, podle kterého je určována obecná místní příslušnost správce daně ve vztahu k daňovému subjektu, je možné volbou adekvátní lokality tohoto provádění (též s přihlédnutím k nutné součinnosti daňového subjektu) náklady na jeho straně minimalizovat, ne-li eliminovat (srov. adekvátní cestovní náklady předpokládané na straně správce daně výše). Rovněž otázka výkonu oprávnění seznámit se s obsahem písemností zakládaných do spisu u obecně místně příslušného správce daně, popřípadě díky umožnění korespondenčního „nahlížení“ do spisu pojata takovým způsobem, aby náklady na straně osob zúčastněných na správě daní byly velmi omezené.

Z hlediska **ústavní konformity a právní jistoty** vychází nejlépe varianta 3, neboť jde o jasnou a přímou změnu koncepce institutu místní příslušnosti ve vztahu k vybraným činnostem správce daně. Jelikož podle varianty 3 by správce daně vykonával věcnou

působnost standardně v rámci své zákonné územní působnosti, jednalo by se zároveň o nejméně zpochybnitelnou variantu, která je nepochybně konformní s požadavkem stanovení působnosti správního orgánu zákonem podle čl. 79 odst. 1 Ústavy. Varianta 1 je z tohoto pohledu nevyhovující, jelikož institut dožádání je primárně určen spíše pro řešení výjimek oproti základnímu stanovení územní působnosti, resp. místní příslušnosti správce daně. Pokud by se z dožádání měl stát plošně a masově využívaný institut, jednalo by se do jisté míry o nepřímou změnu zákonného vymezení místní příslušnosti, což nejen odporuje požadavku na koncepční řešení, ale mohlo by být vnímáno i jako obcházení čl. 79 odst. 1 Ústavy. Varianta 1 je zároveň doprovázena deficitem právní jistoty, jelikož požadavek správce daně na provedení určitých úkonů může být pro daňový subjekt často poměrně překvapivým a současně nepřiliš srozumitelným krokem. Obdobně to platí pro variantu 2, která rovněž znamená *ad hoc* vybočení z obecné koncepce místní příslušnosti, které je nad to závislé na diskrečním uvážení správce daně. Navzdory skutečnosti, že toto uvážení by bylo řádně odůvodněno, obsahuje varianta 2 též prvek překvapení, nekonceptnosti a nesrozumitelnosti pro daňový subjekt. I zde pak vzniká otázka, zda by daný institut byl použitelným pro systematickou aplikaci nikoliv ve výjimečných případech.

S výše uvedeným souvisí i hledisko **koncepčnosti navrženého řešení**. I zde se jako nejvhodnější jeví varianta 3, jelikož jde o zřejmou a pro adresáty srozumitelnou změnu konstrukce institutu místní příslušnosti pro daný okruh činností správce daně. Naproti tomu varianty 1 a 2 jsou v tomto ohledu nevyhovující. Institut dožádání je nástrojem k řešení *ad hoc* situací a neměl by být využíván ke změně místní příslušnosti v masovém měřítku, jelikož pak by institut místní příslušnosti nežádoucím způsobem suploval. Varianta 2 vychází z tohoto pohledu lépe, nicméně tím, že řeší pouze dílčí aspekt problematiky místní příslušnosti v podobě možnosti přesunout provádění kontrolních postupů mimo územní působnost správce daně, nenabízí komplexní a trvalé řešení. Varianta 3 pak nejen přináší koncepční možnost účinné aplikace kontrolních postupů v boji s daňovými úniky, ale také jako jediná představuje koncepční řešení problému nerovnoměrného provádění kontrolních postupů v rámci území České republiky. Varianty 1 a 2 totiž pouze umožňují, aby správce daně v konkrétním případě reagoval na skutečnost, že daňový subjekt účelově přenesl své formální sídlo do lokality, v níž existuje snížená pravděpodobnost kontroly. Tím je fakticky reagováno na negativní důsledek v podobě účelového přesunu sídla, avšak není řešena příčina tohoto jevu v podobě nerovnoměrného rozvržení kontrolních kapacit a snížené pravděpodobnosti kontroly v některých lokalitách. Pouze plnohodnotná možnost, aby méně vytížení správci daně v rámci výkonu své vlastní územní působnosti podrobili kontrolním postupům i daňové subjekty, pro které nejsou obecně místně příslušné, může zacílit na samotnou podstatu, resp. příčinu uvedených negativních jevů.

4 Návrh řešení

4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Následující tabulka je grafickým přehledem vyhodnocení variant, které bylo zpracováno v kapitole 3.4. Nejde o snahu kvantifikovat kvalitativní hodnocení podle jednotlivých kritérií, ale zpřehlednit vyhodnocení variant. Hodnotitel řadí varianty podle vhodnosti číslicemi od nejlepší (číslo 1) po nejhorší (číslo 4).

Na základě vzájemného porovnání jednotlivých variant optikou zvolených kritérií a identifikovaných rizik vyplynula jako **nejvhodnější varianta 3**.

Tabulka: Vyhodnocení navržených variant

	Dosažení cílového stavu	Zachování procesního postavení daňových subjektů	Kompatibilita s instituty daňového práva	Náklady na straně správce daně	Náklady na straně daňového subjektu	Ústavní konformita a právní jistota	Koncepčnost řešení
V0	4	1	1-2	4	1	1-2	4
V1	2-3	2	1-2	2-3	2-4	3-4	2-3
V2	2-3	3-4	4	2-3	2-4	3-4	2-3
V3	1	3-4	3	1	2-4	1-2	1

5 Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhované změny budou provedeny novelizací zákona o Finanční správě ČR a zákona o Celní správě ČR. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat prostřednictvím mechanismů stanovených ve zmíněných předpisech.

6 Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna úředními osobami správce daně.

7 Konzultace a zdroje dat

Návrh právní úpravy byl konzultován se zástupci Generálního finančního ředitelství, Generálního ředitelství cel, se zástupci jiných orgánů finanční a celní správy a se zástupci odborné veřejnosti (mj. daňovými poradci, soudci Nejvyššího správního soudu).

B. Centralizace pověřených celních orgánů

1 Důvod předložení a cíle

1.1 Název

Centralizování kompetence Celní správy ČR v oblasti trestního řízení do jediného útvaru, organizačně začleněného v rámci Generálního ředitelství cel (dále též „centralizace pověřených celních orgánů“).

1.2 Definice problému

Orgány celní správy vykonávají kompetenci tzv. policejních orgánů jako orgánů činných v trestním řízení v rozsahu stanoveném zákonem č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), přičemž provádějí prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin (dále jen „prověřování“).

Nabytím účinnosti zákona o Celní správě ČR k datu 1. ledna 2013 a vznikem 15 celních úřadů došlo k rozpadu do té doby poměrně funkčních útvarů pátrání s vymezenou místní příslušností podle původního krajského uspořádání. Současně došlo k mírnému personálnímu posílení celorepublikového útvaru (Generálního ředitelství cel) plnícího úkoly policejního orgánu na úseku daňové trestné činnosti. Po dvouleté účinnosti zákona a vyhodnocení organizační změny při zabezpečování této kompetence je jednoznačné, že současný stav je nevyhovující a vyžaduje zásadní změnu, která bude reflektovat nynější hrozby v podobě organizované celní (environmentální kriminalita, duševní vlastnictví, dovoz a vývoz omamných a psychotropních látek a prekursorů) a zejména daňové trestné činnosti.

Problematické je především zákonné vymezení věcné působnosti Generálního ředitelství cel, resp. celních úřadů dle předmětných ustanovení zákona o Celní správě ČR, spočívající v rozdělení okruhu případů na ty, které jsou celostátního nebo mezinárodního významu, a které nikoliv. Toto určení je problematické tam, kde na začátku trestního řízení nemusí být (a zpravidla nebývají) všechny okolnosti známy a v průběhu prověřování dochází ke kompetenčním sporům, neboť po rozpracování prvotních informací je například zjevné, že škoda způsobená trestným činem bude vícenásobně převyšovat hranici velkého rozsahu, místa páčání trestné činnosti se nachází v několika krajích České republiky, rozkrývaná organizovaná skupina je napojená na zahraniční subjekty atd., a z toho důvodu je nezbytné, aby celní úřad spis předal Generálnímu ředitelství cel, kterému ovšem pro úspěšné pokračování v trestním řízení chybí personální zdroje.

V současné době k těmto případům dochází velmi často, a to zejména s ohledem na zaměření orgánů celní správy na boj se závažnou daňovou trestnou činností. S ohledem na předpokládané rozšiřování věcné působnosti orgánů celní správy jako policejních orgánů ve vztahu k trestné činnosti spočívající ve zkrácení daně z přidané hodnoty nebo dalších daní se do budoucna jedná o překážku bránící hladkému průběhu prověřování bez nutnosti věc předávat jiným útvarům Celní správy ČR, aniž by jeden nebo druhý pověřený celní orgán prováděl svou kompetenci mimo vymezenou věcnou působnost. Stávající právní úprava v zákoně o Celní správě ČR, převzatá *de facto* z původního zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, již tak neodpovídá současné a budoucí úloze orgánů celní správy jako policejních orgánů ve smyslu trestního řádu.

1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Nedostatek stávající právní úpravy spočívá v zákonem rozdělené kompetenci policejního orgánu mezi Generální ředitelství cel a celní úřady na základě kvalitativního atributu, který v případě potřeby stanovuje Generální ředitelství cel, jež posuzuje, zda se jedná o případ celostátního nebo mezinárodního významu. K této právní úpravě lze uvést, že se jedná o historicky ne zcela optimální řešení, které nadto dlouho zůstávalo bez praktického naplnění, neboť těžiště řešení veškerého nápadu trestné činnosti leželo na celních ředitelstvích (do roku 2012), s výjimkou (od roku 2011) závažné drogové trestné činnosti, která je se vznikem Celní protidrogové jednotky řešena v rámci Generálního ředitelství cel. Taktéž původní výhoda spočívající v umístění policejního orgánu co nejbližší k výkonu dalších kompetencí Celní správy ČR (celní řízení, správa daní, kontrolní činnost) se dnes již tolik neuplatňuje, a to s ohledem na vývoj trestné činnosti. Naopak je efektivnější pro dosažení účelu trestního řízení pracovat pružně napříč celým územím České republiky, neboť v jednotlivých kauzách se pachatelé (organizované skupiny) neomezují ve svém jednání na jednu lokalitu a při provádění operativně pátrací činnosti je tak běžné provádět úkony na celém území republiky.

Přehled dotčených právních předpisů a jejich ustanovení

Ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona o Celní správě ČR:

„Generální ředitelství cel je orgánem celní správy, který má ve věcech vymezených trestním řádem postavení policejního orgánu (dále jen „pověřený celní orgán“), jde-li o případy celostátního nebo mezinárodního významu.“

Ustanovení § 8 odst. 2 písm. b) zákona o Celní správě ČR:

„Celní úřad je pověřeným celním orgánem, nejde-li o případy celostátního nebo mezinárodního významu.“

Ustanovení § 12 odst. 2 písm. d) trestního řádu:

„Policejními orgány se rozumějí pověřené celní orgány v řízení o trestných činech spáchaných porušením celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a to i v případech, kdy se jedná o trestné činy příslušníků ozbrojených sil nebo bezpečnostních sborů, a dále porušením právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropských společenství, je-li toto zboží dopravováno přes státní hranice České republiky, a v případech porušení předpisů daňových, jsou-li celní orgány správcem daně podle zvláštních právních předpisů.“

Při organizaci zabezpečování této kompetence tak musí Generální ředitelství cel jako metodický orgán vycházet z tohoto legislativního vymezení, které v samotné praxi nemusí vždy poskytovat jednoznačné vodítko, pokud jde o rozdělení kompetence policejního orgánu mezi Generální ředitelství cel a celní úřady.

1.4 Identifikace dotčených subjektů

- orgány celní správy, které vykonávají kompetenci tzv. policejních orgánů jako orgánů činných v trestním řízení v rozsahu stanoveném trestním řádem
- Policie České republiky – orgán činný v trestním řízení – jako „obecný“ policejní orgán příslušný v případech, kdy není zákonem stanovena příslušnost jiného policejního orgánu,
- státní zastupitelství – orgán činný v trestním řízení vykonávající dozor nad postupem policejního orgánu,
- soudy – orgány činné v trestním řízení, které zejména rozhodují o vině a trestu při spáchání trestných činů daňového charakteru,

- správci daně jako správní orgány mající zákonem svěřenu pravomoc ke správě daní.

1.5 Popis cílového stavu

Cílem předkládaného návrhu zákona je umožnit orgánům celní správy zefektivnit způsob zabezpečení plnění úkolů policejního orgánu, vyplývajících pro ně z trestního řádu a zákona o Celní správě ČR tím, že tyto úkoly budou centralizovány pod Generální ředitelství cel. Vnitřním organizačním řádem a interními akty řízení pak generální ředitel Generálního ředitelství cel stanoví, který konkrétní organizační článek (sekce nebo odbor) bude odpovědný za řádné zabezpečení této kompetence. Pružnější organizace práce a přímé řízení pak umožní vytvářet vhodnější podmínky pro řešení jak nápadu bagatelní trestné činnosti (především oznamovaná trestná činnost ze strany celních úřadů, vyplývající z prováděné kontrolní činnosti), tak především pro úspěšné prověřování poznatků o nejzávažnější (celní a daňové) trestné činnosti. Celní úřady by přijetím úpravy nebyly již pověřeny celními orgány (tj. policejními orgány).

Přijetím navržené změny bude umožněno vytvoření maximálně funkční organizační struktury formou útvaru vytvořeného ve struktuře Generálního ředitelství cel na základech dnes existujícího odboru Pátrání, posíleného o celníky plnící úkoly policejního orgánu jejich přesunem z celních úřadů. Současně budou zřízeny expozitury tohoto útvaru. Rozložení sil na území republiky bude podstatně operativnější, bude možné podle potřeby jednodušeji přesouvat jednotlivé celníky nebo celé skupiny celníků, kteří jako tým objasňují trestnou činnost, a to co nejbližší k místu jejího páčání (lepší využívání lidských zdrojů), neboť základem činnosti tohoto útvaru zůstane operativně pátrací činnost. Současně však bude možné do probíhajícího trestního řízení operativně zapojovat všechny celníky útvaru s ohledem na přímé řízení (v současné době toto není dost dobře možné, neboť pověřený celní orgán, kterým je celní úřad, je řízen ředitelem úřadu; obdobně jako v případě Policie České republiky a jejích celorepublikových útvarů a jednotlivých krajských ředitelství).

1.6 Zhodnocení rizika

Nebude-li přijata právní úprava, jejímž cílem je centralizace pověřených celních orgánů (spolu s navazujícím rozšířením jejich věcné působnosti v oblasti dalších daní – viz samostatná část RIA), nelze v případě těchto trestných činů očekávat snížení kriminality. V případě nepřijetí navrhované právní úpravy nebude i nadále možné zvýšit efektivitu postihování trestné činnosti, která spočívá v trestném činu zkrácení daně, kdy pachatelé jsou zejména organizátoři karuselových podvodů. Nadto škoda způsobena státu trestným činem podle § 240 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „trestní zákoník“, (zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby) se nebude snižovat. Osoby taktéž nebudou dostatečným způsobem odrazovány od páčání trestného činu zkrácení daně (tj. nebude možné využít jedné ze základních funkcí trestního práva – generální prevence).

Je možno připustit, že i samotné uplatnění daňového práva může v konkrétních případech zabránit spáchání trestného činu nebo omezení rozsahu způsobené škody. Zejména v případě karuselových podvodů na dani z přidané hodnoty to však v řadě případů neplatí. Osoby sloužící jako prostředek k realizaci daňového úniku (často tzv. „bílí koně“) jsou pachatelé rychle obměněny, a to v rádech dnů. Daňové nástroje v tomto případě již nestačí a nedokážou řešit samotnou podstatu věci, tj. eliminaci organizované skupiny. Je tedy nastaven systém, kdy se vyčerpává kapacita orgánů veřejné moci, aniž by bylo možné dosáhnout efektivního řešení trvalejšího charakteru. Stávající možnosti orgánů celní správy jsou v tomto ohledu nehospodárné. Samotný správce daně tak často není nadán dostatečnými pravomocemi umožňujícími účinnou represi organizovaných skupin pachatelů.

2 Návrh variant řešení

Varianta 0 – Současný stav

Na základě této varianty nedojde ke změně stávající právní úpravy. Ačkoliv současná právní úprava a na ni navazující organizační struktura Celní správy ČR umožňuje postihování „daňové“ trestné činnosti, zachováním stávajícího stavu nedojde k odstranění kompetenčních nejasností ohledně vymezení věcné působnosti Generálního ředitelství cel a celních úřadů v zákoně o Celní správě ČR při plnění úkolů policejních orgánů (pověřených celních orgánů). Zároveň nebude možné vybudovat efektivní útvar s celorepublikovou působností, schopný odhalovat více závažné celní a daňové trestné činnosti za využití výhod plynoucích mu z pozice mezinárodně uznávané instituce (Generálního ředitelství cel) a usazení v rámci resortu Ministerstva financí.

Varianta 1 – provedení požadované legislativní změny novelou zákona o Celní správě ČR

Oproti variantě 0 spočívá tato varianta ve změně zákona o Celní správě ČR, kdy působnost tzv. pověřeného celního orgánu bude svěřena toliko Generálnímu ředitelství cel. Výše uvedené nedostatky budou tímto opatřením eliminovány, přičemž k tomu dojde mimo jiné na základě praktických zkušeností Celní správy ČR se současným nastavením právní úpravy a organizační struktury této soustavy orgánů.

2.1 Přizpůsobení variant regulaci a její vynucování

Postihování relevantní trestné činnosti ze strany Celní správy ČR lze dosáhnout na základě obou variant. Nadále tak budou posuzovány varianty 0 (*současný stav*) a 1 (*novela zákona o Celní správě ČR*).

3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Výše uvedené varianty byly vyhodnoceny podle několika kritérií, která pokrývají klady a zápory (resp. přínosy a náklady) jednotlivých navržených variant.

Jako hodnotící kritéria byla identifikována:

- možnost dosažení cílového stavu,
- náklady na implementaci na straně státu (organizační proveditelnost, materiální zabezpečení aj.),
- odstranění kompetenčních nejasností ohledně působnosti pověřených celních orgánů,
- lepší využití lidských zdrojů včetně specializace týmů na vybranou trestnou činnost s ohledem na dostatečnou personální kapacitu v rámci zřízené expozitury (případně specializace expozitury jako celku).

3.2 Náklady a nevýhody

Náklady na implementaci na straně státu

Toto kritérium zohledňuje, nakolik bude zavedení nové právní úpravy (a tedy potenciální dosažení pozitivních efektů) pro stát finančně náročné. Bude tedy v důsledku možné určit proporcionalitu mezi vynaloženými náklady a očekávanými příjmy státního rozpočtu.

3.3 Přínosy a výhody

Možnost dosažení cílového stavu

Kritérium možnosti dosažení cílového stavu určuje, která z variant lépe umožní dosažení kýžených efektů. V případě varianty 0 je třeba si vystačit se současnými nástroji právního řádu. Naopak varianta 1 počítá se zavedením takových nástrojů, jež by umožňovaly odstranění nedostatků současné právní úpravy popsanych v předešlém textu.

Právní řád tak již v současnosti svým způsobem umožňuje dosažení cílového stavu, nicméně praxe identifikovala nedostatky právní úpravy, jejichž odstraněním by došlo ke zvýšení efektivity v aplikační praxi.

Odstranění kompetenčních nejasností ohledně působnosti pověřených celních orgánů

Toto kritérium vychází z popisu problému, kdy ne vždy je jasné, který z orgánů celní správy, jež má zákonem svěřenou pravomoc k výkonu působnosti policejního orgánu, je v dané věci opravdu věcně příslušný. Kategorie „případy celostátního nebo mezinárodního významu“ totiž vždy nemusí být přesně určitelná nebo se může v rámci vývoje konkrétního případu změnit. Potenciálně tak může hrozit negativní i pozitivní kompetenční spor mezi Generálním ředitelstvím cel a celním úřadem. Varianty tak bude v podstatě možné hodnotit z hlediska míry právní jistoty, kterou do dané kompetenční problematiky vnesou.

Lepší využití lidských zdrojů včetně specializace týmů na vybranou trestnou činnost s ohledem na dostatečnou personální kapacitu v rámci zřízené expozitury (případně specializace expozitury jako celku)

Na základě tohoto kritéria bude možné určit, která z hodnocených variant umožní efektivnější využití lidských zdrojů, které má Celní správa ČR k dispozici, pro oblast prověřování daných druhů trestné činnosti, případně která z hodnocených variant umožní specializaci příslušníků Celní správy ČR, respektive celých útvarů.

3.4 Vyhodnocení variant

Z hlediska **kritéria vynaložených** nákladů na implementaci na straně státu je zjevné, že méně zatěžující pro státní rozpočet je **varianta 0**. Ačkoliv **ani v případě varianty 1** se neočekávají významně zvýšené náklady, neboť ve své podstatě dojde toliko k převedení v současné době již existujících systemizovaných míst z celních úřadů na Generální ředitelství cel a předpokládá se, že nové výdaje spojené s cestovními náhradami budou korespondovat se současnými výdaji s ohledem na ztrátu nároku u části celníků. Současně budou výdaje eliminovány vytvořením expozitury Generálního ředitelství cel v území.

Varianta 1 (změna právní úpravy) na rozdíl od varianty 0 přinese očekávaný efekt a lze ji tak hodnotit jako vhodnější v případě kritéria:

- **možnosti dosažení cílového stavu**, neboť pouze tato varianta přináší příslušné legislativní změny, které umožní zvýšit efektivitu systému a odstranit nejasnosti a problémy současné právní úpravy
- **odstranění kompetenčních nejasností ohledně působnosti pověřených celních orgánů**, neboť dojde k odstranění kompetenčních nejasností mezi Generálním ředitelstvím cel a příslušnými celními úřady, co se postavení policejního orgánu v konkrétní věci týče
- **lepšího využití lidských zdrojů včetně specializace týmů (případně útvarů) na prověřování ve vztahu k vybrané trestné činnosti**, kdy svého dostojí moderní trend užší specializace příslušníků Celní správy ČR oproti dřívějšímu stavu, kdy konkrétní příslušník vykonával širokou agendu a nemohl být specializován a soustředit svoji činnost pouze na konkrétní úzce definovanou problematiku. Zároveň pak bude možné specializovat více příslušníků nebo týmů v případě

těch expozitur, v jejichž územní působnosti dochází k vyššímu výskytu páčání dané trestné činnosti apod. Obecně tedy lze hodnotit tento způsob zacházení s lidskými zdroji jako efektivnější a zároveň dostatečně flexibilní.

V případě přijetí varianty 0 tak nebude dosaženo cílů a stávající obtíže se zákonem vymezenou věcnou působností budou nadále přetrvávat, zejména pokud jde o případy, které trestní řízení v průběhu změny svůj „charakter“ z pohledu závažnosti a mezinárodního významu.

Jako vhodnější se proto jeví přijetí varianty 1, při které dojde k odstranění vznikajících kompetenčních nejasností a k vytvoření systému řízení, který umožní pružně reagovat na aktuální potřebu při odhalování nejzávažnější celní a daňové trestné činnosti. Současně se předpokládá nárůst úspěšnosti potírání trestné činnosti.

4 Návrh řešení

4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Následující tabulka je grafickým přehledem vyhodnocení variant, které bylo zpracováno v kapitole 3.4. Nejde o snahu kvantifikovat kvalitativní hodnocení podle jednotlivých kritérií, ale zpřehlednit vyhodnocení variant. Hodnotitel řadí varianty podle vhodnosti číslicemi 1 (lepší) a 2 (horší).

Na základě vzájemného porovnání jednotlivých variant optikou zvolených kritérií a identifikovaných rizik vyplynula jako **nejvhodnější varianta 1**.

Tabulka 2: Vyhodnocení variant podle kritérií

	Náklady na implementaci na straně státu	Možnost dosažení cílového stavu	Odstranění kompetenčních nejasností	Lepší využití lidských zdrojů
V0	1	2	2	2
V1	2	1	1	1

5 Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona o Celní správě ČR. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat prostřednictvím mechanismů stanovených v tomto předpise.

6 Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn obsažených v nové právní úpravě bude ověřována v praxi s tím, že fungování nové právní úpravy bude dozorováno ze strany státního zastupitelství. Současně bude předmětem dohledu ze strany Ministerstva financí jako nadřízeného orgánu ve vztahu ke Generálnímu ředitelství cel.

Změny budou vyhodnocovány i samotným útvarem Pátrání Generálního ředitelství cel. S postupujícím časem budou také k dispozici statistická data. Jako období, které je vhodné pro přezkum účinnosti implementovaných opatření a pro zhodnocení pokroku při dosahování cílů novelizace, se doporučuje doba alespoň 3 let. Tato perioda je dostatečně dlouhá pro shromáždění postačujícího objemu dat relevantních pro přezkum účinnosti a podnětů od dotčených subjektů.

7 Konzultace a zdroje dat

Uvedená problematika byla konzultována s následujícími institucemi:

- Ministerstvo financí
- Generální finanční ředitelství
- Policie České republiky
- Ministerstvo vnitra
- Ministerstvo spravedlnosti
- Nejvyšší státní zastupitelství

C. Rozšíření věcné působnosti orgánů Celní správy ČR v trestním řízení

1 Důvod předložení a cíle

1.1 Název

Rozšíření věcné působnosti orgánů celní správy v trestním řízení o prověřování trestné činnosti spočívající v krácení dalších druhů daní nad rámec současné věcné působnosti vymezené trestním řádem.

1.2 Definice problému

Vzhledem k věcné působnosti vymezené trestním řádem náleží orgánům celní správy jako policejním orgánům pravomoc řešit pouze vymezený okruh trestných činů, vztahující se k těm daním, které orgány celní správy spravují. Konkrétně se jedná o spotřební daně (viz § 1 odst. 3 zákona o spotřebních daních) a tzv. energetické daně (viz čl. LXXII, § 1 odst. 2, čl. LXXIII, § 1 odst. 2 a čl. LXXIV, § 1 odst. 2 zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů). V oblasti daně z přidané hodnoty je situace složitější. Se vstupem České republiky do Evropské unie 1. května 2004 zůstaly orgány celní správy správci daně z přidané hodnoty pouze při dovozu zboží ve vybraných případech (např. v situaci, kdy se jedná o osobu, která není plátcem daně z přidané hodnoty), jak stanovuje zákon o dani z přidané hodnoty.

Přitom okruh trestné činnosti spočívající například pouze ve zkrácení daně z přidané hodnoty (cílem útoku pachatele je pouze tato daň, resp. daň neuhradit či neoprávněně uplatňovat nárok na odpočet) dnes jednoznačně převyšuje nad podvody se spotřebními daněmi, a je proto oprávněným zájmem státu zaměřovat výkon státní moci na správný výběr této daně a potírání související daňové trestné činnosti. Policie České republiky, která je v současnou chvíli jako jediná příslušná v případech zkrácení daně z přidané hodnoty provádět prověřování a vyšetřování této trestné činnosti, nemá personální zdroje na řádné šetření všech obdržených podnětů, trestních oznámení, natož na provádění vlastní vyhledávací činnosti. Problém představuje i nižší míra kvalifikace ve vysoce specializované daňové oblasti. Obdobně pak u dalších daní, tzv. přímých, zejména u daně z příjmů fyzických osob a daně z příjmů právnických osob.

1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Současná právní úprava vymezující věcnou působnost pověřených celních orgánů je nevyhovující zejména v těchto dvou ohledech.

Prvním z nich je potřeba zapojení dalšího policejního orgánu v boji s daňovou trestnou činností, zejména pokud se jedná o policejní orgán, který má s potíráním této trestné činnosti značné zkušenosti.

Za druhé vzniká praktický problém s věcnou působností. Orgány celní správy jsou příslušné k prověřování trestné činnosti spočívající v krácení spotřebních a energetických daní, kde jsou zároveň správci daně, a tím vzniká i jejich příslušnost v trestním řízení. Dále jsou příslušné i k prověřování trestné činnosti spočívající v krácení cla, kdy je současně (a téměř neodlučitelně) krácena i daň z přidané hodnoty, kde už však orgány celní správy příslušné nejsou (vyjma případů uvedených pod bodem 1.2.2.). Mimo to jsou orgány celní správy věcně příslušné k prověřování v případech porušení právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropských společenství, je-li toto zboží dopravováno přes státní hranice České republiky, viz § 12 odst. 2 písm. d) trestního řádu. Obdobně pak v případě daní z příjmů, k jejichž krácení samozřejmě rovněž dochází ať už ve spojitosti

s nepřímými daněmi, nebo samostatně na základě jednání subjektů, které si úmyslně snižují tuto svou daňovou povinnost vyplývající z jejich ziskové podnikatelské činnosti. V převážné většině případů, které mají být v současné době v trestním řízení řešeny pro podezření ze spáchání daňového trestného činu, jsou orgány celní správy jako orgány činné v trestním řízení v rámci resortu Ministerstva financí věcně nepřislušné, v čemž je spatřován zásadní nedostatek stávající právní úpravy.

Dotčený právní předpis a jeho konkrétní ustanovení

Ustanovení § 12 odst. 2 písm. d) trestního řádu:

„Policejními orgány se rozumějí pověřené celní orgány v řízení o trestných činech spáchaných porušením celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a to i v případech, kdy se jedná o trestné činy příslušníků ozbrojených sil nebo bezpečnostních sborů, a dále porušením právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropských společenství, je-li toto zboží dopravováno přes státní hranice České republiky, a v případech porušení předpisů daňových, jsou-li celní orgány správcem daně podle zvláštních právních předpisů.“

1.4 Identifikace dotčených subjektů

- Orgány celní správy, které vykonávají kompetenci tzv. policejních orgánů jako orgánů činných v trestním řízení v rozsahu stanoveném trestním řádem,
- Policie České republiky – orgán činný v trestním řízení – jako „obecný“ policejní orgán příslušný v případech, kdy není zákonem stanovena příslušnost jiného policejního orgánu,
- státní zastupitelství – orgán činný v trestním řízení vykonávající dozor nad postupem policejního orgánu,
- soudy – orgány činné v trestním řízení, které zejména rozhodují o vině a trestu při spáchání trestných činů daňového charakteru,
- správci daně jako správní orgány mající zákonem svěřenu pravomoc ke správě daní.

1.5 Popis cílového stavu

Cílem právní úpravy týkající se rozšíření věcné působnosti orgánů celní správy v trestním řízení o proěřování trestné činnosti spočívající v krácení dalších daní je umožnit jim řešit případy trestné činnosti spočívající ve zkrácení daně z přidané hodnoty, ať už je předmětem jakékoliv zdanitelné plnění ve smyslu zákona o dani z přidané hodnoty.

Tzv. karuselové podvody s cílem zkrácení daně z přidané hodnoty jsou v současné době velmi rozšířenou hospodářskou trestnou činností, která má zásadní dopad jak na rozpočet státu, tak na tržní mechanismus a rovnou a spravedlivou hospodářskou soutěž. Daňová kriminalita způsobuje největší škody – podle odhadů činí roční daňové úniky až desítky miliard Kč – a je pro ni typická vysoká latence, která je odhadována na 30 až 50 %. Nejčastější formou páchaní této trestné činnosti jsou fiktivní faktury v oblasti obchodů s různým zbožím, stále častěji však v oblasti poskytování reklamní činnosti, poradenství, studií oblastí trhu a jiných služeb, kde se zpětně jen obtížně prokazuje podíl fiktivního plnění. V roce 2014 představovala největší zatížení trestné činnosti daňového charakteru trestná činnost spočívající jednak v krácení daně z přidané hodnoty a spotřební daně u minerálních olejů, jednak v karuselových podvodech s různými komoditami zboží (zpravidla snadno manipulovatelné a hodnotné – tablety, počítačové komponenty, ale i zboží, které je obtížné měřit a evidovat – kovový šrot, betonářská ocel apod.) a služeb.

Tím, že do boje s touto trestnou činností bude vedle Policie České republiky šířeji zapojena i Celní správa ČR (resp. Generální ředitelství cel) jako policejní orgán, bude pomocí nástrojů

trestního práva posílena represivní úloha státu jako jedno z opatření boje s daňovými úniky, neboť opatření čistě daňová nemohou obstát v konfrontaci s organizovaným způsobem páchaní trestné činnosti, soustavně zaměřeného na obcházení daňové povinnosti.

Konkrétním cílem je tak stav, kdy jeden policejní orgán (jako orgán činný v trestním řízení) zřízený v rámci resortu Ministerstva financí (jako ústředního orgánu pro oblast státního rozpočtu) bude pokud možno v nejširší míře vyhledávat a objasňovat veškerou daňovou trestnou činnost a využije se tak maximálně synergie mezi všemi správci daně z tohoto resortu a policejním orgánem stojícím po jejich „boku“. Jedním z nástrojů dosažení cíle je efektivní využití informačních zdrojů jak orgánů celní správy (jako správců daně včetně jejich analytické činnosti), tak orgánů finanční správy.

Pro nově získané kompetence lze využít dosavadní síť zahraničních kontaktů, práce styčných důstojníků a stávajících kontaktů s mezinárodními organizacemi (OLAF, Interpol, Europol).

V této souvislosti je vhodné připomenout, že karuselové podvody jsou páchany organizovanými a sofistikovaně jednajícími skupinami osob, jejichž hlavním cílem je neoprávněně získávat finanční prostředky ze systému daně z přidané hodnoty. Tyto skupiny často působí na nadnárodní úrovni a organizují nelegální činnost účelově ovládaných osob v uměle vytvořených řetězcích během krátkého časového úseku (karuselové podvody jsou organizovanou trestnou činností, jež je páchána mezinárodně; právě přítomnost mezinárodního prvku je pro karuselové podvody často charakteristickým znakem). Při své činnosti se tyto skupiny operativně přesunují mezi členskými státy Evropské unie, ve snaze realizovat neoprávněné čerpání daně z přidané hodnoty právě v těch státech, které mají pro tuto nezákonnou činnost „příznivější prostředí“ (trestní a daňová právní úpravu).

1.6 Zhodnocení rizika

Nebude-li přijata právní úprava, jejímž cílem je rozšíření věcné působnosti orgánů celní správy (spolu s navazující centralizací pověřených celních orgánů) i v oblasti dalších daní, nelze v případě těchto trestných činů očekávat snížení kriminality. V případě nepřijetí navrhované právní úpravy nebude i nadále možné zvýšit efektivitu postihování trestné činnosti, která spočívá v trestném činu zkrácení daně, kdy pachatelé jsou zejména organizátoři karuselových podvodů. Nadto škoda způsobena státu trestným činem podle § 240 trestního zákoníku (zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby) se nebude snižovat. Osoby taktéž nebudou dostatečným způsobem odrazovány od páchaní trestného činu zkrácení daně (tj. nebude možné využít jedné ze základních funkcí trestního práva – generální prevence).

Je možno připustit, že i samotné uplatnění daňového práva může v konkrétních případech zabránit spáchání trestného činu nebo omezení rozsahu způsobené škody. Zejména v případě karuselových podvodů na dani z přidané hodnoty to však v řadě případů neplatí. Osoby sloužící jako prostředek k realizaci daňového úniku (často tzv. „bílí koně“) jsou pachatelé rychle obměňeny, a to v rádech dnů. Daňové nástroje v tomto případě již nestačí a nedokážou řešit samotnou podstatu věci, tj. eliminaci organizované skupiny. Je tedy nastaven systém, kdy se vyčerpává kapacita orgánů veřejné moci, aniž by bylo možné dosáhnout efektivního řešení trvalejšího charakteru. Stávající možnosti Celní správy ČR jsou v tomto ohledu nevhodné. Samotný správce daně tak často není nadán dostatečnými pravomocemi umožňujícími účinnou represí organizovaných skupin pachatelů.

2 Návrh variant řešení

Varianta 0 – současný stav

Tato varianta, spočívající v zachování současného stavu, neumožní naplnění záměru posílení represivního nástroje pro potírání daňové trestné činnosti za využití zkušeností Celní správy ČR s daňovou trestnou činností zejména v oblasti spotřebních daní a jejich schopností při operativně pátracích činnostech, které se dají v plné míře využít i pro boj s ostatní daňovou trestnou činností, a to i přesto, že i současná právní úprava obsahuje nástroje, pomocí nichž lze s daňovou kriminalitou bojovat.

Zachování současného stavu by dále znamenalo, že škoda způsobena státu trestným činem zkrácení daně se nebude snižovat. Hlavním cílem navrhované právní úpravy v této oblasti je totiž boj s daňovými úniky prostřednictvím dalšího policejního orgánu (mimo Policie České republiky) a také prevence páchání těchto trestných činů a motivace k plnění daňových povinností.

V případě nerozšíření věcné působnosti by nadále trval stav, kdy budou osoby páchající tuto trestnou činnost (nebude-li odhalena a pachatelé potrestáni) oproti osobám řádně odvádějícím daně zvýhodněny, a to tím, že s vědomím neuhrazení daně z přidané hodnoty mohou své zboží nebo služby konečným odběratelům prodávat či dodávat za výhodnější ceny.

Varianta 1 – novela trestního řádu v podobě změny ustanovení § 12 odst. 2 písm. d) nově deklarujícím věcnou působnost pověřených celních orgánů jako policejních orgánů v případě trestných činů spáchaných zkrácením daně z přidané hodnoty

Tato varianta znamená změnu § 12 odst. 2 písm. d) trestního řádu tak, že policejním orgánem bude pověřený celní orgán též v řízení o trestných činech spáchaných porušením předpisů upravujících daň z přidané hodnoty.

Na základě této změny lze očekávat zvýšení objemu peněžních prostředků vybraných na daních (především daně z přidané hodnoty, u níž celkové příjmy dosahují cca 300 mld. Kč ročně). Toto zvýšení pak bude projevem mimo jiné toho, že dojde k podstatnému rozšíření počtu příslušníků bezpečnostních sborů, kteří v rámci jejich zařazení v policejním orgánu budou vyhledávat, prověřovat a objasňovat závažnou hospodářskou, konkrétně daňovou trestnou činnost s nejvíce – z pohledu pachatelů – „zatíženou“ daní z přidané hodnoty. Bude se totiž jednat o sdílenou věcnou příslušnost s Policií České republiky, tudíž nově budou páchání dané kriminality prověřovat jak příslušníci Policie České republiky, tak příslušníci Celní správy ČR.

Vzhledem k tomu, že by navrhovaná právní úprava měla přispět k větší pravděpodobnosti zjištění a následného potrestání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby v oblasti daní, měly by subjekty být více motivovány zdržet se spáchání tohoto trestného činu. Tím bude zároveň naplněn preventivní účinek navržené změny.

Varianta 2 – novela trestního řádu v podobě změny ustanovení § 12 odst. 2 písm. d) nově deklarujícím věcnou působnost pověřených celních orgánů jako policejních orgánů v případě trestných činů spáchaných zkrácením všech daní

Obdobně jako předchozí varianta, i tato varianta spočívá ve změně § 12 odst. 2 písm. d) trestního řádu, a to tak, že policejním orgánem v řízení o trestných činech spáchaných porušením všech daňových předpisů bude též pověřený celní orgán. Jinými slovy, v případě přijetí této varianty trestní řízení pro podezření ze spáchání trestného činu podle § 240 trestního zákoníku (zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby) povede pověřený celní orgán ve vztahu ke všem daním. Obecně tedy i zde platí skutečnost, že se bude jednat o sdílenou příslušnost Policie České republiky a Celní správy ČR.

Jedná se o variantu založenou na plně logické úvaze o zařazení policejního orgánu v rámci resortu Ministerstva financí jako orgánu, který má za úkol napomoci zabezpečení příjmů státního rozpočtu prostřednictvím správného výběru všech daní. Tato varianta sebou nese největší finanční náklady a nejvyšší požadavky na co nejširší nové znalosti celníků v oblasti dalších daní.

Stejně jako ve variantě 1 lze přes nutné počáteční a dále pravidelné výdaje související se zabezpečením rozšíření věcné působnosti v této variantě pro Generální ředitelství cel předpokládat pozitivní dopad opatření na státní rozpočet v případě úspěšně ukončovaných případů jejich předáním s podnětem na zahájení trestního stíhání (konkrétní pachatelé, možnost zajištění výnosů z trestné činnosti, zajištěné zboží, zamezení vzniku větších následků apod.). V této variantě však hrozí riziko, že s ohledem na odhadované výše krácení daně z příjmů (a ostatních přímých daní) a náročnost objasňování tohoto druhu daňové trestné činnosti (zejména s ohledem na charakter a způsob stanovení daně z příjmů) nemusí být pozitivního dopadu vždy dosaženo.

2.1 Přizpůsobení variant regulaci a její vynucování

Realizací varianty 0 nebude možné dosáhnout kýženého efektu (posílení represivního nástroje pro potírání daňové trestné činnosti a současného preventivního účinku navrhované právní úpravy, jakož i navýšení příjmu státního rozpočtu). Přestože varianta 0 neplní stanovený cíl, je vhodné ji, podle části B Obecných zásad pro hodnocení dopadů regulace (RIA), použít jako měřítko k ostatním variantám. Varianta 0 bude z tohoto důvodu zařazena do kapitoly 4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení.

Další text tak bude pracovat toliko s variantami 1 (*rozšíření kompetence dle § 12 trestního řádu na daň z přidané hodnoty*) a 2 (*rozšíření kompetence dle § 12 trestního řádu na všechny daně*).

3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Výše uvedené varianty byly vyhodnoceny podle několika kritérií, která pokrývají klady a zápory (resp. přínosy a náklady) jednotlivých navržených variant.

Jako hodnotící kritéria byla identifikována:

- možnost dosažení cílového stavu,
- náklady na implementaci na straně státu (organizační proveditelnost, materiální zabezpečení aj.),
- preventivní účinek ve vztahu k páčání trestné činnosti,
- zajištění výnosů ze spáchané trestné činnosti,
- vyšší objasněnost daňové trestné činnosti,
- rychlost efektu přijaté změny.

3.2 Náklady a nevýhody

Náklady na implementaci na straně státu (organizační proveditelnost, materiální zabezpečení aj.)

Toto kritérium zohledňuje, nakolik bude zavedení nové právní úpravy (a tedy potenciální dosažení pozitivních efektů) pro stát finančně náročné. Bude tedy možné určit proporcionalitu mezi vynaloženými náklady a očekávanými příjmy státního rozpočtu.

Rychlost efektu přijaté změny

Je patrné, že pro oblast daňové trestné činnosti lze požadovat co nejrychlejší naplnění efektu přijatých legislativních opatření, jinými slovy bude možné očekávat poptávku po tom, aby právní úprava co nejrychleji dosáhla očekávaných kýžených efektů. I přes veškerou snahu navrhnout změny právní úpravy co nejdokonaleji není možné dopředu odhadnout,

zda budou očekávání zcela naplněna. Toto kritérium tak posuzuje varianty na základě jejich předpokladu dosáhnout kýžených efektů oproti úskalím, jež mohou při realizaci změn právní úpravy nastat.

3.3 Přínosy a výhody

Možnost dosažení cílového stavu

Kritérium zohledňuje nakolik úspěšně a s vynaložením jakých nákladů je možné daným řešením dosáhnout požadovaného cílového stavu. Cílového stavu jsou způsobilé dosáhnout obě posuzované varianty, na základě tohoto kritéria však bude zohledněna míra dosažení požadovaného cíle ve vztahu k nezbytně vynaloženým nákladům na implementaci jednotlivých variant.

Jelikož dosažení cílového stavu lze považovat za primární cíl návrhu právní úpravy, je možné toto kritérium považovat za stěžejní.

Preventivní účinek ve vztahu k páčání trestné činnosti

Trestněprávní normy mají jednak represivní účinky (tj. potrestání skutečně spáchané trestné činnosti), ale též účinky preventivní (a to prevence generální a individuální). Přitom lze vycházet z toho, že prevence páčání trestné činnosti je pro stát hodnotnější, než následná represe (tj. ideální stav je takový, že ke spáchaní trestného činu vůbec nedojde).

Zajištění výnosů ze spáchané trestné činnosti

Pakliže i přes výše uvedený preventivní efekt navržené právní úpravy dojde ke spáchaní trestného činu daňového, a tento bude následně odhalen a postižen represí ze strany státu, lze spolu s tím očekávat úměrně zvýšený efekt na příjem státního rozpočtu. Jinými slovy, čím více odhalené a objasněné trestné činnosti, tím vyšší šance na zajištění výnosů z trestné činnosti a možnost konání správce daně za účelem vymození daně.

Vyšší objasněnost daňové trestné činnosti

Zatímco předchozí kritérium cílí spíše na kvantitativní stránku pozitivních efektů navrhované právní úpravy (tj. dbá na vyšší číslo objasněných případů), toto kritérium cílí spíše na kvalitativní stránku. Na základě využití zkušeností příslušníků Celní správy ČR při potírání daňové trestné činnosti a jejich specializace na oblast porušování celních a daňových předpisů (projevující se např. v systému vzdělávání či následné praxi) lze očekávat vyšší míru objasněnosti daňové trestné činnosti a menší riziko důkazní nouze v případě dalších stadií trestního řízení. Jinými slovy toto kritérium hodnotí to, že na základě výše uvedených atributů lze počítat s vyšší efektivitou při odhalování a následném prokazování trestné činnosti v soudním řízení.

3.4 Vyhodnocení variant

Varianta 0 byla již dříve vyřazena z dalšího hodnocení. Jednotlivými kritérii tak byly posuzovány toliko varianty 1 a 2.

Z hlediska **možnosti dosažení cílového stavu** lze kladně hodnotit obě možné varianty. Ačkoliv varianta 2 dopadá na všechny daně, tj. přímé i nepřímé, a bylo by vhodné ji ve světle daného kritéria hodnotit jako více vyhovující, je třeba uvažovat o tom, že tato varianta znamená zejména náročnější systémové změny, delší dobu „zaběhnutí praxe“, seznamování se s charakterem a právní úpravou přímých daní apod. Pro účely dané fáze, kdy je dbáno zejména na rychlou efektivní změnu znamenající omezení a zamezení páčání daňových trestných činů, se tak **jako vhodnější jeví varianta 1**. Tím spíše, že těžiště daňové kriminality je vázáno na daně nepřímé.

Co se týká kritéria **nákladů na implementaci na straně státu**, lze očekávat vznik nákladů v případě obou variant. Výše těchto nákladů se pak bude odvíjet od rozsahu změn. Jelikož tedy varianta 2 počítá s rozsáhlejšími změnami (např. větší navýšení počtu funkčních míst), lze ji z tohoto hlediska považovat za méně vhodnou.

Opatření dle varianty 1 (rozšíření působnosti o prověřování trestné činnosti v oblasti všech nepřímých daní) si vyžádá navýšení příslušníků zařazených v Generálním ředitelství cel (+ 210) plnicích úkoly pověřeného celního orgánu a civilních zaměstnanců (+ 10), (předpokládá se navýšení příslušníků o 103 osob a 8 civilních zaměstnanců v roce 2016 a následně další navýšení příslušníků o 107 osob a 2 civilní zaměstnance v roce 2017) a dále jednorázové náklady ve výši 201 mil. Kč, zahrnující zejména nezbytné úpravy pracovišť po jejich bezúplatném převodu na Generální ředitelství cel a technické vybavení (zejména vozidla, radiostanice, ICT), a pravidelné roční náklady na mzdy ve výši 80 mil. Kč na rok 2016 a od roku 2017 ve výši 161 mil. Kč a náklady na provoz (PHM, náklady na překlady atd.) ve výši 37 mil. Kč. Na posílení operativní kapacity Celní správy ČR musí navázat i poměrné posílení kapacity Policie České republiky, která se bude věnovat vyšetřování prověřených kauz. Navýšení by bylo provedeno v poměru 1:2, tedy jeden nový vyšetřovatel Policie České republiky na dva nové pracovníky operativy orgánů celní správy, což by si vyžádalo navýšení počtu příslušníků Policie České republiky o 105.

Opatření dle varianty 2 si nad rámec varianty 1 vyžádá v oblasti personální a nákladů navýšení o 20 %. To znamená dalších 42 celníků plnicích úkoly pověřeného celního orgánu a 2 civilní zaměstnance. Dále si vyžádá jednorázové náklady ve výši 15 mil. Kč, další pravidelné roční náklady na mzdy ve výši 32 mil. Kč a náklady na provoz ve výši 6 mil. Kč.

Zdrojem financování nákladů bude sdíleně státní rozpočet České republiky a (evropský) Fond pro vnitřní bezpečnost. V době hodnocení dopadů regulace není známo, jaký objem finančních prostředků bude České republice z fondu přidělen, proto není možné určit poměr mezi objemem finančních prostředků plynoucích z fondu pro vnitřní bezpečnost a objemem finančních prostředků plynoucích ze státního rozpočtu.

Tabulka 3: Ekonomické náklady

Ekonomické náklady	Varianta 1	Varianta 2
Navýšení příslušníků GŘC	rok 2016 - 105 osob od roku 2017 - 105 osob	rok 2016 - 105 osob od roku 2017 - 147 osob
Navýšení civilních míst na GŘC	rok 2016 - 8 osob od roku 2017 - 2 osoby	rok 2016 - 8 osob od roku 2017 - 4 osoby
Navýšení příslušníků Policie ČR	105	126
Jednorázové náklady v rámci GŘC* (zejména nezbytné úpravy pracovišť po jejich bezúplatném převodu na CS a technické vybavení, např. vozidla, radiostanice, ICT)	201 mil. Kč	216 mil. Kč
Pravidelné náklady na mzdy v rámci GŘC	rok 2016 - 80 mil. Kč od roku 2017 - 161 mil. Kč	rok 2016 - 80 mil. Kč od roku 2017 - 193 mil. Kč
Pravidelné náklady na provoz (PHM, překlady atd.) v rámci GŘC	37 mil. Kč	43 mil. Kč

* Zvýšení počtu funkčních míst u Policie České republiky včetně zvýšení mzdových a souvisejících výdajů bude řešeno v rámci materiálu *Rozvoj Policie České republiky 2016 – 2020*.

Z hlediska tohoto kritéria tak lze za vhodnější považovat variantu 1.

Kritérium **preventivního účinku** v sobě obsahuje jednak obecný preventivní účinek plynoucí z principů trestního práva jako takových, jednak preventivní účinek individuální. Nicméně preventivní principy trestního práva bude možné aplikovat v případě obou variant ve shodné míře, tudíž lze pohledem daného kritéria **obě varianty hodnotit rovnocenně**.

V případě **kritéria zajištění výnosů ze spáchané trestné činnosti** lze očekávat, že úměrně s rozšířením věcné působnosti dojde ke zvýšení zajištění předmětných výnosů, ačkoliv

se jedná pouze o hypotetický odhad. Ačkoliv všechny daňové trestné činy jsou prověřovány již v současnosti (Policíí České republiky) a bude tomu tak i nadále (kompetence bude sdílena mezi Policií České republiky a Celní správou ČR), je možné předpokládat, že čím širší okruh daňových trestných činů budou orgány celní správy (např. z důvodu specializace Celní správy ČR na daňovou trestnou činnost atd.) prověřovat, tím vyšší zajištění výnosů ze spáchané trestné činnosti je možné očekávat. V případě tohoto kritéria se tak jako vhodnější jeví **varianta 2**.

Z hlediska kritéria **vyšší objasněnosti daňové trestné činnosti** je třeba zejména počítat s faktem, že nejvyšší procento daňových úniků se týká nepřímých daní (zvláště pak daně z přidané hodnoty). I tak je však nutné počítat s trestnými činy způsobenými zkrácením daní přímých. Proto je z hlediska tohoto kritéria **vhodnější varianta 2**.

Z hlediska **rychlosti efektu přijatých změn** lze očekávat, že varianta 1 tuto rychlost zaručí spíše, než varianta 2. To zejména z důvodu rozsáhlejších změn, a tedy i delší „reakční“ doby v případě varianty 2. V případě varianty 1 se jedná o rozšíření věcné působnosti orgánů celní správy v trestním řízení „pouze“ o oblast daně z přidané hodnoty, což pro tyto orgány znamená nutnost „seznámit se“ s nepřímou daní, se kterou již částečně pracují a která je z povahy věci bližší ostatním nepřímým daním, jejichž správa je v působnosti Celní správy ČR již nyní. Lze tudíž očekávat rychlejší efekt této změny. Jako **vhodnější se tak jeví varianta 1**.

4 Návrh řešení

4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Následující tabulka je grafickým přehledem vyhodnocení variant, které bylo zpracováno v kapitole 3.4. Nejde o snahu kvantifikovat kvalitativní hodnocení podle jednotlivých kritérií, ale zpřehlednit vyhodnocení variant. Hodnotitel řadí varianty podle vhodnosti číslicemi od nejlepší (číslo 1) po nejhorší (číslo 3).

Na základě vzájemného porovnání jednotlivých variant optikou zvolených kritérií a identifikovaných rizik vyplynula jako **nejvhodnější varianta 1**.

Tabulka 4: Vyhodnocení variant podle kritérií

	Možnost dosažení cílového stavu	Náklady na implementaci na straně státu	Preventivní efekt	Zajištěné výnosy z trestné činnosti	Vyšší objasněnost daňové trestné činnosti	Rychlost efektu přijaté změny
V0	3	1	3	3	3	3
V1	1-2	2	1-2	1	2	1
V2	1-2	3	1-2	2	1	2

5 Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona o Celní správě ČR a trestního řádu. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat prostřednictvím mechanismů trestního práva.

6 Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn obsažených v nové právní úpravě bude ověřována v praxi s tím, že fungování nové právní úpravy bude dozorována ze strany státního zastupitelství. Současně bude předmětem dohledu ze strany Ministerstva financí jako nadřízeného orgánu ve vztahu ke Generálnímu ředitelství cel.

Změny budou vyhodnocovány i samotným útvarem Pátrání Generálního ředitelství cel. S postupujícím časem budou také k dispozici statistická data. Jako období, které je vhodné pro přezkum účinnosti implementovaných opatření a pro zhodnocení pokroku při dosahování cílů novelizace, se doporučuje doba alespoň 3 let. Tato perioda je dostatečně dlouhá pro shromáždění postačujícího objemu dat relevantních pro přezkum účinnosti a podnětů od dotčených subjektů.

7 Konzultace a zdroje dat

Uvedená problematika byla konzultována s následujícími institucemi:

- Ministerstvo financí
- Generální finanční ředitelství
- Policie České republiky
- Ministerstvo vnitra
- Ministerstvo spravedlnosti
- Nejvyšší státní zastupitelství

K části první návrhu zákona

Platné znění zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád),
s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. červenci 2016

§ 12

Výklad některých pojmů

- (1) Orgány činnými v trestním řízení se rozumějí soud, státní zástupce a policejní orgán.
- (2) Policejními orgány se rozumějí
- a) útvary Policie České republiky,
 - b) Generální inspekce bezpečnostních sborů v řízení o trestných činech příslušníků Policie České republiky, příslušníků Vězeňské služby České republiky, celníků anebo zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce v Policii České republiky, nebo o trestných činech zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce ve Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky, spáchaných v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů,
 - c) pověřené orgány Vězeňské služby České republiky v řízení o trestných činech osob ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody a zabezpečovací detence, spáchaných ve vazební věznici, věznici nebo v ústavu pro výkon zabezpečovací detence,
 - ~~d) pověřené celní orgány v řízení o trestných činech spáchaných porušením celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a to i v případech, kdy se jedná o trestné činy příslušníků ozbrojených sil nebo bezpečnostních sborů, a dále porušením právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropských společenství, je-li toto zboží dopravováno přes státní hranice České republiky, a v případech porušení předpisů daňových, jsou-li celní orgány správcem daně podle zvláštních právních předpisů,~~
 - d) pověřené celní orgány v řízení o trestných činech spáchaných porušením**
 - 1. celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a to i v případech, kdy se jedná o trestné činy příslušníků ozbrojených sil nebo bezpečnostních sborů,**
 - 2. právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropské unie, je-li toto zboží dopravováno přes státní hranice České republiky,**
 - 3. daňových předpisů upravujících daň z přidané hodnoty,**
 - 4. daňových předpisů v případech, kdy jsou celní orgány správcem daně podle jiných právních předpisů,**
 - e) pověřené orgány Vojenské policie v řízení o trestných činech příslušníků ozbrojených sil a osob, které páchají trestnou činnost proti příslušníkům ozbrojených sil ve vojenských objektech, proti vojenským objektům, vojenskému materiálu nebo ostatnímu majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany,
 - f) pověřené orgány Bezpečnostní informační služby v řízení o trestných činech příslušníků Bezpečnostní informační služby,
 - g) pověřené orgány Úřadu pro zahraniční styky a informace v řízení o trestných činech příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace,
 - h) pověřené orgány Vojenského zpravodajství v řízení o trestných činech příslušníků Vojenského zpravodajství,
 - i) pověřené orgány Generální inspekce bezpečnostních sborů v řízení o trestných činech příslušníků Generální inspekce bezpečnostních sborů nebo o trestných činech

zaměstnanců České republiky, zařazených k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů.

Tím není dotčeno oprávnění státního zástupce podle § 157 odst. 2 písm. b). Není-li dále stanoveno jinak, jsou uvedené orgány oprávněny ke všem úkonům trestního řízení patřícím do působnosti policejního orgánu.

(3) Kde tento zákon mluví o soudu, rozumí se tím podle povahy věci okresní soud, krajský soud, vrchní soud nebo Nejvyšší soud České republiky (dále jen „nejvyšší soud“).

(4) Kde tento zákon mluví o okresním soudu, rozumí se tím i obvodní soud, popřípadě jiný soud se stejnou působností; kde tento zákon mluví o krajském soudu, rozumí se tím i městský soud v Praze.

(5) Kde tento zákon mluví o okresním státním zástupci, rozumí se tím i obvodní státní zástupce, popřípadě jiný státní zástupce se stejnou působností; kde tento zákon mluví o krajském státním zástupci, rozumí se tím i městský státní zástupce v Praze.

(6) Stranou se rozumí ten, proti němuž se vede trestní řízení, zúčastněná osoba a poškozený a v řízení před soudem též státní zástupce a společenský zástupce; stejné postavení jako strana má i jiná osoba, na jejíž návrh nebo žádost se řízení vede nebo která podala opravný prostředek.

(7) Pokud z povahy věci nevyplývá něco jiného, rozumí se obviněným též obžalovaný a odsouzený.

(8) Po nařízení hlavního líčení se obviněný označuje jako obžalovaný.

(9) Odsouzeným je ten, proti němuž byl vydán odsuzující rozsudek, který již nabyl právní moci.

(10) Trestním řízením se rozumí řízení podle tohoto zákona a zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, trestním stíháním pak úsek řízení od zahájení trestního stíhání až do právní moci rozsudku, případně jiného rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení ve věci samé a přípravným řízením úsek řízení podle tohoto zákona od sepsání záznamu o zahájení úkonů trestního řízení nebo provedení neodkladných a neopakovatelných úkonů, které mu bezprostředně předcházejí, a nebyly-li tyto úkony provedeny, od zahájení trestního stíhání do podání obžaloby, návrhu na schválení dohody o vině a trestu, postoupení věci jinému orgánu, zastavení trestního stíhání, nebo do rozhodnutí či vzniku jiné skutečnosti, jež mají účinky zastavení trestního stíhání před podáním obžaloby, anebo do jiného rozhodnutí ukončujícího přípravné řízení, zahrnující objasňování a prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a vyšetřování.

(11) Pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek.

(12) Skutkem podle tohoto zákona se rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu, není-li výslovně stanoveno jinak.

K části druhé návrhu zákona

Platné znění zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 25j

(1) Organizace, které bylo povolení k vývozu nebo dovozu uděleno, musí toto povolení předložit celnímu úřadu ~~jako deklarant, a to sama nebo prostřednictvím přímého zástupce~~^{13f)} **v rámci celního řízení jako deklarant^{13f)}.**

(2) Organizace, které příslušný orgán státní báňské správy pozastavil platnost povolení k předávání, nabývání, vývozu, dovozu nebo tranzitu výbušnin, je povinna přerušit tuto činnost a povolení uložit u příslušného orgánu státní báňské správy do 7 dnů od pozastavení platnosti povolení.

(3) Organizace, které příslušný orgán státní báňské správy odňal povolení k předávání, nabývání, vývozu, dovozu nebo tranzitu výbušnin, je povinna ukončit povolenou činnost a povolení uložit u příslušného orgánu státní báňské správy do 7 dnů od odejmutí povolení.

^{13b)} ~~Například Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), nařízení Rady (EHS) č. 2013/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění pozdějších předpisů.~~

^{13b)} **Například Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.**

^{13f)} ~~Čl. 5 nařízení Rady (EHS) č. 2013/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění pozdějších změn.~~

^{13f)} **Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.**

K části třetí návrhu zákona

**Platné znění zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád),
s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016**

§ 35a

(1) Komora vede, provozuje a spravuje Rejstřík zástav a tyto evidence a seznamy:

- a) Evidenci právních jednání pro případ smrti,
- b) Evidenci listin o manželském majetkovém režimu,
- c) Seznam prohlášení o určení opatrovníka,
- d) Seznam listin o manželském majetkovém režimu.

(2) Komora vede Rejstřík zástav, evidence a seznamy v elektronické podobě. Komora stanoví předpisy postup při vedení, správě a provozu evidence, seznamu nebo Rejstříku zástav a způsob určení náhrady hotových výdajů Komory spojených s vedením evidence, seznamu nebo Rejstříku zástav.

(3) V předpisu o Rejstříku zástav Komora stanoví zejména

- a) postup a způsob zápisu údaje, jeho změny a výmazu,
- b) jaké další údaje kromě údajů stanovených v tomto zákoně se do Rejstříku zástav zapisují,
- c) kdo zapisuje údaje podle písmene b) do Rejstříku zástav,
- d) postup a způsob vydávání opisů, výpisů a potvrzení z Rejstříku zástav,
- e) postup a způsob uchovávání vymazaných údajů.

(4) V předpisu o Evidenci právních jednání pro případ smrti Komora stanoví zejména

- a) jaké údaje se do evidence zapisují,
- b) postup a způsob zápisu údaje, jeho změny a výmazu,
- c) v jakých případech zápis změny činí Komora,
- d) způsob a postup poskytování sdělení a vydávání opisu zápisu nebo potvrzení,
- e) postup a způsob uchovávání vymazaných údajů.

(5) V předpisu o Evidenci listin o manželském majetkovém režimu Komora stanoví zejména

- a) jaké údaje se do evidence zapisují,
- b) postup a způsob zápisu údaje, jeho změny a výmazu,
- c) v jakých případech zápis změny činí Komora.

(6) V předpisu o Seznamu prohlášení o určení opatrovníka Komora stanoví zejména

- a) postup a způsob zápisu údaje,
- b) postup a způsob zápisu změny údaje a jeho výmazu,
- c) jaké změny zápisu a jaké další údaje kromě údajů stanovených v tomto zákoně se do seznamu zapisují,
- d) kdo zapisuje údaje podle písmen b) a c) do seznamu.

(7) V předpisu o Seznamu listin o manželském majetkovém režimu Komora stanoví zejména

- a) postup a způsob zápisu údaje,
- b) postup a způsob zápisu změny údaje a jeho výmazu,
- c) jaké změny zápisu a jaké další údaje kromě údajů stanovených v tomto zákoně se do seznamu zapisují,
- d) kdo zapisuje údaje podle písmen b) a c) do seznamu,
- e) postup a způsob vydávání opisů a potvrzení ze seznamu,

f) postup a způsob uchovávání vymazaných údajů.

(8) Komora uchovává údaje vedené v Rejstříku zástav a v evidenci a seznamu uvedeném v § 35a odst. 1 písm. a) a d) i po provedení výmazu, ledaže stanoví tento zákon jinak. Komora na písemnou žádost soudu nebo orgánů činných v trestním řízení poskytne informace ze souboru dat skončených věcí. Informace ze souboru dat obsahující údaje evidence uvedeného v § 35a odst. 1 písm. a) lze poskytnout pouze po úmrtí zůstavitele.

(9) Komoře náleží odměna za sdělení podle § 35c odst. 2 osobě, která prokáže právní zájem, za provedení zápisu údaje nebo změny zápisu do Rejstříku zástav podle § 35h a za založení smlouvy o manželském majetkovém režimu do sbírky listin a zápis údajů uvedených v § 35j odst. 3 písm. a) do rejstříku Seznamu listin o manželském majetkovém režimu podle § 35k odst. 2. Komoře dále náleží náhrada hotových výdajů spojených s vedením, provozem a správou evidence, seznamu nebo Rejstříku zástav, **jednorázová náhrada hotových výdajů za zřízení dálkového a nepřetržitého přístupu k údajům z Rejstříku zástav a paušální roční náhrada hotových výdajů za poskytování údajů prostřednictvím tohoto přístupu orgánům veřejné moci.** ~~Ministerstvo stanoví vyhláškou výši odměn náležejících Komoře.~~

(10) **Ministerstvo stanoví vyhláškou výši odměn, jednorázové náhrady hotových výdajů za zřízení dálkového a nepřetržitého přístupu k údajům z Rejstříku zástav a paušální roční náhrady hotových výdajů za poskytování údajů z Rejstříku zástav orgánům veřejné moci náležející Komoře.**

K části čtvrté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 539/1992 Sb., o puncovníctví a zkoušení drahých kovů (puncovní zákon), s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 11

Cizí zboží

(1) Cizí zboží, nejedná-li se o případ podle odstavce 4 předkládá k puncovní kontrole obchodník, který je dovezl, spolu s rozhodnutím v celním řízení o propuštění cizího zboží do **celního režimu** volného oběhu.⁴⁾

(2) Obchodník je povinen předložit cizí zboží k puncovní kontrole nejpozději do 30 dnů od právní moci rozhodnutí uvedeného v odstavci 1.

(3) Cizí zboží předložené k puncovní kontrole je obchodník povinen trvanlivě označit nebo nechat trvanlivě označit přidělenou odpovědnostní značkou na místě, které stanoví Puncovní úřad tak, aby vedle ní bylo možné umístit puncovní značku.

(4) Cizí zboží, které pochází z členského státu Evropské unie a které není úředně označeno podle § 50 odst. 2, předkládá k puncovní kontrole obchodník, který je dovezl spolu s doklady prokazujícími jeho původ.

(5) Ustanovení § 10 odst. 1 až 3 platí pro předkládání cizího zboží obdobně.

§ 27

(1) Povinné puncovní kontrole nepodléhá

- a) zboží
 1. smalem úplně potažené,
 2. u kterého má hmotnost drahého kovu vzhledem k hmotnosti ostatních použitých materiálů podřadný význam (např. pouhé uzávěry nebo obruby a úchyty kamenů, ouška),
 3. o velmi nízké hmotnosti nepřevyšující limit uvedený v prováděcím předpise,
- b) cizí zboží propuštěné v celním řízení do ~~režimu tranzitu⁵⁾ nebo do režimu s ekonomickým účinkem,^{5a)}~~ **celního režimu tranzitu,**
- c) tuzemské zboží určené k propuštění do **celního** režimu vývozu,^{5b)}
- d) staré zboží uvedené v prováděcím předpise.

(2) Zboží uvedené v odstavci 1 písm. c) může být předloženo k puncovní kontrole; má-li být takové zboží úředně označeno, musí vyhovovat podmínkám stanoveným tímto zákonem.

(3) Puncovní kontrole nepodléhají české a zahraniční mince, a to ani tehdy, jsou-li součástí zboží, které této kontrole podléhá a jsou s ním volně spojeny.

(4) V pochybnostech, zda zboží podléhá puncovní kontrole, rozhodne Puncovní úřad.

⁴⁾ § 128 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 1/2002 Sb.

⁵⁾ § 139 až 144 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění zákona č. 1/2002 Sb.

^{5a)} § 133 a násl. zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{5b)} § 214 a 216 zákona č. 13/1993 Sb.

K části páté návrhu zákona

**Platné znění zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů,
s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016**

§ 8b

Opravné položky k pohledávkám z titulu ručení za ~~celní dluh~~ clo

(1) Opravné položky podle § 8 a 8a tohoto zákona mohou vytvářet poplatníci daně z příjmů, kteří vedou účetnictví a kteří podle celního zákona ručí za ~~celní dluh~~ clo, k pohledávkám vzniklým z titulu ručení za ~~celní dluh~~ clo (tj. zajištění ~~celního dluhu~~ cla) podle celního zákona.

(2) Opravné položky podle odstavce 1 lze vytvářet jen do výše hodnoty pohledávky odpovídající provedené úhradě ~~celního dluhu~~ cla.

(3) Opravné položky ručitel nemůže vytvářet ze splněné pohledávky z titulu ručení, pokud dluh za dlužníka nesplní v době splatnosti určené celními orgány.

K části šesté návrhu zákona

**Platné znění zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem,
s vyznačením navrhovaných změn a doplnění vyplývajících ze sněmovního tisku**

č. 408

a s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 2

(1) Obchodem s vojenským materiálem se pro účely tohoto zákona rozumí

- ~~a) vývoz vojenského materiálu z území České republiky do jiného než členského státu Evropské unie,~~
- ~~b) dovoz vojenského materiálu na území České republiky z jiného než členského státu Evropské unie,~~
- a) vývoz vojenského materiálu z území České republiky do jiného než členského státu, kterým je propuštění zboží do celního režimu vývozu, pasivního zušlechťovacího styku a propuštění zboží ke zpětnému vývozu na základě celního prohlášení, výstupního souhrnného celního prohlášení nebo oznámení o zpětném vývozu do České republiky,
- b) dovoz vojenského materiálu na území České republiky z jiného než členského státu, kterým je propuštění zboží do celního režimu volného oběhu, včetně zpětného dovozu, aktivního zušlechťovacího styku, přepracování pod celním dohledem, uskladňování v celním skladu, dočasného použití a umístění zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v České republice,
- c) nákup vojenského materiálu od zahraniční osoby, prodej vojenského materiálu zahraniční osobě¹⁾, jakož i plnění dalších závazků vůči zahraniční osobě a přijímání dalších plnění od zahraniční osoby, jejichž předmětem je vojenský materiál, pokud jde o obchod s vojenským materiálem ve vztahu k jiným než členským státům Evropské unie,
- d) transfer vojenského materiálu ~~uvnitř Evropské unie~~ **od dodavatele v jiném členském státě k příjemci v České republice nebo transfer vojenského materiálu od dodavatele v České republice k příjemci v jiném členském státě.**

(2) Obchodem s vojenským materiálem se rozumí rovněž

- a) zprostředkování činností uvedených v odstavci 1,
- b) nákup vojenského materiálu v zahraničí a jeho následný prodej do jiného než členského státu ~~Evropské unie.~~

(3) Za obchod s vojenským materiálem se pro účely tohoto zákona považuje také písemný projev vůle směřující k uzavření smluv, které upravují vztahy podle odstavců 1 a 2.

(4) Členským státem se pro účely tohoto zákona rozumí členský stát Evropské unie a jiný stát, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, s výjimkou Lichtenštejnského knížectví.

§ 2

(1) Obchodem s vojenským materiálem se pro účely tohoto zákona rozumí

- ~~a) vývoz vojenského materiálu z území České republiky do jiného než členského státu, kterým je propuštění zboží do celního režimu vývozu, pasivního zušlechťovacího styku a propuštění zboží ke zpětnému vývozu na základě celního prohlášení, výstupního souhrnného celního prohlášení nebo oznámení o zpětném vývozu do České republiky,~~
- ~~b) dovoz vojenského materiálu na území České republiky z jiného než členského státu, kterým je propuštění zboží do celního režimu volného oběhu, včetně zpětného dovozu, aktivního zušlechťovacího styku, přepracování pod celním dohledem, uskladňování v~~

- ~~celním skladu, dočasného použití a umístění zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v České republice,~~
- a) **vývoz vojenského materiálu z území České republiky do jiného než členského státu, kterým je**
 - 1. **propuštění zboží do celního režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku a**
 - 2. **zpětný vývoz na základě celního prohlášení, výstupního souhrnného celního prohlášení nebo prohlášení o zpětném vývozu,**
 - b) **dovoz vojenského materiálu na území České republiky z jiného než členského státu, kterým je propuštění zboží do celního režimu volného oběhu včetně zpětného dovozu, aktivního zušlechťovacího styku, konečného užití, dočasného použití, uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma.**
 - c) nákup vojenského materiálu od zahraniční osoby, prodej vojenského materiálu zahraniční osobě¹⁾, jakož i plnění dalších závazků vůči zahraniční osobě a přijímání dalších plnění od zahraniční osoby, jejichž předmětem je vojenský materiál, pokud jde o obchod s vojenským materiálem ve vztahu k jiným než členským státům,
 - d) transfer vojenského materiálu od dodavatele v jiném členském státě k příjemci v České republice nebo transfer vojenského materiálu od dodavatele v České republice k příjemci v jiném členském státě.

(2) Obchodem s vojenským materiálem se rozumí rovněž

- a) zprostředkování činností uvedených v odstavci 1,
- b) nákup vojenského materiálu v zahraničí a jeho následný prodej do jiného než členského státu.

(3) Za obchod s vojenským materiálem se pro účely tohoto zákona považuje také písemný projev vůle směřující k uzavření smluv, které upravují vztahy podle odstavců 1 a 2.

(4) Členským státem se pro účely tohoto zákona rozumí členský stát Evropské unie a jiný stát, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, s výjimkou Lichtenštejnského knížectví.

§ 23

(1) Ministerstvo kontroluje dodržování tohoto zákona u ~~právnických a fyzických osob, kterým bylo vydáno povolení k obchodu s vojenským materiálem, a u právnických i držitelů povolení, a u právnických i podnikajících~~ fyzických osob, o nichž lze důvodně předpokládat, že uskutečňují obchod s vojenským materiálem, a u Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra, které provádějí obchod s vojenským materiálem podle § 12a a § 12b ~~(dále jen "osoba") (dále jen "kontrolovaná osoba"). Ministerstvo o provedené kontrole sepíše protokol o kontrolním zjištění.~~

(2) ~~Osoby, u kterých je kontrola podle odstavce 1 prováděna,~~ **Kontrolované osoby** jsou povinny zaměstnancům zmocněným ministerstvem ke kontrole zpřístupnit veškeré doklady a písemnosti vztahující se ke kontrole, jakož i umožnit prohlídku objektů a zboží, a to v rozsahu předem písemně stanoveném ministerstvem; nedotknutelnost obydlí je zaručena. Osoby, kterým bylo vydáno povolení k obchodu s vojenským materiálem, jsou povinny písemně sdělovat ministerstvu ve lhůtě jím stanovené požadované údaje týkající se obchodu s vojenským materiálem, zejména hlásit využívání udělené licence.

~~(3) Kontrolované osoby mají právo seznámit se s obsahem protokolu o kontrolním zjištění, obdržet jeho stejnopis a vyjádřit se k obsahu protokolu v určené lhůtě.~~

(3) (4) Ustanoveními předcházejících odstavců nejsou dotčeny kontrolní pravomoci podle zvláštních zákonů.⁴⁾

§ 23

(1) Ministerstvo kontroluje dodržování tohoto zákona u držitelů povolení, a u právnických i podnikajících fyzických osob, o nichž lze důvodně předpokládat, že uskutečňují obchod s vojenským materiálem, a u Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra, které provádějí obchod s vojenským materiálem podle § 12a a § 12b (dále jen "kontrolovaná osoba").

(2) Kontrolované osoby jsou povinny zaměstnancům zmocněným ministerstvem ke kontrole zpřístupnit veškeré doklady a písemnosti vztahující se ke kontrole, jakož i umožnit prohlídku objektů a zboží, a to v rozsahu předem písemně stanoveném ministerstvem; nedotknutelnost obydlí je zaručena. Osoby, kterým bylo vydáno povolení k obchodu s vojenským materiálem, jsou povinny písemně sdělovat ministerstvu ve lhůtě jím stanovené požadované údaje týkající se obchodu s vojenským materiálem, zejména hlásit využívání udělené licence.

(3) Ustanoveními předcházejících odstavců nejsou dotčeny kontrolní pravomoci podle zvláštních zákonů.⁴⁾

¹⁾ § 21 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

^{3b)} ~~§ 102 celního zákona.~~

⁴⁾ ~~Např. zákon ČNR č. 13/1993 Sb., celní zákon.~~

K části sedmé návrhu zákona

Platné znění zákona č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 1

(1) Předměty kulturní hodnoty podle tohoto zákona jsou přírodniny nebo lidské výtvořiny nebo jejich soubory, které jsou významné pro historii, literaturu, umění, vědu nebo techniku a splňují kritéria obsažená v příloze č. 1 tohoto zákona.

(2) Tento zákon se nevztahuje na prodej a vývoz kulturních památek a národních kulturních památek,¹⁾ evidovaných sbírek muzejní povahy a sbírkových předmětů, které jsou jejich součástmi,²⁾ archiválií,³⁾ originálů uměleckých děl žijících autorů, a na předměty dovezené do České republiky, které byly propuštěny do **celního režimu** dočasného použití.

§ 7

(1) Fyzická nebo právnická osoba, která předmět kulturní hodnoty vyváží (dále jen "vývozce"), je povinna předložit stejnopisy označené B, C a D celnímu úřadu propouštějícímu tento předmět do režimu vývozu nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku, a v případě, že tímto celním úřadem bude vnitrozemský celní úřad, i pohraničnímu celnímu úřadu, u kterého předmět kulturní hodnoty vystupuje do zahraničí a který výstup do osvědčení vyznačí **celního režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku**.

(2) Celní úřad propouštějící předmět kulturní hodnoty do režimu vývozu nebo do režimu **celního režimu vývozu nebo** pasivního zušlechťovacího styku potvrdí všechny předložené stejnopisy osvědčení. Pohraniční celní úřad **Celní úřad výstupu** odešle stejnopis označený B ministerstvu nejpozději do 15 dnů ode dne uskutečnění vývozu. Stejnopis označený C provází předmět kulturní hodnoty, stejnopis označený D si vývozce ponechá pro případnou kontrolu.

(3) Zpětný dovoz předmětu kulturní hodnoty vyvezeného na dobu určitou potvrdí celní úřad na stejnopisech označených C a D. Stejnopis označený C náleží vlastníkově, stejnopis označený D je povinna fyzická nebo právnická osoba, která předmět kulturní hodnoty dováží (dále jen "dovozce"), odevzdat ve lhůtě 15 dnů po uplynutí doby stanovené v osvědčení pro vývoz na dobu určitou odborné organizaci, která osvědčení vydala, nebo ministerstvu, pokud osvědčení vydalo. Dovozce je rovněž povinen na vyžádání předložit předmět kulturní hodnoty po zpětném dovozu ke kontrole a identifikaci odborné organizaci, která osvědčení vydala, nebo ministerstvu, pokud osvědčení vydalo, nebo tuto kontrolu a identifikaci umožnit na místě uložení předmětu.

(4) V případě, že se vývoz neuskutečnil, je vlastník povinen vrátit stejnopisy označené B, C a D odborné organizaci, která osvědčení vydala, nebo ministerstvu, pokud osvědčení vydalo, a to nejpozději do 15 dnů ode dne ukončení platnosti osvědčení.

(5) Odborné organizace sledují dodržování lhůt k vývozu na dobu určitou a jejich nedodržení oznámí písemně ministerstvu nejpozději do 30 dnů po uplynutí lhůty.

§ 7a

(1) V případě, že vývozce podá u celního úřadu celní prohlášení, kterým navrhuje propustit předmět do režimu vývozu nebo do režimu **celního režimu vývozu nebo** pasivního zušlechťovacího styku, a celní úřad má podezření, že vyvážený předmět je předmětem kulturní hodnoty, který je vyvážen bez osvědčení, a vývozce neprokáže, že o předmět kulturní hodnoty nejde, tento předmět zajistí, informuje o tom neprodleně oborově a místně příslušnou odbornou organizaci podle sídla celního úřadu a umožní jí ohledání předmětu.

Obdobně postupuje celní úřad v případě, kdy je uskutečňován vývoz takového předmětu a celní prohlášení nebylo podáno.

(2) Odborná organizace je povinna neprodleně, nejdéle však ve lhůtě 15 pracovních dnů ode dne podání informace, vyhotovit pro celní úřad posudek o tom, zda vyvážený předmět je předmětem kulturní hodnoty. Jedno vyhotovení posudku obdrží rovněž vývozce.

(3) Vývozce je povinen strpět úkony nezbytné k identifikaci a prověření předmětu.

(4) Náklady související se zajištěním předmětu a se zpracováním posudku hradí vývozce, pokud mu bylo prokázáno porušení tohoto zákona.

§ 7b

Dohled nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem provádí ministerstvo a celní orgány. ~~Tím není dotčeno oprávnění celních orgánů vyplývající ze zvláštního zákona.^{6a)}~~

¹⁾ Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů.

³⁾ Zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.

^{6a)} ~~Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.~~

K části osmé návrhu zákona

**Platné znění zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, s vyznačením
navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016**

§ 9

Využití administrativních zdrojů údajů

(1) Orgány vykonávající státní statistickou službu využívají údaje, které ministerstva a jiné správní úřady získávají nebo shromažďují na základě zvláštních právních předpisů.⁴⁾ Ministerstva a jiné správní úřady jsou povinny potřebné údaje na jejich žádost včas a bezplatně poskytnout, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Český statistický úřad může požadovat

- a) z údajů získaných v daňovém řízení^{4a)} individuální údaje z daňových přiznání a účetních výkazů fyzických a právnických osob, pokud jsou ~~finančními orgány~~ **orgány Finanční správy České republiky nebo orgány Celní správy České republiky** zpracovány a jsou-li centrálně dostupné v elektronické podobě, a to pro potřeby sestavování národních účtů podle požadavků Evropského systému národních a regionálních účtů ve Společenství^{4b)} a pro potřeby vedení statistických registrů^{4c)},
- b) z údajů získaných v celním řízení⁵⁾ o ~~přidělení celně schváleného určení~~ **propuštění zboží do navrženého celního režimu**, údaje stanovené přímo použitelným předpisem Evropských společenství^{4d)},
- c) z údajů získaných při provádění sociálního zabezpečení^{5d)} tyto údaje:
 - 1. obchodní firmu nebo název, u právnických osob sídlo, u podnikajících fyzických osob adresu místa trvalého pobytu a adresu místa podnikání, liší-li se od adresy místa trvalého pobytu, a identifikaci plátce pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, který je právnickou osobou, organizační složkou státu nebo osobou samostatně výdělečně činnou; identifikací se rozumí identifikační číslo, popřípadě u fyzických osob rodné číslo, pokud jim identifikační číslo nebylo přiděleno nebo není při provádění sociálního zabezpečení evidováno,
 - 2. počet fyzických osob, za něž je povinen odvádět zaměstnavatel pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

(3) Orgány územní samosprávy poskytují pro statistické účely a vedení statistických registrů Českému statistickému úřadu na požádání bezplatně údaje ze svých informačních systémů. Ministerstva vykonávající státní statistickou službu mohou od orgánů územní samosprávy požadovat bezplatné poskytnutí údajů pro statistické účely jen po předchozím souhlasu Českého statistického úřadu.

(4) Český statistický úřad využívá individuální údaje subjektů zařazených do sektoru veřejných institucí pro statistické účely související s propočtem schodku a dluhu a pro sestavení čtvrtletních a ročních nefinančních a finančních účtů za tento sektor podle požadavků Evropských společenství^{5f)}.

(5) Údaje poskytované Českému statistickému úřadu podle odstavců 1 až 3 se předávají ve formě, která neumožňuje přímé určení fyzické nebo právnické osoby, které se týkají, pokud tím nebude zmařen účel, pro který se tyto údaje poskytují.

(6) Pro využití ke statistickým účelům je možné sdružovat údaje a informační systémy sloužící k rozdílným účelům.

(7) Ministerstva a jiné správní úřady jsou povinny sdělit Českému statistickému úřadu, které údaje získávají na základě zvláštních zákonů⁴⁾ nebo které se u nich shromažďují.

⁴⁾ Například zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících

zákonů, zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci, ve znění zákona č. 83/1998 Sb.

^{4a)} ~~Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.~~

^{4b)} Nařízení Rady (ES) č. 2223/96 ze dne 25. června 1996 o Evropském systému národních a regionálních účtů ve Společenství.

^{4c)} Nařízení Rady (EHS) č. 2186/93.

^{4d)} Nařízení Rady (ES) č. 1172/95 ze dne 22. května 1995 o statistice obchodu se zbožím Společenství a členských států s třetími zeměmi.

⁵⁾ ~~Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.~~

^{5a)} ~~§ 2 písm. n) zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~

^{5b)} ~~§ 2 písm. d) zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~

^{5c)} ~~§ 2 písm. m) zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~

^{5d)} Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

^{5f)} Nařízení Rady (ES) č. 3605/93 ze dne 22. listopadu 1993 o použití Protokolu o postupu při nadměrném schodku, připojeného ke Smlouvě o založení Evropských společenství.

Nařízení Rady (ES) č. 2223/96.

Nařízení (ES) č. 1221/2002 Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. června 2002 o čtvrtletních nefinančních účtech vládních institucí.

Nařízení (ES) č. 501/2004 Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004 o čtvrtletních finančních účtech vládních institucí.

Nařízení Rady (ES) č. 1222/2004 ze dne 28. června 2004 o sestavování a předávání údajů o čtvrtletním veřejném zadlužení.

^{5f)} Zákon č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

K části deváté návrhu zákona

**Platné znění zákona č. 13/1997 Sb., pozemních komunikací, s vyznačením
navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016**

§ 23

(1) Pro účely organizování dopravy na území obce může obec v nařízení obce vymezit oblasti obce, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy¹²⁾

- a) k stání silničního motorového vozidla v obci na dobu časově omezenou, nejvýše však na dobu 24 hodin,
- b) k odstavení nákladního vozidla nebo jízdní soupravy v obci na dobu potřebnou k ~~zajištění celního odbavení~~ **provedení celního řízení**,
- c) k stání silničního motorového vozidla provozovaného právnickou nebo fyzickou osobou za účelem podnikání podle zvláštního právního předpisu,^{12a)} která má sídlo nebo provozovnu ve vymezené oblasti obce, nebo k stání silničního motorového vozidla fyzické osoby, která má místo trvalého pobytu nebo je vlastníkem nemovitosti ve vymezené oblasti obce,

nebude-li tímto užitím ohrožena bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích a jiný veřejný zájem. V nařízení obce stanoví obec způsob placení sjednané ceny a způsob prokazování jejího zaplacení.

(2) Místní komunikace nebo jejich určené úseky podle odstavce 1 musí být označeny příslušnou dopravní značkou podle zvláštního právního předpisu.²⁾

(3) V nařízení obce může obec vymezit oblasti obce, ve kterých nelze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít k účelům uvedeným v odstavci 1 písm. a) až c).

(4) Pro účely organizování dopravy na území obce může obec v nařízení obce vymezit oblasti obce s časovým a druhovým omezením zásobování. V nařízení obce stanoví obec druhy a kategorie silničních vozidel, časové vymezení a činnosti, které jsou předmětem omezení.

²⁾ Zákon č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.

Vyhláška Federálního ministerstva vnitra č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu), ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁾ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

^{12a)} Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

K části desáté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016**

§ 2

Vymezení pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí:

- a) lihem etylalkohol (etanol) získaný
 1. destilací nebo jiným oddělením ze zkvašených cukerných roztoků pocházejících ze škrobnatých nebo cukerných surovin nebo z jiných surovin obsahujících líh kvasný,
 2. destilací nebo jiným oddělením ze zkvašených roztoků pocházejících z celulózy,
 3. synteticky,
- b) výrobou lihu získávání lihu způsoby uvedenými pod písmenem a),
- c) úpravou lihu jeho zušlechťování nebo denaturace (znehodnocení),
- d) zušlechťováním lihu zejména jeho rafinace (čištění), rektifikace (zesílení), dehydratace (odvodnění) a regenerace (znovuzískání),
- e) denurací lihu jakýkoli proces, kterým se líh stává pomocí denaturačních prostředků nepoužitelný ke konzumaci,
- f) dovozem lihu jeho propuštěním do **celního režimu** volného oběhu,^{†)}
- g) obecně denaturovaným lihem líh s přísadou denaturačního prostředku (směsi), jehož složení určuje Ministerstvo zemědělství v dohodě s Generálním ředitelstvím cel,
- h) zvláště denaturovaným lihem líh denaturovaný jiným denaturačním prostředkem než uvedeným v písmenu g), stanoveným prováděcím právním předpisem,
- i) vadným lihem líh, jehož složení neodpovídá kvalitativním znakům stanoveným prováděcím předpisem,
- j) měřicí jednotkou pro zjištění množství lihu 1 litr etylalkoholu (etanolu) při teplotě 20 °C,
- k) normami ztrát lihu technicky zdůvodněné ztráty lihu vznikající při jeho úpravě, skladování, dopravě, manipulaci a zpracování, stanovené prováděcím předpisem,
- l) lihovarem provozovna vyrábějící líh, ve které se může zároveň provádět i úprava lihu, a to
 1. lihovar průmyslový vyrábějící líh kvasný rafinovaný nebo kvasný bezvodý (§ 11) z cukerných nebo škrobnatých surovin,
 2. lihovar zemědělský vyrábějící líh kvasný surový (§ 11) především ze škrobnatých surovin,
 3. lihovar ovocný vyrábějící ovocné a jiné destiláty (§ 11) z ovoce a dalších surovin,
 4. lihovar drožděnský vyrábějící líh kvasný surový (§ 11) z odpadů vznikajících při výrobě droždí,
 5. lihovar sulfitový vyrábějící líh sulfitový (§ 11) ze surovin pocházejících z celulózy,
 6. lihovar chemický vyrábějící líh syntetický (§ 11) hydratací etylénu,
 7. pěstitelská pálenice vyrábějící ovocné destiláty pro pěstitele,
- m) zvláštním lihovarem provozovna provádějící pouze úpravy lihu, přičemž denaturovnou v tomto zvláštním lihovaru se rozumí samostatná místnost nebo objekt oddělený od prostor, ve kterých se nachází líh nedenaturovaný,
- n) pěstitelským pálením výroba ovocných destilátů pro pěstitele,
- o) pěstitel fyzická osoba, která na vlastním pozemku nebo na pozemku, který je oprávněna užívat z jiného právního důvodu, vypěstovala ovoce nebo fyzická osoba, která ovoce obdržela ve formě naturálního plnění, přičemž tyto pozemky se nacházejí na území České republiky,

p) konzumním lihem, lihovinami a ostatními alkoholickými nápoji potravinářské výroby podle zvláštního právního předpisu.^{1a)}

(2) Lihovarem nebo zvláštním lihovarem jsou provozovny uvedené v odstavci 1 písm. l) a m), i pokud výrobu nezahájily nebo ji dočasně nebo trvale ukončily.

(3) Lihovarem ani zvláštním lihovarem nejsou provozovny zpracovávající již dříve vyrobený nebo upravený líh do dalších výrobků.

§ 6

Zajištění výrobního zařízení a znehodnocování úkapů, dokapů a některých odpadních produktů

(1) Výrobní zařízení musí být zajištěno úředními závěrami tak, aby veškeré množství vyrobeného lihu bylo změřeno. Způsob a technické podmínky zajištění výrobního zařízení stanoví prováděcí předpis.

(2) V ovocných lihovarech, zemědělských lihovarech a pěstitelských pálenicích zajišťuje celé výrobní zařízení a měřidla správce spotřební daně z lihu⁵⁾ úředními závěrami. V ostatních lihovarech zajišťuje správce spotřební daně z lihu úředními závěrami pouze spojovací potrubí od chladiče k měřidlům, měřidla a zařízení na jímání lutrových vod.

(3) Při samostatné rafinaci v lihovarech a zvláštních lihovarech zajišťuje správce spotřební daně z lihu úředními závěrami spojovací potrubí od chladiče k měřidlům a měřidla.

(4) Právnícké nebo fyzické osoby vyrábějící líh jsou povinny před zahájením výroby předložit správci spotřební daně z lihu popis a ve dvojím vyhotovení nákres výrobního zařízení. Správce spotřební daně z lihu vyznačí v nákresu místa zajištěná závěrami a jedno vyhotovení vrátí výrobci.

(5) Je zakázáno poškozovat nebo odstraňovat umístěné závěry a zasahovat do uspořádání výrobního zařízení. Provede-li správce spotřební daně z lihu změnu v umístění závěr, vyznačí to způsobem uvedeným v odstavci 4.

(6) Úkapy a dokapy z pěstitelského pálení, pokud je výrobce nehodlá dále použít, a odloučené oleje a vosky vzniklé při výrobě lihu v ovocných lihovarech musí výrobce znehodnotit za přítomnosti úřední osoby správce spotřební daně z lihu a způsobem, který stanoví prováděcí předpis.

(7) Lutrové vody musí výrobce znehodnotit způsobem, který stanoví prováděcí předpis.

¹⁾ ~~§ 128 až 132 zákona ČNR č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona ČNR č. 35/1993 Sb.~~

^{1a)} ~~§ 16 vyhlášky č. 335/1997 Sb., ve znění vyhlášky č. 45/2000 Sb.~~

⁵⁾ ~~§ 11 odst. 3 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 63/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 1/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb. a zákona č. 353/2003 Sb.~~

K části jedenácté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 15

Zákazy

Zakazuje se

- a) umísťovat návykové látky a přípravky v celních skladech, ~~svobodných celních pásmech a svobodných celních skladech,⁷⁾~~ **a ve svobodných pásmech,**
- b) zasílat návykové látky a přípravky
 1. poštou jako obyčejné zásilky,
 2. prostřednictvím poštovních schránek, nebo
 3. osobám, které nejsou oprávněny s nimi zacházet,
- c) předávat jakýmkoli způsobem jiné osobě houby rodu lysohlávka (*Psilocybe*),
- d) získávat opium z máku setého (*Papaver somniferum* L.),
- e) získávat konopnou pryskyřici a látky ze skupiny tetrahydrokanabinolů z rostliny konopí (rod *Cannabis*), čímž není dotčeno získávání takových látek pro léčebné použití nebo vědecké účely za podmínek stanovených tímto zákonem a zákonem o léčivech⁶⁾,
- f) reklama na návykové látky a přípravky nezaměřená na odbornou veřejnost podle zákona upravujícího regulaci reklamy.

§ 22

Společná ustanovení o vývozu a dovozu

(1) Na vydání vývozního povolení nebo dovozního povolení není právní nárok. Vývozní povolení nebo dovozní povolení je nepřevoditelné a nepřechází na právního nástupce.

(2) Žádost o vývozní povolení nebo o dovozní povolení se podává na formuláři vydaném Ministerstvem zdravotnictví. Změny údajů uvedených v žádosti o vydání vývozního povolení nebo dovozního povolení je fyzická nebo právnická osoba povinna písemně sdělit Ministerstvu zdravotnictví nejpozději do 5 dnů ode dne, kdy ke změnám došlo.

(3) Dovozní povolení se vydává na dobu 3 měsíců nebo na žádost dovozce se může vydat i na dobu kratší. Doby platnosti vývozního povolení stanoví Ministerstvo zdravotnictví podle doby platnosti dovozního povolení státu, na jehož území má být vývoz uskutečněn, pokud vývozce nepožádá o dobu kratší. Pokud se vývoz nebo dovoz v této době neuskuteční, je osoba, které bylo vydáno vývozní povolení nebo dovozní povolení, povinna to bezodkladně písemně oznámit Ministerstvu zdravotnictví a vrátit Ministerstvu zdravotnictví všechny stejnopisy vývozního povolení nebo dovozního povolení, včetně uvedení důvodu, proč se dovoz nebo vývoz neuskutečnil. Ministerstvo zdravotnictví vrátí vývozní povolení státu, který jej vydal, s poznámkou, že dovoz se neuskutečnil, nebo oznámí neuskutečnění vývozu státu, na jehož území byl vývoz povolen Ministerstvem zdravotnictví.

(4) Bez ohledu na to, zda se jedná o vývoz nebo dovoz, musí být zásilka vždy doprovázena vývozním povolením, ledaže podle právního řádu státu původu zásilky se vývozní povolení nevyžaduje nebo je stanoven jiný úřední postup. Při nesplnění této povinnosti se provede ~~zajištění⁹⁾~~ **zadržení podle celního zákona** nebo odnětí¹⁰⁾ zásilky.

(5) Při vývozu návykových látek a přípravků se celní prohlášení na propuštění zboží do **celního** režimu vývozu podává u celního úřadu místně příslušného podle bydliště nebo místa podnikání fyzické osoby nebo sídla právnické osoby. Dále se předkládá vývozní povolení podle § 20, 20a a 20b tohoto zákona, pokud musí být podle tohoto zákona vydáno.

(6) Při dovozu návykových látek a přípravků se celní prohlášení na propuštění zboží do ~~režimu volného oběhu nebo do režimu s ekonomickými účinky~~ **celního režimu volného oběhu nebo zvláštního celního režimu** podává u celního úřadu místně příslušného podle bydliště nebo místa podnikání fyzické osoby nebo sídla právnické osoby. Dále se předkládá dovozní povolení podle § 21 tohoto zákona, pokud musí být podle tohoto zákona vydáno.

(7) Ministerstvo zdravotnictví rozhodne o zamítnutí žádosti o vydání vývozního povolení nebo dovozního povolení, o pozastavení, odejmutí nebo zrušení vývozního povolení nebo dovozního povolení, pokud se jedná o

- a) nedovolený obchod podle mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána,
- b) uvedení nesprávných údajů nebo nedoplnění neúplných údajů v žádosti o vývozní povolení nebo dovozní povolení ve stanovené lhůtě,
- c) porušení povinností vyplývajících z tohoto zákona nebo z rozhodnutí vydaného na jeho základě, nebo
- d) držitele povolení k zacházení pravomocně odsouzeného za trestný čin, jehož skutková podstata souvisí s touto činností, ledaže se na něho hledí, jako by nebyl odsouzen.

§ 23

Tranzitní operace

(1) Tranzitní operace nesmí být prováděna bez předložení vývozního povolení a zásilka musí být vždy doprovázena vývozním povolením, ledaže podle právního řádu státu původu zásilky se vývozní povolení nevyžaduje nebo je stanoven jiný úřední postup. Při nesplnění této povinnosti se provede ~~zajištění~~⁽⁹⁾ **zadržení podle celního zákona** nebo odnětí⁽¹⁰⁾ zásilky.

(2) Zásilka nesmí být během dopravy vyložena z dopravního prostředku.

(3) Povinnost uvedená v odstavci 2 nemusí být plněna při tranzitní operaci uskutečňované letecky, pokud letadlo nepřistane na území České republiky.

§ 36

Správní delikty

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 4 vykonává činnost, k níž se vyžaduje povolení k zacházení, bez tohoto povolení,
- b) v rozporu s § 5 odst. 8 nesdělí Ministerstvu zdravotnictví změnu údajů uvedených v seznamu,
- c) v rozporu s § 8 odst. 2 vyrábí návykové látky nebo přípravky nad nejvyšší přípustný objem stanovený v povolení k zacházení,
- d) v žádosti o povolení k zacházení podané podle § 8 odst. 6 uvede nesprávné nebo neúplné údaje,
- e) v rozporu s § 8 odst. 7 nepodá Ministerstvu zdravotnictví písemnou žádost o vydání nového povolení k zacházení nejpozději 6 týdnů přede dnem skončení platnosti stávajícího povolení k zacházení,
- f) v rozporu s § 8 odst. 8 nesdělí písemně Ministerstvu zdravotnictví změnu údajů uvedených v žádosti o vydání povolení k zacházení,
- g) nepožádá o vydání nového povolení k zacházení v případě některé ze změn údajů uvedených v žádosti o vydání povolení k zacházení podle § 8 odst. 9,
- h) v rozporu s § 8 odst. 11 neoznámí ukončení výkonu činnosti, k níž jí bylo vydáno povolení k zacházení,
- i) v rozporu s § 8 odst. 13 nevrátí Ministerstvu zdravotnictví neplatné povolení k zacházení do 14 dnů ode dne nabytí právní moci nového povolení k zacházení,
- j) v rozporu s § 9 odst. 9 neoznámí písemně Ministerstvu zdravotnictví ustanovení zástupce odpovědné osoby nebo ukončení jeho funkce,

- k) v rozporu s § 9 odst. 10 neustanoví novou odpovědnou osobu ve stanovené lhůtě nebo nepožádá Ministerstvo zdravotnictví o změnu povolení k zacházení,
- l) v rozporu s § 10 skladuje návykové látky a přípravky, jakož i zařízení k jejich výrobě nebo pěstování,
- m) v rozporu s § 11 dopravuje návykové látky uvedené v přílohách č. 1, 2, 3 nebo 5 nařízení vlády o seznamu návykových látek a přípravků je obsahujících,
- n) v rozporu s § 12 předá nebo prodá návykové látky a přípravky nebo jiná práva spojená s návykovými látkami a přípravky,
- o) jako osoba uvedená v § 5 odst. 2 písm. a) nebo b) neodevzdá znehodnocené tiskopisy receptů nebo žádank s modrým pruhem obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností podle § 13 odst. 6,
- p) jako osoba, která přestala splňovat podmínky stanovené v § 5 odst. 2 písm. a) nebo b), neodevzdá nepoužité nebo znehodnocené tiskopisy receptů nebo žádank s modrým pruhem do 5 dnů obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností podle § 13 odst. 7,
- q) v rozporu s § 14 odst. 1 neprovede zneškodnění nepoužitelných návykových látek a přípravků nebo odpadů je obsahujících,
- r) v rozporu s § 15 písm. a) umísťuje návykové látky a přípravky v celních skladech; ~~svobodných celních pásmech nebo svobodných celních skladech~~ **nebo ve svobodných pásmech**,
- s) poruší některý ze zákazů podle § 15 písm. b),
- t) v rozporu s § 20 odst. 1 vyveze návykové látky nebo přípravky bez vývozního povolení, kromě pěstování konopí pro léčebné použití, ke kterému má udělenou licenci
- u) v rozporu s § 21 odst. 1 doveze návykové látky nebo přípravky bez dovozního povolení,
- v) v žádosti o vývozní nebo dovozní povolení podané podle § 22 odst. 2 uvede nesprávné nebo neúplné údaje,
- w) nevrátí Ministerstvu zdravotnictví vývozní nebo dovozní povolení podle § 22 odst. 3,
- x) poruší zákaz pěstovat druhy nebo odrůdy rostliny konopí (rod Cannabis), které mohou obsahovat více než 0,3 % látek ze skupiny tetrahydrokanabinolů, podle § 24 odst. 1 písm. a), nebo
- y) poruší zákaz pěstovat odrůdy máku setého, které mohou v sušině z tobolek obsahovat víc než 0,8 % morfinu, podle § 24 odst. 1 písm. c).

(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu dále tím, že

- a) jako osoba pěstující mák setý nebo osoba zpracovávající nebo skladující makovinu neoznámí neprodleně Policii České republiky okolnosti podle § 24 odst. 2,
- b) v rozporu s § 24 odst. 3 zneškodní nebo zapracuje makovinu máku setého vyprodukovanou na území České republiky,
- c) v rozporu s § 25 odst. 1 doveze nebo vyveze makovinu bez dovozního nebo vývozního povolení,
- d) v žádosti o povolení k vývozu makoviny nebo povolení k dovozu makoviny podle § 25 odst. 1 uvede nesprávné nebo neúplné údaje,
- e) jako osoba, která je oprávněna zacházet s návykovými látkami a přípravky na základě povolení k zacházení, nesplní některou z ohlašovacích povinností podle § 26 odst. 1 nebo 3, nebo v hlášení uvede nesprávné nebo neúplné údaje,
- f) jako osoba, u které se pro její činnost nevyžaduje vydání povolení k zacházení s návykovými látkami a přípravky podle § 5 odst. 7, nesplní některou z ohlašovacích povinností podle § 26 odst. 2,
- g) v rozporu s § 30 nepředá Ministerstvu zdravotnictví do patnáctého dne prvního měsíce následujícího kalendářního čtvrtletí čtvrtletní hlášení o vývozu nebo dovozu makoviny v uplynulém čtvrtletí, nebo v hlášení uvede nesprávné nebo neúplné údaje,
- h) nesplní některou z povinností podle § 32 odst. 1 nebo § 33 odst. 1,
- i) nesplní kontrolní nebo oznamovací povinnost podle § 35, nebo
- j) nepoužívá názvy návykových látek a přípravků podle § 42.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba, která poskytuje lékařské zdravotní služby, se dopustí správního deliktu dále tím, že

- a) v rozporu s § 27 odst. 1 nepředá Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv do konce února roční hlášení za uplynulý kalendářní rok o stavu a pohybu zásob návykových látek uvedených v příloze č. 1 nebo 5 nařízení vlády o seznamu návykových látek, včetně přípravků je obsahujících, s výjimkou přípravků uvedených v příloze č. 8 nařízení vlády o seznamu návykových látek,
- b) v rozporu s § 27 odst. 1 uvede v ročním hlášení o stavu a pohybu zásob návykových látek uvedených v příloze č. 1 nebo 5 nařízení vlády o seznamu návykových látek, včetně přípravků je obsahujících, s výjimkou přípravků uvedených v příloze č. 8 nařízení vlády o seznamu návykových látek, za uplynulý kalendářní rok nesprávné nebo neúplné údaje, nebo
- c) v rozporu s § 27 odst. 2 při ukončení činnosti lékárny nepředá Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv mimořádné hlášení o stavu a pohybu zásob návykových látek uvedených v příloze č. 1 nebo 5 nařízení vlády o seznamu návykových látek, včetně přípravků je obsahujících, s výjimkou přípravků uvedených v příloze č. 8 nařízení vlády o seznamu návykových látek, nebo v hlášení uvede nesprávné nebo neúplné údaje.

(4) Právnická nebo podnikající fyzická osoba, která poskytuje lékařské zdravotní služby nebo distribuuje léčiva, se dopustí správního deliktu dále tím, že

- a) v rozporu s § 27a odst. 1 nenahlásí do 10. ledna kalendářního roku Veterinárnímu ústavu odběr přípravků obsahujících návykové látky uvedené v přílohách č. 1 a 5 nařízení vlády o seznamu návykových látek, s výjimkou přípravků uvedených v příloze č. 8 nařízení vlády o seznamu návykových látek, veterinárními lékaři za uplynulý kalendářní rok, nebo
- b) v rozporu s § 27a odst. 1 uvede v hlášení o odběru přípravků obsahujících návykové látky uvedené v přílohách č. 1 a 5 nařízení vlády o seznamu návykových látek, s výjimkou přípravků uvedených v příloze č. 8 nařízení vlády o seznamu návykových látek, veterinárními lékaři za uplynulý kalendářní rok nesprávné nebo neúplné údaje.

(5) Právnická nebo podnikající fyzická osoba, která pěstuje mák setý nebo konopí na celkové ploše větší než 100 m², se dopustí správního deliktu dále tím, že

- a) v rozporu s § 29 nesplní ohlašovací povinnost, nebo
- b) uvede nesprávné nebo neúplné údaje v hlášeních podle § 29.

(6) Právnická nebo podnikající fyzická osoba, které byla udělena licence k pěstování konopí pro léčebné použití, se dopustí správního deliktu dále tím, že poruší povinnost podle § 24a odst. 4 písm. a), b), c), d), e) nebo f) anebo podle § 24b odst. 1.

⁷⁾ § 162, 162a a 220 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění zákona č. 113/1997 Sb.

⁹⁾ § 309 až 311 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění zákona č. 113/1997 Sb.

¹⁰⁾ Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

K části dvanácté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 3

Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) chovatelem každý, kdo zvíře nebo zvířata vlastní nebo drží, anebo je pověřen se o ně starat, ať již za úplatu nebo bezúplatně, a to i na přechodnou dobu,
- b) hospodářstvím jakákoli stavba, zařízení nebo místo, kde je hospodářské zvíře nebo kde jsou hospodářská zvířata chována nebo držena, včetně chovu pod širým nebem. Je-li v hospodářství chováno nebo drženo více než jedno stádo nebo více než jedna skupina hospodářských zvířat, která mohou onemocnět stejnou nákazou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka (dále jen "vnímavá zvířata"), je každé z těchto stád nebo každá z těchto skupin oddělenou epizootologickou jednotkou, která má stejný zdravotní status,
- c) hospodářskými zvířaty zvířata využívaná převážně k chovu, výkrmu, práci a jiným hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, osli a jejich kříženci, drůbež, běžci, králíci, kožešinová zvířata, zvěř ve farmovém chovu, ryby a jiní vodní živočichové, včely a včelstva,
- d) jatečnými zvířaty hospodářská zvířata, jež jsou určena k porážce a jatečnému zpracování a jejichž maso je určeno k výživě lidí,
- e) svodem zvířat soustředění hospodářských zvířat různých chovatelů na určeném místě a k určenému účelu, jde-li o evidovaná zvířata podle plemenářského zákona⁸⁾,
- f) shromažďovacím střediskem hospodářství, tržiště nebo jiné místo, na němž jsou shromažďována zvířata z různých hospodářství, zejména skot, prasata, ovce a kozy, aby z nich byly vytvářeny skupiny zvířat určených k odeslání,
- g) zvířaty podezřelými z nákazy zvířat zvířata, u nichž se projevují klinické příznaky nebo postmortální změny vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, anebo zvířata, o nichž je podle výsledků vyšetření nutno mít za to, že jsou podezřelá z určité nákazy zvířat,
- h) zvířaty podezřelými z nakažení zvířata, u nichž se neprojevují klinické příznaky nebo postmortální změny vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, o nichž však lze na základě získaných epizootologických nebo jiných informací mít za to, že přišla přímo nebo nepřímo do styku s jejím zdrojem,
- i) karanténou dočasné, provozně a místně oddělené umístění zvířat podezřelých z nákazy zvířat nebo zvířat podezřelých z nakažení (dále jen "podezřelá zvířata"), v jehož průběhu se provádějí preventivní, diagnostické, popřípadě i léčebné úkony k ochraně před zavlečením nebo šířením nákaz zvířat,
- j) izolací dočasné oddělené umístění zvířat před jejich zařazením do stáda nebo před jejich přemístěním z hospodářství, v jehož průběhu se provádějí preventivní a diagnostické úkony a sleduje zdravotní stav zvířat,
- k) ohniskem nákazy hospodářství nebo jiné místo, kde byl zjištěn jeden nebo více případů nákazy,
- l) nákazovou situací výskyt nákazy na určitém území nebo v určitém hospodářství,
- m) nákazovými důvody výskyt a možnost rozšíření nákazy,
- n) živočišnými produkty suroviny živočišného původu, a to všechny části těl zvířat, zejména maso, vnitřnosti, tuky, kůže, kosti, krev, žlázy s vnitřní sekrecí, rohy, parohy, paznehty, kopyta, vlna, srst, peří, také mléko, vejce, med a včelí vosk, jakož i výrobky z těchto surovin, které jsou určeny k výživě lidí a zvířat,

- o) zdravotně nezávadnými živočišnými produkty živočišné produkty, které splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy,³⁾ a předpisy Evropské unie^{3a)}
- p) krmivy produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez jejich přidání, které jsou určeny ke krmení zvířat samostatně nebo ve směsích,
- r) zdravotně nezávadnými krmivy krmiva, která splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy,⁴⁾ a předpisy Evropské unie^{4a)},
- s) veterinárními přípravky hromadně vyráběné přípravky, které jsou určeny pro zvířata, zejména dietetické, vitaminové, minerální a kosmetické přípravky, anebo pro specifickou laboratorní diagnostiku nákaz zvířat či původců onemocnění z potravin živočišného původu; za veterinární přípravky se nepovažují výrobky, které podléhají zvláštním právním předpisům⁵⁾,
- t) veterinárními technickými prostředky zařízení, přístroje, pomůcky, materiály nebo jiné předměty nebo výrobky včetně příslušenství, používané samostatně nebo v kombinaci spolu s potřebným programovým vybavením, které jsou určeny k použití u zvířat pro účely prevence, vyšetřování, diagnózy, sledování, léčby nebo zmírnění nemoci, poranění nebo zdravotního postižení, náhrady nebo modifikace anatomické struktury či fyziologického procesu, anebo kontroly březosti, a které nedosahují své hlavní zamýšlené funkce v organismu zvířete nebo na jeho povrchu farmakologickým nebo imunologickým účinkem nebo ovlivněním metabolismu, jejichž funkce však může být takovými účinky podpořena; za veterinární technické prostředky se dále považují výrobky, které slouží k označování zvířat a které jsou za tímto účelem vpravovány do těla zvířete,
- u) ochrannou lhůtou období mezi posledním podáním léčivého přípravku zvířatům za běžných podmínek používání příslušného přípravku a okamžikem, kdy lze od těchto zvířat získávat potraviny tak, aby bylo zajištěno, že tyto potraviny neobsahují rezidua léčivého přípravku v množstvích přesahujících maximální limity stanovené zvláštními právními předpisy a předpisy Evropské unie^{5a)},
- v) porážkou usmrcení jatečného zvířete za účelem využití jeho produktů, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾,
- x) utracením usmrcení zvířete, nejde-li o porážku, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání,⁶⁾
- y) veterinárním zbožím zvířata, živočišné produkty, krmiva živočišného původu, další produkty a předměty, pokud mohou být nositeli původců nákaz,
- z) předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, živí původci nákaz zvířat pro výzkumné nebo jiné účely a předměty používané při ošetřování a přepravě zvířat, živočišných produktů a krmiv, zejména voda, krmivo, stelivo, dopravní prostředky, obaly, nástroje, nářadí a pracovní pomůcky, popřípadě i jiné předměty, pokud z jiného důvodu mohou být nositeli původců nákaz,
- aa) uváděním do oběhu nabízení k prodeji, prodej nebo jiná forma nabídky ke spotřebě, včetně skladování a přepravy pro potřeby prodeje nebo jiné nabídky ke spotřebě,
- bb) obchodováním obchodování mezi členskými státy Evropské unie (dále jen "členský stát") se zvířaty a živočišnými produkty, které mají původ v členských státech, jakož i se zvířaty a živočišnými produkty, pocházejícími ze zemí, které nejsou členským státem (dále jen "třetí země"), jež jsou v členských státech ~~ve volném~~ **v celním režimu volného** oběhu,
- cc) dopravním prostředkem část silničního vozidla, drážního vozidla, letadla nebo lodi, určená k přepravě zboží, jakož i kontejner používaný pro silniční, drážní, leteckou nebo vodní dopravu,
- dd) zásilkou určité množství zvířat téhož druhu nebo určité množství živočišných produktů téhož druhu, na něž se vztahuje totéž veterinární osvědčení nebo jiný průvodní veterinární, popřípadě obchodní doklad, přepravované tímž dopravním prostředkem,

- ee) schválením udělení souhlasu k výkonu určité činnosti na základě splnění podmínek stanovených tímto zákonem,
- ff) registrací zapsání do seznamu,
- gg) úředním veterinárním lékařem veterinární lékař orgánu veterinární správy, za úředního veterinárního lékaře se považuje také veterinární lékař Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra, popřípadě jimi zřízených organizačních složek státu, který byl pověřen úkoly náležejícími podle tohoto zákona úředním veterinárním lékařům,
- hh) soukromým veterinárním lékařem veterinární lékař vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost podnikatelským způsobem,
- ii) schváleným veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař schválený krajskou veterinární správou pro síť epizootologického sledování a pro výkon některých, tímto zákonem stanovených činností.
- jj) ošetřujícím veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař nebo veterinární lékař Ministerstva obrany vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost v hospodářství nebo v chovu zvířat, který se seznámil se zdravotním stavem zvířat chovaných nebo držených v tomto hospodářství nebo v tomto chovu.

(2) Kde se v tomto zákoně mluví o zvířatech, rozumí se tím podle povahy věci a okolností též sperma, vaječné buňky, embrya, násadová vejce, oplodněné jikry a plemenivo včel.

(3) Kde se v tomto zákoně mluví o zvěřině, rozumí se tím pro účely tohoto zákona těla, jakož i všechny požitelné části těl volně žijící lovné zvěře.⁷⁾

(4) Kde se v předpisech Evropské unie mluví v souvislosti se zvířaty o části území státu jako o regionu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona kraj.^{7a)}

(5) Na nakládání s vedlejšími živočišnými produkty se nevztahuje zákon o odpadech s výjimkou případů stanovených předpisem Evropské unie^{7b)}.

(6) Pokud se v tomto zákoně používají v souvislosti s právními vztahy upravenými předpisy Evropské unie pojmy, jejichž obsah a význam nejsou definovány v tomto zákoně, ale v uvedených předpisech, vychází se pro účely tohoto zákona z vymezení těchto pojmů v uvedených předpisech.

(7) Pokud se v tomto zákoně mluví v souvislosti s volným pohybem osob nebo s uznáváním odborné způsobilosti o členském státě, rozumí se tím také jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace.

§ 32

(1) Zvířata, živočišné produkty a ostatní veterinární zboží dovážené z třetích zemí (dále jen "kontrolované zboží") mohou vstoupit na území České republiky jen přes stanoviště veterinární hraniční kontroly České republiky (dále jen "pohraniční veterinární stanice") nebo jiného členského státu. Zvířata musí být přepravována přímo na toto stanoviště anebo do karanténního střediska a odtud do místa určení uvedeného ve veterinárním osvědčení, popřípadě v jiném veterinárním dokladu, kterým je jejich zásilka provázena.

(2) Za kontrolované zboží podle odstavce 1 se považují také směsné produkty, jimiž se rozumí potraviny určené k lidské spotřebě obsahující jak zpracované produkty živočišného původu, tak i produkty rostlinného původu, včetně těch, u nichž je zpracování primárního produktu nedílnou součástí výroby konečného produktu.

(3) Pohraniční veterinární stanice, která je buď přímo na místě vstupu na území České republiky anebo v jeho blízkosti, je součástí krajské veterinární správy, k níž je místně příslušná. Její provoz se řídí provozním řádem vydaným v dohodě s celními orgány a orgány Policie České republiky.

(4) Ke každé zásilce kontrolovaného zboží musí být přiložen prvopis veterinárního osvědčení nebo jiného veterinárního dokladu, anebo jiných dokladů požadovaných tímto

zákonem nebo předpisy Evropské unie; prvopisy těchto dokladů se uchovávají na pohraniční veterinární stanici. Kontrolované zboží je na pohraniční veterinární stanici podrobeno pohraniční veterinární kontrole, která zjišťuje, zda jsou splněny stanovené veterinární a hygienické požadavky na dovážené kontrolované zboží (dále jen "dovozní podmínky"). Provádějí ji úřední veterinární lékaři krajské veterinární správy, jejíž součástí je pohraniční veterinární stanice (dále jen "orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu"), kteří jsou odpovědní za provádění pohraniční veterinární kontroly; při jejím provádění, jakož i po jejím provedení, postupují podle tohoto zákona, zvláštních právních předpisů^{17x)} a předpisů Evropské unie^{17y)}.

(5) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu vydají po provedení této kontroly osobě, která předkládá kontrolované zboží ke kontrole stejnopis společného veterinárního vstupního dokladu (SVVD)^{17z)} (dále jen "vstupní doklad").

(6) Celní orgány nesmí propustit kontrolované zboží do ~~volného oběhu~~¹⁸⁾ **celního režimu volného oběhu**, nebylo-li celní prohlášení doloženo vstupním dokladem, který potvrzuje, že byla provedena pohraniční veterinární kontrola s příznivým výsledkem a že byly uhrazeny náklady spojené s pohraniční veterinární kontrolou, popřípadě že byla zaplacená i záloha na úhradu nákladů spojených s opatřeními podle § 34 odst. 2 a § 35 odst. 1.

(7) Dovozce nebo jeho zástupce, popřípadě jiná osoba odpovědná za náklad je povinen před příjezdem zásilky na území České republiky

- a) uvědomit pohraniční veterinární stanici prostřednictvím vstupního dokladu
 1. s předstihem 1 pracovního dne o příchodu dovážených zvířat na tuto stanici, a to s uvedením jejich počtu a druhu a předpokládané doby jejich příchodu,
 2. předem o příchodu dovážených živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží na tuto stanici, a to s uvedením jejich hmotnosti a druhu a předpokládané doby jejich příchodu,
- b) předložit kontrolované zboží s potřebnými průvodními doklady a informacemi k provedení pohraniční veterinární kontroly na místě, na němž má být tato kontrola provedena, a poskytnout orgánům provádějícím tuto kontrolu na jejich žádost potřebnou součinnost a pomoc,
- c) jsou-li předmětem dovozu zvířata nebo živočišné produkty, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, požádat předem Ústřední veterinární správu o sdělení dovozních podmínek, jež jsou uplatňovány na dovoz zvířat nebo živočišných produktů daného druhu z příslušné třetí země nebo její části do České republiky a postupovat v souladu se sdělenými podmínkami.

(8) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu neodpovídají za škodu, ke které došlo nezbytným zdržením dopravního prostředku v důsledku provádění této kontroly. Při jejím provádění však postupují tak, aby nebyl provoz dopravce nebo provozovatele poštovních služeb rušen větší měrou, než je nezbytně nutné.

(9) Zvláštní právní předpisy o dovozu zvířat^{18a)} a o podmínkách jejich přepravy⁶⁾ zůstávají nedotčeny.

§ 34

(1) Vstup zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky nelze povolit, jestliže

- a) zvířata, pro něž byly dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, pocházejí z třetí země nebo její části, která není uvedena na seznamu třetích zemí a jejich částí, z nichž je možno zvířata toho druhu dovážet, anebo z třetí země nebo její části, z nichž je dovoz zvířat toho druhu zakázán,
- b) zvířata, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, nesplňují dovozní podmínky uplatňované v České republice,

- c) zvířata jsou nemocná nakažou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka, podezřelá z nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo představují z jiného důvodu nebezpečí pro zdraví lidí nebo zvířat,
- d) zvířata nejsou v dostatečně dobré kondici, která by jim umožňovala pokračovat v přepravě,
- e) veterinární osvědčení nebo jiný průvodní doklad nesplňuje požadavky stanovené pro doklad, který provází zvířata dovážená z třetích zemí,
- f) vyvážející třetí země nesplňuje požadavky stanovené pro třetí země vyvážející zvířata do členských států.

(2) Vyžadují-li tento zákon nebo předpisy Evropské unie, aby byla dovážena zvířata umístěna v karanténě nebo izolaci, může tato karanténa nebo izolace probíhat ve schváleném karanténním středisku třetí země původu, v karanténním středisku členského státu nebo v hospodářství určení. Mají-li být dovážena zvířata umístěna v karanténě na základě výsledku pohraniční veterinární kontroly, určí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu se zřetelem k jimi zjištěnému nebezpečí, zda karanténa proběhne na samotné pohraniční veterinární stanici nebo v její bezprostřední blízkosti, anebo v hospodářství určení nebo v karanténním středisku, které se nachází v blízkosti hospodářství určení."

(3) Náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci, které probíhají v samotné pohraniční veterinární stanici, nese bez nároku na náhradu od státu dovozce nebo jeho zástupce, náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci v ostatních případech nese bez nároku na náhradu od státu příjemce.

(4) Obchodování se zvířaty, která byla dovezena z třetí země, prošla pohraniční veterinární stanicí a byla propuštěna do **celního režimu** volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto zvířat při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní požadavky na dovoz zvířat různých druhů ze třetích zemí a podrobnosti o důvodech, které brání vstupu jednotlivých druhů zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky,
- b) umístování zvířat dovážených z třetích zemí v karanténě nebo izolaci a veterinární a technické podmínky pro schválení karanténního střediska.

§ 37

~~(1) Živočišné produkty dovážené z třetí země a určené pro svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad¹⁹⁾ nebo celní sklad²⁰⁾ se z hlediska pohraniční veterinární kontroly považují za zboží určené k propuštění do volného oběhu na území České republiky nebo jiného členského státu, pokud nejsou jednoznačně určeny k jinému konečnému použití. Živočišné produkty dovážené z třetí země a navržené k propuštění do celního režimu uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma se z hlediska pohraniční veterinární kontroly považují za zboží navržené k propuštění do celního režimu volného oběhu na území České republiky nebo jiného členského státu, pokud nejsou navržené k propuštění do celního režimu konečného užití. Proto podléhají na pohraniční veterinární stanici pohraniční veterinární kontrole za účelem ověření, zda splňují dovozní podmínky.~~

(2) Zpětný dovoz živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, lze povolit, jestliže tyto produkty

- a) jsou provázeny prvopisem veterinárního osvědčení, popřípadě jeho kopií ověřenou orgánem, který toto osvědčení vydal, spolu s uvedením důvodu odmítnutí zásluky a záruky, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že byly dodrženy veterinární podmínky stanovené pro jejich skladování a přepravu, a v případě zaplombovaných

- kontejnerů prohlášením dopravce, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že obsah kontejnerů nebyl vyložen,
- b) jsou podrobeny kontrole dokladů a totožnosti, a pokud vzniknou pochybnosti o jejich souladu se stanovenými dovozními podmínkami, též fyzické kontrole,
 - c) byly vráceny z pohraniční veterinární stanice přímo podniku, závodu, popřípadě jinému zařízení původu, a to v zapečetěných vozidlech s nepropustnými částmi, určenými k přepravě živočišných produktů, nebo v zapečetěných, nepropustných kontejnerech. Jde-li o tranzit územím jiného členského státu, je povolení zpětného dovozu podmíněno tím, že byl tento tranzit předem povolen jménem všech členských států, jejichž územím bude zásilka procházet, úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly v členském státě, v němž produkty poprvé vstoupily na území členských států.

(3) Osoby, které dodávají živočišné produkty, určené ke spotřebě posádkou a cestujícími, přímo na plavidla v mezinárodní námořní dopravě, musí

- a) být pro tento účel schváleny krajskou veterinární správou a registrovány,
- b) mít k dispozici prostory pro ukládání živočišných produktů s kontrolovanými vchody a východy,
- c) zaručit, že neuvolní živočišné produkty, které nesplňují stanovené podmínky, ke spotřebě na území České republiky nebo jiného členského státu.

(4) Obchodování se živočišnými produkty, které byly dovezeny z třetí země, prošly pohraniční veterinární stanicí a byly propuštěny do **celního režimu** volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto produktů při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní požadavky na dovoz různých živočišných produktů z třetích zemí, včetně požadavků na dovoz produktů určených pro ~~svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad nebo celní sklad~~ **propuštění do celního režimu uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma**, a na jejich pohraniční veterinární kontrolu,
- b) podrobnosti zpětného dovozu živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, a přímých dodávek živočišných produktů určených ke spotřebě posádkou a cestujícími na plavidle v mezinárodní námořní dopravě.

§ 38d

Není-li stanoveno jinak, nepodléhá pohraniční veterinární kontrole zboží, které je podle ~~zvláštního právního předpisu²³⁾ osvobozeno od kontroly prováděné celními orgány~~ **celního zákona vyňato z celní kontroly.**

§ 48

(1) Ústřední veterinární správa

- a) zpracovává koncepcce ochrany zdraví zvířat a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů, víceleté plány kontrol s cílem pravidelně ověřovat dodržování právních předpisů, které se týkají zdraví a pohody zvířat a zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a krmiv, plány sledování některých látek a jejich reziduí a zabezpečuje realizaci těchto koncepcí a plánů,
- b) předkládá ministerstvu ke schválení návrhy programů ozdravování zvířat, včetně návrhů na jejich financování, a zabezpečuje jejich plnění, návrhy zásad pro vypracování pohotovostních plánů, jakož i, v případě hospodářských zvířat po projednání s Agrární komorou, návrhy na stanovení dalších povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdolávání, které nejsou uvedeny v § 44 odst. 1 písm. d) větě druhé. Při vzniku mimořádné situace organizuje činnost krizového centra tlumení nálezů^{25b)},

- c) vypracovává a aktualizuje celostátní pohotovostní plány, koordinuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdolávání, rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření a dozírá na jejich plnění, přiznává, pozastavuje a obnovuje stádům, hospodářstvím a oblastem status prosté nákazy, vede jejich seznam a navrhuje orgánům Evropské unie, aby byl České republice přiznán status území prostého nákazy,
- d) řídí krajské veterinární správy, rozhoduje o opravných prostředcích proti jejich rozhodnutím a proti rozhodnutím Ústavu,
- e) řídí státní veterinární ústavy a Ústav a koordinuje jejich odbornou činnost, navrhuje ministerstvu schválení národních referenčních laboratoří a schvaluje referenční laboratoře, usměrňuje a koordinuje jejich činnost,
- f) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků, provádí úřední kontroly a auditu a na základě jejich výsledků přijímá vhodná opatření, povoluje v souladu s předpisy Evropské unie zmírňující výjimky z veterinárních a hygienických požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu, na živočišné produkty, jakož i na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, a na vedlejší živočišné produkty, mají-li tyto výjimky celostátní povahu nebo se týkají území více krajů,
- g) vydává závazné posudky v případech, v nichž si jejich vydávání vyhradí, dává z hlediska zdravotní nezávadnosti souhlas k biologickému zkoušení dosud nepoužívaných krmiv, jejich výrobě, dovozu a uvádění do oběhu, určuje případy, ve kterých je třeba provést hodnocení specifické účinnosti biocidních přípravků proti stanoveným původcům nákaz,
- h) provádí kontroly podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu pro potřeby tohoto fondu,
- i) proěřuje, zda pohraniční veterinární stanice splňuje požadavky na umístění, materiální a personální vybavení stanoviště veterinární hraniční kontroly, pozastavuje její činnost, zejména vyžaduje-li to ochrana zdraví lidí a zvířat, na požádání dovozců zvířat nebo živočišných produktů, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, sděluje dovozní podmínky uplatňované na dovoz zvířat nebo živočišných produktů daného druhu z příslušné třetí země nebo její části do České republiky a určuje, která očkování brání dovozu zvířat a jejich produktů, může v souvislosti s úkoly týkajícími se pohraniční veterinární kontroly požadovat od celních orgánů informace nezbytné z hlediska řízení a mezinárodní spolupráce na úseku této kontroly,
- j) vede, aktualizuje a zveřejňuje na internetových stránkách Státní veterinární správy seznamy schválených a registrovaných, popřípadě povolených
 1. účastníků sítě sledování, shromažďovacích středisek, karanténních středisek, inseminačních stanic, středisek pro odběr spermatu, bank spermatu, zařízení pro chov zvířat, včetně chovu živočichů pocházejících z akvakultury, a jiných zařízení, podílejících se na uvádění zvířat do oběhu a na obchodování s nimi,
 2. podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, podílejících se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu a na obchodování s nimi,
 3. osob, které jako podnikatelé¹⁰⁾ přepravují zvířata nebo živočišné produkty a podléhají registraci, jakož i obchodníků uvedených v § 9b,
 4. třetích zemí, popřípadě jejich částí, z nichž lze dovážet zvířata nebo živočišné produkty do České republiky,
 5. podniků, popřípadě jiných zařízení v třetích zemích, z nichž lze dovážet živočišné produkty do České republiky,
 6. veterinárních laboratoří, asanačních podniků a jiných osob, které vykonávají jen některé asanační činnosti uvedené v § 39 odst. 1,
 7. ~~svobodných celních pásem, svobodných celních skladů~~ **svobodných pásem a celních skladů pod státním veterinárním dozorem,**

8. dalších osob, podniků, závodů, středisek a jiných zařízení a prostředků, pokud jejich schválení a registraci, popřípadě jen registraci vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropské unie;
seznamy podle bodů 1 až 8 předává Komisi a ostatním členským státům, vyžadují-li to předpisy Evropské unie,
- k) zveřejňuje na internetových stránkách Státní veterinární správy v souladu s právními akty Evropské unie vzory veterinárních osvědčení, jakož i seznamy referenčních laboratoří Evropské unie, národních referenčních laboratoří členských států a laboratoří členských států oprávněných k výkonu určité laboratorní činnosti, pokud to právní akty Evropské unie vyžadují,
- l) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení
1. k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru,
 2. k provozování asanačního podniku,
- m) shromažďuje, zpracovává a vyhodnocuje informace z oblasti veterinární péče včetně údajů, jež se Česká republika zavázala podávat mezinárodním organizacím vzhledem ke svému členství v nich, vede, provozuje a rozvíjí informační systém v oblasti veterinární péče v souladu se zvláštními právními předpisy^{25c)}, spolupracuje se správci jiných informačních systémů sloužících k výkonu veřejné správy v České republice a zabezpečuje funkční integraci informačního systému v oblasti veterinární péče do mezinárodních informačních systémů v oblasti veterinární péče,
- n) organizuje atestační studium úředních veterinárních lékařů a uděluje atestace, organizuje odbornou přípravu veterinárních asistentů, organizuje odborné kurzy a další vzdělávání zaměstnanců Státní veterinární správy,
- o) spolupracuje
1. s Agrární komorou, Potravinářskou komorou, Komorou a s dalšími profesními zájmovými sdruženími, jakož i s Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno v otázkách týkajících se jejich působnosti a společného zájmu,
 2. s orgány Evropské unie, kterým podává jimi požadované nebo předpisy Evropské unie stanovené informace, zprávy, stanoviska a doklady z oboru své působnosti, a s členskými státy, kterým poskytuje potřebnou součinnost, zejména informace stanovené předpisy Evropské unie,
 3. se zahraničními veterinárními službami a příslušnými mezinárodními organizacemi,
- p) plní úkoly vyplývající pro ni z bezprostředně závazných právních předpisů Evropské unie²⁾, zejména vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto předpisů Evropské unie²⁾, vydává povolení k přijetí vedlejších živočišných produktů náležejících mezi materiály 1. nebo 2. kategorie a zpracovaných produktů pocházejících z těchto materiálů, které jsou odesílány z jiných členských států do České republiky jako státu určení, provádí v případě přeshraniční spolupráce dozor a postupuje přitom podle předpisu Evropské unie upravujícího spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele^{25d)} a v případě zjištění protiprávního jednání^{25e)}, kterého se kontrolovaná osoba dopustila na území Evropské unie nebo v jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor a které poškozuje nebo může poškodit společný zájem spotřebitelů^{25f)}, rozhodnutím takové jednání zakáže,
- q) určí na žádost orgánu vykonávajícího státní dozor podle zákona o České obchodní inspekci^{25g)} nebo zákona o Celní správě České republiky^{25h)}, který státní veterinární ústav provádí laboratorní vyšetření k identifikaci živočišného druhu podle předpisu Evropské unie, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže²⁵ⁱ⁾,
- r) přiděluje výrobcům pasů řady čísel v souladu s čl. 21 odst. 3 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾,
- s) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{1b)}.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví konkrétní požadavky na vybavení, způsob a organizaci provozu informačního systému v oblasti veterinární péče.

§ 49

Krajská veterinární správa

(1) Krajská veterinární správa

- a) vypracovává a aktualizuje v souladu s celostátními pohotovostními plány krajské pohotovostní plány a kontroluje jejich plnění, organizuje činnost krajského krizového centra tlumení nákaz^{25b)},
- b) organizuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a k jejich zdolávání, schvaluje a v případě neprovedení stanovených povinných preventivních a diagnostických úkonů [§ 5 odst. 1 písm. a), § 44 odst. 1 písm. d)] pozastavuje, popřípadě odnímá status hospodářství úředně prostého nebezpečných nákaz, schvaluje ozdravovací programy chovatelů, schvaluje prostory určené pro čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě zvířat a plní úkoly vyplývající pro ni z plánu sledování některých látek a jejich reziduí,
- c) rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření v obvodu kraje nebo jeho části, přesahující územní obvod obce, dozírá na jejich plnění a povoluje individuální výjimky z nařízených mimořádných veterinárních opatření,
- d) rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření, jimiž se ukládají povinnosti individuálně určeným fyzickým a právnickým osobám, a dozírá na jejich plnění,
- e) oznamuje na základě výsledků předběžného vyšetření zvířat podezření z výskytu nebezpečné nákazy Ústřední veterinární správě a po jejich potvrzení výskyt této nákazy příslušnému krajskému úřadu, obci, na území hlavního města Prahy městským částem hlavního města Prahy, orgánu Policie České republiky a místně příslušnému orgánu Komory, výskyt nemoci přenosné ze zvířat na člověka též příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví,
- f) z nákazových důvodů může nařídit chovateli, aby předvedl zvíře k veterinárnímu vyšetření, ochrannému očkování nebo k provedení jiného odborného veterinárního úkonu, a určuje podmínky a dobu trvání karantény a izolace,
- g) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků, provádí plánované úřední kontroly, kontroly v případě podezření z nedodržování povinností a požadavků a auditů, a na základě jejich výsledků přijímá vhodná opatření, ověřuje soulad se specifikacemi podle předpisů Evropské unie o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality, a o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin^{25j)}, pokud jde o produkty a potraviny živočišného původu, povoluje v souladu s předpisy Evropské unie zmírňující výjimky z veterinárních a hygienických požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu, na živočišné produkty, jakož i na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, a na vedlejší živočišné produkty, pokud povolování těchto výjimek nepřísluší Ústřední veterinární správě,
- h) schvaluje a registruje, popřípadě jen registruje v obvodu své působnosti
 1. účastníky sítě sledování, shromažďovací střediska, karanténní střediska, inseminační stanice, střediska pro odběr spermatu, banky spermatu, zařízení pro chov zvířat, včetně chovu živočichů pocházejících z akvakultury, a jiná zařízení, podílející se na uvádění zvířat do oběhu a na obchodování s nimi,
 2. podniky, závody, popřípadě jiná zařízení, podílející se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu a na obchodování s nimi,
 3. osoby, které jako podnikatelé¹⁰⁾ přepravují zvířata nebo živočišné produkty a podléhají registraci, jakož i obchodníky uvedené v § 9b,
 4. asanační podniky a jiné osoby, které vykonávají jen některé asanační činnosti uvedené v § 39 odst. 1,
 5. soukromé veterinární lékaře pro shromažďovací střediska nebo pro určitou činnost, pokud jejich schválení vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropské unie,

6. ~~svobodná celní pásma, svobodné celní sklady~~ **svobodná pásma** a celní sklady pod státním veterinárním dozorem,
 7. další osoby, podniky, závody, střediska a jiná zařízení a prostředky, pokud jejich schválení a registraci, popřípadě jen registraci vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropské unie; odnímá nebo pozastavuje schválení a registraci, popřípadě jen ruší registraci, jsou-li splněny podmínky pro takové opatření stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie,
- i) vydává závazné posudky pro stavební řízení, ohlášení stavby a pro kolaudační souhlas a osvědčuje splnění požadavků a podmínek stanovených pro zacházení se živočišnými produkty,
 - j) uplatňuje stanoviska k územním plánům, regulačním plánům a závazná stanoviska v územním řízení z hlediska veterinární péče,
 - k) určuje veterinární podmínky pro konání svodů zvířat a veterinární podmínky k provádění pokusů na zvířatech, registruje cirkusy, vydává rejstříky cirkusových zvířat a rejstříky míst konání představení cirkusů, potvrzuje pasy pro cirkusová zvířata, provádí kontroly dodržování povinností a požadavků spojených s přemísťováním cirkusových zvířat mezi členskými státy a ověřuje, zda jsou splněny podmínky pro přemístění cirkusu z České republiky do jiného členského státu,
 - l) tomu, kdo vyrábí, zpracovává, dováží, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí do oběhu a používá krmiva živočišného původu, určuje veterinární podmínky pro jejich použití tak, aby bylo vyloučeno jejich ovlivnění činiteli působícími nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost. U krmiv, jež byla ošetřena látkami škodlivými zdraví lidí nebo zvířat nebo jinak nepříznivě ovlivňujícími živočišné produkty anebo do nichž byly takové látky přidávány v souladu se schváleným technologickým postupem a která proto mohou být použita ke krmení jen po uplynutí stanovené ochranné lhůty, stanovuje v případě potřeby tuto lhůtu nebo jiné veterinární podmínky a opatření, a kontroluje jejich dodržování,
 - m) vydává po provedené veterinární kontrole veterinární osvědčení a odpovídá za jeho úplnost a správnost,
 - n) provádí prohlídku jatečných zvířat a masa, jakož i veterinární vyšetření ostatních živočišných produktů a posuzuje jejich použitelnost (požitelnost), vydává provozovatelům drůbežích nebo králíčích jatek povolení k provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajímců vlastními zaměstnanci a rozhoduje o výši náhrady nákladů spojených s výkonem této prohlídky, prověřuje systém vlastní kontroly hygienických podmínek výroby podnikatelů¹⁰⁾ uvedených v § 22, schvaluje pohotovostní plány provozovatelů jatek, provozní a sanitační řády uvedené v § 22 odst. 1 písm. b) bodě 3, dává a odnímá souhlas k prodeji malých množství syrového mléka chovatelem v místě výroby nebo prostřednictvím prodejního automatu přímo spotřebiteli,
 - o) provádí veterinární kontrolu zvířat a živočišných produktů, které jsou předmětem obchodování, v místě jejich původu, v průběhu jejich přepravy nebo při jejich příchodu na místo určení, a pokud je součástí krajské veterinární správy pohraniční veterinární stanice, také pohraniční veterinární kontrolu kontrolovaného zboží dováženého z třetích zemí; v souvislosti s prováděním pohraniční veterinární kontroly může požadovat od celních orgánů informace nezbytné pro řádný výkon této kontroly,
 - p) přijímá odpovídající opatření, nejsou-li
 1. splněny veterinární podmínky stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie pro obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo pro dovoz zvířat a živočišných produktů,
 2. dodržovány povinnosti nebo požadavky stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie pro shromažďovací střediska, nebo
 3. dodržovány povinnosti nebo požadavky stanovené předpisem Evropské unie, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže²⁵ⁱ⁾, jedná-li se o surové kočičí a psí kůže,
 - q) vyžaduje-li to výkon státního veterinárního dozoru, vykonává veterinární prosektorskou činnost v asanačních podnicích,

- r) registruje absolventy středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě absolventy pomaturitního studia veterinárního oboru, kteří jsou oprávněni vykonávat některé odborné veterinární úkony podnikatelským způsobem, (dále jen „soukromý veterinární technik“),
- s) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení
 1. k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti za účelem vyšetření zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru,
 2. k výkonu některých veterinárních asanačních činností (§ 51 odst. 1), nejde-li o provozování asanačního podniku,
 3. k provádění domácích porážek skotu mladšího 24 měsíců nebo jelenovitých z farmového chovu v hospodářství chovatele,
 4. k porážení zvěře ve farmovém chovu v hospodářství, k usmrcení velké farmové zvěře v hospodářství použitím střelné zbraně nebo k domácí porážce jelenovitých z farmového chovu použitím střelné zbraně,
- t) provádí kontroly podmíněnosti podle zákona o zemědělství^{25l)} v souladu s předpisem Evropské unie upravujícím prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém^{25m)}, provádí kontroly podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu pro potřeby tohoto fondu a vydává osvědčení pro poskytování zvláštních vývozních náhrad,
- u) ukládá pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem a předpisy Evropské unie,
- v) plní úkoly vyplývající pro ni z bezprostředně závazných právních předpisů Evropské unie²⁾, zejména vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto předpisů Evropské unie²⁾, provádí v případě přeshraniční spolupráce dozor a postupuje přitom podle předpisu Evropské unie upravujícího spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele^{25d)} a v případě zjištění protiprávního jednání^{25e)}, kterého se kontrolovaná osoba dopustila na území Evropské unie nebo v jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor a které poškozuje nebo může poškodit společný zájem spotřebitelů^{25f)}, rozhodnutím takové jednání zakáže,
- x) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{1b)}.

(2) Ředitel krajské veterinární správy zřizuje nákazovou komisi, která je jeho poradním orgánem.

(3) Součástí krajské veterinární správy je pohotovostní středisko pro mimořádné situace, které v souladu s celostátními pohotovostními plány zasahuje v ohniscích nákaz a v případech jiných mimořádných situací.

^{1b)} Například zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění zákona č. 444/2005 Sb., zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, nařízení Komise (ES) č. 745/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002.

³⁾ Zákon č. 110/1997 Sb.

Zákon č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{3a)} Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

⁴⁾ Zákon č. 91/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{4a)} Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv, nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

⁵⁾ Například zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů.

^{5a)} Vyhláška č. 273/2000 Sb., kterou se stanoví nejvyšší přípustné zbytky veterinárních léčiv a biologicky aktivních látek používaných v živočišné výrobě v potravinách a potravinových surovinách, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 ze dne 26. června 1990, kterým se stanoví postup Společenství pro stanovení maximálních limitů reziduí veterinárních léčivých přípravků v potravinách živočišného původu, v platném znění.

⁶⁾ Zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

^{7a)} Ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb.

^{7b)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009.

⁸⁾ Zákon č. 154/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ § 2 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku.

^{17x)} Vyhláška č. 377/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu zvířat ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 259/2005 Sb.

Vyhláška č. 376/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu produktů ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 259/2005 Sb.

^{17y)} Například nařízení Komise (ES) č. 282/2004, nařízení Komise (ES) č. 136/2004.

^{17z)} Například čl. 1 nařízení Komise (ES) č. 282/2004, čl. 2 nařízení Komise (ES) č. 136/2004.

~~¹⁸⁾ Čl. 79 a násl. nařízení Rady (ES) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.~~

^{18a)} Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

~~¹⁹⁾ § 217 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~

~~²⁰⁾ § 145 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~

~~²³⁾ § 49 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.~~

^{25b)} Například § 15 odst. 3 vyhlášky č. 299/2003 Sb.

^{25c)} Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů.

^{25d)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

^{25e)} Čl. 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

^{25f)} Čl. 3 písm. k) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

^{25g)} Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.

^{25h)} § 4c zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 291/2009 Sb.

^{25h)} Zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

²⁵ⁱ⁾ Čl. 48 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k podmíněnosti, odlišení a integrovanému administrativnímu a kontrolnímu systému uvedených v nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, v platném znění.

²⁵ⁱ⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1523/2007 ze dne 11. prosince 2007, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže.

^{25j)} Například zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 79/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{25m)} Čl. 48 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k podmíněnosti, odlišení a integrovanému administrativnímu a kontrolnímu systému uvedených v nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, v platném znění.

⁴⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013.

K části třinácté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 310/1999 Sb., o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 5

(1) Vojenský a civilní personál ozbrojených sil vysílajícího státu je osvobozen od vízové povinnosti, povinnosti hlásit pobyt a od povinnosti žádat o povolení k zaměstnání. Závislé osoby jsou osvobozeny od vízové povinnosti.

~~(2) Vojenský materiál a přiměřené množství zboží určeného pro výhradní potřebu vojenského a civilního personálu ozbrojených sil vysílajícího státu jsou osvobozeny od cla. Zboží určené pro výhradní potřebu závislých osob je rovněž osvobozeno od cla.~~

K části čtrnácté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 63/2000 Sb., o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

ZÁKON

ze dne 24. února 2000

o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ~~a zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů~~

...

§ 7

(1) Fyzická osoba s trvalým nebo dlouhodobým pobytem²⁾ na území České republiky nebo právnická osoba se sídlem na území České republiky (dále jen "žadatel") může podat ministerstvu písemný podnět k šetření, zda došlo k dovozu subvencovaného výrobku.

(2) Podnět obsahuje tyto žadateli dostupné informace:

- a) údaje o žadateli; u právnické osoby obchodní jméno nebo název, sídlo, právní formu a identifikační číslo osoby, u fyzické osoby jméno, příjmení, datum narození nebo rodné číslo, místo trvalého nebo dlouhodobého pobytu a u podnikatele též obchodní jméno a identifikační číslo osoby,
- b) údaje o výrobcí výrobku označovaného za subvencovaný, seznam všech žadateli známých vývozců a dovozců tohoto výrobku a země vývozu nebo původu,
- c) seznam jemu známých výrobců v České republice vyrábějících stejný nebo obdobný výrobek, včetně popisu objemu a hodnoty jejich výroby, případně doklad o podpoře podnětu od výrobců stejného nebo obdobného výrobku v České republice; v případě výrobních odvětví zahrnujících mimořádně velký počet výrobců lze určit podporu podnětu formou statistického výběru,
- d) popis výrobku označovaného za subvencovaný, včetně uvedení podpoložky celního sazebníku,³⁾
- e) údaje o existenci subvence, o výši subvence a o vývozní ceně výrobku označovaného za subvencovaný a o ceně stejného nebo obdobného výrobku na trhu v zemi vývozu nebo v zemi původu, které jsou mu známy,
- f) údaje svědčící o újmě nebo její hrozbě způsobené dovozem výrobku označovaného za subvencovaný, včetně peněžního vyjádření jejího rozsahu,
- g) objem dovozu výrobků označovaných za subvencované nebo předpokládaný objem dovozu,
- h) údaje svědčící o existenci příčinné souvislosti mezi dovozy výrobků označovaných za subvencované a újmou nebo její hrozbou z toho plynoucí,
- i) odůvodnění podnětu.

(3) Na postup podle této hlavy zákona se nevztahuje správní řád.⁴⁾

(4) S podnětem k šetření, zda došlo k dovozu subvencovaných výrobků, je žadatel povinen složit kauci 100 000 Kč na zvláštní účet ministerstva, která bude žadateli vrácena, jestliže ministerstvo vydá rozhodnutí o uložení vyrovnávacího cla nebo je-li přijat závazek subvencující země na zrušení nebo omezení subvence. Kauci ministerstvo vrátí ve lhůtě 14 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci.

(5) Pokud kauce není vrácena podle odstavce 4, stává se příjmem státního rozpočtu.

§ 10

Zahájení řízení

(1) Ministerstvo zahájí řízení, pokud výsledkem šetření je předběžné zjištění dovozu subvencovaného výrobku, že tento dovoz způsobuje újmu nebo její hrozbu a že zároveň nejsou dány důvody k odložení podle 8 odst. 9. Řízení se zahájí, jestliže dvoustranné konzultace podle § 9 nevedly ke vzájemně přijatelnému řešení. Řízení je zahájeno dnem, kdy ministerstvo zveřejní oznámení o zahájení řízení bez zbytečného odkladu v Obchodním věstníku a prostřednictvím sítě Internet, nejpozději však do 30 dnů ode dne ukončení šetření podnětu.

(2) Oznámení o zahájení řízení obsahuje

- a) označení žadatele, výrobce a vývozce výrobku označovaného za subvencovaný a účastníků řízení podle § 11,
- b) označení výrobku, který je předmětem řízení, včetně uvedení podpoložky celního sazebníku,³⁾
- c) zemi vývozu a zemi původu,
- d) základní údaje, na nichž je založeno tvrzení o existenci dovozu subvencovaného výrobku,
- e) údaje o druhu subvence a její výši,
- f) údaje o újmě nebo její hrozbě způsobené domácím výrobním odvětvím,
- g) adresu, na kterou mají být zasílána stanoviska účastníků řízení,
- h) lhůtu, jež nesmí být kratší než 30 dnů ode dne zahájení řízení, v níž se mohou přihlásit další výrobci stejného nebo obdobného výrobku v České republice jako účastníci řízení; zmeškání lhůty nelze prominout,
- i) subvencující zemi.

(3) Oznámení o zahájení řízení se doručí všem účastníkům řízení a subvencující zemi.

(4) Pro vývozce, s nímž nebylo zahájeno řízení z jiných důvodů než z důvodu odmítnutí spolupráce při předcházejícím šetření, se zahajuje samostatně řízení a ukládá se na základě tohoto řízení samostatné vyrovnávací clo.

§ 19

Ukládání vyrovnávacího cla

(1) Pokud ministerstvo zjistí, že dovozem subvencovaného výrobku vzniká újma nebo její hrozba, může vydat rozhodnutí o uložení vyrovnávacího cla. Vyrovnávací clo může být prozatímní nebo konečné.

(2) Rozhodnutí o uložení vyrovnávacího cla se ode dne nabytí právní moci vztahuje na všechny ~~deklaranty,⁷⁾ kteří navrhuji k propuštění do~~ **deklaranty, kteří v celním řízení navrhuji k propuštění do celního režimu** volného oběhu výrobky uvedené v rozhodnutí, pokud jsou tyto výrobky do tuzemska prodávány nebo odesílány vývozci v tomto rozhodnutí rovněž uvedenými.

(3) Vyrovnávací clo nesmí být vyšší než poskytnutá subvence a nesmí přesáhnout výši, která postačuje k odstranění újmy nebo její hrozby.

(4) V rozhodnutí o uložení vyrovnávacího cla ministerstvo uvede zejména:

- a) obchodně obvyklé označení výrobku,
- b) podpoložku celního sazebníku,³⁾
- c) zemi vývozu a původu výrobku,
- d) označení žadatele,

- e) označení výrobce, vývozce a osob navrhuje propuštění subvencovaného výrobku do **celního režimu** volného oběhu,
- f) výši poskytnuté subvence na jednotku výrobku v peněžním vyjádření a ve formě procenta k jeho vývozní ceně nebo k celní hodnotě, není-li tato cena známa,
- g) vyčíslení a posouzení újmy nebo její hrozby způsobené domácím výrobním odvětvím,
- h) sazbu vyrovnávacího cla,³⁾
- i) dobu uplatňování vyrovnávacího cla,
- j) subvencující zemi,
- k) datum, od kterého se vyrovnávací clo uplatňuje.

(5) Rozhodnutí o uložení vyrovnávacího cla se doručí všem účastníkům řízení a subvencující zemi a oznámení o něm včetně zdůvodnění se zveřejní bez zbytečného odkladu v Obchodním věstníku a prostřednictvím sítě Internet. Ministerstvo zašle opis rozhodnutí o uložení vyrovnávacího cla Generálnímu ředitelství cel, které bezodkladně zajistí jeho provádění.

(6) Pokud nejsou známi všichni vývozci subvencovaného výrobku nebo pokud je jejich počet vysoký podle § 11 odst. 2, v rozhodnutí se místo jmen vývozců uvede subvencující země. V takovém případě se rozhodnutí o uložení vyrovnávacího cla vztahuje na všechny deklaranty, kteří navrhuje propuštění subvencovaného výrobku do **celního režimu** volného oběhu v době platnosti tohoto rozhodnutí, je-li zemí vývozu nebo původu země, která je v rozhodnutí označena jako subvencující.

(7) Každé vyrovnávací clo může být uplatňováno po dobu nezbytně nutnou, nejdéle 5 let od jeho uložení nebo od data jeho posledního přezkoumání, s výjimkou postupu podle § 28.

(8) Vyrovnávací clo nelze ukládat zpětně na dobu před zahájením řízení, s výjimkou uplatnění konečného vyrovnávacího cla na subvencovaný výrobek, u něhož byla zjištěna zakázaná subvence, dovezený v takovém množství a za tak krátké období, že opožděné uplatnění tohoto vyrovnávacího cla by mohlo způsobit nenapravitelnou nebo jen těžko napravitelnou újmu domácím výrobním odvětvím. Konečné vyrovnávací clo je možné v takových případech zpětně uplatnit na subvencovaný výrobek, nejdéle však na období 90 dnů přede dnem, kdy bylo uplatněno prozatímní vyrovnávací clo.

(9) Ministerstvo požádá Ministerstvo průmyslu a obchodu, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, Ministerstvo zahraničních věcí a Generální ředitelství cel o vyjádření k návrhům na rozhodnutí o uložení vyrovnávacího cla. V případě, jedná-li se o zemědělské výrobky, požádá o vyjádření i Ministerstvo zemědělství. Tyto orgány jsou povinny se vyjádřit do 15 dnů ode dne doručení žádosti, jinak platí, že s návrhem souhlasí.

~~(10) Vyrovnávací clo vyměřují, vybírají a vymáhají celní úřady způsobem stanoveným zvláštním právním předpisem.³⁾~~

§ 24

Vrácení cla

(1) Zaplacené vyrovnávací clo nebo příslušný rozdíl vrátí celní úřad³⁾ na základě žádosti osoby, která clo zaplatila, v případě, že

- a) ministerstvo řízení zastaví podle § 18, nebo
- b) není konečné clo uplatněno po celou dobu uplatňování prozatímního cla, nebo
- c) konečné clo je nižší než clo prozatímní, nebo
- d) v řízení o rozkladu nebo v soudním řízení bylo rozhodnuto o zrušení rozhodnutí o uložení vyrovnávacího cla jako celku nebo jeho části, nebo
- e) v řízení o prodloužení uplatňování konečného vyrovnávacího cla se neprokázala potřeba prodloužení uplatňování cla.

(2) Žádost musí být podána nejpozději 90 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí o zastavení řízení, jinak právo zaniká. Celní úřad je povinen clo vrátit do 90 dnů ode dne

obdržení žádosti o vrácení cla. Vyrovnávací clo vrátí ten celní úřad, který vyrovnávací clo vyměřil a vybral.

~~ČÁST TŘETÍ~~

Změna zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon

~~§ 36~~

~~Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 35/1993 Sb. a zákona č. 113/1997 Sb., se mění takto:~~

~~1. V § 54 odst. 3 se za slova „clo vybírané“ vkládají slova, která včetně poznámky pod čarou č. 7a) znějí: „podle zvláštního právního předpisu“^{7a)}~~

~~7a) Zákon č. 63/2000 Sb., o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.“~~

~~2. V § 54 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který včetně poznámky pod čarou č. 13) zní:~~

~~„(4) Antidumpingovým clem se rozumí zvláštní clo vybírané podle zvláštního právního předpisu¹³⁾ za účelem ochrany před dovozem dumpingových výrobků.~~

~~13) Zákon č. 152/1997 Sb., na ochranu před dovozem dumpingových výrobků a o změně a doplnění některých zákonů.“~~

~~Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 5 a 6.~~

~~3. V § 54 odst. 5 se za slovem „stanovené“ vkládají slova „nařízením vlády“.~~

~~4. V § 54 se odstavec 6 zrušuje.~~

²⁾ Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

³⁾ Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb.

⁷⁾ ~~§ 2 písm. n) zákona č. 13/1993 Sb.~~

K části patnácté návrhu zákona

**Platné znění zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr,
s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016**

§ 1

(1) Vývoz zboží¹⁾ a poskytnutí služeb, nehmotných práv a jakékoli dokumentace nebo informací, jejichž určení přímo či zprostředkovaně souvisí s jadernou elektrárnou Búšehr v Íránské islámské republice, jsou zakázány.

(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí vývozem zboží propuštění zboží do celního režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku ~~a do celně schváleného určení zpětného vývozu zboží podle zvláštních předpisů.~~²⁾ **anebo zpětný vývoz zboží.**

¹⁾ ~~§ 2 písm. d) zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon.~~

²⁾ ~~Zákon č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~

K části šestnácté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 11

Vývoz sbírek do zahraničí

(1) Sbíрку nebo jednotlivé sbírkové předměty zapsané v centrální evidenci lze vyvážet z území České republiky pouze z důvodů vystavování, veřejného předvádění vzhledu, popřípadě funkce, preparace, konzervování, restaurování nebo vědeckého zkoumání, a to na dobu určitou a na základě povolení ministerstva.

(2) Ministerstvo vydává povolení na základě žádosti vlastníka sbírky. Žádost o vydání povolení podává vlastník sbírky na předepsaném tiskopisu, jehož vzor je uveden v prováděcím právním předpise.

(3) Ministerstvo vydá povolení pouze tehdy, jestliže vývoz neohrozí fyzickou podstatu sbírky, popřípadě jednotlivých sbírkových předmětů a jsou-li poskytnuty dostatečné právní záruky pro její vrácení do České republiky.

(4) V případech, kdy se žádosti o vydání povolení k vývozu v plném rozsahu vyhoví, nevydává ministerstvo rozhodnutí, pouze potvrdí příslušné rubriky všech částí tiskopisu.

(5) Sbíрку nebo jednotlivé sbírkové předměty lze dočasně vyvézt z území České republiky jen ve lhůtě 1 roku ode dne vydání rozhodnutí ministerstva, kterým byl vývoz povolen, a to pouze na dobu stanovenou v tomto rozhodnutí.

(6) Celní úřad potvrdí část C tiskopisu jak při propuštění sbírky nebo jednotlivých sbírkových předmětů do režimu vývozu nebo do režimu **celního režimu vývozu nebo** pasivního zušlechťovacího styku, tak při jejich zpětném dovozu. Vlastník je povinen po zpětném dovozu zaslat díl C tiskopisu ministerstvu nejpozději do 15 dnů ode dne ukončení platnosti povolení a je povinen ministerstvu nebo celnímu úřadu, který sbíрку nebo jednotlivé sbírkové předměty propustil do **celního** režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku (dále jen "příslušný celní úřad"), na vyžádání v jím stanovené lhůtě doložit, že dovezená sbírka nebo jednotlivé sbírkové předměty jsou totožné s těmi, které byly na základě povolení vyvezeny, popřípadě umožnit jejich ohledání.

(7) Práva a povinnosti stanovené v odstavcích 1 až 6 vykonává u sbírek a sbírkových předmětů, které vlastní Česká republika nebo územní samosprávný celek, organizace, která sbíрку a sbírkové předměty spravuje.

(8) Povolení takto vydaná nenahrazují povolení podle zvláštních právních předpisů.⁴⁾

⁴⁾ ~~Například zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 16/1997 Sb., o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně a doplnění zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 97/1974 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~

⁴⁾ Například zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 16/1997 Sb., o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně a doplnění zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

K části sedmnácté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 84

Státní zdravotní dozor

(1) Při výkonu státního zdravotního dozoru orgány ochrany veřejného zdraví v rozsahu své působnosti

- a) dozírají, zda osoby plní povinnosti stanovené k ochraně veřejného zdraví přímo použitelnými předpisy Evropské unie, tímto zákonem, zvláštními právními předpisy a rozhodnutím, opatřením obecné povahy nebo jiným závazným opatřením orgánu ochrany veřejného zdraví vydaným na základě těchto právních předpisů; státnímu zdravotnímu doзору nepodléhají podmínky vzniku živností podle § 59 a povinnosti provozovatele rozhlasového a televizního vysílání podle § 95 odst. 1,
- b) mohou pozastavit výkon činnosti, pokud při ní byly porušeny povinnosti v ochraně veřejného zdraví, a to do doby odstranění závady,
- c) mohou předběžným opatřením pozastavit uvedení na trh^{4a)} nebo do oběhu^{4c)}, distribuci a prodej výrobků podezřelých z nebezpečnosti^{26a)}; mohou nařídit vyřazení z distribuce a prodeje výrobků, které nesplňují požadavky stanovené tímto zákonem, zvláštním právním předpisem nebo přímo použitelnými předpisy Evropské unie a na jejich základě vydaným rozhodnutím nebo opatřením orgánu ochrany veřejného zdraví, nebo zakázat jejich uvádění do oběhu^{4c)} nebo na trh,
- d) mohou prověřovat znalosti podle § 19 odst. 3 a rozhodnout o tom, že fyzická osoba vykonávající činnosti epidemiologicky závažné nemá znalosti nutné k ochraně veřejného zdraví,
- e) mohou zakázat nebo omezit používání nejakostní pitné vody, teplé vody nebo vody jiné jakosti (§ 18 odst. 2 a § 21 odst. 2), a to do doby odstranění závady, jakož i stanovit účel, pro který lze takovou vodu používat; mohou určit nápravná opatření v případě nedodržení jakosti pitné vody, teplé vody nebo vody jiné jakosti, upravené tímto zákonem, nebo změnit nápravná opatření, stanovená kontrolovanou osobou,⁵⁰⁾ a to do doby odstranění závady,
- f) mohou nařídit větší četnost kontroly vody v bazénu provozovaném podle § 18 odst. 3, sauně, v nádrži ke koupání, v nádrži ke koupání s přírodním způsobem čištění vody nebo v umělém koupališti, jestliže jakost vody nedává záruku dodržení požadavků stanovených nebo povolených podle § 6e, a dobu provádění takových kontrol,
- g) mohou zakázat používání vody v nádrži ke koupání, povrchových vodách využívaných ke koupání podle § 6a nebo 6d, v nádrži ke koupání s přírodním způsobem čištění vody, v umělém koupališti nebo sauně, a to i jen pro některé skupiny obyvatel, nebo zakázat používání zdroje vody pro umělé koupaliště nebo saunu, pokud je voda ke koupání, sprchování nebo ochlazování znečištěna, a to do doby odstranění závady,
- h) mohou zakázat provoz pískoviště venkovní hrací plochy určené pro hry dětí, nejsou-li dodrženy stanovené hygienické limity nebo provozní řád (§ 13 odst. 2), a to do doby odstranění závady,
- i) mohou nařídit osobě provozující přírodní nebo umělé koupaliště nebo saunu, jakož i osobě uvedené v § 6d, přijetí opatření k ochraně veřejného zdraví před zdravotním rizikem plynoucím ze znečištění vody ke koupání, ochlazování nebo sprchování nebo změnit opatření přijaté k tomuto účelu osobou provozující přírodní nebo umělé koupaliště nebo saunu nebo osobou uvedenou v § 6d,
- j) mohou nařídit úpravu provozního řádu podle § 4 odst. 3, § 6c odst. 1 písm. cf), § 7 odst. 2, § 13 odst. 2, § 15 odst. 2, § 21 odst. 3 a § 21a, pokud podmínky v něm uvedené

- nevedou k ochraně veřejného zdraví, a uložit odstranění zjištěných závad v dodržování provozního řádu,
- k) mohou stanovit podmínky konání školy v přírodě, zotavovací akce nebo jiné podobné akce pro děti (§ 12) a v případě ohrožení veřejného zdraví školu v přírodě, zotavovací akci nebo jinou podobnou akci pro děti zakázat,
 - l) mohou odejmout povolení vydané podle § 4 odst. 6, § 5 odst. 5 až 8, § 6e, § 6f odst. 2, § 14, § 17 odst. 5, § 18 odst. 2, § 21 odst. 2, § 31 odst. 1 a § 41a odst. 2, nesplňuje-li osoba podmínky, za kterých bylo povolení vydáno, nebo je-li ohroženo veřejné zdraví; odejmutí povolení vydaného Ministerstvem zdravotnictví musí být předem projednáno s tímto správním úřadem,
 - m) mohou pozastavit provoz nebo používání zdroje hluku, vibrací nebo zdroje neionizujícího záření, je-li to nezbytné k ochraně veřejného zdraví, a to do doby odstranění závady,
 - n) mohou předběžným opatřením pozastavit používání látky, suroviny, polotovaru nebo potraviny určené k výrobě nebo přípravě pokrmu podezřelých z toho, že nevyhovují požadavkům na zdravotní nezávadnost a čistotu stanoveným zvláštními právními předpisy²³⁾ nebo rozhodnutím orgánu ochrany veřejného zdraví; mohou rozhodnutím zakázat používání látky, suroviny, polotovaru nebo potraviny určených k výrobě nebo přípravě pokrmu, pokud nevyhovují požadavkům na zdravotní nezávadnost, jakost, čistotu a značení, stanoveným zvláštními právními předpisy²³⁾ nebo rozhodnutím orgánu ochrany veřejného zdraví, nebo nejsou za stanovených podmínek skladovány, jakož i nařídit provedení sanitace nebo změnu technologického postupu výroby nebo přípravy pokrmu,
 - o) mohou stanovit odchylný způsob zacházení s prádlem ze zdravotnického zařízení nebo ústavu sociální péče, je-li to nezbytné pro zamezení vzniku a šíření infekčních onemocnění,
 - p) mohou uložit určení a měření faktorů životních a pracovních podmínek ke zjištění, zda není ohroženo veřejné zdraví nebo určení příčiny poškození zdraví,
 - q) mohou uložit zajištění zpracování hodnocení zdravotních rizik osobě, jejíž činnost je nebo může být zdrojem takového rizika,
 - r) mohou nařídit okamžité uzavření provozovny nebo pozastavení výkonu činnosti na dobu nejdéle 2 následujících provozních dnů od okamžiku zjištění porušení povinnosti, které může mít za následek ohrožení života nebo zdraví,
 - s) mohou nařídit k ochraně zdraví zaměstnance nebo osoby uvedené v § 43 provedení opatření k omezení rizik plynoucích z fyzikálních, mikroklimatických, chemických nebo biologických faktorů pracovních podmínek, fyzické nebo duševní zátěže a ze souvisejících pracovních podmínek; mohou nařídit změnu opatření přijatých zaměstnavatelem podle zvláštního právního předpisu k ochraně zdraví při práci,
 - t) mohou k ochraně zdraví zaměstnavateli stanovit přísnější nejvyšší přípustné hodnoty škodlivých faktorů pracovních podmínek, než stanoví zvláštní právní předpisy, vyskytují-li se na pracovišti současně více škodlivých faktorů, při vysokém fyzickém zatížení zaměstnanců vystavených na pracovišti působení škodlivých faktorů, při překračování limitních hodnot biologických expozičních testů, nebo pokud to je třeba s ohledem na ochranu zdraví mladistvých zaměstnanců, studentů, spolupracujících mladistvých rodinných příslušníků nebo žáků na výukových pracovištích,
 - u) při zjištění, že pokrm, surovina, polotovary nebo potraviny k jejich výrobě či přípravě jsou jiné než bezpečné nebo při zjištění, že potraviny uváděné do oběhu⁴⁸⁾ jsou jiné než bezpečné, je mohou na místě znehodnotit nebo nařídit jejich znehodnocení či likvidaci, a to na náklad kontrolované osoby, která je povinna způsob a provedení znehodnocení nebo likvidace orgánu ochrany veřejného zdraví prokázat,
 - v) mohou nařídit z protiepidemických důvodů nebo ke zjištění zdravotního stavu fyzických osob vykonávajících činnosti epidemiologicky závažné lékařské prohlídky a potřebná laboratorní a jiná vyšetření nutná k předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění,
 - w) k předcházení ohrožení zdraví v souvislosti s vykonávanou prací mohou, jde-li o výkon rizikových prací, zaměstnavateli nebo osobě uvedené v § 43 nařídit mimořádné lékařské

- preventivní prohlídky a upravit způsob a rozsah sledování zátěže organismu faktory pracovních podmínek; mimořádné lékařské preventivní prohlídky pracovníků se zdroji ionizujícího záření kategorie A stanoví příslušný orgán ochrany veřejného zdraví za podmínek upravených zvláštním právním předpisem,^{33a)}
- y) mohou nařídit fyzické osobě, která vylučuje choroboplodné zárodky, ale není nosičem podle § 53 odst. 1, opatření v rozsahu podle § 53 odst. 1 písm. a) a c), s výjimkou léčení,
 - z) mohou v případě zjištění protiprávního jednání podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004⁶⁹⁾, kterého se kontrolovaná osoba dopustila na území členského státu Evropské unie nebo v jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor a které poškozuje nebo může poškodit společný zájem spotřebitelů⁷⁰⁾, rozhodnutím takové jednání zakázat.

(2) V případech podle odstavce 1 písm. b), e), g), h), j) a m) je osoba, které bylo nápravné opatření uloženo neprodleně, povinna informovat příslušný orgán ochrany veřejného zdraví o odstranění závady a, spočívá-li závada ve skutečnosti, kterou lze měřit nebo provést její laboratorní vyšetření, předložit i důkaz o dodržování povinností stanovených přímo použitelnými předpisy Evropské unie a právními předpisy nebo uložených na jejich základě rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví. Pro účely tohoto důkazu může osoba měření a laboratorní vyšetření provést jen prostřednictvím držitele autorizace (§ 83c), držitele osvědčení o akreditaci^{4a)} nebo osoby, která má osvědčení o dodržování zásad správné laboratorní praxe³⁰⁾ pro příslušný obor měření a vyšetřování, je-li pro příslušný obor měření a vyšetřování autorizace, akreditace či vydání osvědčení právními předpisy upraveno, pokud není sama takto kvalifikovaná. Určení a měření faktorů životních a pracovních podmínek podle odstavce 1 písm. p) lze provést jen prostřednictvím držitele autorizace (§ 83c), držitele osvědčení o akreditaci^{4a)} nebo osoby, která má osvědčení o dodržování zásad správné laboratorní praxe³⁰⁾ pro příslušný obor měření a vyšetřování, je-li pro příslušný obor měření a vyšetřování autorizace, akreditace či vydání osvědčení právními předpisy upraveno. Věty druhá a třetí se nepoužijí, stanoví-li tento zákon pro příslušné měření jinak (§ 32a).

(3) Pro opatření podle odstavce 1 písm. r) a u) neplatí správní řád. Toto opatření oznámí zaměstnanec orgánu ochrany veřejného zdraví ústně kontrolované osobě, popřípadě fyzické osobě přítomné výkonu státního zdravotního dozoru, která je ke kontrolované osobě v pracovněprávním vztahu, služebním, členském nebo obdobném poměru nebo se na činnosti kontrolované osoby podílí, a učiní o něm písemný zápis. Opatření podle odstavce 1 písm. r) a opatření podle odstavce 1 písm. u), kterým zaměstnanec příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví nařídí znehodnocení či likvidaci pokrmu, suroviny, polotovaru nebo potraviny k výrobě či přípravě pokrmu nebo epidemiologicky rizikové potraviny, je účinné okamžikem jeho oznámení. Nedojde-li v případě podle odstavce 1 písm. r) k odstranění zjištěného porušení povinnosti, je ředitel příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví oprávněn tuto lhůtu prodloužit, a to do doby odstranění závady; pro toto opatření neplatí správní řád. Nesouhlasí-li kontrolovaná osoba s opatřením podle odstavce 1 písm. u) nebo s opatřením podle věty čtvrté, může proti nim podat písemně námitky, nejpozději do 3 dnů ode dne sepsání zápisu nebo opatření podle věty čtvrté. Podané námitky nemají odkladný účinek. O podaných námitkách rozhodne bezodkladně ředitel příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví. Jsou-li pro to důvody, námitkám vyhoví; jinak námitky zamítne a opatření potvrdí. Písemné vyhotovení rozhodnutí o námitkách se doručuje kontrolované osobě. Proti tomuto rozhodnutí nelze podat odvolání.

(4) Státní zdravotní dozor vykonávají krajské hygienické stanice podle kontrolních plánů, které určují priority činnosti na tomto úseku ochrany veřejného zdraví.

(5) Při plnění úkolů podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů jsou orgány ochrany veřejného zdraví v rozsahu své působnosti oprávněny přijímat opatření na základě a v mezích přímo použitelných předpisů Evropské unie.

(6) Generální ředitelství cel poskytuje na vyžádání příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví pro výkon státního zdravotního dozoru nad výrobky, které byly propuštěny do režimu volného oběhu nebo do režimu **celního režimu volného oběhu nebo** vývozu, tyto údaje:

- a) identifikační údaje deklaranta, a to jméno, popřípadě jména a příjmení, místo pobytu, popřípadě místo podnikání, název obchodní firmy, nebo název a sídlo adresáta,
- b) popis, včetně obchodního názvu a druhu výrobku podle svého zařazení v kombinované nomenklatuře uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87⁷¹⁾,
- c) zemi odeslání a zemi původu výrobku,
- d) množství vyjádřené v objemu, hmotnosti nebo počtu jednotek.

(7) Poskytnutí údajů podle odstavce 6 není porušením mlčenlivosti podle daňového řádu.

(8) Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví na základě žádosti celního úřadu vydá vyjádření v případě důvodného podezření, že zásilka neodpovídá předloženému osvědčení⁷²⁾ nebo certifikátu, nebo v případě přerušení řízení o propuštění výrobků, nad kterými orgány ochrany veřejného zdraví vykonávají státní zdravotní dozor, do volného oběhu.

^{4a)} Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{4c)} § 2 písm. p) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 316/2004 Sb.

²³⁾ Například zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{26a)} Zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění zákona č. 146/2002 Sb.

³⁰⁾ Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 305/1998 Sb., kterou se stanoví zásady správné laboratorní praxe, postup při ověřování jejich dodržování, postup při vydávání osvědčení a postup kontroly dodržování zásad správné laboratorní praxe (zásady správné laboratorní praxe).

^{33a)} Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁸⁾ Zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁰⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁹⁾ Článek 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004.

⁷⁰⁾ Článek 3 písm. k) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004.

⁷¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87.

⁷²⁾ Například nařízení Komise (EU) č. 284/2011 ze dne 22. března 2011, kterým se stanoví zvláštní podmínky a podrobné postupy dovozu plastového kuchyňského nádobí z polyamidu a melaminu pocházejícího nebo zasílaného z Čínské lidové republiky a čínské zvláštní administrativní oblasti Hongkong.

K části osmnácté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 34

(1) Technickou způsobilost jednotlivě dovezeného silničního vozidla schvaluje obecní úřad obce s rozšířenou působností na základě písemné žádosti. Příslušným je obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu má žadatel sídlo nebo bydliště nebo místo podnikání, liší-li se od místa bydliště.

(2) Technická způsobilost jednotlivě dovezeného silničního vozidla se neschvaluje podle této hlavy, pokud se jedná o

- a) silniční vozidlo, u něhož je státem poslední registrace jiný členský stát,
- b) silniční vozidlo, jehož technická způsobilost je schválena příslušným orgánem jiného členského státu, je-li schválení platné ve všech členských státech,
- c) silniční vozidlo, jehož typ byl uznán podle § 22 odst. 3, nebo
- d) silniční vozidlo, na jehož schválení se použije § 33a.

(3) Žádost o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla musí obsahovat

- a) druh a kategorii silničního vozidla, výrobce silničního vozidla, značku a obchodní název stanovený výrobcem, typ vozidla a obchodní označení vozidla,
- b) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno, a
- c) údaj o tom, zda jsou požadovány výjimky z technických požadavků.

(4) K žádosti o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla žadatel přiloží

- a) osvědčení o registraci silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla, bylo-li vydáno, a technický průkaz silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla, byl-li vydán, nebo jiný doklad o schválení technické způsobilosti vozidla,
- b) protokol o evidenční kontrole,
- c) ~~doklad o celním odbavení vozidla^{8a)}~~ **propuštění vozidla do celního režimu volného oběhu**, pokud bylo silniční vozidlo dovezeno z jiného než členského státu, a
- d) technický protokol vydaný zkušební stanicí.

§ 35

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností schválí technickou způsobilost jednotlivě dovezeného silničního vozidla, pokud silniční vozidlo splňuje technické požadavky, které byly použitelné pro danou kategorii vozidla v České republice v době výroby vozidla, jedná-li se o

- a) nové silniční vozidlo
 1. jednotlivě schválené příslušným orgánem jiného členského státu, nebo
 2. jehož typ je schválen příslušným orgánem jiného členského státu,
- b) o silniční vozidlo člena diplomatické mise, nebo
- c) o silniční vozidlo jednotek požární ochrany²⁵⁾.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností schválí technickou způsobilost jednotlivě dovezeného silničního vozidla, které není uvedeno v odstavci 1, pokud

- a) splňuje technické požadavky, které byly použitelné pro danou kategorii vozidla v České republice v době výroby vozidla,

- b) od jeho první registrace v jiném státě neuplynula ke dni ~~vystavení jednotné celní deklarace~~ **podání celního prohlášení** doba delší než
1. 8 let, jedná-li se o vozidlo kategorie M1, M2, N1, L, O, T nebo S, nebo
 2. 5 let, jedná-li se o vozidla ostatních kategorií, a
- c) splňuje emisní limity ve výfukových plynech podle normy EURO 2, jedná-li se o silniční vozidlo kategorie M1, M2 nebo N1.

(3) Splnění podmínek podle odstavce 1 nebo 2 se prokazuje technickým protokolem vydaným zkušební stanicí. U vozidel podle odstavce 1 písm. a) se na postup zkušební stanice použije § 22 odst. 1 obdobně.

(4) Pokud obecní úřad obce s rozšířenou působností schválí technickou způsobilost jednotlivě dovezeného silničního vozidla, uvede v rozhodnutí údaje v rozsahu potřebném pro vydání technického průkazu vozidla, jedná-li se o silniční vozidlo, které podléhá registraci. U silničních vozidel, která nepodléhají registraci, vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností technické osvědčení silničního vozidla.

^{8a)} ~~Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.~~

²⁵⁾ § 65 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění zákona č. 237/2000 Sb.

K části devatenácté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 11

(1) Celní úřady provádějí kontrolu u výrobků navržených k propuštění do ~~volného oběhu~~¹⁰⁾ **celního režimu volného oběhu** podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství, který upravuje požadavky na akreditaci a dozor nad trhem, týkající se uvádění výrobků na trh¹¹⁾.

(2) Celní úřady nepropustí do **celního** režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku nebezpečný výrobek, jehož vývoz je rozhodnutím Komise zakázán¹²⁾.

§ 12

Informační povinnost

(1) Ministerstvo informuje Komisi o tom, které orgány jsou stanoveny jako odpovědné za provádění dozoru nad trhem.

(2) Ministerstvo financí jako ústřední orgán státní správy pro poplatky a clo¹⁴⁾ informuje Komisi o

- a) podrobnostech označování a o průvodní dokumentaci výrobků, které budou podléhat kontrole, a
- b) určení specializovaných míst ~~celního odbavení pro kontroly určitého zboží~~ **pro kontroly určitého zboží při celním řízení**, pokud bude rozhodnuto o nezbytnosti takového postupu.

¹⁰⁾ ~~Články 79 až 83 Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.~~

¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93.

¹²⁾ ~~Články 171 až 174 a články 178 až 182 Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.~~

¹²⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.

K části dvacáté návrhu zákona

**Platné znění zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a změně některých dalších zákonů,
s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016**

§ 4

Další základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) nebezpečným odpadem - odpad vykazující jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu,
- b) komunálním odpadem - veškerý odpad vznikající na území obce při činnosti fyzických osob a který je uveden jako komunální odpad v Katalogu odpadů, s výjimkou odpadů vznikajících u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání,
- c) odpadem podobným komunálnímu odpadu - veškerý odpad vznikající na území obce při činnosti právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání a který je uveden jako komunální odpad v Katalogu odpadů,
- d) odpadovým hospodářstvím - činnost zaměřená na předcházení vzniku odpadů, na nakládání s odpady a na následnou péči o místo, kde jsou odpady trvale uloženy, a kontrola těchto činností,
- e) nakládáním s odpady - shromažďování, sběr, výkup, přeprava, doprava, skladování, úprava, využití a odstranění odpadů,
- f) zařízením - technické zařízení, místo, stavba nebo část stavby,
- g) shromažďováním odpadů - krátkodobé soustřeďování odpadů do shromažďovacích prostředků v místě jejich vzniku před dalším nakládáním s odpady,
- h) skladováním odpadů - přechodné soustřeďování odpadů v zařízení k tomu určeném po dobu nejvýše 3 let před jejich využitím nebo 1 roku před jejich odstraněním,
- i) skládkou - zařízení zřízené v souladu se zvláštním právním předpisem²¹⁾ a provozované ve třech na sebe bezprostředně navazujících fázích provozu, včetně zařízení provozovaného původcem odpadů za účelem odstraňování vlastních odpadů a zařízení určeného pro skladování odpadů s výjimkou skladování odpadů podle písmene h),
- j) první fází provozu skládky - provozování zařízení podle písmene i) k odstraňování odpadů jejich ukládáním na nebo pod úroveň terénu,
- k) druhou fází provozu skládky - provozování zařízení podle písmene i) k případnému využívání odpadů při uzavírání a rekultivaci skládky,
- l) třetí fází provozu skládky - provozování zařízení podle písmene i) neurčeného k nakládání s odpady za účelem zajištění následné péče o skládku po jejím uzavření,
- m) sběrem odpadů - soustřeďování odpadů právnickou osobou nebo fyzickou osobou oprávněnou k podnikání od jiných subjektů za účelem jejich předání k dalšímu využití nebo odstranění,
- n) výkupem odpadů - sběr odpadů v případě, kdy odpady jsou právnickou osobou nebo fyzickou osobou oprávněnou k podnikání kupovány za sjednanou cenu,
- o) úpravou odpadů - každá činnost, která vede ke změně chemických, biologických nebo fyzikálních vlastností odpadů (včetně jejich třídění) za účelem umožnění nebo usnadnění jejich dopravy, využití, odstraňování nebo za účelem snížení jejich objemu, případně snížení jejich nebezpečných vlastností,
- p) opětovným použitím - postupy, kterými jsou výrobky nebo jejich části, které nejsou odpadem, znovu použity ke stejnému účelu, ke kterému byly původně určeny,
- q) využitím odpadů - činnost, jejímž výsledkem je, že odpad slouží užitečnému účelu tím, že nahradí materiály používané ke konkrétnímu účelu, a to i v zařízení určeném k využití odpadů podle § 14 odst. 2, nebo že je k tomuto konkrétnímu účelu upraven; v příloze č. 3 k tomuto zákonu je uveden příkladný výčet způsobů využití odpadů

- r) přípravou k opětovnému použití - způsob využití odpadů zahrnující čištění nebo opravu použitých výrobků nebo jejich částí a kontrolu provedenou osobou oprávněnou podle zvláštního právního předpisu spočívající v prověření, že použitý výrobek nebo jeho část, které byly odpady, jsou po čištění nebo opravě schopné bez dalšího zpracování opětovného použití,
- s) materiálovým využitím odpadů - způsob využití odpadů zahrnující recyklaci a další způsoby využití odpadů jako materiálu k původnímu nebo jiným účelům, s výjimkou bezprostředního získání energie,
- t) recyklací odpadů - jakýkoliv způsob využití odpadů, kterým je odpad znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky pro původní nebo jiné účely jejich použití, včetně přepracování organických materiálů; recyklací odpadů není energetické využití a zpracování na výrobky, materiály nebo látky, které mají být použity jako palivo nebo zásypový materiál,
- u) odstraněním odpadů - činnost, která není využitím odpadů, a to i v případě, že tato činnost má jako druhotný důsledek znovuzískání látek nebo energie; v příloze č. 4 k tomuto zákonu je uveden příkladný výčet způsobů odstranění odpadů,
- v) zpracováním odpadů - využití nebo odstranění odpadů zahrnující i přípravu před využitím nebo odstraněním odpadů,
- w) původcem odpadů - právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, při jejichž činnosti vznikají odpady, nebo právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které provádějí úpravu odpadů nebo jiné činnosti, jejichž výsledkem je změna povahy nebo složení odpadů, a dále obec od okamžiku, kdy nepodnikající fyzická osoba odpad odloží na místě k tomu určeném; obec se současně stane vlastníkem tohoto odpadu,
- x) oprávněnou osobou - každá osoba, která je oprávněna k nakládání s odpady podle tohoto zákona nebo podle zvláštních právních předpisů¹²⁾,
- y) obchodníkem - právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které nakupují nebo prodávají odpad a jednájí přitom na vlastní odpovědnost.

(2) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí

- a) uvedením výrobku na trh v České republice (dále jen „uvedení na trh“) - první úplatné nebo bezúplatné předání výrobku jiné osobě v České republice jeho výrobcem nebo osobou, která jej nabyla z jiné členské země Evropské unie. Za uvedení na trh se považuje též dovoz výrobku,
- b) uvedením výrobku do oběhu - každé úplatné nebo bezúplatné předání výrobku jiné osobě v České republice po jeho uvedení na trh,
- c) dovozem výrobku - propuštění výrobku ze země mimo ~~Evropských společenství~~ **Evropskou unii** na území České republiky do celního režimu volného oběhu, ~~uskladňování~~ **uskladnění** v celním skladu, aktivního zušlechťovacího styku, ~~přepracování pod celním dohledem~~ nebo dočasného použití,
- d) distributorem - ten, kdo v dodavatelském řetězci provádí následnou obchodní činnost po uvedení výrobku na trh,
- e) konečným uživatelem - právnická nebo fyzická osoba užívající výrobek, na který se vztahuje povinnost zpětného odběru, před ukončením jeho životnosti, před jeho odevzdáním do místa zpětného odběru nebo odděleného sběru.

§ 21

Zvláštní ustanovení pro skládkování odpadů

(1) Provozovatel skládky odpadů je dále povinen

- a) před zahájením provozu skládky prokázat, že nemá dluhy vůči místně příslušnému finančnímu úřadu a vůči místně příslušnému celnímu úřadu **evidován nedoplatek s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky, u orgánů Finanční správy České republiky nebo**

u orgánů Celní správy České republiky a že zřídil zvláštní účet podle § 50 při provozování skládky vytvářet a vést finanční rezervu na rekultivaci, zajištění péče o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcími právními předpisy,

- b) finančně zajistit první fázi provozu skládky nebo její části podle § 48a,
- c) zabezpečit po ukončení provozu skládky její asanaci, rekultivaci a následnou péči a zamezit negativnímu vlivu skládky na životní prostředí; tyto činnosti zajišťovat z vlastních prostředků a prostředků finanční rezervy po dobu nejméně 30 let,
- d) vybírat poplatky za uložení odpadů na skládku, odvádět je příjemci poplatku a informovat příjemce poplatku o dlužných poplatcích,
- e) archivovat evidenci uložených odpadů po celou dobu provozu skládky a následné péče o skládku podle písmene b),
- f) zajistit, aby odpadový hospodář každoročně prokazatelně proškolil všechny zaměstnance provozovatele skládky o řádném provozu zařízení a o bezpečném nakládání s odpady tak, aby nedošlo k ohrožení životního prostředí.

(2) Umístění a technické provedení skládky odpadů musí zajistit ochranu životního prostředí po celou dobu provozu skládky i po jeho ukončení a podmínky pro rekultivaci skládky a následné využití skládkového prostoru v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací.²⁷⁾

(3) Odpady lze ukládat pouze na skládky, které svým technickým provedením splňují požadavky pro ukládání těchto odpadů. Rozhodujícím hlediskem pro ukládání odpadů na skládky je jejich složení, mísitelnost, nebezpečné vlastnosti a obsah škodlivých látek ve vodném výluhu.

(4) Na skládky je zakázáno ukládat odpady stanovené prováděcím právním předpisem, odpady, které mohou mít při jejich smíšení negativní vliv na životní prostředí, a neupravené odpady, s výjimkou odpadů stanovených prováděcím právním předpisem, a odpadů, u nichž ani úpravou nelze dosáhnout snížení jejich objemu nebo snížení nebo odstranění jejich nebezpečných vlastností.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) seznam odpadů, které je zakázáno ukládat na skládku, případně které lze ukládat na skládku pouze za určitých podmínek,
- b) technické požadavky na skládky a podmínky jejich provozu,
- c) způsob hodnocení odpadů podle vyluhovatelnosti a mísitelnosti,
- d) seznam odpadů, které je možné využívat jako technologický materiál na technické zabezpečení skládky, a požadavky na jejich využívání,
- e) výčet recyklovatelných a využitelných odpadů, které je od roku 2024 zakázáno ukládat na skládku.

(6) Jako technologický materiál na technické zabezpečení skládky je možné využívat pouze odpady stanovené prováděcím právním předpisem, které svými technickými parametry tomuto účelu odpovídají.

(7) Na skládky je od roku 2024 zakázáno ukládat směsný komunální odpad a recyklovatelné a využitelné odpady stanovené prováděcím právním předpisem.

§ 77

Celní orgány

(1) Celní úřady

- a) kontrolují vnitrostátní i přeshraniční přepravu odpadů,
- b) kontrolují dovoz baterií nebo akumulátorů ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie,
- c) předávají podněty ministerstvu k uplatnění vrchního státního dozoru,

d) ukládají nápravná opatření při porušení povinností vztahujících se k přepravě odpadů.

(2) Celní úřady kontrolují, zda při dovozu baterií nebo akumulátorů není porušován zákaz uvedený v § 31a odst. 1 a zda je dovážené zboží označeno podle § 31c.

(3) Při vnitrostátní přepravě nebezpečných odpadů celní úřady kontrolují, zda je odpad vybaven doklady podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů a zda odpad odpovídá údajům v dokladech uvedeným.

(4) Při přeshraniční přepravě odpadů celní úřady dále kontrolují,

- a) zda odpad je vybaven doklady podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾, tohoto zákona a prováděcích právních předpisů,
- b) zda odpad odpovídá údajům uvedeným na průvodních dokladech podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾, tohoto zákona a prováděcích právních předpisů,
- c) zda přepravované zboží, které není vybaveno doklady požadovanými pro přepravu odpadů, není odpadem,
- d) zda přeshraniční přeprava odpadu není v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾ a tímto zákonem.

(5) Při kontrolách podle odstavců 3 a 4 jsou celní úřady oprávněny zastavovat vozidla, nařizovat odstavení vozidla na vhodné místo, kontrolovat doklady provázející odpad a zboží, doklady prokazující totožnost osoby přepravující odpad, provádět fyzickou kontrolu odpadů a zboží, odebírat a analyzovat vzorky a pořizovat fotodokumentaci.

(6) Pokud celní úřady zjistí při kontrole přepravy odpadů porušení přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾, nebo tohoto zákona, jsou v řízení oprávněny provádět šetření také na místě vzniku odpadů u původce, držitele nebo oznamovatele a na místě určení u konečného příjemce.

(7) V případě, že celní úřad pojme podezření, že přeshraniční přeprava je nedovolenou přepravou odpadů podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾ nebo že přeshraniční přeprava odpadů je uskutečňována v rozporu s povolením, může nařídit přerušení přepravy a odstavení vozidla na místo k tomu určené, zadržet doklady k vozidlu a k nákladu, zakázat pokračování v jízdě a zabránit v další jízdě použitím technického prostředku.

(8) Náklady spojené s jízdou vozidla na místo k tomu určené a dobou, po kterou je vozidlo odstaveno, jdou k tíži dopravce. Odpovědnost dopravce za vozidlo, náklad a přepravované osoby tím není dotčena.

(9) Celní úřad vydá zadržené doklady a oznámí řidiči, že může pokračovat v jízdě, pominou-li důvody, pro které bylo odstavení vozidla nařízeno.

(10) O zjištěném porušení přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾, nebo tohoto zákona při přepravě odpadů celní úřady neprodleně informují ministerstvo a inspekci.

(11) Celní úřady zboží nepustí do navrženého režimu podle zvláštního právního předpisu,⁴⁷⁾ **celního režimu**, jestliže

- a) zboží, které není deklarováno jako odpad, je odpadem,
- b) zboží deklarované jako odpad není vybaveno doklady podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾, podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů nebo odpad neodpovídá údajům uvedeným v těchto dokladech,
- c) vývoz zboží, deklarovaného jako odpad, do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, nebo dovoz tohoto zboží z těchto států je zakázán, nebo

d) dovozem baterií nebo akumulátorů ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie, je porušen zákaz uvedený v § 31a odst. 1 nebo není dodrženo označení baterií nebo akumulátorů podle § 31c.

(12) Celní úřady si při kontrole podle předchozích odstavců mohou vyžádat odbornou pomoc inspekce.

(13) V případě pochybností, zda přepravované zboží není odpadem, požádá celní úřad o rozhodnutí krajský úřad místně příslušný místu provedení kontroly.

(14) V případě, že celní úřad rozhodne o nepropuštění zboží do navrženého **celního** režimu podle odstavce 11, neprodleně o této skutečnosti informuje ministerstvo.

(15) Generální ředitelství cel poskytne ministerstvu a inspekci informace ze svých evidencí o odpadech, které byly vyvezeny z České republiky do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, nebo které byly z těchto států dovezeny do České republiky, dále o bateriích nebo akumulátorech a dalších výrobcích, na které se vztahuje povinnost zpětného odběru, které byly dovezeny do České republiky ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie.

(16) Ministerstvo dává Generálnímu ředitelství cel podněty k provedení kontrol podle zvláštních právních předpisů.

(17) Pokuty uložené inspekcí a propadlé kauce jsou příjmem Státního fondu životního prostředí.

¹²⁾ Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 309/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁾ Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

²⁷⁾ § 8 a násl. zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

³⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů.

⁴⁰⁾ ~~Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.~~

⁴⁷⁾ ~~Zákon č. 13/1993 Sb.~~

K části dvacáté první návrhu zákona

**Platné znění zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, s vyznačením navrhovaných změn
a doplnění k 1. květnu 2016**

§ 6

Chovatelské přehlídky

(1) Pro hodnocení kvality chované zvěře a kontroly lovené zvěře jsou orgány státní správy myslivosti ve svých územních obvodech, popřípadě pro oblast chovu zvěře oprávněny každoročně rozhodnout o konání chovatelské přehlídky trofejí a za tím účelem ustavit hodnotitelskou komisi. Pořádání chovatelské přehlídky mohou svěřit myslivecké organizaci.⁶⁾ O pořádání chovatelské přehlídky a její organizaci jsou uživatelé honiteb uvědoměni způsobem v místě obvyklým. Trofejí se rozumí rohy, parohy a parůžky rohaté a parohaté zvěře včetně lebky oddělené před prvním krčním obrátek, zbraně u prasete divokého, lebky a kůže některých šelem.

(2) Pro hodnocení význačných trofejí (trofejí, které přesahují medailové bodové hodnoty podle metodiky Mezinárodní myslivecké organizace, a to jelen 215 b., sika japonský 260 b., sika Dybowského 400 b., daněk 190 b., srnec 140 b., jelenec 300 b., muflon 225 b., kamzík 110 b., kňour 125 b.) a hodnocení na celostátních výstavách nebo výstavách s mezinárodní účastí ustaví ústřední orgán státní správy myslivosti ústřední hodnotitelskou komisi a pověří některou mysliveckou organizací⁶⁾ vedením evidence význačných trofejí České republiky.

(3) Před vývozem význačné trofeje do zahraničí musí být trofej ohodnocena alespoň jedním členem ústřední hodnotitelské komise, vystavena hodnotitelská tabulka a pořízena fotodokumentace trofeje. Hodnotitelskou tabulku je povinna osoba převážející význačnou trofej do zahraničí předložit celnímu úřadu **při propuštění do celního režimu vývozu**.

⁶⁾ Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.

K části dvacáté druhé návrhu zákona

Platné znění zákona č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) obalem výrobek zhotovený z materiálu jakékoli povahy a určený k pojmutí, ochraně, manipulaci, dodávce, popřípadě prezentaci výrobku nebo výrobků určených spotřebiteli nebo jinému konečnému uživateli, jestliže má zároveň
 - 1. v místě nákupu tvořit prodejní jednotku pro spotřebitele nebo jiného konečného uživatele (dále jen "prodejní obal"),
 - 2. v místě nákupu tvořit skupinu určitého počtu prodejních jednotek, ať již je tato skupina prodávána spotřebiteli nebo jinému konečnému uživateli, anebo slouží pouze jako pomůcka pro umístění do regálů v místě prodeje a může být z výrobku odstraněn, aniž se tím ovlivní jeho vlastnosti (dále jen "skupinový obal"), nebo
 - 3. usnadnit manipulaci s určitým množstvím prodejních jednotek nebo skupinových obalů a usnadnit jejich přepravu tak, aby se při manipulaci a přepravě zabránilo jejich fyzickému poškození (dále jen "přepravní obal"); kritéria a názorné příklady, které upřesňují pojem obal, jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu;
- b) výrobkem jakákoli věc, která byla vyrobena, vytěžena nebo jinak získána bez ohledu na stupeň jejího zpracování a je určena k uvedení na trh nebo do oběhu;
- c) nakládáním s obaly výroba obalů, uvádění obalů nebo balených výrobků na trh nebo do oběhu, použití obalů, úprava obalů a opakované použití obalů;
- d) uvedením obalu na trh okamžik, kdy je obal, bez ohledu na to, zda samostatně nebo spolu s výrobkem, v České republice poprvé úplatně nebo bezúplatně předán nebo nabídnut k předání za účelem distribuce nebo používání nebo kdy jsou k němu poprvé převedena vlastnická práva; za uvedení obalu na trh se považuje též přeshraniční přeprava obalu nebo baleného výrobku z jiného členského státu Evropské unie do České republiky nebo dovoz obalu nebo baleného výrobku, s výjimkou propuštění do **celního režimu aktivního zušlechťovacího styku** nebo ~~do režimu dočasného použití⁷⁾~~ **dočasného použití** v případě, že po ukončení tohoto režimu budou obaly nebo balené výrobky z České republiky vyvezeny v plném rozsahu do zahraničí;
- e) uvedením obalu do oběhu úplatně nebo bezúplatně předání obalu v České republice bez ohledu na to, zda samostatně nebo spolu s výrobkem, jiné osobě za účelem distribuce nebo použití, s výjimkou uvedení obalu na trh;
- f) dovozem obalu nebo baleného výrobku propuštění ze státu, který není členem Evropské unie, na území České republiky do **celního režimu volného oběhu**, ~~do režimu aktivního zušlechťovacího styku, do režimu dočasného použití nebo do režimu přepracování pod celním dohledem aktivního zušlechťovacího styku nebo dočasného použití⁷⁾~~;
- g) opakovaným použitím obalu činnost, při níž se obal, který byl navržen a určen, aby během doby své životnosti vykonal určitý minimální počet obrátek či cyklů (dále jen "opakovaně použitelný obal"), znovu plní nebo se používá k témuž účelu, pro nějž byl určen, s pomocí nebo bez pomoci dodatečných prostředků, které opětovné plnění umožňují, jako jsou zejména náhradní doplňková balení a prostředky k jejich použití;
- h) vratným obalem obal, pro který existuje zvláště pro něj vytvořený způsob vrácení použitého obalu osobě, která jej uvedla do oběhu;
- i) zpětným odběrem odebrání použitých obalů od spotřebitelů na území České republiky za účelem opakovaného použití obalů nebo za účelem využití⁴⁾ nebo odstranění⁴⁾ odpadu z obalů,

- j) jiným konečným uživatelem podnikající fyzická nebo právnická osoba, která nakupuje obaly nebo balené výrobky pro svoji podnikatelskou činnost a neuvádí je dále do oběhu,
- k) průmyslovým obalem obal určený výhradně k balení výrobku určeného výhradně pro jiného konečného uživatele,
- l) obalový prostředek je výrobek, z něhož je obal prodejní, obal skupinový nebo obal přepravní přímo vyroben nebo který je součástí obalu sestávajícího se z více částí.

§ 41

Celní úřady

Celní úřady jsou oprávněny kontrolovat, zda obaly nebo balené výrobky dovážené do České republiky nebo přepravované z členských států Evropské unie do České republiky splňují požadavky tohoto zákona. V případě pochybností, zda jsou naplněny podmínky tohoto zákona, celní úřady propustí kontrolované zboží do příslušného celního režimu nebo k další přepravě a manipulaci, vyzvou příslušný kontrolní orgán ke kontrole a současně uvědomí o této výzvě Ministerstvo životního prostředí.

⁴⁾ Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů.

⁷⁾ ~~Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.~~

K části dvacáté třetí návrhu zákona

Platné znění zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 3

(1) Inspekce u fyzických a právnických osob (dále jen "kontrolované osoby") kontroluje zemědělské výrobky, potraviny nebo tabákové výrobky, přitom kontroluje zejména,

- a) zda tyto zemědělské výrobky, potraviny nebo tabákové výrobky splňují požadavky stanovené zvláštními právními předpisy^{3),6)}, mezinárodními smlouvami⁷⁾ nebo přímo použitelnými předpisy Evropské unie^{3a)},
- b) zda při výrobě zemědělských výrobků nebo potravin nebo při jejich uvádění na trh²⁹⁾ anebo při výrobě tabákových výrobků nebo při jejich uvádění do oběhu jsou dodržovány podmínky stanovené zvláštními právními předpisy³⁾, mezinárodními smlouvami⁷⁾ nebo přímo použitelnými předpisy Evropské unie^{3a)},
- c) zda kontrolované osoby splnily povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy³⁾, mezinárodními smlouvami⁷⁾ nebo přímo použitelnými předpisy Evropské unie^{3a)},
- d) zda nedochází ke klamání spotřebitele,⁸⁾
- e) zda zemědělské výrobky nebo potraviny uváděné na trh anebo tabákové výrobky uváděné do oběhu jsou bezpečné,⁹⁾
- f) zda nedochází k porušování práva osob, jimž svědčí ochrana zapsaného označení původu nebo zeměpisného označení zemědělských výrobků, potravin nebo tabákových výrobků,¹⁰⁾ nebo zaručených tradičních specialit^{10a)}.

(2) Inspekce dále u kontrolovaných osob

- a) kontroluje, zda čerstvé ovoce, čerstvá zelenina nebo konzumní brambory splňují požadavky na jakost stanovené zvláštním právním předpisem¹²⁾ a soulad a správnost údajů uvedených v průvodních dokumentech,
- b) opatřeními podle § 5 odst. 1 ukládá povinnosti a stanovuje lhůty k jejich splnění, a to i v průběhu kontroly,
- c) kontroluje splnění povinností uložených podle písmene b),
- d) provádí kontrolu v pravidelných intervalech nebo při podezření z porušení právních předpisů,³⁾
- e) kontroluje dodržování požadavků na osobní a provozní hygienu v rozsahu stanoveném přímo použitelným předpisem Evropské unie o hygieně potravin^{12a)},
- f) kontroluje dodržování povinností při značení tabákových výrobků podle zákona upravujícího spotřební daně,
- g) kontroluje dodržování zákazu prodeje lihovin a tabákových výrobků podle zákona upravujícího spotřební daně,
- h) kontroluje dodržování povinností při značení lihu a nakládání s lihem podle zákona upravujícího povinné značení lihu, pokud porušení těchto povinností zjistí při výkonu své jiné působnosti,
- i) kontroluje dodržování povinností při označování lihovin podle zákona upravujícího potraviny,
- j) kontroluje dodržování povinností stanovených pro sledovatelnost potravin podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího obecné zásady a požadavky potravinového práva,
- k) plní úkoly vyplývající pro ni jako pro orgán dozoru z přímo použitelných předpisů Evropské unie, přičemž je pro zjednáání nápravy protiprávního stavu oprávněna využívat i opatření v nich uvedená.

(3) Inspekce při plnění úkolů podle tohoto zákona a podle zvláštních zákonů³⁾

- a) ukládá pokuty podle tohoto zákona a podle zvláštních zákonů,³⁾

- b) provádí rozbor vzorků nebo zajišťuje provedení rozborů vzorků a přípravu vzorků³⁰⁾ pro doplňující odborný posudek, a to v případě
 - 1. zemědělských výrobků nebo potravin podléhajících kontrole v laboratorích pověřených podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o úředních kontrolách³¹⁾, které splňují podmínky pro provoz laboratorů stanovené v přímo použitelném předpisu Evropské unie o úředních kontrolách³²⁾, nebo
 - 2. tabákových výrobků podléhajících kontrole v laboratorích, které splňují podmínky pro provoz laboratorů stanovené technickou normou upravující všeobecné požadavky na způsobilost zkušebních a kalibračních laboratorů³³⁾,
- c) vydává na základě provedených rozborů podle písmena b) nebo provedených kontrol posudky nebo osvědčení; vydání osvědčení podléhá správnímu poplatku,
- d) vydává osvědčení pro zápis označení původu, zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit do rejstříku¹⁰⁾, ^{10a)} vydání osvědčení podléhá správnímu poplatku,
- e) vydává osvědčení na čerstvé ovoce, čerstvou zeleninu nebo konzumní brambory; vydání osvědčení podléhá správnímu poplatku,
- f) vydává pro místně příslušný celní orgán závazné stanovisko podle § 7,
- g) vede evidenci provozovatelů potravinářských podniků³⁴⁾,
- h) spolupracuje s příslušnými správními úřady, orgány územní samosprávy, zahraničními institucemi a s příslušnými orgány Evropské unie, jejichž spolupráce je nezbytná pro výkon kontroly nebo vyplývá z mezinárodních smluv a informuje je neprodleně o závažných skutečnostech, které narušují nebo jsou způsobilé narušit ochranu spotřebitele,
- i) poskytuje informace o výsledcích své činnosti důležitých pro ochranu spotřebitele,
- j) provádí monitorování,
- k) ověřuje pro účely prováděných kontrol metody zkoušení podle dostupných vědeckých poznatků,
- l) zajišťuje odborné vzdělávání svých zaměstnanců,
- m) vydává na žádost doklad o skutečnostech jí zjištěných; vydání dokladu podléhá správnímu poplatku,
- n) v případě, že vydání osvědčení nebo dokladu o skutečnostech jí zjištěných vyžaduje laboratorní rozbor a tento rozbor provede laboratoř inspekce, uhradí žadatel jeho náklady stanovené vyhláškou, a to ve výši dle sazebníku náhrad za rozbor prováděné laboratořemi inspekce pro účely kontroly,
- o) ověřuje způsobilost laboratorů pověřených prováděním rozborů pro své potřeby,
- p) provádí bezúplatně ve svých laboratorích rozbor na žádost organizačních složek státu,
- q) schvaluje po projednání s dotčenými správními úřady postup a způsob ozařování potravin ionizujícím zářením podle zvláštního právního předpisu,³⁾
- r) informuje Komisi Evropské unie o schválení ozařovny, předává související dokumentaci a informuje Komisi Evropské unie o případném pozastavení nebo odebrání rozhodnutí o schválení ozařovny,
- s) informuje nejméně jednou ročně Komisi Evropské unie o výsledcích kontrol prováděných u provozovatele ozařovny a ozářených potravinách nebo surovinách uváděných na trh, ve vztahu k použitým dávkám záření, dodržení stanovených limitů v potravině podle jednotlivých druhů a ozářeném množství,
- t) proěřuje, zda úprava balené pramenité vody pomocí vzduchu obohaceného ozonem odpovídá požadavkům zvláštního právního předpisu,^{14a)}
- u) provádí kontrolu při vstupu a dovozu potravin ze třetích zemí^{14b)}
- v) je oprávněna vyžadovat od orgánů celní správy informace^{14e)} nezbytné pro výkon své kontrolní činnosti,
- w) ověřuje odrůdu, původ, cukernatost a hmotnost vinných hroznů určených pro výrobu jakostního vína s přívlastkem a vydává o tom doklad,
- x) provádí zařídování vín podle zvláštního právního předpisu,^{14d)}
- y) rozhoduje o způsobu zpracování vinných hroznů sklizených na vinici vysazené v rozporu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie^{14e)} nebo zvláštním právním předpisem,^{14d)} nebo produktů vyrobených z těchto vinných hroznů,

- z) informuje bezodkladně správce spotřební daně a obecní živnostenský úřad, zjistí-li, že
1. byla porušena povinnost při značení tabákových výrobků,
 2. byl porušen zákaz prodeje lihovin a tabákových výrobků, nebo
 3. byla porušena povinnost při značení lihu nebo nakládání s lihem,
- aa) vydává doklady podle přímo použitelných předpisů Evropské unie,^{14f)}
- bb) provádí certifikaci vína podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{14g)},
- cc) zajišťuje odpovídající a pravidelnou odbornou přípravu osob provádějících kontrolu shody podle přímo použitelných předpisů Evropské unie o kontrolách dodržování obchodních norem^{14h)},
- dd) provádí ověření souladu se specifikacemi podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících ochranu zeměpisných označení, označení původu a zaručené tradiční speciality^{10a)} a podle zvláštních právních předpisů^{14d), 35)} rozhoduje o náhradě nákladů na toto ověření,
- ee) v případě přeshraniční spolupráce provádí dozor a postupuje přitom podle příslušného předpisu Evropské unie¹⁴ⁱ⁾ v rozsahu věcné působnosti zvláštních právních předpisů, kterými je promítnuta směrnice uvedená v bodě 16 přílohy k tomuto předpisu.

(4) Za odebrané kontrolní vzorky se kontrolované osobě poskytne náhrada ve výši ceny, za kterou kontrolovaná osoba zemědělský výrobek, potravinu nebo tabákové výrobky prodává nebo za kterou ji pořídila, pokud o náhradu požádá ve lhůtě do 6 měsíců ode dne, kdy byla seznámena se skutečností, že zemědělský výrobek, potravina nebo tabákové výrobky splnily požadavky stanovené zvláštními právními předpisy³⁾, přímo použitelnými předpisy Evropské unie^{3a)} nebo mezinárodními smlouvami.⁷⁾ Náhrada se kontrolované osobě poskytne nejdéle do 30 dnů ode dne, kdy o ni požádala.

(5) Nesplňuje-li vzorek určený pro úřední kontrolu odebraný při kontrolním nákupu požadavky stanovené zvláštními právními předpisy³⁾, přímo použitelnými předpisy Evropské unie^{3a)} nebo mezinárodními smlouvami⁷⁾, rozhodne inspekce o tom, že kontrolovaná osoba uhradí náklady za kontrolní nákup ve výši ceny, za kterou byl nevyhovující vzorek při kontrolním nákupu zakoupen. Náhrada nákladů za kontrolní nákup je příjmem státního rozpočtu a vybírá ji inspektorát, který ji uložil.

(6) Bylo-li rozbořem vzorku zjištěno, že zemědělské výrobky, potraviny nebo tabákové výrobky nesplňují požadavky stanovené zvláštními právními předpisy³⁾, přímo použitelnými předpisy Evropské unie^{3a)} nebo mezinárodními smlouvami⁷⁾, rozhodne inspekce o tom, že kontrolovaná osoba uhradí náklady rozboru. V případě, že rozbor podle věty první provedla inspekce, hradí kontrolovaná osoba náklady rozboru podle prováděcího právního předpisu. Náhrada nákladů za rozbor je příjmem státního rozpočtu a vybírá ji inspektorát, který ji uložil.

(7) Inspekce provádí dodatečnou kontrolu podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o úředních kontrolách^{14j)}. Zvláštní právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů dodatečné kontroly. O náhradě nákladů za dodatečnou kontrolu rozhodne inspekce.

(8) Zvláštní právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů, které vznikly v souvislosti se vstupem potravin ze třetích zemí podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o úředních kontrolách^{14l)}. O náhradě těchto nákladů rozhodne inspekce.

(9) Provozovatel potravinářského podniku je povinen uhradit náklady, které vznikly v souvislosti s dovozem potravin ze třetích zemí, pokud tak stanoví přímo použitelný předpis Evropské unie^{14m)}. Zvláštní právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů vzniklých v souvislosti s dovozem potravin a surovin ze třetích zemí a prováděcí právní předpis stanoví výši nákladů za laboratorní rozbor kontrolních vzorků, je-li prováděn laboratorní inspekce. O náhradě těchto nákladů rozhodne inspekce.

(10) Inspekce dále provádí kontrolní a dozorové činnosti podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu¹⁴ⁿ⁾.

(11) Inspekce dále provádí kontroly podmíněnosti podle zákona o zemědělství¹⁴⁰⁾ v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém^{14p)}.

§ 7

Inspektorát na základě výsledku provedené kontroly vydá závazné stanovisko k zemědělským výrobkům, potravinám nebo tabákovým výrobkům, jejichž propuštění **do celního režimu** bylo celním orgánem pozastaveno⁴⁰⁾, a to ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne doručení sdělení celního orgánu o pozastavení jejich propuštění. Pokud není výsledek kontroly v této lhůtě znám, uvědomí v této lhůtě inspektorát místně příslušný celní úřad o prováděných kontrolních úkonech a závazné stanovisko vydá bezodkladně po vyhotovení protokolu o kontrole. Kontrola podle věty první je zahájena doručením sdělení celního orgánu o pozastavení inspekci.

³⁾ Například zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 307/2000 Sb., o zemědělských skladních listech a zemědělských veřejných skladech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 444/2005 Sb., zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění pozdějších předpisů.

^{3a)} Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin, v platném znění, nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 ze dne 15. listopadu 2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny, v platném znění, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004.

⁶⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.

⁷⁾ Například Dohoda o mezinárodních přepravách zkazitelných potravin a o specializovaných prostředcích určených pro tyto přepravy (ATP), uveřejněná pod č. 61/1983 Sb., ve znění změn uveřejněných pod č. 54/1998 Sb. a č. 92/2000 Sb. m. s.

⁸⁾ Například § 5 zákona č. 634/1992 Sb., čl. 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, čl. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.

⁹⁾ Zákon č. 102/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

¹⁰⁾ Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele.

^{10a)} Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012, nařízení Komise (ES) č. 607/2009 ze dne 14. července 2009, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o chráněná označení původu a zeměpisná označení, tradiční výrazy, označování a obchodní úpravu některých vinařských produktů, v platném znění, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89, v platném znění.

¹²⁾ Vyhláška č. 157/2003 Sb., kterou se stanoví požadavky pro čerstvé ovoce a čerstvou zeleninu, zpracované ovoce a zpracovanou zeleninu, suché skořápkové plody, houby, brambory a výrobky z nich, jakož i další způsoby jejich označování, ve znění pozdějších předpisů.

^{12a)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

^{14a)} Vyhláška č. 275/2004 Sb., o požadavcích na jakost a zdravotní nezávadnost balených vod a o způsobu jejich úpravy, ve znění vyhlášky č. 404/2006 Sb.

^{14b)} Čl. 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

^{14c)} Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

^{14d)} Zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství).

^{14e)} Čl. 85a až 85x nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty, v platném znění. Čl. 60 až 66 nařízení Komise (ES) č. 555/2008 ze dne 27. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008 o společné organizaci trhu s vínem, pokud jde o programy podpory, obchod se třetími zeměmi, produkční potenciál a kontroly v odvětví vína, v platném znění.

^{14f)} Nařízení Komise (ES) č. 555/2008.

^{14g)} Čl. 63 nařízení Komise (ES) č. 607/2009.

^{14h)} Například nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny, v platném znění.

¹⁴ⁱ⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

^{14j)} Čl. 28 nařízení (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat.

^{14l)} Čl. 22 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

^{14m)} Například rozhodnutí Komise 2006/504/ES/, rozhodnutí Komise 2005/402/ES ze dne 23. května 2005 o mimořádných opatřeních týkajících se chilli papriček, výrobků z chilli papriček, kurkumy a palmového oleje, rozhodnutí Komise 2006/601/ES ze dne 5. září 2006 o mimořádných opatřeních týkajících se nepovoleného geneticky modifikovaného organismu LL RICE 601 v produktech z rýže.

¹⁴ⁿ⁾ § 12a zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů.

^{14o)} § 4c zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 291/2009 Sb.

^{14p)} Čl. 48 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k podmíněnosti, odlišení a integrovanému administrativnímu a kontrolnímu systému uvedených v nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, v platném znění.

²⁹⁾ Čl. 3 bod 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

³⁰⁾ Například nařízení Komise (ES) č. 333/2007 ze dne 28. března 2007, kterým se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu obsahu olova, kadmia, rtuti, anorganického cínu, 3-MCPD a benzo[a]pyrenu v potravinách, v platném znění, a nařízení Komise (ES) č. 401/2006 ze dne 23. února 2006, kterým se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu množství mykotoxinů v potravinách, v platném znění.

³¹⁾ Čl. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

³²⁾ Čl. 11 a 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

³³⁾ ČSN EN ISO/IEC 17025 Posuzování shody - Všeobecné požadavky na způsobilost zkušebních a kalibračních laboratoří.

³⁴⁾ Čl. 3 bod 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

³⁵⁾ Zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁰⁾ Například čl. 28 nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh.

K části dvacáté čtvrté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 214/2002 Sb., o vývozu některých kulturních statků z celního území Evropských společenství, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

ZÁKON

ze dne 25. dubna 2002

o vývozu některých kulturních statků z celního území ~~Evropských společenství~~ Evropské unie

§ 1

Tento zákon stanoví další podmínky pro vývoz kulturních statků z celního území ~~Evropských společenství~~ **Evropské unie** (dále jen "celní území") uvedených v právních předpisech ~~Evropských společenství~~ **Evropské unie**, které upravují vývoz kulturních statků z celního území.¹⁾

§ 6

(1) V případě, že vývozce podá u příslušného celního úřadu celní prohlášení v souvislosti s vývozem kulturního statku z území České republiky, kterým navrhuje propustit předmět do **celního** režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku, a celní úřad má podezření, že vyvážený předmět je kulturním statkem, který je vyvážen bez vývozního povolení, tento předmět rozhodnutím zajistí a informuje o tom neprodleně ústřední orgán. Obdobně postupuje celní úřad v případě, kdy je uskutečňován vývoz takového předmětu a celní prohlášení nebylo podáno nebo bylo podáno u celního úřadu členského státu.

(2) Jestliže by k vydání vývozního povolení pro zajištěný předmět byl příslušný ústřední orgán, vyhotoví pro celní úřad ve lhůtě 15 dnů ode dne podání informace posudek. Jedno vyhotovení posudku obdrží rovněž vývozce.

(3) V případě, že ústřední orgán není příslušný k vydání vývozního povolení, informuje písemně o zajištění předmětu neprodleně orgán členského státu příslušný k vydání vývozního povolení.

(4) Vývozce je povinen strpět úkony nezbytné k identifikaci a prověření předmětu.

(5) Náklady související se zajištěním předmětu hradí vývozce, pokud mu bylo prokázáno porušení tohoto zákona.

¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 3911/92, o vývozu kulturních statků, ve znění nařízení Rady (ES) č. 2469/96 a nařízení Rady (ES) č. 947/01.

Nařízení Komise (EHS) č. 752/93, provádějící nařízení Rady (EHS) č. 3911/92, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1526/98.

K části dvacáté páté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 281/2002 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem bakteriologických (biologických) a toxinových zbraní a o změně živnostenského zákona, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 14

Vývoz a dovoz vysoce rizikových biologických agens a toxinů

(1) Vyvézt z území České republiky a dovést na území České republiky vysoce riziková biologická agens a toxiny může jen držitel povolení. Toto povolení nenahrazuje licenci vydanou podle zvláštního právního předpisu.⁶⁾

(2) Vývoz vysoce rizikových biologických agens a toxinů držitelem povolení je možný jen do členských států Úmluvy a jen k účelům uvedeným v § 6.

(3) Dovoz vysoce rizikových biologických agens a toxinů držitelem povolení je možný jen z členských států Úmluvy a jen k účelům uvedeným v § 6.

(4) Vývoz a dovoz vysoce rizikových biologických agens a toxinů formou zásilek adresovaných do úschovního místa, celního skladu, ~~svobodného celního skladu, svobodného celního~~ **svobodného** pásma nebo na adresu jiné osoby, než je uvedeno v povolení, je zakázán.

(5) Držitel povolení podle § 11 zajistí, aby osoba, která provádí dopravu vysoce rizikových biologických agens nebo toxinů v blízkosti území České republiky nebo na území České republiky, celnímu úřadu při provádění ~~dohledu~~^{6a)} **celního dohledu** nebo při provádění kontrolní činnosti při dopravě vysoce rizikových biologických agens nebo toxinů

- a) předložila ověřenou kopii příslušného povolení Úřadu,
- b) písemně ohlásila jejich vstup nebo výstup z území České republiky. Ohlášení musí obsahovat identifikační údaje držitele povolení, název a množství dopravovaných vysoce rizikových biologických agens nebo toxinů, identifikační údaje o příjemci vysoce rizikových biologických agens a toxinů, název státu, do kterého má být vývoz uskutečněn nebo ze kterého má být uskutečněn dovoz, a datum vstupu nebo výstupu,
- c) předložila ověřenou kopii licence vydané podle zvláštního právního předpisu^{6b)} nebo pokud licence není zákonem požadována,
 1. kupní smlouvu uzavřenou mezi vývozcem nebo dovozcem a jeho zahraničním smluvním partnerem s přesnou specifikací kontrolovaných vysoce rizikových biologických agens nebo toxinů, včetně jejich množství,
 2. u vývozu prohlášení zahraničního konečného uživatele, že vysoce rizikové biologické agens nebo toxiny nebudou používány k výrobě nebo vývoji biologických zbraní, s uvedením konkrétního účelu jejich použití,
 3. u vývozu prohlášení, že vysoce rizikové biologické agens nebo toxiny nebudou bez souhlasu země vývozce reexportovány,
 4. při dovozu prohlášení s písemným závazkem konečného uživatele, že specifikované vysoce rizikové biologické agens nebo toxiny budou používány pouze k povolenému účelu.

§ 17

Rizikové biologické agens a toxiny

(1) Fyzická nebo právnická osoba, která nakládá s rizikovým biologickým agens nebo toxiny uvedenými v § 2 písm. e), je povinna ohlašovat Úřadu formou deklarace údaje za uplynulý kalendářní rok do 31. ledna roku následujícího a předpokládané údaje pro následující kalendářní rok vždy do 31. srpna daného roku.

(2) Deklarace musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, identifikační číslo právnické osoby mající ohlašovací povinnost a jméno a příjmení, rodné číslo, státní občanství, pobyt osoby nebo osob, které jsou jejím statutárním orgánem nebo jeho členy, nebo jméno, příjmení, rodné číslo, státní občanství, pobyt fyzické osoby mající ohlašovací povinnost podle odstavce 1,
- b) druh a množství rizikových biologických agens nebo toxinů,
- c) zařízení, v nichž mají ohlašované činnosti probíhat.

(3) V případě, že fyzická nebo právnická osoba hodlá poprvé nakládat s rizikovým biologickým agens nebo toxiny, nebo v případě, že dojde ke změně předpokládaných údajů pro následující kalendářní rok, je tato osoba povinna splnit ohlašovací povinnost do 14 dnů před uskutečněním nakládání nebo změny.

(4) Ohlašovací povinnost se vztahuje i na instalaci nových zařízení.

(5) V případě, že dojde ke změně předpokládaných údajů pro následující kalendářní rok, je fyzická nebo právnická osoba uvedená v § 17 odst. 1 povinna splnit ohlašovací povinnost do 14 dnů před jejím provedením.

(6) Pro evidenci rizikových biologických agens a toxinů platí obdobně ustanovení § 16.

(7) Dovoz a vývoz rizikových biologických agens a toxinů je možný pouze na základě, v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem.⁶⁾

(8) Právnická nebo fyzická osoba zajistí, aby osoba, která provádí dopravu rizikových biologických agens nebo toxinů z území nebo na území České republiky, celnímu úřadu při provádění celního dohledu^{6a)} nebo při provádění kontrolní činnosti při dopravě rizikových biologických agens nebo toxinů

- a) předložila ověřenou kopii ohlášení podle odstavce 1 nebo 3 potvrzené Úřadem,
- b) písemně ohlásila jejich vstup nebo výstup z území České republiky. Ohlášení musí obsahovat identifikační údaje právnické nebo fyzické osoby, název a množství dopravovaných rizikových biologických agens a toxinů, identifikační údaje o příjemci rizikových biologických agens a toxinů, název státu, do kterého má být vývoz uskutečněn nebo ze kterého má být uskutečněn dovoz, a datum vstupu nebo výstupu,
- c) předložila ověřenou kopii licence vydané podle zvláštního právního předpisu,^{6b)} nebo pokud licence není zákonem požadována, kupní smlouvu uzavřenou mezi vývozcem nebo dovozcem a jeho zahraničním smluvním partnerem s přesným určením kontrolovaných rizikových biologických agens nebo toxinů, včetně jejich množství, a s uvedením určitého účelu jejich použití.

⁶⁾ Zákon č. 21/1997 Sb., o kontrole vývozu a dovozu zboží a technologií podléhajících mezinárodním kontrolním režimům.

^{6a)} Čl. 4/13 nařízení Rady (EHS) č. 2013/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

^{6b)} Například zákon č. 21/1997 Sb., o kontrole vývozu a dovozu zboží a technologií podléhajících mezinárodním kontrolním režimům.

K části dvacáté šesté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnicky významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 26

Orgány veřejné správy

(1) Veřejnou správu v oblasti ochrany a reprodukce genofondu lesních dřevin a uvádění reprodukčního materiálu do oběhu vykonávají

- a) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- b) krajské úřady,
- c) ministerstvo,
- d) Česká inspekce životního prostředí,¹³⁾
- e) celní úřad.¹⁴⁾

(2) Veřejnou správu podle tohoto zákona vykonává ve vojenských lesích, které jsou v působnosti Ministerstva obrany, v rozsahu působnosti obecního úřadu obce s rozšířenou působností a krajského úřadu, Vojenský lesní úřad.¹⁵⁾

(3) Orgánům veřejné správy jsou pro výkon jejich působnosti podle tohoto zákona poskytovány

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- c) údaje z agendového informačního systému cizinců.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 3 písm. a) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum a místo narození, u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) datum a místo úmrtí, jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- d) adresa místa pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(5) Poskytovanými údaji podle odstavce 3 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum a místo narození,
- c) rodné číslo, bylo-li přiděleno,
- d) adresa místa trvalého pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(6) Poskytovanými údaji podle odstavce 3 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum a místo narození,
- c) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- d) druh a adresa místa pobytu,
- e) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu.

(7) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(8) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

§ 29

Ministerstvo

(1) Ministerstvo je ústřední správní úřad v oblasti ochrany a reprodukce genofundu lesních dřevin a nakládání s reprodukčním materiálem lesních dřevin.

(2) Ministerstvo

- a) rozhoduje o udělení licencí dodavatelům, popřípadě o jejich odnětí,
- b) vede ústřední evidenci držitelů licence,
- c) vydává povolení k dovozu reprodukčního materiálu,
- d) určuje pověřenou osobu a určenou osobu,
- e) vystavuje potvrzení o původu na dovezený reprodukční materiál a o vydaných potvrzeních vede evidenci,
- f) vydává pověření k doзору pověřené osobě, na vydání pověření se nevztahuje správní řád,
- g) rozhoduje o uložení pokut podle tohoto zákona,
- h) rozhoduje o uložení zvláštních opatření,
- i) vykonává dozor, jak orgány veřejné správy, fyzické a právnické osoby dodržují ustanovení tohoto zákona, předpisů vydaných k jeho provedení a rozhodnutí vydaných na jejich základě, a ukládá opatření k odstranění zjištěných nedostatků,
- j) rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím Vojenského lesního úřadu¹⁴⁾ vydaných podle tohoto zákona,
- k) řídí výkon státní správy v oblasti shromažďování, hodnocení, dokumentace, ochrany a reprodukce genetických zdrojů lesních dřevin,
- l) vydává Národní program a jeho změny,
- m) poskytuje finanční prostředky podle § 2j.

§ 31

Kontrola

(1) Orgány veřejné správy (§ 26) a pověřená osoba (§ 30) jsou povinny kontrolovat dodržování povinností stanovených tímto zákonem. Zaměstnanci orgánů veřejné správy a zaměstnanci pověřené osoby (dále jen „kontrolující“) mají při výkonu kontroly práva a povinnosti stanovené zvláštním zákonem¹⁷⁾, nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Celní úřady provádějí kontrolu dodržování povinností stanovených tímto zákonem pouze při dovozu a vývozu reprodukčního materiálu. ~~Při výkonu svých oprávnění postupují podle celního zákona.~~

(3) Kontrolující se při výkonu kontroly prokazují pověřením ke kontrole nebo služebním průkazem.

(4) Orgán veřejné správy nebo pověřená osoba podle povahy nedostatků zjištěných při výkonu kontroly může uložit způsob a lhůtu k odstranění nedostatků a jejich příčin. (5) Oprávnění a povinnosti kontrolujících mají i osoby pověřené k výkonu kontroly Evropskou komisí.

¹³⁾ Zákon č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, ve znění zákona č. 309/2002 Sb.

¹⁴⁾ ~~Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.~~

¹⁵⁾ § 47 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., ve znění zákona č. 320/2002 Sb.

¹⁷⁾ Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).

²⁷⁾ Například rozhodnutí Komise ze dne 23. prosince 2008, kterým se členské státy opravňují k přijetí rozhodnutí v souladu se směrnicí Rady 1999/105/ES o stejných zárukách poskytovaných ve vztahu k reprodukčnímu materiálu lesních dřevin, který má být dovezen z určitých třetích zemí (2008/989/ES).

²⁸⁾ Například rozhodnutí Rady ze dne 16. prosince 2008 o rovnocennosti reprodukčního materiálu lesních dřevin vyprodukovaného ve třetích zemích (2008/971/ES).

K části dvacáté sedmé návrhu zákona

Platné znění zákona č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 18

Dovoz rozmnožovacího materiálu a sazenic zeleniny ze třetích zemí

(1) Dovážet ze třetích zemí lze rozmnožovací materiál

- a) odrůdy registrované v České republice, jde-li o druh uvedený v druhovém seznamu,
- b) okrasného druhu a ostatních druhů neuvedených v druhovém seznamu,
- c) odrůdy zapsané ve společném katalogu odrůd, v případě rozmnožovacího materiálu ovocných rodů a druhů a révy též v jednom z úředních seznamů odrůd členských států,
- d) odrůdy zapsané v seznamu vedeném dodavatelem v případě konformního rozmnožovacího materiálu,
- e) odrůdy chráněné podle zákona o ochraně práv k odrůdám²⁾ nebo podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o odrůdových právech Společenství^{4b)}.

(2) Rozmnožovací materiál podle odstavce 1 písm. a) a c) smí být dovážen ze třetí země, již byla podle předpisů Evropské unie udělena rovnocennost pro osivo pro daný druh,

- a) je-li v zemi původu úředně uznán jako rozmnožovací materiál předstupňů, základní rozmnožovací materiál nebo certifikovaný rozmnožovací materiál nebo se jedná o obchodní osivo nebo standardní osivo a je opatřen platnými doklady mezinárodních organizací nebo obdobnými platnými doklady jiného oprávněného orgánu, nebo
- b) jedná-li se o osivo s neukončenou certifikací uznávané podle § 4 odst. 13.

(3) Rozmnožovací materiál okrasných druhů a ostatních druhů neuvedených v druhovém seznamu smí být dovážen ze třetích zemí, splňuje-li požadavky stanovené v § 25.

(4) Pouze s povolením Ústavu lze dovážet ze třetí země

- a) rozmnožovací materiál odrůdy druhu z druhového seznamu, která není registrovaná a není zapsaná ve společném katalogu odrůd a je uvedena v seznamu odrůd vhodných pro certifikaci v mezinárodním obchodu podle schémat systému Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj, za předpokladu, že tento rozmnožovací materiál bude na základě smlouvy mezi dodavatelem v České republice a osobou třetí země rozmnožován nebo upravován výhradně pro vývoz jako rozmnožovací materiál,
- b) rozmnožovací materiál ovocných rodů a druhů za předpokladu, že splňuje minimálně požadavky kladené na konformní rozmnožovací materiál,
- c) rozmnožovací materiál révy, stanoví-li tak předpis Evropské unie^{8b)}, přičemž poskytuje stejné záruky jako rozmnožovací materiál vyprodukovaný v Evropské unii; do vydání předpisu Evropské unie^{8b)} lze rozmnožovací materiál révy dovážet ze třetích zemí s povolením Ústavu pouze,
 - 1. byl-li úředně uznán v zemi původu,
 - 2. splňuje-li podmínky stanovené v § 3 odst. 1 písm. a), v § 3 odst. 4, v § 7 odst. 6 písm. u) a v § 18 odst. 1 písm. a), c) a e),
 - 3. je-li označen podle § 19 odst. 1 a § 19 odst. 2 písm. a), § 19 odst. 15 písm. a) až c), písm. f) a h),
 - 4. je-li obal nebo svazek opatřen úřední pojistkou,
 - 5. splňuje-li požadavky § 23 odst. 7,
- d) rozmnožovací materiál chmele lze ze třetích zemí dovážet pouze, poskytuje-li stejné záruky jako rozmnožovací materiál vyprodukovaný v České republice; rozmnožovací materiál chmele lze dovážet ze třetích zemí pouze,
 - 1. byl-li úředně uznán v zemi původu,

2. splňuje-li podmínky stanovené v § 3 odst. 1 písm. a), v § 7 odst. 6 písm. u) a v § 18 odst. 1 písm. a), c) a e),
 3. je-li označen podle § 19 odst. 1 a § 19 odst. 2 písm. a), § 19 odst. 15 písm. a) až c) a písm. f) a h),
 4. je-li obal nebo svazek opatřen úřední pojistkou,
- e) sazenice zeleniny se smí ze třetích zemí dovážet jen, pokud splňují požadavky stanovené v § 15 a zvláštním právním předpisu⁵⁾.

(5) Ústav vydá povolení k dovozu ze třetích zemí rozmnožovacího materiálu podle odstavce 4 osobě, která

- a) umožní odběr vzorků pro následnou kontrolu,
- b) uhradí správní poplatek⁸⁾ a
- c) v žádosti o povolení uvede
 1. u fyzických osob jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo trvalého pobytu nebo pobytu^{4a)}, místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu^{4a)}, identifikační číslo, včetně přiděleného čísla registrace podle § 16; u právnických osob obchodní firmu, nebo název, sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky, a identifikační číslo dodavatele nebo osoby, která dovoz zajišťuje,
 2. množství a kategorii rozmnožovacího materiálu,
 3. vědecký název druhu a název odrůdy,
 4. u fyzických osob jméno, příjmení, popřípadě obchodní firmu, identifikační číslo, bydliště, místo trvalého pobytu nebo sídlo osoby, která má v České republice právo s dovezeným rozmnožovacím materiálem po propuštění celním orgánem **do celního režimu** nakládat; u právnických osob obchodní firmu, identifikační číslo a sídlo,
 5. jméno, příjmení, bydliště a místo trvalého pobytu nebo sídlo osoby, které je rozmnožovací materiál vyrobený z dovezeného rozmnožovacího materiálu smluvně určen; u právnických osob obchodní firmu, identifikační číslo a sídlo,
 6. že rozmnožovací materiál, který bude v České republice rozmnožován nebo upraven, bude beze zbytku vyvezen, nedojde-li v roce, ve kterém byl vyroben, k registraci odrůdy.

(6) Dovozce rozmnožovacího materiálu ze třetích zemí, který navrhuje jeho propuštění do **celního** režimu volného oběhu⁹⁾ nebo aktivního zušlechťovacího styku^{9a)}, je povinen

- a) předložit celnímu úřadu písemné prohlášení potvrzující, že jsou splněny podmínky podle odstavců 1 až 3,
- b) předložit celnímu úřadu povolení Ústavu podle odstavce 4,
- c) jedná-li se o mimořádné případy podle § 40, předložit celnímu úřadu písemné prohlášení o splnění mimořádných podmínek.

(7) Při dovozu rozmnožovacího materiálu ze třetích zemí podle odstavce 6 celní úřad

- a) nepropustí rozmnožovací materiál, pokud dovozce nepředloží písemné prohlášení podle odstavce 6 písm. a),
- b) neprodleně informuje Ústav, pokud k zásilce není předloženo povolení Ústavu podle odstavce 6 písm. b), který rozhodne o způsobu dalšího nakládání s rozmnožovacím materiálem,
- c) nepropustí rozmnožovací materiál, pokud dovozce nepředloží písemné prohlášení podle odstavce 6 písm. c),
- d) informuje Ústav v případě důvodného podezření, že zásilka nesplňuje podmínky podle odstavců 1 až 3 nebo podle § 40, který rozhodne o způsobu dalšího nakládání s rozmnožovacím materiálem.

(8) Ze třetích zemí nesmějí být dováženy

- a) směsi osiv pro zemědělskou výrobu,

- b) rozmnožovací materiál odrůd, které obsahují geneticky modifikované organismy, s výjimkou případů povolených podle zvláštního právního předpisu^{1a)}.

(9) Dovozce rozmnožovacího materiálu ze třetích zemí je povinen oznámit Ústavu každý jednotlivý případ dovozu rozmnožovacího materiálu předstupňů, základního rozmnožovacího materiálu, certifikovaného rozmnožovacího materiálu, standardního osiva, konformního rozmnožovacího materiálu, obchodního osiva, standardního rozmnožovacího materiálu révy, okrasných druhů, rychlerostoucích dřevin a sazenic zeleniny nejpozději do 7 dnů od propuštění do **celního** režimu volného oběhu⁹⁾.

(10) Dovozce rozmnožovacího materiálu ze třetích zemí je povinen oznámit Ústavu písemně nebo v elektronické podobě

- a) botanický název druhu,
- b) název odrůdy, popřípadě klonu; u štěpovaných sazenic se tento údaj uvede pro podnož i pro roub,
- c) kategorii a generaci,
- d) typ rozmnožovacího materiálu,
- e) zemi původu a úřední kontrolní orgán,
- f) zemi odeslání, je-li jiná než země původu,
- g) množství,
- h) označení dovozce,
- i) datum dovozu,
- j) číslo partie,
- k) účel dovozu,
- l) místo uložení rozmnožovacího materiálu nebo sazenic zeleniny.

(11) Dodavatel je povinen oznámit Ústavu před uvedením do oběhu v České republice rozmnožovací materiál, který pochází z jiného členského státu a bude uveden do oběhu na území České republiky způsobem uvedeným v odstavci 10, s výjimkou dodavatelů rozmnožovacího materiálu okrasných druhů a ovocných rodů a druhů. Pro toto oznámení se použije formulář oznámení dovozu.

(12) Ministerstvo stanoví vyhláškou údaje vyžadované při oznamování dovozu ze třetích zemí, vzor formuláře oznámení dovozu a vzor žádosti o povolení dovozu ze třetích zemí.

^{1a)} Zákon č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty.

²⁾ Zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrůdám), ve znění zákona č. 147/2002 Sb., zákona č. 149/2002 Sb. a zákona č. 219/2003 Sb.

^{4a)} Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{4b)} Nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství v platném znění.

⁵⁾ Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

^{8b)} Článek 15 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 68/193/EHS o uvádění révoého vegetativního množitelského materiálu na trh.

⁹⁾ ~~Čl. 79 až 83 nařízení Rady (EHS) č. 2013/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.~~

^{9a)} ~~Čl. 114 až 120 nařízení Rady (EHS) č. 2013/92.~~

K části dvacáté osmé návrhu zákona

Platné znění zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje

- a) podmínky zdaňování minerálních olejů, lihu, piva, vína a meziproduktů a tabákových výrobků (dále jen "vybrané výrobky") a surového tabáku spotřebními daněmi,
- b) způsob značení a prodeje tabákových výrobků,
- c) způsob barvení a značkování vybraných minerálních olejů,
- d) způsob značkování některých dalších minerálních olejů,
- e) sledování nakládání se zvláštními minerálními oleji a
- f) nakládání se surovým tabákem.

(2) Spotřebními daněmi jsou

- a) daň z minerálních olejů,
- b) daň z lihu,
- c) daň z piva,
- d) daň z vína a meziproduktů,
- e) daň z tabákových výrobků a
- f) daň ze surového tabáku.

(3) Orgány Celní správy České republiky vykonávají

- a) správu spotřebních daní; **správu spotřebních daní při dovozu vykonávají podle právních předpisů upravujících správu cla,**
- b) další působnosti podle tohoto zákona související s vybranými výrobky a se surovým tabákem; při jejich výkonu postupují podle daňového řádu s výjimkou řízení o správních deliktech.

§ 3

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) zrušeno
- ~~b) dovozem vstup vybraných výrobků na daňové území Evropské unie, pokud tyto vybrané výrobky nejsou při vstupu na daňové území Evropské unie propuštěny do režimu s podmíněným osvobozením od cla, a také propuštění těchto vybraných výrobků z režimu s podmíněným osvobozením od cla,~~
- b) dovozem**
 - 1. vstup vybraných výrobků na daňové území Evropské unie, pokud tyto vybrané výrobky nejsou při vstupu na daňové území Evropské unie dočasně uskladněny nebo propuštěny do zvláštního celního režimu s výjimkou celního režimu konečného užití,**
 - 2. propuštění vybraných výrobků do celního režimu volného oběhu,**
 - 3. propuštění vybraných výrobků ze zvláštních celních režimů s výjimkou celního režimu konečného užití, pokud nejde o opětovné propuštění do těchto režimů,**
- ~~c) režimem s podmíněným osvobozením od cla kterýkoliv ze zvláštních režimů stanovených v nařízení Rady, kterým se vydává celní kodex Společenství, v souvislosti s celním dohledem, jemuž podléhají vybrané výrobky, které nejsou zbožím Evropského~~

- ~~společenství^{3b)}, při vstupu na celní území Evropského společenství, dočasné uskladnění, svobodná celní pásma nebo svobodné celní sklady, jakož i kterýkoliv z režimů uvedených v nařízení Rady, kterým se vydává celní kodex Společenství^{3e)},~~
- d)c) vývozem propuštění vybraných výrobků do režimu vývozu⁴⁾ ~~nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku⁵⁾~~ **celního režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku** a výstup z daňového území Evropské unie,
- e)d) podmíněným osvobozením od daně odklad povinnosti přiznat, vyměřit a zaplatit daň do dne uvedení vybraných výrobků, na něž se nevztahuje ~~režim s podmíněným osvobozením od cla~~ **zvláštní celní režim nebo dočasné uskladnění**, do volného daňového oběhu,
- f)e) osvobozením od daně uvedení vybraných výrobků do volného daňového oběhu, aniž vznikne povinnost přiznat, vyměřit a zaplatit daň,
- g)f) daňovým skladem prostorově ohraničené místo na daňovém území České republiky, ve kterém provozovatel daňového skladu za podmínek stanovených tímto zákonem vybrané výrobky vyrábí, zpracovává, skladuje, přijímá nebo odesílá, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 59, 78, 89 a 99), přičemž hranice takového místa nesmějí být přerušeny s výjimkou případu, kdy tímto místem prochází veřejná komunikace; správce daně může stanovit, že určité objekty a plochy tohoto místa nejsou jeho součástí,
- h)g) provozovatelem daňového skladu právnická nebo fyzická osoba, které bylo uděleno povolení k provozování daňového skladu; provozovatel daňového skladu je daňovým subjektem,
- i)h) oprávněným příjemcem právnická nebo fyzická osoba, která není provozovatelem daňového skladu v místě, kde v rámci podnikatelské činnosti na základě povolení jednorázově nebo opakovaně přijímá vybrané výrobky v režimu podmíněného osvobození od daně dopravované z jiného členského státu; oprávněný příjemce nesmí vybrané výrobky v režimu podmíněného osvobození od daně skladovat ani odesílat; oprávněný příjemce je daňovým subjektem,
- j)i) uživatelem vybraných výrobků osvobozených od daně (dále jen "uživatel") právnická nebo fyzická osoba, která přijímá a užívá, případně podle § 52a nebo 53 prodává dalšímu uživateli, vybrané výrobky osvobozené od daně; uživatelé mají postavení daňových subjektů bez povinnosti se registrovat,
- k)j) oprávněným odesílatelem právnická nebo fyzická osoba, která dopravuje vybrané výrobky v režimu podmíněného osvobození od daně z místa dovozu do daňového skladu, oprávněnému příjemci v jiném členském státě, do místa vývozu v jiném členském státě nebo příjemci v jiném členském státě podle směrnice Rady o obecné úpravě spotřebních daní^{6a)}; tato osoba musí být na daňovém území České republiky provozovatelem daňového skladu podle § 3 písm. h) g),
- l)k) uvedením do volného daňového oběhu
1. každé, i protiprávní, vyjmutí vybraných výrobků z režimu podmíněného osvobození od daně,
 2. každá, i protiprávní, výroba vybraných výrobků mimo režim podmíněného osvobození od daně,
 3. každý, i protiprávní, dovoz vybraných výrobků mimo režim podmíněného osvobození od daně,
 4. každé skladování nebo doprava vybraných výrobků, u nichž se neprokáže, že se jedná o výrobky zdaněné, nebo pokud se neprokáže způsob jejich nabytí oprávněně bez daně,
- m)l) daňovou povinností výše daně připadající na vyrobené nebo dovezené vybrané výrobky, u kterých vzniká povinnost daň přiznat a zaplatit podle § 9; u vybraných výrobků osvobozených od daně se daňovou povinností rozumí výše daně, u které by vznikla povinnost daň přiznat a zaplatit, kdyby tyto vybrané výrobky nebyly od daně osvobozeny,
- n)m) klasifikací NACE klasifikace ekonomických činností uvedená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení

- Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech, v platném znění,
- o) kódem nomenklatury číselné označení vybraných výrobků uvedené v Nařízení Rady o tarifu, statistické nomenklaturě a Společném celním tarifu,⁸⁾ ve znění platném k 1. lednu 2002,
 - p) místem pobytu adresa místa trvalého pobytu státního občana České republiky nebo adresa místa pobytu cizince; v případě, že tato osoba nemá místo pobytu na území České republiky, je povinna oznámit správci daně adresu pro doručování,
 - q) množstvím vybraného výrobku v jednotkách jiných než počet kusů množství vybraného výrobku vyjádřené v měřicích jednotkách⁹⁾ uvedených v § 47, 69, 84 nebo 95 a měřených způsobem podle zvláštního právního předpisu,¹⁰⁾
 - r) pilotním projektem projekt technologického vývoje ekologicky příznivější palivové směsi na základě lihu kvasného bezvodého zvláštně denaturovaného splňujícího kritéria udržitelnosti biopaliv podle zákona o ochraně ovzduší (dále jen „kritéria udržitelnosti biopaliv“) nebo projekt technologického vývoje ekologicky příznivých paliv vyrobených z nepotravinářských částí biomasy nebo z biologického odpadu a splňujících kritéria udržitelnosti biopaliv; tyto projekty musí být schváleny Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem financí,
 - s) nepředvídatelnou ztrátou nebo znehodnocením takové znehodnocení, úplné zničení nebo nenahraditelná ztráta vybraných výrobků, kdy v důsledku prokazatelně nepředvídatelné a neodvratitelné události nemohou být tyto vybrané výrobky předmětem daně podle tohoto zákona,
 - t) výrobou proces, při kterém
 1. vybraný výrobek vznikne,
 2. z vybraného výrobku, který je předmětem daně, vznikne vybraný výrobek, který je jiným předmětem daně, s výjimkou činností podle § 45 odst. 12,
 3. z minerálního oleje, který je uveden pod jedním kódem nomenklatury, vznikne minerální olej, který je uveden pod jiným kódem nomenklatury, s výjimkou činností podle § 45 odst. 12,
 - u) společně hospodařící domácnosti společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.

§ 5

Prokázání zdanění vybraných výrobků

(1) Na daňovém území České republiky se prokazuje zdanění vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu daňovým dokladem nebo dokladem o prodeji či dokladem o dopravě vybraných výrobků do volného daňového oběhu již uvedených, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 6). Zdanění vybraných výrobků do volného daňového oběhu již uvedených se prokazuje pouze tehdy, nejedná-li se o vybrané výrobky pro osobní spotřebu (§ 4 odst. 6, § 32 odst. 2, 4 a 5).

(2) Daňový doklad podle odstavce 1, který je plátce povinen při uvedení vybraných výrobků do volného daňového oběhu bezodkladně vydat nabyvateli, popřípadě osobě, která pro nabyvatele nebo kupujícího výrobky podle odstavce 1 přechodně nabývá, musí obsahovat tyto údaje:

- a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo plátce,
- b) obchodní firmu nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno, nabyvatele,
- c) množství vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu, u nichž vznikla povinnost daň přiznat a zaplatit, a jejich název, popřípadě obchodní označení,
- d) výši spotřební daně celkem,
- e) datum vystavení daňového dokladu,
- f) číslo daňového dokladu.

(3) Doklad o prodeji podle odstavce 1, který je prodávající povinen při prodeji vybraných výrobků bezodkladně vydat, musí obsahovat tyto údaje:

- a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo prodávajícího,
- b) obchodní firmu nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno, kupujícího,
- c) množství prodaných vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu, u nichž vznikla povinnost daň přiznat a zaplatit, a jejich název, popřípadě obchodní označení,
- d) výši spotřební daně celkem,
- e) datum vystavení dokladu o prodeji,
- f) číslo dokladu o prodeji.

(4) Doklad o dopravě podle odstavce 1 vystavuje právnická nebo fyzická osoba, která vybrané výrobky již uvedené do volného daňového oběhu vydá pro dopravu, přičemž nejsou splněny podmínky, na jejichž základě je stanovena povinnost vydat daňový doklad podle odstavce 2 nebo doklad o prodeji podle odstavce 3. Doklad o dopravě musí obsahovat tyto údaje:

- a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno, odesilatele,
- b) adresu místa určení a v případě, že to není možné, jiné údaje určující polohu místa určení,
- c) množství dopravovaných vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu, u nichž vznikla povinnost daň přiznat a zaplatit, a jejich název, popřípadě obchodní označení,
- d) výši spotřební daně celkem,
- e) datum vystavení dokladu o dopravě,
- f) číslo dokladu o dopravě.

(5) Zdanění vybraných výrobků při dovozu se prokazuje rozhodnutím o propuštění vybraných výrobků ~~do režimu volného oběhu nebo do režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení~~ **celního režimu volného oběhu** nebo jiným rozhodnutím správce daně o vyměření daně.

(6) Vybrané výrobky uvedené do volného daňového oběhu lze dopravovat pouze s daňovým dokladem, s dokladem o prodeji, s dokladem o dopravě nebo s rozhodnutím podle odstavce 5.

(7) Vybrané výrobky uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě, které jsou zasílány osobě se sídlem nebo místem pobytu na daňovém území České republiky, která nepodniká ani nevykonává jinou samostatnou hospodářskou činnost, lze dopravovat pouze s dokladem, který potvrzuje, že tyto výrobky byly zdaněny v členském státě, ze kterého byly zaslány.

§ 6

Prokázání oprávněného nabytí vybraných výrobků osvobozených od daně

(1) Oprávněné nabytí vybraných výrobků osvobozených od daně se prokazuje povolením k přijímání a užívání vybraných výrobků osvobozených od daně, bylo-li vydáno, a dokladem o osvobození vybraných výrobků od daně. Toto ustanovení se nevztahuje na právnické nebo fyzické osoby uvedené v § 53 odst. 5.

(2) Doklad o osvobození od daně podle odstavce 1, který je plátce, popřípadě uživatel povinen bezodkladně vydat při vydání vybraných výrobků osvobozených od daně, musí obsahovat tyto údaje:

- a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno, odesílajícího plátce, popřípadě uživatele,

- b) obchodní firmu nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno, přijímajícího uživatele,
- c) množství vybraných výrobků osvobozených od daně, u nichž vznikla daňová povinnost, a jejich název, popřípadě obchodní označení,
- d) prohlášení, že v ceně vybraných výrobků není obsažena daň,
- e) místo odeslání,
- f) místo přijetí,
- g) datum vystavení dokladu o osvobození od daně,
- h) číslo dokladu o osvobození od daně.

(3) Oprávněné nabytí dovezených vybraných výrobků osvobozených od daně se prokazuje povolením k přijímání a užívání vybraných výrobků osvobozených od daně, byla-li povinnost jej vystavit, a zároveň rozhodnutím o propuštění vybraných výrobků do režimu volného oběhu nebo do režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení **celního režimu volného oběhu** nebo jiným rozhodnutím správce daně o vyměření daně.

(4) Vybrané výrobky osvobozené od daně lze dopravovat pouze s dokladem o osvobození od daně, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 50).

§ 9

Vznik povinnosti daň přiznat a zaplatit

(1) Povinnost daň ve stanovené lhůtě přiznat a zaplatit vzniká okamžikem uvedení vybraných výrobků do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky.

(2) Při dovozu vybraných výrobků **na daňové území České republiky** vzniká povinnost daň přiznat a zaplatit dnem vzniku celního dluhu, pokud vybrané výrobky nebyly uvedeny do režimu podmíněného osvobození od daně. Nepodléhají-li vybrané výrobky clu, má se pro účely tohoto zákona za to, že celní dluh vznikl, jsou-li splněny ostatní podmínky pro jeho vznik, které stanoví ~~zvláštní právní předpis~~¹³⁾ **celní předpisy**. Při dovozu vybraných výrobků, které byly uvedeny do režimu podmíněného osvobození od daně, vzniká povinnost daň přiznat a zaplatit podle odstavce 1.

(3) Povinnost daň přiznat a zaplatit vzniká také

- a) u vybraných výrobků dopravovaných v režimu podmíněného osvobození od daně okamžikem jejich ztráty nebo znehodnocení, s výjimkou nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení,
- b) u vybraných výrobků osvobozených od daně okamžikem jejich použití pro jiné účely, než na které se osvobození od daně vztahuje,
- c) u vybraných výrobků, u nichž byla vrácena daň, okamžikem jejich použití pro jiné účely, než na které se vrácení daně vztahuje,
- d) dnem zúčtování ztráty nebo znehodnocení vybraných výrobků, nejpozději však do jednoho měsíce po zjištění ztráty nebo znehodnocení, s výjimkou nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení; do ztrát a znehodnocení se nezahrnují ztráty a znehodnocení ve výši technicky zdůvodněných skutečných výrobních ztrát a ztrát při skladování,
- e) dnem nabytí vybraných výrobků nebo dnem jejich prodeje plátcí uvedenými v § 4 odst. 1 písm. f) nebo dnem zjištění, že plátce vybrané výrobky po nějakou dobu držel, nebo že je drží, a to tím dnem, který nastal dříve,
- f) okamžikem porušení režimu podmíněného osvobození od daně během dopravy vybraných výrobků v tomto režimu (§ 28),
- g) dnem přijetí vybraných výrobků, které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě a které jsou určeny pro účely podnikání na daňovém území České republiky nebo k plnění úkolů veřejnoprávního subjektu na daňovém území České republiky nebo dnem ukončení dopravy na daňovém území České republiky, pokud tyto výrobky byly přijaty plátcem uvedeným v § 4 odst. 1 písm. e) v jiném členském státě a jsou dopravovány na daňové území České republiky,

- h) dnem zániku nebo zrušení povolení k provozování daňového skladu nebo povolení k přijímání a užívání vybraných výrobků osvobozených od daně; to se nevztahuje na vybrané výrobky, které se mohou užívat bez tohoto povolení, nebo na vybrané výrobky, pro které toto povolení zaniklo podle § 13b a které jsou dnem zániku tohoto povolení uvedeny do režimu podmíněného osvobození od daně,
- i) dnem přijetí vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě, které byly zaslány osobě, která nepodniká ani nevykonává jinou samostatnou hospodářskou činnost, na daňové území České republiky, nebo
- j) dnem použití vybraných výrobků pro vlastní spotřebu.

(4) Povinnost daň přiznat a zaplatit vzniká také dnem pozbytí nebo dnem propachtování obchodního závodu nebo jeho části tvořící samostatnou organizační složku, ke kterým náleží nezdaněné vybrané výrobky nacházející se mimo režim podmíněného osvobození od daně.

§ 11

Osvobození od daně

(1) Od daně jsou osvobozeny vybrané výrobky

- a) dovezené, pokud se na ně vztahuje osvobození příležitostného dovozu zboží v osobních zavazadlech cestujících, člena posádky letadla nebo dovozu pohonných hmot cestujícím podle zákona upravujícího daň z přidané hodnoty^{31a)}, anebo osvobození od cla, s výjimkou vybraných výrobků, které se po vývozu vracejí zpět na daňové území České republiky a jsou propuštěny do **celního režimu** volného oběhu,
- b) nakoupené bez daně za stavu ohrožení státu a válečného stavu, pokud tak nařídí vláda podle § 137,
- c) zrušeno
- d) dovezené nebo dopravené z území jiného členského státu na daňové území České republiky pro ozbrojené síly států, které jsou členy Organizace Severoatlantické smlouvy, s výjimkou ozbrojených sil České republiky pro použití těchto výrobků těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobování jejich jídelen, tyto výrobky mohou být dopravovány z jiného členského státu nebo z místa dovozu na daňovém území České republiky pouze s osvědčením o osvobození od spotřební daně vyhotoveným podle vzoru a způsobem uvedeným v příslušném předpisu Evropské unie,^{17a)}
- e) dopravené z území jiného členského státu osobám uvedeným v § 15 odst. 1; tyto výrobky mohou být dopravovány z jiného členského státu pouze s doklady podle § 27 nebo 27c a s osvědčením o osvobození od spotřební daně vyhotoveným podle vzoru a způsobem uvedeným v příslušném předpisu Evropské unie,^{17a)}
- f) dovezené ze třetích zemí, pokud jsou tyto vybrané výrobky v rámci omezení a za podmínek stanovených mezinárodními smlouvami s těmito zeměmi osvobozeny od daně z přidané hodnoty,
- g) dovezené mezinárodními organizacemi nebo jejich členy, pokud jsou tyto vybrané výrobky v rámci omezení a za podmínek stanovených mezinárodními úmluvami zakládajícími tyto organizace, popřípadě dohodami o umístění jejich sídla, osvobozeny od daně z přidané hodnoty.

(2) Pokud právnická nebo fyzická osoba nakoupila zdaněné vybrané výrobky a použila je pro účely, na které se vztahuje osvobození od daně, pohlíží se pro účely tohoto zákona na tyto vybrané výrobky, jako by byly pořízeny za ceny bez daně.

(3) Vybrané výrobky osvobozené od daně podle odstavce 1 lze přijímat a užívat bez povolení k přijímání a užívání vybraných výrobků osvobozených od daně.

§ 12

Uplatnění nároku na osvobození od daně

(1) Nárok na osvobození vybraného výrobku od daně, včetně odkazu na příslušné ustanovení tohoto zákona, podle něhož je nárok uplatňován, je uživatel povinen uplatnit písemně u plátce nebo uživatele, a to nejpozději před jejich vydáním, jinak nárok na vydání vybraných výrobků bez daně nevznikne. To se netýká uživatelů uvedených v § 53 odst. 5.

(2) Jedná-li se o dovoz vybraných výrobků, uplatňuje nárok na osvobození vybraného výrobku od daně uživatel, který musí být současně i deklarantem, a to ~~při podání celního v celním~~ prohlášení, jímž navrhuje propuštění vybraných výrobků do režimu volného oběhu nebo do režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení **celního režimu volného oběhu**. ~~Je-li stanovena povinnost podat celní prohlášení v písemné formě, uplatňuje se nárok na osvobození od daně rovněž písemně.~~

(3) Nárok na vydání vybraného výrobku za ceny bez daně uživatel prokazuje předložením povolení k přijímání a užívání vybraných výrobků osvobozených od daně, pokud nelze vybrané výrobky osvobozené od daně přijímat a užívat bez tohoto povolení; neučiní-li tak, má se za to, že nárok na osvobození vybraných výrobků od daně nebyl uplatněn.

(4) Stanoví-li tento zákon jako podmínku pro vydání vybraného výrobku za cenu bez daně předložením povolení k přijímání a užívání vybraných výrobků osvobozených od daně, je plátce nebo uživatel oprávněn vydat vybraný výrobek pouze uživateli, který takové povolení předloží k nahlédnutí.

(5) Uživatel je povinen bezodkladně umístit přijatý vybraný výrobek osvobozený od daně v místě, které je uvedeno v povolení k přijímání a užívání vybraných výrobků osvobozených od daně.

§ 14

Vracení daně plátcí

(1) U zdaněných vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu vzniká plátcí nárok na vrácení daně dnem

- a) jejich propuštění do **celního** režimu vývozu ~~nebo do režimu~~ **nebo** pasivního zušlechťovacího styku, prokáže-li plátce výstup vybraných výrobků z daňového území Evropské unie,
- b) jejich opětovného uvedení do režimu podmíněného osvobození od daně; daň může být vrácena jenom provozovateli daňového skladu, jenž je uvedl do volného daňového oběhu a jemuž byly tyto vybrané výrobky vráceny jako nepřevzaté kupujícím nebo z důvodu vypořádání nároků z vad vybraných výrobků; daň může být vrácena pouze v případě, že provozovatel daňového skladu úplatu za tyto vybrané výrobky neobdržel nebo pokud tuto úplatu kupujícímu vrátil.

(2) Plátcí, který dopraví vybrané výrobky uvedené do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky do jiného členského státu pro účely podnikání nebo pro plnění úkolů veřejnoprávního subjektu, vzniká nárok na vrácení daně za podmínek, že

- a) před odesláním vybraných výrobků správci daně oznámí, že uplatní nárok na vrácení daně,
- b) vybrané výrobky jsou dopravovány se zjednodušeným průvodním dokladem (§ 30),
- c) předloží navracené vyhotovení zjednodušeného průvodního dokladu řádně potvrzené příjemcem,

- d) předloží doklad o tom, že daň za vybrané výrobky, které byly dopraveny do jiného členského státu, byla na daňovém území České republiky zaplacená nebo přiznána a zaplacená,
- e) předloží doklad o
 - 1. zaplacení daně v členském státě určení,
 - 2. zaplacení daně v členském státě, ve kterém došlo ke ztrátě během dopravy nebo ve kterém byla ztráta během dopravy zjištěna s výjimkou nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení, nebo
 - 3. skutečnosti, že vybraný výrobek není v členském státě určení předmětem daně nebo že je od daně osvobozen, vydaný příslušnými orgány členského státu určení,
- f) u zdaněných vybraných výrobků, které podléhají značení podle tohoto zákona a byly uvedeny do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky, předloží potvrzení od správce daně jiného členského státu, že značení podle tohoto zákona byla zničena nebo odstraněna.

Nárok na vrácení daně vzniká dnem splnění poslední podmínky ze všech podmínek uvedených v písmenech a) až f).

(3) Plátcí, který předloží doklad o tom, že daň za vybrané výrobky byla zaplacená na daňovém území České republiky a tyto výrobky byly zaslány fyzické osobě do jiného členského státu (§ 33), a doklad o tom, že daň za vybrané výrobky byla přiznána v tomto jiném členském státě, vzniká nárok na vrácení daně dnem předložení těchto dokladů. V případě ztráty během dopravy s výjimkou nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení musí být nárok na vrácení daně doložen také dokladem o tom, že daň byla zaplacená v členském státě, ve kterém ke ztrátě došlo nebo ve kterém byla ztráta zjištěna.

(4) U zdaněných vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu vzniká oprávněným příjemcům nebo výrobcům, kteří nejsou provozovateli daňového skladu, pokud vybrané výrobky vlastní, nárok na vrácení daně, dojde-li k nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení.

(5) Nárok na vrácení daně může plátcé uplatnit v daňovém přiznání (§ 18).

(6) Nárok na vrácení daně může plátcé uplatnit pouze do výše skutečně zaplacené daně vypočtené sazbou daně platnou v den dovozu nebo v den uvedení vybraného výrobku do volného daňového oběhu.

(7) Přesahuje-li ve zdaňovacím období částka nároku na vrácení daně částku daňové povinnosti, postupuje se při vypořádání rozdílu mezi těmito částkami obdobně jako při vypořádání daňového přeplatku.

(8) Pokud plátcé daně neuplatní nárok na vrácení daně, pohlíží se při dalším uvedení vybraných výrobků do volného daňového oběhu na tyto výrobky tak, jako kdyby byl tento nárok uplatněn a přiznán.

(9) Nárok na vrácení daně upravuje rovněž § 28 odst. 10 tohoto zákona pro případy porušení režimu podmíněného osvobození od daně během dopravy, § 54 až 57 pro případy týkající se vrácení daně z minerálních olejů a § 78 odst. 6 pro případy týkající se vrácení daně z lihu.

(10) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nevztahují na osoby, kterým byla vrácena daň z vybraných výrobků podle § 15 nebo 15a, pokud uvedené osoby tyto vybrané výrobky vyvezly nebo dopravily nebo zaslaly do jiného členského státu.

§ 18

Daňové přiznání a splatnost daně

(1) Plátcí, kterým vznikla povinnost daň přiznat a zaplatit, jsou povinni předložit daňové přiznání samostatně za každou daň, a to do 25. dne po skončení zdaňovacího období, ve kterém tato povinnost vznikla, pokud tento zákon nestanoví jinak; ve stejné lhůtě a stejným

způsobem jsou plátcí oprávněni uplatnit nárok na vrácení daně, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Při dovozu vybraných výrobků se za daňové přiznání považuje celní prohlášení, jímž je navrženo propuštění vybraných výrobků do příslušného celního režimu.

(3) Dodatečné daňové přiznání na snížení daně nebo na zvýšení uplatněného nároku na vrácení daně může plátcе uplatnit nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy uplynula lhůta pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, jehož se dodatečné daňové přiznání týká, nebo ode dne, kdy nárok na vrácení daně mohl být naposledy uplatněn, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 88 odst. 4 a 5). Tuto lhůtu nelze prodloužit ani nelze povolit navrácení v předešlý stav. Dodatečné daňové přiznání nelze uplatnit u dovážených vybraných výrobků.

(4) Daňové přiznání, které se podává v průběhu insolvenčního řízení²⁰⁾, je upraveno v § 136a.

(5) Daň je splatná do 40. dne po skončení zdaňovacího období, ve kterém vznikla povinnost daň přiznat a zaplatit, pokud tento zákon nestanoví jinak. ~~Daň vybíraná při dovozu vybraných výrobků je splatná ve lhůtě 10 kalendářních dní ode dne, kdy bylo povinné osobě doručeno rozhodnutí o vyměření cla, daní a poplatků, nebo ústně sdělena výše daně, popřípadě ve lhůtě stanovené správcem daně, rozhodl-li o odkladu platby celního dluhu.~~

(6) Vznikne-li povinnost daň přiznat a zaplatit podle § 9 odst. 1 u vybraných výrobků, které po vzniku daňové povinnosti podle § 8 nebyly okamžitě uvedeny do režimu podmíněného osvobození od daně, daňové přiznání se podává a daň je splatná nejpozději první pracovní den po dni vzniku této povinnosti, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(7) Vznikne-li povinnost daň přiznat a zaplatit podle § 9 odst. 3 písm. a), daňové přiznání se podává a daň je splatná nejpozději první pracovní den po dni zjištění ztráty nebo znehodnocení vybraných výrobků.

(8) Vznikne-li povinnost daň přiznat a zaplatit podle § 9 odst. 3 písm. f), daňové přiznání se podává a daň je splatná nejpozději první pracovní den po dni vzniku této povinnosti.

§ 19

Podmíněné osvobození od daně

(1) Vybraný výrobek je v režimu podmíněného osvobození od daně, jestliže je

- a) umístěn v daňovém skladu podle § 3 písm. ~~g)~~ f),
- b) dopravován za podmínek stanovených pro dopravu a vývoz (§ 24 až 27f).

(2) Za daňový sklad se považuje

- a) podnik na výrobu vybraných výrobků, ve kterém provozovatel daňového skladu za podmínek stanovených tímto zákonem vybrané výrobky vyrábí, zpracovává, skladuje, přijímá nebo odesílá, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 59 a § 78 odst. 3), nebo
- b) sklad vybraných výrobků, ve kterém provozovatel daňového skladu za podmínek stanovených tímto zákonem vybrané výrobky skladuje, zpracovává, přijímá nebo odesílá, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 59, 89 a 99).

(3) Vybrané výrobky se mohou vyrábět výhradně v podniku na výrobu vybraných výrobků podle odstavce 2 písm. a), pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 59 odst. 2, § 78 odst. 3, § 89 odst. 3, § 99 odst. 3 a 5 a § 100a odst. 1). Porušení této povinnosti, které se podle živnostenského zákona považuje za závažné porušení podmínky stanovené zákonem o spotřebních daních, správce daně oznámí příslušnému obecnímu živnostenskému úřadu.

(4) V daňovém skladu mohou být vybrané výrobky umístěny pouze v režimu podmíněného osvobození od daně, pokud tento zákon nestanoví jinak (odstavec 5 a § 59 odst. 3).

(5) V případě založení nového daňového skladu mohou být společně s vybranými výrobky, které jsou v režimu podmíněného osvobození od daně, umístěny i vybrané výrobky již uvedené do volného daňového oběhu, které byly umístěny v prostorově ohraničeném místě [§ 3 písm. ~~g~~) f)] v den, kdy nabylo rozhodnutí o povolení k provozování nového daňového skladu právní moci, a to nejdéle po dobu šesti kalendářních měsíců následujících po měsíci, ve kterém uvedené rozhodnutí o povolení k provozování daňového skladu nabylo právní moci. Tyto výrobky uvedené do volného daňového oběhu musí být skladovány a evidovány samostatně, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 59 odst. 3).

(6) Na vybrané výrobky, na které se vztahuje ~~režim s podmíněným osvobozením od cla~~ **zvláštní celní režim nebo dočasné uskladnění**, se nevztahují ustanovení upravující režim podmíněného osvobození od daně.

(7) V případech podle § 13b jsou vybrané výrobky osvobozené od daně na základě povolení k přijímání a užívání vybraných výrobků osvobozených od daně umístěné v prostorově ohraničeném místě, pro které nabylo právní moci rozhodnutí o povolení k provozování daňového skladu, uvedeny do režimu podmíněného osvobození od daně dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

§ 24

Doprava vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně na daňovém území České republiky

(1) Vybrané výrobky lze v režimu podmíněného osvobození od daně dopravovat, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 58a),

- a) z daňového skladu do jiného daňového skladu, do místa vývozu nebo do místa přímého dodání, s výjimkou dopravy vybraných výrobků osobám podle § 11 odst. 1 písm. d),
- b) z místa dovozu do daňového skladu, do místa vývozu nebo do místa přímého dodání s výjimkou dopravy vybraných výrobků osobám podle § 11 odst. 1 písm. d).

(2) Pokud jsou vybrané výrobky dopravovány do místa přímého dodání, je provozovatel přijímajícího daňového skladu povinen poskytnout správci daně seznam míst přímého dodání. Místo přímého dodání je provozovatel přijímajícího daňového skladu povinen oznámit správci daně nejpozději 3 pracovní dny před zahájením dopravování vybraných výrobků.

(3) Vybrané výrobky lze v režimu podmíněného osvobození od daně dopravovat pouze tehdy, jestliže provozovatel odesílajícího daňového skladu nebo oprávněný odesílatel poskytne zajištění daně ve výši daně, kterou by byl povinen přiznat a zaplatit při uvedení dopravovaných vybraných výrobků do volného daňového oběhu, pokud tento zákon nestanoví jinak [§ 58 odst. 2, 3, 4 a § 58 odst. 5 písm. a)]. Pokud provozovatel odesílajícího daňového skladu poskytl zajištění daně pro provozování daňového skladu, může být toto zajištění použito pro poskytnutí zajištění daně pro dopravu vybraných výrobků s výjimkou dopravy podle odstavce 1 písm. b). Výjimka se nepoužije pro případ, kdy oprávněný odesílatel je provozovatelem daňového skladu, do kterého jsou vybrané výrobky v režimu podmíněného osvobození od daně dopravovány. O použití zajištění daně pro provozování daňového skladu pro dopravu vybraných výrobků rozhodne správce daně místně příslušný tomuto daňovému skladu. Pokud zajištění daně podle § 21 nepokrývá daň připadající na množství vybraných výrobků dopravovaných v režimu podmíněného osvobození od daně, je provozovatel odesílajícího daňového skladu povinen poskytnout další zajištění daně tak, aby odpovídalo výši daně připadající na množství dopravovaných vybraných výrobků. Pokud jsou vybrané výrobky dopravovány oprávněným odesílatelem, poskytuje se zajištění daně pro každou dopravu zvlášť, a to převodem nebo složením finančních prostředků na depozitní účet pro zajištění daně zřízený správcem daně. Po dobu zajištění daně poskytnutého podle tohoto odstavce nevzniká nárok na úrok z částky složené na tomto depozitním účtu. Daň se považuje za zajištěnou ode dne připsání příslušné částky na tento účet. Pokud není daň

zaplacená ve lhůtě splatnosti daně stanovené tímto zákonem, použije správce daně zajištění daně na úhradu daně včetně jejího příslušenství.

(4) Správce daně může na žádost provozovatele odesílajícího daňového skladu nebo oprávněného odesílatele udělit souhlas s tím, aby zajištění daně poskytl dopravce, provozovatel přijímajícího daňového skladu nebo vlastník vybraných výrobků, pokud s tím dopravce, provozovatel přijímajícího daňového skladu nebo vlastník vybraných výrobků písemně souhlasí.

(5) Doprava vybraných výrobků podle odstavce 1 písm. a) je zahájena okamžikem, kdy tyto výrobky opustí daňový sklad, ze kterého jsou odeslány. Doprava vybraných výrobků podle odstavce 1 písm. b) je zahájena okamžikem propuštění vybraných výrobků do **celního** režimu volného oběhu. Doprava vybraných výrobků podle odstavce 1 písm. b) může být zahájena pouze po obdržení specifického správního referenčního kódu (dále jen „referenční kód“) podle § 26 odst. 4 nebo po splnění podmínek uvedených v § 27c odst. 1.

(6) Doprava vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně do daňového skladu nebo do místa přímého dodání je ukončena okamžikem převzetí vybraných výrobků příjemcem. Doprava vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně do místa vývozu je ukončena potvrzením elektronického průvodního dokladu pomocí elektronického systému pro dopravu a sledování vybraných výrobků podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o zavedení elektronického systému^{27c)} (dále jen „elektronický systém“) pohraničním celním úřadem. Je-li příjemcem vybraných výrobků provozovatel daňového skladu, je povinen v případě ukončení dopravy tyto výrobky zapsat do evidence podle § 37 nebo 38 a, pokud se nejedná o ukončení dopravy v místě přímého dodání, umístit je bezodkladně do daňového skladu.

(7) Pokud bylo poskytnuto zajištění daně pro dopravu vybraných výrobků a doprava byla ukončena, správce daně, kterému bylo poskytnuto zajištění daně, rozhodne o uvolnění zajištění daně do 5 pracovních dní poté, co odesílatel prokáže skutečnost, že byly podmínky přijetí vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně splněny (§ 27a, 27b, 27d, 27e nebo 27f), a zajištění daně vrátí osobě, která zajištění daně poskytla.

(8) Provozovatel daňového skladu nebo oprávněný odesílatel, který odesílá vybrané výrobky do daňového skladu nebo do místa vývozu, může prostřednictvím elektronického systému změnit místo určení nebo příjemce vybraných výrobků. V tomto případě postupuje podle § 27 odst. 7.

(9) Zahájenou dopravu vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně nelze v jejím průběhu rozdělit podle směrnice Rady o obecné úpravě spotřebních daní^{27d)}.

§ 25

Doprava vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně mezi členskými státy

(1) Vybrané výrobky lze v režimu podmíněného osvobození od daně dopravovat mezi členskými státy, pokud vybrané výrobky jsou dopravovány z daňového skladu umístěného

- a) v jiném členském státě nebo od oprávněného odesílatele z jiného členského státu
 1. provozovateli daňového skladu nebo oprávněnému příjemci, jimž bylo vydáno povolení na daňovém území České republiky,
 2. do místa vývozu vybraných výrobků na daňovém území České republiky, nebo
 3. příjemci podle § 11 odst. 1 písm. d) nebo e),
- b) na daňovém území České republiky, nebo oprávněným odesílatelem z místa dovozu na daňovém území České republiky
 1. do daňového skladu nebo oprávněnému příjemci v jiném členském státě,
 2. do místa vývozu vybraných výrobků v jiném členském státě,

3. příjemci podle směrnice Rady o obecné úpravě spotřebních daní^{6a)} v jiném členském státě,
- c) v jiném členském státě, oprávněným odesílatelem z jiného členského státu přes daňové území České republiky
 1. do daňového skladu nebo oprávněnému příjemci v jiném členském státě,
 2. do místa vývozu vybraných výrobků v jiném členském státě,
 3. příjemci podle směrnice Rady o obecné úpravě spotřebních daní^{6a)} v jiném členském státě.

(2) Pokud jsou vybrané výrobky dopravovány do místa přímého dodání, je provozovatel přijímajícího daňového skladu nebo oprávněný příjemce pro opakované přijímání vybraných výrobků povinen poskytnout správci daně seznam míst přímého dodání. Místo přímého dodání je provozovatel přijímajícího daňového skladu nebo oprávněný příjemce pro opakované přijímání vybraných výrobků povinen oznámit správci daně nejpozději 3 pracovní dny před zahájením dopravování vybraných výrobků.

(3) Vybrané výrobky může z místa dovozu na daňovém území České republiky dopravovat v režimu podmíněného osvobození od daně podle odstavce 1 písm. b) pouze provozovatel daňového skladu. Pokud oprávněný odesílatel po uložení pokuty dále neplní povinnosti stanovené tímto zákonem, celní úřad uvedený v § 26 odst. 3 písm. b) nevydá tomuto oprávněnému odesílateli referenční kód podle § 26 odst. 4 pro dopravu z místa dovozu v režimu podmíněného osvobození od daně podle § 27c odst. 2 po dobu dvou let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty.

(4) Jsou-li vybrané výrobky dopravovány podle odstavce 1 písm. b), provozovatel daňového skladu nebo oprávněný odesílatel je povinen poskytnout zajištění daně ve výši daně, kterou by byl povinen přiznat a zaplatit při uvedení dopravovaných vybraných výrobků do volného daňového oběhu, pokud tento zákon nestanoví jinak [§ 58 odst. 5 písm. b)]. Zajištění musí být platné pro všechny členské státy. Pokud provozovatel odesílajícího daňového skladu poskytl zajištění daně pro provozování daňového skladu, může být toto zajištění použito pro poskytnutí zajištění daně pro dopravu vybraných výrobků s výjimkou případu, kdy jako oprávněný odesílatel dopravuje vybrané výrobky z místa dovozu na daňovém území České republiky. Správce daně může na žádost provozovatele daňového skladu nebo oprávněného odesílatele udělit souhlas s tím, aby zajištění poskytl dopravce nebo vlastník vybraných výrobků, pokud s tím dopravce nebo vlastník vybraných výrobků písemně souhlasí. Pokud jsou vybrané výrobky dopravovány oprávněným odesílatelem z místa dovozu na daňovém území České republiky, poskytuje se zajištění daně pro každou dopravu zvlášť. Ve věci zajištění daně pro dopravu se postupuje podle § 24 odst. 3.

(5) Doprava vybraných výrobků podle odstavce 1 písm. b) je zahájena okamžikem, kdy tyto výrobky opustí daňový sklad, ze kterého jsou odeslány, nebo okamžikem propuštění vybraných výrobků do **celního** režimu volného oběhu. Doprava vybraných výrobků podle odstavce 1 písm. b) bodů 1 a 2 může být zahájena pouze po obdržení referenčního kódu podle § 26 odst. 4 nebo v případě nedostupnosti elektronického systému po splnění podmínek uvedených v § 27c odst. 1. Doprava vybraných výrobků podle odstavce 1 písm. b) bodu 3 může být zahájena pouze s osvědčením o osvobození od daně uvedeném v nařízení Komise o osvědčení o osvobození od spotřebních daní^{17a)}.

(6) Doprava vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně podle odstavce 1 písm. a) bodů 1 a 3 je ukončena okamžikem převzetí vybraných výrobků příjemcem. Je-li příjemcem vybraných výrobků provozovatel daňového skladu, je povinen v případě ukončení dopravy tyto výrobky zapsat do evidence podle § 37, 38 nebo 39 a, pokud se nejedná o ukončení dopravy v místě přímého dodání, umístit je bezodkladně do daňového skladu. Doprava vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně podle odstavce 1 písm. a) bodu 2 je ukončena potvrzením elektronického průvodního dokladu pohraničním celním úřadem.

(7) Provozovatel daňového skladu nebo oprávněný příjemce pro opakované přijímání vybraných výrobků mohou ukončit dopravu vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně podle odstavce 1 písm. a) bodu 1 také jejich přijetím v místě přímého dodání.

(8) Pokud bylo poskytnuto zajištění daně pro dopravu vybraných výrobků a doprava byla ukončena, správce daně rozhodne o uvolnění zajištění daně do 5 pracovních dní poté, co je potvrzena příjemci skutečnost, že byly podmínky přijetí vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně splněny (§ 27a, 27b, 27d, 27e nebo 27f), a zajištění daně vrátí osobě, která zajištění daně poskytla.

(9) Provozovatel daňového skladu nebo oprávněný odesílatel, který odesílá vybrané výrobky z daňového území České republiky do daňového skladu, oprávněnému příjemci nebo do místa vývozu v jiném členském státě, může prostřednictvím elektronického systému změnit místo určení nebo příjemce vybraných výrobků. V tomto případě postupuje podle § 27 odst. 7.

(10) Zahájenou dopravu vybraných výrobků podle odstavce 1 nelze v jejím průběhu rozdělit podle směrnice Rady o obecné úpravě spotřebních daní^(27d).

§ 26

Návrh elektronického průvodního dokladu při zahájení dopravy vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně

(1) Vybrané výrobky mohou být dopravovány v režimu podmíněného osvobození od daně pouze s elektronickým průvodním dokladem. To se netýká dopravy vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně podle § 27c až 27f nebo § 100 nebo dopravy vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně osobám uvedeným v § 11 odst. 1 písm. d) nebo osobám uvedeným ve směrnici Rady o obecné úpravě spotřebních daní^(27e).

(2) Provozovatel odesílajícího daňového skladu nebo oprávněný odesílatel vyhotoví návrh elektronického průvodního dokladu pomocí elektronického systému.

(3) Návrh elektronického průvodního dokladu zašle pomocí elektronického systému

- a) provozovatel odesílajícího daňového skladu správci daně místně příslušnému daňovému skladu,
- b) oprávněný odesílatel celnímu úřadu, který rozhoduje o propuštění vybraných výrobků do **celního** režimu volného oběhu.

(4) Orgán uvedený v odstavci 3 ověří správnost a platnost údajů uvedených v návrhu elektronického průvodního dokladu. V případě, že uvedené údaje shledá nesprávnými či neúplnými, uvědomí bezodkladně o této skutečnosti provozovatele odesílajícího daňového skladu nebo oprávněného odesílatele. Nevykazuje-li návrh elektronického průvodního dokladu vady, přidělí orgán uvedený v odstavci 3 tomuto návrhu referenční kód a sdělí jej provozovateli odesílajícího daňového skladu nebo oprávněnému odesílateli bezodkladně poté, co bude splněna podmínka zajištění daně podle § 24 odst. 3 nebo 4 nebo § 25 odst. 4 a podmínka označení vybraných výrobků podle odstavce 7.

(5) Orgán uvedený v odstavci 3 je oprávněn kromě ověření správnosti a platnosti údajů uvedených v návrhu elektronického průvodního dokladu podle odstavce 4 provést fyzickou kontrolu, zda údaje uvedené v tomto návrhu odpovídají skutečnosti.

(6) Náležitosti návrhu elektronického průvodního dokladu jsou uvedeny v nařízení Komise, kterým se provádí směrnice Rady o obecné úpravě spotřebních daní⁽²⁸⁾.

(7) Orgán uvedený v odstavci 3 může nařídít před zahájením dopravy vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně nebo osvobozených od daně označení těchto výrobků.

§ 27

Elektronický průvodní doklad při zahájení dopravy a během dopravy vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně

(1) Pokud je doprava vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně uskutečňována podle § 25 odst. 1 písm. b) bodu 1 nebo podle § 25 odst. 1 písm. b) bodu 3 s výjimkou dopravy vybraných výrobků osobám uvedeným ve směrnici Rady o obecné úpravě spotřebních daní^(27e), nebo je uskutečňována podle § 25 odst. 7, orgán uvedený v § 26 odst. 3 odešle elektronický průvodní doklad bezodkladně příslušným orgánům jiného členského státu, ve kterém má být doprava ukončena. Pokud je doprava vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně uskutečňována podle § 24 do daňového skladu nebo do místa přímého dodání, orgán uvedený v § 26 odst. 3 odešle elektronický průvodní doklad bezodkladně provozovateli daňového skladu, který je v elektronickém průvodním dokladu uveden jako příjemce.

(2) Pokud je doprava vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně uskutečňována podle § 25 odst. 1 písm. a) bod 1 nebo odst. 7, nebo příjemci podle § 11 odst. 1 písm. e), správce daně, který obdržel od příslušného orgánu jiného členského státu elektronický průvodní doklad, odešle tento doklad bezodkladně příjemci uvedenému na tomto dokladu a správci daně místně příslušnému pro místo, ve kterém má být doprava ukončena, je-li tento správce daně odlišný od správce daně, který tento doklad obdržel.

(3) Pokud je doprava vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně uskutečňována podle § 25 odst. 1 písm. b) bodu 2, orgán uvedený v § 26 odst. 3 odešle elektronický průvodní doklad bezodkladně

- a) příslušným orgánům členského státu, v němž je podáno ~~vývozní celní prohlášení podle nařízení Rady, kterým se vydává celní kodex Společenství~~^(28a) **celní prohlášení, kterým bylo zboží propuštěno do celního režimu vývozu**, není-li tímto členským státem Česká republika, nebo
- b) celnímu úřadu, který rozhoduje o propuštění dopravovaných vybraných výrobků do **celního** režimu vývozu, je-li místo výstupu z daňového území Evropské unie na daňovém území České republiky.

(4) Pokud je doprava vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně uskutečňována podle § 25 odst. 1 písm. a) bodu 2, správce daně, který obdržel od příslušného orgánu jiného členského státu elektronický průvodní doklad, propustí dopravované vybrané výrobky do **celního** režimu vývozu a předá tento doklad bezodkladně pohraničnímu celnímu úřadu.

(5) Provozovatel odesílajícího daňového skladu nebo oprávněný odesílatel je povinen předat listinný stejnopis elektronického průvodního dokladu nebo obchodní doklad, ve kterém je uveden referenční kód, osobě, která vybrané výrobky fyzicky dopravuje. V průběhu dopravy vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně je tato osoba povinna předložit příslušný doklad správci daně, který si jej vyžádal.

(6) Provozovatel odesílajícího daňového skladu nebo oprávněný odesílatel může zrušit elektronický průvodní doklad nejpozději do okamžiku zahájení dopravy podle § 24 odst. 4 nebo § 25 odst. 5.

(7) Provozovatel odesílajícího daňového skladu, který poskytl zajištění daně, nebo oprávněný odesílatel, který poskytl zajištění daně, může v průběhu dopravy vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně změnit příjemce nebo místo ukončení dopravy, pokud se nejedná o dopravu osobám uvedeným v § 11 odst. 1 písm. e). Změna se provede postupem uvedeným v nařízení Komise, kterým se provádí směrnice Rady o obecné úpravě spotřebních daní⁽²⁸⁾.

§ 27b

Elektronické doklady při vývozu vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně

(1) Pokud je doprava vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně uskutečňována podle § 25 odst. 1 písm. a) bodu 2, vyhotoví pohraniční celní úřad potvrzení o výstupu vybraných výrobků z daňového území Evropské unie. Potvrzení zašle celnímu úřadu, který na daňovém území České republiky propustil vybrané výrobky do **celního** režimu vývozu. Tento celní úřad ověří správnost a platnost údajů uvedených v potvrzení. Neobsahuje-li potvrzení vady, zašle oznámení o vývozu vybraných výrobků v elektronickém systému příslušným orgánům jiného členského státu odesláním. Ztráty a znehodnocení, ke kterým došlo v průběhu dopravy, s výjimkou nepředvídatelných ztrát nebo znehodnocení, celní úřad, který na daňovém území České republiky propustil vybrané výrobky do **celního** režimu vývozu, uvede v oznámení o vývozu vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně. Náležitosti oznámení o vývozu vybraných výrobků stanoví nařízení Komise, kterým se provádí směrnice Rady o obecné úpravě spotřebních daní²⁸⁾.

(2) Pokud je doprava uskutečňována podle § 25 odst. 1 písm. b) bodu 2, celní úřad místně příslušný podle místa odeslání vybraných výrobků zašle oznámení o vývozu vybraných výrobků z daňového území Evropské unie, které obdržel z jiného členského státu, odesílateli.

(3) Pokud je doprava vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně do místa vývozu uskutečňována podle § 24 odst. 1, vyhotoví pohraniční celní úřad potvrzení o výstupu vybraných výrobků z daňového území Evropské unie. Potvrzení zašle celnímu úřadu, který propustil vybrané výrobky do **celního** režimu vývozu. Tento celní úřad ověří správnost a platnost údajů uvedených v potvrzení. Neobsahuje-li potvrzení vady, zašle oznámení o vývozu vybraných výrobků odesílateli. Ztráty a znehodnocení, ke kterým došlo v průběhu dopravy, s výjimkou nepředvídatelných ztrát nebo znehodnocení, uvede celní úřad, který na daňovém území České republiky propustil vybrané výrobky do **celního** režimu vývozu, v oznámení o vývozu vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně.

§ 27e

Nedostupnost elektronického systému při vývozu

(1) Pokud v případech podle § 25 odst. 1 písm. a) bodu 2 nebo v případech vývozu vybraných výrobků podle § 24 odst. 1 z důvodů nedostupnosti elektronického systému v České republice nebo z důvodů uvedených v § 27d odst. 1 písm. b) nebo c) nelze vyhotovit oznámení o vývozu vybraných výrobků z daňového území Evropské unie, vyhotoví celní úřad, který propustil vybrané výrobky do **celního** režimu vývozu, doklad, který obsahuje stejné údaje jako toto oznámení a který potvrzuje, že doprava byla ukončena.

(2) Celní úřad uvedený v odstavci 1 zašle doklad podle odstavce 1 příslušným orgánům členského státu odesláním nebo odesílateli na daňovém území České republiky, pokud nelze vyhotovit oznámení o vývozu vybraných výrobků do konce dne, kdy celní úřad uvedený v odstavci 1 obdržel potvrzení o výstupu vybraných výrobků z daňového území Evropské unie od pohraničního celního úřadu, jsou-li tyto celní úřady odlišné, nebo kdy vybrané výrobky vystoupily z daňového území Evropské unie.

(3) V případě dopravy podle § 25 odst. 1 písm. b) bodu 2 správce daně místně příslušný podle místa odeslání vybraných výrobků předá kopii dokladu podle odstavce 1 vyhotoveného příslušným orgánem jiného členského státu vývozu odesílateli.

(4) Pokud je nedostupnost elektronického systému podle odstavce 1 odstraněna, uplatní se postup podle § 27b.

(5) Pokud v případech podle § 25 odst. 1 písm. a) bodu 2 nebo v případech vývozu vybraných výrobků podle § 24 odst. 1 nelze prokázat ukončení dopravy vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně oznámením o vývozu vybraných výrobků ani z důvodu nedostupnosti elektronického systému, ani z důvodů uvedených v § 27d odst. 1 písm. b) nebo c), celní úřad uvedený v odstavci 1 vyhotoví náhradní oznámení o vývozu vybraných výrobků, které nahradí tento doklad. Náhradní oznámení o vývozu vybraných výrobků pak zašle příslušným orgánům členského státu odesláním nebo odesílateli na daňovém území České republiky.

§ 28

Porušení režimu podmíněného osvobození od daně během dopravy

(1) K porušení režimu podmíněného osvobození od daně během dopravy dojde, s výjimkou případů uvedených v odstavci 2, jestliže u dopravovaných vybraných výrobků není ve stanovené lhůtě ukončena jejich doprava do daňového skladu, oprávněnému příjemci, na místo přímého dodání, na místo vývozu, osobě uvedené v § 11 odst. 1 písm. d) nebo e) nebo příjemci podle směrnice Rady o obecné úpravě spotřebních daní^(6a) v jiném členském státě.

(2) Pokud nebyly splněny podmínky uvedené v odstavci 1 v důsledku nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení nebo v důsledku ztrát ve smyslu § 49 odst. 11 nebo § 71 odst. 2 a orgán uvedený v § 26 odst. 3 místně příslušný odesílajícímu daňovému skladu nebo místu dovozu, ze kterého byla doprava zahájena, byl o této události bezodkladně informován, nepovažuje se nesplnění těchto podmínek za porušení režimu podmíněného osvobození od daně.

(3) Vybrané výrobky, u kterých k porušení režimu podmíněného osvobození od daně došlo, jsou považovány za vyjmuté z tohoto režimu, pokud odstavec 9 nestanoví jinak).

(4) Zjistí-li se, že k porušení režimu podmíněného osvobození od daně během dopravy došlo na daňovém území České republiky, povinnost daň přiznat a zaplatit vzniká na daňovém území České republiky.

(5) Zjistí-li se na daňovém území České republiky, že došlo k porušení režimu podmíněného osvobození od daně během dopravy zahájené v jiném členském státě a není možné určit, kde k porušení došlo, povinnost daň přiznat a zaplatit vzniká na daňovém území České republiky.

(6) Správce daně poskytne příslušnému daňovému orgánu členského státu, ve kterém byla doprava zahájena, informaci o vzniku povinnosti daň přiznat a zaplatit na daňovém území České republiky.

(7) Pokud byly vybrané výrobky dopravovány na daňovém území České republiky podle § 24 odst. 1 a příjemce neprokáže nebo celní úřad, který rozhodl o propuštění těchto vybraných výrobků do **celního** režimu vývozu, nepotvrdí ve lhůtě čtyř měsíců ode dne odeslání vybraných výrobků, že vybrané výrobky

- a) byly dodány na místo určení,
- b) vystoupily z daňového území Evropské unie, nebo
- c) byly zcela zničeny nebo znehodnoceny v důsledku nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení,

považují se tyto vybrané výrobky za vyjmuté z režimu podmíněného osvobození od daně. O tom, že dosud nebylo potvrzeno, že u odeslaných vybraných výrobků došlo ke splnění podmínek uvedených v písmenech a) nebo b), uvědomí odesílající provozovatel daňového skladu správce daně místně příslušného tomuto daňovému skladu nejpozději do dvou měsíců ode dne zahájení dopravy. Oprávněný odesílatel uvědomí o této skutečnosti ve stejné lhůtě celní úřad, který rozhodl o propuštění těchto vybraných výrobků do **celního** režimu volného oběhu.

(8) Pokud byly vybrané výrobky dopravovány z daňového území České republiky podle § 25 odst. 1 písm. b) a příjemce z jiného členského státu neprokáže nebo příslušný orgán jiného členského státu vývozu nepotvrdí ve lhůtě čtyř měsíců ode dne odeslání vybraných výrobků, že vybrané výrobky

- a) byly dodány na místo určení,
- b) vystoupily z daňového území Evropské unie,
- c) byly zcela zničeny nebo znehodnoceny v důsledku nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení, nebo
- d) nebyly dodány na místo určení z důvodu porušení režimu podmíněného osvobození od daně, ke kterému došlo při dopravě mimo daňové území České republiky,

považují se tyto vybrané výrobky za vyjmuté z režimu podmíněného osvobození od daně. O tom, že dosud nebylo potvrzeno, že u odeslaných vybraných výrobků došlo ke splnění podmínek uvedených v písmenech a), b) nebo c), uvědomí odesílající provozovatel daňového skladu správce daně místně příslušného tomuto daňovému skladu nejpozději do dvou měsíců ode dne zahájení dopravy. Oprávněný odesílatel uvědomí o této skutečnosti ve stejné lhůtě celní úřad, který rozhodl o propuštění těchto vybraných výrobků do **celního** režimu volného oběhu.

(9) Pokud plátce uvedený v § 4 odst. 1 písm. d) nevěděl nebo nemohl vědět, že vybrané výrobky dopravované v režimu podmíněného osvobození od daně nebyly dodány na místo určení, může do jednoho měsíce ode dne, kdy byl o této skutečnosti uvědoměn správcem daně místně příslušným daňovému skladu, ze kterého byla doprava zahájena, nebo celním úřadem, který rozhodl o propuštění těchto vybraných výrobků do **celního** režimu volného oběhu, prokázat, že doprava byla ukončena v souladu s § 24 odst. 6 nebo § 25 odst. 6 nebo že došlo k porušení režimu podmíněného osvobození od daně během dopravy na území jiného členského státu.

(10) Zjistí-li se ve lhůtě tří let ode dne zahájení dopravy, že nedošlo k porušení režimu podmíněného osvobození od daně a daň byla vybrána v jiném členském státě nebo že k porušení režimu podmíněného osvobození od daně došlo v jiném členském státě a v tomto jiném členském státě byla daň vybrána, vzniká ode dne zjištění nárok na vrácení daně zaplacené na daňovém území České republiky. Nárok na vrácení daně se uplatňuje v daňovém přiznání podle § 14 odst. 5. K tomuto daňovému přiznání musí být přiložen doklad o zaplacení daně v jiném členském státě. Vznikne-li vyměření nároku na vrácení daně vratitelný přeplatek, vrátí se bez žádosti do 30 kalendářních dnů ode dne následujícího po jeho vzniku.

(11) Pokud bylo zjištěno porušení režimu podmíněného osvobození od daně během dopravy v jiném členském státě a následně se ve lhůtě tří let ode dne zahájení dopravy zjistí, že k tomuto porušení došlo na daňovém území České republiky, postupuje se podle odstavce 4. Po zaplacení daně uvědomí správce daně o této skutečnosti příslušné orgány členského státu, ve kterém bylo porušení režimu podmíněného osvobození od daně během dopravy zjištěno.

§ 34

Dovoz vybraných výrobků

~~Jsou-li vybrané výrobky dováženy na daňové území České republiky a nejsou-li uvedeny do režimu podmíněného osvobození od daně nebo do režimu s podmíněným osvobozením od cla, daň je vybírána za podmínek stanovených celními předpisy.~~

§ 37

Evidence v podniku na výrobu vybraných výrobků

(1) Provozovatel daňového skladu podle § 19 odst. 2 písm. a) je povinen vést evidenci vybraných výrobků

- a) vyrobených nebo zpracovaných v podniku na výrobu vybraných výrobků,
- b) převzatých do podniku na výrobu vybraných výrobků,
- c) vydaných z podniku na výrobu vybraných výrobků,
- d) použitých pro vlastní spotřebu,
- e) přijatých v místě přímého dodání,
- f) vydaných z místa přímého dodání.

(2) V evidenci podle odstavce 1 musí být v členění podle jednotlivých druhů vybraných výrobků uvedeny

- a) obchodní názvy vybraných výrobků, množství v měřicích jednotkách a datum výroby nebo zpracování vybraných výrobků,
- b) obchodní názvy vybraných výrobků, množství v měřicích jednotkách a datum přijetí vybraných výrobků a identifikační údaje dodavatele; u vybraných výrobků dovezených též identifikační údaje deklaranta,³²⁾ je-li deklarant jinou osobou než provozovatel daňového skladu, označení celního úřadu, kde proběhlo celní řízení, včetně data propuštění dovezených vybraných výrobků do **celního** režimu volného oběhu, nebo je-li u nich možné uplatnit nárok na vrácení daně podle § 14 odst. 1 písm. b), § 54 odst. 2 a § 78 odst. 6 a 7; místo přímého dodání, je-li toto místo odlišné od místa daňového skladu,
- c) obchodní názvy vybraných výrobků, množství v měřicích jednotkách, datum a účel použití vybraných výrobků provozovatelem daňového skladu pro vlastní spotřebu, pro spotřebu členů jeho společně hospodařící domácnosti a osob jemu blízkých, jeho zaměstnanců, členů, společníků a členů jejich společně hospodařících domácností a osob jim blízkých,
- d) obchodní názvy vybraných výrobků, množství v měřicích jednotkách a datum vydání vybraných výrobků a identifikační údaje příjemce; pokud vybrané výrobky převzal dopravce, který není příjemcem, musí být v evidenci uvedeny i identifikační údaje dopravce; místo přímého dodání, je-li toto místo odlišné od místa daňového skladu,
- e) obchodní názvy vybraných výrobků a množství v měřicích jednotkách vybraných výrobků vyvezených, datum jejich propuštění do **celního** režimu vývozu, označení celního úřadu, kde proběhlo celní řízení, a identifikační údaje deklaranta,
- f) údaje, které jsou uvedeny v dokladech podle § 27, § 27a, § 27b nebo § 27f, pokud tyto údaje již nejsou uvedeny podle písmen a) až e).

(3) Zápis do evidence po výrobě, zpracování, vydání nebo použití vybraných výrobků musí být učiněn ve lhůtě stanovené správcem daně. Zápis do evidence po převzetí vybraných výrobků musí být učiněn bezodkladně po ukončení jejich dopravy.

(4) Evidence se uchovává po dobu 10 let od konce kalendářního roku, ve kterém byla tato evidence vyhotovena.

(5) Provozovatel daňového skladu je povinen vést evidenci vybraných výrobků ve

- a) struktuře, kterou zveřejní správce daně způsobem umožňujícím dálkový přístup, a
- b) formátu, který zveřejní správce daně způsobem umožňujícím dálkový přístup, pokud vede tuto evidenci elektronicky.

§ 39a

Evidence vedená oprávněným odesílatelem

(1) Oprávněný odesílatel uvedený v § 3 písm. k) j) je povinen vést evidenci vybraných výrobků přijatých k dopravě z místa dovozu a vybraných výrobků, u kterých byla doprava z místa dovozu ukončena.

(2) V evidenci podle odstavce 1 musí být v členění podle jednotlivých druhů vybraných výrobků uvedeny

- a) obchodní názvy vybraných výrobků přijatých k dopravě z místa dovozu, množství v měřicích jednotkách a datum zahájení dopravy,
- b) obchodní názvy vybraných výrobků, u kterých byla doprava z místa dovozu ukončena, množství v měřicích jednotkách a datum ukončení dopravy.

(3) Pro vedení evidence platí § 37 odst. 3 až 5 obdobně.

§ 43

Pokuty

Použije-li správce daně zajištění daně na úhradu daně, uloží provozovateli daňového skladu, oprávněnému příjemci podle § 22, oprávněnému odesílateli podle § 3 písm. k) j) nebo uživateli pokutu ve výši 10 % z částky zajištění daně použité na úhradu daně.

§ 49

Osvobození od daně z minerálních olejů

(1) Od daně jsou osvobozeny minerální oleje uvedené v § 45 odst. 1, 2 a 6 používané pro jiné účely, než je pohon motorů nebo výroba tepla. Od daně takto nejsou osvobozeny

- a) ostatní benziny,
- b) minerální oleje používané k mineralogickým postupům nebo v metalurgických procesech.

(2) Od daně jsou osvobozeny ostatní benziny, pokud jsou používány za účelem výroby výrobků, které nejsou předmětem daně. Při uplatnění nároku na osvobození od daně předloží nabyvatel prodávajícímu průkaz živnostenského oprávnění pro výrobu a dovoz chemických látek a chemických přípravků. Neučiní-li tak, nárok na osvobození od daně zaniká.

(3) Mineralogickými postupy se pro účely tohoto zákona rozumí technologické procesy uvedené v klasifikaci NACE pod kódem C 23 „výroba ostatních nekovových minerálních výrobků“

(4) Metalurgickými procesy se pro účely tohoto zákona rozumí tepelné zpracování rud a jejich koncentrátů jako výstupního produktu z této činnosti a výroba kovů uvedená v klasifikaci NACE pod kódem C 24 „výroba základních kovů“.

(5) Od daně jsou osvobozeny minerální oleje uvedené v § 45 odst. 1, 2 a 3 spotřebované v prostorách podniku na výrobu vybraných výrobků podle § 19 odst. 2 písm. a), ve kterém byly vyrobeny nebo zpracovány. Toto osvobození od daně se však nevztahuje na spotřebu těchto minerálních olejů pro účely nesouvisející s výrobou, zejména pak pro pohon motorových vozidel.

(6) Od daně jsou osvobozeny letecké pohonné hmoty benzinového typu uvedené pod kódy nomenklatury 2710 11 31 nebo 2710 11 70 nebo tryskové palivo uvedené pod kódem nomenklatury 2710 19 21 používané jako pohonná hmota pro leteckou dopravu, letecké

práce, zkoušení, opravu nebo údržbu letadel, s výjimkou minerálních olejů používaných pro soukromé rekreační létání.

(7) Soukromým rekreačním létáním se pro účely tohoto zákona rozumí používání letadla jeho vlastníkem nebo právnickou nebo fyzickou osobou, která je oprávněna je používat na základě nájmu nebo jiným způsobem jinak než pro účely podnikání, zejména jinak než pro přepravu cestujících nebo zboží, pro poskytování služeb letadly za úplatu nebo pro potřeby orgánů veřejné správy.

(8) Od daně jsou osvobozeny minerální oleje uvedené v § 45 odst. 1 písm. b) nebo § 45 odst. 2 písm. j, používané k výrobě tepla nebo jako pohonná hmota pro plavby po vodách na daňovém území České republiky, včetně plaveb z daňového území České republiky na daňové území jiného členského státu nebo plaveb z jiného členského státu na daňové území České republiky. Toto osvobození se netýká minerálních olejů používaných pro soukromá rekreační plavidla.

(9) Soukromým rekreačním plavidlem se pro účely tohoto zákona rozumí jakékoliv plavidlo, které používá jeho vlastník nebo právnická nebo fyzická osoba, která je oprávněna je používat jinak než pro účely podnikání nebo pro potřeby orgánů veřejné správy.

(10) Od daně jsou dále osvobozeny směsi minerálních olejů a lihu kvasného bezvodého zvláště denaturovaného³⁵⁾ splňujícího kritéria udržitelnosti biopaliv uvedené v § 45 odst. 2 písm. m) používané jako testované pohonné hmoty pro vybraná motorová vozidla v rámci schválených pilotních projektů uvedených v § 3 písm. ř) q).

(11) Od daně jsou dále osvobozeny minerální oleje maximálně do výše technicky zdůvodněných skutečných výrobních ztrát a ztrát při dopravě a skladování. Správce daně je oprávněn posoudit, zda ztráty vzniklé při výrobě minerálních olejů odpovídají charakteru činnosti plátce a obvyklé výši ztrát jiných plátců při stejné nebo obdobné činnosti, a o zjištěný rozdíl upravit základ daně.

(12) Výše technicky zdůvodněných ztrát při dopravě a skladování minerálních olejů, včetně jejich skladování v podniku na výrobu vybraných výrobků, a způsob jejich výpočtu stanoví prováděcí právní předpis.

(13) Od daně jsou osvobozeny metylestery nebo etylestery mastných kyselin uvedené pod kódem nomenklatury 3824 90 99, které splňují kritéria udržitelnosti biopaliv a které jsou určeny k použití, nabízeny k prodeji nebo používány pro pohon motorů.

(14) Od daně jsou osvobozeny rostlinné oleje uvedené pod kódy nomenklatury 1507 až 1518, které splňují kritéria udržitelnosti biopaliv a které jsou určeny k použití, nabízeny k prodeji nebo používány pro pohon motorů.

(15) Od daně je osvobozen zkapalněný bioplyn uvedený pod kódem nomenklatury 2711 19, který je předmětem daně podle § 45 odst. 1 písm. e) a splňuje kritéria udržitelnosti biopaliv.

(16) Od daně jsou osvobozeny minerální oleje vyrobené z nepotravinářských částí biomasy nebo z biologického odpadu, které svým použitím odpovídají minerálním olejům uvedeným v § 45 odst. 1 písm. a) nebo b), nebo směsím uvedeným v § 45 odst. 2 písm. l), které splňují kritéria udržitelnosti biopaliv a které jsou určeny k použití, nabízeny k prodeji nebo používány pro pohon motorů vybraných motorových vozidel v rámci pilotních projektů uvedených v § 3 písm. ř) q).

§ 59

Uplatnění režimu podmíněného osvobození od daně pro minerální oleje

(1) Podmíněné osvobození od daně musí být uplatněno pouze pro minerální oleje uvedené pod kódy nomenklatury

- a) 1507 až 1518, pokud jsou určeny pro pohon motorů, pro výrobu tepla, nebo pro výrobu směsí uvedených v § 45 odst. 2,
- b) 2707 10, 2707 20, 2707 30 a 2707 50,
- c) 2710 11 až 2710 19 69 s tím, že na minerální oleje uvedené pod kódy nomenklatury 2710 11 21, 2710 11 25 a 2710 19 29 se podmíněné osvobození od daně uplatňuje jen při jejich hromadné obchodní přepravě,
- d) 2711 s výjimkou 2711 11, 2711 21 a 2711 29,
- e) 2901 10,
- f) 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 a 2902 44,
- g) 2905 11 00, které nejsou syntetického původu, pokud jsou určeny pro pohon motorů nebo pro výrobu tepla,
- h) 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 a 3811 90 00,
- i) 3824 90 99, pokud jsou určeny pro pohon motorů, pro výrobu tepla nebo pro výrobu směsí uvedených v § 45 odst. 2.

Pro ostatní minerální oleje nelze podmíněné osvobození od daně uplatnit.

(2) Na minerální oleje, které nejsou uvedeny v odstavci 1, se nevztahuje ustanovení § 18 odst. 6 a § 19 odst. 3.

(3) V daňovém skladu mohou být společně s minerálními oleji v režimu podmíněného osvobození od daně umístěny

- a) minerální oleje, které nejsou uvedeny v odstavci 1,
- b) minerální oleje, které byly uvedeny do volného daňového oběhu, umístěné v daňovém skladu za podmínek stanovených v § 19 odst. 5, nebo
- c) minerální oleje, které byly zajištěny správcem daně nebo orgánem Finanční správy České republiky nebo u kterých bylo rozhodnuto o jejich propadnutí nebo zabrání, pouze pokud s umístěním výslovně souhlasí provozovatel daňového skladu; o umístění minerálních olejů do daňového skladu orgán Finanční správy České republiky bezodkladně informuje správce daně místně příslušného daňového skladu.

(4) Minerální oleje uvedené v odstavci 3 nemusí být odděleně skladovány, ale musí být odděleně evidovány.

(5) Produktovod pro dopravu minerálních olejů musí být samostatným daňovým skladem, pokud není součástí jiného daňového skladu. To neplatí pro produktovod, v němž se dopravují výhradně zdaněné minerální oleje. Doprava jednotlivých dodávek minerálních olejů produktovodem, který je samostatným daňovým skladem, musí být navzájem evidenčně oddělena.

(6) Při dopravě minerálních olejů produktovodem, která se uskutečňuje mezi Českou republikou a jiným členským státem, jsou průvodní doklady podle § 26 až 27f nahrazeny elektronickou evidencí provozovatele produktovodu jako samostatného daňového skladu nebo elektronickou evidencí provozovatele daňového skladu, jehož je produktovod součástí, pouze pokud s tím příslušné orgány jiného členského státu souhlasí.

(7) Samostatným daňovým skladem minerálních olejů podle § 19 odst. 2 písm. b) nemůže být čerpací stanice pohonných hmot. Čerpací stanice pohonných hmot umístěná na území daňového skladu podle § 3 písm. g) f) je součástí tohoto daňového skladu.

(8) Daňovým skladem minerálních olejů může být pouze sklad,

- a) jehož skladovací zařízení je pevně spojené se zemí a je užíváno v souladu se stavebním zákonem^{35d)}
- b) jehož skladovací zařízení jsou vybavena vhodným měřicím zařízením na měření množství minerálních olejů, jejich měrné hmotnosti a teploty při příjmu a výdeji, které splňuje požadavky zákona upravujícího metrologii,
- c) jehož skladovací kapacita je nejméně 50 000 litrů minerálních olejů; to neplatí pro daňový sklad zkapalněných ropných plynů, jehož skladovací kapacita musí být nejméně 200 000 litrů,

d) který splňuje podmínky stanovené zvláštními právními předpisy pro ochranu života a zdraví osob a životního prostředí.

(9) Podmínka podle odstavce 8 písm. a) nemusí být splněna, pokud skladem minerálních olejů je cisternová loď se skladovací kapacitou nejméně 100 000 litrů minerálních olejů, pro niž správce přístavu udělil povolení pro trvalé umístění v bazénu přístavu a z níž se vydávají minerální oleje jako lodní pohonná hmota.

(10) Pokud jsou minerální oleje umístěny v automobilové cisterně, železniční cisterně odpovídající ustanovením Mezinárodního řádu pro přepravu nebezpečného zboží po železnici (RID) vyhlášeného ve Sbírce mezinárodních smluv nebo v kontejneru odpovídajícímu ustanovením Evropské dohody o mezinárodních přepravách nebezpečných věcí po silnici (ADR) vyhlášené ve Sbírce mezinárodních smluv, které se nacházejí na území daňového skladu podle § 3 písm. g) f), považují se tato dopravní zařízení za součást daňového skladu. To platí i v případě, kdy tato dopravní zařízení z technických důvodů dočasně daňový sklad se svolením správce daně místně příslušného daňového skladu opustí. V takovém případě se množství minerálních olejů, které se do daňového skladu vrátí, nesmí lišit od množství minerálních olejů, které daňový sklad opustilo.

(11) Podmínka podle odstavce 8 písm. b) nemusí být splněna při výhradním nakládání s minerálními oleji uvedenými v § 45 odst. 1 písm. c) nebo e) až g) v daňových skladech, které jsou vybaveny vhodným měřicím zařízením na měření hmotnosti při příjmu a výdeji podle požadavků zákona upravujícího metrologii.

(12) Podmínka podle odstavce 8 písm. b) nemusí být splněna v daňovém skladu minerálních olejů, který je vybaven

- a) měřicím zařízením na měření
 1. hmotnosti minerálních olejů při příjmu a výdeji podle požadavků zákona upravujícího metrologii, nebo
 2. objemu a teploty minerálních olejů při příjmu a výdeji podle požadavků zákona upravujícího metrologii a
- b) laboratoří provozovanou provozovatelem daňového skladu s potřebnými měřidly pro měření měrné hmotnosti vzorků podle požadavků zákona upravujícího metrologii, která provádí odběr vzorků a měření měrné hmotnosti minerálních olejů jako činnost v rozsahu akreditace udělené podle zákona upravujícího technické požadavky na výrobky.

(13) Podmínka podle odstavce 12 písm. b) se nepovažuje za splněnou, pokud není alespoň jednou za kalendářní čtvrtletí osvědčeno, že systém odběru a nakládání se vzorky splňuje stanovené požadavky. Toto osvědčení může provádět pouze oprávněná osoba, která je držitelem akreditace v oblasti inspekční činnosti pro odběry vzorků a laboratorního zkoumání paliv podle právního předpisu upravujícího požadavky na akreditaci, je bezúhonná a bezdlužná. O splnění těchto podmínek rozhodne Generální ředitelství cel na základě žádosti, ke které osoba přiloží doklady prokazující splnění těchto podmínek. Seznam oprávněných osob zveřejní Generální ředitelství cel způsobem umožňujícím dálkový přístup. Přestane-li oprávněná osoba splňovat některou z uvedených podmínek, Generální ředitelství cel rozhodne, že není oprávněnou osobou.

(14) Podmínka podle odstavce 8 písm. c) nemusí být splněna

- a) při skladování minerálních olejů v prostoru letiště, nebo
- b) v případě produktovodu, který je samostatným daňovým skladem.

(15) Podmínky podle odstavce 8 písm. a) až c) nemusí být splněny v daňovém skladu podle § 19 odst. 2 písm. a), jehož

- a) výrobní kapacita je alespoň 200 000 litrů minerálních olejů za kalendářní měsíc a
- b) výrobní zařízení pro nepřetržitou výrobu je napojeno na produktovod, který je

1. vybaven vhodným měřicím zařízením na měření množství minerálních olejů, jejich měrné hmotnosti a teploty při příjmu a výdeji, které splňuje požadavky zákona upravujícího metrologii, a
2. součástí daňového skladu.

§ 60

Nákup, prodej a doprava zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu

(1) Právnícké nebo fyzické osoby, které nakupují nebo získávají zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. e), f) nebo g) ve volném daňovém oběhu za účelem dalšího prodeje, mohou tyto výrobky přijímat a prodávat jen na základě povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu. Porušení této povinnosti, které se podle živnostenského zákona považuje za závažné porušení podmínky stanovené zákonem o spotřebních daních, správce daně oznámí příslušnému obecnímu živnostenskému úřadu. Toto ustanovení se nepoužije pro právnícké nebo fyzické osoby, které nakupují tyto zkapalněné ropné plyny výhradně v tlakových nádobách o hmotnosti náplně do 40 kg včetně.

(2) Právnícké nebo fyzické osoby, které nakupují nebo získávají zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. f) nebo g) pro vlastní spotřebu se spotřebou přesahující 20 tun za jeden kalendářní rok, mohou tyto výrobky přijímat jen na základě povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu. Toto ustanovení se nepoužije pro právnícké nebo fyzické osoby, které nakupují tyto zkapalněné ropné plyny výhradně v tlakových nádobách o hmotnosti náplně do 40 kg včetně.

(3) Právnícké nebo fyzické osoby nesmějí vydat zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. f) nebo g) osobám, které nemají povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu.

(4) Osoby uvedené v odstavci 1 nebo 2 jsou povinny vést evidenci podle § 40. Osoby uvedené v odstavci 1, které ve volném daňovém oběhu prodávají zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. e) konečnému spotřebiteli, v evidenci neuvádí údaje o tomto konečném spotřebiteli.

(5) Zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. e), f) nebo g), které byly ve volném daňovém oběhu nakoupeny nebo získány za cenu včetně daně vypočtené na základě nižší sazby daně, nesmějí být dále prodány za cenu včetně daně vypočtené na základě vyšší sazby daně.

(6) Zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. e), f) nebo g) přijaté v režimu podmíněného osvobození od daně oprávněným příjemcem, kterému tak vznikla při jejich uvedení do volného daňového oběhu povinnost přiznat a zaplatit daň vypočtenou na základě nižší sazby daně, nesmějí být dále prodány za cenu včetně daně vypočtené na základě vyšší sazby daně.

(7) Zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. e), f) nebo g), které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státu a které byly dopraveny na daňové území České republiky pro účely podnikání a u kterých byla v České republice zajištěna nebo zaplacená daň vypočtená na základě nižší sazby daně, nesmějí být dále prodány za cenu včetně daně vypočtené na základě vyšší sazby daně.

(8) Zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. f) nebo g) musí být při dovozu po propuštění do **celního** režimu volného oběhu okamžitě uvedeny do režimu podmíněného osvobození od daně. Toto ustanovení se nepoužije pro zkapalněné ropné plyny v tlakových nádobách o hmotnosti náplně do 40 kg včetně.

(9) Při dopravě zkapalněných ropných plynů uvedených v § 45 odst. 1 písm. e), f) nebo g) po jejich uvedení do volného daňového oběhu nesmějí být tyto plyny dopravovány

společně v jednom dopravním prostředku nebo v jejich soupravě, pokud je pro ně stanovena rozdílná sazba daně. Toto ustanovení se nepoužije pro dopravu zkapalněných ropných plynů v technologicky oddělených soupravách dopravních prostředků, u nichž je zajištěno evidování množství vydaných zkapalněných ropných plynů přes ověřené stanovené měřidlo, a které neumožňují jakékoliv přečerpávání zkapalněných ropných plynů mezi jejich částmi, a v tlakových nádobách o hmotnosti náplně do 40 kg včetně.

(10) Při dopravě zkapalněných ropných plynů podle § 45 odst. 1 písm. f) a g) uvedených do volného daňového oběhu je odesílatel povinen poskytnout zajištění daně způsobem uvedeným v § 21, a to ve výši daně, která by musela být přiznána a zaplácena, kdyby tyto plyny byly určeny pro pohon motorů. Zajištění daně může poskytnout také právnická nebo fyzická osoba uvedená v odstavci 1 nebo 2, dopravce nebo vlastník těchto plynů, pokud s tím právnická nebo fyzická osoba uvedená v odstavci 1 nebo 2, dopravce nebo vlastník těchto plynů písemně souhlasí a odesílatel tuto skutečnost oznámí správci daně. Toto ustanovení se nepoužije pro dopravu zkapalněných ropných plynů v tlakových nádobách o hmotnosti náplně do 40 kg včetně.

(11) Doprava zkapalněných ropných plynů podle § 45 odst. 1 písm. f) a g) může být zahájena jen tehdy, pokud osoba uvedená v odstavci 10, že poskytla zajištění daně pro dopravu těchto plynů. Toto ustanovení se nepoužije pro dopravu zkapalněných ropných plynů v tlakových nádobách o hmotnosti náplně do 40 kg včetně.

(12) Doprava zkapalněných ropných plynů podle § 45 odst. 1 písm. f) a g) uvedených do volného daňového oběhu od odesílatele je ukončena přijetím těchto výrobků právnickou nebo fyzickou osobou.

(13) Právnická nebo fyzická osoba odebírající pro účely podnikání zkapalněné ropné plyny, které jsou předmětem daně podle § 45 odst. 1 písm. f) nebo g) a které byly uvolněny do volného daňového oběhu v jiném členském státě, poskytuje zajištění daně ve výši daně, která by musela být přiznána a zaplácena, jako kdyby tyto plyny byly určeny pro pohon motorů.

(14) Osoby, které plní zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. f) nebo g) do tlakových nádob o hmotnosti náplně do 40 kg včetně, s výjimkou pevně zabudovaných nádrží motorových vozidel, jsou povinny používat schválený měřicí systém¹⁰⁾ (dále jen „hmotnostní průtokoměr“), jehož neoddělitelnou součástí je elektronická evidence vydaných zkapalněných ropných plynů, která musí být správná, úplná, průkazná, zaručující trvalost záznamů a umožňující výpis z tohoto systému. Hmotnostní průtokoměr musí být umístěn tak, aby evidoval množství plněných zkapalněných ropných plynů, a musí být opatřen závěrami správce daně.

§ 72

Uplatnění nároku na osvobození od daně z lihu

(1) Uživatel musí uplatnit u plátce písemně osvobození lihu od daně, na které se vztahuje ustanovení § 71 odst. 1 písm. a), c), d), f) a i), nejpozději před vyhotovením dokladu o uvedení lihu do volného daňového oběhu plátcem ~~nebo u celního úřadu při podání písemného celního prohlášení, je-li dováženy lih navržen k propuštění do režimu volného oběhu nebo aktivního zúšlechťovacího styku v systému navracení.~~

(2) Uživatel je rovněž povinen uplatnit písemně osvobození lihu od daně u původního vlastníka v případech, na které se vztahuje osvobození od daně podle odstavce 1, před nabytím vlastnického práva k nezdaněnému lihu tvořícímu majetek původního vlastníka, před

a) uzavřením smlouvy o pachtu obchodního závodu nebo jeho části tvořící samostatnou organizační složku původního vlastníka nebo

b) pozbytím obchodního závodu nebo jeho části tvořící samostatnou organizační složku původního vlastníka.

(3) Po prohlášení konkursu na majetek uživatele či zániku obchodního závodu uživatele může být lih osvobozený od daně poskytnut jinému uživateli. Uživatel, který nabývá lih, na který se vztahuje osvobození od daně podle odstavce 1, je rovněž povinen uplatnit písemně osvobození od daně u původního uživatele.

(4) Uživatel v případech podle odstavců 1 až 3 je povinen při uplatnění osvobození lihu od daně, na které se vztahuje ustanovení § 71 odst. 1 písm. a), d) a f), předložit povolení k přijímání a užívání vybraných výrobků osvobozených od daně; to se netýká lihu zvláště denaturovaného syntetického technického^{53a)} určeného k použití pro stanovený účel⁵²⁾. Neučiní-li tak, má se za to, že osvobození od daně nebylo uplatněno.

§ 78

Omezení režimu podmíněného osvobození od daně pro lih

(1) Pokud je lihovar⁵⁶⁾ pod stálým daňovým dozorem a jeho výrobní a skladovací zařízení je zajištěno úředními závěrami správce daně, zajištění daně se nevyžaduje.

(2) Stálým daňovým dozorem se rozumí zejména zajištění výrobního a skladovacího zařízení závěrami správce daně, stálá přítomnost úřední osoby správce daně nebo umožnění přímého nepřetržitého přístupu do evidencí uložených tímto zákonem a zvláštními právními předpisy.⁵⁷⁾

(3) Daňovým skladem podle § 3 písm. g) f) nemůže být pěstitelská pálenice.⁵⁵⁾

(4) Na lih vyráběný v pěstitelské pálenici se nevztahuje ustanovení § 19 odst. 3.

(5) Lih, jehož vlastníkem je stát a je určen pro zvláštní účely³⁴⁾, musí být umístěn v režimu podmíněného osvobození od daně.

(6) Správce daně může v odůvodněných případech povolit v daňovém skladu zpracování lihu již uvedeného do volného daňového oběhu. Takový lih se považuje za opětovně uvedený do režimu podmíněného osvobození od daně a provozovateli daňového skladu vzniká dnem opětovného uvedení do režimu podmíněného osvobození od daně nárok na vrácení daně. Nárok na vrácení daně se uplatňuje podle § 14 odst. 5 až 8 a zaniká ve lhůtě uvedené v § 16.

(7) Správce daně v povolení podle odstavce 6 určí množství lihu, které lze opětovně přijmout ke zpracování v daňovém skladu, způsob zpracování a vedení evidence tohoto lihu.

(8) V daňovém skladu může být společně s lihem v režimu podmíněného osvobození od daně umístěn lih, který byl zajištěn správcem daně nebo orgánem Finanční správy České republiky nebo u kterého bylo rozhodnuto o jeho propadnutí nebo zabrání, pouze pokud s umístěním výslovně souhlasí provozovatel daňového skladu. O takovém umístění lihu orgán Finanční správy České republiky bezodkladně informuje správce daně místně příslušného daňového skladu. Takový lih musí být odděleně skladován a musí být odděleně evidován.

§ 134d

Vývoz vybraných minerálních olejů

Právnícké a fyzické osoby, pro které jsou minerální oleje uvedené v § 134b odst. 1 určené pro vývoz uvedeny do volného daňového oběhu, jsou okamžikem uvedení do volného daňového oběhu povinny podat celnímu úřadu celní prohlášení na propuštění těchto olejů do režimu vývozu nebo do tranzitního režimu Evropských společenství **celního režimu vývozu nebo tranzitu**. V případě neuskutečnění vývozu nebo zrušení tranzitního režimu Evropských společenství **zrušení rozhodnutí o propuštění vybraných minerálních olejů do celního režimu vývozu nebo tranzitu** jsou uvedené osoby povinny tyto oleje, pokud již

nebyly označkovány a obarveny, označkovat a obarvit, a to výhradně v daňovém skladu. Tyto oleje jsou dnem přijetí do daňového skladu opětovně uvedeny do režimu podmíněného osvobození od daně a provozovateli daňového skladu vzniká dnem jejich přijetí nárok na vrácení daně.

§ 134o

Vývoz některých dalších minerálních olejů

Právnícké a fyzické osoby, pro které jsou minerální oleje uvedené v § 134m odst. 1 určené pro vývoz vyrobeny nebo uvedeny do volného daňového oběhu, jsou okamžikem ukončení výroby nebo uvedení do volného daňového oběhu povinny podat celnímu úřadu celní prohlášení na propuštění těchto olejů do režimu vývozu nebo do tranzitního režimu Evropských společenství **celního režimu vývozu nebo tranzitu**. V případě neuskutečnění vývozu nebo zrušení tranzitního režimu Evropských společenství **zrušení rozhodnutí o propuštění některých dalších minerálních olejů do celního režimu vývozu nebo tranzitu** jsou uvedené osoby povinny tyto oleje, pokud již nebyly označkovány, označkovat. Jestliže jsou tyto oleje uvedené do volného daňového oběhu přijaty k označkování provozovatelem daňového skladu, jsou dnem přijetí do daňového skladu opětovně uvedeny do režimu podmíněného osvobození od daně.

§ 135w

(1) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako osoba, která nakupuje nebo získává zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. e), f) nebo g) ve volném daňovém oběhu za účelem dalšího prodeje, dopustí správního deliktu tím, že přijímá nebo prodává tyto plyny bez povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu.

(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako osoba, která nakupuje nebo získává zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. f) nebo g) pro vlastní spotřebu se spotřebou přesahující 20 tun za jeden kalendářní rok, dopustí správního deliktu tím, že přijímá nebo prodává tyto plyny bez povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu.

(3) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. f) nebo g)

- a) vydá osobě bez povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu, nebo
- b) při dovozu po propuštění do **celního** režimu volného oběhu ve stanovené lhůtě neuvede do režimu podmíněného osvobození od daně.

(4) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 60 odst. 5, 6 nebo 7 prodá zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. e), f) nebo g) za cenu včetně daně vypočtené na základě vyšší sazby daně.

(5) Za správní delikt podle odstavců 1 až 4 se uloží pokuta od 50 000 Kč do 1 000 000 Kč.

¹⁾ Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS, ve znění směrnice Rady 2013/61/EU ze dne 17. prosince 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o francouzské nejvzdálenější regiony, a zejména Mayotte.

Směrnice Rady 2011/64/EU ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřebních daní z tabákových výrobků.

Směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů.

Směrnice Rady 92/84/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížování sazeb spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů.

Směrnice Rady 95/60/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daňovém značení plynových olejů a petroleje.

Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, ve znění směrnice Rady 2004/74/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, pokud jde o možnost některých členských států uplatňovat u energetických produktů a elektřiny dočasné osvobození od daně nebo sníženou úroveň zdanění, a směrnice Rady 2004/75/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, pokud jde o možnost Kypru uplatňovat u energetických produktů a elektřiny dočasné osvobození od daně nebo sníženou úroveň zdanění.

²⁾ ~~§ 128 a násl. zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 63/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 265/2001 Sb. a zákona č. 1/2002 Sb.~~

~~Článek 79 a násl. Nařízení Rady (EHS) č. 2013/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.~~

³⁾ ~~§ 163 a násl. zákona č. 13/1993 Sb.~~

~~Článek 114 a násl. Nařízení Rady (EHS) č. 2013/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.~~

^{3b)} ~~Článek 4 odst. 8 nařízení Rady (EHS) č. 2013/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.~~

^{3e)} ~~Článek 84 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 2013/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.~~

⁴⁾ ~~§ 214 a násl. zákona č. 13/1993 Sb.~~

~~Článek 161 a násl. Nařízení Rady (EHS) č. 2013/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.~~

⁵⁾ ~~§ 197 a násl. zákona č. 13/1993 Sb.~~

~~Článek 145 a násl. Nařízení Rady (EHS) č. 2013/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.~~

^{6a)} Článek 12 odst. 1 směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS.

⁸⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o Společném celním sazebníku.

⁹⁾ § 2 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění zákona č. 4/1993 Sb. a zákona č. 119/2000 Sb.

¹⁰⁾ Zákon č. 505/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹³⁾ ~~Zákon č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~

^{17a)} Nařízení komise (ES) č. 31/96 o osvědčení o osvobození od spotřební daně.

²⁰⁾ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{27c)} Článek 1 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1152/2003/ES ze dne 16. června 2003 o zavedení elektronického systému pro přepravu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani.

^{27d)} Článek 23 směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS.

^{27e)} Článek 12 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS.

²⁸⁾ Nařízení Komise č. 684/2009 ze dne 24. července 2009 kterým se provádí směrnice Rady o obecné úpravě spotřebních daní.

^{28a)} ~~Článek 161 odst. 5 nařízení Rady (EHS) č. 2013/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.~~

^{31a)} Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.

³²⁾ ~~§ 107 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění zákona č. 113/1997 Sb. a zákona č. 1/2002 Sb.~~

~~Čl. 5 a čl. 64 Nařízení Rady č. 2013/1992/EHS, kterým se vydává celní zákoník Společenství.~~

³⁴⁾ § 4 zákona č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění zákonů č. 272/1996 Sb., č. 189/1999 Sb., č. 256/2000 Sb. a č. 241/2000 Sb.

³⁵⁾ § 13 odst. 3 zákona č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu).

^{35d)} § 119 a násl. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění zákona č. 191/2008 Sb.

⁵²⁾ § 10 odst. 2 zákona č. 61/1997 Sb.

^{53a)} § 12 odst. 1 zákona č. 61/1997 Sb., o lihu, ve znění zákona č. 22/2000 Sb. a zákona č. 354/2003 Sb.

⁵⁵⁾ § 2 odst. 1 písm. l) bod 7 zákona č. 61/1997 Sb.

⁵⁶⁾ § 2 odst. 1 písm. l) a m) zákona č. 61/1997 Sb.

⁵⁷⁾ § 15 zákona č. 61/1997 Sb., ve znění zákona č. 22/2000 Sb.

K části dvacáté deváté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) kontejnerem¹⁾ schránka odolná proti porušení, opatřitelná závěrou proti neoprávněnému otevření,
- b) nakládáním se surovými diamanty jakékoli zacházení se surovými diamanty, které nejsou uzavřeny v neporušeném kontejneru opatřeném závěrou,
- c) Sekretariátem orgán pověřený účastníky^{1a)} koordinací Kimberleyského systému certifikace surových diamantů,
- d) nezvratným důkazem
 1. certifikát nebo jeho autorizovaná kopie, vystavená příslušným orgánem, který při dovozu doprovázel surové diamanty, pro které je požadováno vystavení certifikátu ~~Evropských společenství (dále jen "Společenství")~~ **Evropské unie**^{1b)} (dále jen "certifikát"),
 2. faktura nebo jiný doklad, ze kterého jsou zřejmé údaje o prodávajícím, dárci či zůstaviteli a nabyvateli surových diamantů, a ze kterého vyplývá, že vyvážené surové diamanty, pro které je požadováno vystavení certifikátu ~~Společenství~~ **Evropské unie**, se nacházejí na území ~~Společenství~~ **Evropské unie** podle zásad Kimberleyského systému certifikace,^{1b)}
 3. doklad potvrzující certifikaci zásob, popřípadě potvrzení podle čl. 6 nařízení,^{1b)} nebo
 4. písemné prohlášení podle čl. 13 nařízení,
- e) ředitelstvím Generální ředitelství cel,
- f) určeným úřadem Celní úřad Praha Ruzyně,
- g) příslušným pracovníkem ředitelství celník nebo občanský zaměstnanec, který pracuje v ředitelství a plní úkoly v systému certifikace surových diamantů,
- h) příslušným pracovníkem úřadu celník nebo občanský zaměstnanec, který pracuje v určeném úřadu a který plní úkoly v systému certifikace surových diamantů.

§ 4

(1) Příslušným orgánem ~~Společenství~~ **Evropské unie**²⁾ je ředitelství.

(2) Ředitelství při plnění úkolů podle tohoto zákona a nařízení spolupracuje s Evropskou komisí, příslušnými zahraničními orgány, státními orgány jiných států zodpovědnými za plnění úkolů v rámci systému certifikace surových diamantů, Sekretariátem a mezinárodními organizacemi, které plní úkoly ve vztahu k systému certifikace surových diamantů, a poskytuje jim informace, k nimž se Česká republika zavázala.

(3) Zjistí-li ředitelství nebo určený celní úřad skutečnosti, odůvodňující podezření z financování organizovaného zločinu nebo terorismu, sdělí je neprodleně Policii České republiky (dále jen "Policie") a zpravodajským službám České republiky (dále jen "zpravodajské služby").^{2a)}

(4) Policie a zpravodajské služby poskytují ředitelství a určenému celnímu úřadu při výkonu jejich působnosti podle tohoto zákona a nařízení potřebné informace; to neplatí, jestliže by poskytnutí informací ohrozilo důležitý zájem sledovaný Policií nebo příslušnou zpravodajskou službou.

§ 5

Ředitelství

- a) kontroluje a potvrzuje pravost certifikátu při dovozu; potvrzení pravosti certifikátu je veřejnou listinou,
- b) při vývozu vystavuje certifikát ~~Společenství~~ **Evropské unie**, který je veřejnou listinou,
- c) porovnává obsah zásilky s údaji v certifikátu formou fyzické kontroly, včetně stanovení fyzikálně-chemických vlastností surových diamantů nezbytných pro jejich ztotožnění,
- d) zjišťuje, zda číselná hodnota aktivity surových diamantů nepřesahuje hodnotu povolenou zvláštním právním předpisem,³⁾
- e) pořizuje dokumentaci zásilky a jejího obsahu,
- f) vede evidence o dovozu, vývozu a tranzitu surových diamantů, o registraci osob (§ 28 a 29), o ročních hlášeních (§ 32), o prováděných kontrolách a jejich výsledcích (§ 33), o osobách, kterým byly uloženy sankce za porušení tohoto zákona nebo nařízení, a o osobách, které porušily zásady Kimberleyského systému certifikace surových diamantů a tato skutečnost byla ředitelství úředně sdělena příslušným orgánem; pro účely evidence zpracovává osobní údaje bez souhlasu příslušných osob,^{3a)}
- g) vyhodnocuje údaje týkající se nakládání se surovými diamanty.

§ 6

Povinnost zachovávat mlčenlivost

(1) Příslušný pracovník ředitelství a příslušný pracovník úřadu jsou povinni zachovávat mlčenlivost o tom, co se při své činnosti nebo v souvislosti s ní dozvěděli, zejména o poměrech osob nakládajících se surovými diamanty, jak osobních, tak i souvisejících s jejich podnikáním. Příslušný pracovník ředitelství a příslušný pracovník úřadu jsou zavázáni povinností zachovávat mlčenlivost podle tohoto zákona i po skončení výkonu své činnosti.

(2) Příslušný pracovník ředitelství a příslušný pracovník úřadu jsou povinni informace získané při své činnosti poskytnout na žádost správnímu orgánu a soudu, projednává-li tento orgán opravný prostředek, vede-li řízení o pozůstalosti, vede-li insolvenční řízení u osoby nakládající se surovými diamanty, projednává-li návrh správce daně, jímž se domáhá určení neúčinnosti právních jednání osoby nakládající se surovými diamanty nebo výkon exekuce ohledně daňové pohledávky.

(3) Povinnosti zachovávat mlčenlivost mohou být příslušný pracovník ředitelství a příslušný pracovník úřadu zproštěni osobou nakládající se surovými diamanty pouze písemně, s uvedením rozsahu a účelu.

(4) Povinnost zachovávat mlčenlivost neplatí

- a) vůči Nejvyššímu kontrolnímu úřadu, pokud provádí v rozsahu svého oprávnění kontrolu podle schváleného plánu kontrolní činnosti,⁴⁾
- b) jestliže je toho v trestním řízení třeba k řádnému objasnění okolností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin,
- c) vůči příslušné organizační složce Ministerstva financí, vyžaduje-li údaje na základě zvláštního právního předpisu o boji proti legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo zvláštního právního předpisu o provádění mezinárodních sankcí za účelem udržování mezinárodního míru a bezpečnosti, ochrany základních lidských práv a boje proti terorismu,
- d) vůči Nejvyššímu státnímu zastupitelství, pokud provádí šetření k zjištění podmínek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle zvláštního zákona,
- e) vůči Policii a zpravodajským službám za podmínek stanovených v § 4 odst. 3.

(5) Za porušení povinnosti zachovávat mlčenlivost se považuje i využití informací získaných v rámci plnění úkolů v systému certifikace surových diamantů nebo v souvislosti

s ní pro jednání přinášející prospěch osobě zavázané touto povinností nebo osobám jiným a nebo pro jednání, které by způsobilo někomu újmu.

(6) Příslušný pracovník ředitelství a příslušný pracovník úřadu mohou při vědecké, publikační a pedagogické činnosti využívat informace v anonymizované formě.

(7) Povinnost zachovávat mlčenlivost o utajovaných informacích podle zvláštních právních předpisů^{5a)} není tímto zákonem dotčena.

(8) Povinnost zachovávat mlčenlivost neplatí rovněž vůči orgánům **Společenství Evropské unie**, které plní úkoly související s prováděním Kimberleyského systému certifikace.

§ 7

Celní prohlášení⁶⁾ na propuštění surových diamantů do celního režimu^{6a)} podává deklarant⁷⁾ ~~písemně nebo prostřednictvím zařízení pro zpracování dat~~ u určeného celního úřadu, nestanoví-li tento zákon nebo nařízení jinak. Současně s celním prohlášením je deklarant povinen předložit zásilku určenému celnímu úřadu. Deklarant zajistí na své náklady a nebezpečí dopravu zásilky na určený celní úřad.

§ 8

(1) Celní řízení⁸⁾ provádí určený celní úřad, nestanoví-li tento zákon nebo nařízení jinak.

(2) Určený celní úřad ověřuje správnost a úplnost přijatých celních prohlášení.

(3) Od okamžiku předložení zásilky určenému celnímu úřadu do vydání rozhodnutí v celním řízení je tato zásilka pod přímým celním dohledem.

§ 9

(1) Surové diamanty, které nemají status zboží **Společenství Evropské unie**^{8a)}, lze dopravit na území České republiky

- a) letecky pouze na vybraná mezinárodní letiště **Společenství Evropské unie**, kterými jsou letiště Praha-Ruzyně, letiště Brno-Tuřany a letiště Ostrava-Mošnov, nebo
- b) poštovní přepravou.

(2) Osoba, která surové diamanty dopravila poštovní přepravou nebo letecky na vybrané mezinárodní letiště, je povinna je neprodleně předložit na určený celní úřad. To neplatí, pokud jsou surové diamanty dopraveny na místo, které se nachází v územní působnosti jiného celního úřadu.

(3) Jsou-li surové diamanty dopraveny na místo, které se nachází v územní působnosti jiného celního úřadu, předloží se neprodleně tomuto úřadu (dále jen „vybraný celní úřad“).

(4) Vybraný celní úřad při vstupu surových diamantů na území České republiky zkontroluje, zda je zásilka doprovázena certifikátem, zkontroluje neporušenost kontejneru a jeho závěry, přiloží na kontejner svou celní závěru a propustí zásilku do **celního** režimu tranzitu. Celním úřadem určení je určený celní úřad.

(5) Není-li zásilka doprovázena certifikátem nebo je-li kontejner nebo jeho závěra porušena, vybraný celní úřad zásilku neotvírá, provede dokumentaci poškození a sepíše o tom úřední záznam. Vybraný celní úřad přiloží svou celní závěru a dopraví zásilku pod přímým celním dohledem na náklady deklaranta na určený celní úřad.

(6) Vybraný celní úřad neprodleně oznámí vstup a veškeré údaje o zásilce určenému celnímu úřadu a ředitelství.

(7) Surové diamanty, které nemají status zboží **Společenství Evropské unie**, dopravené na území České republiky jiným druhem dopravy než uvedeným v odstavci 1, musí být předloženy určenému celnímu úřadu.

§ 12

Jsou-li splněny podmínky stanovené tímto zákonem, nařízením a ~~zvláštním právním předpisem~~ **přímo použitelným předpisem Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie,**⁹⁾ vydá určený celní úřad rozhodnutí, kterým se surové diamanty propouštějí do navrženého celního režimu.

§ 13

(1) Určený celní úřad ověřuje správnost a úplnost přijatých celních prohlášení na vývoz.

(2) Po zahájení celního řízení zkontrolují příslušný pracovník ředitelství a příslušný pracovník úřadu předložený kontejner, surové diamanty, nezvratný důkaz podle § 2 písm. d) a zda deklarant uvedl veškeré údaje potřebné k vystavení certifikátu ~~Společenství~~ **Evropské unie**.

(3) Deklarant má právo být přítomen při kontrole podle odstavce 2.

§ 14

(1) K řízení o vystavení certifikátu ~~Společenství~~ **Evropské unie** je příslušné ředitelství.

(2) Řízení podle odstavce 1 je zahájeno jakmile ředitelství převezme kontejner, surové diamanty, nezvratný důkaz a údaje potřebné k vystavení certifikátu ~~Společenství~~ **Evropské unie**.

(3) Po dobu řízení podle odstavce 1 je celní řízení přerušeno.

(4) Příslušný pracovník ředitelství zkontroluje, zda deklarant poskytl nezvratný důkaz podle § 2 písm. d) a správné a úplné údaje potřebné k vystavení certifikátu ~~Společenství~~ **Evropské unie**, zda deklarantem předložený kontejner odpovídá přepravě surových diamantů podle tohoto zákona a nařízení, a provede porovnání předložených surových diamantů s údaji uvedenými deklarantem, včetně jejich přibližné aktuální ceny.

§ 15

(1) Příslušný pracovník ředitelství a příslušný pracovník úřadu vloží společně s autorizovanou kopií certifikátu ~~Společenství~~ **Evropské unie** do kontejneru surové diamanty nebo balíčky, které je obsahují, a opatří kontejner závěrou. Deklarant obdrží certifikát ~~Společenství~~ **Evropské unie**.

(2) Deklarant má právo být přítomen při vkládání obsahu do kontejneru a jeho opatření závěrou.

§ 16

(1) Pouze určený celní úřad je oprávněn při splnění podmínek stanovených tímto zákonem, nařízením a ~~zvláštním právním předpisem~~⁹⁾ **přímo použitelným předpisem Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie**, propustit surové diamanty do **celního** režimu vývozu.

(2) Osoba, které byly surové diamanty propuštěny do **celního režimu** vývozu, je povinna zajistit na vlastní náklady a nebezpečí jejich dopravení na výstupní celní úřad ~~Společenství~~ **Evropské unie**, který je schválený určeným celním úřadem. Určený celní úřad stanoví lhůtu pro předložení zásilky výstupnímu celnímu úřadu, trasu a způsob dopravy zásilky. Zásilka je po dobu přepravy pod celním dohledem.

(3) Mají-li surové diamanty propuštěné ~~ve~~ **do celního režimu** vývozu opustit území ~~Společenství~~ **Evropské unie** z místa ležícího na území České republiky, musí z něj vystoupit pouze na určeném celním úřadu nebo na celním úřadu, v jehož územní působnosti se nacházejí vybraná mezinárodní letiště uvedená v § 9 odst. 1.

(4) Celní úřad uvedený v odstavci 3 zkontroluje neporušenost kontejneru a jeho závěry a zkontroluje, zda je zásilka doprovázena certifikátem podle nařízení. Je-li kontejner nebo jeho závěra porušena, nebo zásilka není doprovázena certifikátem podle nařízení, vybraný celní úřad zásilku neotevře, provede dokumentaci stavu zásilky včetně dokumentů, které ji doprovázejí, a sepíše o tom úřední záznam, opatří zásilku svou celní závěrou a pod přímým celním dohledem ji na náklady deklaranta odešle určenému celnímu úřadu. Určený celní úřad a ředitelství se zásilkou nakládají přiměřeně podle ustanovení § 13 až 16 a odstavců 1 až 3.

(5) Celní úřad uvedený v odstavci 3 neprodleně oznámí výstup zásilky a veškeré údaje o zásilce určenému celnímu úřadu a ředitelství.

§ 20

(1) Surové diamanty lze propustit do celního režimu vnějšího tranzitu¹⁰⁾ pouze na celních úřadech uvedených v § 16 odst. 3.

(2) Vstoupí-li surové diamanty na území České republiky na jiném celním úřadu než uvedeném v odstavci 1, musí být dopraveny v **celním** režimu tranzitu určenému celnímu úřadu. V odůvodněných případech, zejména existuje-li nebezpečí, že by surové diamanty mohly uniknout celnímu dohledu nebo jinak ohrozit základní cíle Kimberleyského systému certifikace, zajistí celní úřad dopravu zásilky k určenému celnímu úřadu pod přímým celním dohledem na náklady deklaranta.

(3) Celní úřad zkontroluje neporušenost kontejneru a jeho závěry a zkontroluje, zda je zásilka doprovázena certifikátem podle nařízení. Je-li kontejner nebo jeho závěra porušena, nebo zásilka není doprovázena certifikátem podle nařízení, celní úřad zásilku neotevře, provede dokumentaci stavu zásilky včetně dokumentů, které ji doprovázejí, a sepíše o tom úřední záznam. Celní úřad opatří zásilku svou celní závěrou a pod přímým celním dohledem ji na náklady deklaranta dopraví určenému celnímu úřadu. Určený celní úřad a ředitelství se zásilkou nakládají přiměřeně podle hlavy III.

§ 26

Režim společného tranzitu Celní režim tranzitu

(1) Pouze celní úřady uvedené v § 16 odst. 3 jsou při splnění podmínek stanovených tímto zákonem, nařízením a ~~zvláštním právním předpisem⁹⁾~~ **přímo použitelným předpisem Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie**, oprávněny propustit surové diamanty do celního režimu ~~společného tranzitu.~~^{10a)} Tranzitními celními úřady na území České republiky pro přepravy zásilek surových diamantů v ~~režimu společného~~ **celním režimu** tranzitu jsou celní úřady uvedené v § 16 odst. 3.

(2) Celní úřad odeslání při propuštění surových diamantů do ~~režimu společného tranzitu~~ **celního režimu tranzitu**^{10a)} zkontroluje neporušenost kontejneru a jeho závěry, přiloží na kontejner svou celní závěru, stanoví lhůtu pro dopravení zásilky celnímu úřadu určení, a jsou-li splněny podmínky stanovené ~~zvláštním právním předpisem~~ **přímo použitelným předpisem Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie**,⁹⁾ zásilku propustí do ~~režimu společného tranzitu~~ **celního režimu tranzitu**. Výstupním celním úřadem je vybraný celní úřad.

(3) Je-li kontejner nebo jeho závěra porušena, celní úřad odeslání zásilku do navrženého **celního** režimu tranzitu nepropustí, zásilku neotvírá a sepíše protokol, včetně zdokumentování poškození.

(4) Celní úřad uvedený v § 16 odst. 3 oznámí neprodleně veškeré údaje o zásilce a jejím propuštění nebo nepropuštění do **celního** režimu tranzitu ředitelství.

(5) Celní úřad uvedený v § 16 odst. 3, u kterého zásilka surových diamantů v souvislosti s přestupem státních hranic vystupuje ~~ze Společenství z Evropské unie~~, zkontroluje

neporušenost kontejneru, jeho závěry, a pokud tím nejsou dotčena ustanovení ~~zvláštního právního předpisu~~ **přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie,**⁹⁾ umožní výstup zboží ze ~~Společenství~~ **z Evropské unie.**

(6) Je-li kontejner nebo jeho závěra porušena, výstupní vybraný celní úřad zásilku neotvírá a sepiše protokol včetně zdokumentování poškození. Celní úřad uvedený v § 16 odst. 3 opatří zásilku celní závěrou a pod celním dohledem ji na náklady deklaranta odešle určenému celnímu úřadu. To neplatí, je-li výstupním celním úřadem určený celní úřad. Určený celní úřad a ředitelství dále se zásilkou nakládají přiměřeně podle hlavy III.

(7) Celní úřad uvedený v § 16 odst. 3 neprodleně oznámí veškeré údaje o zásilce a jejím výstupu z území České republiky v ~~režimu společného~~ **celním režimu** tranzitu ředitelství.

(8) Tranzitní celní úřad, u kterého zásilka surových diamantů v souvislosti s přestupem státních hranic vstupuje na území České republiky v ~~režimu společného~~ **celním režimu** tranzitu, zkontroluje neporušenost kontejneru, jeho závěry, a jsou-li splněny podmínky stanovené ~~zvláštním právním předpisem~~ **přímo použitelným předpisem Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie,**⁹⁾ umožní vstup zásilky na území České republiky a pokračování **celního** režimu tranzitu.

(9) Je-li kontejner nebo jeho závěra porušena, tranzitní celní úřad zásilku neotevře, provede dokumentaci stavu zásilky včetně dokladů, které ji doprovázejí, a sepiše o tom úřední záznam. Tranzitní celní úřad opatří zásilku svou celní závěrou a pod přímým celním dohledem ji na náklady deklaranta odešle určenému celnímu úřadu. To neplatí, je-li tranzitním celním úřadem určený celní úřad. Určený celní úřad a ředitelství dále se zásilkou nakládají přiměřeně podle hlavy III.

(10) Tranzitní celní úřad neprodleně oznámí veškeré údaje o zásilce a jejím vpuštění nebo nevpuštění na území České republiky v ~~režimu společného~~ **celním režimu** tranzitu ředitelství.

§ 27

Obecná registrace

(1) Osoby, které nakládají se surovými diamanty, jsou povinny se zaregistrovat.

(2) Žádost fyzické osoby, která není podnikatelem, o obecnou registraci obsahuje

- a) jméno,
- b) datum narození a
- c) u státních občanů České republiky místo trvalého pobytu na území České republiky, u cizinců místo pobytu na území České republiky, popřípadě obvyklé bydliště na území nebo mimo území ~~Společenství~~ **Evropské unie.**^{10b)}

(3) Žádost fyzické osoby, která je podnikatelem, o obecnou registraci obsahuje

- a) jméno, popřípadě obchodní firmu,
- b) datum narození,
- c) u státních občanů České republiky místo trvalého pobytu na území České republiky, u cizinců místo pobytu na území České republiky, popřípadě obvyklé bydliště na území nebo mimo území ~~Společenství~~ **Evropské unie,**^{10b)}
- d) identifikační číslo osoby,
- e) sídlo, stálou provozovnu nebo pobočku anebo jinou organizační složku obchodního závodu, je-li zřízena, a
- f) u zahraniční fyzické osoby umístění pobočky nebo jiné organizační složky obchodního závodu, je-li zřízena.

(4) Žádost právnické osoby o obecnou registraci obsahuje

- a) obchodní firmu nebo její název,

- b) identifikační číslo osoby a
- c) sídlo, řídící ústředí, stálou provozovnu nebo pobočku anebo jinou organizační složku obchodního závodu, je-li zřízena.

(5) V řízení o obecné registraci je fyzická osoba povinna prokázat svou totožnost a státní příslušnost nebo zemi pobytu platným dokladem. Osoba žádající o registraci odpovídá za správnost a pravdivost údajů uvedených v žádosti o registraci a za pravost předložených dokladů.

(6) Na osobu, která je zaměstnancem, se povinnost registrace pro nakládání se surovými diamanty v rámci plnění jejích pracovních povinností nevztahuje a za nakládání se surovými diamanty odpovídá zaměstnavatel.

(7) Obecnou registrací nevzniká oprávnění nakládat se surovými diamanty způsobem uvedeným v § 28 odst. 1.

§ 28

Zvláštní registrace

(1) Kromě obecné registrace podle § 27 musí mít osoby nakládající se surovými diamanty způsobem, který zahrnuje dovoz, vývoz, obchod nebo zpracování surových diamantů za účelem podnikání, zvláštní registraci.

(2) Osoba žádající o zvláštní registraci předloží doklad o registraci podle § 27 a dále výpis z obchodního rejstříku ne starší 1 měsíce nebo úředně ověřenou kopii živnostenského listu nebo jiného dokladu, který ji opravňuje na území ~~Společenství~~ **Evropské unie** k podnikání v činnostech uvedených v odstavci 1, ne starší 1 měsíce. Osoba žádající o zvláštní registraci odpovídá za správnost a pravdivost údajů uvedených v žádosti o registraci a za pravost předložených dokladů.

(3) Osobu žádající o zvláštní registraci nelze registrovat, pokud byla v době 3 let před podáním žádosti o registraci odsouzena pro úmyslný trestný čin majetkové povahy, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena, nebo jí byla udělena sankce za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů, tohoto zákona nebo nařízení, nebo pokud tato osoba porušila zásady Kimberleyského systému certifikace surových diamantů a tato skutečnost byla určenému celnímu úřadu nebo ředitelství úředně sdělena jiným příslušným orgánem.

(4) Za účelem posouzení bezúhonnosti osoby pro účely zvláštní registrace si určený celní úřad vyžádá výpis z evidence Rejstříku trestů podle zvláštního právního předpisu^{10c)}. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(5) Za závažné porušení celních nebo daňových předpisů, tohoto zákona nebo nařízení podle odstavce 3 se považuje takové jednání, za které byla osoba pravomocně odsouzena pro trestný čin nebo za které jí byla pravomocně uložena pokuta ve výši nejméně 250 000 Kč.

(6) Za opakované porušení celních nebo daňových předpisů, tohoto zákona nebo nařízení podle odstavce 3 se považuje porušení některého z těchto právních předpisů v době do 3 let od právní moci rozhodnutí, kterým byla téže osobě za porušení celního nebo daňového předpisu nebo tohoto zákona uložena pokuta ve výši nejméně 50 000 Kč.

(7) Zvláštní registrace nenahrazuje živnostenské oprávnění vydané podle zvláštního právního předpisu.¹¹⁾

§ 34

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) doveze, vyveze nebo dopraví v **celním** režimu tranzitu surové diamanty v rozporu s nařízením,
- b) nakládá se surovými diamanty bez obecné registrace v rozporu s § 27 odst. 1,
- c) v rozporu s § 27 odst. 5 uvede v žádosti o registraci nesprávné nebo nepravdivé údaje nebo pro účely registrace předloží nepravé nebo pozměněné doklady,
- d) v rozporu s § 31 odst. 4 nepředloží evidenci surových diamantů nebo související doklady nebo předloží evidenci obsahující nesprávné údaje nebo padělané nebo pozměněné související doklady,
- e) v rozporu s § 31 nevede evidenci surových diamantů nebo v evidenci neuvede zákonem stanovené údaje, nebo
- f) nepředloží ve stanoveném termínu roční hlášení podle § 32.

(2) Za přestupek lze uložit

- a) pokutu do 1 000 000 Kč nebo propadnutí věci, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až c),
- b) pokutu do 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. d) až f).

§ 35

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická a podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) doveze, vyveze nebo dopraví v **celním** režimu tranzitu surové diamanty v rozporu s nařízením,
- b) nakládá se surovými diamanty bez obecné nebo zvláštní registrace v rozporu s § 27 odst. 1 a § 28 odst. 1,
- c) v rozporu s § 27 odst. 5 nebo § 28 odst. 2 uvede v žádosti o registraci nesprávné nebo nepravdivé údaje nebo pro účely registrace předloží nepravé nebo pozměněné doklady,
- d) v rozporu s § 31 odst. 4 nepředloží evidenci surových diamantů nebo související doklady nebo předloží evidenci obsahující nesprávné údaje nebo padělané nebo pozměněné související doklady,
- e) v rozporu s § 31 nevede evidenci surových diamantů nebo v evidenci neuvede zákonem stanovené údaje, nebo
- f) nepředloží ve stanoveném termínu roční hlášení podle § 32.

(2) Za správní delikty právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby se uloží pokuta do

- a) 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) nebo b),
- b) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. c),
- c) 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. d) až f).

(3) Za správní delikty právnické nebo podnikající fyzické osoby lze samostatně nebo společně s pokutou uložit propadnutí věci, jestliže věc náleží pachateli správního deliktu a byla

- a) ke spáchání správního deliktu užita, nebo
- b) správním deliktem získána nebo nabyta za věc správním deliktem získanou.

(4) Propadnutí věci nelze uložit, je-li hodnota věci v nápadném nepoměru k povaze správního deliktu.

(5) Vlastníkem propadlé věci se stává stát.

¹⁾ Čl. 3 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 2368/2002 ze dne 20. prosince 2002, kterým se provádí Kimberlejský systém certifikace pro mezinárodní obchod se surovými diamanty.

^{1a)} Čl. 12 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 2368/2002.

^{1b)} Článek 12 nařízení Rady (ES) č. 2368/2002.

²⁾ Článek 19 nařízení Rady (ES) č. 2368/2002.

^{2a)} Zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška č. 307/2002 Sb., o radiační ochraně.

^{3a)} § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

⁴⁾ Zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů.

^{5a)} Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.

⁶⁾ ~~Čl. 4 odst. 17 nařízení Rady (EHS) č. 2013/1992 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.~~

^{6a)} ~~Čl. 4 odst. 16 nařízení Rady (EHS) č. 2013/1992.~~

⁷⁾ ~~Čl. 4 odst. 18 nařízení Rady (EHS) č. 2013/1992.~~

⁸⁾ ~~Článek 37 a následující nařízení Rady (EHS) č. 2013/1992.~~

^{8a)} ~~Čl. 4 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2013/1992.~~

⁹⁾ ~~Nařízení Rady (EHS) č. 2013/1992.~~

¹⁰⁾ ~~Článek 91 a následující nařízení Rady (EHS) č. 2013/1992.~~

^{10a)} ~~Rozhodnutí Rady (EHS) č. 415/1987 ze dne 15. června 1987 o uzavření Úmluvy mezi Evropským společenstvím, Rakouskou republikou, Finskou republikou, Islandskou republikou, Norským královstvím, Švédským královstvím a Švýcarskou konfederací o společném tranzitním režimu, ve znění pozdějších předpisů.~~

^{10b)} ~~Článek 3 nařízení Rady (EHS) 2013/1992.~~

^{10c)} Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁾ Živnostenský zákon.

K části třicáté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 25

Dovoz a vývoz geneticky modifikovaných organismů a genetických produktů

(1) zrušen

(2) Dovážet nebo vyvážet¹²⁾ lze pouze geneticky modifikované organismy nebo genetické produkty zapsané do Seznamu pro uvádění do oběhu nebo pro které byl vydán souhlas nebo povolení pro uvádění do oběhu příslušným úřadem členského státu.

(3) Osoba oprávněná k uzavřenému nakládání (§ 16) je oprávněna dovážet nebo vyvážet geneticky modifikované organismy, na které se toto oprávnění vztahuje, pokud jsou určeny výlučně pro uzavřené nakládání.

(4) Osoba, které bylo uděleno povolení pro uvádění do životního prostředí (§ 18), je oprávněna dovážet nebo vyvážet geneticky modifikované organismy, na které se povolení vztahuje, pokud jsou určeny výlučně pro uvádění do životního prostředí.

(5) Osoba, která hodlá dovézt nebo vyvézt geneticky modifikované organismy podle odstavce 3 nebo 4, je povinna ministerstvu nejpozději 5 dnů před uskutečněním dovozu nebo vývozu poskytnout informaci o druhu a množství geneticky modifikovaných organismů, které budou dovezeny nebo vyvezeny, a o předpokládaném vstupním nebo výstupním místě na nebo z území České republiky.

(6) Dovozece nebo vývozce geneticky modifikovaného organismu nebo genetického produktu je povinen uvědomit ihned příslušný celní úřad, v případě potravin a surovin pro potravinářské účely i Státní zemědělskou a potravinářskou inspekci, v případě přípravků na ochranu rostlin i Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský (dále jen „Ústav“) a v případě léčiv pro humánní použití i Státní ústav pro kontrolu léčiv a v případě veterinárních léčiv i Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv o příchodu takového zboží do vstupního místa, umožnit provedení kontroly a poskytnout orgánům provádějícím kontrolu nezbytnou součinnost.

(7) Dovozece nebo vývozce geneticky modifikovaného organismu nebo genetického produktu je povinen předložit celnímu úřadu průvodní dokumentaci, která zahrnuje

- a) specifikaci geneticky modifikovaného organismu nebo genetického produktu,
- b) údaje o přepravovaném množství,
- c) jméno, popřípadě jména, příjmení, obchodní firmu, místo podnikání a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, dovozce nebo vývozce, je-li fyzickou osobou oprávněnou k podnikání, nebo název nebo obchodní firmu a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, dovozce nebo vývozce, je-li osobou právnickou,
- d) jméno, popřípadě jména, příjmení, obchodní firmu, místo podnikání a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, dopravce, jakož i osoby odpovědné za přepravovanou zásilku, je-li fyzickou osobou oprávněnou k podnikání, nebo název nebo obchodní firmu a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, dopravce, jakož i osoby odpovědné za přepravovanou zásilku, je-li osobou právnickou.

(8) V případě dovozu nebo vývozu geneticky modifikovaného organismu nebo genetického produktu určeného výlučně pro uzavřené nakládání nebo uvádění do životního prostředí je dovozce nebo vývozce dále povinen předložit celnímu úřadu

- a) ověřenou kopii povolení pro uzavřené nakládání, nebo povolení pro uvádění do životního prostředí, popřípadě potvrzení podle § 16 odst. 6,

b) kopii havarijního plánu.

(9) Osoby, které dovážejí, ~~vyvážejí nebo provážejí~~ **nebo vyvážejí** geneticky modifikované organismy nebo genetické produkty, jsou povinny rozhodné skutečnosti uvedené v odstavcích 1 až 8 deklarovat celním úřadům při podání celního prohlášení.

(10) Po provedení kontroly celní úřad

- a) propustí dovážený nebo vyvážený geneticky modifikovaný organismus nebo genetický produkt do navrženého celního režimu, jsou-li splněny podmínky k propuštění zboží stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy, nebo
- b) nepropustí dovážený nebo vyvážený geneticky modifikovaný organismus nebo genetický produkt do navrženého celního režimu po předchozím informování ministerstva a České inspekce životního prostředí a případné konzultaci s nimi, nejsou-li splněny podmínky k propuštění zboží stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy.

(11) Dovážený nebo vyvážený geneticky modifikovaný organismus nebo genetický produkt nelze propustit do navrženého celního režimu, jestliže

- a) není splněn některý z požadavků stanovených v odstavcích 1 až 6,
- b) zásilka obsahující geneticky modifikovaný organismus nebo genetický produkt není provázena průvodní dokumentací podle odstavců 7 a 8,
- c) průvodní dokumentace podle odstavců 7 a 8 je neúplná, nebo
- d) jsou důvodné pochybnosti o původu nebo totožnosti geneticky modifikovaného organismu nebo genetického produktu.

§ 26

Tranzit geneticky modifikovaných organismů a genetických produktů

(1) Tranzit ¹²⁾ geneticky modifikovaných organismů nebo genetických produktů přes území České republiky z místa vstupu do místa výstupu je možné uskutečnit pouze v dopravních prostředcích zabezpečených proti nežádoucímu úniku geneticky modifikovaných organismů nebo genetických produktů do životního prostředí nebo jejich ztrátě či odcizení s ohledem na možná rizika pro zdraví a životní prostředí.

(2) Geneticky modifikovaný organismus nebo genetický produkt nelze propustit do celního režimu ~~tranzit~~ **tranzitu**, není-li splněn požadavek podle odstavce 1.

¹²⁾ ~~Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.~~

K části třicáté první návrhu zákona

Platné znění zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráží, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybníkářství), s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 21

Kraj v přenesené působnosti

(1) Krajský úřad vyhlašuje, mění a zrušuje rybářský revír, který se nachází v obvodu jeho působnosti (§ 4 odst. 1, 6 a 7), s výjimkou rybářského revíru vyhlášeného podle § 22 odst. 2, § 23 odst. 1 a § 24 odst. 2.

(2) Krajský úřad v rybářském revíru vyhlášeném podle odstavce 1 a na rybníku v rybníkářství, který se nachází v obvodu jeho působnosti,

- a) povoluje výkon rybářského práva (§ 8),
- b) odnímá výkon rybářského práva (§ 10),
- c) kontroluje evidenci o hospodaření a o dosaženém hospodářském výsledku v rybníkářství a při výkonu rybářského práva, předává hlášení o dosažených hospodářských výsledcích ministerstvu do 31. května následujícího kalendářního roku,
- d) vyhlašuje a zrušuje chráněné rybí oblasti a stanoví podmínky pro hospodaření v těchto oblastech (§ 5), povoluje výjimky podle § 11 odst. 2 a podle § 13 odst. 5 za podmínek v těchto ustanoveních stanovených,
- e) na návrh uživatele rybářského revíru ustanovuje a odvolává rybářského hospodáře a jeho zástupce,
- f) vykonává dozor nad dodržováním ustanovení tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení a rozhodnutí vydaných na jejich základě, jakož i nad tím, zda uživatel rybářského revíru hospodaří způsobem stanoveným příslušným rybářským orgánem a v souladu s podmínkami, za kterých mu byl výkon rybářského práva povolen,
- g) při výkonu dozoru postupuje podle zvláštního právního předpisu.²⁰⁾

(3) Krajský úřad vyvěšuje na úřední desce rozhodnutí o vyhlášení rybářského revíru [§ 4 odst. 3 písm. c)], rozhodnutí o změně rozhodnutí o vyhlášení rybářského revíru nebo rozhodnutí o zrušení rybářského revíru, který se nachází v obvodu jeho působnosti.

(4) Na území hlavního města Prahy projednávají přestupky (§ 30) a správní delikty (§ 31) městské části hlavního města Prahy.

§ 22

Ministerstvo

(1) Ústředním orgánem státní správy rybníkářství, s výjimkou území národních parků²¹⁾ a vojenských újezdů,²²⁾ je ministerstvo.

(2) Ministerstvo vyhlašuje, mění a zrušuje rybářský revír v případě, že se rybářský revír nachází na území více krajů, na území, v nichž se nacházejí hraniční vody,⁸⁾ a to i na území národních parků a vojenských újezdů a pro potřeby státních podniků na jimi spravovaném území. Stanovuje nebo upravuje závazné hospodářské ukazatele rybářského revíru.

(3) Ministerstvo v rybářském revíru vyhlášeném podle odstavce 2 a na rybníku v rybníkářství, který se nachází na území více krajů nebo na území, jímž probíhají hraniční vody, nebo na území objektů důležitých pro obranu státu

- a) povoluje výkon rybářského práva (§ 8),
- b) odnímá výkon rybářského práva (§ 10),

- c) kontroluje evidenci o hospodaření a o dosaženém hospodářském výsledku v rybníkářství a při výkonu rybářského práva,
- d) vyhlašuje a zrušuje chráněné rybí oblasti a stanoví podmínky pro hospodaření v těchto oblastech (§ 5), povoluje výjimky podle § 11 odst. 2 a podle § 13 odst. 5 za podmínek v těchto ustanoveních stanovených,
- e) na návrh uživatele rybářského revíru ustanovuje a odvolává rybářského hospodáře a jeho zástupce,
- f) projednává přestupky (§ 30) a správní delikty (§ 31),
- g) při výkonu dozoru postupuje podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾
- h) projednává přestupky uvedené v § 30 odst. 5 a správní delikty uvedené v § 31 odst. 4 na úseku ochrany mořských rybolovných zdrojů a ukládá za ně okamžitá donucovací opatření, sankce a doprovodné sankce podle přímo použitelného předpisu Evropské unie³¹⁾.

(4) Ministerstvo v rybářských revírech na území republiky

- a) vykonává dozor nad dodržováním ustanovení tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení a rozhodnutí vydaných na jejich základě, jakož i nad tím, zda uživatel rybářského revíru hospodaří způsobem stanoveným příslušným rybářským orgánem a v souladu s podmínkami, za kterých mu byl výkon rybářského práva povolen,
- b) uděluje výjimky z doby hájení ryb, nejmenší lovné délky, denní doby lovu a rybolovných metod na revírech, kde je prvoinstančním orgánem, a též v případě, že žádost bude vztažena na revíry na území více správních celků.

(5) Ministerstvo vede centrální evidenci hlášení o dosažených hospodářských výsledcích v rybníkářství a při výkonu rybářského práva v rybářských revírech v České republice.

(6) Ministerstvo vede evidenci všech

- a) rozhodnutí o vyhlášení rybářských revírů (§ 4 odst. 1),
- b) rozhodnutí o změně rozhodnutí o vyhlášení rybářských revírů (§ 4 odst. 6),
- c) rozhodnutí o zrušení rybářských revírů (§ 4 odst. 7),
- d) rozhodnutí o povolení výkonu rybářského práva (§ 9 odst. 1),
- e) oznámení o povolení výkonu rybářského práva na základě výběrového řízení (§ 9 odst. 2).

(7) Ministerstvo rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí vydanému krajským úřadem.

(8) Ministerstvo ve spolupráci s celními úřady, Ministerstvem životního prostředí a Českou inspekcí životního prostředí vykonává dozor nad dovozem mořských ryb a mořských živočichů do České republiky a nad jejich tranzitem přes Českou republiku.

(9) Ministerstvo může pověřit právnické osoby se sídlem na území České republiky výkonem některých činností na úseku rybářství v oblasti výchovy a výuky, pokud se prokáže, že tyto osoby splňují podmínky a odborné předpoklady k řádnému výkonu takovýchto činností stanovené prováděcím právním předpisem.

(10) Ministerstvo je oprávněno vykonávat dozor, jak jsou plněny úkoly pověřenými právnickými osobami na úseku rybářství.

§ 23

Ministerstvo životního prostředí

(1) Ústředním orgánem státní správy rybářství na území národních parků²¹⁾ je Ministerstvo životního prostředí, které

- a) vyhlašuje, mění a zrušuje rybářské revíry (§ 4 odst. 1, 6 a 7),
- b) povoluje výkon rybářského práva (§ 8),
- c) odnímá výkon rybářského práva (§ 10),

- d) kontroluje evidenci o hospodaření a o dosaženém hospodářském výsledku v rybníkářství a při výkonu rybářského práva, předává hlášení o dosaženém hospodářském výsledku ministerstvu do 31. května následujícího kalendářního roku,
- e) vyhlašuje a zrušuje chráněné rybí oblasti a stanoví podmínky pro hospodaření v těchto oblastech (§ 5), povoluje výjimky podle § 11 odst. 2 a podle § 13 odst. 5 za podmínek v těchto ustanoveních stanovených,
- f) na návrh uživatele rybářského revíru ustanovuje a odvolává rybářského hospodáře a jeho zástupce,
- g) vykonává dozor nad dodržováním ustanovení tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení a rozhodnutí vydaných na jejich základě, jakož i nad tím, zda uživatel rybářského revíru hospodaří způsobem stanoveným správou národního parku a v souladu s podmínkami, za kterých mu byl výkon rybářského práva povolen,
- h) při výkonu dozoru postupuje podle zvláštního právního předpisu.²⁰⁾

(2) Správa národního parku na území národního parku

- a) na návrh uživatele rybářského revíru ustanovuje, odvolává a zrušuje rybářskou stráž a vede evidenci všech rybářských stráží ve své působnosti (§ 14 odst. 1),
- b) projednává přestupky (§ 30) a správní delikty (§ 31).

(3) Ministerstvo životního prostředí vykonává dozor nad dovozem živých ryb a jiných vodních organismů chráněných ve smyslu mezinárodních dohod (CITES) do České republiky a nad jejich tranzitem přes Českou republiku.

§ 24

Ministerstvo obrany

(1) Ústředním orgánem státní správy rybářství na území vojenských újezdů²²⁾ je Ministerstvo obrany.

(2) Ministerstvo obrany vyhlašuje, mění a zrušuje rybářské revíry na území vojenských újezdů (§ 4 odst. 1, 6 a 7).

(3) Ministerstvo obrany v rybářských revírech vyhlášených podle odstavce 2 a na rybníku v rybníkářství, který se nachází na území vojenských újezdů,

- a) povoluje výkon rybářského práva (§ 8),
- b) odnímá výkon rybářského práva (§ 10),
- c) kontroluje evidenci o hospodaření a o dosaženém hospodářském výsledku v rybníkářství a při výkonu rybářského práva, předává hlášení o dosaženém hospodářském výsledku ministerstvu do 31. května následujícího kalendářního roku,
- d) vyhlašuje a zrušuje chráněné rybí oblasti a stanoví podmínky pro hospodaření v těchto oblastech (§ 5), povoluje výjimky podle § 11 odst. 2 a podle § 13 odst. 5 za podmínek v těchto ustanoveních stanovených,
- e) na návrh uživatele rybářského revíru ustanovuje a odvolává rybářského hospodáře a jeho zástupce,
- f) na návrh uživatele rybářského revíru ustanovuje, odvolává a zrušuje rybářskou stráž a vede evidenci všech rybářských stráží v obvodu své působnosti (§ 14 odst. 1),
- g) vykonává dozor nad dodržováním ustanovení tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení a rozhodnutí vydaných na jejich základě, jakož i nad tím, zda uživatel rybářského revíru hospodaří způsobem stanoveným příslušným rybářským orgánem a v souladu s podmínkami, za kterých mu byl výkon rybářského práva povolen,
- h) projednává přestupky (§ 30) a správní delikty (§ 31),
- i) při výkonu dozoru postupuje podle zvláštního právního předpisu.²⁰⁾

§ 27

Při dovozu, popřípadě tranzitu mořských ryb nebo mořských živočichů v rámci ochrany mořských rybolovných zdrojů³²⁾ je celní dohled prováděn ve spolupráci s pohraniční veterinární kontrolou.^{27), 28)}

§ 29

(1) Dozor nad ochranou mořských rybolovných zdrojů vykonává ministerstvo ve spolupráci s celními úřady, a pokud jde o dovoz a tranzit ryb a jiných živých vodních organismů, chráněných ve smyslu mezinárodních dohod (CITES), vykonává tento dozor Ministerstvo životního prostředí.

(2) Každý prodejce nebo zpracovatel mořských ryb nebo mořských živočichů je povinen podat informace potřebné k výkonu dozoru.

~~(3) Ministerstvo, celní úřady a Ministerstvo životního prostředí postupují při výkonu dozoru podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾, nestanoví-li přímo použitelný předpis Evropské unie jinak.~~

⁸⁾ § 107 písm. b) zákona č. 254/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Sdělení č. 7/2000 Sb. m. s., o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o spolupráci na hraničních vodách.

Sdělení č. 66/1998 Sb., o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o spolupráci na hraničních vodách v oblasti vodního hospodářství.

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o úpravě vodohospodářských otázek na hraničních vodách, vyhlášená pod č. 57/1970 Sb.

²⁰⁾ ~~Zákon č. 552/1994 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.~~

~~Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.~~

²¹⁾ § 15 zákona č. 114/1992 Sb.

²²⁾ § 35 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění zákona č. 320/2002 Sb.

²⁷⁾ ~~Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.~~

²⁸⁾ Zákon č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

³¹⁾ Kapitola IX nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu.

³²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu.

K části třicáté druhé návrhu zákona

Platné znění zákona č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) volně žijícím živočichem jedinec živočišného druhu, jestliže se populace tohoto druhu v přírodě udržují anebo udržovaly samovolně, včetně druhu v přírodě nezvěstného nebo v přírodě vyhynulého, a to i v případě chovu jedince v lidské péči nebo jiného ovlivňování jeho vývoje člověkem,
- b) planě rostoucí rostlinou jedinec nebo kolonie rostlinného druhu nebo druhu hub, jejichž populace se v přírodě udržují anebo udržovaly samovolně, včetně druhu v přírodě nezvěstného nebo v přírodě vyhynulého, a to i v případě pěstování jedince nebo kolonie v kultuře nebo jiného ovlivňování jejich vývoje člověkem,
- c) druhem přímo ohroženým vyhynutím nebo vyhubením (dále jen „druh ohrožený vyhynutím“) druh uvedený v příloze A k přímo použitelnému předpisu Evropské unie o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi ⁵⁾
- d) výrobkem z kytovců výrobek vymezený právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů, ⁶⁾
- e) regulovanou kožešinou kožešina živočicha a další zboží vyrobené z kožešin živočichů, na které se vztahují omezení dovozu v souladu s právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů, ⁷⁾
- f) dovozem dovoz exempláře, ⁸⁾ regulované kožešiny nebo výrobku z tuleňů do Evropského společenství, včetně exempláře, který byl uloven v mořských vodách, jež nejsou pod právní svrchovaností žádného státu, a to od okamžiku vstupu na území Evropského společenství, vyjma **celního** režimu tranzitu,
- g) vývozem vývoz exempláře, jedince zvláště chráněného druhu, ⁴⁾ regulované kožešiny nebo výrobku z tuleňů z Evropského společenství, vyjma **celního** režimu tranzitu,
- h) jiným jedincem jedinec zvláště chráněného druhu živočicha nebo rostliny ⁴⁾, který není exemplářem a který je vymezen prováděcím právním předpisem podle § 1 odst. 2 písm. c),
- i) vývozem z České republiky vývoz exempláře, jiného jedince, regulované kožešiny nebo výrobku z tuleňů z Evropského společenství, vyjma **celního** režimu tranzitu, a přeprava exempláře, jiného jedince, regulované kožešiny nebo výrobku z tuleňů z České republiky do jiného členského státu Evropských společenství,
- j) výrobkem z některých tuleňů mláďat ⁶²⁾ výrobek z tuleňů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

§ 3a

(1) Dovoz, vývoz, zpětný vývoz a tranzit exemplářů lze uskutečnit jen přes určené celní úřady ^{11b)}.

(2) Ministerstvo může v rozhodnutí o povolení dovozu stanovit, že dovozce, který dováží živý exemplář živočišného druhu, je povinen nejméně 24 hodin předem oznámit České inspekci životního prostředí (dále jen „inspekce“) čas dovozu a celní úřad určený k propuštění zásilky do příslušného celního režimu ~~nebo přidělení příslušného celně schváleného určení.~~

(3) Pokud dovozce nedoprovází dovážený exemplář, přechází povinnost podle odstavce 2 na dopravce exemplářů nebo jinou doprovázející osobu a dovozce je povinen tyto osoby informovat o souvisejících povinnostech.

§ 25

(1) Orgány vykonávající státní správu podle tohoto zákona jsou

- a) ministerstvo,
- b) Generální ředitelství cel
- c) Česká inspekce životního prostředí³³⁾ (dále jen "inspekce"),
- d) celní úřady,
- e) orgány veterinární správy,
- f) orgány rostlinolékařské péče,
- g) krajské úřady.

(2) Ministerstvo

- a) plní funkci výkonného orgánu s hlavní odpovědností, zajišťuje styk s Komisí a se Sekretariátem Úmluvy¹⁾ a smluvními stranami Úmluvy a metodicky řídí a koordinuje další výkonné orgány,
- b) jmenuje zástupce do poradních skupin a pomocných výborů Komise ustanovených na základě nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- c) uděluje dovozní a vývozní povolení a potvrzení o zpětném vývozu, potvrzení potřebné k přemístění exempláře, potvrzení, že exemplář byl získán zákonným způsobem v České republice pro vývoz z jiného členského státu Evropských společenství, povoluje zjednodušené postupy ohledně určitého obchodu s biologickými vzorky^{22a)},
- d) vydává licence pro zpracovatele a balírny kaviáru a schvaluje způsob značení nádob s kaviárem,
- e) uděluje potvrzení o putovní výstavě a potvrzení o souboru vzorků¹¹⁾ včetně případů, kdy tato potvrzení zároveň slouží i jako výjimka ze zákazu obchodních činností pro výhradní účely veřejného vystavování exemplářů, uděluje potvrzení o osobním vlastnictví^{20d)},
- f) vydává ostatní dokumenty podle Úmluvy¹⁾ a podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů²⁾, není-li jejich vydávání svěřeno tímto zákonem jiným orgánům,
- g) uděluje výjimku ze zákazu lovu kytovců podle § 20 odst. 2, ověřuje doklady o původu výrobků z tuleňů podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o obchodování s produkty z tuleňů⁶⁴⁾, rozhoduje v případech stanovených v § 18 a 19, popřípadě rozhoduje v dalších věcech stanovených nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- h) registruje vědce a vědecké instituce²²⁾ a obchodníky²¹⁾ s uměle vypěstovanými exempláři rostlinného druhu,
- i) zprostředkuje registraci u Sekretariátu Úmluvy¹⁾ podle § 29,
- j) povoluje nebo pověřuje záchranná centra, hradí náklady na péči o zadržené a zabavené exempláře a exempláře, které byly zajištěny v trestním řízení, včetně s tím spojených provozních nákladů, a koordinuje činnost záchranných center,
- k) vydává potvrzení o původu zabavených exemplářů,
- l) zjišťuje skutečnosti týkající se regulace obchodních činností podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy³⁵⁾,
- m) zajišťuje vydání formulářů všech povolení, potvrzení, oznámení dovozu, žádosti a dalších tiskopisů, s výjimkou rostlinolékařských osvědčení podle § 17, jejichž vzory stanoví prováděcím právním předpisem nebo jejichž vzory stanoví právo Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů²⁾,
- n) zajišťuje další úkoly podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství³⁴⁾,
- o) vede evidence podle § 3 odst. 8, § 15b odst. 4, § 15c odst. 2, registry podle § 16a a spravuje centrální registr dokladů CITES a registr zadržených a zabavených exemplářů podle § 35 odst. 1 a 4,

- p) uděluje licenci k výrobě a distribuci kroužků a značek a rozhoduje o jejím odnětí nebo změně, vede registr výrobců a distributorů kroužků a značek, jimž byla licence udělena, a jeho obsah zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup,
- q) mění nebo ruší rozhodnutí vydaná podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ a podle § 38a,
- r) zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup povinné informace spojené s převodem exempláře.

(3) Generální ředitelství cel

- a) spolupracuje s ministerstvem a inspekcí při kontrole dovozu, vývozu a tranzitu exemplářů, jiných jedinců, výrobků z tuleňů a regulovaných kožešin, na které se vztahuje právo Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů³⁴⁾ a tento zákon, jakož i při kontrole zákazu držení a prodeje dovezených exemplářů, výrobků z tuleňů a regulovaných kožešin chráněných podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů³⁴⁾ a tohoto zákona,
- b) plní další úkoly podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů ve spolupráci s ministerstvem,
- c) zajišťuje materiálně a organizačně podmínky pro umístění exemplářů, jiných jedinců, výrobků z tuleňů nebo regulovaných kožešin během kontroly na celních úřadech ve spolupráci s inspekcí, orgány rostlinolékařské péče, orgány veterinární správy a s ministerstvem.

(4) Inspekce

- a) provádí kontrolu dodržování tohoto zákona,
- b) zjišťuje totožnost osob v souvislosti s ochranou ohrožených druhů podle tohoto zákona,
- c) kontroluje dodržování licence udělené ministerstvem podle § 23d odst. 1,
- d) ukládá opatření k zajištění povinností vyplývajících z tohoto zákona,
- e) ukládá pokuty podle § 34c a 34d,
- f) zadržuje nebo zabavuje exempláře podle § 34 a 34a,
- g) ukládá opatření k zajištění povinností vyplývajících z nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- h) vede evidenci osob uznaných vinnými z přestupků nebo odpovědnými ze správních deliktů podle tohoto zákona,
- i) zjišťuje skutečnosti týkající se dovozu a vývozu exemplářů, jiných jedinců, výrobků z tuleňů nebo regulovaných kožešin a regulace obchodních činností podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů²⁾,
- j) spolupracuje s celními úřady při kontrole, zda exemplář, jiný jedinec, výrobek z tuleňů nebo regulovaná kožešina odpovídají údajům uvedeným na příslušných dokladech,
- k) spravuje exempláře, regulované kožešiny, výrobky z tuleňů a jiné jedince zajištěné v trestním řízení, které jí byly předány ke správě podle zákona o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení.

(5) Celní úřady³⁶⁾

- a) při celním dohledu nad zbožím, které je exemplářem, provádějí kontroly exemplářů v době dovozu, vývozu, zpětného vývozu a tranzitu a plní další povinnosti podle tohoto zákona (§ 26, 34),
- b) kontrolují, ve spolupráci s orgány veterinární správy nebo rostlinolékařské péče, zda je přeprava živých exemplářů v souladu s právem Evropských společenství¹¹⁾ a tímto zákonem,
- c) zadržují exempláře podle § 26 odst. 5,
- d) zjišťují skutečnosti týkající se regulace obchodní činnosti podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů.³⁵⁾

Pro jiné jedince, výrobky z tuleňů a regulované kožešiny platí písmena a) až c) obdobně, pokud není dále stanoveno jinak.

(6) Orgány veterinární správy³⁷⁾

- a) spolupůsobí v určených celních úřadech,
- b) pomáhají celním úřadům kontrolovat, zda exemplář, jiný jedinec, výrobek z tuleně a regulovaná kožešina odpovídají údajům uvedeným na příslušných dokladech,
- c) pomáhají celním úřadům kontrolovat, zda přeprava živých exemplářů nebo živých jiných jedinců odpovídá podmínkám pro přepravu stanoveným tímto zákonem a podmínkám podle jiných právních předpisů,¹³⁾
- d) podle jiných právních předpisů^{37a)} a přímo použitelných předpisů Evropských společenství^{37a)} stanovují a kontrolují veterinární podmínky
 1. pro konání putovních výstav, pokud jsou jejich předmětem živé exempláře živočišného druhu,
 2. pro dovoz, vývoz z České republiky, zpětný vývoz a tranzit živých exemplářů živočišného druhu, a pro manipulaci s živými exempláři živočišného druhu za účelem obchodování,
 3. pro zřizování a provoz záchranných center,
 4. pro manipulaci s živým exemplářem nebo jiným jedincem živočišného druhu při jejich zadržení nebo zabavení podle § 26 odst. 5 nebo § 34.

(7) Orgány rostlinolékařské péče³⁸⁾

- a) spolupůsobí v určených celních úřadech,
- b) pomáhají celním úřadům kontrolovat, zda exemplář nebo jiný jedinec odpovídá údajům uvedeným na příslušných dokladech,
- c) pomáhají celním úřadům kontrolovat, zda přeprava živého exempláře rostlinného druhu odpovídá podmínkám pro přepravu stanoveným tímto zákonem a podmínkám podle zvláštních právních předpisů,³⁹⁾
- d) jako výkonný orgán vydávají doklady pro vývoz exemplářů rostlin v případě stanoveném v § 17.

(8) Krajské úřady zajišťují výkon činností dalšího výkonného orgánu podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů²⁾ a tohoto zákona tím, že udělují výjimky ze zákazu obchodních činností s exempláři, včetně současného potvrzení o povolení k přemístění exempláře podle § 15a odst. 3, a mimo případy, kdy výjimku vydává ministerstvo v rámci řízení o jiných dokladech podle § 3 odst. 3 a § 15b. Dále zajišťují registraci exemplářů podle § 23 a zjišťují skutečnosti týkající se regulace obchodních činností podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů³⁵⁾. Krajské úřady vedou evidenci žadatelů o výjimku ze zákazu obchodních činností a vydávají potvrzené kopie dokladu CITES^{32b)} podle § 24 odst. 5.

§ 26

Spolupráce příslušných správních orgánů na hranicích Evropských společenství

(1) Celní orgány³⁶⁾ poskytují ministerstvu i dalším orgánům příslušným podle tohoto zákona informace o porušování práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů²⁾ nebo tohoto zákona nebo o podezření na takové porušování a informace potřebné ke zjištění osob odpovědných za porušování těchto předpisů a k dalšímu postupu podle § 30 a 34 tohoto zákona. Dále také poskytují odbornou pomoc v mezích své působnosti⁴⁰⁾ a spolupracují s nimi při plnění úkolů vyplývajících z tohoto zákona (§ 34).

(2) Všechny exempláře, jiní jedinci, výrobky z tuleňů a regulované kožešiny jsou zbožím, které při přechodu státních hranic podléhá celnímu dohledu.

(3) Celní úřady při celním dohledu nad zbožím, které je exemplářem,

- a) kontrolují, zda příslušný exemplář je doprovázen dokladem CITES nebo obdobným dokladem vydaným příslušným členským státem Evropského společenství, popřípadě jiným předepsaným dokladem vydaným podle Úmluvy,¹⁾

- b) ve spolupráci s inspekcí a s orgánem veterinární správy nebo orgánem rostlinolékařské péče kontrolují, zda exemplář odpovídá údajům uvedeným na dokladech CITES podle písmene a) a stanoveným veterinárním a rostlinolékařským podmínkám,³⁾
- c) ve spolupráci s inspekcí a s orgány veterinární správy kontrolují, zda přeprava živých exemplářů živočišného původu odpovídá podmínkám pro přepravu stanoveným na dokladech podle písmene a),
- d) dále postupují podle příslušných ustanovení tohoto zákona (§ 34).

(4) Celní úřady odešlou ministerstvu odebrané doklady nejpozději do 15 dnů od doby jejich předložení celnímu úřadu, s výjimkou případů, kdy jsou údaje z těchto dokladů zaslány elektronicky.

(5) V případě zjištění porušení práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů¹¹⁾ nebo tohoto zákona nebo v případě pochybnosti celní úřad exemplář zadrží a neprodleně o tom informuje inspekci. Inspekce zadržený exemplář posoudí přednostně v místě zadržení a stanoví, zda zahájí řízení o zabavení exempláře (§ 34a), nebo zda bude zadržený exemplář ponechán v režimu zadržení k provedení nezbytných kontrol podle tohoto zákona a dalšího nakládání s exemplářem, zejména cílového určení exempláře, doplnění dokladů, objasnění skutkových okolností nebo exemplář vrátí tomu, kdo jej má v držení. V případě, že do 8 hodin od zadržení živého exempláře není možné posouzení inspekcí v místě zadržení zajistit, celní úřad zajistí jeho umístění v záchranném centru a informuje inspekci. Pokud se má exemplář zabavit (§ 34a), postupuje se podle tohoto zákona a nikoli podle celních předpisů.⁴⁴⁾ V případě zadržení nebo zabavení exempláře sdělí inspekce tuto skutečnost příslušnému úřadu veterinární správy nebo rostlinolékařské péče a přemístění a umístění exempláře provede v souladu se stanovenými podmínkami podle jiných právních předpisů.³⁹⁾

(6) Pokud dojde k porušení celních předpisů, aniž by bylo porušeno právo Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů¹¹⁾ nebo tento zákon, a dojde k zabavení exempláře nebo zabrání exempláře podle celního předpisu, zajistí celní úřad neprodleně umístění živého exempláře živočišného nebo rostlinného druhu, který je zabaveným zbožím, v záchranném centru. S exemplářem druhu přímo ohroženého vyhynutím bude dále naloženo podle doporučení ministerstva.

(7) Obdobně jako u exemplářů se postupuje u jiných jedinců, nemají-li povolení k vývozu (§ 18).

(8) Celní úřady dále kontrolují, zda se dovoz nebo tranzit regulovaných kožešin uskutečňuje v souladu s právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů⁷⁾ a zda se dovoz a uvádění na trh výrobků z tuleňů uskutečňuje v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o obchodování s produkty z tuleňů⁶³⁾. V případě, že je takové zboží přihlášeno k celnímu řízení a jeho dovezením nebo tranzitem by došlo k porušení těchto předpisů, vydá celní úřad rozhodnutí o nepropuštění zboží do navrženého **celního** režimu a vrátí je zpět v přiměřené lhůtě do země vývozu na náklady deklaranta zboží. Zjistí-li celní úřad dovoz, tranzit nebo uvedení na trh takového zboží v rozporu s těmito předpisy, zadrží takové zboží obdobným postupem podle odstavce 5 a případně je zabaví podle zvláštního právního předpisu.⁴⁴⁾ Celní úřady informují ministerstvo o dovozu nebo tranzitu tohoto zboží a o případech jeho vrácení, zadržení a zabavení.

(9) Celní úřady dále kontrolují, zda dovozem nebo tranzitem výrobků z tuleňů není porušován zákaz podle § 19. V případě, že je takové zboží přihlášeno k celnímu řízení a jeho dovezením by došlo k porušení zákazu podle § 19, vydá celní úřad rozhodnutí o nepropuštění zboží do navrženého **celního** režimu a vrátí je zpět v přiměřené lhůtě do země vývozu na náklady deklaranta zboží. Zjistí-li celní úřad dovoz takového zboží v rozporu se zákazem podle § 19, zadrží takové zboží obdobným postupem podle odstavce 5 a případně je zabaví podle zvláštního právního předpisu.⁴⁴⁾ Celní úřady informují ministerstvo o dovozu tohoto zboží a o případech jeho vrácení, zadržení a zabavení.

(10) Kontrolu podle odstavců 3, 7, 8 a 9 celní úřady provádějí ve spolupráci s inspekcí.

§ 30

Kontrola

(1) Inspekce vykonává kontrolu nad dodržováním práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů³⁴⁾ a tohoto zákona, ukládá opatření k zajištění povinností z nich vyplývajících, zjišťuje totožnost osob odpovědných za jejich porušování, ukládá pokuty, popřípadě zadržuje nebo zabavuje exempláře podle tohoto zákona. ~~Tím není dotčeno oprávnění celního úřadu vyplývající z celních předpisů,⁴⁴⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.~~ Inspekce dále kontroluje vydávání potvrzení uznaným orgánem zřízeným a činným v České republice podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o obchodování s produkty z tuleňů⁶⁴⁾.

~~(2) Na výkon kontrolní činnosti se vztahuje zákon o kontrole, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak.~~

~~(3)~~ (2) Inspektoři se při výkonu kontrolní činnosti prokazují průkazem inspekce, který je současně dokladem o jejich pověření ke kontrole.

(4) (3) Osoba, která nakládá s exemplářem, jiným jedincem, výrobkem z tuleňů nebo regulovanou kožešinou, je povinna též umožnit inspekci vykonávající kontrolu zjištění jejich identifikačního označení k určení totožnosti exempláře a další úkony potřebné k určení jejich totožnosti. Dále je tato osoba povinna umožnit inspekci vykonávající kontrolu provést analýzu krve nebo tkáně nebo části exempláře nebo jiného jedince k zjištění rodového původu (předků) exempláře a umožnit zajištění a odběr potřebných vzorků.

~~(5)~~ (4) Za odebrané vzorky pro účely kontroly podle tohoto zákona nenáleží osobě, jíž byl vzorek odebrán, náhrada.

~~(6)~~ (5) Inspekce je oprávněna v případech porušení tohoto zákona nebo nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ nařídit omezení nebo zastavení činnosti až do doby odstranění příčin a nedostatků. Inspekce může vyzvat provozovatele prostředku komunikace na dálku k odstranění inzerátu, který je v rozporu s § 23b.

§ 34c

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s tímto zákonem nebo s nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ použije nepravé, padělané, pozměněné nebo neplatné povolení nebo potvrzení,
- b) v rozporu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy²⁷⁾ nepředloží příslušnému úřadu oznámení o dovozu exempláře,
- c) jako žadatel v rozporu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁵⁰⁾ neinformuje příslušný orgán, u kterého žádost podává, o předchozím zamítnutí své žádosti o povolení nebo potvrzení podle tohoto zákona nebo nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy,
- d) nedodrží podmínku uvedenou v povolení nebo v potvrzení vyžadovaném nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ nebo tímto zákonem nebo v registračním listu,
- e) drží, získá, daruje, prodá nebo nabízí k prodeji registrační list nebo potvrzení o výjimce ze zákazu obchodních činností, ke kterému fyzicky neexistuje příslušný exemplář,
- f) prodává nebo nabízí k prodeji exemplář v rozporu s § 23b odst. 1 až 3 nebo jako provozovatel místa nebo prostředku komunikace na dálku, jejichž prostřednictvím se nabízejí k prodeji nebo prodávají exempláře, nezajistí zveřejnění povinné informace podle § 23b odst. 4,
- g) jako provozovatel prostředku komunikace na dálku neodstraní inzerát podle § 23b odst. 4, nebo
- h) v případech stanovených § 24 odst. 7 nevede záznamy o chovu exempláře.

(2) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) jako vlastník nebo dlouhodobý držitel dovezeného exempláře, jiného jedince, výrobku z kytovců, výrobku z tuleně nebo regulované kožešiny v rozporu s § 24 odst. 4 nepředá při převodu vlastnického práva k exempláři, výpůjčce či nájmu exempláře novému vlastníkovi či držiteli originál příslušného dokladu CITES nebo obdobného dokladu o dovozu vyžadovaný nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ nebo tímto zákonem,
- b) jako osoba, které byl exemplář, jiný jedinec, výrobek z kytovce, výrobek z tuleně nebo regulovaná kožešina zadržen nebo zabaven a ponechán v péči, s tímto exemplářem, jiným jedincem, výrobkem z kytovce, výrobkem z tuleně, regulovanou kožešinou neoprávněně nakládá,
- c) nakládá s exemplářem druhu přímo ohroženého vyhynutím v rozporu s dovozním povolením nebo jiným oprávněním uděleným podle tohoto zákona nebo podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- d) použije povolení, potvrzení nebo osvědčení podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ nebo registrační list u jiného exempláře, jiného jedince, výrobku z tuleně nebo regulované kožešiny, než byl ten, pro který byl tento doklad vydán,
- e) jako žadatel úmyslně poskytne nesprávné prohlášení anebo nesprávné nebo neúplné informace za účelem získání povolení, potvrzení nebo dokladu o registraci podle tohoto zákona nebo podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- f) doveze regulovanou kožešinu nebo provádí její tranzit v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství⁷⁾,
- g) vyveze nebo se pokusí o vývoz jiného jedince bez povolení v rozporu s § 18 odst. 1,
- h) doveze výrobek z tuleně v rozporu s § 19 nebo s přímo použitelným předpisem Evropské unie o obchodování s produkty z tuleňů⁶³⁾,
- i) vyveze uměle vypěstovaný exemplář rostlinného druhu v rozporu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁴⁴⁾ nebo § 17 nebo se o takový vývoz pokusí,
- j) jako vlastník nebo dlouhodobý držitel exempláře jej ve lhůtě nepřihlásí k registraci podle § 23, nenahlásí změny týkající se exempláře nebo změny na exempláři podle § 23a, nezajistí, aby exemplář byl vždy doprovázen svým registračním listem, popřípadě dalšími doklady stanovenými v § 23 odst. 2, nebo neoznačí exemplář podle § 23c, nebo
- k) neumožní inspekci vykonávající kontrolu zjištění údajů nebo provedení úkonů podle § 30 odst. 4 3.

(3) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) doveze, vyveze nebo zpětně vyveze exemplář, pokusí se o vývoz, zpětně vyveze nebo se pokusí o zpětný vývoz exempláře do České republiky nebo z České republiky nebo zprostředkuje dovoz exempláře nebo s exemplářem jinak nakládá v rozporu s tímto zákonem nebo nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- b) zasílá exempláře do České republiky nebo odesílá z České republiky a provádí jejich tranzit přes území České republiky v rozporu s tímto zákonem nebo nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- c) nakupuje, vybízí k prodeji, prodává, drží za účelem prodeje, nabízí k prodeji nebo přepravuje za účelem prodeje exemplář v rozporu s tímto zákonem nebo nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- d) padělá registrační list nebo pozmění jeho obsah, aby ho bylo použito jako pravého, nebo použije registrační list jako pravý za účelem prodeje nebo získání povolení, potvrzení nebo registračního listu,
- e) poruší zákaz lovu kytovců stanovený v § 20 odst. 1, nebo
- f) v případech stanovených v § 24 neprokáže zákonný původ exempláře nebo zákonný původ jiného jedince, na kterého se vztahuje tento zákon, nebo původ regulované kožešiny nebo výrobku z tuleně.

(4) Za přestupky lze uložit pokutu do výše

- a) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1,
- b) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2,
- c) 1 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3.

§ 34d

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s tímto zákonem nebo s nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ použije nepravé, padělané, pozměněné nebo neplatné povolení nebo potvrzení,
- b) v rozporu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy²⁷⁾ nepředloží příslušnému úřadu oznámení o dovozu exempláře,
- c) jako žadatel v rozporu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁵⁰⁾ neinformuje příslušný orgán, u kterého žádost podává, o předchozím zamítnutí své žádosti o povolení nebo potvrzení podle tohoto zákona nebo nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy,
- d) nedodrží podmínku uvedenou v povolení nebo v potvrzení vyžadovaném nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ nebo tímto zákonem nebo v registračním listu,
- e) drží, získá, daruje, prodá nebo nabízí k prodeji registrační list nebo potvrzení o výjimce ze zákazu obchodních činností, ke kterému fyzicky neexistuje příslušný exemplář,
- f) prodává nebo nabízí k prodeji exemplář v rozporu s § 23b odst. 1 až 3 nebo jako provozovatel místa nebo prostředku komunikace na dálku, jejichž prostřednictvím se nabízejí k prodeji nebo prodávají exempláře, nezajistí zveřejnění povinné informace podle § 23b odst. 4,
- g) jako provozovatel prostředku komunikace na dálku neodstraní inzerát podle § 23b odst. 4, nebo
- h) v případech stanovených § 24 odst. 2 a 7 nevede záznamy o obchodu nebo záznamy o chovu exempláře.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) jako vlastník nebo dlouhodobý držitel dovezeného exempláře, jiného jedince, výrobku z kytovců, výrobku z tuleně nebo regulované kožešiny v rozporu s § 24 odst. 4 nepředá při převodu vlastnického práva k exempláři, výpůjčce či nájmu exempláře novému vlastníkově či držiteli originál příslušného dokladu CITES nebo obdobného dokladu o dovozu vyžadovaný nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ nebo tímto zákonem,
- b) jako osoba, které byl exemplář, jiný jedinec, výrobek z kytovce, výrobek z tuleně nebo regulovaná kožešina zadržen nebo zabaven a ponechán v péči, s tímto exemplářem, jiným jedincem, výrobkem z kytovce, výrobkem z tuleně, regulovanou kožešinou neoprávněně nakládá,
- c) nakládá s exemplářem druhu přímo ohroženého vyhynutím v rozporu s dovozním povolením nebo jiným oprávněním uděleným podle tohoto zákona nebo podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- d) použije povolení, potvrzení nebo osvědčení podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ nebo registrační list u jiného exempláře, jiného jedince, výrobku z tuleně nebo regulované kožešiny, než byl ten, pro který byl tento doklad vydán,
- e) jako žadatel poskytne nesprávné prohlášení anebo nesprávné nebo neúplné informace za účelem získání povolení, potvrzení nebo dokladu o registraci podle tohoto zákona nebo podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- f) doveze regulovanou kožešinu nebo provádí její tranzit v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství⁷⁾,
- g) vyveze jiného jedince bez povolení v rozporu s § 18 odst. 1,
- h) doveze výrobek z tuleně v rozporu s § 19 nebo s přímo použitelným předpisem Evropské unie o obchodování s produkty z tuleňů⁶³⁾,

- i) vyveze uměle vypěstovaný exemplář rostlinného druhu v rozporu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁴⁴⁾ nebo § 17,
- j) jako vlastník nebo dlouhodobý držitel exempláře jej ve lhůtě nepřihlásí k registraci podle § 23, nenahlásí změny týkající se exempláře nebo změny na exempláři podle § 23a, nezajistí, aby exemplář byl vždy doprovázen svým registračním listem, popřípadě dalšími doklady stanovenými v § 23 odst. 2, nebo neoznačí exemplář podle § 23c, nebo
- k) neumožní inspekci vykonávající kontrolu zjištění údajů nebo provedení úkonů podle § 30 odst. 4 3.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) doveze, vyveze nebo zpětně vyveze exemplář do České republiky nebo z České republiky nebo zprostředkuje dovoz exempláře nebo s exemplářem jinak nakládá v rozporu s tímto zákonem nebo nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- b) zasílá exempláře do České republiky nebo odesílá z České republiky a provádí jejich tranzit přes území České republiky v rozporu s tímto zákonem nebo nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- c) zpracovává, balí nebo přebaluje kaviár bez licence nebo označí nádobu s kaviárem v rozporu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy^{22d)} nebo obchoduje s kaviárem v rozporu s tímto zákonem nebo nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy,
- d) padělá registrační list nebo neoprávněně pozmění jeho obsah nebo použije padělaný nebo pozměněný registrační list jako pravý při prodeji nebo získávání povolení, potvrzení nebo registračního listu,
- e) nakupuje, vybízí k prodeji, nabývá pro obchodní účely, veřejně vystavuje pro obchodní účely, zprostředkuje prodej, využívá pro obchodní zisk a prodej, prodává, drží za účelem prodeje, nabízí k prodeji anebo přepravuje za účelem prodeje exemplář v rozporu s nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy nebo tímto zákonem,
- f) poruší zákaz lovu kytovců stanovený v § 20 odst. 1, nebo
- g) v případech stanovených v § 24 neprokáže zákonný původ exempláře nebo zákonný původ jiného jedince, na kterého se vztahuje tento zákon, nebo původ regulované kožešiny nebo výrobku z tuleně.

(4) Za správní delikty právnické osoby se uloží pokuta do výše

- a) 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1,
- b) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2,
- c) 1 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 3.

¹⁾ Vyhlášená pod č. 572/1992 Sb.

²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi, další předpisy Evropských společenství vydané na jeho základě, zejména nařízení Komise (ES) č. 865/2006.

Nařízení Rady (EHS) č. 348/81 ze dne 20. ledna 1981 o společných předpisech pro dovoz výrobků z velryb a ostatních kytovců.

Nařízení Rady (EHS) č. 3254/91 ze dne 4. listopadu 1991 o zákazu používání náslapných pastí ve Společenství a zakazující do Společenství přivážet kožešiny a zboží vyrobené z některých druhů volně žijících živočichů pocházejících ze zemí, kde jsou k jejich odchytu používány náslapné pasti nebo jiné lapací metody, které nesplňují mezinárodní humánní normy pastí, další předpisy Evropských společenství vydané na jeho základě, zejména nařízení Komise (ES) č. 35/97, nařízení Komise (ES) č. 2087/2001, rozhodnutí Rady č. 97/602/ES.

Směrnice Rady č. 83/129/EHS ze dne 28. března 1983 o dovážení kůží z určitých tuleních mláďat a výrobků z nich do členských států.

³⁾ Přílohy A - D k nařízení Rady (ES) č. 338/97.

Příloha k nařízení Rady (EHS) č. 348/81.

Přílohy I a II k nařízení Rady (EHS) č. 3254/91.

⁴⁾ § 48 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

⁵⁾ Příloha A k nařízení Rady (ES) č. 338/97.

⁶⁾ Příloha k nařízení Rady (EHS) č. 348/81.

- ⁷⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 3254/91.
- ⁸⁾ Čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97.
- ⁹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 338/97. Nařízení Komise (ES) č. 865/2006 ze dne 4. května 2006 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s těmito druhy.
- ¹¹⁾ Kapitola VII a VIIIa nařízení Komise (ES) č. 865/2006.
- ^{11b)} Čl. 12 nařízení Rady (ES) č. 338/97.
- ¹³⁾ Například zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.
- ^{20d)} Kapitola VIII nařízení Komise (ES) č. 865/2006.
- ²¹⁾ Čl. 7 odst. 1 písm. b) body ii) a iii) nařízení Rady (ES) č. 338/97.
- ²²⁾ Čl. 7 odst. 1 písm. b) bod ii) a odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 338/97.
- ^{22a)} Čl. 18 nařízení Komise (ES) č. 865/2006.
- ^{22d)} Čl. 64 odst. 2 a čl. 66 odst. 6 nařízení Komise (ES) č. 865/2006.
- ²⁷⁾ Čl. 4 odst. 3 a 4 nařízení Rady (ES) č. 338/97.
- ^{32b)} Čl. 51 nařízení Komise (ES) č. 865/2006.
- ³³⁾ Zákon č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 338/97 a další předpisy Evropských společenství vydané na jeho základě. Nařízení Rady (ES) č. 3254/91 a další předpisy Evropských společenství vydané na jeho základě. Nařízení Rady (EHS) č. 348/81 a další předpisy Evropských společenství vydané na jeho základě.
- ³⁵⁾ Čl. 8 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 338/97.
- ³⁶⁾ ~~§ 3 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 13/1997 Sb.~~
- ³⁷⁾ § 47 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon).
- ^{37a)} Například zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 na ochranu zvířat během přepravy a souvisejících činnostech a o změně směrnice 64/432/EHS a 93/119/ES, ve znění nařízení ES č. 1255/97, nařízení Komise (ES) č. 1739/2005, kterým se stanoví veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy.
- ³⁸⁾ § 38 zákona č. 147/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁹⁾ Zákon č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 147/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ⁴⁰⁾ ~~§ 2 písm. r) zákona č. 13/1993 Sb., ve znění zákona č. 1/2002 Sb.~~
- ⁴¹⁾ ~~Zákon č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~
- ^{43b)} ~~§ 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.~~
- ⁴⁴⁾ Čl. 7 nařízení Rady (ES) č. 338/97.
- ⁵⁰⁾ Čl. VIII odst. 4 písm. b) Úmluvy.
- ⁶²⁾ Směrnice Rady č. 83/129/EHS.
- ⁶³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 ze dne 16. září 2009 o obchodování s produkty z tuleňů.
- ⁶⁴⁾ Nařízení Komise (EU) č. 737/2010 ze dne 10. srpna 2010, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 o obchodování s produkty z tuleňů.

K části třicáté třetí návrhu zákona

**Platné znění zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, s vyznačením
navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016**

**a s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k prvnímu dni druhého
kalendářního měsíce následujícího po vyhlášení zákona**

§ 4

Vymezení základních pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí:

- a) úplatou částka v peněžních prostředcích nebo hodnota nepeněžitého plnění, které jsou poskytnuty v souvislosti s předmětem daně,
- b) jednotkovou cenou cena za jednotku množství zboží nebo cena za službu,
- c) daní na výstupu daň uplatněná plátcem za zdanitelné plnění podle § 13 až 20 nebo z přijaté úplaty vztahující se k tomuto plnění,
- d) nadměrným odpočtem daň odpovídající rozdílu mezi daní na výstupu a odpočtem daně za zdaňovací období v případě, že daň na výstupu je nižší než odpočet daně,
- e) správcem daně příslušný finanční úřad; ve věci povolení k prodeji za ceny bez daně a při dovozu zboží je správcem daně příslušný celní úřad s výjimkou případů, kdy povinnost přiznat daň při dovozu zboží vzniká plátcí podle § 23 odst. 3 až 5 2 až 4,
- f) osobou registrovanou k dani osoba, které bylo přiděleno daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty v rámci obchodování mezi členskými státy
- g) zahraniční osobou osoba, která nemá na území Evropské unie sídlo ani místo pobytu,
- h) u fyzické osoby
 1. bydlištěm adresa vedená v základním registru obyvatel nebo v jiné obdobné evidenci, anebo adresa, kterou fyzická osoba uvedla správci daně, pokud neexistuje důkaz, že tato adresa neodpovídá skutečnosti,
 2. místem, kde se obvykle zdržuje, místo, kde fyzická osoba obvykle žije z důvodu osobních nebo profesních vazeb; má-li tato osoba profesní vazby v jiné zemi, než ve které má své osobní vazby, je místo, kde se fyzická osoba obvykle zdržuje, určeno osobními vazbami,
 3. místem pobytu bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje,
- i) sídlem u osoby povinné k dani adresa místa jejího vedení, kterým se rozumí místo, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení osoby povinné k dani, popřípadě místo, kde se schází její vedení; nemá-li fyzická osoba místo svého vedení, rozumí se sídlem u této osoby místo jejího pobytu,
- j) provozovnou organizační složka osoby povinné k dani, která může uskutečňovat dodání zboží nebo poskytnutí služby, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje,
- k) dotací k ceně přijaté finanční prostředky poskytované ze státního rozpočtu, z rozpočtů územních samosprávných celků, státních fondů, z grantů přidělených podle zvláštního zákona, z rozpočtu cizího státu, z grantů Evropské unie či podle programů obdobných, pokud je příjemci dotace stanovena povinnost poskytovat plnění se slevou z ceny a výše slevy se váže k jednotkové ceně plnění; za dotaci k ceně se nepovažuje zejména dotace k výsledku hospodaření a na pořízení dlouhodobého hmotného a dlouhodobého nehmotného majetku,
- l) zbožím, které je předmětem spotřební daně, zbožím, které je předmětem některé ze spotřebních daní, předmětem daně z pevných paliv nebo předmětem daně ze zemního plynu a některých dalších plynů, s výjimkou plynu dodávaného prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropské unie anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,
- m) osobou neusazenou v tuzemsku osoba povinná k dani, která

1. nemá sídlo v tuzemsku,
 2. uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku a
 3. v tuzemsku nemá provozovnu nebo v tuzemsku má provozovnu, která se tohoto plnění neúčastní,
- n) osvobozenou osobou osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v jiném členském státě, která je v tomto státě osobou s obdobným postavením jako v tuzemsku osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem.

(2) Zbožím se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) hmotná věc, s výjimkou peněz a cenných papírů,
- b) právo stavby,
- c) živé zvíře,
- d) lidské tělo a část lidského těla,
- e) plyn, elektřina, teplo a chlad.

(3) Za zboží se dále považují

- a) bankovky a mince české měny při jejich dodání výrobcem České národní bance, nebo při jejich pořízení z jiného členského státu, nebo jejich dovoz Českou národní bankou,
- b) bankovky, státopvky a mince české nebo cizí měny prodávané pro sběratelské účely za ceny vyšší, než je jejich nominální hodnota nebo přepočet jejich nominální hodnoty na českou měnu podle směnného kurzu vyhlášeného Českou národní bankou,
- c) cenné papíry při jejich dodání výrobcem emitentovi v tuzemsku, nebo při jejich pořízení z jiného členského státu nebo jejich dovozu a vývozu jako výrobku.

(4) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí

- a) dopravním prostředkem vozidlo, jiný prostředek nebo zařízení, které jsou určené k přepravě osob nebo zboží z jednoho místa na jiné a které jsou obvykle konstruované pro použití k přepravě a mohou k ní být skutečně použity; za dopravní prostředek se nepovažuje vozidlo, které je trvale znehybněno, ani kontejner,
- b) novým dopravním prostředkem
 1. vozidlo určené k provozu na pozemních komunikacích s obsahem válců větším než 48 cm³ nebo s výkonem větším než 7,2 kW, pokud bylo dodáno do 6 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má najeto méně než 6 000 km,
 2. loď delší než 7,5 m, pokud byla dodána do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má najeto méně než 100 hodin, s výjimkou námořních lodí užívaných k obchodní, průmyslové, rybářské nebo záchranné činnosti, nebo
 3. letadlo o maximální vzletové hmotnosti větší než 1 550 kg, pokud bylo dodáno do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má nalétáno méně než 40 hodin, s výjimkou letadel využívaných leteckými společnostmi pro mezinárodní leteckou přepravu,
- c) obchodním majetkem souhrn majetkových hodnot, který slouží nebo je určen osobě povinné k dani k uskutečňování ekonomických činností,
- d) dlouhodobým majetkem obchodní majetek, který je
 1. hmotným majetkem podle zákona upravujícího daně z příjmů^{7c)},
 2. odpisovaným nehmotným majetkem podle zákona upravujícího daně z příjmů^{7c)},
 3. pozemkem, který je dlouhodobým hmotným majetkem podle právních předpisů upravujících účetnictví^{7d)}, nebo
 4. technickým zhodnocením podle zákona upravujícího daně z příjmů,
- e) dlouhodobým majetkem vytvořeným vlastní činností dlouhodobý majetek, který plátce v rámci svých ekonomických činností vyrobil, postavil nebo jinak vytvořil; technické zhodnocení⁷³⁾ se považuje za samostatný dlouhodobý majetek vytvořený vlastní činností,

- f) osobním automobilem dopravní prostředek, který má v technickém osvědčení⁴⁾ nebo technickém průkazu zapsanou kategorii M1 nebo M1G; pokud zápis kategorie chybí, vymezuje se tato kategorie zvláštním právním předpisem^{4a)},
- g) nájmem také podnájem, pacht a podpacht,
- h) přepravou zboží také přeprava peněz a cenných papírů.
- i) dodáním zboží s instalací nebo montáží dodání zboží spojené s instalací nebo montáží osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou,
- j) dodáním zboží soustavami nebo sítěmi dodání
 1. plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropské unie anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,
 2. elektřiny, tepla nebo chladu sítěmi.

(5) Pro přepočítání cizí měny na českou měnu se použije kurz platný pro osobu provádějící přepočítání ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, nebo přiznat uskutečnění plnění, a to

- a) kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou, nebo
- b) poslední směnný kurz zveřejněný Evropskou centrální bankou; přepočítání mezi měnami jinými než euro se provede za použití směnného kurzu každé z těchto měn vůči euru.

§ 12

Místo plnění při dovozu zboží

(1) Místem plnění při dovozu zboží je členský stát, na jehož území se zboží nachází v době, kdy vstupuje ze třetí země na území Evropské unie.

~~(2) Pokud má však zboží při vstupu na území Evropské unie postavení dočasně uskladněného zboží nebo je umístěno do svobodného pásma nebo do svobodného skladu, nebo je propuštěno do celního režimu uskladnění v celním skladu, aktivní zušlechťovací styk v podmíněném systému, dočasné použití s úplným osvobozením od cla nebo vnější tranzit, je místem plnění při dovozu zboží členský stát, ve kterém se na toto zboží přestanou vztahovat příslušná celní opatření.~~

(2) Místem plnění při dovozu zboží je členský stát, ve kterém se na toto zboží přestanou vztahovat příslušná celní opatření, pokud je toto zboží při vstupu na území Evropské unie

- a) dočasně uskladněno, nebo**
- b) propuštěno do celního režimu**
 - 1. vnějšího tranzitu,**
 - 2. uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma,**
 - 3. dočasné použití s úplným osvobozením od cla, nebo**
 - 4. aktivního zušlechťovacího styku.**

§ 13

Dodání zboží

(1) Dodáním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí převod práva nakládat se zbožím jako vlastník.

(2) Dodáním zboží do jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží, které je skutečně odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu.

(3) Za dodání zboží se pro účely tohoto zákona považuje

- a) převod vlastnického práva k majetku za úplaty i na základě rozhodnutí státního orgánu nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,
- b) dodání zboží prostřednictvím komisionáře na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu; toto dodání zboží se považuje za samostatné dodání zboží

- komitentem nebo třetí osobou komisionáři a samostatné dodání zboží komisionářem třetí osobě nebo komitentovi,
- c) předání dovezeného zboží, které je ve vlastnictví osoby z třetí země a po propuštění do **celního režimu** volného oběhu je předáno další osobě v tuzemsku beze změny vlastnického vztahu,
 - d) přenechání zboží vlastníkem k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno, že vlastník užívaného zboží převede vlastnické právo k němu na jeho uživatele.

(4) Za dodání zboží za úplaty se také považuje

- a) použití hmotného majetku pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,
- b) uvedení do stavu způsobilého k užívání⁷⁴⁾ dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností, pokud plátce použije tento majetek pro účely, pro které má nárok na odpočet daně podle § 72 odst. 6,
- c) vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku,²⁾ pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně,
- d) při zániku společnosti nebo zániku členství společníka ve společnosti bezúplatné přenechání
 1. zboží, které je ve vlastnictví daného společníka, do vlastnictví jiného společníka nebo do společného majetku,
 2. toho, co by společník získal při zániku společnosti nebo při zániku členství v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku, do vlastnictví jiného společníka nebo do společného majetku,
- e) vložení nepeněžitého vkladu do obchodní korporace ve hmotném majetku, pokud vkladatel při nabytí majetku uplatnil u něj nebo u jeho části odpočet daně, s výjimkou vložení hmotného majetku, který je součástí vkladu obchodního závodu; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění povinnosti přiznat daň společně a nerozdílně,
- f) dodání vratného obalu spolu se zbožím v tuzemsku plátcem, který uvádí vratné obaly spolu se zbožím na trh^{10a)}, jestliže vratný obal stejného druhu nebyl tomuto plátcovi vrácen k poslednímu dni příslušného účetního období^{7d)} daného plátce nebo k poslednímu dni příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví. Pro účely tohoto zákona jsou za vratné obaly stejného druhu považovány také vratné obaly se shodnou výší zvláštní peněžní částky účtované při dodání vratného obalu spolu se zbožím. Toto ustanovení se nevztahuje na dodání vratných obalů spolu se zbožím, u kterého by se uplatnilo osvobození od daně podle § 63.

(5) Použitím hmotného majetku pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce se pro účely tohoto zákona rozumí trvalé použití obchodního majetku plátcem pro jeho osobní spotřebu nebo jeho zaměstnanců, trvalé použití pro jiné účely než související s uskutečňováním jeho ekonomických činností, a poskytnutí obchodního majetku bez úplaty, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně.

(6) Za dodání zboží za úplaty se pro účely tohoto zákona považuje také přemístění obchodního majetku plátcem do jiného členského státu. Přemístěním obchodního majetku se pro účely tohoto zákona rozumí odeslání nebo přeprava majetku tímto plátcem nebo jím zmocněnou třetí osobou z tuzemska do jiného členského státu pro účely uskutečňování jeho ekonomických činností v jiném členském státě. Za dodání zboží do jiného členského státu plátcem se pro účely tohoto zákona považuje také přemístění zboží, které bylo pořízeno tímto plátcem podle § 16 odst. 4, z tuzemska do jiného členského státu.

(7) Za přemístění obchodního majetku z tuzemska do jiného členského státu se pro účely tohoto zákona nepovažuje odeslání nebo přeprava zboží pro účely

- a) dodání zboží s instalací nebo montáží,
- b) zasílání zboží,

- c) dodání zboží plátcem na palubě lodí, letadel nebo vlaků během přepravy osob podle § 7 odst. 4,
- d) dodání zboží plátcem v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, pokud je dodání zboží v tomto členském státě osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně,
- e) vývozu zboží plátcem, pokud je zboží propuštěno do **celního** režimu vývozu,
- f) poskytnutí služby pro plátce, zahrnující práce na zboží fyzicky uskutečněné v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínky, že zboží po provedení prací je vráceno zpět plátcí do tuzemska, ze kterého bylo původně odesláno nebo přepraveno,
- g) přechodného užití zboží v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží, pro účely poskytnutí služby plátcem,
- h) přechodného užití zboží na dobu nepřekračující 24 měsíců na území jiného členského státu, ve kterém by se na dovoz stejného zboží ze třetí země pro přechodné užití vztahoval **celní** režim dočasného použití s plným osvobozením od cla, nebo
- i) dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

(8) Za dodání zboží se však pro účely tohoto zákona nepovažuje

- a) pozbytí obchodního závodu, pokud se jedná o hmotný majetek,
- b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu,¹¹⁾
- c) poskytnutí dárku v rámci ekonomické činnosti, pokud jeho pořizovací cena bez daně nepřesahuje 500 Kč, nebo poskytnutí obchodních vzorků bez úplaty v rámci ekonomické činnosti,
- d) dodání vratného obalu, který je dodáván spolu se zbožím kupujícímu za úplatu, pokud je tato úplata přímo vázána k vratnému obalu a kupujícímu je při dodání zboží zaručeno vrácení této úplaty v plné výši po vrácení vratného obalu^{10a)}, nebo
- e) vrácení vratného obalu bez úplaty či za úplatu.

§ 20

Dovoz zboží

(1) Dovozem zboží se pro účely tohoto zákona rozumí vstup zboží z třetí země na území Evropské unie.

~~(2) Za dovoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje také vrácení zboží, které je po předchozím umístění ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu nacházejícím se v tuzemsku vráceno zpět do tuzemska. Za vrácení zboží do tuzemska se nepovažuje dodání zboží do jiného členského státu podle § 64 přímo ze svobodného skladu nebo svobodného pásma a vývoz zboží podle § 66 přímo ze svobodného skladu nebo svobodného pásma.~~

~~(3)~~(2) Za dovoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje také vstup zboží na území Evropské unie z území podle § 3 odst. 2. U dovozu tohoto zboží postupuje celní úřad tak, jako by se jednalo o dovoz zboží ze třetí země.

§ 23

Uskutečnění plnění a povinnost priznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží

~~(1) Zdanitelné plnění je uskutečněno a povinnost priznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží vzniká^{19a)}~~

- ~~a) propuštěním zboží do celního režimu volný oběh,~~
- ~~b) propuštěním zboží do celního režimu aktivní zušlechťovací styk v systému navracení,~~
- ~~c) propuštěním zboží do celního režimu dočasné použití s částečným osvobozením od dovozního cla,~~
- ~~d) nezákonným dovozem zboží,~~

- ~~e) spotřebou nebo použitím zboží ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu za jiných podmínek, než které jsou stanoveny celními předpisy,~~
- ~~f) porušením podmínek vyplývajících z dočasně uskladněného zboží,~~
- ~~g) porušením podmínek stanovených pro celní režim, do kterého bylo dovážené zboží propuštěno, nebo~~
- ~~h) odnětím zboží celnímu dohledu.~~

(1) Zdanitelné plnění je uskutečněno a povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží vzniká

- a) propuštěním zboží do celního režimu
 1. volného oběhu,
 2. dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, nebo
 3. konečného užití,
- b) nesplněním některé z povinností stanovených v celních předpisech pro
 1. vstup zboží, které není zbožím Evropské unie, na území Evropské unie,
 2. dočasné uskladnění,
 3. celní režim tranzitu,
 4. celní režim uskladnění,
 5. celní režim dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla,
 6. celní režim zušlechtnění, nebo
 7. nakládání se zbožím, které není zbožím Evropské unie,
- c) nesplněním podmínky, na jejímž základě může být zboží, které není zbožím Evropské unie, propuštěno do celního režimu, s výjimkou celního režimu konečného užití,
- d) odnětím zboží, které není zbožím Evropské unie, celnímu dohledu, nebo
- e) porušením podmínek stanovených v povolení k použití zvláštního celního režimu.

~~(2) Povinnost zaplatit daň při dovozu zboží rovněž vzniká dnem rozhodnutí celního úřadu o vrácení zboží ze svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku zpět do tuzemska.~~

~~(3)~~(2) Bylo-li plátcí rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a), ~~b) nebo c)~~, je plátce povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do příslušného **celního** režimu propuštěno.

~~(4)~~(3) Bylo-li plátcí rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. ~~e) a)~~ **bod 2**, je plátce povinen přiznat daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do **celního režimu** volného oběhu v době dovozu zboží.

~~(5)~~(4) Pokud byly porušeny podmínky pro osvobození od daně podle § 71g, je plátce povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do **celního** režimu volného oběhu propuštěno.

~~(6)~~(5) Bylo-li osobě, která není plátcem, rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. ~~e) a)~~ **bod 2**, je tato osoba povinna zaplatit daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do **celního režimu** volného oběhu v době dovozu zboží.

~~(7)~~(6) Plátce splnil povinnost přiznat daň při dovozu zboží, pokud daň zaplatil celnímu úřadu v souladu s tímto zákonem jako osoba povinná zaplatit daň.

§ 24

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při dodání zboží a poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku

(1) Povinnost přiznat daň při poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku osobou neusazenou v tuzemsku vzniká plátcí nebo identifikované osobě, kterým je služba poskytnuta, ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni poskytnutí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve.

(2) Zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné dnem poskytnutí služby podle odstavce 1. V případech podle § 21 odst. 4 písm. b) a v § 21 odst. 5 až 9 se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem uvedeným v těchto ustanoveních.

(3) Pokud je osobou neusazenou v tuzemsku poskytována služba s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1 po dobu delší než 12 kalendářních měsíců a během této doby nedojde k poskytnutí úplaty, považuje se plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se obdobně vztahují i na dodání zboží s instalací nebo montáží a dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

(5) Povinnost přiznat daň při dodání zboží s místem plnění v tuzemsku osobou neusazenou v tuzemsku vzniká plátcí, kterému je zboží dodáno, ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni poskytnutí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve.

~~§ 33a~~

Daňový doklad při vývozu

~~Za daňový doklad při vývozu zboží se považuje~~

- ~~a) rozhodnutí celního úřadu o vývozu zboží do třetí země, kterým je celním úřadem potvrzen výstup zboží z území Evropské unie, nebo~~
- ~~b) rozhodnutí celního úřadu o umístění zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku.~~

~~§ 33a~~

Daňový doklad při vývozu

Za daňový doklad při vývozu zboží se považuje daňový doklad vystavený podle § 28 odst. 1 písm. a).

~~§ 38~~

Základ daně a výpočet daně při dovozu zboží

(1) Základem daně při dovozu zboží podle § 20 je součet

- a) základu pro vyměření cla, včetně cla, dávek a poplatků splatných z důvodu dovozu zboží, pokud již nejsou zahrnuty do základu pro vyměření cla,
- b) vedlejších výdajů vzniklých do prvního místa určení v tuzemsku, popřípadě do dalšího místa určení na území Evropské unie, pokud je toto místo při uskutečnění zdanitelného plnění známo, pokud nejsou zahrnuty do základu daně podle písmena a),
- c) příslušné spotřební daně, pokud není stanoveno v § 41 jinak.

(2) Prvním místem určení se pro účely odstavce 1 rozumí místo uvedené v přepravním dokladu, na jehož základě je zboží dováženo do dovážejícího členského státu. Pokud není první místo určení uvedeno na přepravním dokladu, považuje se za první místo určení místo prvního přeložení dováženého zboží v dovážejícím členském státě.

(3) Základem daně při vrácení nebo propuštění zboží, které bylo

- ~~a) plátcem dovezeno a umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma a bylo propuštěno do volného oběhu, pokud nedochází ke změně vlastnického vztahu, bez ohledu na skutečnost, zda zboží prošlo nebo neprošlo zpracovatelskými operacemi a plátce navrhuje jeho propuštění do tuzemska, je základ daně podle odstavce 1,~~
- ~~b) plátcem dovezeno a umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma a bylo propuštěno do volného oběhu, pokud došlo ke změně vlastnického vztahu a nový~~

- ~~vlastník navrhuje jeho propuštění, je součet pořizovací ceny nebo ceny určené podle právních předpisů upravujících oceňování majetku a popřípadě spotřební daně; pokud zboží prošlo zpracovatelskými operacemi, vstupuje do základu daně ještě výše nákladů na provedené zpracovatelské operace,~~
- ~~c) plátcem umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma, pokud nedochází ke změně vlastnického vztahu, je součet ceny určené podle právních předpisů upravujících oceňování majetku ke dni umístění zboží do svobodného skladu nebo svobodného pásma a popřípadě spotřební daně, pokud dochází ke změně vlastnického vztahu, je součet pořizovací ceny nebo ceny určené podle právních předpisů upravujících oceňování majetku a popřípadě spotřební daně,~~
- ~~d) plátcem umístěno do svobodného skladu nebo propuštěno do svobodného pásma, pokud došlo ke změně vlastnického vztahu a prošlo zpracovatelskými operacemi, je součet pořizovací ceny nebo ceny určené podle právních předpisů upravujících oceňování majetku a popřípadě spotřební daně a výše nákladů na provedené zpracovatelské operace,~~
- ~~e) osobou, která není plátcem, umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma, prošlo zpracovatelskými operacemi a má být původním nebo novým vlastníkem propuštěno zpět do tuzemska, je výše nákladů na provedené zpracovatelské operace.~~

~~(4)(3)~~ U propuštění zboží do **celního** režimu volného oběhu, aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení, dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla nebo vrácení zboží se daň vypočte jako součin základu daně a sazby daně. Vypočtená daň se může zaokrouhlit podle § 37 odst. 1. U zboží propuštěného do volného oběhu z **celního režimu volného oběhu z celního** režimu pasivního zušlechťovacího styku se základ daně vypočte podle odstavce 1 bez zahrnutí hodnoty služby poskytnuté osobou neusazenou v tuzemsku s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1.

~~(5)(4)~~ Pro účely stanovení základu daně při dovozu zboží se pro přepočítání cizí měny na českou měnu použije kurz stanovený podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících clo.

§ 41

Základ daně a výpočet daně u zboží, které je v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně

(1) Základ daně při dovozu zboží, které je propuštěno do celního režimu ~~volný oběh~~ **volného oběhu** s následným umístěním do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, se stanoví podle § 38 bez zahrnutí spotřební daně.

(2) U zboží, které je při pořízení z jiného členského státu v tuzemsku umístěno do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, se základ daně stanoví obdobně podle § 36 bez zahrnutí spotřební daně.

(3) U zboží, které se nachází v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, a plátce uskutečňuje jeho dodání podle § 13, aniž by zboží bylo uvedeno do volného daňového oběhu, se základ daně stanoví podle § 36.

(4) U zboží, které se nachází v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, a plátce uskutečňuje jeho dodání podle § 13 při uvedení zboží do volného daňového oběhu, se základ daně stanoví podle § 36.

§ 44

Oprava výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení

(1) Plátce, kterému při uskutečnění zdanitelného plnění vůči jinému plátcovi vznikla povinnost přiznat daň a jehož pohledávka, která vznikla ~~nejpozději v období končícím 6~~ **nejpozději v období končícím 6** měsíců před rozhodnutím soudu o úpadku z tohoto plnění, doposud nezanikla (dále jen

„věřitel“), je oprávněn provést opravu výše daně na výstupu z hodnoty zjištěné pohledávky v případě, že

- a) plátce, vůči kterému má věřitel tuto pohledávku (dále jen „dlužník“), se nachází v insolvenčním řízení a insolvenční soud rozhodl o prohlášení konkursu na majetek dlužníka,
- b) věřitel přihlásil tuto svoji pohledávku nejpozději ve lhůtě stanovené rozhodnutím soudu o úpadku, tato pohledávka byla zjištěna a v insolvenčním řízení se k ní přihlíží,
- c) věřitel a dlužník nejsou a ani v době vzniku pohledávky nebyli osobami, které jsou
 1. kapitálově spojenými osobami podle § 5a odst. 3 s tím, že výše podílu představuje alespoň 25 % základního kapitálu nebo 25 % hlasovacích práv těchto osob,
 2. osobami blízkými, nebo
 3. společníky téže společnosti, jsou-li plátcí,
- d) věřitel doručil dlužníkovi daňový doklad podle § 46 odst. 1.

(2) Pokud pohledávka nebyla v přezkumném jednání podle zákona upravujícího insolvenční řízení zjištěna v hodnotě, kterou měla v době vzniku, daň se vypočte podle ustanovení § 37 odst. 2. Pokud dojde k opravě základu daně a výše daně podle § 42, výše opravované daně podle tohoto ustanovení se sníží či zvýší o takto provedené opravy.

(3) Opravu výše daně na výstupu je věřitel oprávněn provést nejdříve ve zdaňovacím období, v němž byly splněny podmínky podle odstavce 1. Opravu nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo původní zdanitelné plnění a v případě, že dlužník přestal být plátcem.

~~(4) Věřitel, který provedl opravu výše daně podle odstavce 1, je povinen předložit jako přílohu k daňovému přiznání~~

- ~~a) kopie všech vystavených daňových dokladů, u kterých provedl opravu výše daně v tomto daňovém přiznání, a~~
- ~~b) výpis z přehledu oprav pro daňové účely provedených v tomto daňovém přiznání.~~

(4) Věřitel, který provedl opravu výše daně podle odstavce 1, je povinen předložit jako přílohu k daňovému přiznání kopie všech vystavených daňových dokladů, u kterých provedl opravu výše daně v tomto daňovém přiznání.

(5) Pokud provede věřitel opravu výše daně podle odstavce 1, je dlužník povinen snížit svoji daň na vstupu u přijatého zdanitelného plnění o částku daně opravenou věřitelem, a to ve výši, v jaké uplatnil odpočet daně z přijatého zdanitelného plnění. Tuto opravu výše daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění je dlužník povinen provést ve zdaňovacím období, v němž byly splněny podmínky podle odstavce 1.

(6) Je-li pohledávka, u níž věřitel provedl opravu výše daně podle odstavce 1, následně plně či částečně uspokojena, vzniká věřiteli povinnost přiznat z přijaté úplaty daň, a to ke dni, v němž k plnému nebo částečnému uspokojení pohledávky došlo, a doručit dlužníkovi daňový doklad, který je věřitel povinen vystavit podle § 46 odst. 2 do 15 dnů ode dne přijetí úplaty. V případě uspokojení pohledávky se daň vypočte podle ustanovení § 37 odst. 2. Dlužník je oprávněn uplatnit odpočet daně přiznané věřitelem podle tohoto odstavce nejdříve ve zdaňovacím období, v němž mu byl doručen doklad podle § 46 odst. 2.

(7) Postoupí-li věřitel pohledávku, u níž provedl opravu výše daně podle odstavce 1, je povinen zvýšit daň na výstupu o částku ve výši provedené opravy, případně sníženou o daň přiznanou podle odstavce 6, a to ke dni, v němž k postoupení pohledávky došlo. Věřitel je povinen doručit dlužníkovi písemné oznámení, že k postoupení pohledávky došlo; v oznámení je povinen uvést i číslo daňového dokladu vystaveného podle § 46 odst. 1. Dlužník je oprávněn uplatnit odpočet daně přiznané věřitelem podle tohoto odstavce nejdříve ve zdaňovacím období, v němž mu bylo doručeno oznámení o postoupení pohledávky.

(8) Při zrušení registrace je věřitel, který provedl opravu podle odstavce 1, povinen zvýšit daň na výstupu o částku ve výši provedené opravy, případně sníženou o daň přiznanou

podle odstavce 6, a to v daňovém přiznání za poslední zdaňovací období před zrušením registrace. Věřitel je povinen doručit písemné oznámení o zrušení registrace všem dlužníkům, kterým doručil daňový doklad podle § 46 odst. 1; v oznámení je povinen uvést i číslo daňového dokladu vystaveného podle § 46 odst. 1. Dlužník je oprávněn uplatnit odpočet daně přiznané věřitelem podle tohoto odstavce nejdříve ve zdaňovacím období, v němž mu bylo doručeno oznámení o zrušení registrace věřitele.

(9) Opravy výše daně podle odstavců 1, 6, 7 nebo 8 se považují za samostatná zdanitelná plnění uskutečněná nejpozději k poslednímu dni zdaňovacího období, ve kterém byly opravný daňový doklad podle § 46 nebo písemné oznámení doručeny dlužníkovi. U opravy výše daně se uplatní sazba daně platná ke dni uskutečnění původního zdanitelného plnění. Pro přepočet cizí měny na českou měnu se v tomto případě použije kurz uplatněný u původního zdanitelného plnění.

(10) Zanikne-li věřitel s právním nástupcem, je opravu výše daně oprávněn provést i jeho právní nástupce; ustanovení odstavců 1 až 9 se použijí obdobně.

§ 66

Osvobození od daně při vývozu zboží

(1) Vývozem zboží se pro účely tohoto zákona rozumí výstup zboží z území Evropské unie na území třetí země, jestliže zboží bylo propuštěno do celního režimu ~~vývoz, pasivní zušlechťovací styk nebo vnější tranzit, nebo bylo propuštěno do celně schváleného určení zpětný vývoz zboží z celního území Evropského společenství^(48b)~~ **vývozu, pasivního zušlechťovacího styku nebo vnějšího tranzitu, nebo bylo zpětně vyvezeno.** ~~Za vývoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje také umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku.~~

(2) Osvobozeno od daně při vývozu zboží do třetí země je dodání zboží plátcem, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska do třetí země

- a) prodávajícím nebo jím zmocněnou osobou, nebo
- b) kupujícím nebo jím zmocněnou osobou, jestliže kupující nemá v tuzemsku sídlo ani místo pobytu, ani provozovnu, s výjimkou zboží přepravovaného kupujícím za účelem vybavení nebo zásobení rekreačních lodí nebo letadel, popřípadě jiného prostředku pro dopravu pro soukromé použití.

~~(3) Osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně je také umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku.~~

~~(4)~~**(3)** Při dodání zboží do třetí země se za den uskutečnění plnění považuje den výstupu zboží z území Evropské unie potvrzený celním úřadem. ~~Dodání zboží na území třetí země je plátce povinen prokázat daňovým dokladem podle § 33a písm. a).~~ **Výstup zboží z území Evropské unie je plátce povinen prokázat rozhodnutím celního úřadu o vývozu zboží do třetí země, kterým je celním úřadem potvrzen výstup zboží z území Evropské unie.**

~~(5)~~**(4)** ~~Za den umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu se považuje den potvrzený celním úřadem na rozhodnutí o umístění zboží ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu v tuzemsku. Umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu je plátce povinen prokázat daňovým dokladem podle § 33a písm. b).~~

~~(6)~~**(5)****(4)** V případě, že výstup zboží z území Evropské unie není potvrzen celním úřadem ~~na daňovém dokladu~~, může plátce prokázat výstup zboží jinými důkazními prostředky.

§ 68

Osvobození ve zvláštních případech

(1) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží pro zásobení lodí

- a) používaných k plavbě po volném moři a přepravujících osoby za úplatu nebo používaných k obchodní, průmyslové nebo rybářské činnosti,
- b) používaných k poskytnutí záchrany a pomoci na moři nebo k pobřežnímu rybolovu, s výjimkou dodání palubních zásob lodím používaným k pobřežnímu rybolovu,
- c) válečných, pokud opouštějí tuzemsko a směřují do zahraničních přístavů a kotvišť.

(2) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno

- a) dodání, úprava, oprava, údržba nebo nájem námořních lodí, včetně nájmu námořních lodí s posádkou, uvedených v odstavci 1 písm. a) a b),
- b) dodání, nájem, oprava nebo údržba zařízení včetně rybářského vybavení, které je na těchto lodích instalováno nebo používáno.

(3) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno

- a) dodání, úprava, oprava, údržba nebo nájem letadel, včetně nájmu letadel s posádkou, které jsou užívány leteckými společnostmi provozujícími zejména přepravu osob a zboží mezi jednotlivými členskými státy a dále mezi členskými státy a třetími zeměmi,
- b) dodání, nájem, oprava nebo údržba zařízení, které je na těchto letadlech instalováno nebo používáno.

(4) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží pro zásobení letadel uvedených v odstavci 3.

(5) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 2, která bezprostředně souvisí s námořními loděmi uvedenými v odstavci 2 nebo bezprostředně souvisí s přepravovaným nákladem.

(6) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 3, která bezprostředně souvisí s letadly uvedenými v odstavci 3 nebo bezprostředně souvisí s přepravovaným nákladem. Za službu, která bezprostředně souvisí s letadly, se nepovažuje ubytování cestujících z důvodu zpoždění v letecké dopravě, nájem salónku a kancelářských prostor na letišti, odbavení cestujících, odbavení nákladu a pošty.

(7) Subjektem Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí tyto subjekty uvedené v příslušných předpisech Evropské unie⁷⁵⁾:

- a) Evropská unie,
- b) Evropské společenství pro atomovou energii,
- c) Evropská centrální banka,
- d) Evropská investiční banka,
- e) subjekt založený Evropskou unií.

(8) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby diplomatické misi⁵⁶⁾, konzulárnímu úřadu⁵⁷⁾, zvláštní misi, zastupitelství mezinárodní organizace a jejich členům a úředníkům, a to v mezích a za podmínek upravených v mezinárodních smlouvách zakládajících tyto mise, úřady nebo organizace, v dohodách o umístění jejich sídla nebo v jiných právních předpisech, pokud mají tyto mise, úřady nebo zastupitelství sídlo v jiném členském státě. Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby subjektům Evropské unie se sídlem v jiném členském státě, a to v mezích a za podmínek upravených v protokolu, v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla těchto subjektů, pokud tím není narušena hospodářská soutěž. Osvobození od daně se uplatní, pouze pokud plátce uskutečňující tato dodání nebo poskytnutí prokáže nárok na osvobození těchto dodání nebo poskytnutí

osvědčením o osvobození od daně potvrzeným příslušným orgánem členského státu, na jehož území je sídlo těchto misí, úřadů, organizací anebo subjektů. Rozsah a podmínky, za kterých jsou diplomatická mise, konzulární úřad, zvláštní mise, zastupitelství mezinárodní organizace, jejich členové nebo úředníci anebo subjekty Evropské unie oprávněni od plátce pořizovat zboží nebo službu s osvobozením od daně, se řídí principem vzájemnosti a v případě, kdy princip vzájemnosti nelze uplatnit, rozsahem a podmínkami stanovenými v § 80.

(9) Diplomatická mise, konzulární úřad, zvláštní mise, zastupitelství mezinárodní organizace nebo subjekty Evropské unie se sídlem v tuzemsku a jejich členové nebo úředníci, pokud jsou osobami požívajícími výsad a imunit podle § 80, jsou povinni na vyžádání osoby registrované k dani v jiném členském státě, která těmto osobám dodává zboží nebo poskytuje službu, které jsou osvobozeny od daně, požádat správce daně o potvrzení osvědčení o osvobození od daně, a to v mezích a za podmínek upravených v mezinárodních smlouvách zakládajících tyto mise, úřady nebo organizace, v dohodách o umístění jejich sídla, v jiných právních předpisech nebo v protokolu a v dohodách o jeho provádění, pokud tím není narušena hospodářská soutěž. Diplomatická mise, konzulární úřad, zvláštní mise, zastupitelství mezinárodní organizace, jejich členové nebo úředníci anebo subjekty Evropské unie jsou oprávněni od osoby registrované k dani v jiném členském státě pořizovat zboží nebo službu, které jsou osvobozeny od daně, pouze v rozsahu stanoveném principem vzájemnosti a v případě, kdy princip vzájemnosti nelze uplatnit, v rozsahu stanoveném v § 80. Pro stanovení tohoto rozsahu se započítává i výše daně vrácené podle § 80.

(10) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby

- a) uskutečněné v tuzemsku, které jsou určeny pro použití ozbrojenými silami ostatních členských států Severoatlantické smlouvy nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí,
- b) do jiného členského státu pro ozbrojené síly jakéhokoli členského státu, který je členským státem Severoatlantické smlouvy a který není státem určení, které jsou určeny pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí.

(11) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zlata centrálním bankám jiných států.

(12) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží humanitárním a dobročinným organizacím, které je v rámci své humanitární, dobročinné nebo vzdělávací činnosti mimo území Evropské unie odešlou nebo přepraví do třetí země.

(13) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění plnění osvobozeného od daně podle § 66 až 69, s výjimkou odstavce 14, nebo plnění uskutečněného ve třetí zemi.

(14) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozena přeprava zboží mezi členskými státy, pokud se jedná o přepravu nebo odeslání zboží na ostrovy tvořící autonomní oblasti Azory a Madeira, z těchto ostrovů nebo mezi těmito ostrovy.

~~(15) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží umístěného ve svobodném skladu nebo ve svobodném pásmu, poskytnutí služeb vztahujících se ke zboží umístěnému ve svobodném skladu nebo ve svobodném pásmu.~~

§ 69

Osvobození přepravy a služeb přímo vázaných na dovoz a vývoz zboží

(1) Přeprava zboží při vývozu je v tuzemsku osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Služby přímo vázané na dovoz, včetně přepravy zboží při dovozu, které je povinna

osoba, které vzniká povinnost přiznat daň podle § 23, zahrnout do základu daně podle § 38, jsou v tuzemsku osvobozeny od daně s nárokem na odpočet daně.

~~(2) Za přepravu zboží vázanou na dovoz zboží podle § 12 odst. 2 a vývoz zboží se nepovažuje přeprava z místa v tuzemsku do svobodného skladu nebo svobodného pásma a naopak a mezi dvěma svobodnými sklady nebo svobodnými pásmy.~~

~~(3)~~(2) Služby, které jsou přímo vázány na dovoz zboží podle § 12 odst. 2 a vývoz zboží, jsou osvobozeny od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou služeb uvedených v § 51, pokud zákon nestanoví jinak.

~~(4)~~(3) Osvobození od daně při uskutečňování přepravy při dovozu a vývozu zboží je plátce, který přepravu při dovozu a vývozu zboží uskutečňuje, povinen doložit správci daně přepravním dokladem potvrzeným pohraničním celním úřadem členského státu, který je vstupním státem při dovozu zboží nebo výstupním státem při vývozu zboží, popřípadě jinými důkazními prostředky. Přepravním dokladem se rozumí doklad, který je používán pro dopravní prostředek, jímž je přeprava zboží při dovozu a vývozu uskutečňována. Plátce, který uskutečňuje přepravu při dovozu a vývozu zboží na základě postoupení závazku dalších osob, je povinen prokázat nárok na osvobození od daně přepravním dokladem, smlouvou o přepravě věci nebo jinými důkazními prostředky.

~~(5)~~(4) Osvobození od daně při poskytnutí služeb podle odstavce 3 2 je plátce, který tyto služby uskutečňuje, povinen doložit správci daně dokladem o zaplacení, popřípadě jinými doklady prokazujícími splnění podmínek pro osvobození od daně.

§ 71g

Osvobození od daně při dovozu zboží, které je přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně

(1) Od daně je osvobozen dovoz zboží, při kterém vzniká povinnost přiznat daň v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně podle § 64.

(2) Pokud se však jedná o dodání zboží do jiného členského státu podle § 64 odst. 1 nebo o přemístění obchodního majetku podle § 64 odst. 4, je dovoz zboží osvobozen od daně, pokud plátce v okamžiku propuštění zboží do **celního režimu** volného oběhu poskytne celnímu úřadu

- a) své daňové identifikační číslo,
- b) daňové identifikační číslo osoby registrované k dani v jiném členském státě, které je zboží odesláno nebo přepraveno, popřípadě své daňové identifikační číslo, přidělené pro účely daně z přidané hodnoty v jiném členském státě, která jsou uvedena v písemném rozhodnutí celního úřadu o propuštění zboží do **celního režimu** volného oběhu, a
- c) podklady dokazující, že dovezené zboží je bezprostředně určeno k odeslání nebo přepravě do jiného členského státu.

(3) Plátce je povinen uvést dovoz zboží osvobozený od daně podle odstavce 1 do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do tohoto **celního** režimu propuštěno.

(4) Pokud nejsou splněny podmínky podle odstavce 1, vzniká plátcovi povinnost přiznat daň podle § 23.

§ 73

Podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně

(1) Pro uplatnění nároku na odpočet daně je plátce povinen splnit tyto podmínky:

- a) při odpočtu daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce, mít daňový doklad,
- b) při odpočtu daně, kterou plátce uplatnil při poskytnutí zdanitelného plnění osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku nebo jiným plátcem, anebo kterou plátce uplatnil při pořízení zboží z jiného členského státu, daň přiznat a mít daňový doklad; nemá-li plátce daňový doklad, lze nárok prokázat jiným způsobem,
- c) při odpočtu daně při dovozu zboží, je-li plátce povinen tuto daň přiznat podle § 23 odst. 3 až 5 2 až 4, daň přiznat a mít daňový doklad,
- d) při odpočtu daně při dovozu zboží, není-li plátce povinen postupovat podle § 23 odst. 3 až 5 2 až 4, vyměřenou daň zaplatit a mít daňový doklad, nebo
- e) při odpočtu daně, kterou plátce uplatnil v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. b), daň přiznat a mít daňový doklad; nemá-li plátce daňový doklad, lze nárok prokázat jiným způsobem.

(2) Plátce je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně nejdříve za zdaňovací období, ve kterém jsou splněny podmínky podle odstavce 1.

(3) Nárok na odpočet daně nelze uplatnit po uplynutí lhůty, která činí 3 roky. Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně počne běžet prvním dnem měsíce následujícího po zdaňovacím období, ve kterém nárok na odpočet daně vznikl. Po uplynutí této lhůty je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, pokud

- a) mu vznikla povinnost tuto daň přiznat, nebo
- b) toto zdanitelné plnění použije pro účely plnění podle § 13 odst. 4 písm. b).

(4) Plátce, který má u přijatého zdanitelného plnění nárok na odpočet daně v částečné výši, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně u tohoto plnění nejpozději za poslední zdaňovací období kalendářního roku, v jehož některém ze zdaňovacích období mohl být nárok uplatněn nejdříve. Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně podle odstavce 3 tím není dotčena.

(5) Neobsahuje-li doklad pro prokázání nároku na odpočet daně všechny předepsané náležitosti daňového dokladu, lze nárok prokázat jiným způsobem.

(6) Převyšuje-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu výši daně, která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani, která má být uplatněna podle tohoto zákona. Je-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu nižší, než která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani uvedené na daňovém dokladu.

(7) U plátců, kteří uskutečňují zdanitelná plnění jako společníci společnosti, uplatňuje nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých k činnosti společnosti určený společník, který vede evidenci pro účely daně z přidané hodnoty za společnost. Společníci společnosti, kteří jsou plátcí, mohou uplatnit nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých pro činnost společnosti jednotlivě, pokud uskutečňují zdanitelná plnění, ke kterým tato přijatá zdanitelná plnění použijí, a pokud tato uskutečněná zdanitelná plnění uvedou ve svých daňových přiznáních. Je-li uplatňován nárok na odpočet daně jednotlivými společníky společnosti, musí být těmito společníky uplatněna daň na výstupu ve vztahu k určenému společníkovi společnosti, který přiznává daň na výstupu za činnost celé společnosti.

§ 92a

Základní ustanovení

(1) V režimu přenesení daňové povinnosti je plátce, pro kterého bylo zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku uskutečněno, povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(2) Plátce, pro kterého je zdanitelné plnění v režimu přenesení daňové povinnosti uskutečněno, je povinen doplnit výši daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty. Za správnost vypočtené daně odpovídá plátce, pro kterého je plnění uskutečněno.

(3) Režim přenesení daňové povinnosti v případě, že plátce, který poskytnul **nebo přijal** zdanitelné plnění, nesplnil svou registrační povinnost ve stanovené lhůtě, nelze použít do dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je registrován jako plátce.

(4) Pokud vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním zdanitelného plnění v režimu přenesení daňové povinnosti, použije se režim přenesení daňové povinnosti při uskutečnění zdanitelného plnění na daň vypočtenou ze základu daně stanoveného podle § 37a odst. 1.

§ 93a

Místní příslušnost

(1) Místně příslušný skupině je správce daně, který je místně příslušný jejímu zastupujícímu členovi.

(2) Pro osobu povinnou k dani, která nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, je místně příslušným správcem daně Finanční úřad pro **hlavní město Prahu Moravskoslezský kraj**.

(3) Pro osobu povinnou k dani, která je plátcem podle § 6d, je místně příslušným správcem daně finanční úřad místně příslušný její části, která je součástí skupiny.

§ 101

Obecná ustanovení o daňovém přiznání

(1) Daňové přiznání má povinnost podat

- a) plátce,
- b) identifikovaná osoba,
- c) osoba, které vznikla povinnost přiznat daň, kterou uvedla na jí vystaveném dokladu, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém doklad vystavila, nebo
- d) osoba, která není plátcem, které vznikla povinnost přiznat daň podle § 108 odst. 1 písm. j)–k), a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém bylo plátcem deklarováno osvobozené dodání zboží do jiného členského státu.

(2) Lhůty podle odstavce 1 nelze prodloužit.

(3) Plátce je povinen podat daňové přiznání i v případě, že mu nevznikla povinnost přiznat daň.

(4) Nevznikla-li plátcovi, který nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, ve zdaňovacím období povinnost přiznat daň nebo povinnost přiznat plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, nesděluje tuto skutečnost správci daně.

(5) Nevznikla-li identifikované osobě ve zdaňovacím období povinnost přiznat daň, nesděluje tuto skutečnost správci daně.

§ 101g

Postup při nesplnění povinnosti související s kontrolním hlášením

(1) Nebylo-li podáno kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vyzve správce daně plátce k jeho podání v náhradní lhůtě do 5 dnů od oznámení této výzvy.

(2) Správce daně údaje uvedené v kontrolním hlášení posoudí, popřípadě prověří a v případě pochybností o jejich správnosti nebo úplnosti vyzve plátce, aby údaje změnil nebo doplnil, popřípadě původní údaje potvrdil.

(3) Plátce je povinen do 5 **pracovních** dnů od oznámení výzvy podle odstavce 2 nesprávné nebo neúplné údaje změnit nebo doplnit, popřípadě původní údaje potvrdit, a to prostřednictvím následného kontrolního hlášení; pokud není toto následné kontrolní hlášení včas podáno, odstavec 1 se nepoužije.

(4) Správce daně doručuje výzvu související s kontrolním hlášením elektronicky, a to prostřednictvím

- a) datové schránky, nebo
- b) veřejné datové sítě na elektronickou adresu plátcem za tím účelem uvedenou, nemá-li plátce zpřístupněnu datovou schránku.

(5) Výzva, která se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu, se považuje za doručenu okamžikem odeslání správcem daně.

(6) V případě, že plátce, který nemá zpřístupněnu datovou schránku, správcem daně dosud nesdělil elektronickou adresu, odstavec 4 se nepoužije.

§ 101j

Vyloučení vzniku pokuty za nepodání kontrolního hlášení

Povinnost uhradit pokutu podle § 101h odst. 1 písm. a) nevzniká, pokud v daném kalendářním roce nedošlo u plátce k jinému prodlení při podání kontrolního hlášení.

§ 101k

Prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení

(1) Plátce je oprávněn požádat správce daně o prominutí pokuty podle § 101h odst. 1 písm. b) až d).

(2) Správce daně může zcela nebo zčásti prominout pokutu podle odstavce 1, pokud k nepodání kontrolního hlášení došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit. Při tom není vázán návrhem plátce.

(3) Žádost o prominutí pokuty podle odstavce 1 lze podat nejpozději do 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit tuto pokutu.

(4) Podání žádosti o prominutí pokuty podle odstavce 1 má odkladný účinek pro vykonatelnost platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit tuto pokutu.

§ 108

Osoby povinné přiznat nebo zaplatit daň

(1) Přiznat daň jsou povinni

- a) plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění, u kterých je povinna přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována,
- b) plátce nebo identifikovaná osoba, kteří pořizují v tuzemsku zboží z jiného členského státu,
- c) plátce nebo identifikovaná osoba, kterým je osobou neusazenou v tuzemsku poskytnuto plnění s místem plnění v tuzemsku, pokud se jedná o
 - 1. poskytnutí služby podle § 9 až 10d,
 - 2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
 - 3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
- d) plátce, kterému je osobou neusazenou v tuzemsku, která není registrovaná jako plátce, dodáno zboží s místem plnění v tuzemsku; toto ustanovení se nepoužije v případě, že plátce, kterému je dodáno zboží, nesplnil svou registrační povinnost ve stanovené lhůtě, a to do dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je registrován jako plátce,**
- ~~d)e)~~ kupující, který je plátcem nebo identifikovanou osobou, kterému je dodáváno zboží zjednodušeným postupem uvnitř území Evropské unie formou třístranného obchodu,
- ~~e)f)~~ plátce, na jehož účet je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká povinnost přiznat daň podle § 23 odst. 1 písm. a) ~~až e)~~ a § 23 odst. ~~54~~,
5,
- ~~f)g)~~ uživatel, který poskytuje vybrané služby v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa,
- ~~g)h)~~ plátce, kterému je poskytnuto plnění v režimu přenesení daňové povinnosti,
- ~~h)i)~~ osoba, která pořizuje v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu podle § 19 odst. 6,
- ~~i)j)~~ osoba, která vystaví doklad, na kterém uvede daň,
- ~~j)k)~~ osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která pořídila zboží s místem plnění v tuzemsku od plátce, jestliže
 - 1. zboží do jiného členského státu nepřepравила nebo neodeslala a
 - 2. plátce přijal všechna opatření k prokázání osvobození při dodání zboží do jiného členského státu.

(2) Zaplatit daň jsou povinny

- a) osoba, která není plátcem, na jejíž účet je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká povinnost zaplatit daň podle § 23 odst. 1 písm. a) ~~až e)~~ a § 23 odst. ~~6~~ **5**,
- b) osoba, u které vzniká povinnost zaplatit daň podle § 23 odst. 1 písm. ~~d)-až h)~~ **b) až e)**;
- ~~c) osoba, na jejíž účet je zboží vráceno ze svobodného pásma nebo svobodného skladu zpět do tuzemska podle § 20.~~

(3) Osoba povinná přiznat nebo zaplatit daň je daňovým subjektem.

(4) Osoba určená k uskutečnění prodeje obchodního majetku plátce, která přijala úplatu za uskutečněný prodej obchodního majetku, je povinna zaplatit daň na osobní daňový účet plátce ve lhůtě pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém se tento prodej uskutečnil. Současně je povinna oznámit správci daně uskutečnění a výši zdanitelného plnění. Za zaplacení daně odpovídají plátce a tato osoba společně a nerozdílně.

§ 110f

Přeplatek

(1) Správce daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa vrátí vratitelný přeplatek bez žádosti do 30 kalendářních dnů od vzniku vratitelného přeplatku.

(2) V případě správy daně ve zvláštním režimu v tuzemsku jako státě spotřeby počíná lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku běžet ode dne, kdy správce daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa obdrží informace potřebné pro přiřazení jednotlivých plateb příslušným daňovým přiznáním.

~~(2)~~ **(3) Vratitelný přeplatek nižší než 4 EUR se nevrací.**

²⁾ § 25 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. 437/2003 Sb.

⁴⁾ Vyhláška č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb.

^{4a)} Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{7c)} § 26 až 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

^{7d)} Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

^{10a)} Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁾ Zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁶⁾ Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákona č. 120/2001 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb.

^{49a)} ~~Čl. 92, 114 a 201 až 208 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.~~

^{48b)} ~~Čl. 91, 161, 145, 182 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.~~

⁵⁶⁾ Čl. 1 vyhlášky č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.

⁵⁷⁾ Čl. 1 vyhlášky č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích.

⁷³⁾ § 32a odst. 6 a § 33 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁴⁾ § 6 odst. 8 a § 7 odst. 11 vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví.

⁷⁵⁾ Směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění některá ustanovení směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty čl. 151 odst. 1 písm. a) a protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství.

K části třicáté čtvrté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti a o změně zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

ZÁKON

ze dne 13. dubna 2004

o omezení plateb v hotovosti a o změně zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů

...

§ 3

(1) Povinnost provést platbu bezhotovostně se vztahuje na platby prováděné

- a) navzájem mezi osobami s místem trvalého pobytu, místem pobytu nebo sídlem na území České republiky, pobočkami nebo organizačními složkami zahraničních osob zřízenými na území České republiky, nebo
- b) osobami s místem trvalého pobytu, místem pobytu nebo sídlem na území České republiky, pobočkami nebo organizačními složkami zahraničních osob zřízenými na území České republiky ve prospěch osob s místem pobytu nebo sídlem v zahraničí; přesahuje-li výše těchto plateb částku stanovenou tímto zákonem.

(2) Povinnost podle odstavce 1 se nevztahuje na

- a) platby daní, poplatků, ~~cla, záloh na tyto platby, odvodů za porušení rozpočtové kázně a na jiné druhy plateb uskutečňované a jiných obdobných peněžitých plnění uskutečňovaných~~ podle daňového řádu nebo podle celního zákona, pokud tyto zákony nestanoví jinak,
- b) povinné platby vyplývající z pracovněprávních vztahů,
- c) platby důchodů z důchodového pojištění, včetně jednorázových doplatků a výplat dávek z penzijních fondů a účastnických fondů obhospodařovaných penzijní společnostmi,
- d) platby prováděné v době krizového stavu vyhlášeného podle zvláštního právního předpisu,¹⁾
- e) platby pojistného a výplat pojistného plnění ze soukromého pojištění,
- f) platby prováděné Českou národní bankou při prodeji pamětních mincí, nebo
- g) platby přijaté soudním exekutorem, soudem nebo správním orgánem při exekuci nebo výkonu rozhodnutí.

¹⁾ Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění zákona č. 320/2002 Sb.

K části třicáté páté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 2

Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) rostlinami živé rostliny a živé části rostlin včetně semen, přičemž za živé části rostlin se pokládají
 1. plody v botanickém smyslu, s výjimkou plodů zmrazených na teplotu méně než mínus 18 st. C (dále jen "hluboce zmrazené"),
 2. zelenina, s výjimkou hluboce zmrazené,
 3. hlízy, cibule, oddenky a jiné podzemní části sloužící k rozmnožování,
 4. řezané květiny,
 5. větve s listy nebo jehlicemi,
 6. uříznuté stromy s listy nebo jehlicemi,
 7. listí nebo jehličí,
 8. rostlinné buněčné a pletivové kultury,
 9. živý pyl,
 10. rouby, očka a řízky a
 11. jiné části rostlin, které mohou být stanoveny postupem podle předpisu Evropské unie^{1a)},
- b) semeny podle písmene a) semena v botanickém smyslu s výjimkou těch, která nejsou určena k pěstování (dále jen "osivo"),
- c) rostlinnými produkty produkty rostlinného původu nezpracované nebo zpracované jednoduchým způsobem, jako je mletí, sušení nebo lisování, pokud nejsou rostlinami,
- d) jinými předměty předměty jiné než rostliny nebo rostlinné produkty, které mohou být nositeli škodlivých organismů a podléhají úředním opatřením,
- e) dřevem dřevo se zcela nebo částečně zachovaným přirozeným oblým povrchem, s kůrou nebo bez kůry, nebo ve formě třísek, štěpků, pilin, zbytků dřeva a dřevního odpadu; s výjimkou ustanovení vztahujících se k dovozu a uvádění na trh rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů stanovených prováděcím právním předpisem se dřevem rozumí též dřevo, které je ve formě výplně, prokladů, palet nebo obalového materiálu, používaných k přepravě předmětů všeho druhu za předpokladu, že představuje rostlinolékařské riziko,
- f) pěstováním činnosti spojené s umístěním rostlin, které zajišťují jejich další růst nebo rozmnožování,
- g) rostlinami určenými k pěstování rostliny vyseté nebo vysazené, určené k dalšímu pěstování nebo přesazení po jejich přemístění, nebo rostliny dosud nevysazené nebo nevyseté, určené k pěstování,
- h) kmenem nebo biotypem soubor jedinců jednoho druhu škodlivého organismu, který je geneticky ustálený a který se svými vlastnostmi liší od jiného geneticky ustáleného souboru jedinců téhož druhu,
- i) škodlivými organismy jakékoliv druhy, kmeny nebo biotypy rostlin, živočichů nebo původců chorob (například virů, bakterií, hub) škodící rostlinám nebo rostlinným produktům,
- j) poruchami rostlin škodlivé změny způsobené na rostlinách nebo rostlinných produktech nepříznivými fyzikálními a chemickými faktory,
- k) integrovanou ochranou rostlin souhrn opatření, která po zvážení veškerých dostupných metod ochrany rostlin potlačují rozvoj populací škodlivých organismů, podporují

- přirozené mechanismy ochrany před škodlivými organismy a snižují rizika pro lidské zdraví a životní prostředí,
- l) monitoringem škodlivých organismů proces soustavného sledování výskytu škodlivých organismů a vyhodnocování souvisejících rizik,
 - m) průzkumem výskytu škodlivých organismů úřední sledování prováděné příslušným orgánem na určitém území ve stanoveném období za účelem zjištění výskytu škodlivého organismu nebo k určení charakteristik jeho populace,
 - n) rostlinolékařským pasem úřední doklad, který osvědčuje, že jím označené rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty splňují ustanovení právních předpisů Evropské unie¹⁾ týkající se jejich uvádění na trh, a který je
 1. v rámci Evropské unie jednotně upraven pro různé druhy rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů,
 2. stanoven příslušným úředním orgánem členského státu Evropské unie a
 3. vydán na základě právního předpisu Evropské unie,¹⁾ popřípadě podle tohoto zákona, určujícího podrobnosti postupu pro vydávání rostlinolékařských pasů,
 - o) rostlinolékařským osvědčením mezinárodně uznávaný úřední dokument o původu a zdravotním stavu zásilky,
 - p) oblastí prostou určitého škodlivého organismu území, ve kterém se tento škodlivý organismus nevyskytuje, což je úředně doloženo, a v němž, je-li to potřebné, se uplatňují úřední opatření k udržení tohoto stavu,
 - q) eradikací použití vhodných opatření a postupů k eliminaci škodlivého organismu v určitém území,
 - r) chráněnou zónou území,
 1. ve kterém není původní nebo usídlený jeden nebo více škodlivých organismů stanovených právním předpisem Evropské unie¹⁾ a usídlený v jedné nebo několika částech území Evropské unie, a to přesto, že podmínky pro jeho usídlení jsou v tomto území vhodné, nebo
 2. ve kterém hrozí nebezpečí usídlení škodlivého organismu na určité plodině v důsledku příznivých ekologických podmínek, přestože tento organismus není na území Evropské unie původní ani usídlený,

¹⁾ škodlivý organismus je považován za usídlený v určité oblasti, je-li známo, že se v ní vyskytuje a nebylo přijato žádné úřední opatření k jeho eradikaci anebo pokud se toto opatření ukázalo jako neúčinné nejméně ve dvou po sobě následujících letech,
 - s) nárazníkovou zónou území, ve kterém se určitý škodlivý organismus nevyskytuje nebo se proti němu provádějí úřední opatření a které přiléhá k oblasti prosté určitého škodlivého organismu nebo ke chráněné zóně nebo k území, na které se vztahují úřední opatření z důvodu výskytu škodlivého organismu,
 - t) místem produkce areál, objekt, pozemek a jejich příslušenství nebo jejich soubor, využívaný jako samostatná produkční jednotka včetně navazujícího vybavení a zařízení,
 - u) členským státem Evropské unie členský stát Evropské unie, smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace (dále jen „členský stát Evropské unie“),
 - v) třetí zemí země, která není členským státem Evropské unie, Ceuta a Melilla,
 - w) úředním prohlášením nebo opatřením prohlášení nebo opatření učiněné nebo přijaté
 1. v případech týkajících se vystavování rostlinolékařských osvědčení a rostlinolékařských osvědčení pro reexport v listinné nebo elektronické podobě zástupci úřední organizace ochrany rostlin třetí země nebo jinými odborně způsobilými státními úředníky touto organizací pověřenými;
 2. ve všech ostatních případech buď osobami uvedenými v bodě 1 nebo kvalifikovanými zaměstnanci jednoho z odpovědných úředních orgánů členského státu Evropské unie za předpokladu, že tito zaměstnanci nejsou osobně zainteresováni na výsledcích jimi přijatých opatření,
 - x) oblastmi využívanými širokou veřejností nebo zranitelnými skupinami obyvatel⁷⁹⁾ zejména veřejné parky nebo zahrady, veřejná prostranství uvnitř obcí, hřbitovy,

- sportoviště, rekreační plochy, areály škol nebo školní pozemky, dětská hřiště, areály zdravotnických zařízení, zařízení poskytujících léčebnou péči nebo kulturních zařízení,
- y) nechemickými metodami alternativní metody k použití chemických přípravků na ochranu rostlin založené na agronomických postupech, nebo fyzikální, mechanické nebo biologické metody ochrany před škodlivými organismy,
 - z) zařízením pro aplikaci přípravků zařízení konkrétně určená pro aplikaci přípravků zejména samojízdná, návěsná, tažená, namontovaná na vlaku, letadle, jakož i stacionární zařízení určená k aplikaci přípravků, přenosná motorem poháněná nebo přenosná ručně ovládaná zařízení a ruční zařízení s tlakovou komorou, včetně příslušenství nezbytného pro účinný provoz takového zařízení, jako zejména trysky, tlakoměry, filtry, sítky a čisticí zařízení pro nádrže.

(2) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí

- a) uváděním na trh obchodní skladování, nabízení k prodeji, prodej nebo jakýkoliv jiný způsob převodu rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů na jinou osobu na území Evropské unie v rámci podnikání; za uvádění na trh se nepovažuje dovoz a vývoz do třetích zemí,
- b) zásilkou množství zboží, které se vyváží z České republiky do třetí země nebo dováží ze třetí země do České republiky nebo prováží²⁾ přes Českou republiku, a na které se vztahuje samostatný doklad potřebný k **celnímu** řízení před celním úřadem nebo k jinému řízení, například rostlinolékařské osvědčení nebo jiný dokument či označení zboží; zásilka může být složena z jedné nebo více partií,
- c) partií množství jedné komodity, které je identifikovatelné podle stejnorodého složení a původu,
- d) dovozcem fyzická nebo právnická osoba, která sama nebo prostřednictvím jiné fyzické nebo právnické osoby dopravuje zásilku ze třetí země přes státní hranice České republiky s výjimkou ~~přímého~~ **celního režimu vnitřního** tranzitu,²⁾
- e) reexportem vývoz rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, které nebyly vypěstovány nebo vyrobeny na území Evropské unie, do třetích zemí,
- f) pěstebním substrátem jakýkoliv materiál, ve kterém rostou kořeny rostlin nebo je k tomuto účelu určený,
- g) distributorem osoba, která uvádí přípravek na trh,
- h) profesionálním uživatelem osoba, včetně obsluhy, techniků, zaměstnavatelů a samostatně výdělečně činných osob, která používá přípravky v rámci svých profesních činností, jak v oblasti zemědělství, tak v jiných odvětvích.
- i) šarží množství výrobku vyrobeného nebo připraveného v jednom výrobním cyklu a postupu anebo zhomogenizovaného během přípravy nebo výroby; základním znakem šarže je její stejnorodost,
- j) vstupním místem místo, na kterém rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty poprvé vstupují na celní území Evropské unie: v případě letecké dopravy letiště, v případě námořní nebo říční dopravy přístav, v případě železniční dopravy železniční stanice, v případě ostatní dopravy sídlo celního úřadu, v jehož územní působnosti se překračuje pozemní hranice Evropské unie směrem na jejich území,
- k) úřadem vstupního místa úřad odpovědný za výkon působnosti na úseku rostlinolékařské péče podle předpisu Evropské unie⁶⁸⁾ v členském státě Evropské unie, jemuž podléhá vstupní místo,
- l) úřadem místa určení úřad odpovědný za výkon působnosti na úseku rostlinolékařské péče podle předpisu Evropské unie⁶⁸⁾ v členském státě Evropské unie v územní působnosti celního úřadu určení,
- m) ~~celním úřadem vstupního místa úřad vstupního místa definovaného pod písmenem s)~~ **celní úřad, v jehož územní působnosti se nachází vstupní místo,**
- ~~n) celním úřadem určení úřad místa určení podle předpisu Evropské unie^{4a)},~~
- n) celním úřadem určení celní úřad, který rozhodl o propuštění do celního režimu,**
- ~~o) celně schváleným zacházením nebo použitím celně schválené určení uvedené v předpisu Evropské unie^{4b)},~~

- o) tranzitem doprava zboží, které podléhá ~~dohledu celních orgánů, z jednoho místa na druhé v celním území Evropské unie, jak je uvedeno v předpisu Evropské unie^{4e)}~~ **celnímu dohledu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{4c)}** a jak to odpovídá Úmluvě o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) a Evropským hospodářským společenstvím^{4d)},
- p) poradcem osoba, která v rámci svého podnikání nebo zaměstnání poskytuje poradenství v oblasti ochrany před škodlivými organismy a s ní souvisejícími poruchami rostlin a bezpečného používání přípravků,
- r) ukazatelem rizika výsledek výpočetní metody, který se užívá pro posouzení rizika používání přípravků na lidské zdraví nebo životní prostředí,
- s) mechanizačním prostředkem zařízení pro aplikaci přípravků a technická zařízení k hubení škodlivých organismů,
- t) osvědčením třetího stupně doklad osvědčující, že fyzická osoba může v rámci svých profesních činností poskytovat poradenství v oblasti ochrany rostlin před škodlivými organismy a s ní souvisejícími poruchami rostlin a v oblasti bezpečného používání přípravků, distribuovat přípravky pro profesní použití a pořádat kurzy a školení k získání a prodloužení osvědčení podle § 86,
- u) osvědčením druhého stupně doklad osvědčující, že fyzická osoba může v rámci svých profesních činností při používání přípravků řídit nakládání s přípravky a provádět dohled nad nakládáním s přípravky, pokud nejsou tyto činnosti vyhrazeny pro držitele osvědčení třetího stupně,
- v) osvědčením prvního stupně doklad osvědčující, že fyzická osoba může nakládat s přípravky pod vedením držitele osvědčení druhého nebo třetího stupně pro nakládání s přípravky.

(3) Základními pojmy podle odstavců 1 a 2 nejsou dotčeny pojmy uvedené v přímo použitelných předpisech Evropské unie⁶⁹⁾.

§ 21

Obecná ustanovení

(1) Rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty stanovené prováděcím právním předpisem, které jsou dováženy ze třetích zemí do České republiky, musí být podrobeny dovozní rostlinolékařské kontrole prováděné Ústavem podle § 22 v místech stanovených v § 25. Teprve po ukončení této kontroly a pokud bylo na základě jejího výsledku úředně zjištěno, že

- nejsou napadeny nebo kontaminovány škodlivými organismy stanovenými prováděcím právním předpisem,
 - se nejedná o rostliny nebo rostlinné produkty stanovené prováděcím právním předpisem, pocházející ze zemí uvedených v tomtéž prováděcím právním předpise,
 - splňují zvláštní požadavky stanovené v prováděcím právním předpise,
 - jsou opatřeny originálem rostlinolékařského osvědčení nebo rostlinolékařského osvědčení pro reexport, nebo za podmínek stanovených postupem podle předpisu Evropské unie^{1a)} elektronickou podobou tohoto osvědčení, jestliže je osvědčení vystaveno a splňuje náležitosti podle § 23, nebo jsou opatřeny originálem jiného dokladu, je-li to stanoveno postupem podle předpisu Evropské unie^{1a)}, nebo jsou opatřeny označením stanoveným prováděcím právním předpisem a jsou splněny technické náležitosti tímto předpisem stanovené, přičemž úředně ověřené opisy nebo výstupy z autorizované konverze dokumentů se uznají, je-li to stanoveno postupem podle předpisu Evropské unie^{1a)},
- mohou být propuštěny do celního režimu volného oběhu, ~~aktivního a pasivního zušlechťovacího styku, přepracování pod celním dohledem a zušlechtění~~, dočasného použití, jakož i do celního režimu volného oběhu v souvislosti s ukončením **celního režimu pasivního zušlechťovacího styku¹³⁾**.

(2) Rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty, neuvedené v odstavci 1, včetně dřeva ve formě prokladů, nosníků, palet nebo obalového materiálu (dále jen „dřevěný obalový materiál“), jež se používá při dopravě zboží všeho druhu, které jsou dováženy ze třetích zemí do České republiky, mohou být podrobeny dovozní rostlinolékařské kontrole prováděné Ústavem podle § 22 s cílem zjistit, zda nejsou napadeny nebo kontaminovány škodlivými organismy podle odstavce 1 písm. a) anebo škodlivými organismy, jejichž výskyt dosud nebyl na území České republiky zjištěn. Pokud je kontrola podle tohoto odstavce zahájena, mohou být příslušné rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty propuštěny do celního režimu volného oběhu, aktivního zušlechťovacího styku, ~~přepřelování pod celním dohledem~~, dočasného použití, jakož i do celního režimu volného oběhu v souvislosti s ukončením **celního** režimu pasivního zušlechťovacího styku⁴³⁾ až tehdy, je-li na základě výsledku této kontroly zřejmé, že splňují příslušná ustanovení tohoto zákona. Zahájení této kontroly oznámí Ústav neprodleně dovozci zásilky a příslušnému celnímu úřadu vstupního místa, popřípadě celnímu úřadu místa určení. Jedno vyhotovení protokolu o kontrole Ústav předá též celnímu úřadu vstupního místa nebo místa určení.

(3) Ustanovení odstavce 1 se vztahuje také na zásilky nebo partie určené do chráněné zóny; dovozní rostlinolékařská kontrola se v tomto případě vztahuje na

- a) další škodlivé organismy stanovené prováděcím právním předpisem,
- b) další rostliny a rostlinné produkty stanovené prováděcím právním předpisem, pocházející ze zemí uvedených v tomtéž prováděcím právním předpise, a
- c) splnění zvláštních požadavků stanovených prováděcím právním předpisem, a to vzhledem k určité chráněné zóně, do níž mají být zásilky nebo partie dopraveny.

(4) Zásilka celně deklarovaná jako jiná než obsahující nebo sestávající se z rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů podle odstavce 1, která je dovážena ze třetí země do České republiky, musí být podrobena dovozní rostlinolékařské kontrole podle § 22, pokud vznikne při řízení o přidělení celně schváleného určení **v celním řízení** důvodné podezření, že takové rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty obsahuje. ~~Orgán odpovědný za celní projednání zásilky~~ **Celní úřad propouštějící zásilku do celního režimu** informuje o vzniklém podezření neodkladně písemně místně příslušné pracoviště Ústavu. Trvají-li pochybnosti o správnosti celní deklarace zásilky i po provedení její kontroly podle § 22, zejména pokud jde o rod a druh rostlin nebo rostlinných produktů nebo jejich původ, považuje se zásilka za zásilku obsahující rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty podle odstavce 1.

(5) Omezení stanovená pro rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty na základě ustanovení odstavců 1 až 3 platí také pro jejich umístění do svobodného pásma nebo svobodného celního skladu.¹⁵⁾ **pásma.**

(6) Dovožní rostlinolékařská kontrola se neprovede, pokud dovozce příslušné zásilky nebo partie obsahující rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty podle odstavce 1 není registrován podle § 12 odst. 1 písm. b) nebo § 12 odst. 9.

(7) Existuje-li nebezpečí šíření škodlivých organismů, musí být rostlinolékařské kontrole podrobeny také rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty, které mají být umístěny ~~do svobodného pásma nebo svobodného celního skladu^{15a)}~~, **podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{4c)}** zpětně vyvezeny z celního území Evropské unie, zničeny nebo přenechány ve prospěch státu^{15b)} nebo které jsou navrženy na propuštění do celního režimu tranzitu^{15e)} nebo do celního režimu uskladnění ~~v celním skladu^{15d)}~~. Za tímto účelem umožní celní úřad pod svým dozorem provedení dovozní rostlinolékařské kontroly.

(8) Ustanovením odstavce 1 nejsou dotčena ustanovení odstavců 4 a 9, § 7 odst. 2, § 27 odst. 1 a 2 a ustanovení týkající se opatření vyhlášených podle § 11 a opatření a záruk stanovených při udělování výjimek podle § 71 odst. 2 a 3. Rovněž nejsou dotčeny specifické dohody uzavřené mezi Evropskou unií a jednou nebo více třetími zeměmi o záležitostech upravených odstavcem 1.

(9) Rostlinolékařská opatření přijatá třetí zemí pro vývoz do Evropské unie se uznávají za rovnocenná rostlinolékařským opatřením Evropské unie, pokud to stanoví předpis Evropské unie¹⁾.

§ 22

Dovozní rostlinolékařská kontrola

(1) V souladu s ustanovením § 21 odst. 1 a 3 provede Ústav kontrolu

- a) každé zásilky celně deklarované jako zásilka obsahující rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty stanovené v § 21 odst. 1, popřípadě § 21 odst. 3, nebo
- b) každé partie celně deklarované jako partie obsahující rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty stanovené v § 21 odst. 1, popřípadě § 21 odst. 3, pokud je zásilka složena z více než jedné partie.

(2) Dovozní rostlinolékařská kontrola podle § 21 odst. 1 až 3 se provádí v souladu s § 24 souběžně s kontrolou náležitostí požadovaných pro propuštění do celního režimu podle ~~předpisu Evropské unie^{16e)}~~ **přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie**, a v souladu se zvláštním právním předpisem¹⁶⁾ s cílem zjistit, zda zásilka nebo partie

- a) je opatřena požadovanými doklady nebo označením podle § 21 odst. 1 písm. d) (dále jen "kontrola dokladů"),
- b) na základě celkového posouzení nebo posouzení jednoho nebo více úředních vzorků reprezentujících celou zásilku je složena z rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů uvedených v dokladech požadovaných podle § 21 odst. 1 písm. d), popřípadě v jiných dokladech doprovázejících zásilku nebo partii (dále jen "kontrola totožnosti") a neobsahuje rostliny nebo rostlinné produkty podle § 21 odst. 1 písm. b),
- c) na základě celkového posouzení nebo posouzení jednoho nebo více úředních vzorků reprezentujících celou zásilku včetně pěstební substrátu, obalů, popřípadě dopravních prostředků, splňuje požadavky uvedené v § 21 odst. 1 písm. a), b) a c) (dále jen "kontrola zdravotního stavu") a je-li nutno uplatnit ustanovení § 11 odst. 2,
- d) neobsahuje rostliny nebo rostlinné produkty podle § 21 odst. 1 písm. b).

(3) Ústav

- a) je oprávněn protokolárně odebrat ze zásilky v potřebném rozsahu za podmínek uvedených v § 74 odst. 9 a 10 vzorky za účelem řádného provedení dovozní rostlinolékařské kontroly,
- b) neodpovídá za škody vzniklé zdržením dopravního prostředku po dobu nezbytně nutnou k provedení dovozní rostlinolékařské kontroly a sepíše o tom úřední záznam; tímto ustanovením není dotčena odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem,¹⁷⁾
- c) eviduje zásilky, které byly podrobeny dovozní rostlinolékařské kontrole, a výsledky této kontroly,
- d) potvrzuje provedení kontroly dokladů uvedením svého názvu a data předložení příslušného dokladu na příslušném prvopisu nebo elektronické podobě rostlinolékařského osvědčení nebo rostlinolékařského osvědčení pro reexport nebo jiného dokladu uvedeného v § 21 odst. 1 písm. d) a, je-li to vhodné, zaznamená také provedení této kontroly, kontroly totožnosti a kontroly zdravotního stavu do rostlinolékařského dokladu o přesunu zásilky nebo partie, vystaveného podle § 25 odst. 6, a to způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- e) uchovává v souladu se zvláštním právním předpisem^{17a)} po ukončení dovozní rostlinolékařské kontroly zásilky nebo partie originál nebo kopii rostlinolékařského dokladu o přesunu této zásilky nebo partie, vystaveného podle § 25 odst. 6, po dobu stanovenou prováděcím právním předpisem,

f) provádí dovozní rostlinolékařskou kontrolu podle § 21 odst. 1 až 4 pouze prostřednictvím zaměstnanců, kteří splňují podmínky odborné kvalifikace podle § 82 odst. 2.

(4) Po ukončení dovozní rostlinolékařské kontroly zásilky nebo partie se na rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty stanovené prováděcím právním předpisem, které tato zásilka nebo partie obsahuje, vztahují ustanovení § 14 odst. 1 a 2 o připojení rostlinolékařského pasu a § 19 o nahrazování rostlinolékařských pasů, pokud Ústav zjistil, že zásilka nebo partie odpovídá požadavkům stanoveným v § 21 odst. 1.

(5) Kontrola totožnosti a kontrola zdravotního stavu se může provést se sníženou četností, pokud

- a) se na základě dohody uzavřené v souladu s § 27 odst. 3 dovozní rostlinolékařská kontrola rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů v zásilce nebo v partii už uskutečnila v odesílající třetí zemi,
- b) jde o rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty v zásilce nebo v partii uvedené v předpisu Evropské unie^{17b)}, nebo
- c) rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty v zásilce nebo v partii pocházejí ze třetí země, pro niž byla ve všeobecných mezinárodních rostlinolékařských dohodách uzavřených na zásadě oboustrannosti mezi Evropskou unií a třetí zemí stanovena snížená četnost kontrol totožnosti a kontrol zdravotního stavu, nejsou-li vážné důvody se domnívat, že technické požadavky stanovené předpisem Evropské unie¹⁾ a tímto zákonem (§ 21 až 25) nejsou splněny.

(6) Rostlinolékařské kontroly podle odstavců 1 až 5 se mohou rovněž uskutečňovat se sníženou četností, pokud je to stanoveno dvoustrannou nebo mnohostrannou dohodou o uznání rovnocennosti rostlinolékařských opatření^{17c)} nebo je-li to stanoveno postupem podle předpisu Evropské unie^{1a)}, a to za předpokladu, že jsou splněny specifické podmínky stanovené tímto předpisem.

§ 26

Naložení se zásilkou po provedení dovozní rostlinolékařské kontroly

(1) Pokud se dovozní rostlinolékařskou kontrolou podle § 22 zjistí, že zásilka nebo partie odpovídá požadavkům stanoveným v § 21 odst. 1, propustí se do navrhovaného celního režimu bez omezení a Ústav otiskne na příslušném rostlinolékařském osvědčení nebo rostlinolékařském osvědčení pro reexport datum provedení kontroly a úřední razítko se svým názvem. Pokud těmto požadavkům neodpovídá, musí být zásilka nebo partie pod dohledem Ústavu podrobena neodkladně jednomu nebo více z těchto úředních opatření nařízených podle § 75:

- a) odstranění zamořeného nebo kontaminovaného předmětu ze zásilky,
- b) uskladnění v místě a za podmínek stanovených Ústavem, než budou známy konečné výsledky úředně stanovených laboratorních anebo jiných zkoušek,
- c) odmítnutí vstupu zásilky na území Evropské unie,
- d) zničení způsobem stanoveným Ústavem,
- e) přemístění na místo určení mimo území Evropské unie pod úřední kontrolou v souladu s příslušným celním režimem platným během přepravy uvnitř Evropské unie,
- f) výjimečně ošetření nebo zpracování postupy a prostředky stanovenými Ústavem, pokud tímto ošetřením nebo zpracováním budou splněny požadavky stanovené v § 21; ~~tím nejsou dotčena ustanovení předpisu Evropské unie¹⁹⁾.~~

(2) Nařídí-li Ústav opatření podle odstavce 1 pro zásilku nebo partii rostlin chráněných podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾ použije přednostně opatření uvedené v odstavci 1 písm. c). Věcný obsah nařízeného opatření je závazný při rozhodování o dotčené zásilce nebo partii podle zvláštního právního předpisu.

(3) Neodpovídá-li zásilka nebo partie požadavkům stanoveným v § 21 odst. 1, může Ústav nařídit také mimořádná rostlinolékařská opatření podle § 76 odst. 1.

(4) Byl-li zjištěn výskyt škodlivého organismu podle § 21 odst. 1 písm. a) nebo § 21 odst. 3 písm. a) jen v části zásilky a je-li zřejmé, že zbývající část zásilky není tímto škodlivým organismem napadena ani z napadení podezřelá, podrobí se napadená část zásilky nezbytným úředním opatřením podle odstavce 1 písm. a) až e) a zbývající část zásilky může být propuštěna do navrhovaného celního režimu bez omezení, pokud nehrozí nebezpečí šíření škodlivých organismů.

(5) Hrozí-li zavlečení nebo šíření škodlivých organismů podle § 11, nařídí Ústav podrobit jednomu nebo více nezbytným mimořádným rostlinolékařským opatřením podle § 76 odst. 1 také dopravní prostředky, sklady, kontejnery a obaly použité při přepravě nebo k uskladnění příslušné zásilky nebo partie.

(6) Byla-li zásilka nebo partie zadržena podle odstavce 1, oznámí to Ústav příslušné třetí zemi Komisi a úředním organizacím ochrany rostlin ostatních členských států Evropské unie, aniž jsou dotčena opatření nařizovaná podle odstavců 1 a 5, pokud nebylo důvodem zadržení nedodržení ustanovení § 21 odst. 1 písm. d). Vzor oznámení o zadržení zásilky nebo partie a podrobnosti k jeho odeslání stanoví prováděcí právní předpis.

(7) Opatření podle odstavců 1, 3 až 5 nařizuje Ústav dovozci, dopravci nebo příjemci zásilky anebo provozovateli skladů nebo prostředků uvedených v odstavci 5 a informuje o nich také písemně územně příslušný celní úřad. Náklady spojené s jejich plněním hradí ten, komu byla tato opatření nařízena.

(8) Pokud jsou nařízena opatření podle

- a) odstavce 1 písm. b), d) a e), Ústav označí rostlinolékařské osvědčení nebo rostlinolékařské osvědčení pro reexport nebo jiný doklad k příslušné zásilce za neplatné tak, že na lící straně otiskne razítko ve tvaru rovnostranného trojúhelníku o délce strany 50 mm v červené barvě s textem "Osvědčení stornováno" a uvede jméno a příjmení oprávněné osoby hůlkovým písmem a datum rozhodnutí o naložení se zásilkou,
- b) odstavce 1 písm. a), musí být zásilka prohlédnuta po provedeném ošetření nebo zpracování znovu,
- c) odstavce 1 písm. a), c) a e), zajistí dovozce, dopravce nebo příjemce zásilky místo jejího zničení, ošetření, zpracování nebo uskladnění takovým způsobem, aby se odtud případné škodlivé organismy nemohly šířit.

(9) Pokud Ústav obdrží oznámení o zadržení zásilky nebo partie od jiného členského státu Evropské unie, sdělí tuto informaci neprodleně vstupním místům.

(10) Jestliže povinná osoba podle odstavce 7 nesplní opatření nařízená Ústavem podle odstavců 1, 3 až 5, zajistí jejich provedení Ústav na náklady této osoby.

(11) Je-li zásilka, popřípadě partie na základě výsledku dovozní rostlinolékařské kontroly ukončené v místě schváleném podle § 25a

- a) propuštěna do navrhovaného celního režimu bez omezení, předloží dovozce tuto zásilku nebo partii a příslušný rostlinolékařský doklad o přesunu, vystavený podle § 25 odst. 6, celnímu úřadu územně příslušnému místu ukončení dovozní rostlinolékařské kontroly,
- b) podrobena opatření podle odstavce 1 písm. e), podléhá do okamžiku opuštění území Evropské unie dohledu celních úřadů.

¹⁾ Směrnice Komise 92/70/EHS ze dne 30. července 1992, kterou se stanoví pravidla pro průzkumy prováděné za účelem uznávání chráněných zón ve Společenství.

Směrnice Komise 92/90/EHS ze dne 3. listopadu 1992 o stanovení povinností výrobců a dovozců rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů a o stanovení podrobností pro jejich registraci.

Směrnice Komise 92/105/EHS ze dne 3. prosince 1992 stanovující míru standardizace rostlinolékařských pasů, užívaných pro přemísťování určitých rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů uvnitř Společenství a stanovující podrobné postupy při vydávání těchto rostlinolékařských pasů a podmínky a podrobné postupy pro jejich nahrazování.

Směrnice Komise 93/50/EHS ze dne 24. června 1993, kterou se upřesňují určité rostliny neuvedené v příloze V, části A směrnice Rady č. 77/93/EHS, jejichž producenti nebo sklady či expediční střediska v produkčních oblastech těchto rostlin musejí být zapsáni do úředního registru.

Směrnice Komise 93/51/EHS ze dne 24. června 1993, kterou se stanoví pravidla pro přemísťování určitých rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů přes chráněnou zónu a pro přemísťování těchto rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů v rámci chráněné zóny, ze které pocházejí.

Směrnice Komise 94/3/ES ze dne 21. ledna 1994 stanovující postup při oznamování zadržení zásilek a škodlivých organismů ze třetích zemí, představujících bezprostřední fytosanitární ohrožení.

Směrnice Komise 98/22/ES ze dne 15. října 1998 stanovující minimální požadované podmínky pro provádění rostlinolékařských kontrol rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů pocházejících ze třetích zemí pro kontrolní místa jiná než místa určení.

Směrnice Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich šíření na území Společenství.

Směrnice Rady 2002/89/ES ze dne 28. listopadu 2002, kterou se mění směrnice 2000/29/ES o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich šíření na území Společenství.

Směrnice Komise 2004/103/ES ze dne 7. října 2004 o kontrolách totožnosti a rostlinolékařských kontrolách rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů uvedených v části B přílohy V směrnice Rady 2000/29/ES, které lze provádět jinde než ve vstupním místě do Společenství nebo v místě v jeho blízkosti, a o podmínkách souvisejících s těmito kontrolami.

Směrnice Komise 2008/61/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví podmínky, na základě kterých lze pro pokusné nebo vědecké účely a pro práci ve šlechtění odrůd dovážet některé škodlivé organismy, rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty uvedené v přílohách I až V směrnice Rady 2000/29/ES do Společenství nebo některých chráněných zón Společenství nebo je na těchto územích přemísťovat (kodifikované znění).

Směrnice Rady 2009/143/ES ze dne 26. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2000/29/ES, pokud jde o zmocnění k plnění úkolů laboratorního testování.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/128/ES ze dne 21. října 2009, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství za účelem dosažení udržitelného používání pesticidů.

^{1a)} Článek 18 odst. 2 směrnice Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství, ve znění směrnice Rady 2002/89/ES ze dne 28. listopadu 2002, kterou se mění směrnice 2000/29/ES o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich šíření na území Společenství.

²⁾ ~~Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.~~

~~Úmluva o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) a Evropským hospodářským společenstvím, v platném znění, vyhlášená pod č. 179/1996 Sb.~~

²⁾ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.**

Úmluva o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) a Evropským hospodářským společenstvím, v platném znění, vyhlášená pod č. 179/1996 Sb.

^{4a)} ~~Článek 340b odst. 3 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.~~

^{4b)} ~~Článek 4 bod 15 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.~~

^{4c)} ~~Článek 91 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.~~

^{4c)} **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.**

^{4d)} ~~Úmluva o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) a Evropským hospodářským společenstvím, v platném znění, vyhlášená pod č. 179/1996 Sb.~~

¹³⁾ ~~Článek 4 bod 16 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.~~

¹⁵⁾ ~~Článek 166 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.~~

^{15a)} ~~Článek 166 a násl. nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.~~

^{15b)} ~~Článek 182 a násl. nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.~~

^{15c)} ~~Článek 91 a násl. a článek 163 a násl. nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.~~

^{15d)} ~~Článek 98 a násl. nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.~~

^{15e)} ~~Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.~~

¹⁹⁾ ~~Článek 130 a násl. nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.~~

²⁰⁾ **Zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy).**

⁶⁸⁾ Článek 1 odst. 1 směrnice Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlečení organismů škodlivým rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich šíření na území Společenství.

⁶⁹⁾ Například čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS.

⁷⁹⁾ Čl. 3 odst. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009

K části třicáté šesté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 126

Osobní prohlídka a prohlídka bytu a jiných místností

(1) Povinný je oprávněné úřední osobě při odebrání movité věci povinen umožnit přístup na všechna místa, kde by se mohla odebíraná movitá věc nacházet.

(2) Vyžaduje-li to účel provedení exekuce, je oprávněná úřední osoba oprávněna učinit osobní prohlídku povinného a prohlídku bytu (sídla, místa podnikání) a jiných místností povinného, jakož i jeho skříní nebo jiných schránek v nich umístěných, v nichž se podle důvodného předpokladu nachází movitá věc, již má povinný vydat; za tím účelem je oprávněná úřední osoba oprávněna zjednat si do bytu povinného nebo do jiné jeho místnosti přístup, popřípadě uzavřené skříně nebo jiné schránky otevřít.

(3) Každý, v jehož objektu má povinný byt (sídlo, místo podnikání) nebo jiné místnosti či prostory, je povinen umožnit oprávněné úřední osobě provést prohlídku bytu a jiných místností či prostor, v nichž má povinný své věci. Nesplní-li tuto povinnost, je oprávněná úřední osoba oprávněna zjednat si na tato místa přístup.

(4) Nachází-li se odebíraná movitá věc u jiné osoby, po výzvě exekučního správního orgánu je tato osoba povinna tuto věc vydat.

(5) Je-li důvodné podezření, že povinný nebo jiná osoba u sebe ukrývá movitou věc, a jestliže je výzva vydat ukryvanou věc bezvýsledná, může oprávněná úřední osoba provést osobní prohlídku.

(6) Při provádění prohlídek se postupuje zvláště šetrně, zejména jde-li o osobní prohlídku. Osobní prohlídku provádí osoba stejného pohlaví. Osobní prohlídka může být na žádost toho, vůči němuž je prohlídka prováděna, provedena pouze za přítomnosti přizvané osoby (§ 128). Při provádění osobní prohlídky se přiměřeně použijí ustanovení ~~zvláštního právního předpisu.~~³⁶⁾ **právního předpisu upravujícího oprávnění celníka.**

(7) Oprávněná úřední osoba učiní při odebrání movité věci opatření potřebná k dosažení účelu exekuce. Osoby, které hrubým způsobem i přes její výzvu k zachování pořádku ruší provedení úkonu, oprávněná úřední osoba může z místa provádění úkonu vykázat.

³⁶⁾ ~~§ 3 vyhlášky č. 252/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení celního zákona.~~

K části třicáté sedmé návrhu zákona

Platné znění zákona č. 594/2004 Sb., jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 10

(1) Ministerstvo udělené individuální vývozní povolení nebo souhrnné vývozní povolení nebo povolení k poskytnutí zprostředkovatelských služeb zruší, jestliže

- a) bylo uděleno na základě nepravdivých nebo neúplných údajů, nebo
- b) nebyly dodrženy podmínky stanovené v uděleném povolení.

(2) Ministerstvo udělené individuální vývozní povolení nebo souhrnné vývozní povolení nebo povolení k poskytnutí zprostředkovatelských služeb pozastaví na dobu nezbytně nutnou k vyloučení podezření, že existuje některý z důvodů pro jeho neudělení, zrušení, změnu nebo odvolání. Nebude-li shledán důvod pro vydání rozhodnutí o zrušení, změně nebo odvolání příslušného povolení, pozastavení bude ukončeno.

(3) Ministerstvo udělené individuální vývozní povolení nebo souhrnné vývozní povolení nebo povolení k poskytnutí zprostředkovatelských služeb změní nebo odvolá, jestliže dojde ke změně okolností, za nichž bylo uděleno. Při rozhodování přihlíží k důvodům uvedeným v § 9 odst. 2 písm. d) a e) a v § 9 odst. 3 písm. d) a e).

(4) Udělené individuální vývozní povolení nebo souhrnné vývozní povolení nelze zrušit, změnit nebo odvolat, jestliže zboží dvojího použití bylo celním orgánem zcela propuštěno do celního režimu vývozu ~~nebo mu bylo přiděleno celně schválené určení zpětný vývoz a nebo~~ **bylo celním orgánem přijato oznámení o zpětném vývozu anebo** byl již uskutečněn nehmotný přenos softwaru, technologie nebo technické pomoci mimo území Společenství.

(5) Proti rozhodnutí ministerstva o udělení, neudělení, zrušení, pozastavení, změně nebo odvolání individuálního vývozního povolení nebo souhrnného vývozního povolení nebo povolení k poskytnutí zprostředkovatelských služeb nelze podat rozklad. Rozhodnutí se vylučuje z rozhodování soudu.²⁴⁾

§ 13

Přeprava zboží dvojího použití uvnitř Společenství

(1) Prováděcí právní předpis může stanovit zboží dvojího použití jiné než uvedené v příloze IV nařízení Rady, pro jehož přepravu z území České republiky na území jiného členského státu se vyžaduje povolení ministerstva, a to pro případy, kdy v době přepravy

- a) je přepravující osobě známo, že konečné místo určení příslušného zboží je mimo Společenství,
- b) vývoz tohoto zboží do takového konečného místa určení je podmíněn povolením podle § 3 a takový vývoz přímo z území České republiky není povolen na základě všeobecného nebo souhrnného vývozního povolení, nebo
- c) zboží nebude v členském státě, do kterého má být přepraveno, zpracováno nebo opracováno ~~ve smyslu článku 24 celního kodexu Společenství~~ **podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie.**

(2) Pro podání žádosti o povolení pro přepravu zboží dvojího použití uvnitř Společenství podle nařízení Rady a povolení podle odstavce 1 se použije § 8 a pro postup ministerstva § 9 až 10 obdobně.

(3) Povolení udělená podle odstavce 2 nejsou určena pro celní řízení.

(4) Osoba přepravující zboží dvojího použití uvnitř Společenství po ukončení dodávek vrátí zpět ministerstvu příslušný výtisk povolení s odpisovým listem, na který uvede objem realizovaných dodávek a tento údaj potvrdí svým podpisem. Takto je povinna učinit nejpozději do 15 dnů po ukončení platnosti povolení, není-li v jeho podmínkách stanoveno jinak. V případě nevyužití povolení oznámí neprodleně ministerstvu tuto skutečnost s uvedením důvodů a vrátí oba výtisky povolení.

(5) V případě přepravy zboží dvojího použití, které je uvedeno v kategorii 5 kapitole 2 přílohy I nařízení Rady a které není uvedeno v příloze IV nařízení Rady, uvnitř Společenství z území České republiky poskytne osoba přepravující zboží na žádost ministerstva nebo jiného státního orgánu doplňkové informace týkající se tohoto zboží.

§ 13a

(1) Celní úřad v případě zjištění tranzitu zajistí zboží dvojího použití, které není zbožím Společenství⁴⁵⁾ bez ohledu na práva třetích osob, je-li důvodné podezření, že toto zboží je nebo by mohlo být určeno k použití podle čl. 4 odst. 1 nebo 2 nařízení Rady, a neprodleně oznámí tuto skutečnost ministerstvu. Uložení těchto opatření oznámí celní úřad ústně osobě, která má zboží dvojího použití dopravované v **celním** režimu tranzitu u sebe.

(2) Osoba, které bylo oznámeno opatření o zajištění zboží dvojího použití podle odstavce 1, je povinna toto zboží celnímu úřadu vydat nebo zajistit jeho vydání. Není-li bezprostředně po oznámení tohoto opatření zboží celnímu úřadu vydáno, může být tomu, kdo je má u sebe, odňato. O vydání nebo odnětí zajištěného zboží se sepíše protokol, v němž se uvede množství a popis zajištěného zboží. Protokol podepisují dva celníci a osoba, která zboží vydala nebo již bylo odňato. Případné odmítnutí podpisu touto osobou se poznamená do protokolu. Osobě, která zboží vydala nebo které bylo zboží odňato, předá celní úřad druhopis protokolu.

(3) Zajištěné zboží dvojího použití může celní úřad ponechat osobě, které bylo zboží zajištěno, a rozhodnutím jí uložit, že zboží nesmí používat, zcizit nebo s ním jiným způsobem nakládat. Právní úkony, kterými byl tento zákaz porušen, jsou neplatné.

(4) Osoba dotčená uložením opatření podle odstavce 1 může do 3 pracovních dnů ode dne jeho uložení podat písemné námitky celnímu úřadu, který je uložil. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel příslušného celního úřadu rozhodne o námitkách bez zbytečného odkladu. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí o námitkách se doručí dotčené osobě.

§ 13b

(1) Ministerstvo může rozhodnout o zákazu tranzitu v případě, že

- a) tak stanoví nařízení Rady⁴⁶⁾, nebo
- b) zboží dvojího použití, které není zbožím Společenství⁴⁵⁾ a které není uvedeno v příloze I nařízení Rady, je nebo by mohlo být určeno celé nebo zčásti k použití uvedenému v čl. 4 odst. 1 nařízení Rady nebo k vojenskému konečnému použití v zemích uvedených v čl. 4 odst. 2 nařízení Rady.

(2) Proti rozhodnutí ministerstva o zákazu tranzitu nelze podat rozklad. Rozhodnutí se vylučuje z rozhodování soudu²⁴⁾.

(3) Ministerstvo oznámí nabytí právní moci rozhodnutí o zákazu tranzitu, nebo že se rozhodnutí o zákazu tranzitu nevydává, neprodleně celnímu orgánu, který zajistil zboží podle § 13a odst. 1.

(4) V případě, že ministerstvo rozhodne o zákazu tranzitu, rozhodne celní úřad, který zajistil zboží podle § 13a odst. 1, že se toto zboží zabírá, nejsou-li ve lhůtě 20 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zákazu tranzitu u tohoto zboží splněny požadavky k přidělení celně schváleného určení přípustného pro zboží, které není zbožím Společenství

propuštění zboží, které není zbožím Unie a jehož tranzit je zakázán. Celně schváleným určením přípustným pro zboží, které není zbožím Společenství a jehož tranzit je zakázán, je jiné celně schválené určení než režim vnějšího tranzitu a umístění zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu. Zboží, které není zbožím Unie a jehož tranzit byl zakázán, může být propuštěno do jiného celního režimu, než je celní režim vnějšího tranzitu a svobodného pásma.

(5) Vlastníkem zboží zabraného podle odstavce 4 se stává stát.

§ 16

Kontrola

(1) Kontrolu dodržování nařízení Rady a tohoto zákona provádějí celní orgány a podle zvláštních právních předpisů další státní orgány v rozsahu v nich uvedeném.¹⁹⁾

(2) Kontrolní orgány podle odstavce 1 provádí z podnětu ministerstva též předběžnou kontrolu zaměřenou na ověření údajů uvedených v žádosti o povolení (§ 8, 12, 13) nebo dovozní certifikát (§ 14).

(3) Celní orgány mají právo vstupovat do obchodních místností a prostor určených k podnikání, v nichž se zboží dvojího použití nachází nebo nacházet má, nahlížet do obchodních spisů vývozců, dovozců a dalších osob, které se na vývozu, dovozu nebo přepravě zboží dvojího použití uvnitř Společenství podílejí, a pořizovat o nich dokumentaci.

(4) Celní orgány jsou oprávněny za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem²⁸⁾ kontrolovat přenos softwaru a technologie dvojího použití elektronickými prostředky, faxem nebo telefonem do místa určení mimo území Společenství.

(5) K zabezpečení kontrolní činnosti vede Generální ředitelství cel evidenci o vývozech zboží dvojího použití podléhajícího celnímu řízení. Celní úřady vedou tyto evidence ve své územní působnosti. Generální ředitelství cel poskytuje ministerstvu potřebné informace o uskutečněném vývozu zboží dvojího použití.

(6) Celní úřad přeruší celní řízení nebo v případě nutnosti jiným způsobem zabrání, aby vývoz zboží dvojího použití byl uskutečněn, jestliže

- a) má důvodné podezření, že při udělení povolení nebyla vzata v úvahu významná informace,
- b) od doby, kdy bylo uděleno povolení, se změnily okolnosti, které mohly mít vliv na udělení povolení, nebo
- c) byl o to požádán ministerstvem v případě závažných zjištění.

V těchto případech celní úřad neprodleně informuje ministerstvo, které rozhodne o dalším postupu podle § 10. V případě, že licence byla vydána orgánem jiného členského státu, postupuje ministerstvo podle nařízení Rady.

§ 21

Udělená povolení jsou nepřevoditelná a nepřecházejí na právní nástupce. Osoba, které bylo individuální vývozní povolení nebo souhrnné vývozní povolení uděleno, je musí proto předložit celnímu úřadu ~~jako deklarant, a to sama nebo prostřednictvím přímého zástupce.~~³⁸⁾ **v rámci celního řízení jako deklarant.**

¹⁹⁾ Například zákon č. 18/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 19/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 281/2002 Sb.

²⁴⁾ Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění zákona č. 192/2003 Sb.

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 9 bod 2 nařízení Rady (ES) č. 1334/2000, v platném znění.

²⁸⁾ ~~Například zákon č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 148/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~

³⁸⁾ ~~Zákon č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~

⁴⁵⁾ Čl. 2 bod 13 nařízení Rady (ES) č. 428/2009.

⁴⁶⁾ Čl. 6 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 428/2009.

K části třicáté osmé návrhu zákona

**Platné znění zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, s vyznačením
navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016**

ČÁST I

Položka 1

1. Přijetí žádosti nebo návrhu

a) o vyslovení neúčinnosti doručení nebo navrácení lhůty v předešlý stav	Kč	300
b) o prodloužení lhůty pro podání daňového přiznání, hlášení nebo vyúčtování	Kč	300
c) o prominutí příslušenství daně	Kč	1 000
d) o povolení posečkání daně, zálohy na daň nebo cla anebo o povolení jejich zaplacení ve splátkách	Kč	400
e) na delegování místní příslušnosti na jiného správce daně	Kč	300
f) o vrácení daní při dovozu nebo o prominutí celního nedoplatku	Kč	300
g) o povolení úlevy na dani nebo cle	Kč	1 000
h) na vydání povolení podle zákona o spotřebních daních	Kč	1 000
i) na změnu povolení podle zákona o spotřebních daních	Kč	200
j) o vydání povolení snížit zajištění spotřební daně nebo upustit od jeho poskytnutí podle zákona upravujícího spotřební daně nebo o snížení úhrady nebo zajištění podle zákona upravujícího spotřební daně	Kč	1 000
k) na vydání povolení k prodeji za ceny bez spotřební daně podle zákona o spotřebních daních	Kč	2 000
l) na vydání povolení k prodeji za ceny bez daně z přidané hodnoty podle zákona o dani z přidané hodnoty	Kč	2 000
m) o informaci pro účely exekučního řízení, prováděného soudním exekutorem	Kč	2 000
n) o vydání rozhodnutí o závazném posouzení podle daňového řádu	Kč	10 000

2. Vydání potvrzení

a) o bezdlužnosti nebo o stavu osobního daňového účtu	Kč	100
b) o daňovém domicilu	Kč	100

Osvobození

Od poplatku podle bodu 1 písm. n) jsou osvobozeny žádosti o závazné informace o sazebním zařazení zboží nebo žádosti týkající se závazné informace o původu zboží podle nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.

Předmětem poplatku není

Přijetí žádostí uvedených v bodě 1 písmenech c) a g) této položky, pokud požadovaná úleva činí trojnásobek nebo méně než trojnásobek stanovené sazby poplatku.

Poznámky

1. Podle této položky postupují správní úřady, které vedou řízení podle zvláštního právního předpisu upravujícího správu daní, podle ~~zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 63/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 1/2002 Sb. a zákona č. 309/2002 Sb., nebo podle zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění zákona č. 479/2003 Sb.~~ **celního zákona, zákona o spotřebních daních nebo zákona o dani z přidané hodnoty.** Poplatky se platí u toho správního úřadu, který je příslušný o žádosti nebo návrhu

rozhodnout. Daní se podle této položky pro účely tohoto zákona rozumí příjmy státního rozpočtu, Národního fondu, státních fondů nebo rozpočtů územních samosprávných celků, ve smyslu zvláštního právního předpisu upravujícího správu daní.

2. Poplatky podle bodu 1 této položky se vybírají za každou daň, které se žádost daňového subjektu týká, a za každý daňový subjekt, podává-li jednu žádost více daňových subjektů. Poplatek se vybírá jen jednou, jde-li o daň ze společného předmětu zdanění.

3. Je-li jednou žádostí požadováno provedení více úkonů, uváděných pod různými písmeny této položky, vybírá se poplatek ve výši součtu sazeb poplatků.

Položka 123

Vydání dodatečného potvrzení nebo ověření dokladů, které se předkládají v řízení před
celním orgánem KČ 150

Osvobození

Od poplatku je osvobozeno dodatečné vydání osvědčení o původu zboží (EUR. 1 nebo EUR-MED) a osvědčení o celním statusu zboží (A.TR) podle přímo použitelného předpisu Evropské unie a přímo použitelné mezinárodní smlouvy uzavřené Evropskou unií v oblasti výkonu dohledu nad mezinárodním obchodem Evropské unie a nad zbožím, které vstupuje na území Evropské unie nebo jej opouští.

K části třicáté deváté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 228/2005 Sb., o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, a o změně některých zákonů, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje kontrolu obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů zvláštními právními předpisy²⁾,

- a) při jejich přepravě z území ostatních členských států Evropské unie na území České republiky nebo přepravě těchto výrobků z území České republiky na území ostatních členských států Evropské unie (dále jen „přeprava“),
- b) při jejich dovozu z území jiného než členského státu Evropské unie na území České republiky (dále jen „dovoz“), nebo
- c) při jejich vývozu z území České republiky do jiného než členského státu Evropské unie v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie upravující oblast obchodování se střelnými zbraněmi a střelivem³⁾ (dále jen „vývoz“).

Tím nejsou dotčeny postupy podle zvláštních právních předpisů⁴⁾.

(2) Vláda nařízením stanoví seznam výrobků (dále jen "stanovené výrobky"), podmínky jejich přepravy a dovozu, a to i ve vztahu ke státům vymezeným v tomto nařízení, jakož i další podrobnosti požadavků uvedených v § 2 až 4 a vzory žádostí o udělení povolení povolení k přepravě a k dovozu (dále jen „povolení“).

(3) Stanovené výrobky mohou být přepravovány a dováženy jen na základě povolení Ministerstva průmyslu a obchodu (dále jen "povolení"). Vývoz výrobků určených přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím oblast obchodování se střelnými zbraněmi a střelivem³⁾ (dále jen „určené výrobky“) lze provádět jen na základě vývozního povolení (dále jen „povolení k vývozu“). Povolení a povolení k vývozu vydává Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen „ministerstvo“).

(4) Přeprava a dovoz stanovených výrobků, které mají neobchodní charakter⁵⁾ **charakter podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se provádí celní kodex Unie**⁵⁾, nepodléhá povolení.

§ 5

~~(1) Povolení, které je jinak potřebné k propuštění stanovených výrobků do celního režimu nebo ke zpětnému vývozu, se nevyžaduje k propuštění~~

- ~~a) do režimu tranzitu,~~
- ~~b) do režimu uskladňování v celním skladu.~~

(1) Povolení, které je jinak potřebné k propuštění stanovených výrobků do celního režimu nebo ke zpětnému vývozu, se nevyžaduje k propuštění do celního režimu

- a) tranzitu**
- b) uskladnění v celním skladu.**

(2) Povolení se nevyžaduje k umístění stanovených výrobků do svobodného pásma a svobodného skladu **propuštění stanovených výrobků do celního režimu svobodného pásma.**

§ 6

Povolení nelze převést ani nepřechází na právního nástupce. Osoba, které bylo povolení uděleno, musí proto povolení předložit celnímu úřadu, v případě dovozu spolu s celním prohlášením, jako deklarant, nebo Policii České republiky v případě přepravy, ~~a to sama nebo prostřednictvím zástupce⁹⁾~~. Osoba, které bylo povolení uděleno, je povinna toto povolení ministerstvu vrátit do 20 pracovních dnů po jeho vyčerpání nebo ukončení jeho platnosti.

¹⁾ Článek 346 Smlouvy o fungování Evropské unie.

²⁾ Například zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 258/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se provádí článek 10 protokolu Organizace spojených národů proti nedovolené výrobě střelných zbraní a jejich součástí, dílů a střeliva a obchodování s nimi, který doplňuje Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (protokol OSN o střelných zbraních), a stanoví vývozní povolení, opatření pro dovoz a tranzit střelných zbraní, jejich součástí, dílů a střeliva.

⁴⁾ Například zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ ~~Čl. 1 bod 6 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2013/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.~~

⁵⁾ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.**

⁹⁾ ~~Čl. 5 odst. 5 odřáčka první nařízení Rady (EHS) č. 2013/92 ze dne 12. října 1992 kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.~~

K části čtyřicáté návrhu zákona

Platné znění zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 13

Státní ústav pro kontrolu léčiv

(1) Státní ústav pro kontrolu léčiv se sídlem v Praze (dále jen „Ústav“) je správním úřadem s celostátní působností podřízeným Ministerstvu zdravotnictví. V čele Ústavu stojí ředitel; jeho výběr, jmenování a odvolání se řídí zákonem o státní službě.

(2) Ústav v oblasti humánních léčiv

a) vydává

1. rozhodnutí o registraci léčivých přípravků, jejích změnách, prodloužení, převodu, pozastavení a zrušení, rozhodnutí o převzetí registrace, rozhodnutí o povolení souběžného dovozu, rozhodnutí o zabránění léčivého přípravku,
2. povolení k výrobě léčivých přípravků, povolení k výrobě transfuzních přípravků a surovin pro další výrobu, povolení k činnosti kontrolní laboratoře a povolení k distribuci léčivých přípravků, rozhoduje o změně, pozastavení a zrušení vydaných povolení,
3. certifikáty provozovatelům, kterými osvědčuje splnění podmínek správné výrobní praxe, správné distribuční praxe, správné klinické praxe, správné lékárenské praxe a správné praxe prodejců vyhrazených léčivých přípravků,
4. certifikáty provozovatelům provádějícím neklinické studie bezpečnosti léčiv, kterými osvědčuje splnění podmínek správné laboratorní praxe,
5. stanovisko k léčivu, které je integrální součástí zdravotnického prostředku, a to na žádost autorizované osoby podle zvláštních právních předpisů²⁶⁾,
6. stanovisko k návrhu specifického léčebného programu v rozsahu uvedeném v § 49,
7. stanovisko k použití léčivé látky nebo pomocné látky pro humánní použití neuvedené v seznamu stanoveném prováděcím právním předpisem,
8. závazné stanovisko k technickému a věcnému vybavení zdravotnického zařízení, v němž bude poskytována lékárenská péče podle zákona o zdravotních službách⁹⁾,
9. souhlas podle § 77 odst. 1 písm. i) k uskutečnění dovozu ze třetí země léčivého přípravku, který není registrován v žádném členském státě ani v rámci Evropské unie,
10. odborné stanovisko, na základě žádosti Ministerstva zdravotnictví, k povolení distribuce, výdeje a používání neregistrovaného humánního léčivého přípravku nebo použití registrovaného humánního léčivého přípravku způsobem, který není v souladu s rozhodnutím o registraci za podmínek stanovených v § 8 odst. 6,

b) povoluje klinické hodnocení léčivých přípravků, vyjadřuje se k ohlášenému klinickému hodnocení a rozhoduje o ukončení, případně pozastavení klinického hodnocení, v případě multicentrických klinických hodnocení probíhajících souběžně v několika členských státech a v České republice formuluje jednotné stanovisko za Českou republiku,

c) v případě ohrožení života nebo zdraví osob, zejména v případě zjištění závažných nežádoucích účinků léčivého přípravku nebo podezření z jeho závažných nežádoucích účinků anebo v případě zjištění závady nebo podezření ze závady v jakosti léčiva vydává

1. dočasné opatření o pozastavení používání léčiva nebo pomocné látky určené pro přípravu léčivých přípravků nebo pozastavení uvádění léčiva nebo takové pomocné látky do oběhu, nebo
2. dočasné opatření o omezení pro uvádění jednotlivých šarží léčiva do oběhu,

- d) v případě ohrožení života nebo zdraví osob, zejména v případě zjištění závažné nežádoucí reakce nebo závažné nežádoucí události nebo podezření ze závažné nežádoucí reakce nebo závažné nežádoucí události vydává dočasné opatření o pozastavení nebo omezení používání transfuzního přípravku; o závažných nežádoucích reakcích a závažných nežádoucích událostech podává Ústav roční zprávu Komisi, a to vždy do 30. června následujícího roku,
- e) rozhoduje v případě ohrožení života nebo zdraví osob, zejména v případech zjištění uvedených v písmenu c) a d), o
 - 1. stažení léčiva z oběhu, včetně určení rozsahu stažení, a to i v případě, že léčivý přípravek je uváděn na trh jako jiný výrobek, nebo
 - 2. odstranění léčiva,
- f) provádí namátkovou laboratorní kontrolu léčiv a vydává certifikáty na jakost léčiv a pomocných látek,
- g) kontroluje u provozovatelů, dalších osob zacházejících s léčivy, držitelů rozhodnutí o registraci, osob provádějících zprostředkování humánních léčivých přípravků (dále jen „zprostředkovatel“), výrobců a dovozců pomocných látek dodržování tohoto zákona.
- h) rozhoduje v případech pochybností, zda jde o léčivý přípravek nebo o léčivou látku nebo o léčivý přípravek podléhající registraci nebo o jiný výrobek, popřípadě zda jde o homeopatický přípravek, a to na žádost nebo z vlastního podnětu,
- i) projednává v prvním stupni v oblasti humánních léčiv správní delikty a provádí opatření při porušení povinností stanovených tímto zákonem,
- j) je orgánem příslušným pro plnění úkolů České republiky v oblasti farmakovigilance a poskytuje farmakovigilanční informace Komisi a agentuře,
- k) hodnotí míru nebezpečí pro ochranu veřejného zdraví při výskytu nežádoucího účinku nebo závady v jakosti léčivého přípravku, léčivé látky nebo pomocné látky; toto hodnocení uveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup,
- l) povoluje výjimku umožňující použití neregistrovaného léčivého přípravku pro moderní terapii ve zdravotnickém zařízení poskytujícím ústavní péči (dále jen „nemocniční výjimka“) a rozhoduje o ukončení platnosti povolení nemocniční výjimky,
- m) spravuje registr léčivých přípravků s omezením.

(3) Ústav v oblasti humánních léčiv dále

- a) provádí monitorování
 - 1. nežádoucích účinků léčivých přípravků, včetně navrhování a případné organizace neinterventních poregistračních studií a sledování bezpečnosti léčiv a použití léčivých přípravků,
 - 2. závažných nežádoucích reakcí a závažných nežádoucích událostí, včetně jejich hodnocení a provádění příslušných opatření,
- b) naplňuje a vede fond odborných informací o léčivech, včetně údajů vztahujících se ke spotřebě léčivých přípravků,
- c) zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup, popřípadě i ve Věstníku Státního ústavu pro kontrolu léčiv, které jsou informačními prostředky Ústavu (dále jen „informační prostředek“), informace uvedené v § 99 a další údaje podle tohoto zákona,
- d) zúčastňuje se přípravy Evropského lékopisu⁴⁾ a podílí se na přípravě Českého lékopisu,
- e) vydá pro celní orgán podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁷⁾ závazné stanovisko k případným opatřením, včetně preventivních v případě, že obdrží jeho sdělení o přerušení řízení o propuštění zboží do **celního režimu** volného oběhu z důvodu podezření, že zboží není bezpečné nebo není označeno v souladu s právními předpisy nebo mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána,
- f) zajišťuje spolupráci v oblasti jakosti, účinnosti a bezpečnosti léčiv s příslušnými orgány členských států, Komise a agentury, včetně zastupování v pracovních skupinách a výborech uvedených orgánů, jde-li o výbory podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²³⁾ a správní radu agentury²⁴⁾ jmenuje zástupce po odsouhlasení Ministerstvem zdravotnictví; na základě vyžádání příslušných orgánů členských států, Komise a agentury plní Ústav další úkoly; Ústav předá agentuře seznam odborníků

s ověřenými zkušenostmi v hodnocení léčivých přípravků, kteří jsou k dispozici pro plnění úkolů v pracovních skupinách nebo skupinách odborníků výboru²³⁾ společně s uvedením jejich kvalifikace a specifických oblastí odborných znalostí; tento seznam aktualizuje,

- g) zajišťuje, na základě sdělení Ministerstva zdravotnictví podle § 11 písm. n), farmakovigilanci a v rámci své působnosti přijímá příslušná opatření,
- h) zajišťuje překlad mezinárodně uznané lékařské terminologie pro účely farmakovigilance do českého jazyka a zveřejňuje ve svém informačním prostředku pokyny o sběru, ověřování a předkládání zpráv o nežádoucích účincích, včetně technických požadavků pro elektronickou výměnu farmakovigilančních informací v souladu s mezinárodně uznanými formáty a pokyny Komise a agentury,
- i) vede registr neintervennčních poregistračních studií léčivých přípravků prováděných v České republice,
- j) shromažďuje údaje o používání léčivých přípravků,
- k) zajišťuje informační propojení s Evropskou unií a výměnu informací vyžadovaných předpisy Evropské unie,
- l) zavede a udržuje systém jakosti zajišťující vedení záznamů o kvalifikaci a odborné přípravě zaměstnanců Ústavu, kteří provádějí hodnocení, kontrolu a rozhodují podle tohoto zákona, včetně popisu jejich povinností, odpovědností a požadavků na odbornou přípravu,
- m) vede evidenci
 1. registrovaných léčivých přípravků a její změny oznamuje každoročně Komisi a ostatním členským státům,
 2. provozovatelů, kterým byl udělen certifikát,
 3. provedených kontrol u těchto provozovatelů,
 4. etických komisí v České republice,
- n) zřizuje a provozuje centrální datové úložiště pro sběr a zpracování elektronicky předepisovaných léčivých přípravků (dále jen "centrální úložiště elektronických receptů"),
- o) vede registr zprostředkovatelů, který je informačním systémem veřejné správy,
- p) provádí nebo propaguje informační kampaně pro veřejnost zaměřené mimo jiné na nebezpečnost padělaných léčivých přípravků a rizika spojená s léčivými přípravky dodávanými nelegálním zásilkovým výdejem s využitím elektronických prostředků (dále jen „zásilkový výdej s využitím elektronických prostředků“), a to zejména ve spolupráci s Komisí, agenturou a příslušnými orgány členských států.

§ 24

Povinnosti při odběru, vyšetření, zpracování, skladování, výdeji, distribuci a dovozu ze třetí země nebo vývozu do třetí země lidské krve, jejích složek, surovin pro další výrobu a transfuzních přípravků

(1) Držitelé rozhodnutí o registraci léčivého přípravku, který obsahuje suroviny z lidské krve nebo jejích složek nebo při jehož výrobě byly takové suroviny použity, a provozovatelé

- a) podílející se na výrobě transfuzních přípravků a surovin pro další výrobu, včetně jejich výroby pro klinické hodnocení,
- b) používající při výrobě nebo přípravě léčivých přípravků nebo dovážející ze třetích zemí pro výrobu léčivých přípravků nebo distribuující lidskou krev, její složky či suroviny pro další výrobu,

zajišťují při odběru, vyšetření, zpracování, skladování, distribuci a dovozu ze třetí země nebo vývozu do třetí země v případě lidské krve, jejích složek, surovin pro další výrobu a transfuzních přípravků dodržování jakosti a bezpečnosti podle § 67.

(2) Osoby podle odstavce 1, osoby vydávající transfuzní přípravky a osoby poskytující zdravotní služby vedou v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem záznamy zajišťující sledovatelnost transfuzních přípravků od dárce k příjemci a naopak

a surovin pro další výrobu od dárce k výrobcí a naopak, včetně údajů o nepoužitých transfuzních přípravcích a surovinách pro další výrobu; tyto záznamy se uchovávají alespoň po dobu 30 let a jsou na vyžádání přístupné výrobcí transfuzního přípravku nebo suroviny pro další výrobu. Tyto osoby jsou povinny zajistit záznamy tak, aby byly po celou tuto dobu chráněny před neoprávněným nahlížením nebo jiným neoprávněným nakládáním a ztrátou, a to tak, aby tato povinnost byla splněna i po případném zániku těchto osob.

(3) Osoby podle odstavce 2 jsou v případě zjištění závažné nežádoucí reakce nebo závažné nežádoucí události nebo podezření na ně povinny

- a) provést veškerá dostupná opatření směřující k zajištění nápravy a k omezení nepříznivého působení na nejnižší možnou míru,
- b) neprodleně oznámit takové zjištění nebo podezření v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem Ústavu a osobám, které se budou podílet na řešení,
- c) vést a zpřístupnit dokumentaci týkající se takového zjištění nebo podezření, včetně dokumentace obsahující osobní údaje³⁶⁾,
- d) vypracovat o takovém zjištění nebo podezření zprávu a poskytnout ji Ústavu a osobám, kterých se případ týká.

Pro zajištění těchto povinností zavedou osoby podle odstavce 2 postup pro sledování a řešení závažných nežádoucích reakcí a závažných nežádoucích událostí nebo podezření na takové reakce a události. Zařízení transfuzní služby a krevní banky předají Ústavu za každý kalendářní rok zprávu shrnující údaje podle tohoto odstavce a odstavce 2. Prováděcí právní předpis stanoví pravidla a rozsah postupu pro sledování a řešení závažných nežádoucích reakcí, závažných nežádoucích událostí nebo podezření na takové reakce a události a obsah a lhůty předávání zpráv a údajů Ústavu o těchto událostech.

(4) Transfuzní přípravky nebo surovinu pro další výrobu mohou provozovatelé uvedení v odstavci 1 dovážet ze třetí země, vyvážet do třetí země nebo distribuovat mezi Českou republikou a jiným členským státem pouze s předchozím souhlasem Ministerstva zdravotnictví, nejedná-li se o ~~tranzit~~³⁷⁾ **celní režim tranzitu**. Souhlas se vydává na dobu určitou; žádost o vydání souhlasu musí obsahovat údaje o žadateli, dále údaje upřesňující předmět žádosti a její odůvodnění; rozsah údajů stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Ministerstvo zdravotnictví souhlas podle odstavce 4 nevydává, jestliže

- a) takový dovoz ze třetí země nebo vývoz do třetí země nebo taková distribuce se týkají transfuzních přípravků nebo suroviny pro další výrobu, které byly vyrobeny v rozporu s ustanoveními tohoto zákona a mohou ohrozit zdraví a životy lidí,
- b) vývoz do třetí země nebo dovoz ze třetí země je upřednostněn před distribucí v rámci Evropské unie,
- c) v případě dovozu je pro potřeby zdravotních služeb k dispozici dostatečné množství transfuzních přípravků vyhovujících tomuto zákonu, které jsou vyrobeny z odběrů dárců v České republice,
- d) vývozem do třetí země nebo distribucí z České republiky do jiného členského státu by byla ohrožena soběstačnost České republiky ve vztahu k zajištění hemoterapie,
- e) takový dovoz ze třetí země nebo vývoz do třetí země nebo taková distribuce transfuzních přípravků nebo suroviny pro další výrobu by měl být uskutečněn z odběrů jiných než od dobrovolných bezplatných dárců krve s výjimkou povolení pro vývoz plazmy s obsahem anti-D protilátek; za bezplatného dárce krve se považuje i dárce, jemuž byla poskytnuta úhrada podle ustanovení o léčbě krví nebo jejími složkami zákona o specifických zdravotních službách^{37a)}, nebo
- f) jeho vydáním by mohlo dojít k ohrožení života nebo zdraví osob nacházejících se na území České republiky.

(6) Ministerstvo zdravotnictví souhlas podle odstavce 4 odebere, jestliže

- a) souhlas byl vydán na základě nepravdivých nebo neúplných údajů,

- b) nejsou dodrženy podmínky vydaného souhlasu,
- c) uskutečnění dovozu ze třetí země nebo vývozu do třetí země vede k ohrožení zdraví a života lidí, nebo
- d) provozovatel, jemuž byl souhlas vydán, porušil závažným způsobem povinnosti provozovatele stanovené tímto zákonem.

(7) Ministerstvo zdravotnictví může odebrat souhlas podle odstavce 4 v případě, že provozovatel, jemuž byl souhlas udělen, nepostupoval v souladu se souhlasem jemu uděleným na předchozí období.

(8) Provozovatel, kterému byl udělen souhlas podle odstavce 4, informuje Ministerstvo zdravotnictví o uskutečnění dovozu ze třetích zemí nebo vývozu do třetích zemí nebo distribuci v rámci Evropské unie, a to do 10 dnů po ukončení platnosti uděleného souhlasu. Prováděcí právní předpis stanoví způsob poskytnutí této informace a její obsah.

(9) Provozovatel podle odstavce 1 může uskutečnit distribuci transfuzního přípravku mezi Českou republikou a jiným členským státem, dovoz transfuzního přípravku ze třetí země nebo uskutečnit vývoz transfuzního přípravku do třetí země, aniž by předem získal souhlas podle odstavce 4, případně poskytovatel zdravotních služeb⁹⁾ může zajistit transfuzní přípravek z členského státu, jestliže je to odůvodněno naléhavou a neodkladnou potřebou zajištění transfuzního přípravku pro poskytnutí zdravotních služeb jednotlivým pacientům. V takovém případě provozovatel, který transfuzní přípravek dovezl nebo vyvezl, případně poskytovatel zdravotních služeb, který jej zajistil, informuje o této skutečnosti Ministerstvo zdravotnictví nejpozději do 15 dnů. Prováděcí právní předpis stanoví způsob poskytnutí této informace a její obsah.

(10) Provozovatel, kterému byl udělen souhlas podle odstavce 4, je povinen při uskutečnění dovozu nebo vývozu s výjimkou **celního režimu** tranzitu³⁷⁾ předložit tento souhlas **v rámci celního řízení** příslušnému celnímu úřadu jako deklarant³⁸⁾, ~~a to sám nebo prostřednictvím přímého zástupce³⁹⁾.~~

§ 77

Práva a povinnosti distributora

(1) Distributor je povinen

- a) zpřístupnit prostory, instalace a zařízení využívané pro distribuci zaměstnancům orgánů oprávněných provádět kontrolu,
- b) odebírat léčivé přípravky pouze
 1. od jiného distributora,
 2. od výrobce, a to léčivé přípravky, které tento výrobce vyrábí nebo dováží,
 3. vrácené lékárnou, které tento distributor lékárně dodal, nebo
 4. vrácené lékařem, kterému tento distributor léčivé přípravky dodal za účelem očkování podle písmene c) bodu 13,
- c) distribuovat léčivé přípravky, nejde-li o vývoz do třetí země, pouze
 1. osobám, které jsou distributory,
 2. osobám, které jsou oprávněny vydávat léčivé přípravky, nebo prodejcům vyhrazených léčivých přípravků, jde-li o vyhrazené léčivé přípravky,
 3. osobám poskytujícím zdravotní služby, jde-li o plyny používané při poskytování zdravotních služeb nebo infuzní, hemofiltrační a dialyzační roztoky,
 4. poskytovatelům zdravotních služeb podle § 82 odst. 2 písm. f), jde-li o radiofarmaka,
 5. zařízením podle § 82 odst. 2 písm. c), jde-li o imunologické přípravky,
 6. veterinárním lékařům oprávněným vykonávat odbornou veterinární činnost podle zvláštního právního předpisu¹⁸⁾, jde-li o léčivé přípravky pro léčbu zvířat,
 7. chovatelům, jde-li o dezinfekční a dezinfekční přípravky stanovené Veterinárním ústavem,

8. chovatelům, kteří chovají jatečná zvířata a zvířata určená pro produkci potravin, na základě předpisu ošetřujícího veterinárního lékaře oprávněného vykonávat odbornou veterinární činnost podle zvláštního právního předpisu¹⁸⁾, jde-li o registrované veterinární léčivé přípravky,
 9. držitelům rozhodnutí o registraci, jde-li o reklamní vzorky léčivých přípravků; zacházení s reklamními vzorky podléhá zvláštnímu právnímu předpisu⁵¹⁾,
 10. obchodním zástupcům pověřeným držitelem rozhodnutí o registraci, jde-li o reklamní vzorky léčivých přípravků registrovaných tímto držitelem,
 11. výrobcům medikovaných krmiv, jde-li o medikované premixy,
 12. zařízením transfuzní služby nebo krevním bankám, jde-li o transfuzní přípravky a pokud je taková distribuce transfuzních přípravků zadána zařízením transfuzní služby podle § 67 odst. 3,
 13. lékařům, a to pouze imunologické přípravky za účelem očkování, nebo
 14. lékařům, kteří je přímo použijí při poskytování zdravotních služeb, a to pouze léčivé přípravky pro moderní terapii,
- d) mít účinný systém k zajištění stažení léčivého přípravku z oběhu; v rámci tohoto systému je distributor povinen předat informace o závadách léčivých přípravků nebo jejich nežádoucích účincích neprodleně všem svým odběratelům, včetně prodejců vyhrazených léčivých přípravků, kterým takový přípravek distribuoval, a spolupracovat s výrobcem příslušného léčivého přípravku a s držitelem rozhodnutí o registraci,
- e) uchovávat záznamy, které musí být dostupné příslušným orgánům pro účely kontroly po dobu 5 let; prováděcí právní předpis stanoví způsob a rozsah uchovávání těchto záznamů,
- f) zajistit při dodávkách registrovaných léčivých přípravků evidenci těchto dodaných přípravků pomocí jejich kódů a tuto evidenci ukládat po dobu 5 let; distributor pravidelně poskytuje Ústavu úplné a správné údaje o objemu léčivých přípravků, které distribuoval do lékáren a dalším poskytovatelům zdravotních služeb, jiným distributorům, prodejcům vyhrazených léčiv a veterinárním lékařům a o objemu reklamních vzorků, které dodal držitelům rozhodnutí o registraci nebo obchodním zástupcům, a Veterinárnímu ústavu úplné a správné údaje o objemu léčivých přípravků, které distribuoval do lékáren, veterinárním lékařům, chovatelům a výrobcům medikovaných krmiv; rozsah údajů a způsob jejich poskytování formou hlášení zveřejní Ústav nebo Veterinární ústav ve svém informačním prostředku,
- g) dodržovat pravidla správné distribuční praxe, včetně požadavků na zajištění služeb kvalifikované osoby na zaměstnance, prostory, technická zařízení, dokumentaci a na systém pro stažení léčivých přípravků z oběhu a postupovat podle pokynů Komise a agentury; při distribuci postupuje podle upřesňujících pokynů Ústavu a Veterinárního ústavu; prováděcí právní předpis stanoví pravidla správné distribuční praxe,
- h) zajistit pro humánní léčivé přípravky, jejichž je distributorem, dodávky provozovatelům oprávněným vydávat léčivé přípravky v množství a časových intervalech odpovídajících potřebě pacientů v České republice; prováděcí právní předpis stanoví požadavky na množství a časové intervaly, popřípadě jejich vzájemný vztah při dodávkách léčivých přípravků k zajištění potřeb pacientů,
- i) v případě dovozu léčivého přípravku ze třetí země, který není registrován v žádném z členských států ani v rámci Evropské unie, prováděného podle § 8 odst. 3 až 5, uskutečnit dovoz až po vydání souhlasu Ústavu s tímto dovozem na základě vyžádání; to však neplatí, je-li dovoz takového léčivého přípravku odsouhlasen v rámci léčebného programu nebo se uskuteční podle § 8 odst. 6; souhlas Ústav nevydává, pokud dostupné informace o bezpečnosti, účinnosti a jakosti léčivého přípravku nedokládají dostatečně příznivý poměr prospěšnosti k riziku, který léčivý přípravek představuje; vyžádání musí obsahovat údaje o žadateli, léčivém přípravku jeho výrobcí a příslušném poskytovateli zdravotních služeb; prováděcí právní předpis stanoví rozsah těchto údajů; v případě dovozu podle tohoto písmene se ustanovení § 66 odst. 1 písm. b) a § 75 odst. 7 neužijí,
- j) v případě, že léčivý přípravek získá od jiného distributora, ověřit, zda tento distributor dodržuje správnou distribuční praxi,

- k) v případě, že léčivý přípravek získá od výrobce daného léčivého přípravku, ověřit, zda má platné povolení k výrobě,
- l) v případě, že léčivý přípravek získá zprostředkováním, ověřit, zda zprostředkovatel splňuje požadavky stanovené tímto zákonem,
- m) ověřit, zda obdržené humánní léčivé přípravky nejsou padělané, a to kontrolou ochranných prvků na vnějším obalu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo pokynu Komise,
- n) vytvořit a udržovat účinný systém zabezpečování jakosti, který stanoví odpovědnosti, postupy a opatření pro řízení rizik v souvislosti s jeho činností,
- o) neprodleně informovat Ústav a držitele rozhodnutí o registraci o léčivém přípravku, který obdržel nebo mu byl nabídnut a u něhož zjistil, že se jedná o padělaný humánní léčivý přípravek nebo u kterého existuje takové podezření,
- p) v případě, že léčivý přípravek odebírá od osoby ze třetí země nebo dodává osobě do třetí země, ověřit, zda je tato osoba oprávněna odebírat nebo dodávat humánní léčivé přípravky podle předpisů dané země.

(2) Distributor je oprávněn smluvně sjednat část distribuce léčivých přípravků u jiné osoby, přičemž jeho odpovědnost za škodu v takovém případě zůstává nedotčena. Distributor si ve smlouvě sjedná právo kontrolovat u této osoby dodržování správné distribuční praxe.

(3) Každá dodávka léčivého přípravku osobám oprávněným vydávat léčivé přípravky nebo prodávat vyhrazené léčivé přípravky musí být doprovázena dokumentací, která umožní sledování cesty distribuce léčivého přípravku. Tato dokumentace obsahuje údaje o léčivém přípravku včetně čísla šarže, o dodavateli a odběrateli léčivého přípravku, místu dodání a časové údaje o distribuci, a to v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. V případě, že je léčivý přípravek odebírán provozovatelem lékárny, který je současně držitelem povolení k distribuci, musí být v této dokumentaci uvedeno, zda odběratel odebírá léčivé přípravky jako provozovatel lékárny nebo jako distributor.

(4) Distributor je povinen před zahájením distribuce léčivé látky nebo pomocné látky osobám oprávněným léčivé přípravky připravovat, nebo plynů používaných při poskytování zdravotních služeb osobám oprávněným je používat při poskytování zdravotních služeb, nebo lidské krve a jejích složek podat žádost o rozšíření rozsahu povolení k distribuci Ústavu nebo Veterinárnímu ústavu. Ústav nebo Veterinární ústav rozšíření rozsahu povolení k distribuci povolí po ověření splnění podmínek stanovených tímto zákonem.

(5) Distributor s rozsahem povolení zahrnujícím distribuci léčivých látek a pomocných látek je, kromě povinností distributora uvedených v odstavcích 1 až 3, dále povinen

- a) dodávat osobám oprávněným léčivé přípravky připravovat pouze takové léčivé látky a pomocné látky, jejichž jakost je ověřena
 - 1. kontrolní laboratoří s rozsahem činnosti pro kontrolu léčivých látek a pomocných látek,
 - 2. výrobcem, v rozsahu jehož činnosti je kontrola léčivých látek a pomocných látek,
 - 3. výrobcem surovin, který je držitelem platného certifikátu správné výrobní praxe při výrobě surovin, nebo
 - 4. v rámci Evropské unie způsobem, který je alespoň rovnocenný požadavkům na ověření jakosti léčivých a pomocných látek podle bodů 1 až 3;
osobám uvedeným v bodech 1 až 3 Ústav nebo Veterinární ústav přidělí evidenční číslo, kterým jsou tyto osoby povinny označovat jimi vydané certifikáty dokládající jakost léčivých látek a pomocných látek; prováděcí právní předpis stanoví rozsah a způsob ověřování podle bodu 4,
- b) dodávat léčivé látky a pomocné látky osobám oprávněným připravovat léčivé přípravky způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- c) mít účinný systém k zajištění stažení léčivé látky nebo pomocné látky z oběhu podle odstavce 1 písm. d) obdobně.

(6) Rozsah povolení k distribuci může být dále na základě žádosti předložené Veterinárnímu ústavu rozšířen i pro distribuci medikovaných krmiv. Distributor s rozsahem povolení zahrnujícím distribuci medikovaných krmiv je kromě povinností distributora uvedených v odstavci 1 písm. a), e) a g) dále povinen dodržovat podmínky pro uvádění medikovaných krmiv do oběhu podle § 73 a 74.

(7) V případě, že distributor, který není držitelem rozhodnutí o registraci tohoto léčivého přípravku, zamýšlí distribuovat z jiného členského státu do České republiky léčivé přípravky, kterým byla udělena registrace podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího postup při registraci a dozoru nad léčivými přípravky²⁴⁾, je povinen tento svůj úmysl oznámit držiteli rozhodnutí o registraci a Ústavu.

(8) Jestliže je léčivý přípravek získán přímo ze třetí země, avšak jde o zboží propuštěné v České republice do **celního** režimu tranzitu, nepoužije se odstavec 1 písm. b) a m).

⁴⁾ Úmluva pro vypracování Evropského lékopisu a Protokolu k Úmluvě pro vypracování Evropského lékopisu, vyhlášená pod č. 255/1998 Sb.

⁹⁾ Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).

¹⁸⁾ Zákon č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²³⁾ Například nařízení Rady (ES) č. 141/2000, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1901/2006.

²⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004.

²⁶⁾ Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

²⁷⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 339/93.

³⁶⁾ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

³⁷⁾ ~~Čl. 4 odst. 16 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění pozdějších předpisů.~~

^{37a)} § 32 odst. 2 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.

³⁸⁾ ~~Čl. 4 odst. 18 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, ve znění pozdějších předpisů.~~

³⁹⁾ ~~Článek 5 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, ve znění pozdějších předpisů.~~

⁵¹⁾ Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů.

K části čtyřicáté první návrhu zákona

Platné znění zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016**

§ 52

(1) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnícké osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnícké osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnícké osoby.

(5) Správní delikty podle tohoto zákona, s výjimkou správních deliktů spáchaných povinnou osobou uvedenou v § 2 odst. 1 písm. j) a k) a správních deliktů podle § 50, v prvním stupni projednává ministerstvo.

(6) Správní delikty spáchané povinnou osobou uvedenou v § 2 odst. 1 písm. j) a k) projednává v prvním stupni dozorčí úřad.

(7) Správní delikty podle § 50 projednává celní úřad. Přestupek podle § 50 odst. 1 může příslušný celní úřad postoupit k projednání celnímu úřadu, v jehož územním obvodu má pachatel přestupku trvalý pobyt.

(8) Pokuty a náhrady nákladů řízení vybírá správní orgán, který je uložil. Pokuty a náhrady nákladů řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Příjem z pokut a z náhrad nákladů řízení je příjmem státního rozpočtu.

(9) Není-li ve lhůtě splatnosti pokuta zaplacená, celní úřad může na její úhradu použít zajištěné věci uvedené v § 41 odst. 1, 3 a 4, pokud je zajistil; ~~postupuje přitom podle ustanovení o celním zástavním právu podle celního zákona.~~

K části čtyřicáté druhé návrhu zákona

Platné znění zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 1

Orgány Finanční správy České republiky

(1) Finanční správa České republiky je soustavou správních orgánů pro výkon správy daní.

(2) Jako orgány Finanční správy České republiky (dále jen „orgány finanční správy“) se zřizují Generální finanční ředitelství, Odvolací finanční ředitelství a finanční úřady, které jsou správními úřady a organizačními složkami státu.

(3) Generální finanční ředitelství je podřízeno Ministerstvu financí (dále jen „ministerstvo“). Odvolací finanční ředitelství je podřízeno Generálnímu finančnímu ředitelství. Finanční úřady jsou podřízeny Odvolacímu finančnímu ředitelství.

(4) Generální finanční ředitelství je účetní jednotkou. Odvolací finanční ředitelství a finanční úřady nejsou účetními jednotkami a pro účely hospodaření s majetkem státu, účetnictví a pracovněprávních vztahů mají postavení vnitřních organizačních jednotek Generálního finančního ředitelství.

(5) Příjmy a výdaje Generálního finančního ředitelství jsou součástí rozpočtové kapitoly ministerstva.

(6) Pro účely zákona o státní službě je Generální finanční ředitelství bezprostředně nadřazeným služebním úřadem Odvolacího finančního ředitelství a finančních úřadů.

§ 8

Územní působnost a sídlo

(1) Finančními úřady jsou:

- a) Finanční úřad pro hlavní město Prahu,
- b) Finanční úřad pro Středočeský kraj,
- c) Finanční úřad pro Jihočeský kraj,
- d) Finanční úřad pro Plzeňský kraj,
- e) Finanční úřad pro Karlovarský kraj,
- f) Finanční úřad pro Ústecký kraj,
- g) Finanční úřad pro Liberecký kraj,
- h) Finanční úřad pro Královéhradecký kraj,
- i) Finanční úřad pro Pardubický kraj,
- j) Finanční úřad pro Kraj Vysočina,
- k) Finanční úřad pro Jihomoravský kraj,
- l) Finanční úřad pro Olomoucký kraj,
- m) Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj,
- n) Finanční úřad pro Zlínský kraj,
- o) Specializovaný finanční úřad.

(2) Finanční úřad vykonává působnost na území vyššího územního samosprávného celku, jehož název je součástí názvu finančního úřadu. **Finanční úřad vykonává vybranou působnost na celém území České republiky.** Specializovaný finanční úřad vykonává působnost na celém území České republiky.

(3) Sídlem finančního úřadu je sídlo vyššího územního samosprávného celku, jehož název je součástí názvu finančního úřadu. Sídlem Specializovaného finančního úřadu je hlavní město Praha.

(4) Dojde-li ke změně území vyšších územních samosprávných celků, změní se stejně i územní působnost finančních úřadů, a to od prvního dne kalendářního roku následujícího po dni, kdy nabyl účinnosti zákon, kterým se mění hranice vyšších územních samosprávných celků, ledaže by nabyl účinnosti prvního dne kalendářního roku.

(5) Územní pracoviště finančního úřadu, které se nenachází v jeho sídle, stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 10

Věcná působnost

(1) Finanční úřad

- a) vykonává správu daní,
- b) provádí řízení o správních deliktech,
- c) převádí výnosy daní, které vybírá a vymáhá a které nejsou příjmem státního rozpočtu,
- d) přijímá a eviduje splátky návratných finančních výpomocí poskytnutých Ministerstvem zemědělství v letech 1991 až 1995 včetně a případné úroky z nich vyplývající,
- e) vykonává dozor nad loteriemi a jinými podobnými hrami,
- f) vybírá a vymáhá peněžitá plnění, která uložily orgány finanční správy,
- g) vede evidence a registry nezbytné pro výkon působnosti orgánů finanční správy,
- h) vykonává další působnost, stanoví-li jiný právní předpis, že tuto působnost vykonávají orgány finanční správy.

(2) Finanční úřad vykonává

- a) finanční kontrolu,
- b) kontrolu dodržování povinností stanovených právními předpisy upravujícími účetnictví a ukládá účetním jednotkám pokuty podle těchto právních předpisů,
- c) kontrolu výkonu správy poplatků, které jsou příjmem státního rozpočtu, jsou-li k jejich správě věcně příslušné jiné orgány.

(3) Finanční úřad z pověření ministerstva

- a) přezkoumává hospodaření krajů, hlavního města Prahy a regionálních rad regionů soudržnosti a vykonává dozor nad přezkoumáváním hospodaření obcí, dobrovolných svazků obcí a městských částí hlavního města Prahy,
- b) vykonává působnost dílčího kontaktního orgánu nebo kontaktního útvaru při vymáhání některých finančních pohledávek,
- c) vykonává působnost kontaktního orgánu při provádění mezinárodní spolupráce při správě daní.

(4) Vybranou působností se pro účely tohoto zákona rozumí provádění

- a) vyhledávací činnosti při správě daní, nebo
- b) postupu k odstranění pochybností, daňové kontroly nebo jiných kontrolních postupů při správě daní.

§ 12

Zvláštní ustanovení o místní příslušnosti

(1) Nelze-li určit místní příslušnost finančního úřadu podle jiného právního předpisu, je místně příslušný Finanční úřad pro hlavní město Prahu.

(2) Kontrolu podle § 10 odst. 2 písm. c) provádí finanční úřad v obvodu své územní působnosti, i když jinak není pro kontrolovaný subjekt místně příslušný.

(3) Kontrolní postup při správě daní provede finanční úřad, který jej zahájil nejdříve.

§ 13

Zvláštní ustanovení o nahlížení do spisu při správě daní

(1) Oprávnění daňového subjektu nahlížet do spisu lze vykonávat buď v sídle příslušného orgánu finanční správy, anebo na jeho územním pracovišti, a to podle toho, kde je spis nebo jeho příslušná část umístěna.

(2) Příslušný orgán finanční správy na požádání bezodkladně informuje daňový subjekt, na jakém místě je umístěn jeho spis nebo jeho příslušná část.

(3) Příslušný orgán finanční správy při umístění spisu nebo jeho příslušné části přihlédne zejména k dostupnosti spisu pro daňový subjekt a k hospodárnosti výkonu správy daní.

(4) Daňový subjekt má právo se seznámit s obsahem písemnosti zakládané do spisu v souvislosti s výkonem vybrané působnosti, pokud není součástí vyhledávací části spisu, také u finančního úřadu příslušného k vydání rozhodnutí ve věci, o které se vede řízení, kterého se vybraná působnost týká, jde-li o

- a) podání učiněné elektronicky,
- b) úřední záznam,
- c) protokol,
- d) zprávu o daňové kontrole,
- e) rozhodnutí,
- f) další písemnosti, pokud byly finančním úřadem doručeny elektronicky.

§ 13b

Zvláštní ustanovení o plné moci při správě daní

Plná moc vztahující se k vybrané působnosti uplatněná u finančního úřadu příslušného k vydání rozhodnutí ve věci, o které se vede řízení, kterého se vybraná působnost týká, je účinná i vůči jinému finančnímu úřadu, který vykonává tuto vybranou působnost.

§ 14

Zaměstnanci v orgánech finanční správy a právní jednání

(1) V orgánech finanční správy vykonávají státní službu státní zaměstnanci a pracují ostatní zaměstnanci.

(2) Ve služebních vztazích státních zaměstnanců v orgánech finanční správy ~~a v pracovněprávních vztazích ostatních zaměstnanců v orgánech finanční správy~~ právně jedná příslušný služební orgán.

(3) V ostatních věcech v orgánech finanční správy právně jedná generální ředitel nebo jeho zástupce. V případech stanovených služebním předpisem finanční správy nebo na základě písemného pověření generálního ředitele může v ostatních věcech v orgánech finanční správy právně jednat jménem státu i jiný státní zaměstnanec.

§ 16a

Zvláštní ustanovení o náhradě nákladů na právní zastoupení

Státnímu zaměstnanci v orgánu finanční správy náleží náhrada obvyklých nákladů na právní zastoupení, pokud tyto náklady vznikly pro plnění jeho služebních úkolů a nebyly státnímu zaměstnanci nahrazeny třetí osobou z důvodu odpovědnosti za náhradu těchto nákladů.

§ 18

Poskytování údajů

(1) Ministerstvo a orgány finanční správy mohou v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu při výkonu své působnosti žádat od správce evidence nebo jejího provozovatele poskytnutí údajů

- a) ze základního registru obyvatel,
- b) z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- c) z evidence občanů Evropské unie a evidence cizinců,
- d) z agendového informačního systému cizinců,
- e) z evidence občanských průkazů,
- f) z evidence cestovních dokladů,
- g) z centrálního registru silničních vozidel,
- h) z registru rodných čísel,
- i) z katastru nemovitostí,
- j) ze základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci,
- k) z registru pojištěnců veřejného zdravotního pojištění,
- l) z registru pojištěnců důchodového pojištění,
- m) z registrů pojištěnců nemocenského pojištění,
- n) z registrů zaměstnavatelů,
- o) z centrálního registru zbraní,**
- p) z Rejstříku zástav.**

(2) Orgány finanční správy mohou žádat od Rejstříku trestů poskytnutí údajů z jím vedených evidencí v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu při výkonu působnosti orgánů finanční správy, pokud je to nezbytné pro posouzení

- a) možnosti stanovit daň v návaznosti na běh lhůty pro stanovení daně,**
- b) důvodů pro zajištění daně nebo**
- c) důvodů pro registraci k dani z přidané hodnoty.**

~~(2)~~ (3) Správce evidence nebo její provozovatel je povinen žádosti o poskytnutí údajů bez zbytečného odkladu vyhovět; poskytnutí údajů je bezúplatné **s výjimkou poskytnutí údajů z Rejstříku zástav.**

~~(3)~~ (4) Údaje se poskytují způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup; v případě evidence občanských průkazů a evidence cestovních dokladů lze údaje poskytnout pouze způsobem umožňujícím nepřetržitý přístup. Správce evidence nebo její provozovatel je povinen poskytnout též údaje o změně údajů.

~~(4)~~ (5) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

~~(5)~~ (6) Ustanoveními odstavců 1 až 4-5 není dotčena povinnost správce evidence nebo jejího provozovatele předávat ministerstvu a orgánům finanční správy údaje v rozsahu a za podmínek podle daňového řádu.

~~(6)~~ **(7)** Ministerstvo a orgány finanční správy zpracovávají a vzájemně si poskytují údaje získané pro účel výkonu působnosti orgánů finanční správy a výkonu působnosti ministerstva podle tohoto zákona.

K části čtyřicáté třetí návrhu zákona

**Platné znění zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky,
s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016**

a s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. červenci 2016

§ 4

Věcná působnost

(1) Generální ředitelství cel

- a) vykonává působnost správního orgánu nejbližší nadřízeného celním úřadům,
- b) převádí cla podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁾,
- c) stanovuje, ve kterých věcech v oboru působnosti orgánů celní správy jde o případy celostátního nebo mezinárodního významu,
- d) je orgánem celní správy, který má ve věcech vymezených trestním řádem postavení policejního orgánu (dále jen „pověřený celní orgán“), ~~jde-li o případy celostátního nebo mezinárodního významu,~~
- e) plní funkci centrální analytické jednotky pro účely analýzy rizik.

(2) Generální ředitelství cel se podílí na

- a) přípravě návrhů právních předpisů,
- b) zabezpečování analytických a koncepčních úkolů,
- c) zajišťování úkolů souvisejících se sjednáváním mezinárodních smluv, s rozvojem mezistátních styků a mezinárodní spolupráce, jakož i úkolů, které vyplývají pro Českou republiku z mezinárodních smluv a z členství v mezinárodních organizacích.

(3) Generální ředitelství cel v oblasti mezinárodní spolupráce

- a) plní funkci
 1. národní koordinační jednotky pro vzájemnou pomoc a spolupráci s orgány jiných států a mezinárodními organizacemi v oblasti svých působností,
 2. ústředního kontaktního orgánu odpovědného za spolupráci v oblasti spotřebních daní²⁾,
 3. ústředního úřadu zajišťujícího výměnu informací mezi členskými státy Evropské unie (dále jen „členský stát“) navzájem a mezi členskými státy a Evropskou komisí v řízení o vydání jednotného povolení nebo integrovaného povolení,
 4. orgánu odpovědného podle mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“), za doručování písemnosti nebo oznamování rozhodnutí celních orgánů jiných států,
 5. ústředního kontaktního orgánu, dílčího kontaktního orgánu nebo kontaktního útvaru při vymáhání některých finančních pohledávek, a to z pověření ministerstva,
 6. kontaktního orgánu při provádění mezinárodní spolupráce při správě daní, a to z pověření ministerstva,
- b) provádí dohled nad
 1. osobami, o kterých existuje důvodné podezření, že porušily právní předpisy státu, který je druhou smluvní stranou mezinárodní smlouvy (dále jen „druhá smluvní strana“),
 2. dopravními prostředky a kontejnery, o kterých existuje důvodné podezření, že byly, jsou nebo mohou být použity v rozporu s právními předpisy druhé smluvní strany,
 3. pohybem zboží, o kterém je známo, že by mohlo způsobit podstatné porušení právních předpisů druhé smluvní strany,
 4. místem, o kterém je známo, že je spojeno s porušováním právních předpisů druhé smluvní strany,

- c) přijímá po dohodě s celními orgány jiných států nezbytná opatření umožňující, aby se s vědomím a pod kontrolou orgánů celní správy nezákonné nebo podezřelé dodávky obsahující nebezpečné látky a věci dostaly na místo určení v neporušené formě nebo úplně nebo částečně zaměněné.

(4) Generální ředitelství cel v oblasti evidence a statistiky

- a) je správcem centrálního informačního systému orgánů celní správy,
- b) vede centrální evidenci o kontrolovaném zboží a další evidence a registry nezbytné pro výkon působnosti orgánů celní správy,
- c) odpovídá za řádné fungování celního informačního systému v České republice a přijímá opatření nezbytná pro zajištění dodržování příslušných právních předpisů při jeho využití a pro zachování jeho bezpečnosti,
- d) zabezpečuje sběr a zpracování informací o
 1. zboží, ~~kterému bylo přiděleno celně schválené určení~~ **které bylo propuštěno do celního režimu,**
 2. obchodu uvnitř Evropské unie, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí obchod se zbožím mezi Českou republikou a jiným členským státem Evropské unie (dále jen „jiný členský stát“) za podmínek stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie³⁾,
 3. vybraných výrobcích, u kterých vznikla daňová povinnost ke spotřební dani.

(5) Generální ředitelství cel

- a) zabezpečuje pro potřeby orgánů celní správy, orgánů Finanční správy České republiky (dále jen „orgány finanční správy“) a ministerstva laboratorní zkoumání a analýzu vzorků zboží, jeho kriminalisticko-technické zkoumání, kriminalistické analýzy a rozborů,
- b) pro potřeby výuky, výcviku, zkoušek a expertizní činnosti nebo pro výkon jiné činnosti v rámci výkonu svojí působnosti drží, skladuje a používá
 1. vybrané výrobky,
 2. látky a věci podléhající regulaci podle jiných právních předpisů, zejména výbušniny, výbušné předměty, omamné a psychotropní látky, prekursory drog, jedy, padělky peněz, cenin a cenných papírů (dále jen „nebezpečné látky a věci“),
 3. zboží porušující práva k duševnímu vlastnictví,
- c) v rámci spolupráce s orgány veřejné moci zejména technicky zabezpečuje použití zpravodajské a zabezpečovací techniky nebo sledování osob a věcí, pokud příslušný orgán veřejné moci doloží, že použití je povoleno podle jiného právního předpisu,
- d) při plnění svých úkolů spolupracuje s ozbrojenými silami a bezpečnostními sbory.

§ 6

Územní působnost a sídlo

(1) Celními úřady jsou

- a) Celní úřad pro hlavní město Prahu,
- b) Celní úřad pro Středočeský kraj,
- c) Celní úřad pro Jihočeský kraj,
- d) Celní úřad pro Plzeňský kraj,
- e) Celní úřad pro Karlovarský kraj,
- f) Celní úřad pro Ústecký kraj,
- g) Celní úřad pro Liberecký kraj,
- h) Celní úřad pro Královéhradecký kraj,
- i) Celní úřad pro Pardubický kraj,
- j) Celní úřad pro Kraj Vysočina,
- k) Celní úřad pro Jihomoravský kraj,
- l) Celní úřad pro Olomoucký kraj,
- m) Celní úřad pro Moravskoslezský kraj,

- n) Celní úřad pro Zlínský kraj,
- o) Celní úřad Praha Ruzyně.

(2) Celní úřad vykonává působnost na území vyššího územního samosprávného celku, jehož název je součástí názvu celního úřadu, s výjimkou částí území vyššího územního samosprávného celku, které jsou součástí území celního prostoru Celního úřadu Praha Ruzyně. **Celní úřad vykonává vybranou působnost na celém území České republiky.**

(3) Celní úřad Praha Ruzyně vykonává působnost na území celního prostoru Celního úřadu Praha Ruzyně.

(4) Sídlem celního úřadu je sídlo vyššího územního samosprávného celku, jehož název je součástí názvu celního úřadu. Sídlem Celního úřadu Praha Ruzyně je hlavní město Praha.

(5) Dojde-li ke změně území vyšších územních samosprávných celků, změní se stejně i územní působnost celních úřadů, a to od prvního dne kalendářního roku následujícího po dni, kdy nabyt účinnosti zákon, kterým se mění hranice vyšších územních samosprávných celků, ledaže by nabyt účinnosti prvního dne kalendářního roku.

(6) Územní pracoviště celního úřadu, které se nenachází v jeho sídle, stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 8

Věcná působnost

(1) Celní úřad vykonává

- a) působnosti, stanoví-li jiný právní předpis nebo přímo použitelný předpis Evropské unie, že je vykonávají celní orgány,
- b) správu cel,
- c) správu daní a jiných peněžitých plnění, stanoví-li tak jiný právní předpis.

(2) Celní úřad je

- a) obecným správcem daně podle správního řádu a vykonává správu placení peněžitých plnění v rámci dělené správy, která jsou příjmem státního rozpočtu, státních fondů nebo rozpočtů územních samosprávných celků,
- ~~b) pověřeným celním orgánem, nejde-li o případy celostátního nebo mezinárodního významu.~~

(3) Celní úřad se podílí na zajišťování úkolů souvisejících s rozvojem mezistátních styků a mezinárodní spolupráce, jakož i úkolů, které vyplývají pro Českou republiku z mezinárodních smluv a z členství v mezinárodních organizacích.

(4) Celní úřad v oblasti mezinárodní spolupráce

- a) provádí dohled nad
 1. osobami, o kterých existuje důvodné podezření, že porušily právní předpisy druhé smluvní strany,
 2. dopravními prostředky a kontejnery, o kterých existuje důvodné podezření, že byly, jsou nebo mohou být použity v rozporu s právními předpisy druhé smluvní strany,
 3. pohybem zboží, o kterém je známo, že by mohlo způsobit podstatné porušení právních předpisů druhé smluvní strany,
 4. místem, o kterém je známo, že je spojeno s porušováním právních předpisů druhé smluvní strany,
- b) přijímá po dohodě s celními orgány jiných států nezbytná opatření umožňující, aby se s vědomím a pod kontrolou orgánů celní správy nezákonné nebo podezřelé dodávky obsahující nebezpečné látky a věci dostaly na místo určení v neporušené formě nebo úplně nebo částečně zaměněné,

- c) z pověření ministerstva plní funkci dílčího kontaktního orgánu nebo kontaktního útvaru při vymáhání některých finančních pohledávek,
- d) z pověření ministerstva plní funkci kontaktního orgánu při provádění mezinárodní spolupráce při správě daní.

(5) Celní úřad v rámci spolupráce s orgány veřejné moci zejména provádí asistenční činnost, kterou se pro účely tohoto zákona rozumí podpora poskytovaná celním úřadem jinému orgánu celní správy nebo orgánu finanční správy, ministerstvu nebo Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových na základě jejich žádosti a v rozsahu nezbytném pro výkon jejich působnosti, a to ve formě

- a) poskytování informací a podkladů,
- b) předvádění osob k řízení podle jiných právních předpisů, s výjimkou vojáků v činné službě a příslušníků bezpečnostních sborů,
- c) zajištění ochrany osob a majetku,
- d) zajištění dodržování veřejného pořádku v místnostech nebo prostorech určených k užívání těmito orgány.

(6) Celní úřad

- a) stanovuje celní prostor celního úřadu a usměrňuje pohyb osob a dopravních prostředků v tomto prostoru; celní prostor Celního úřadu Praha Ruzyně lze stanovit pouze se souhlasem generálního ředitele,
- b) vede evidenci o kontrolovaném zboží a vede další evidence a registry,
- c) pro potřeby výuky, výcviku, zkoušek a expertizní činnosti nebo pro výkon jiné činnosti při výkonu svojí působnosti drží, skladuje a používá
 - 1. vybrané výrobky,
 - 2. nebezpečné látky a věci,
 - 3. zboží porušující práva k duševnímu vlastnictví,
- d) vydává
 - 1. osvědčení o způsobilosti dopravních prostředků, s výjimkou drážních vozidel, pro dopravu zboží pod celní závěrou, a ověřuje tuto způsobilost i po vydání osvědčení,
 - 2. osvědčení o způsobilosti kontejnerů pro přepravu zboží pod celní závěrou a ověřuje tuto způsobilost i po vydání osvědčení,
- e) kontroluje
 - 1. osvědčení o úlovku a rozhoduje o jeho ověření při dovozu nebo zpětném vývozu produktů mořského rybolovu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁴⁾,
 - 2. licenci FLEGT pro dovoz dřeva podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁵⁾ a rozhoduje ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství o ověření této licence,
- f) pátrá po zboží protiprávně dovezeném nebo vyvezeném nebo odňatém celnímu dohledu a zjišťuje osoby, které
 - 1. zboží celnímu dohledu odňaly,
 - 2. se tohoto odnětí zúčastnily, nebo
 - 3. toto zboží držely nebo získaly,
- g) **zabezpečuje sběr a zpracování informací do centrálního informačního systému orgánů celní správy.**

(7) Vybranou působností se pro účely tohoto zákona rozumí provádění

- a) **vyhledávací činnosti při správě daní nebo správě cel nebo**
- b) **postupu k odstranění pochybností, daňové kontroly nebo jiných kontrolních postupů při správě daní nebo správě cel.**

§ 9

Věcná působnost vybraných celních úřadů

(1) Celní úřad pro Olomoucký kraj vydává na základě žádosti ~~závazné informace o sazebním zařazení zboží a tyto závazné informace zrušuje~~ **rozhodnutí týkající se**

závazné informace podle přímo použitelného předpisu Evropské unie a tato rozhodnutí zrušuje nebo prohlašuje za neplatné.

(2) Celní úřad pro Jihomoravský kraj

~~a) vydává, mění nebo zrušuje rozhodnutí~~

~~1. o prohlášení části území České republiky za svobodné pásmo,~~

~~2. o zřízení svobodného skladu,~~

a) prohlašuje část území České republiky za svobodné pásmo,

b) je při umísťování a povolování staveb ~~budov~~ ve svobodném pásmu dotčeným orgánem příslušným k vydání závazného stanoviska,

c) rozhoduje o udělení povolení být ručitelem a vydávat celní doklady pro určitý celní režim nebo druh přepravy zboží podle mezinárodní smlouvy.

(3) Celní úřad pro Jihočeský kraj

a) vydává, pozastavuje, **mění** nebo zrušuje

1. ~~osvědčení~~ **povolení** oprávněného hospodářského subjektu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁶⁾,

2. osvědčení schváleného hospodářského subjektu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁷⁾,

b) kontroluje, zda podmínky, které musí oprávněný hospodářský subjekt nebo schválený hospodářský subjekt splňovat, trvají i po vydání **povolení nebo** osvědčení,

~~c) rozhoduje o zproštění povinnosti poskytnout jistotu v režimu tranzitu⁸⁾ a o prodloužení, změně nebo odnětí tohoto zproštění povinnosti,~~

~~d) rozhoduje o povolení ručitele a užívání souborné jistoty, a o prodloužení, změně nebo odnětí tohoto povolení.~~

c) rozhoduje o povolení zprostit povinnosti poskytnout jistotu a o pozastavení, změně nebo zrušení tohoto povolení,

d) rozhoduje o povolení ručitele, povolení uživatele souborné jistoty a povolení uživatele souborné jistoty se sníženou částkou jistoty, a o pozastavení, změně nebo zrušení tohoto povolení.

(4) Celní úřad pro hlavní město Prahu rozhoduje o schválení **povolení** ručitele pro poskytnutí jednotlivé jistoty s použitím záručního dokladu.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou minimální prahovou hodnotu pro počet a objem dovozních operací, které jsou dostatečné pro vydání osvědčení schváleného hospodářského subjektu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁹⁾.

§ 10

Zvláštní ustanovení o místní příslušnosti

(1) Nelze-li určit místní příslušnost celního úřadu podle jiného zákona, je místně příslušný Celní úřad pro hlavní město Prahu.

(2) K provádění úkonů podle jiného právního předpisu při výrobě, úpravě, skladování nebo evidenci lihu je místně příslušný celní úřad, v jehož územním obvodu je líh vyráběn, upravován nebo skladován.

(3) Kontrolní postup při správě daní nebo správě cel provede celní úřad, který jej zahájil nejdříve.

§ 11

Zvláštní ustanovení o nahlížení do spisu při správě daní

(1) Oprávnění daňového subjektu nahlížet do spisu lze vykonávat buď v sídle příslušného orgánu celní správy, anebo na jeho územním pracovišti, a to podle toho, kde je spis nebo jeho příslušná část umístěna.

(2) Příslušný orgán celní správy na požádání bezodkladně informuje daňový subjekt, na jakém místě je umístěn jeho spis nebo jeho příslušná část.

(3) Příslušný orgán celní správy při umístění spisu nebo jeho příslušné části přihlédne zejména k dostupnosti spisu pro daňový subjekt a k hospodárnosti výkonu správy daní.

(4) Daňový subjekt má právo se seznámit s obsahem písemnosti zakládané do spisu v souvislosti s výkonem vybrané působnosti, pokud není součástí vyhledávací části spisu, také u celního úřadu příslušného k vydání rozhodnutí ve věci, o které se vede řízení, kterého se vybraná působnost týká, jde-li o

- a) podání učiněné elektronicky,
- b) úřední záznam,
- c) protokol,
- d) zprávu o daňové kontrole,
- e) rozhodnutí,
- f) další písemnosti, pokud byly celním úřadem doručeny elektronicky.

§ 11a

Zvláštní ustanovení o poskytování informací

Pověřený celní orgán ~~určený generálním ředitelem~~ může pro účely trestního řízení nebo pro účely zahájení trestního řízení žádat od správce daně informace získané při správě daní, je-li to nezbytné pro plnění konkrétního úkolu v oblasti boje proti trestné činnosti v případech, kdy jsou celní orgány orgány činnými v trestním řízení. Poskytnutí informací podle tohoto ustanovení není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.

§ 11b

Zvláštní ustanovení o plné moci při správě daní

Plná moc vztahující se k vybrané působnosti uplatněná u celního úřadu příslušného k vydání rozhodnutí ve věci, o které se vede řízení, kterého se vybraná působnost týká, je účinná i vůči jinému celnímu úřadu, který vykonává tuto vybranou působnost.

§ 20

Prokazování příslušnosti

(1) Celník je povinen při výkonu služby prokázat příslušnost k celní správě.

(2) Celník, který nosí při výkonu služby služební stejnokroj, prokazuje příslušnost k celní správě služebním stejnokrojem, který je opatřen identifikačním znakem celní správy.

(3) V případě, že celník nenosí při výkonu služby služební stejnokroj, prokazuje příslušnost k celní správě služebním průkazem **nebo služebním odznakem** a ústním prohlášením „celní správa“. Ministerstvo stanoví vyhláškou náležitosti a vzor služebního průkazu **a služebního odznaku** a způsob prokazování příslušnosti k celní správě služebním průkazem **nebo služebním odznakem**.

(4) Pouze ústním prohlášením „celní správa“ prokazuje celník příslušnost k celní správě ve výjimečných případech, kdy okolnosti služebního zákroku neumožňují tuto příslušnost prokázat služebním stejnokrojem ~~nebo služebním průkazem~~ **služebním průkazem nebo služebním odznakem**. V takových případech se celník prokáže služebním průkazem ~~nebo služebním odznakem~~ bezprostředně poté, kdy to okolnosti služebního zákroku dovolí.

(5) Povinnost prokázat příslušnost k celní správě nemá celník, který tuto příslušnost oprávněně zastírá.

(6) Občanský zaměstnanec se při výkonu působnosti orgánů celní správy prokazuje průkazem občanského zaměstnance a ústním prohlášením „celní správa“. Ministerstvo stanoví vyhláškou náležitosti a vzor průkazu občanského zaměstnance a způsob prokazování příslušnosti k celní správě průkazem občanského zaměstnance.

§ 35

Oprávnění ke kontrole osob, dopravních prostředků a poštovních a jiných zásilek

(1) Při výkonu působnosti orgánu celní správy je celník oprávněn

- a) zastavovat osoby a dopravní prostředky,
- b) provádět kontrolu osob, zavazadel, dopravních prostředků, jejich nákladů, přepravních a průvodních dokumentů a poštovních a jiných zásilek.

(2) Při kontrole osob, dopravních prostředků a jejich nákladů a poštovních a jiných zásilek je celník oprávněn

- a) použít speciální rentgenovou nebo jinou detekční techniku,
- ~~b) provádět osobní prohlídku; osobní prohlídku vykoná u osoby, u které má být tato prohlídka provedena, celník stejného pohlaví, ledaže jde o nutný okamžitý zákrok pro hledání zbraně,~~
- ~~c) b) provádět orientační vyšetření odběrem potu.~~

(3) Celník je dále oprávněn vyžadovat odborné lékařské vyšetření ke zjištění protiprávně přepravované návykové látky včetně odběru krve, moči, slin nebo potu, a to i v případě, že osobu nelze předem pro její zdravotní stav ke strpění příslušných úkonů vyzvat.

(4) Úkonům uvedeným v odstavci 2 písm. c) nebo odstavci 3 je osoba povinna se podrobit, není-li to spojeno s nebezpečím pro její zdraví.

(5) Při zastavování dopravních prostředků postupuje celník obdobně jako příslušník policie.

(6) Vyžadují-li to provozní podmínky nebo potřeba účelného provedení kontroly silničního dopravního prostředku a jeho nákladu podle odstavce 1, jsou osoby, u nichž se kontrola provádí, povinny se na vlastní náklady a nebezpečí odebrat se silničním dopravním prostředkem na nejbližší vhodné místo stanovené celníkem, kde lze kontrolu dopravního prostředku a jeho nákladu účelně provést.

(7) Stát neodpovídá za škodu, ke které došlo zdržením dopravního prostředku nebo poštovní nebo jiné zásilky v důsledku kontroly podle odstavců 1 a 6; ustanovení zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem tím nejsou dotčena.

(8) Oprávnění celníka ke kontrole poštovních a jiných zásilek podle odstavce 1 se nevztahuje na poštovní a jiné zásilky, na jejichž obsah se vztahuje listovní tajemství.

§ 35a

Oprávnění k osobní prohlídce

(1) Při kontrole osob a dopravních prostředků a jejich nákladů je celník oprávněn provádět osobní prohlídku.

(2) Osobní prohlídka může být provedena teprve tehdy, je-li důvodný předpoklad, že kontrolovaná osoba má u sebe věc, kterou je povinna celníkovi vydat, a výzva celníka, aby kontrolovaná osoba věc vydala, je bezvýsledná.

(3) Osobní prohlídku vykoná u osoby, u které má být tato prohlídka provedena, celník stejného pohlaví.

(4) Osobní prohlídka může být na žádost kontrolované osoby provedena pouze za přítomnosti osoby, jejíž vztah je k osobě celníka a kontrolované osoby nestranný.

(5) Ustanovení odstavců 2, 3 a 4 se nepoužijí, pokud jde o nutný zákrok pro hledání zbraně.

(6) Způsob provádění osobní prohlídky stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 58

Společná ustanovení pro získávání údajů

(1) Orgány celní správy mohou v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu při výkonu své působnosti žádat od správce evidence nebo jejího provozovatele poskytnutí údajů

- a) ze základního registru obyvatel,
- b) z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- c) z evidence občanů Evropské unie a evidence cizinců,
- d) z evidence občanských průkazů,
- e) z evidence cestovních dokladů,
- f) z evidence diplomatických a služebních pasů,
- g) z registru rodných čísel,
- h) z registru ekonomických subjektů,
- i) z evidence povolení k zaměstnání,
- j) z evidence vězňů a vazebně stíhaných osob,
- k) z katastru nemovitostí,
- l) z rejstříku trestů,
- m) z databáze účastníků veřejně dostupné telefonní služby,
- n) z centrálního registru silničních vozidel,
- o) z centrálního registru řidičů,
- p) ze základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci,
- q) z agendového informačního systému cizinců,
- r) z centrálního registru zbraní,**
- s) z evidence údajů o mýtném,**
- t) z registru pojištěnců veřejného zdravotního pojištění,**
- u) z registru pojištěnců důchodového pojištění,**
- v) z registru pojištěnců nemocenského pojištění,**
- w) z registru zaměstnavatelů,**
- x) z Rejstříku zástav,**
- ⇒ **y) z dalších evidencí, stanoví-li tak jiný právní předpis.**

(2) Orgány celní správy mohou žádat od Rejstříku trestů poskytnutí údajů z evidence přestupků v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu při výkonu působnosti orgánů celní správy, pokud je to nezbytné pro posouzení důvodů pro

- a) zajištění daně,
- b) registraci nebo
- c) **povolení podle zákona upravujícího spotřební daně nebo daň z přidané hodnoty.**

~~(2)~~ **(3)** Správce evidence nebo její provozovatel je povinen žádosti o poskytnutí údajů bez zbytečného odkladu vyhovět; poskytnutí údajů je bezúplatné **s výjimkou poskytnutí údajů z Rejstříku zástav.**

~~(3)~~ **(4)** Údaje se poskytují způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup; v případě evidence občanských průkazů a evidence cestovních dokladů lze údaje poskytnout pouze způsobem umožňujícím nepřetržitý přístup; v případě databáze účastníků veřejně dostupné telefonní služby se údaje poskytují ve formě a rozsahu stanoveném jiným právním předpisem.

~~(4)~~ **(5)** Orgány celní správy mohou v rozsahu nezbytném pro splnění konkrétního úkolu při výkonu své působnosti požadovat od dalších orgánů veřejné správy, jakož i od právnických nebo fyzických osob potřebné podklady a informace včetně osobních údajů. Tyto orgány a osoby jsou povinny požadovanou pomoc poskytnout; nemusí tak učinit, bránili jim v tom zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti anebo plnění jiné zákonné povinnosti. Fyzická osoba tak nemusí učinit, pokud by poskytnutím pomoci vystavila vážnému ohrožení sebe nebo osobu blízkou.

~~(5)~~ **(6)** Údaje musí být předávány způsobem, který umožňuje uchování identifikačních údajů o orgánu celní správy nebo o celníkovi, který o poskytnutí údajů žádal, a o účelu, k němuž bylo poskytnutí údajů žádáno, nejméně po dobu 5 let. O těchto skutečnostech je správce evidence nebo její provozovatel povinen zachovávat mlčenlivost.

~~(6)~~ **(7)** Ministerstvo zpracovává a poskytuje orgánům celní správy údaje získané pro účel výkonu působnosti orgánů celní správy a výkonu působnosti ministerstva podle tohoto zákona.

§ 67

Vymezení některých pojmů

(1) Donucovacím orgánem se pro účely tohoto zákona rozumí policejní, celní nebo jiný orgán členského státu, který může předcházet trestné činnosti, odhalovat a vyšetřovat trestné činy a přijímat proti nim opatření, a který je uveden v prohlášení členského státu uloženého u generálního sekretariátu Rady Evropské unie. Pro účely výměny informací s členskými státy v rámci policejní spolupráce se za donucovací orgán považuje též Eurojust a Eurojust.

(2) Celní vyhledávací činností se pro účely tohoto zákona rozumí činnost donucovacího orgánu, předcházející ~~zahájení trestního stíhání~~ **přípravnému řízení nebo v jeho rámci**, při níž je donucovací orgán oprávněn shromažďovat, zpracovávat a analyzovat informace o trestných činech nebo trestné činnosti za účelem zjištění, zda byly nebo mohou být v budoucnu spáchány konkrétní trestné činy.

(3) Operativní informací se pro účely tohoto zákona rozumí informace využitelná v rámci celní vyhledávací činnosti.

HLAVA V

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O VÝMĚNĚ INFORMACÍ A O ZPRACOVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ V RÁMCI POLICEJNÍ SPOLUPRÁCE S JINÝMI NEŽ ČLENSKÝMI STÁTY

§ 73a

Zvláštní ustanovení o výměně operativních informací

Ustanovení hlavy III a IV se přiměřeně použijí při výměně operativních informací s jinými než členskými státy v rámci policejní spolupráce na základě mezinárodní smlouvy nebo jiného mezinárodního ujednání, nestanoví-li toto ujednání jinak.

HLAVA V VI

CELNÍ INFORMAČNÍ SYSTÉM

¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství.

²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2073/2004 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní.

³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 638/2004 ze dne 31. března 2004 o statistice Společenství obchodu se zbožím mezi členskými státy a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3330/91.

⁴⁾ Nařízení (ES) č. 1005/2008 ze dne 29. září 2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, mění Nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1936/2001 a (ES) č. 601/2004 a zrušují Nařízení (ES) č. 1093/94 a (ES) č. 1447/1999.

⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2173/2005 ze dne 20. prosince 2005 o zavedení režimu licencí FLEGT pro dovoz dřeva do Evropského společenství.

⁶⁾ ~~Čl. 5a nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.~~

⁶⁾ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.**

⁷⁾ Čl. 16 nařízení Rady (ES) č. 1005/2008.

⁸⁾ ~~Čl. 372 odst. 1 písm. a) nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.~~

⁸⁾ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2015, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.**

⁹⁾ Čl. 16 odst. 3 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 1005/2008.

Čl. 10 nařízení Komise (ES) č. 1010/2009 ze dne 22. října 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, v platném znění.

K části čtyřicáté čtvrté návrhu zákona

**Platné znění zákona č. 307/2013 Sb., o povinném značení lihu, s vyznačením
navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016**

§ 9

Dovoz a vývoz lihu

(1) Dovozem lihu se pro účely tohoto zákona rozumí činnost spočívající v

- a) dovozu lihu ze třetích zemí na daňové území České republiky,
- b) vrácení lihu ~~ze z celního režimu~~ svobodného pásma ~~nebo svobodného skladu~~,
- c) dodání lihu pořízeného, vyrobeného nebo umístěného v členském státě na daňové území České republiky v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně nebo ve volném daňovém oběhu, nebo
- d) zaslání lihu na daňové území České republiky pro osobní potřebu fyzické osoby nebo pro vlastní vnitřní potřebu právnické osoby anebo podnikající fyzické osoby.

(2) Vývozem lihu se pro účely tohoto zákona rozumí činnost spočívající

- a) ve vývozu lihu z daňového území České republiky do třetích zemí,
- b) v umístění **propuštění** lihu do **celního režimu** svobodného pásma ~~nebo svobodného skladu~~ za účelem vývozu lihu z daňového území České republiky do třetích zemí,
- c) v dodání lihu pořízeného, vyrobeného nebo umístěného na daňovém území České republiky do členského státu v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně nebo ve volném daňovém oběhu, nebo
- d) v zaslání lihu z daňového území České republiky pro osobní potřebu fyzické osoby nebo pro vlastní vnitřní potřebu právnické osoby anebo podnikající fyzické osoby.

(3) Zahraničním dodavatelem se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která smluvně dodává líh dovozci lihu za účelem dovozu lihu.

(4) Lihem dováženým nebo vyváženým pro osobní potřebu fyzické osoby nebo pro vlastní vnitřní potřebu právnické osoby anebo podnikající fyzické osoby se pro účely tohoto zákona rozumí líh dovážený nebo vyvážený pro osobní potřebu fyzické osoby nebo pro vlastní vnitřní potřebu právnické osoby anebo podnikající fyzické osoby obsažený ve výrobcích, jejichž celkový objem nepřesahuje 10 litrů.

§ 11

Výjimky z povinnosti značit líh

Povinnost značit líh se nevztahuje na líh, který je

- a) osvobozen od spotřební daně nebo který je v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně,
- b) umístěn před jeho značením v daňovém skladu podle zákona o spotřebních daních nebo v jiných prostorách, které jsou v rozhodnutí o registraci uvedeny jako místo značení lihu,
- c) dovezen na daňové území České republiky ze třetích zemí pod celním dohledem a následně ~~umístěn v celním skladu, ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu~~ **propuštěn do celního režimu uskladnění**, anebo dočasně uskladněn na místě, které je v rozhodnutí o registraci uvedeno jako místo značení lihu,
- d) výsledkem pěstitelského pálení ovoce podle zákona o lihu, nebo
- e) dovážen pro osobní potřebu fyzické osoby.

§ 15

Neznačený líh

(1) Je zakázáno nakládat s neznačeným lihem.

(2) Neznačeným lihem se pro účely tohoto zákona rozumí líh,

- a) na nějž se vztahuje povinnost značit líh a který je
 - 1. neznačený kontrolní páskou,
 - 2. značený porušenou kontrolní páskou, která zpochybňuje neporušenost obsahu spotřebitelského balení,
 - 3. značený nesprávně umístěnou kontrolní páskou, která zpochybňuje neporušenost obsahu spotřebitelského balení,
 - 4. značený kontrolní páskou, která nemá náležitosti stanovené tímto zákonem a prováděcím právním předpisem,
 - 5. značený kontrolní páskou zaevidovanou na jinou osobu, než která líh označila,
 - 6. značený kontrolní páskou určenou pro jiné spotřebitelské balení lihu, nebo
 - 7. značený kontrolní páskou, kterou lze bez jejího porušení snadno odstranit,
- b) na nějž se vztahuje povinnost značit líh a který se nachází v prostoru, ve kterém se prodávají lihoviny pro přímou osobní spotřebu nebo pro jiné přímé osobní užití fyzickou osobou, pokud se jedná o líh ve spotřebitelském balení podle
 - 1. § 5 odst. 1 písm. a), které není vyrobené ze skla, nebo
 - 2. § 5 odst. 1 písm. b),
- c) který není ve spotřebitelském balení s výjimkou lihu, který je
 - 1. osvobozen od spotřební daně nebo podmíněně osvobozen od spotřební daně,
 - 2. umístěn před jeho značením v daňovém skladu podle zákona o spotřebních daních nebo v jiných prostorách povolených nebo určených správcem daně,
 - 3. dovezen na daňové území České republiky ze třetích zemí pod celním dohledem a následně umístěn v celním skladu, ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu **propouštěn do celního režimu uskladnění**, anebo dočasně uskladněn na místě povoleném nebo určeném celním úřadem,
 - 4. výsledkem pěstitelského pálení ovoce podle zákona o lihu, nebo
 - 5. dovážen fyzickou osobou pro její osobní potřebu; to neplatí, pokud se tento líh nachází v prostoru, ve kterém dochází ke konečnému prodeji lihu,
- d) který nesmí být značen, pokud u něho nejsou splněny povinnosti podle § 12 odst. 2,
- e) který byl prodán nebo jinak převeden v rozporu s § 42,
- f) který byl uveden do volného daňového oběhu ve spotřebitelském balení o objemu do 0,06 litrů v rozsahu překračujícím omezení podle § 19 odst. 6, nebo
- g) který je dovážen fyzickou osobou pro její osobní potřebu, pokud se tento líh nachází v prostoru, ve kterém dochází ke konečnému prodeji lihu.

(3) Líh podle odstavce 2 písm. a) bodu 2 se nepovažuje za neznačený, pokud se jedná o líh,

- a) který se nachází v počtu nejvýše 1 spotřebitelského balení jednoho druhu na jednotlivém výdejním nebo prodejním místě v prostoru, ve kterém se v souladu s právními předpisy prodávají lihoviny pro přímou osobní spotřebu nebo pro jiné přímé osobní užití fyzickou osobou,
- b) který se nachází v počtu nejvýše 3 spotřebitelských balení jednoho druhu opatřených jednocestným uzávěrem na jednotlivém výdejním nebo prodejním místě v prostoru, ve kterém se v souladu s právními předpisy prodávají lihoviny pro přímou osobní spotřebu nebo pro jiné přímé osobní užití fyzickou osobou, ~~nebo,~~
- c) **který**
 - 1. **se nachází v počtu nejvýše 1 spotřebitelského balení v prostoru, ve kterém v souladu s právními předpisy probíhá konečný prodej lihu, a**

- 2. je vzhledem ke všem okolnostem určen k bezúplatnému převodu fyzické osobě pro její přímou osobní spotřebu výlučně za reklamním nebo propagačním účelem, nebo**
- e d) s nímž fyzická osoba nakládá pro svou osobní potřebu nebo s nímž právnická osoba anebo podnikající fyzická osoba nakládá pro svou vlastní vnitřní potřebu; to neplatí v případě, že se tento líh nachází v prostoru, ve kterém dochází ke konečnému prodeji lihu.

§ 34

Povinnosti při přepravě kontrolních pásek a při jejich předání zahraničnímu dodavateli

(1) Držitel je povinen před započítáním přepravy zaznamenat evidenční označení kontrolních pásek, které jsou přepravovány za účelem jejich předání zahraničnímu dodavateli nebo na místo značení lihu na území České republiky, do

- a) celního prohlášení na propuštění do **celního** režimu vývozu,
- b) dokladu o přepravě kontrolních pásek do jiného členského státu, nebo
- c) dokladu o přepravě kontrolních pásek na území České republiky.

(2) Držitel je povinen předložit správci daně nebo jinému příslušnému orgánu příslušný dokument podle odstavce 1 kdykoliv během přepravy kontrolních pásek.

(3) Držitel je při předání kontrolních pásek zahraničnímu dodavateli povinen zajistit, aby doklad o přepravě kontrolních pásek do jiného členského státu obsahoval

- a) místo značení lihu, kde bude líh předanými kontrolními páskami označen,
- b) den a místo převzetí kontrolních pásek,
- c) podpis, jméno, příjmení a pracovní zařazení osoby, která kontrolní pásy převzala.

§ 39

Vracení kontrolních pásek

(1) Držitel je povinen vrátit správci daně poškozenou nebo znečištěnou kontrolní pásku, a to nejpozději do 30 pracovních dnů po zjištění, že kontrolní páska byla poškozena nebo znečištěna. Tato povinnost se vztahuje také na kontrolní pásku, která byla předána zahraničnímu dodavateli.

(2) Držitel je povinen nepoužitou kontrolní pásku vrátit správci daně nejpozději do **9 24** měsíců ode dne jejího převzetí.

(3) Držitel je povinen bezodkladně vrátit správci daně nepoužité kontrolní pásy v případě, že přestane být osobou povinnou značit líh.

(4) Každý je povinen bezodkladně vrátit kterémukoliv správci daně

- a) kontrolní pásku sejmutou bez jejího porušení ze spotřebitelského balení lihu,
- b) nepoužitou kontrolní pásku, a to v případě, že není jejím držitelem.

(5) Ustanovení odstavce 4 písm. a) se nepoužije, jedná-li se o kontrolní pásku sejmutou na místě značení lihu, která je bezodkladně znovu použita k označení lihu.

(6) O vrácení kontrolní pásky vydá správce daně písemné potvrzení. Vracené kontrolní pásy správce daně zničí. O zničení vrácených kontrolních pásek správce daně sepíše protokol.

§ 42

Povinnosti při prodeji a nákupu lihu

(1) Osoba povinná značit líh, distributor lihu ~~a~~, insolvenční správce podle § 41 odst. 2 písm. c) **a správní orgán nebo organizační složka státu při prodeji lihu podle tohoto nebo jiného zákona** jsou povinni prodávat nebo jinak převádět líh ve spotřebitelském balení pouze

- a) registrované osobě povinné značit líh,
- b) registrovanému distributorovi lihu, nebo
- c) konečnému prodejci lihu.

(2) Osoba povinná značit líh, distributor lihu a konečný prodejce lihu jsou povinni nabývat líh ve spotřebitelském balení pouze od

- a) registrované osoby povinné značit líh,
- b) registrovaného distributora lihu, ~~nebo~~
- c) insolvenčního správce podle § 41 odst. 2 písm. c) ~~),~~ **nebo**
- d) **správního orgánu nebo organizační složky státu při prodeji lihu podle tohoto nebo jiného zákona.**

(3) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije v případě, že osoba povinná značit líh, distributor ~~lihu nebo~~ **lihu**, insolvenční správce podle § 41 odst. 2 písm. c) **nebo správní orgán nebo organizační složka státu při prodeji lihu podle tohoto nebo jiného zákona** prodá nebo jinak převede líh ve spotřebitelském balení jako konečný prodejce lihu.

(4) **Jde-li o líh prodávaný v rámci daňové exekuce, může osoba povinná značit líh, distributor lihu a konečný prodejce lihu nabývat líh ve spotřebitelském balení od neregistrované osoby povinné značit líh, neregistrovaného distributora lihu, nebo konečného prodejce lihu.**

(5) Ustanovení o oznamovací povinnosti distributora lihu se použijí obdobně také v případě prodeje lihu ve spotřebitelském balení

- a) **správním orgánem nebo organizační složkou státu podle tohoto nebo jiného zákona,**
- b) **v rámci daňové exekuce; oznamovací povinnost přitom plní orgán veřejné moci, který daňovou exekuci provádí.**

§ 62

Správní delikty na úseku držení kontrolních pásek

(1) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako držitel dopustí správního deliktu tím, že

- a) umístí kontrolní pásku na spotřebitelské balení v rozporu s § 14,
- b) v rozporu s § 32 odst. 1 předá kontrolní pásky jiné osobě,
- c) v rozporu s § 33 odst. 1 nezajistí, aby bylo dovezeno spotřebitelské balení lihu označené zahraničním dodavatelem,
- d) v rozporu s § 33 odst. 2 nezaznamená evidenční označení kontrolních pásek,
- e) nesplní některou z povinností při přepravě kontrolních pásek nebo při jejich předání zahraničnímu dodavateli podle § 34,
- f) v rozporu s § 36 odst. 1
 - 1. nevede evidenci kontrolních pásek, nebo
 - 2. ji vede v neúplném rozsahu,
- g) v rozporu s § 36 odst. 2 neuchovává zápis v evidenci kontrolních pásek nebo jej neuchovává po stanovenou dobu,

- h) v rozporu s § 36 odst. 3 nezajistí, aby se evidence kontrolních pásek nacházela na místě značení lihu,
- i) v rozporu s § 36 odst. 4 nezajistí, aby se evidence kontrolních pásek nacházela v sídle držitele,
- j) v rozporu s § 37
 1. neprovede inventuru kontrolních pásek nebo nepředá záznam o výsledku inventury, nebo
 2. neuchová záznam o výsledku inventury a doklady, na jejichž základě byla inventura provedena, anebo je neuchová po stanovenou dobu,
- k) neoznámí správci daně údaje podle § 38, ~~nebo~~
- l) v rozporu s § 39 odst. 1, ~~2~~ nebo 3 nevrátí kontrolní pásky, **nebo**
- m) v rozporu s § 39 odst. 2 nevrátí kontrolní pásky.**

(2) Za správní delikt se uloží pokuta

- a) do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), c), d), e), f), g), h), i) nebo j),
- b) do 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. k), ~~nebo~~
- c) od částky odpovídající spotřební dani z lihu, kterou by byla právnická nebo podnikající fyzická osoba povinna uhradit, pokud by uvedla do volného daňového oběhu líh označený kontrolní páskou
 1. předanou v rozporu s § 32 odst. 1 jiné osobě, do desetinásobku této částky, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b), nebo
 2. kterou v rozporu s § 39 odst. 1, ~~2~~ nebo 3 nevrátila, do desetinásobku této částky, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. l), **nebo**
- d) do desetinásobku částky odpovídající spotřební dani z lihu, kterou by byla právnická nebo podnikající fyzická osoba povinna uhradit, pokud by uvedla do volného daňového oběhu líh označený kontrolní páskou, kterou v rozporu s § 39 odst. 2 nevrátila, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. m).**

(3) Za správní delikt podle odstavce 1 písm. a) až c) nebo k) lze spolu s pokutou uložit zákaz činnosti.

K části čtyřicáté páté návrhu zákona

Platné znění zákona č. .../2015 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 1

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) návykovou látkou alkohol, tabák, omamné a psychotropní látky a jiné látky s psychoaktivními účinky, jejichž užívání může vést nebo se podílet na vzniku a rozvoji duševních poruch a poruch chování,
- b) tabákovým výrobkem výrobek, který může být užíván a obsahuje, byť částečně, tabák, ať už geneticky upravený nebo neupravený,
- c) kuřáckou pomůckou pomůcka určená či obvykle používaná ke kouření, vdechování, šňupání, sání nebo žvýkání tabáku nebo kouření bylinných výrobků určených ke kouření, s výjimkou zápalek, zapalovače, popelníku a pomůcky plnící převážně funkci uměleckého předmětu nebo funkci dekorační,
- d) bylinným výrobkem určeným ke kouření výrobek, jehož základem jsou rostliny, byliny nebo ovoce, a který neobsahuje žádný tabák a může se užívat prostřednictvím spalovacího procesu,
- e) elektronickou cigaretou výrobek, který lze použít pro užívání výparů obsahujících nikotin nebo jiných výparů prostřednictvím náustku, nebo jakákoliv součást tohoto výrobku, včetně náhradní náplně, zásobníku, nádržky i zařízení bez nádržky nebo zásobníku; elektronické cigarety mohou být jednorázové, opětovně naplnitelné pomocí náhradní náplně nebo nádržky nebo opakovaně použitelné pomocí jednorázových zásobníků,
- f) alkoholickým nápojem nápoj obsahující více než 0,5 % objemových ethanolu,
- g) prodejnou provozovnu určená podle zákona o územním plánování a stavebním řádu k prodeji zboží nebo poskytování služeb,
- h) stánkem prostor ohraničený pevnou nebo přenosnou konstrukcí, pult nebo stolek, kde je prodáváno zboží nebo jsou poskytovány služby,
- i) provozovnou stravovacích služeb prostor potravinářského podniku¹⁾, v němž je provozována stravovací služba zahrnující podávání pokrmů určených k přímé spotřebě v této provozovně,
- j) vnitřním prostorem prostor uzavřený střechem nebo stropem a nejméně dvěma stěnami, a to bez ohledu na druh materiálu použitého pro střechem, strop nebo stěnu a na to, zda je konstrukce stálá nebo dočasná,
- k) přeshraničním prodejem na dálku prodej spotřebiteli prostřednictvím prostředku komunikace na dálku, při němž se spotřebitel v okamžiku objednání výrobku nachází v členském státě Evropské unie nebo ve smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru a sídlo, ústřední správa nebo místo podnikatelské činnosti provozovatele je v jiném členském státě Evropské unie, nebo smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo ve třetí zemi,
- ~~l) dovozem dovoz zboží na daňové území Evropské unie podle zákona upravujícího spotřební daň, pokud toto zboží není při vstupu na daňové území Evropské unie propuštěno do režimu s podmíněným osvobozením od cla, a propuštění zboží z režimu s podmíněným osvobozením od cla,~~
- l) **dovozem**
 - 1. **vstup zboží na daňové území Evropské unie, pokud toto zboží není při vstupu na daňové území Evropské unie podle zákona upravujícího spotřební daň dočasně uskladněno nebo propuštěno do zvláštního celního režimu s výjimkou celního režimu konečného užití,**
 - 2. **propuštění zboží do celního režimu volného oběhu,**

3. propuštění zboží ze zvláštních režimů s výjimkou celního režimu konečného užití, pokud nejde o opětovné propuštění do těchto režimů,

- m) orientačním vyšetřením dechová zkouška nebo vyšetření slin nebo stěru z kůže nebo sliznic, včetně jejich odběru, za účelem zjištění obsahu alkoholu nebo jiné návykové látky v těle; orientačním vyšetřením se rozumí též vyšetření moči příslušníkem nebo občanským zaměstnancem Vězeňské služby České republiky (dále jen „Vězeňská služba“),
- n) odborným lékařským vyšetřením cílené klinické vyšetření lékařem, včetně odběru biologického materiálu,
- o) odběrem biologického materiálu odběr vzorku žilní krve, moči, slin, vlasů nebo stěru z kůže nebo sliznic, s výjimkou odběru biologického materiálu pro orientační vyšetření.

¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění.

K části čtyřicáté šesté návrhu zákona

Platné znění zákona č. .../2015 Sb., o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o biocidech), s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. květnu 2016

§ 9

Orgány celní správy

(1) Orgány celní správy

- a) nepropustí biocidní přípravek, který nebyl povolen podle nařízení o biocidech nebo oznámen podle § 14 do navrženého celního režimu volného oběhu ~~nebo aktivního zušlechťovacího styku v systému navrácení~~, pokud nařízení o biocidech nestanoví jinak, nebo bez písemného prohlášení dovozce, že je biocidní přípravek určen výhradně pro účely výzkumu a vývoje,
- b) nepropustí do navrženého celního režimu volného oběhu ~~nebo aktivního zušlechťovacího styku v systému navrácení~~ látku určenou pro použití v biocidních přípravcích, která není uvedena na seznamu podle čl. 9 odst. 2 nařízení o biocidech nebo není uvedena na seznamu látek zařazených do programu přezkumu¹²⁾ nebo bez písemného prohlášení dovozce, že je účinná látka určena výhradně pro účely výzkumu a vývoje,
- c) nepropustí do navrženého celního režimu volného oběhu ~~nebo aktivního zušlechťovacího styku v systému navrácení~~ látku nebo biocidní přípravek tuto látku obsahující nebo biocidní přípravek, jenž je z této látky složen, obsahuje ji nebo z něž může taková látka vzniknout, aniž by dovozce látky nebo dovozce biocidního přípravku byl zařazen na seznamu dodavatelů pro typy přípravků, k nimž přípravek náleží, zveřejněném Evropskou agenturou pro chemické látky podle čl. 95 odst. 1 nařízení o biocidech, s výjimkou případu, jedná-li se o látku uvedenou v kategoriích 1 až 5 a 7 přílohy I nařízení o biocidech nebo biocidní přípravek obsahující pouze látky uvedené v kategoriích 1 až 5 a 7 přílohy I nařízení o biocidech,
- d) nepropustí do navrženého celního režimu volného oběhu ~~nebo aktivního zušlechťovacího styku v systému navrácení~~ ošetřený předmět, pokud všechny účinné látky obsažené v biocidních přípravcích, kterými byl ošetřen nebo které obsahuje, nejsou uvedeny na seznamu schválených účinných látek podle čl. 9 odst. 2 nařízení o biocidech pro příslušný typ přípravku a použití, nebo nejsou uvedeny v příloze I nařízení o biocidech, nebo nejsou splněny veškeré určené podmínky nebo omezení použití látky, nebo bez písemného prohlášení dovozce, že jsou uvedené podmínky splněny,
- e) jsou oprávněny žádat ministerstvo o odbornou pomoc v případě pochybností o rozsahu povinností vyplývajících pro dovozce z nařízení o biocidech a dále jsou oprávněny nahlížet do evidence podaných žádostí o povolení biocidních přípravků vedené ministerstvem podle § 5 odst. 2 písm. l), a to v rozsahu údajů, kterými jsou název biocidního přípravku, typ biocidního přípravku, účinná látka obsažená v biocidním přípravku, údaje o žadateli, údaje o navrženém držiteli povolení, datum podání žádosti a číslo žádosti z registru biocidních přípravků,
- f) vedou evidenci dovezených biocidních přípravků, účinných látek a ošetřených předmětů a biocidních přípravků, účinných látek a ošetřených předmětů nepropuštěných do navrženého celního režimu volného oběhu ~~nebo aktivního zušlechťovacího styku v systému navrácení~~,
- g) umožní ministerstvu, Ministerstvu životního prostředí, Ministerstvu zemědělství, krajské hygienické stanici nebo České inspekci životního prostředí nahlížet do evidence vedené podle písmene f), pořizovat si z ní opisy, výpisy a případně kopie,
- h) zpracovávají zprávy o počtu biocidních přípravků, účinných látek a ošetřených předmětů nepropuštěných do navrženého celního režimu volného oběhu ~~nebo aktivního~~

~~zušlechťovacího styku v systému navracení~~ za každý kalendářní rok a předkládají je ministerstvu nejpozději do 31. března následujícího kalendářního roku.

(2) Generální ředitelství cel poskytuje na vyžádání orgánů uvedených v odstavci 1 písm.

g) tyto údaje:

- a) identifikační údaje dovozce, a to jméno, popřípadě jména a příjmení nebo název nebo obchodní firmu a adresu místa pobytu nebo místa podnikání,
- b) identifikační údaje příjemce, a to jméno, popřípadě jména a příjmení a adresu místa pobytu,
- c) popis, včetně obchodního názvu a druhu výrobku podle svého zařazení v kombinované nomenklatuře uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87¹³⁾,
- d) zemi odeslání a zemi původu biocidního přípravku nebo účinné látky anebo ošetřeného předmětu,
- e) množství biocidního přípravku nebo účinné látky anebo ošetřeného předmětu vyjádřené v objemu, hmotnosti nebo počtu jednotek.

(3) Poskytnutí údajů podle odstavce 2 není porušením mlčenlivosti podle daňového řádu¹⁴⁾.

¹²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014.

¹³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, platném znění.

¹⁴⁾ § 52 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád.

Návrh

VYHLÁŠKA

ze dne ... 2016,

o způsobu provádění osobní prohlídky celníkem

Ministerstvo financí stanoví podle § 35a odst. 6 zákona č.17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění zákona č. ... /2016 Sb.:

§ 1

Způsob provádění osobní prohlídky celníkem

(1) Osobní prohlídka se provádí v místnostech nebo vyhrazených prostorách, které jsou osvětleny, mají dostatečnou teplotu, jsou při zajištění potřebného soukromí vybaveny na bezpečné odkládání oděvů a věcí kontrolované osoby a dosažitelným příslušenstvím umožňujícím umytí a osušení po provedené osobní prohlídce, a které jsou zajištěny proti vstupu nepovolaných osob.

(2) Osobní prohlídku provádí celník za přítomnosti jím určené osoby stejného pohlaví jako kontrolovaná osoba, pokud o přítomnost této osoby, jejíž vztah je k osobě celníka a kontrolované osoby nestranný, kontrolovaná osoba požádá.

(3) Osobní prohlídka se provádí nejdříve prohlídkou pokrývky hlavy, obuvi, částí svrchního ošacení a dutiny ústní. Poté pokračuje celník prohlídkou dalších částí oděvu včetně prádla a dalších částí těla.

(4) Má-li celník důvodné podezření, že se ukrývané zboží nachází v konkrétní části oděvu, obuvi nebo těla, provede nejdříve prohlídku této části oděvu, obuvi nebo těla.

§ 2

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. května 2016.

1. místopředseda vlády a ministr financí

ROZDÍLOVÁ TABULKA NÁVRHU PŘEDPISU ČR S LEGISLATIVOU EU

1) Změna zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů:

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím celního zákona		Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS		
Ustanovení	Obsah	CELEX č.	Ustanovení	Obsah
ČÁST DVACÁTÁ OSMÁ Čl. XXVIII bod 2	V § 3 písmeno b) zní: „b) dovozem 1. vstup vybraných výrobků na daňové území Evropské unie, pokud tyto vybrané výrobky nejsou při vstupu na daňové území Evropské unie dočasně uskladněny nebo propuštěny do zvláštního celního režimu s výjimkou celního režimu konečného užití, 2. propuštění vybraných výrobků do celního režimu volného oběhu, 3. propuštění vybraných výrobků ze zvláštních celních režimů s výjimkou celního režimu konečného užití, pokud nejde o opětovné propuštění do těchto režimů,	32008L0118	Čl. 4 odst. 8	8) „dovozem zboží podléhajícího spotřební dani“ vstup zboží podléhajícího spotřební dani na území Společenství, pokud není toto zboží při vstupu do Společenství propuštěno do režimu s podmíněným osvobozením od cla, a dále propuštění tohoto zboží z režimu s podmíněným osvobozením od cla;
ČÁST DVACÁTÁ OSMÁ Čl. XXVIII bod 3	V § 3 se písmeno c) zrušuje.	32008L0118	Čl. 4 odst. 6	6) „režimem s podmíněným osvobozením od cla“ kterýkoli ze zvláštních režimů stanovených v nařízení (EHS) č. 2913/92 v souvislosti s celním dohledem, jemuž podléhá zboží, které není zbožím Společenství, při vstupu na celní území Společenství, dočasné uskladnění, svobodná celní pásma nebo svobodné celní sklady, jakož i kterýkoli z režimů uvedených v čl. 84 odst. 1 písm. a) zmíněného nařízení;
ČÁST DVACÁTÁ OSMÁ Čl. XXVIII bod 6	V § 3 písm. d) se slova „režim s podmíněným osvobozením od cla“ nahrazují slovy „zvláštní celní režim nebo dočasné uskladnění“.	32008L0118	Čl. 4 odst. 7	7) „režimem s podmíněným osvobozením od daně“ daňový režim používaný při výrobě, zpracování, držení nebo přepravě zboží podléhajícího spotřební dani podmíněně osvobozeného od spotřební daně, na něž se nevztahuje režim s podmíněným osvobozením od cla;
ČÁST DVACÁTÁ OSMÁ Čl. XXVIII bod 17	V § 19 odst. 6 se slova „režim s podmíněným osvobozením od cla“ nahrazují slovy „zvláštní celní režim nebo dočasné uskladnění“.	32008L0118	Čl. 3 odst. 4	4. Kapitoly III a IV se nepoužijí na zboží podléhající spotřební dani, na něž se vztahují režimy s podmíněným osvobozením od cla.

Celex	Název předpisu
32008L0118	Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS

2) Změna zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů:

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím celního zákona		Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty		
Ustanovení	Obsah	CELEX č.	Ustanovení	Obsah
ČÁST TŘICÁTÁ TŘETÍ Čl. XXXIII bod 2	V § 12 odstavec 2 zní: „(2) Místem plnění při dovozu zboží je členský stát, ve kterém se na toto zboží přestanou vztahovat příslušná celní opatření, pokud je toto zboží při vstupu na území Evropské unie a) dočasně uskladněno, nebo b) propuštěno do celního režimu 1. vnějšího tranzitu, 2. uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma, 3. dočasné použití s úplným osvobozením od cla, nebo 4. aktivního zušlechťovacího styku.“.	32006L0112	Čl. 61	Odchylně od článku 60, je-li zboží, které se nenachází ve volném oběhu, propuštěno při vstupu do Společenství do některého z režimů nebo dostane-li se do některé ze situací uvedených v článku 156 nebo je-li propuštěno do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od daní při dovozu anebo do režimu vnějšího tranzitu, je místem dovozu členský stát, na jehož území se na toto zboží tyto režimy nebo situace přestanou vztahovat. Obdobně je-li zboží, které se nachází ve volném oběhu, propuštěno při vstupu do Společenství do některého z režimů nebo dostane-li se do některé ze situací uvedených v člácích 276 a 277, je místem dovozu členský stát, na jehož území se na toto zboží tyto režimy nebo situace přestanou vztahovat.
ČÁST TŘICÁTÁ TŘETÍ Čl. XXXIII bod 7	V § 23 odstavec 1 zní: „(1) Zdanitelné plnění je uskutečněno a povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží vzniká a) propuštěním zboží do celního režimu 1. volného oběhu, 2. dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, nebo 3. konečného užití, b) nesplněním některé z povinností stanovených v celních předpisech pro	32006L0112	Čl. 70 Čl. 71	Dovoz zboží Zdanitelné plnění je uskutečněno a daňová povinnost vzniká okamžikem dovozu zboží 1. Je-li zboží při vstupu do Společenství propuštěno do některého z režimů nebo dostane-li se do některé ze situací uvedených v člácích 156, 276 a 277 nebo do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od daní při dovozu anebo do režimu vnějšího tranzitu, je zdanitelné plnění uskutečněno a daňová povinnost vzniká až tehdy, když se na zboží tyto režimy nebo situace

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím celního zákona		Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty		
Ustanovení	Obsah	CELEX č.	Ustanovení	Obsah
	<ol style="list-style-type: none"> vstup zboží, které není zbožím Evropské unie, na území Evropské unie, dočasné uskladnění, celní režim tranzitu, celní režim uskladnění, celní režim dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla, celní režim zušlechtění nebo nakládání se zbožím, které není zbožím Evropské unie, <p>c) nesplnění podmínky, na jejímž základě může být zboží, které není zbožím Evropské unie, propuštěno do celního režimu, s výjimkou celního režimu konečného užití,</p> <p>d) odnětím zboží, které není zbožím Evropské unie, celnímu dohledu, nebo</p> <p>e) porušením podmínek stanovených v povolení k použití zvláštního celního režimu.“.</p>			<p>přestanou vztahovat.</p> <p>Je-li však dovážené zboží předmětem cla, zemědělských dávek nebo poplatků s rovnocenným účinkem zavedených v rámci některé společné politiky, je zdanitelné plnění uskutečněno a daňová povinnost vzniká tehdy, kdy nastane rozhodná událost pro vznik povinnosti zaplatit tyto poplatky.</p> <p>2. Není-li dovážené zboží předmětem žádných poplatků podle odst. 1 druhého pododstavce, použijí členské státy k určení uskutečnění zdanitelného plnění a vzniku daňové povinnosti platné celní předpisy.</p>
<p>ČÁST TŘICÁTÁ TŘETÍ Čl. XXXIII bod 37</p>	<p>V § 108 odstavec 1 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:</p> <p>„d) plátce, kterému je osobou neusazenou v tuzemsku, která není registrovaná jako plátce, dodáno zboží s místem plnění v tuzemsku; toto ustanovení se nepoužije v případě, že plátce, kterému je dodáno zboží, nesplnil svou registrační povinnost ve stanovené lhůtě, a to do dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je registrován jako plátce.“.</p>	32006L0112	Čl. 194	<ol style="list-style-type: none"> Uskutečňuje-li zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, mohou členské státy stanovit, že osobou povinnou odvést daň je pořizovatel nebo příjemce. Členské státy stanoví podmínky pro uplatňování odstavce 1.

Celex	Název předpisu
32006L0112	Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty